

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

**TEXT CUT WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200601

UNIVERSAL
LIBRARY

University of Mysore.

Oriental Library Publications

KANNADA SERIES No. 16

ನಯಸೇನವಿರಚಿತಂ

ಧರ್ಮಾಮೃತಂ

ಉತ್ತರಭಾಗ—ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ೧೦-೧೪

DHARMAMRITAM

BY

NAYASENA

PART II—CHAPTERS 10—14

EDITED BY

ARTHASASTHRA-VISARADA, VIDYALANKARA

DR. R. SHAMA SASTRY, B.A., PH.D., M.R.A.S.,

*Curator, Government Oriental Library, Mysore; Director of Archaeological
Researches in Mysore; Periodical Lecturer to the Post-Graduates'*

*Classes of the Calcutta University, and B.B.R.A.S
Campbell Memorial Medalist*

MYSORE

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

1926

(All Rights Reserved)..

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ .

ಉಪೋದ್ಘಾತ

v.

೧೦. ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ—ಛಂಸಾವೃತದ ಕಥೆ		೧
೧೧. ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ—ಸತ್ಯವೃತದ ಕಥೆ		೬೦
೧೨. ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ—ಅಸ್ತೇಯವೃತದ ಕಥೆ		೧೧೨
೧೩. ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ—ಬ್ರಹ್ಮವೃತದ ಕಥೆ		೧೬೩
೧೪. ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ—ಅಪರಿಗ್ರಹ ವೃತದ ಕಥೆ		೨೦೯

ಉಪೋದ್ಧಾತ

ನಯಸೇನ

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತೃವು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು “ನಯಸೇನ ಮುನೀಂದ್ರ” ನೆಂದೂ (I ೪, ೧೦) “ನಯಸೇನ ಬುಧ” ನೆಂದೂ (I, ೫೪), ಆಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ “ನಯಸೇನದೇವ” ನೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯ ಗದ್ಯಪದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದ, ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರ, ಸುಕವಿಜನಮನಃ ಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸ ನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ ಮುಂತಾದ ಬಿರುದುಗಳು ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ (I ೫೩). ಇವುಗಳನ್ನು ಅವನಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಜೈನ ಕವಿಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆಯಾ ಕಥಾ ನಾಯಕನಿಗೂ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈತನಿಗೆ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಪಾಂಡಿತ್ಯವಿದ್ದಿತಂತೆ. (I ೧೦). ತನಗೆ

ಗುರು ವಿದ್ಯಾಬಿ ನರೇಂದ್ರಸೇನಮುನಿಪಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ಪರಮಶ್ರೀಜಿನನಿಷ್ಠದೈವನಮಃ ಶ್ರೀ ಜೈನಯೋಗೀಶ್ವರೈ ಪರಮಾರ್ಥಂ ತನಗಾಳ್ವರುತ್ತಮವಿನೇಯರ್ ಬಂಧುವರ್ಗಂ... (I ೫೬)

ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಾಗ ಪ್ರಾಯಶಃ ಆತನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನರೇಂದ್ರ ಸೇನ ಮುನಿಯು ತಪಸ್ಸು ಶ್ರುತ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಉಳ್ಳವನೆಂದೂ (I, ೧೦), ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ನಯಸೇನನಿಗೆ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು

ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ, ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಜನಸೇನಾಚಾರ್ಯರನ್ನೂ, ಶಾಸ್ತ್ರಪಾಂಡಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯಪಾದ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ, ಪಟ್ಟರ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಸಮಂತಭದ್ರಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದ್ದನೆಂದೂ (I-೨೪), ಆತನಿಗೆ 'ಭುವನೈಕಮಲ್ಲ ನುತಪಾದಾಂಭೋಜ' ರಾದ ಗುಣಚಂದ್ರ ಪಂಡಿತರು 'ತ್ಯೈವಿದ್ಯ ಮಹಾಭಿಧಾನ' ವೆನ್ನು 'ಕೂರ್ತೃಷ್ಣಿಣಿಂ' ಕೊಟ್ಟರೆಂದೂ, ನರೇಂದ್ರ ಸೇನ ಮುನಿಯಂಥ 'ವಾಗ್ಮೀಶ' ರೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ (XIV ೧೬೪)

ಮುಳುಗುಂದದೊಳಿರ್ದು ಮಹೋ

ಜ್ವಲಧರ್ಮಾಮೃತಮನರ್ತಿಯಿಂದಂ ಭವ್ಯಾ |

ವಳಿಗಣಿಸಿದಂ ಧರ್ಮೀ

ತಳಪೂಜ್ಯಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನಯಸೇನನ ಸ್ಥಳವು ಧಾರವಾಡ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಮುಳುಗುಂದವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈತನ ಕಾಲವು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗವೆಂದು 'ಧರ್ಮಾಮೃತ' ದಿಂದಲೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಈ ಗ್ರಂಥವು

ಗಿರಿಶಿಖಿವಾಯುಮಾರ್ಗಶಶಿಸಂಖ್ಯೆಯೊಳಾವಗವೊಂದಿ ವರ್ತಿಸು

ತ್ತಿರೆ ಶಕಕಾಲಮುನ್ನತಿಯ ನಂದನಸಂವತ್ಸರದೊಳ್ ಮಹೋತ್ಸವಂ

ಬೆರಸೆಸಿದರ್ಧ ಭಾದ್ರಪದಮಾಸದೊಳಗ್ಗದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದೊಳ್

ನಿರುಪಮಮಪ್ಪ ಪಾಡಿವೆದೊ ಳೊಪ್ಪುವ ಹಸ್ತಯುತಾರ್ಕವಾರದೊಳ್ ||

ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಧರ್ಮಾಮೃತದ

ಕಾಲವು ಶಾಲೀವಾಹನ ಶಕ ೧೦೩೩ ಆಗುತ್ತದೆ. ಡಾ|| ಸ್ವಾಮಿ ಕಣ್ಣು

ಪಿಳ್ಳೆಯವರ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಫೆಮೆರಿಸನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತ

ವಾಗಿರುವ ನಂದನಸಂವತ್ಸರ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೧೨ ರಲ್ಲಿ

ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ೧೦೩೩ ಕ್ಕೆ ೩೮ ನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೧೫ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೧೫ ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಂದನ ಸಂವತ್ಸರಾದಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೇಲಣ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪದವು ತಪ್ಪು ಬಿದ್ದಿರಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇರುವುದು ಇದೊಂದೇ ಪಾಠ; ಅದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತೃಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಮೂಲವನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ 'ಗಿರಿ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನೇ ಉಳಿಸಿದೆ. 'ಗಿರಿ' ಶಬ್ದಕ್ಕೆ 'ಎಳು' ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಜೈನರಲ್ಲಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ 'ನಾಲ್ಕು' ಎಂದು ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮಾಮೃತ

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಸಾಗಾರರು ಅಥವಾ ಗೃಹಸ್ಥರು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳನ್ನೂ ¹ 'ಅಣುವ್ರತ'ಗಳಾದ ಅಹಿಂಸೆ ಸತ್ಯ ಅಸ್ತೇಯ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಅಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿ, ಹಿಂದೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರ ಕಥೆಗಳು - ಬಂದೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದರಂತೆ - ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ. 'ಜಿನ ಮತದೊಳನಿತು ಸಾರಮದನಿತುಂ ಲೇಸಾಗಿ ತೋರ್ಪುದೀ ಕೃತಿಯೊಳ್' ಎಂದು ಕವಿಯು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಗಧರಾಜನಾದ ಶ್ರೇಣಿಕಮಹಾರಾಜನು ² ವಿಪುಲಾದ್ರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ವರ್ಧಮಾನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಂದೆ ಗೌತಮರನ್ನು ಕುರಿತು "ದರ್ಶನ ನಿಶ್ಯಂಕಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಗಳು ಪಂಚಾಣು ವ್ರತಗಳು ಈ

1 ನಿಶ್ಯಂಕೆ, ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆ. ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಅಮಾಧದೃಷ್ಟಿ, ಉಪಗೂಹನ ಸ್ಥಿತಿಕರಣ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವನೆ.

2 ಇವನು ಧರ್ಮಾಸಕ್ತನಾದ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಮಗಧರಾಜನೆಂದು ಉತ್ತರಾಧ್ಯಯನ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ (ಅಧ್ಯಾಯ ೨೦) ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇವನನ್ನೇ ಬೌದ್ಧರು ಬಿಂಬಿಸಾರನೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಹಾರತ್ನಗಳೊಂದೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಚರಿಸಿ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಮಹಾ ಪುರುಷರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತನಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಆಗ ಗೌತಮರು ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ (I ೧೪.)

ಗ್ರಂಥಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಮಹಾವೀರ ಸಿದ್ಧರು ಆಚಾರ್ಯರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಾಧುಗಳು ಯಕ್ಷಿ (ಗಜಮುಖ) ಯಕ್ಷ 'ವಾಕ್ಸುಂದರಿ' ಸರಸ್ವತಿ (?) ಇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ (I ೧-೧೪) ಅನಂತರ ಅರ್ಹಾಕ್ಷರಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಅಕಳಂಕದೇವರ ವರೆಗಿನ ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ (I ೧೫-೨೪). ಇವರ ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಕಾವ್ಯಗಳ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳನ್ನೂ

ಅಸಗನ ದೇಸಿ ಪೊನ್ನನ ಮಹೋನ್ನತಿವೆತ್ತ ಬೆಡಂಗು ಪಂಪನೊಂ
ದಸವ್ಯ ಶಮಪ್ಪಪೂರ್ವರಸಮೆಯ್ದಿ ಗಜಾಂಕುಶನೊಳ್ಪುವೆತ್ತು ರಂ
ಜಿಸುವ ಸದರ್ಥದೃಷ್ಟಿ ಗುಣವರ್ಮನ ಜಾಣ ಕವಿರತ್ನನೋಜೆ ಶೋ
ಭಿಸೆ ನೆಲಸಿಕೆ ಧಾರಿಣಿ ಮನಂಗೊಳ ಮತ್ಯೈತಿಯೊಳ್ ನಿರಂತರಂ ||

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ (I, ೨೫) ಹೇಳಿ

ರಸಭಾವಂ ಗಮಕಂ ಕಾ

ಣಿಸೆ ನಾಣುಡಿ ದೇಸಿವೆತ್ತ ಪೊಸನುಡಿ ಮಾರ್ಗಂ |

ಕುಸುಖಿಯ ಬಗೆ

ಇವಿಪ್ಪರಿಂದಲೂ ಶೋಭಿಸತಕ್ಕದ್ದೇ ಸತ್ಕಾವ್ಯವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೊಸ ಗನ್ನಡ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಕನ್ನಡ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ತಂದು ಗಿಡಿಯಬಾರದೆಂದೂ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ (I ೪೦-೪೨) ದೋಷದರ್ಶಿಗಳಾದ ಜಡರನ್ನೂ, ಕುಕವಿಗಳನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಿ (I ೪೩-೪೪),

ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ' ಸಹಜ ' ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಶೋಭಿಸದೆಂದು

ಮುಖಯಿಲ್ಲದೆ ಪೊಯ್ಯಾರಿಂ

ಬೆಳಗುಮೆ ಧರೆ ಮುಗುಗಿ ಕುದಿದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಲದಿಂ ।

ದಳಿಪಿಂ ಪೇಟೊಡಮದು ಕೋ

ಮಳಮಕ್ಕುಮೆ ಸಹಜಮಿಲ್ಲದಾತನ ಕಬ್ಬಂ ॥

ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳೂಕ್ಕಳ

ತುಪ್ಪಮನೆಣಿದುಣ್ಣೆನೆಂಬೊಡುಂಬುಣಿಸೇಂ ಸ್ವಾ ।

ದಪ್ಪದೆ ಸಹಜಂ ತನಗಿನಿ

ಸಪ್ಪೊಡಮಿಲ್ಲದನ ಕವಿತೆ ರುಚಿವಡೆದಪುದೇ ? ॥

ಎಂಬ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ಕಾಳಿದಾಸನು ರಘುವಂಶದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ

ಪಱುಗೋಲೋಳ್ ವಾರ್ಧಿಯ ತಡಿ

ಗುಹದೆ ಭರಂಗೆಯ್ದು ಪೋಪೆನೆಂಬೆಗ್ಗನವೋಲೆ ।

ನೆಣಿ ಜಿನವಾಕ್ಯಾಂಬುಧಯುಮೆ

ನುಹದೀಸುವೆನೆಂಬ ವಿಟ್ಟರೆಮ್ಮಿಂ ಪೆಱರಾರ್ ॥

ಎಂದು ಸ್ವಾಹಂಕಾರಖಂಡನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪುಣ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಥಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ “ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಜರೆಯನಂತಿಂತುಂತೆನಲ್ ಬರ್ಕುಮೆ ” ? ಎಂದು ಕೇಳಿ, ನರೇಂದ್ರ ಸೇನ ಮುನಿಯೇ ತನ್ನ ಗುರು, ಜಿನನೇ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆ, ಜೈನಯೋಗೀ ಶ್ವರರೇ ಒಡೆಯರು, ಉತ್ತಮ ವಿನೇಯರೇ ನಂಟರು, ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಧರ್ಮಾವೃತವನ್ನು ‘ ಅಣಿಯೆ ’ ಪೇಟ್ಟಿನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ (I ೫೯). ಅನಂತರ ಶ್ರೇಣಿಕನಿಗೆ ಗೌತಮಮುನಿಗಳು ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಕಥೆಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಆದಿಪಂಚನಿಂದ ಮೊದಲುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದಿಪುರಾಣ, ಶಾಂತಿಪುರಾಣ, ಅಜಿತನಾಥಪುರಾಣ ಮುಂತಾದ ಚಂಪೂ ರೂಪವಾದ ಜೈನಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಇವು ಪುರಾಣಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರೂ ಪುರಾಣಶೈಲಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದ “ಭವ್ಯಕೋಟಿಗೆ ಅಜಿ ಪಿದ” ಚಾಪುಂಡರಾಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕ ಪುರಾಣಕರ್ತೃಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೋಸ್ಕರ ಬರೆದರು. ಆದರೆ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾದ ಭಾಷೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವು ಕನ್ನಡ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ಜೈನಕವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಯಸೇನನ ಧರ್ಮಾಮೃತವೂ ಬ್ರಹ್ಮಶಿವನ (ಕ್ರಿ. ಶ.1125) ಸಮಯಪರೀಕ್ಷೆಯೂ, ವೃತ್ತವಿಲಾಸನ (ಕ್ರಿ. ಶ. 1160) ಧರ್ಮಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆಯೂ, ರುಚಿಸುವಂತೆಯೂ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದಿರಬಹುದಾದುದರಿಂದಲೇ

ಪೊಸಕನ್ನಡದಿಂ ವ್ಯಾವ

ಣಿಸುವೆಂ ಸತ್ಕೃತಿಯನೆಂದು ಕನ್ನಡಮಂ ಚಿಂ |

ತಿಸಿ ಕೂಡಲಾಪದಕ್ಕಟ

ಮಿಸುಕದ ಸಕ್ಕದಮನಿಕ್ಕುವವನುಂ ಕವಿಯೇ || (I. ೪೦)

ಸಕ್ಕದಮಂ ಪೇಣ್ಣೊಡೆ ನೆಜೆ

ಸಕ್ಕದಮಂ ಪೇಣ್ಣ ಸುದ್ದಗನ್ನಡದೊಳ್ ತಂ |

ದಿಕ್ಕುವುದೇ ಸಕ್ಕದಮಂ

ತಕ್ಕದೆ ಬೆರಸಲ್ಕೆ ಫೃತಮುಮಂ ತೈಲಮುಮಂ || (I. ೪೧)

ಎಂದು ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಭೂಯಿಷ್ಠವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದವರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಹಳಿದು ತಾನು “ಸುದ್ದಗನ್ನಡ” ದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ

ನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಶಬ್ದವನ್ನೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂಡಯ್ಯನಂತೆ ಹಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಯಸೇನನೂ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟನೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಡಯ್ಯನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ್ಯವನ್ನು ಬಹುಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಸಾಧಿಸಿದನು. ಆದರೂ ಸಂಸ್ಕೃತಶಬ್ದಪೂರ್ಣವಾದ ಗ್ರಂಥವು ಎಷ್ಟು ದುರವಗಾಹವೋ ಅವನ ತದ್ಭವಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾವ್ಯವೂ ಅಷ್ಟೇ, ದುರವಗಾಹವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಕ್ಲಿಷ್ಟವೂ ವಿಚಿತ್ರವೂ ಆಯಿತು. ನಯಸೇನನು ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊರಟವನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತ, ಕೋಶಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಉದ್ಗ್ರಂಥಮಾತ್ರದೃಷ್ಟಿವಾದ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಕಾವ್ಯ ಸರಣಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡನುಡಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನ ಆಶಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದ ಪೀಠಿಕಾ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂಥ ಕನ್ನಡ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಕಂದಗಳೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೃತ್ತಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು. ಅಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೃತ್ತಗಳು ಅಪೂರ್ವ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಯಸೇನನ ಶೈಲಿಯ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವು ಕಂಡುಬರುವುದು ಅವನ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ. ಕನ್ನಡ ಚಂಪೂಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗದ್ಯವೆಂದರೆ ಕಾದಂಬರಿ ಹರ್ಷ ಚರಿತೆಗಳ ಶೈಲಿಯ ಛಾಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು; ಈ ವಿಧವಾದ ಶೈಲಿಗೂ ನಯಸೇನನ ಗದ್ಯ ಶೈಲಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರವಿರುವುದು. ಆದರಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಪ್ರಿಯಗಳಾದ ಪರಿಸಂಖ್ಯೆ, ವಿರೋಧಾಭಾಸ, ಶ್ಲೇಷ, ಅತ್ಯುಕ್ತಿ ಇವು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಉಪಮೆ; ಸರಪಣಿಯಂತೆ ಸಾಲು ಹಿಡಿಸು ಬರುವ ಉಪಮೆ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ದೈನಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಸಾಧೃಶ್ಯ; ಎಲ್ಲರ

ಬಾಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಗಾದೆಗಳು, ಸಾಮತಿಗಳು. ಇವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೀತಿ, ಇರುವುದರಿಂದ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿ, ನೀರಸತೆಯೂ, ಅನವಿರೋಧತೆಯೂ ಪಂಡಿತರಾದವರಿಗೆ ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಇವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಕಾವ್ಯದ ಚಮತ್ಕಾರ ವಿಶೇಷಗಳೂ, ಅಲಂಕಾರ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳೂ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ, ತೋರವೆಯ ರಾಮಾಯಣ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಂತೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯ ರಂಜಕವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪಾಠ ಭೇದಗಳೂ, ಅಧಿಕ ಪಾಠಗಳೂ, ಪ್ರಕ್ಷೇಪಗಳೂ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಕನ್ನಡದ ಶಬ್ದರೂಪಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ನಯಸೇನನು ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ವಕವಿಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶುದ್ಧ ಹಳಗನ್ನಡ ಮಾತ್ರವನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಲ್ಲ. ಅವನು (ತನ್ನ ಕಾಲದ) ಹೊಸಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇಪಿತವಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಪ್ರಾಸಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅರಿಸಮಾಸಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. 'ಆರ್ತಿ' 'ಬಿರ್ದು' 'ಎರ್ದು' 'ಚೆಲುವು' (I. 2.) ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಮಧ್ಯಕನ್ನಡದ ರೂಪಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಆರ್ತಿ' 'ಬಿರ್ದು' 'ಎರ್ದು' ಎಂಬ ಈ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು.

ರೇಫಕ್ಕೂ ಳಕ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯಸ್ಥವಾಗಿ ಉಚಾರವಾಗುವ ಅಕಾರವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೦೦ರವರೆಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ರೇಫವೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಳಕ್ಕಾರವೂ ಆದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಆರ್ದಿದುದು', 'ಬಿರ್ದು', 'ಎಳು', 'ಎಳ್ಳ', 'ಗರ್ದೆ' ಎಂಬ ರೂಪಗಳು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೦೦ ನೆಯ

ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. (ಇವಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾದುದು, ಬಿಟ್ಟು, ಏಲು, ಏಣ್ಣಿ, ಗಣ್ಣಿ ಎಂಬಿವು ಪ್ರಾಚೀನ ರೂಪಗಳು.) ಇದರಂತೆ ಬಳಿ, ಗಳ, ಗಣ್ಣಿ ಎಂಬಿವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೪೮ ನೆಯ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೂ, ನೆಗಡ್, ನೆಗಳ್, ಬಳಿ, ಕಚ್ಚು, ಎಂಬಿವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೭೫ ನೆಯ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೂ, ಪೊಗಳ್, ನೆಗತ್ತಿ, ಪಾಳ್, ಅಳಿ, ಎಂಬಿವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೮೩ ನೆಯ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಚ್ಚು, ಅಳಿ ಪೊಗಳ್, ನೆಗತ್ತಿ ಇವು ೧೧೧೧ ನೆಯ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೂ, 'ಎಳ ನಗರ್ ನಾಡೆಪ್ಪತ್ತು' ಎಂಬುದು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೮೦ ನೆಯ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೂ, (ಬೇರಿಂಗ್ ಪೇಟೆ ೧೩), 'ಎಡವಲೆಯೆಳ್ಳತ್ತುಂ' ಎಂಬುದು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೧೫ ನೆಯ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿಯೂ, (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ೭೮) ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಕೇಶಿರಾಜನ ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣದಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಅವನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ (ಸುಮಾರು ೧೨೬೦) ಆಕಾರವು (ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ) ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಅವನಿಗಿಂತ ಸುಮಾರು ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಯಸೇನನಿಗೆ ಸಮಕಾಲಿಕನಾಗಿ ಇದ್ದ ಹರಿಹರನು

ನೋಡುವೊಡೊಂದಕ್ಕರಮದು

ಮಾಡುವೊಡುಚ ರಣೆಗರಿದು ಮೂಱುಂ ತೆಪನಂ |

ಕೂಡೆ ಕವಿತತಿ ವಿಚಾರಿಸ

ಬೇಡದಱುಂ ಐಱಕುಳಕ್ಷೆಗಳನಿದಱೊಳ್ || (ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ)

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಕೇಶಿರಾಜನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು ಆಕಾರ ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಕಾರಘಟಿತವಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. (೧) ಆಕಾರವನ್ನು 'ಐ' ಕಾರವೆಂದೇ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಆಕಾರವನ್ನು

ವೂತ್ರ ಁಃ (ಁಕಾರದಂತೆ ಇರುವ ಁಕಾರ) ಎಂದು ವಹರಿಸುತ್ತಾನೆವೈ
 (ಸೂತ್ರ ೧೪ ಇತ್ಯಾದಿ). ಅದನ್ನು ಆಗಲೂ ಈಗಿನಂತೆಯೇ ' ರಳ ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು. (೧) ಜನರು ಁಕಾರಕ್ಕೂ ಳಕಾರಕ್ಕೂ ಭೇದ ಮಾಡದೆ ಁಕಾರವನ್ನು ಳಕಾರದಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಁಕಾರವಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ, ಯಾವ ಯಾವ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಳಕಾರವಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಬಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. (೨) ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಳಕಾರವಿರಬೇಕೋ ಁಕಾರವಿರಬೇಕೋ ಅವನಿಗೇ ಸಂದೇಹ (ಸೂತ್ರ ೧೧-೧೫). (೩) ಁಕಾರವು ಸೇರಿದ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನೂ ರೇಫ ಸೇರಿ ಆದ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರವನ್ನೂ ಪ್ರಾಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ " ಪಿರಿಯರು " ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.¹ (ಸೂತ್ರ ೧೬). ಪ್ರಾಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾಕ್ಷರಗಳು ಇರಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮೇಲಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಁಕಾರ ಘಟಿತವಾದ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಁಕಾರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರೇಫವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. (೪) ಉರ್ದು, ಬಿರ್ದು, ನುಗ್ಗಿದುದು, ತಗ್ಗಿದುದು ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಸರೇಫ ಪದಗಳು (ಉದ್ದು, ಬಿದ್ದು, ನುಗ್ಗಿದುದು, ತಗ್ಗಿದುದು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ದಕಾರದ್ವಯ ಅಥವಾ ಗಕಾರದ್ವಯ ಘಟಿತವಾದವುಗಳಲ್ಲ) ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಸೂತ್ರ ೨೩-೨೪). ಇದರಿಂದ ಅವನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಉರ್ದು ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಁಕಾರವು ರೇಫವಾಗಿ ಪರಸರ್ವಣತೆಯನ್ನು (ಉದ್ದು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ) ಪಡೆದಿತ್ತೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಕೇಶಿರಾಜನು (' ಉಱ್ದು ' ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಚೀನರೂಪವನ್ನು ಎತ್ತದೆ,) ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ' ಉದ್ದು ' ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಖಂಡಿಸಿ, ' ಉರ್ದು ' ಮುಂತಾದ ಮಧ್ಯಮ ರೂಪಗಳೇ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನೇ ' ಅಱ್ಱಿ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿ; ಅದನ್ನರ್ತಿಯೆಂದು ಪೇಱ್ಪುದಬದ್ಧಂ ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ,

¹ ನೇಮಿಚಂದ್ರನು ಕಱ್ಱಿಲೆ, ಮಾರ್ತಂಡ, ಸಾರ್ತಂದರ್, ಪೊಱ್ಱಿಱ್ಱಿಂಱ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಸಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಶೀಲಾವತಿ V ೧೦೦.

(ಸೂತ್ರ ೨೩; ಪಟ್ಟ). ಉರ್ದು, ಬಿರ್ದು ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ರೇಫಫೆ ಘಟಿತ ರೂಪಗಳು ಸಾಧುವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದರಂತೆಯೇ ಇರುವ 'ಆರ್ತಿ' ಎಂಬ ರೂಪವು ಅಶುದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವನಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆ ರೂಪ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇಲೆ, ಈ ರೂಪ ಸಿಕ್ಕುವ ಕಡೆ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚಿ ಎಂದು ತಿದ್ದುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಾಮೃತದ ಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಬ್ಬವು ಆರ್ತಿ, ಅರ್ಥಿ, ಅರ್ಥಿ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ರೇಫಫೆದೊಡನೆಯೇ ದೊರೆತದ್ದರಿಂದ, ನಯಸೇನನು ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವೈವೇಚಿಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ರೇಫಫೆಘಟಿತವಾದ 'ಆರ್ತಿ' ನುಂತಾದ ರೂಪಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಇಂಥ ರೂಪಗಳನ್ನೇ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ.

ಕಥಾ ಸಾರಾಂಶ

ಹತ್ತನೆಯ ಅಶ್ವಾಸ.

ಅಹಂಸಾವ್ರತದ ಕಥೆ.

ಮಾಳವದೇಶದ ಉಜ್ಜೈನೀ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಂಧರ ಮಹಾರಾಜನೆಂಬ ದೊರೆಯು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಗುಣಪಾಲನೆಂಬ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಧನಶ್ರೀಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಸುಬಂಧುಶ್ರೀಯೆಂಬ ಮಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ವಿಶ್ವಂಧರ ಮಹಾರಾಜನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತ, ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಬಂಧುಶ್ರೀಯನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗುಣಪಾಲನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. 'ದೊರೆಯು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾದೀತೇ?' ಎಂದು ಸೆಟ್ಟೆಯು ಹೆಗ್ಗಡೆಗಳೊಡನೆ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮೊತನಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮತ್ತು ಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿದನು. ಅವರು ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯೊಡನೆಮದುವೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಅದೇ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ, ತನ್ನ ಧನಕನಕ ವಸ್ತು ವಾಹನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಾಟು ಮಗಳನ್ನೂ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರನಾದ ಶ್ರೀದತ್ತನೆಂಬವನಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆ ಊರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು. ಮಹಾರಾಜನು ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನರಿತು, ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊರೆದು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ಧರ್ಮವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ

ವಾದದ್ದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಗುಣಪಾಲನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹುಡುಕಿ ತರಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು.

ಬಂದು ದಿವಸ ಶಿವಗುಪ್ತರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರು ತ್ರಿಗುಪ್ತರೆಂಬ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಚರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಶ್ರೀದತ್ತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು. ಅವರನ್ನು ಧನಶ್ರೀಯು ನಮಿಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋಗಲು ಅವಳ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಕಂಡಿದ ಮುಖವನನ್ನೂ ನೋಡಿ ತ್ರಿಗುಪ್ತರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನು 'ಈಕೆ ಯಾರು ? ಇವಳು ಏಕೆ ಈ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾಳೆ ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಶಿವಗುಪ್ತರು ಅವಳ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಆಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟತಕ್ಕ ಮಗನು ಮುಂದೆ ರಾಜನಾಗುವನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಕಾಲೊತ್ತುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶ್ರೀದತ್ತನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ 'ಇವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗನು ಈ ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆಯೇ ! ಹಾಗಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು' ಎಂದು, ಪೂರ್ವವೈರದಿಂದ ದ್ವೇಷವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು, ಧನಶ್ರೀಗೆ ಪ್ರಸವವಾಗಲು ಆಕೆಗೆ ಗರ್ಭಸ್ರಾವವಾಯ್ತೆಂದು ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಮಗುವನ್ನು ಕದ್ದು ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲೆಯನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದನು. ಆದರೆ ಆ ಹೊಲೆಯನಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಮನಸ್ಸು ಬಾರದೆ ನಿರ್ಜನವಾದ ಕಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ 'ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಈ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾನೇಕೆ ಕೈಯಾರ ಕೊಂದು ಪಾಪ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿ !' ಎಂದು ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೋದನು. ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀದತ್ತನ ಮೈದುನನಾದ ಇಂದ್ರದತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಯು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟರಲು, ಅವನ ಕಡೆಯವರು ಸೌದೆ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಈ ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಬಡೆಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಂದ್ರದತ್ತನು ಅದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಗೆ ತಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ

ಯಾದ ರಾಧೆಯೇ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳೆಂದು ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕುತ್ತ ಬಂದನು.

ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆಯು ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಯಾದ ರಾಧೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದಿವಸವೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಈಗ ಮಕ್ಕಳಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ಧನಶ್ರೀಯ ಮಗುವು ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ತಂಗಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು, ಮಗುವು ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆಯ ಅಜ್ಜೊತ್ತಿದಂತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ತಂಗಿಗೆ ಬಹುದಿವಸದ ಮೇಲೆ ಗಂಡು ಮಗುವಾದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ ಅವರಿಂದ ಮಗು ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅನಂತರ ತಂಗಿಯನ್ನೂ ಅಳಿಯನನ್ನೂ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ದಾದಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಕದ್ದು, ಅದು ಸತ್ತಿತೆಂಬ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹರಡಿ, ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಬಬ್ಬ ಮಾದಿಗನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ ಅದರ ಆಟ ಪಾಟಗಳಿಗೆ ಮನ ಸೋತು ಅದನ್ನು ಬಂದು ಹೊಳೆಯ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಳ ದಿಣ್ಣೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆಂದು ಬಂದ ಹಸುಗಳು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆನೆಯುತ್ತ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಿರಲು ದನಕಾಯುವವರು ಹಸುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಡೆಯನಾದ ಗೋವಿಂದನೆಂಬ ತುಣುಗಾಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ನಂದೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಗುವಿಗೆ ಧನಕೀರ್ತಿಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತ ಬಂದನು.

ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದು ದಿನ ಶ್ರೀದತ್ತನು ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆಗಾಗಿ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಕೂಳ್ಳಲೆಂದು ತುರುಪಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಧನಕೀರ್ತಿಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಕೂಡಲೆ, ಅವನು ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆಯ ಮಗನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅವನೊಡನೆ ತನ್ನ

ಮಗನಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ, ಧನಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಹೂಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನು ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಪಾನದಿಯ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಮೃಗಸೇನೆಯೆಂಬ ಸೂಳೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಬಂದು ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಓಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಇವನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡು' ಎಂದು ಬೇರೊಂದು ಓಲೆಯನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಳು. ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀದತ್ತನ ಮಗನಾದ ಮಹಾಬಲನು ತನ್ನ ತಂಗಿ ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಧನಕೀರ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು.

ಶ್ರೀದತ್ತನು ಹಿಂತಿರುಗಿಬಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವು ವೈಫಲ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಬ್ಬ ಕ್ರೂರಪುರುಷನನ್ನು ನಾಗಾಲಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು 'ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವನನ್ನು ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ತಲೆಕತ್ತರಿಸು' ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧನಕೀರ್ತಿಯೊಡನೆ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಮಹಾಬಲನು ಕಂಡು 'ಮದವಣಿಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಘಾತುಕನಿಂದ ಹತನಾದನು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಶ್ರೀದತ್ತನು ಹಿಂತೆಗೆಯದೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಅವಳಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ಧನಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ವಿಷಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವಳು ಲಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡವುಗಳಿಗೆ ವಿಷವನ್ನು ಹಾಕಿ ಚಿಕ್ಕವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಅವಳ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅರಿಯದಂತೆ ನೆರೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಗಂಡನೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಲಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಳೆಂದು ತಾಯಿಯ ಯೋಚನೆ. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯೂ ಹಸಿದು ಬರಲು

ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬಡಿಸುತ್ತ, ಗಂಡನಿಗೆ ದೊಡ್ಡದನ್ನು ಬಡಿಸಿ ತಂದೆಗೆ ಚೆಕ್ಕದನ್ನು ಬಡಿಸಿದರೆ 'ತಂದೆಗಿಂತ ಇವಳಿಗೆ ಗಂಡನೇ ಹೆಚ್ಚಾದನಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸ ಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಗಂಡನಿಗೆ ಚೆಕ್ಕ ಲಡ್ಡಿಗೆಯನ್ನೂ ತಂದೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಲಡ್ಡಿಗೆಯನ್ನೂ ಬಡಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಶ್ರೀದತ್ತನು ಮೃತನಾದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ವಿಶಾಖೆಯು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ಧನ ಕೀರ್ತಿಯು ಗುಣಪಾಲನ ಮಗನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ತಾನೂ ನಂಜಿನ ಲಡ್ಡಿಗೆ ಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಸತ್ತುಹೋದಳು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಹಾರಾಜನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲು, ಅವನು ಬಂದು ಧನ ಕೀರ್ತಿಯ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಉಪಚರಿಸುತ್ತ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ವಿಶ್ವಾವತಿ ಯನ್ನೂ ಆರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗುಣಪಾಲನು ಕೌಶಾಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿ ವರ್ತಮಾನ ಬಂತು. ಅವನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವನ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಮದುವೆ ಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಆರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಯನಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕೆಲವು ದಿವಸದಮೇಲೆ ಯಶೋಧರರೆಂಬ ಋಷಿಗಳು ಆವುರಿಗೆ ಬರಲು, ಗುಣಪಾಲನು 'ಧನಕೀರ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀದತ್ತನು ತಂದೊಡ್ಡಿದ ಐದು ಕಂಟಕಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದದ್ದು ಯಾವವುಣ್ಯ ದಿಂದ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಕಥೆ ಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು:—

“ಹಿಂದೆ ಮೃಗಸೇನನೆಂಬ ಬೆಸ್ತರನಿದ್ದನು. ಅವನು ಒಂದುದಿನ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಾಡಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವ್ರತ ಬೇಕೆಂದು ಗುರು ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳು 'ನೀನು ಮೊದಲು ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ; ಇದೇ ವ್ರತ ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ

ಅವನು ಬಲೆ ಬೀಸುತ್ತಾ ಹೋಗಲು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಲೆಹಾಕಿದರೂ ಮೊದಲು ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೀನೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತ ಇತ್ತು. ಐದುಸಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಐದು ಸಾರಿಯೂ ಅದೇ ಮೀನೇ ಬಂದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಐದುಸಾರಿಯೂ ಬಿಟ್ಟು, ಬರಿಯ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಘಂಟೆ ಯೆಂಬವಳು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲು ಶ್ರಾವಕನಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವು ಕಡಿದು ಸತ್ತುಹೋದನು ; ಘಂಟೆಯೂ ಅವನ ವ್ರತವನ್ನು ಹಿಡಿದೆನೆಂದು ಕೊಂಡು ಅವನೊಡನೆಯೇ ಸತ್ತುಹೋದಳು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಮೃಗ ಸೇನನೆಂಬ ಬೆಸ್ತನು ಧನಕೀರ್ತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮೀನನ್ನು ಐದುಸಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಫಲದಿಂದ ಶ್ರೀದತ್ತನ ಐದು ಕಂಟಕಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಘಂಟೆಯು ಶ್ರೀಮತಿಯಾದಳು. ಆ ಮೀನು ಮೃಗಸೇನೆಯೆಂಬ ಸೂಳೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು.”

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವಂಧರ ಗುಣಪಾಲರೂ, ಅವರ ಹೆಂಡಿರೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಧನಕೀರ್ತಿಯು ಬಹುಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದು ಬಂದುದಿನ ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲಣ ನರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ವೈರಾಗ್ಯಹುಟ್ಟಲು, ಸುಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಸಂನ್ಯಾಸವನ್ನು ವಹಿಸಿದನು. ಶ್ರೀಮತಿಯೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಲೋಕಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುವು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಶ್ವಾಸ

ಸತ್ಯವ್ರತದ ಕಥೆ

ವೆಂಗಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾಲಪುರಮೆಂಬುದೊಂದು ಪಟ್ಟಣ. ಅಲ್ಲಿ ಧನದಮಹಾರಾಜನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಆ ಪುರನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಘಶ್ರೀ ಎಂಬ ಬೌದ್ಧನ ಮಗಳಾದ ಕಮಲಶ್ರೀ ಎಂಬಾಕೆಯ ರೂಪನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಹಗೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತ ಕೆಲವುಕಾಲದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವೈಭವಪಟ್ಟ ಕಮಲಶ್ರೀಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಜೈನಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಸಂಘಶ್ರೀಯನ್ನೂ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಜಿನಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದನು ; ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಬಂದುದಿನ ಚಾರಣ ಋಷಿಗಳು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಇದು ಜಿನಧರ್ಮದ ಮಹಿಮೆ, ನೋಡು !' ಎಂದು ಸಂಘಶ್ರೀಗೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಸಂಘಶ್ರೀಯು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಶಂಕೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಜಿನಮತವನ್ನು ನಂಬಿ ಶ್ರಾವಕ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಬಂದುದಿನ ಅವನ ಗುರುವಾದ ಬುದ್ಧಶ್ರೀಯೆಂಬ ಭಿಕ್ಷುವು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ದುರ್ಬೋಧನೆಮಾಡಿ ಪುನಃ ಬೌದ್ಧಮತಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಧನದ ಮಹಾರಾಜನು ಪುನಃ ಅವನಿಗೆ ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಂದುದಿನ ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತ ' ನೀನು ಅಂದು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಾರಣಋಷಿಯು

ರನ್ನು ನೋಡಿದುದು ಉಂಟೇ ಇಲ್ಲವೇ? ' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು 'ಇಲ್ಲ' ವೆಂದು ಸುಳ್ಳುಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಯ ಪುರದೇವತೆಗೆ ಳೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಅವನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದರು. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಬೈದರು. ಹೀಗೆ ಸಂಘ ಶ್ರೀಯು ಕಣ್ಣು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅವಮಾನಪಟ್ಟು ಆ ಕೊರಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋದನು. ಅವನಿಗೆ ರೌರವನರಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಏಳು ತಲೆಯವರೆಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲವೂ ಕುರುಡಾಗಿದ್ದವು. ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಂಧಕವಿಷಯವೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಧನದ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಇಂದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಶ್ವಾಸ

ಅಸ್ತೀಯವ್ರತದ ಕಥೆ

ಅವಂತೀದೇಶದ ಉಜ್ಜಯಿನೀ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಧರ ಮಹಾರಾಜನೆಂಬ ದೊರೆಯು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಜಿನದತ್ತನೆಂಬ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಜಿನೇಂದ್ರದಾಸಿ. ಅವರ ಮಗ ಜಿನದಾಸ. ಇವರು ಸುಖದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಲು ಒಂದುದಿನ ಜಿನಪಾಲಿತರೆಂಬ ಋಷಿಗಳು ಆ ಊರಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕತ್ತಲೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಗಂಧವತಿಯೆಂಬ ನದಿಯ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನದೊಳಗೆ ಮಲಗಿದರು. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಿಂದ ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ವಿಡಂಬನೆಂಬ ಸಾಧಕನು ನಿಧಿಸಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜಿನಪಾಲಿತ ಮುನಿಯನ್ನು ಹೆಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವರ ದೇಹದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆರಡು ಹೆಣಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದುಹಾಕಿ ಆ ತಲೆಗಳನ್ನು ಬಲೆಯ ಗುಪ್ಪುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಚರುವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ತೋಳನ ಬುಡವು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನರಗಳು ಕಿತ್ತುಹೋಗಲು ತೋಳು ತನ್ನ ಪೈಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನೆಗೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಡಂಬನು ಹೆದರಿ, ಬಿಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡದೆ ಓಡಿಹೋದನು. ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿಯು ಅವನು ಓಡಿದುದರಿಂದ ಆದ ಪ್ರಾಣಹಿಂಸೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ವೃಥೆಪಡುತ್ತಿರಲು ನಗರದೇವತೆಗಳು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನ ಧೈರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವದಯೆಗೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಆತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಮಾರನೆಯದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಜಿನದತ್ತನು ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

ದೇಹಾರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ತಾನೇ ಔಷಧಿ ಪಥ್ಯಪಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹುಣ್ಣಿಲ್ಲವೂ ಮಾಯಲು, ಮುನಿಯು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಜಿನದತ್ತನೂ ಅವನನ್ನು ಅಗಲಲಾರದೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹಿಂಬಾಲಿ ಸುತ್ತ ಹೋದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವನ ಮಗನು ತನಗೆ ಅವ ಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಬಂಗಾರವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೊಟಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಂಗಾರಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿರಲು, ಅಪ್ಪುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಿನದತ್ತನು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಜಿನದಾಸನು ತಂದೆ ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಚಿನ್ನದ ಹಿಂದೆಯೇ ಅವಿತುಕೊಂಡನು. ತಂದೆಯು ಚಿನ್ನ ಕಡಿನೆಯಾಗಿದ್ದು ದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ಕಳ್ಳರಾರನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿಯೇ ಕದ್ದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಬಳ್ಳಿಯಮಾತಿನಿಂದ ಪುನಃ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ದುರ್ಜನನಾಗದಂತೆ ಉಪಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು—

ವ್ಯಾಘ್ರಖೇಡವೆಂಬುದೊಂದು ಪಟ್ಟಣ. ಅಲ್ಲಿ ದಿನಕರನೆಂಬವ ನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಕರಾಳನೆಂಬ ಅವನ ಮಗನು ಕಟ್ಟವರ ಸಹವಾ ಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಬಂದುದಿವಸ ಅರಮನೆಗೆ ಕನ್ನವಿಕ್ಕಿ ಹೊನ್ನನ್ನು ಕದ್ದು ಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ತಳಾರರು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಬಬ್ಬ ವರ್ತಕನ ಮರೆಹೊಕ್ಕನು. ಆ ವರ್ತಕನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹೊದಿಕೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ತಳಾರರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆದರೂ ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೆನೆಯದೆ ಕರಾಳನು ಬಳಗಿದ್ದ ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಆಸೆಗೆ ಆ ವರ್ತಕನನ್ನು ಕೊಂದು ಆ ಹಣವನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡುಹೋ ದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆಯ ಳ್ಲದೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಜಿನಪಾಲಿತ ಮುನಿಯು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು ಬಹುಶಃ ಇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕಳುವಾಗಿದೆ ;

ಅದನ್ನು ನಾನು ಕದ್ದಿರಬೇಕೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಸಾಪ ! ಇವನೇನು ಮಾಡಿಯಾನು ? ಇದೆಲ್ಲಾ ದುಷ್ಕರ್ಮದ ಫಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಉತ್ತರವಾಗಿ ತಾನೂ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು.—

ದ್ವಾರಾವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡಕರೇಂಬ ಋಷಿಗಳು ಬರಲು, ಅವರ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ, ನಾರಾಯಣನು ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟು, ಔಷಧಿ ಪಥ್ಯಸಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರೋಗ ವಾಸಿಯಾದನಂತರ ವೈದ್ಯನು ಬಂದು ರಾಜನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಪಡೆಯಲು 'ತಮ್ಮ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಅನುಕೂಲವಾದುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ' ಎಂದು ಋಷಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು 'ಕರ್ಮದಿಂದ ದುಃಖ ಬರುತ್ತದೆ; ಅದರ ಉಪಶಮದಿಂದ ಇದೂ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದರು. ಆದರೆ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಔಷಧದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಗಳದೆ ಹೋದರಲ್ಲ ಎಂದು ಕೋಪಹುಟ್ಟಿ ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸತ್ತು ಒಂದು ಕೋಡಗದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದನು. ದಂಡಕರೂ ಒಂದುದಿವಸ ಆ ಕಪಿಯಿದ್ದ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗಿದ್ದಾಗ ಪೂರ್ವವೈರದಿಂದ ಆ ಕಪಿಯು ಒಂದು ಬಣಗಿದ ಮಾವಿನ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಋಷಿಯ ತೊಡೆಯನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗವಾಗುವಂತೆ ಚುಚ್ಚಿತು. ಆದರೆ ಋಷಿಯೇನೋ ಕದಲಿಲ್ಲ. ಆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕಪಿಯು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಮರುಗಿ ಇತರ ಕೋತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು, ತನಗೆ ವೈದ್ಯಜ್ಞಾನವಿದ್ದುದರಿಂದ ತಕ್ಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡಿ, ವ್ರಣವನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡಿತು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಮೂರ್ಖರು ಅವಿಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಡುವರು.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಿನದತ್ತನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು 'ಸುಮ್ಮನೆ' ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು.—

ಭಾನುಪುರವೆಂಬುದೊಂದು ಊರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಪಿಲನೆಂಬ ಹಾರುವ ನಿದ್ದನು. ಆತನು ಗಾರುಡವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯದೆ ಲಾಭವೂ ಕೀರ್ತಿ ಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಪೂರ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾದ ಬಬ್ಬ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಲಿತು ಬರುತ್ತ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹುಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅದು ಹಾವುಕಚಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಂತ್ರಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಆ ಹುಲಿಯು ಎದ್ದು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನೆಂಬ ಉಪಕಾರ ವನ್ನು ನೆನೆಯದೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸೀಳಿ ತಿಂದುಹಾಕಿತು. ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ !

ಈಗ ಜಿನದತ್ತನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಮುನಿ ಯು ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು:—

ಕೇಸರೀಪುರವೆಂಬುದೊಂದು ಊರು; ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಪುರನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಾದ ಆಮಲನೆಂಬ ವನ ಮಗನಾದ ವಿಮಲನೆಂಬ ಹುಡುಗನು ಬಡವೆವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರಲು ನೆರೆಮನೆಯಾಕೆ ಕಂಡು ಬಡವೆಯಾಸೆಗೆ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದು ಅದರ ಹಣವನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಬಸವನ ಕೊಂಬಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದಳು. ಸೆಟ್ಟೆಯು ಮಗನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದು ಬಸವನ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಣವನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಹುದುಃಖವಾಯಿತು. ಅದೇ ಕೊಂದುಹಾಕಿ ತೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಊರವರೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲುಮಾಡಿದರು. ಅದು ಅವರ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಓಡಾಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಶುದ್ಧಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಮ್ಮಾರನ ಮನೆಗೆಹೋಗಿ ಅವನು ಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಗುಂಪಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಬೆರಗಾಗಿ 'ಇದು ಎಂದಿಗೂ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದಿರಲಾರದು. ಯಾರೋ ದುರಾತ್ಮರು ಬಡವೆಯ ಆಸೆಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ

ತಪ್ಪನ್ನು ಬಡ ಬಸವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು' ಎಂದು ತಳಾರನಿಗೆ ನೇಮಿಸಲು ಅವನು ಉಪಾಯದಿಂದ ಆ ಕಳ್ಳಹೆಂಗಸನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದನು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆ ಮೇಲೆ 'ಆ ಬಡ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಗೋಳಾಡಿಸಿದೆವಲ್ಲ' ಎಂದು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಿಚಾರಿಗಳಾಗಬಾರದು. ಯಾವುದನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸೆಟ್ಟೆಯು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು:—

ಭಾರತಿ ಎಂಬ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕಪಾಲಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಯಿದ್ದನು. ಬಂದುದಿನ ಆ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆನೆಯ ಮರಿಯು ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತ ಬಂದನು. ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಅದು ಪಟ್ಟದಾನೆಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಲು ಆ ವರ್ತಮಾನವು ರಾಜನ. ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ತಪಸ್ವಿಯು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರದೆ ಕಾಪಿನವರನ್ನು ಕೊಂದು ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡನು; ಮತ್ತೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಹೀಗೆ ಹಲವುಸಾರಿ ನಡೆಯಲು ರಾಜನು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು 'ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾರದೆ ತನ್ನ ಮಠದಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ನನ್ನ ದೇಶವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ!' ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆ ಕಪಾಲಿಯು ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಅಪವಾದವನ್ನು ಕಳದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪುನಃ ಆನೆಯನ್ನು ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲು ಆನೆಯು ಕೋಪದಿಂದ ಬಂದು ಉಪಕಾರಸ್ತರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿತು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಯರಾದ ದುರ್ಜನರು ಬಳ್ಳಿಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಿನಸಾಲಿತಮುನಿಯು ನಕ್ಕು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ
ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು :—

ದಂತಿಪುರವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅನಂತಶ್ರೀಯೆಂಬ ಸೂಳೆಯೊಬ್ಬ
ಳಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತಳಾದ ವಾಸವದತ್ತೆ ಯೆಂಬವಳು
ಬಂದು ಗಿಣಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲು ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆವೂರಿನ ಮಿಕ್ಕ ಸೂಳೆಯರು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಿಚಿ
ನಿಂದ ವಾಸವದತ್ತೆಗೆ ಹಣದಾಸೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅನಂತಶ್ರೀಯನ್ನು
ಕೊಲ್ಲಲು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ವಾಸವದತ್ತೆಯು ವಿಷಬೆರಸಿದ ಮದ್ಯವನ್ನು
ಬಹು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ತಂದು ಕೊಡಲು ಅನಂತಶ್ರೀಯು 'ಇಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಹೋಗು. ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪಾನಮಾಡೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದಳು. ವಾಸವದತ್ತೆಯು ಅದರಂತೆ ಮದ್ಯದ
ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಮಂಚದ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಪಂಜರದ
ಗಿಳಿಯು ಮದ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಅದರ ವಾಸನೆಗೆ ಮುತ್ತಿದ
ನೋಣಗಳು ಸಾಯುತ್ತಿರಲು ಅದು ವಿಷವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಮದ್ಯ
ವನ್ನು ಉರುಟಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ ಅನಂತಶ್ರೀಯು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ
ಆ ಗಿಣಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಚೆಲ್ಲಿಹೋದ ಮದ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು
ಅದಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನೋಣಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದುವು. ಆಗ
ಅವಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿ 'ಈ ಗಿಣಿಯಿಂದ ನಾನು ಬದುಕಿ
ಕೊಂಡೆ. ಇದನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಂದೆನಲ್ಲಾ!' ಎಂದು ವ್ಯಥೆ
ಪಟ್ಟಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅವಳಹಾಗೆ ಅವಿವೇಕಿಗಳಾಗದೆ
ಯಾವುದನ್ನೂ ವಿಚಾರದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ವೈಶ್ಯನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು
ಹೇಳಿದನು :—

ಅವನಿಭೂಷಣವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕುಶಲನಾದ ಬಡಗಿಯಿ
ದ್ದನು. ಅವನು ಒಂದುದಿನ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಮರ ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಮರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಮೊದದಾನೆಯು ಓಡಿ

ಬರಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅನೆಯು ಅವನನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಇದ್ದು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಅನಂತರ ಆ ಮರದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದು ಅದು ತನಗೆ ಆಶ್ರಯಕೊಟ್ಟಂತೆಂಬ ಸರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಆ ಮರವನ್ನೇ ಕಡಿದುಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟನು. ದುರ್ಜನರು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೀಡುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ?

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುನಿಗಳು 'ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ನಂಬುಗೆಯುಂಟುಮಾಡುವುದು' ಎಂದು ನಕ್ಕು ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು:—

ಅಮರಖೇಟವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಯಜ್ಞದತ್ತೆಯೆಂಬಾಕೆ ಒಂದು ಮುಂಗುಸಿಯನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದುದಿನ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೋಗಿರಲು ಒಂದು ಹಾವು ಅಮಗುವನ್ನು ಕಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮುಂಗುಸಿಯು ಹಾರಿ ಬಂದು ಆ ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಬಡತಿಯ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರಲು ಆಕೆಯು ಮುಂಗುಸಿಯ ಬಾಯ ನೆತ್ತರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಬನಕೆಯಿಂದ ಅದರ ತಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ಪಾಲಾಗುವಂತೆ ಬಡೆದಳು. ಆಮೇಲೆ ಮಗು ಸತ್ತಿತ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಗೋಳಾಡುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು ಮಗು ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹಾವು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು 'ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಮುಂಗುಸಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡದೆ ಕೊಂದುಹಾಕಿದೆನಲ್ಲಾ' ಎಂದು ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ತು ರುಷರು ಆಕೆಯಹಾಗೆ ಅವಿಚಾರಿಗಳಾಗದೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಸೆಟ್ಟೆಯು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು :—

ಕಾಮುಕವನವೆಂಬ ಬಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾಳು ಭಾವಿಯಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗೆ ಬಂದು ಹಾವು, ಬಂದು ಹುಲಿ, ಬಂದು ಕೋತಿ ಮತ್ತು ಬಬ್ಬ ಅಕ್ಕಸಾಲೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬಿದ್ದಿರಲು, ಆದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಗೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಣಿಕನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ಭಾವಿಯೊಳಗೆ ನೀರು ಸೇದಬೇಕೆಂದು ಬಂದು ಪಾತ್ರೆಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದುಸಾರಿ ಹುಲಿಯೂ, ಆಮೇಲೆ ಹಾವೂ, ಆಮೇಲೆ ಕೋತಿಯೂ ಕೊನೆಗೆ ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ಮೂರು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ಏನಾದರೂ ಕಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಆಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಜಾ ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದುವು. ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯೂ 'ಈ ಕಾಡಿನ ಹತ್ತಿರವೇ ತಾಮ್ರಕೂಟವೆಂಬ ನಮ್ಮೂರು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು' ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು 'ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತ ಮೊದಲು ಕಪಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅದು ಹೆಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸಿತು. ಹುಲಿಯಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಬರಲು ಅದು ರತ್ನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅದನ್ನು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮರುದಿವಸ ಹುಲಿಯಿಂದ ಬಂದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಆ ದುರಾತ್ಮನು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ರಾಜನು ಭಟರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೋಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸಿದನು. ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹಾವನ್ನು ನೆನೆಯಲು ಅದು ಬಂದು ರಾಜನ ಮಗನನ್ನು

ಕಚ್ಚಿತು. ಯಾರು ಏನುಮಾಡಿದರೂ ವಿಷವಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ಆಗ ಕೌಶಿ
ಕನು ಮಂತ್ರಹಾಕಿ ಆ ವಿಷವನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿತನಾಗಿ ನಡೆದ
ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ಅರಸನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು 'ಈ ಅಕ್ಕ
ಸಾಲೆ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ; ಇವನನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ'
ಎಂದು ಅವನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ಉಪ
ಕಾರಸ್ತರಣೆಯಿಲ್ಲದವರು ಕೆಲವರು ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮುನಿಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು
ಹೇಳಿದರು :—

ಅನಂತಿ ದೇಶದ ಉಜ್ಜೈನಿ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರನೆಂಬ ರಾಜನು
ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಕುಬೇರನೆಂಬುವನು ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಾಗಿ
ದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ
ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲು ಅದನ್ನು ತಂದು ತನ್ನ ರಾಜನಿಗೆ
ಸಮರ್ಪಿಸಿ 'ದೊರೆಯೇ, ಇದನ್ನು ಮುದುಕರು ತಿಂದರೆ ಹುಡುಗರಾಗು
ವರು, ರೋಗಿಗಳು ತಿಂದರೆ ಅವರ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗುವುದು' ಎಂದು
ಹೇಳಿದನು. ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಕುಬೇರನಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ
ಮಾಡಿ, ಆ ಬೀಜವನ್ನು ತನ್ನ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ನೆಡಿಸಿದನು. ಕೆಲವು
ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ದೊಡ್ಡ ಮರವಾಗಿ ಹಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಒಂದು
ಹದ್ದು ಒಂದು ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅದರಮೇಲೆ
ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಬಂದೆರಡು ವಿಷದ ತೊಟ್ಟುಗಳು ಒಂದು
ಹಣ್ಣಿನ ನೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅದು ವಿಷಪೂರಿತವಾಗಿ ತೊಟ್ಟು ಕಳಚಿ
ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರನು ತಿಂದು ಪ್ರಾಣಬಿಡಲು,
ರಾಜನು ಮಹಾ ದುಃಖದಿಂದಲೂ ಕೋಪದಿಂದಲೂ ಆ ಮರವನ್ನು ಕಡ
ಿಯಿಸಿ ಕುಬೇರನನ್ನು ಸಾಯಬಡಿಸಿ ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕಿತ್ತು
ಕೊಂಡನು. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆ ಊರಿನ ಕುಂಟರು, ಕುರುಡರು, ರೋಗಿ
ಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಸತ್ತರೆ ಸಾಕೆಂದು ಆ ಮರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು

ತಿನ್ನುಲು ಅವರ ದೇಹಗಳು ಬಂಗಾರದಂತಾದುವು. ದೊರೆಯು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಕುಬೇರನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನನ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರು ಅವಿಚಾರತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು, ಸಜ್ಜನರಾದವರು ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವೈಶ್ಯನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು:—

ಸಾನಂದಗಿರಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅಮಿತನೆಂಬ ಬೇಡರವನಿದ್ದನು. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ದೈತ್ಯವನನೆಂಬ ಅತವಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಾರದೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಕೋತಿಯು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ನೀರಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ನೀರು ಕುಡಿದು ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು 'ನಾನು ಇನ್ನೂ ಬಹು ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀರಿದ್ದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶೇಖರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಯಬಾರದು' ಎಂದುಕೊಂಡು ಆ ಕೋತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಅದರ ತೋಗಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರು ಉಪಕಾರಸ್ವರಣೆಯಿಲ್ಲದವರುಂಟು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುನಿಗಳು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು:—

ಕೌಶಾಂಬಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಖನಂದನನೆಂಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಅವನ ಮಗನಾದ ಅಂಗಾರಕನೆಂಬವನು ಮನೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಒಂದು ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪದ್ಮರಾಗಮಣಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮೇಧಾವಿ ಮುನೀಶ್ವರನೆಂಬ ಒಬ್ಬರು ಮುನಿಗಳು ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬರುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಒಂದು ನವಿಲು ಆ ರತ್ನವನ್ನು ಮೂಸವೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ನುಂಗಿ ಹೋಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅಂಗಾರಕನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ರತ್ನವಿಲ್ಲದುದನ್ನು ಕಂಡು

ಮೇಧಾವಿಮುನಿಗಳೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು 'ಸಕಲವಸ್ತುವನ್ನೂ ತೊರೆದ ನಿಮಗೆ ಈ ರತ್ನದ ಮೇಲೇಕೆ ಮೋಹ ? ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ' ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಖೇಡಿಸಿದನು. ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಏನೇನು ಹೇಳಿದರೂ ವರ್ತಕನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು 'ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು' ಮೌನದಿಂದಿದ್ದರು. ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೂ ಆಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ವೈಶ್ಯನು ಅವರನ್ನು ಸೊಪ್ಪು ಸೊವೆಡಾಗುವವರೆಗೂ ಹೊಡೆದನು. ಆದರೂ ಅವರು ಅಲ್ಲಡೆ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಗ ಕೇವಲಿಪೂಜೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ಚತುರ್ವಿಧದೇವತೆಗಳೂ ನೆರೆಯಲು ಅಂಗಾರಕನು ಸುಮ್ಮನಾದನು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕೋಲಿನ ತುದಿ ಮುರಿದು ಹಾರಿಹೋಗಿ ಆ ನವಿಲಿನ ಕತ್ತನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿತು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಮಣಿಯು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಂಗಾರಕನಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹುಟ್ಟಿ ವೈರಾಗ್ಯವುಂಟಾಗಲು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಹೀಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಕಳ್ಳರಲ್ಲವರನ್ನು ಕಳ್ಳರೆನ್ನುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ನಂಬುಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಯಿ ನೋಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆಂದು ಅವರು ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು. ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೂ ರೇಗಿತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಿನದಾಸನು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಲೋಭಕ್ಕೂ ಅಪವೇಕಕ್ಕೂ ಬೇಸರಗೊಂಡು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಿಸಿ 'ತಗೂ ನಿನ್ನ ಚೆನ್ನವನ್ನು' ಎಂದು ಅವನ್ನು ತಂದೆಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಎಸೆದು ಮುನಿಗಳಿಂದ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಮಗನು ಸಂನ್ಯಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಗೂ ವೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಲು ಅವನೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂದೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಶ್ವಾಸ

ಬ್ರಹ್ಮ (ಚರ್ಯ)ದ ಕಥೆ

ವತ್ಸಕಾವತೀ ದೇಶದ ಕೌಶಾಂಬಿಯೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ದಂತಿಬಲನೆಂಬ ರಾಜನು ಧಾರಣೀದೇವಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಮಾಥಿನಂದನನೆಂಬ ಮಗನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವೆರಲ್ಲರೂ ವನವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವಸಂತನೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ವಸಂತತೀಲಕೆಗೆ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳದಂತೆ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕುಯ್ದುಕೊಡುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ಪ್ರಮಾಥಿಕುಮಾರನು ತಾನೂ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಪಾಟಲಿಪುತ್ರನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಕುಶಲನಾದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಊರಿನ ದೊರೆಯಾದ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜನ ಮಗಳಾದ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯು ಊರಹೊರಗಿದ್ದ ಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಒಂದು ಮದದಾನೆಯು ಬಂಧನವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಪ್ರಮಾಥಿಕುಮಾರನು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದನು. ಈ ಧೈರ್ಯ ಶೌರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಅವನನ್ನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವರಿಸಿದಳು ; ಊರಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಗಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಮಿಕ್ಕ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸೈರಣೆ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಅದು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಬಾಣ

ಹೊಡೆದು ತೆಂಗಿನಕಾಯನ್ನು ಇದ್ದ ಕಡೆಗೇ ತರಿಸಬಲ್ಲವರಾರು ನೋಡೋಣವೆಂದು ಬಂದು ಪಂತವನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಸೋತು ಪ್ರಮಾಣಕುಮಾರನೊಬ್ಬನೇ ಜಯಶೀಲನಾದನು. ಇದರಿಂದ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಕಿಚ್ಚು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಬಂದು ದಿನ ಮದದಾನೆಯೊಂದು ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಾಯುವನೆಂದು ಅಪರ ಆಸೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಡೆದು ಅಟ್ಟಿದನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೀಳುತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನಲ್ಲಿ ಗೌರವವನ್ನು ಇಟ್ಟರು.

ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜನ ಪ್ರಕಟನೆಯಂತೆ ಚಂದ್ರಕವೇಧವೆಂಬ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವನ ಮಗಳಾದ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯನ್ನೂ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದು, ಬಂದು ದಿನ, ಕೌಶಾಂಬೀಪುರವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳು ಮುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಿ ತಾನೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ರಥಾರೂಢರಾಗಿ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಡು ಸಿಕ್ಕಲು ಅದರೊಳಗೆ ಸುವೇಗನೆಂಬೊಬ್ಬನ ಕೈಗೆಸಿಕ್ಕಿದರು. ಅವನು ಹಿಂದೆ ರಾಜನಾಗಿದ್ದು ದಾಯಾದರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಯಜಮಾನನಾಗಿರುತ್ತ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಮುಂದೆ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಅವನು ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಗೊಂಡು ಪ್ರಮಾಣಕುಮಾರನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದನು. ಏಟುತೆಂದುಬಂದ ಅವರ ಪರಿವಾರದವರು ಬೇಡವೆಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಮಾಣಕುಮಾರನಿಗೂ ಸುವೇಗನಿಗೂ ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಮಾಣಕುಮಾರನ ಬಾಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದುಹೋಗಿ ಎರಡು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಂಡುವು. ಆಗ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಶತ್ರು

ವಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದೇ ಮೇಲೆಂದು ತಾನು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೂ ಸುವೇಗನಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಸುವೇಗನು ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ತಬ್ಬಿ ತಬ್ಬಿ ಬಾಗಿಲು ಆಗ ಪ್ರಮಾಢಿಕುಮಾರನು ಗುರಿಸೋಡಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದನು. ಶತ್ರುವಿನ ತಲೆಯು ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರುಳಿತು. ಅವನಿಗೆ ನರಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಕೌಶಾಂಬಿಗೆ ಬಂದು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಬೀರುತ್ತ ಸೌಂದರ ಮಹಾದೇವಿ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯವರೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ಹಲವು ಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ತಲೆ ನರೆತು ದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ವೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವಿಮಲಕೀರ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂದ ಮುಡಿಪಿ ದೇವಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಶ್ವಾಸ

ಅಪರಿಗ್ರಹದ ಕಥೆ

ಕುರುಜಾಂಗಣದೇಶದ ಶ್ರಾವಂತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉಪರಿಚರನೆಂಬ ರಾಜನು ಪದ್ಮಾವತಿ, ಪ್ರಭಾವತಿ, ಸುಪ್ರಭೆ, ಕನಕಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯರೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅನಂತವೀರ್ಯನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯರೊಡನೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿರಲು ವಿನಯನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮದನವೇಗೆಯೆಂಬ ಖೇಚರಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಾದ ವಜ್ರದಾಡನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿ 'ಇವರೇ ಪುಣ್ಯವಂತರು ! ನಾವು ಹೆಸರುಮಟ್ಟಿಗೆ ಖೇಚರರು' ಎಂದಳು. ವಜ್ರದಾಡನಿಗೆ ಮಾತ್ಸರ್ಯಹುಟ್ಟಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಲಕಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರೆಯಬಂಡೆಯನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಳವು ಕಾಣದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಯಾರು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದೆ ಹೋಗಲು ಅರಸಿಯರು ಅದು ಕರ್ಮಫಲವೆಂದು ಶಾಂತರಾದರು. ಆದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ವೈರಾಗ್ಯಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡಿರು ಎಷ್ಟು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದರೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ವೈಭವದಮೇಲೇ ಜ್ಞಾನವು ಎಳೆಯುತ್ತ ಸರ್ಪಾಶ್ರಯವೆಂಬ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯರು ಆನಂದ, ಕಾಂತ, ಅಮಿತಕಾಂತ, ಸುಕಾಂತ ಎಂಬ ಸಾಮಾನಿತದೇವರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು.

ಇತ್ತ ಅನಂತವೀರ್ಯನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳು
ತ್ತಿರಲು ಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಸಾರಸ್ವತರೆಂಬ ಮುನಿಗಳು ಬಂದರು. ಅವರಿಂದ
ತಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ
ಹಾವಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟು
ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ತಾಯಿಯರೂ ದೇವಲೋಕದಿಂದಿಳಿದುಬಂದು ಅಪರಿ
ಗ್ರಹದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಸಾರಸ್ವತರು
ಬಂದು ಆ ಹಾವಿಗೆ ಅಣುವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂನ್ಯಸನದ ಮಹಿ
ಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅನಂತವೀರ್ಯನೂ ತಂದೆಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗ
ಲೆಂದು ಆ ಹಾವಿನ ಆಯುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹದಿನೈದುದಿನವೂ
ಜಿನಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಆ ಹಾವು ಸಾಯು
ವಾಗ ವಜ್ರದಾಡನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವನ್ನೇ ನೆನೆಯುತ್ತ ಸತ್ತುದಿಂದ
ಭವನವಾಸಿಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಮಲನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು.
ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟ 'ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಪರಿಗ್ರಹದ ಫಲ'
ಎಂದುಕೊಂಡು ಅನಂತವೀರ್ಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ
ಸುಬಾಹು ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು
ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇತ್ತಲಾಗಿ ವಿಮಲನು ಭವನವಾಸಿಯಾದ ವಜ್ರದಾಡನನ್ನು ಕಂಡು
ಪೂರ್ವ ವೈರದಿಂದ, ಆ ಖಚರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ
ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ
ಅದ್ವಿತೀಯ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಕಿಚ್ಚನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡನು. ವಜ್ರ
ದಾಡನು ಹೀಗೆ ಹಗಲು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ರೌದ್ರಧ್ಯಾನದಿಂದ ಮೊದಲ
ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ವಿಮಲದೇವನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ರಾಜನಾದ
ಜಯದತ್ತ ಮಹಾರಾಜನ ಹೆಂಡತಿ ವಿಜಯಮಹಾದೇವಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ
ಯಲ್ಲಿ ಗುರುದತ್ತನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ
ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚಂಪಾಪುರದ ಧಾತ್ರೀವಾಹದ ಮಹಾರಾಜನ ಮಗ
ಳಾದ ಅಭಯಮತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ ವಜ್ರದಾಡನು ನರಕದಿಂದ ಬಂದು ನೀಲಗಿರಿಯೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಹುಲಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅದರ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅದರ ಕಾಟವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಗೋಳಡಲು ರಾಜನು ಹೋಗಿ ಪೂರ್ವವೈರದಿಂದ ಹುಲಿಯ ಗುಹೆಯೆಂಬ ಪುಳ್ಳಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದನು. ಹುಲಿಯು ಬಳಗೇ ಬೆಂದು ಸತ್ತು ಪಳೆಬೇಟವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಇಳಾಭರಣನೆಂಬವನ ಹೆಂಡತಿ ಕಂಟಕಿಯೆಂಬಾಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಲಮುಖನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಗುರುದತ್ತ ಮಹಾರಾಜನು ಅವೈಶಾಖ್ಯಭಟ್ಟರಕಾರಿಂದ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದು ವೈರಾಗ್ಯಹುಟ್ಟಿ ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತ ಪಳೆಬೇಟಪುರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಅಲ್ಲಿ ಹಲಮುಖನು ತನ್ನ ಗದ್ದೆಗೆ ಉಳಲೆಂದು ಹೋಗುತ್ತ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಗುರುದತ್ತಭಟ್ಟರಕಾರನ್ನು ಕುರಿತು 'ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾಳೆ ; ಇಲ್ಲಿ ಕೆಸರಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿಹೋದನು. ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಅನ್ನವನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ ; ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಋಷಿಗಳು ನನಗೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಳ್ಳುನುಡಿದಳು. ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಲಮುಖನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಗುರುದತ್ತನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹುಯ್ದು ಹೊತ್ತಿಸಿದನು. ಅದರ ಆತನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆದು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಚತುರ್ವಿಧ ದೇವತೆಗಳೂ ಕೇವಲಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾನಾವಿಧದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಲಮುಖನು ಹೆದರಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಧಾರ್ಮ್ಯ ಮೃತಂ

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀದಯಿತೆಗೆ ನಿರ್ವಾಣ

ಶ್ರೀದಯಿತೆಗೆ ದರ್ಶನಾಂಗಮೆಂಟುಂ ಚಿತ್ತಾ |

ಹ್ಲಾದಕರಮೆಂದು ನಂಬಿದ ¹

ನಾದರದಿಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

೧

[ಅಂತು ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಶೀಘ್ರಾಕರ್ಷಣವಾಗಿಸುವ ದರ್ಶನಾಂಗಮು
ಮಂ ಲೇಸಾಗಿ ಕೇಳ್ವು ಶ್ರೇಣಿಕಮಹಾರಾಜಂ ವಿಶ್ವಲೋಕೈಕವಂದ್ಯರೆನಿ
ಸಿದ ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಸುಗತಿವನಿತೆಯ ಕಡೆಗಣ
ಚೆಲ್ಲಮೆನಿಸುವ ಕೊಲ್ಲದ ಪ್ರತಮನೆನಗಣಿಸುವುದೆಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದೊ
ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ||

೨

ಮುನಿರತ್ನಂ ಪರಮಜಿನೇ

ಶನ ಮತಮಂ ಸಕಲಜೀವಹಿತಮಂ ಗಂಭೀ |

ರನಿನಾದದಿಂದೆ[ನುಡಿಧರ್ಮ]

ಮನದೊಳ್ ಕಡುರಾಗಮೊದವೆ ನಲಿಯೆ ನರೇಂದ್ರಂ] ² ||

೩

ಇಂತೆಂದು ಪೇಜ್ದಿರ್ ||

ಒತ್ತದಂತೆ (೧.೪.) ^೪

ಕರೆಗೊಯ್ದ ಸೀರೆಯಂತೆ ರಾಶಿಗೆ ಬಂದಾರಂಬದಂತೆ ಪತ್ರಂಸೀಳ್ವ
ಸಾಲದಂತೆ ಕೈನೀರೆಯಿದ ಮದುವೆಯಂತೆ ಫಲಮೊದ ತೋಂಟದಂತೆ

¹ ಕರನೆನಿಸಿ ಮೆರೆದಿಹ (ಕ. ಬ.) ² ಅಂತು ದರ್ಶನಮುಮನೆಂಟಂಗ
ಮುಮಂ ಮನದೊಳಿಹದಿ ಕೈಕೊಂಡು ಮುಂದಣ ಮುಕ್ತಿವನಿತೆಯ ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳ
ನಿಸುವ ಕೊಲ್ಲದವ್ರತದ ಕಥೆಯಂ ಬೆಸಗೊಂಬುದುಂ (ಗ)

ಕೈಗರ್ಚಿದೂಟದಂತೆ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡ ಕಾಳಗದಂತೆ ಕಾಲ್ವಿಡಿದ ನಲ್ಲಳಂತೆ
ವಿಸಾಸೆಬಂದ ಜವ್ವನದಂತೆ ಪೊತ್ತಿಸಿದ ಸೊಡರಂತೆ ದರ್ಶನದೊಂಟಂಗ
ದೊಳಂ ¹ ಮುನ್ನಂ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಗಿ ನೆರೆದು, ಮೂಡಿದ ಮನೆಯಂ
ಪುಗುವಂತೆ ಪಣ್ಣಿದಾನೆಯನೇಲುವಂತೆ ಮಡಿಯನುಡುವಂತೆ ಸಮೆದಾ
ಭರಣಮಂ ತುಡುವಂತೆ ಪರಿದಾಡುವ ಮಗನಂ ಮುದ್ದಾಡುವಂತೆ
ಸಜ್ಜನಳಾದ ಸೂಳೆಯಂ ಸಿಂಗಾರಂಗೈಯಂತೆ ತನಗಾದೂರಂ ಸೇರು
ವಂತೆ ² ಹಿತವಂಗೆ ಕಾರ್ಯಮನಖಪುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನಪ್ಪ ಮಗಂಗೆ
ಬಯ್ಯೆಯಂ ತೋರುವಂತೆ ಕೇಡಿಂಗ[ಂ ಬಡತನಕ್ಕುಮ]ಪ್ಪ ಪೆಂಡತಿಗೆ
ಮನೆವಾರ್ತೆಯಂ ನುಡಿವಂತೆ ಕೊಲ್ಲದ ವ್ರತಮಂ ಕೈಕೊಂಡು || ೫

ಮನಮೊಸೆದು ನಡೆದನಪ್ಪೊಡೆ

ಮನಕತಮಂ ನೋವನೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪೂರ್ವದೆ ಮೇ |

ದಿನಿಪೂಜ್ಯನಾಗಿ ಮುಕ್ತೈಂ

ಗನೆಗಾತನೆ ಕಾಮನೆನಿಸಿ ಸೊಗಯಿಸಿ ತೋರ್ಕುಂ || ೬

ಇನ್ನಸುಪ್ರತದೊಳಾದ ಫಲಮೆಂತಪ್ಪುದೊಡೆ || ೭

[ಭರತಕ್ಷ್ಮಾ ವನಿತೆ ಮನೋ

ಹರಮಾಗುಟ್ಟರ್ಧ (ಪೂಜ್ಞ) ಪೊಸಚೆನ್ನದವೋಲೆ |

ಕರಮೊಪ್ಪುವುದೊದವಿದ ತ

ತ್ಪರಂಗಳಂ ಶೋಭೆವೆತ್ತು ಮೊಳವದೇಶಂ] || ೮

ನೆಗಟ್ಟಿದಾ ಮೊಳವೋರ್ವೀವಳಯದೊಳಮರಾಧೀಶನಂತಪ್ಪ ಸದ್ಭೋ
ಗಿಗಳಂ ದೇವೇಂದ್ರಧಾತ್ರೀರುಹಮನಿಟಿಸಿ ಕಯ್ಯಾರದಿಂದೀವ ಸತ್ತಾ
ಗಿಗಳಂ ಶ್ರೇಯಾಂಸನೊಳ್ ಮಚ ರಿಸಿ ಬಿಡದೆ ನಿಲೋಭದಿಂದೀವ ಸದ್ಭಾ
ನಿಗಳಂದುಚ್ಚೈನಿಯೆಂಬಾಪುರವರಮೆಸೆಗುಂ ನಾಡೆಯುಂ ಶೋಭೆಯಿಂ
ದಂ || ೯

ಆ ಪುರಮನಾಳ್ವಂ ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾರಾಜನಾತನ ರಾಜಶ್ರೀಷ್ಠಿ
ಗುಣಪಾಲನೆಂಬನಾತನ ಭಾರ್ಯೆ ಧನಶ್ರೀಯೆಂಬಳೆ || ೧೦

[ಸುರರಾಜನ ಸತಿಗೆ ವಿಯ
ಚ್ಚರರಾಜನ ಸತಿಗೆ ಕಾಮದೇವನ ಸತಿಗೆ |
ಚ ರಿ ಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಳಂ ಸುಂ
ದರರೂಪಿನೊಳಂ ಸಹಸ್ರಮಡಿ ಮಿಗಿಲೆನಿಪಳೆ || ೧೧

ಸುರರಾಜಂಗಂ ಖಚರೇ
ಶ್ವರಂಗಮಾರಯ್ದು ನೋಡ್ಪೊಡಿಮೈಡಿ ಮಿಗಿಲು |
ವರೆಯೊಳೆ ಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಳಂ
ನಿರಿಯೊಳಮೈಶ್ವರ್ಯದೊದವಿನೊಳಮಾಪರದಂ || ೧೨

ನೆಗಟ್ಟೊಗುಣಪಾಲಂಗಂ
ಮೃಗನಯನೆಯೆನಿಪ್ಪ ತದ್ಧನಶ್ರೀಗಂ ಕೈ |
ಮಿಗೆ ರಾಗಂ ಪುಟ್ಟಿದಳು
ವಿಗೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯೆ ಪುಟ್ಟುವಂತೆ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂ] ¹ || ೧೩

ಸುಬಂಧುಶ್ರೀಯೆಂಬಳಂತವರ ಸುಖ [ಸಂಕಥಾವಿನೋದ] ದಿಂದಿ
ಪೂದಂ ಬಂದುದಿವಸಂ [ಧನಶ್ರೀ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾನದೊಳೆ ಸುರಗಜಮುಂ
ಚಂದ್ರನುವಾದಿತ್ಯನುಂ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದಂ ಕನಸುಗಂಡು ನೇಸಣ್
ಮೂಡುವುದುಮೈತ್ಯು ಗುಣಪಾಲ ಸೆಟ್ಟಿಗಜಪುಪುದುಂ ಸೆಟ್ಟಿ ತತ್ಸವ್ವ
ಪ್ಪುಫಲಂಗಳಂ ಋಷಿಯರಲ್ಲಿ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವೆಂದು ಪಲವುತೆಹದರ್ಚನೆ
ವೆರಸು ಬಸದಿಗೆ ವೆಂದು ಜಿನಭವನಮಂ ಮೂಱುಸೂಚ್ಯಲಗೊಂಡು
ಬಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ದೇವರನರ್ಚಿಸಿ ಪೊಡಮೆಟ್ಟು ಶ್ರುತಮುಮಂ ಋಷಿ
ಯರುಮಂ ಪೂಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಂದಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದಿವರರುಂ ಕೈಮು
ಗಿದು ಕನಸುಗಳ ಫಲಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವುದುಂ ಅವರಿಂತೆಂದರ್ || ೧೪

1 ಆ ಇರ್ವರ್ಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ವ.ಗಳ (ಗ)

ಸರಸಿರುಹನೇತ್ರ ಸುರಸಿಂ

ಧುರಮಂ ಕಂಡುದಖಿನಧಿಕಜಿನಭಕ್ತನಮು |

ವ ರೇಪೂಜ್ಯನಂ ಮುನೀಶ್ವರ

ಚರಣಾಂಭೋಜಾತಭೃಂಗನಂ ನೀಂ ಪಡೆವೈ ||

೧೫

ಶಶಿಯಂ ಕಂಡುದಖಿಂದಂ

ಶಶಿಮುಖಿ ತತ್ತ್ವಜ ನಂ ಮಹಾಪ್ರಭುವಂ ಸಂ |

ತಸದಿಂದೆ ಪಡೆವೆ ಮಗನಂ

ಕುಸುಮಾಯುಧನಿಭನನುದಿತಧರ್ಮಾನ್ವಿತನಂ ||

೧೬

ರವಿಯಂ ಕಂಡುದಖಿಂದಂ

ಧವಳಾಕ್ಷಿ ಜಿನೇಂದ್ರಸಮಯವರ್ಧನನಂ ಮಾ |

ನವರತ್ನನಂ ಧರಿತ್ರಿ

ಧವನಂ ಪಡೆವೈ ಮನೋಜನಿಭನಂ ಮಗನಂ ||

೧೭

ಎಂಬುದುಮೆವರಿವರಂ ಸಂತಸದಂತಮನೆಯ್ವಿ “ಸವಣೋ
ಅಮೋಘವಲಣೋ” ಎಂಬ ಬುಧಿವಾಕ್ಯವೆಂತುಂ ತಪ್ಪಲಖಿಯ
ದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಂಬಿ ದೇವರ್ಗಂ ಪುನರ್ನಮಿಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ಮನೆಗೆ
ಎಂದು ಮನಮೊಸದಿಪ್ಪುದುಂ ಕೆಲವುದಿವಸಕ್ಕೆ ಧನಶ್ರೀಗೆ ಗರ್ಭಮಾಗಿ
ಜಿನೇಂದ್ರಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲುಂ ಜಿನೇಂದ್ರ ಪೂಜೆಗಳಂ ನೋಡಲುಂ
ಜಿನಾಗಮಮನೋದಲುಂ ಜಿನಮುನಿವರರಂ ಬಂದಿಸಲುಂ ಮಿಥ್ಯಾ
ದೃಷ್ಟಿಗಳ್ಳಂಜಲುಂ ದಿವ್ಯಾಹಾರಮನುಣಲುಂ ಬಸದಿಗೆ ಪೋಗಲುಂ
ಪಲರಂ ಪೊಡಮೆಡಿಸಿಕೊಳಲುಂ ಸಿಂಹಾಸನಮನೇಱಲುಂ ಭವೈರಂ ಸದ್ಧಿ
ರ್ಮಮಂ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂ ರಕ್ಷಿಸಲುಂ ಪ್ರಜೆಗೆಡೆಯಾಗದಂತುಪಕಾರಂ
ಮಾಡಲುಂ ಶ್ರಾವಕಗೋಷ್ಠಿಯೊಳರಲುಂ ಜಿನಸನ್ನಿವಾಸದೊಳೋಲ
ಗಂಗುಡಲುಂ ಜಿನಸ್ತವನಂಗಳನೆ ಮಾಡದೆ ಪಾಡಲುಂ ತ್ರಿಪ್ರಪ್ಪಿಶಲಾಕಾ
ಪುರುಷರ ಕಥೆಗಳಂ ಕೇಳಲುಂ ಬಯಕೆ ತಿಣ್ಣೆಮಾಗಿ ||

೧೮

ತರುಣಿಗೆ ಸಂತಸಮೆಪ್ಪಂ

ತೆರೆ ಗೀತಾತೋದ್ಯವಾದ್ಯನೃತ್ಯಮನರ್ಹ |

ತ್ವರಮೇಶ್ವರನಾಸ್ಥಾನದೊ
ಳಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ಸುಖೋಗಮಂ ಮಾಡಿಸುವೆರೆ || ೧೯

ಪಲವುಪಜಿವೆರಸು ಕೆಲದೊಳ್
ಲಲನೆಯರೋಲಗಿಸೆ ಗೀತವಾದ್ಯಂ ಪದೆದೆ |
ತ್ತಲಮೆಸೆಯ ಜಿನರ ಪೂಜೆಯು
ನಲಂಘ್ಯಗುಣನರ್ತಿಯಾಗೆ ಪೂಜಮಡಿಸುತ್ತಂ || ೨೦

ಮೊಸರಿಂ ಪಾಲಿಂ ಘೃತದಿಂ
ಪೊಸಕಬ್ಬಿನ ರಸದಿನಾಗಳುಂ ಜಿನನಾಥಂ |
ಗೊಸೆದಭಿಷೇಕವನೊಪ್ಪಿರೆ
ಬಿಸರುಹಮುಖಗರ್ತಿಯಪ್ಪಿನಂ ಮಾಡಿಸುವಂ || ೨೧

ಇರವಂತಿಯ ಜಾಜಿಯ ಪಾ
ದರಿಯ ಸರೋರುಹದ ಪೂಗಳಿಂದಾಡಿಜಿನೇ |
ಶ್ವರನಾದಿಯಾದ ತೀರ್ಥಂ
ಕರರಂ ತರಳಾಕ್ಷಿಯ ಬಯಕೆ ಪೋಪಿನಂ ಪೂಜಿಸುವಂ || ೨೨

ಅರಲಿಂ ಕುಂಕುಮದಿಂ ಕ
ಪುರದಿಂ ತೀರ್ಥಕರದಿವೈಚೈತ್ಯಾವಳಿಯಂ |
ಸರಸಜನೇತ್ರಿಯ ಮುಂದಾ
ದರದಿಂ ಲೇಸಾಗಿ ಮಾಡುವಂ ಪೂರಣೆಯಂ || ೨೩

ಪಸಿಯಡಕೆಯ ನಾರಂಗದ
ಮಿಸುಗುವ ಸನ್ನಾಡುಫಲದ ಫಲನಿಕರದಿನ |
ರ್ಚಿಸುತುಂ ಮೃಗೇಂದ್ರಮಧ್ಯೆಯು
ಪೊಸಬಯಕೆಯಲಂಪು ಪೋಪಿನಂ ಜಿನಪತಿಯಂ || ೨೪

ಸರಸಕರಣವೆಳರುಣಂಬಡೆ (?)
ಕರಮೊಪ್ಪುವ ಬಂಧಕರಣವೆಂಬಿವೆಯಿಂದ |

ಚ ರಿಯಾಗೆ ಜಿನರ ಕೀರ್ತಿಯ

ನರವಿಂದಾನನೆಯ ಮುಂದೆ ನೆಣಿ ಪಾಡಿಸುತುಂ || ೨೫

ಭರತೇಶ್ವರನಪ್ಪಾಪದ

ಗಿರಿಯೊಳ್ ಲೇಸಾಗಿ ಸಮದ ಚೈತ್ಯಾವಳಿಯುಂ |

ತರಳಾಕ್ಷಿಗೆ ಬಣ್ಣಿ ಸುತುಂ

ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರನ ಚರಿತೆಯುಂ ಕೇಳಿಸುತುಂ || ೨೬

ಜಿನರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ ನೆ

ಟ್ಟನೆ ಪೊನ್ನಿಂ ಮಾಡಿ ಪಲವ್ರತೆಹದರ್ಚನೆಯಿಂ |

ದನವರತಂ ಪೂಜಿಸುತುಂ

ವನಜಾಸ್ಯೆಗೆ ಪಿರಿದು ಸಂತಸಂ ಪುಟ್ಟುವಿನಂ || ೨೭

ಮತ್ತುಂ ಜಿನಭವನಂಗಳೊಳ್ ನಾನಾವಿಧರಂಗವೆಲ್ಲಿಯನಿಕ್ಕಿ
ಸುತ್ತುಂ ಪೊನ್ನಿಂ ಸಮದ ವಂಶಮಾಲೆಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತುಂ ನಾನಾಧ್ವಜಂ
ಗಳನೆತ್ತಿಸುತ್ತುಂ ಆಹಾರಾಭಯಭೈಷಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಾನಮಂ ಮಾಡಿ
ಸುತ್ತುಂ ಧನಶ್ರೀಯ ಬಯಕೆಯನೀಮಾರ್ಗದಿಂ ಸಲಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪುದು
ಮೊಂದುದಿವಸಂ ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾರಾಜಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಗಂಧಗ
ಜಾರೂಢನಾಗಿ ವನಕ್ರೀಡೆಗೆ ಪೋಗುತ್ತುಂ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಪೆಟಗಣ
ನಂದನವನದೊಳ್ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ದು ವಿರಾಜಿಸಿ ವಿಳಾಸಿನೀಜನಪರಿವ್ರತೆ
ಯಾಗಿ ಪೊನ್ನಯ್ಯನಾಡುವ ಸುಬಂಧುಶ್ರೀಯುಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಾಣ್ಬ
ದುಂ || ೨೮

ನನೆಯಂಬಂ ತೊಟ್ಟು ಕಾಮಂ ಮುಳಿದು ನರಪನಂ ನೋಡಿ ಲೇಸಾಗಿ
ಭೋರ್ಭೋರ್

ರೆನೆ ಕಾಯ್ಪಿಂದಾರ್ದು ಬಾಣಂ ನಡೆ ಗಣಿಯನಗುವಪ್ಪಿನಂ ಕಚ್ಚಿ
ಬೇಗಂ

ಮನದಿಂ ಮುಂ ಪಾಯ್ದು ಮತ್ತಂ ತುಲುಗಿ ನಡುವಿನಂ ದೇಹಮಂ ನಾಡೆ
ಯುಂ ಕಾ

ಮಿನಿಯಂ ಕ್ಯಾಮಾಂಗಿಯುಂ ಮತ್ತೆನಿಸದೆ ಮುಣಿಗೊಂಡಿದುರ್ ತೊಳ್ಳಿಚ್ಚ
ನಾಗಳ್ || ೨೯

ಅಂತಾಪ್ರೊಸನನೆಯ ಬಿರಿಮುಗುಳ ಕುಸುಮಬಾಣಂಗಳಂ
ತೋಡುಂ ಬೀಡುಂ ಕಾಣಬಾರದೆನಿಸಿ ಕಿವಿವರಂ ತೆಗೆದು ನೇರನಣಿದೆಸೆ
ವುದುಂ ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾರಾಜಂ ಝುಝುರಿತಗಾತ್ರನಾಗಿ ಚಿತ್ರದ ರೂಪಿ
ನಂತೆ ಮಿಟ್ಟನೆ ಮಿಡುಕದೆ ನಿಂದು ವಿರಹಾನಳನಿಂ ಬೆಂದು ಸೈರಿಸಲಾ
ಱದೆ || ೩೦

ತಡೆಯದೀವನಜಾತನೇತ್ರಯೋಗಂಗಳಾತನ ಕೈಯ ಕೈ
ಪೊಡೆಯನಿಪ್ಪ ವಿದಗ್ಧ ಯೋಳ್ ನೆರೆದಂದು ಕಾಯ್ದುಣಿ ಚುಚ್ಚು ವೆ
ನ್ನೊಡಲ ಮೆನ್ನ ಥತಾಪವೋಡುಗುಮಲ್ಲದಂದು ಮನೋಭವಂ
ಗೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೋಗಲೊಲ್ಲದೆ ಬಾಟಬಾರದು ನೋವಿನಿಂ || ೩೧

ಕನ್ನಿ ಯನೊಯ್ಯನೆ ಮುಣಿಗೊಂ
ಡೆನ್ನಂ ಕಯ್ಯಾ ಯದೆಚ್ಚ ಪಂ ಮನಸಿಜನೀ |
ಕನ್ನಿ ಯನಗಲ್ಲ ಬಿರುದಿಂ
ದೆನ್ನಂ ಮೂದಲಿಸಿ ಕಾದಲಾರ್ಪನೆ ಕಾಮಂ || ೩೨

ಅರಲಂಬಂ ಪಿಡಿದೀತಂ
ಸ್ತುರನುರ್ವಿಯ ಜನಮನೆಚ್ಚು ನೋಯಿಸಿ ತವಿವಂ |
ಸರಲಂಬಂ ಪಿಡಿದಿಸುವೊಡೆ
ನರರಂ ಝುಕ್ಕೇತು ಕೊಂದು ಕೂಗದೆ ಮಾಣಂ || ೩೩

ತನುವಿಲ್ಲದೆಯುಂ ಲೋಕದ
ಜನಮಂ ಕಯ್ಯಾ ಯದೆಚ್ಚ ಪಂ ಕೂಗಿಡಲಿಂ |
ತನುವುಂಟಪ್ಪೊಡೆ ರತಿನಾ
ಥನ ಕಯ್ಯೋ ಮಿಡುಕಿ ಪೋಪ ಗಂಡರುಮೊಳರೇ || ೩೪

ಬಿಲ್ಲೊಳ್ ಕೋವಿದರೆನಿಸಿದ
ಬಿಲ್ಲಾಳಪ್ಪವರನಣಿವೆನತನುವ ತೆಪದಿಂ |
ನಿಲ್ಲದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಪುಣ್ಣಿ ನಿ
ಸಿಲ್ಲದೆ ವೇದನೆಯ ಮಾಪ್ಪ ಗಂಡರುಮೊಳರೇ || ೩೫

ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಗುಜುಗುಜುಗೊಂಡು ದಿವಿಜರಂತೆ ಮೆಯ್ಯಿ
ಕ್ಕದೆ ನಿರ್ಜಿತರಾದರಂತೆ ಮಿಡುಕದೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ದೈವದಂತೆ ಕಣಂ ಬಿಟ್ಟು
ಮರನಂ ನಟ್ಟಂಬಿನಂತೆ ದಿಟ್ಟಿಯಂ ತೆಗೆಯಲಾಡದೆ ಬೇಗಿವೋದ ಬೆಟ್ಟ
ದಂತೆ ಮೆಯಬಿಸುಪನಾಗೆ, ಕಾಳಗದ ನಡುವಾದ ಪಂದೆಯಂತೆ ನಡನಡ
ನಡುಗಿ, ಉದ್ದಮೇಣಿದ ಪಸುಗೊಸಿನಂತೆ ಪೋಗಿಲಖಿಯದೆ, ಬಡೆಯರ
ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಬಂಟರಂತೆ ಕನ್ನೆಯನೆ ನೋಡಿ, ಕೋಣಂ ಪೊಕ್ಕ
ಮಡುವಿನಂತೆ ಮನದೊಳ್ ಕದಡಿ, ಕಿಣಿದಾನುಂಬೇಗಮಿದು, ವನಕ್ರೀ
ಡೆಗೆ ಪೋಗಲೊಲ್ಲದರಮನೆಗರಸಂ ಮೆಗುಳ್ಳ ಬಂದು ಕಣ್ಣೊಳಂ ಮನ
ದೊಳಂ ಸುಬಂಧುಶ್ರೀಯ ರೂಪ ತೋಜಿ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ವಿಹ್ವಲೀ
ಭೂತನಾಗಿ ಸೈರಿಸಲಾಡದೆ || ೩೬

ಪೊಸನೀರೇಜದ ನಾಳದಿಂ ನಿಮಿರ್ವ ನೀಳಂಭೋಜಪ್ರಪ್ಪಂಗಳಂ
ಪೊಸತಪ್ಪಾಮ್ರಮಹೀಜದಾತಳರ್ಗಳಂ ¹ ಚೆನ್ನೆಯ್ದಿಲಿಂ ಬಾಡೆಯಿಂ
ದೊಸೆದುಂ ಮಾಡಿದ ಪಾಸಿನೊಳ್ ಪೂರಳುತುಂ ಜೊಂಪಂಗಳೊಳ್
ಪೋಗಿ ಸೇ
ವಿಸುತುಂ ಚಂದನಪಂಕದೊಳ್ ಮುಲುಗುತುಂ ಶೀತಾಂಬುವಂ ವಾಯು
ತುಂ || ೩೭

ಕಾಮಸಂತಾಪಮನೆಂತುಂ ಮಾಣಿಸಲಾಡದೆ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಂ
ಕರೆದು ತನ್ನ ಮನದ ಕಾರ್ಯಮೆನೆಲ್ಲಮನಿಂಬಾಗೆ ಪೇಟ್ಟು || ೩೮

ಆವಾವುಪಾಯದಿಂದಂ

ನೀವಿಂದು ಸುಬಂಧುವಂ ಮನೋಹರಮಪ್ಪಂ |

ತಾವಗಮೆನ್ನೊಳ್ ನೆರೆಪುವು

ದಾವಗಮಿಂ ನೆರೆಪದಂದು ನೋವೆಂ ತಿಬ್ಬಂ ||

೩೯

ಎಂದು] ² ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಂ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಸುಬಂಧುಶ್ರೀ
ಯಂ ಬೇಡಿಯಟ್ಟುವುದುಂ [ಅವರ್ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟಿಯ ಮನೆಗೆ

¹ ಪೆಂದುತಳಿಂ (ಕ. ಬ.)

² ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾರಾಜಂ ಸುಖಂಧುಶ್ರೀಯ ರೂಪ: ಕಂಡು ಸೋಲ್ತು (ಗ)

ವರ್ಪುದುಂ ಸೆಟ್ಟೆ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಂ ವಸ್ತ್ರತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳಂ ಮನ್ನಿಸಿ
ನಿಮ್ಮ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮನೆಮಗಳಿಯೆ ಪೇಟಿಮೆಂಬುದುಮೆವೆಂತೆಂ
ದರೆ || ೪೦

ಮದಗಜಗಮನೆಯನಂಬುಜ

ವದನೆಯನಳನೀಲಕುಟಿಲಕುಂತಳಯೆಂದೆಂ |

ಬಳ ಹಾವಳಾವಲಾವ

ಣ್ಣದ ನೆಲೆಯಂ ಜಿನಪದಾಬ್ಜ ಮದಮಧುಕರೆಯಂ || ೪೧

ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಪ್ಪ ಸುಬಂಧುಶ್ರೀಯಂ ನಂದನವನದೊಳುಯ್ಯ
ಲಾಡುವೆಳಂ ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾರಾಜಂ ವನಕ್ರೀಡೆಗೆ ನೃಪಕುಮಾರಪರಿ
ವೈಧನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೆಬ್ಬಿಂಗೆಂಡು ಕಾಮಸಂತಾಪದಿಂ
ಕರಮೆಲ್ಲದೆ ನೊಂದು ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನ ಕುಸು
ಮಶರದ ಕೋಳಿಂಗಿರಲಾಪದೆಮ್ಮ ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಸುಬಂಧುಶ್ರೀಯಂ ಬೇಡಿಯಿಟ್ಟ
ದಂ; ನೀವುಂ ತಲೆಯೊಡೆಯರ್ಗೆ ತಲೆಸುತ್ತಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡರೆನಿಸಿ ನಗೆ
ಯಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸರ್ವಸ್ವಕ್ಕಮೊಡೆಯನಪ್ಪ ಕುಲಸ್ಯಾಮಿಗೆ
ಮಾರ್ಕೊಳ್ಳದೆ ಕೂಸಂ ಕುಡುವುದೆಂಬುದುಂ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳ ಮೊತಂ
ಕೇಳ್ವ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆ ಬೆಲಗಾಗಿ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಂ ಚಾಟುಕಾರಿಸಲೆಂದು
ಕೃತಕವಚನಗಳಂ ನಂಬೆ ನುಡಿದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ || ೪೨

ಅರಸಂ ಗಡ ಪಿರಿದಪ್ಪಾ

ದರದಿಂ ಗಡ ಮತ್ತನೂಜೆಯಂ ಬೇಡಿ ಪುರಂ |

ದರವಿಭವನಟ್ಟುವಂ ಗಡ

ನರರೆನ್ನಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಧನ್ಯರಾರ್ಪಯೊಳ್ || ೪೩

ಸ್ವರತಾಪದಿಂದಮರ್ವಿ

ಶ್ವರನೆನ್ನೆ ಪ್ರಿಯತನೂಜೆಯಂ ಕಂಡು ಸವಿ |

ಸ್ವರದಿಂ ಸೋಲ್ತಂ ಗಡ ಮು

ರ್ಪಯೊಳ್ ಮತ್ತನಯೆಯಂತು ನೋಂತವರೊಳರೇ || ೪೪

ಪರದರಮಗವೇಕುವೀ

ವರನೊಲವಿ ಬೇಡಿ ನಿಮ್ಮನಟ್ಟುವುದೇಕಾ |

ದರದಿಂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೊಬಗಂ

ನಿರಂತರಂ ಬೇಗಮೆಣಿಯರೆಂಬರುವೊಳರೇ ||

೪೫

ಎನಗಂ ಮತ್ತೆನ್ನೊಡವೆಗೆ

ಮನುನಯದಿಂದೊಡೆಯನೆಂದೊಡೆನ್ನಾ ತ್ತೆಜೆಯಂ |

ಜನಪತಿ ಕುಡವೇಚ್ಚೆಂದೆಲೆ

ವನಿತೆಗೆಕಣ್ಣು ಬುದ್ಧಿಯಜುಯಂಭೂಪಂ || ?

೪೬

ತಾನೆನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಸಂ ಬೇಡಿಯಟ್ಟದನೆಂದೊಡೆನ್ನಿಂ ಬಿಟ್ಟು
ಧನ್ಯರುಂ ಪುಣ್ಯವಂತರುಮಿಲ್ಲೆಂದು ಮೆಳ್ಳದೆ ನುಡಿದು ಪೆರ್ಗಡೆಗಳನ
ರಮನೆಗೆ] ¹ ಕಟಪಿ ಸೆಟ್ಟ ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ ||

೪೭

ಜಿನಪದಸೇವೆಯಿಲ್ಲದನ ರೂಪು ವಿಳಾಸ ಮಹೋನ್ನತಿಕ್ಕೆ ಮೇ
ದಿನಿ ಸೊಬಗೊಳ್ಳು ತೇಜ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದಮುದ್ದತಿ ವಿದ್ಯೆ ಶೌಚಮಾ
ತನ ವಿಭವಂ ಕುಲಂ ದಲಮುಮಾಪುರ್ಗುಣಾಳ ಗಾಡಿ ಯೌ
ವನಮಿನಿತುಂ ಕುಣುಂಬನರಸಗ್ನಿಯ ತಣ್ಪು ವಿಷಾನ್ನ ಭೋಜನಂ || ೪೮

ಗಿರಿಶಿಖರಾಗ್ರದಿಂ ಕೆಡೆಯೆ ನೂಂಕುವುದೊರ್ಮೆಯೆ ಕಟ್ಟ ತಂದು ನಿ
ಷ್ಕರಗಜರಾಜಿಯೆಂ ತುಳಸಿ ಕೊಲ್ವುದು ಪೆರ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಗಂಟಲಂ
ಮುರಿದು ತಳರ್ಚದಿಕ್ಕುವುದು ಲೇಸು ಕುದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸೋಲ್ತು ಕೂಸನಾ
ದರದೊಳ ಬೇಗವಿಾವುದಜುನೆಯೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಪ್ಪೊಡುವಿಯೊಳ್ ||

ಮತ್ತಂ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯ ಸಿರಿಯನುರಿಯೆಂದು ಬೆಚ್ಚಲುಂ,
ಕುದೃಷ್ಟಿಯ ರೂಪು ಸಂತಾಪಮೆಂದು ನಡುಗಲುಂ, ಸದ್ಧರ್ಮದೂಷಕನ
ಮುಖಮಂ ಯಮಗಜಾರಿ ವೊಯ್ದು ಕೊಲ್ವ ನಖಮೆಂದಂಜಲುಂ, ಕುದ
ರ್ಶನಪ್ರೀತನ ಭೋಗಮಂ ನಾಗವಿಷಮೆಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಲುಂ, ಕುಮಾ

ಗಾಢಾನುರಾಗಿಯಪ್ಪರಸನಂ ವಿರಸನೆಂದು ಬಗೆಯಲುಂ, ದರ್ಶನದೂರನ ಶೃಂಗಾರಮಂ ಸಂಹಾರಮೆಂದು ಭಯುಂಗೊಳಲುಂ, ನಿಶ್ಚ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯನೆಯ್ದು ವೆನೆಂಬ ಶ್ರಾವಕಂಗೆ ಬೇರ್ಬುದಿನಿತ್ತಲ್ಲದೆ ¹ ದುರ್ಮೋಹದಿಂ ಮನದೊಳಿಟ್ಟು ತುಫಾನ್ಮಯದ್ವಿಪ್ಪನ ರೂಪುಮಂ ವಿಳಾಸ ಮುಮಂ ಪ್ರತಾಪಮುಮಂ ಸಂಪತ್ತುಮಂ ಕಂಡು ರಾಗಿಸಿ ಪೊದಿ ಕೂಸುಗುಡುವನುಂ ಕೆಳಗೊಳ್ಳನುಂ ನರಕಕ್ಕೆ ಭಾಜನನಕ್ಕುಮಲ್ಲದೆ ಶ್ರಾವಕನಪ್ಪ ² ನೇಗೆಯ್ದುಂ ಸುಗತಿಯನೆಯ್ದು ಲಾಘನೆಂದು ಪರಮಾಗ ಮಮಂ ಭಾವಿಸಿ ಧನಶ್ರೀಯ ಮನದ [ನಿರ್ಮಳಿಕೆಯುಮಂ ಸಸ್ಯುಕ್ತವು ಮುಮನಾರಯಲೆಂದು ಗುಣಪಾಲಸಿಟ್ಟು ಯಿಂತೆಂದಂ || ೫೦

ಧರಣೀವಲ್ಲಭನುಗ್ರವೈರಿಹರಣಂ ಬಾಲಾರ್ಕತೇಜಂ ಮಹೀ ಶ್ವರವಂದ್ಯಂ ಮನಮೊಲ್ಲ ಸೋಲ್ಲ ಪದಪಿಂ ಸದ್ರಾಗದಿಂದಟ್ಟಿದಂ ಪಿರಿದುಂ ಸ್ತೇಹದಿನಿಂದು ಕೇಳ ಕನಕಾಂಭೋಜಾಕ್ಷಿಯುಂ ಬೇಡಿ ನ ಮ್ಮರಸಂ ನೋಡ ಸುಬಂಧುವಂ ಧರಣಿಯೊಳ್ ನಮ್ಮಂತು ಮುಂ ನೋಡ ತರಾರ್ || ೫೧

ಪರದರ ಸಿರಿಯಿಂದರಸರ

ಸಿರಿ ಸರಿಯಲ್ಲದೊಡೆ ಕೂಸನಿತ್ತೊಡಾತನ ದೆಸೆಯಿಂ |

ಪಿರಿದಪ್ಪೊದವಿದ ಶೌರ್ಯಂ

ದೂರಕೊಳ್ಳುಂ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಮುಂ ಕೈಸಾಗುಂ || ೫೨

ಕುಲಮಂ ಪೇಜೊಡೆ ರಾಜಪುತ್ರನದಟಂ ತಾನಲ್ಲನಿನ್ನೆಂಬೊಡು ಜ್ವಲಚಂಡಾಂಶುನಿಭಂ ವಿಭೂರ್ಜಿತಯಶಂ ತಾನಲ್ಲನೆಂಬಂದಿಳಾ ವಲಯಾಧೀಶ್ವರವಂದಿತಕ್ರಮಯುಗಂ ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲೆಂಬೊಡ ಗ್ಗಮಪ್ಪಿಂದ್ರಸಮಾನನೂರ್ಜಿತಯಶಂ ಗೀರ್ವಾಣಶೈಲಕ್ಷಮಂ] ³ ||

¹ ನಿಶ್ಚ್ರೇಯಸಶ್ರೀಯನೆಯ್ದುಸುವ ಗತಿಯನೇಗೆಯ್ದುಂ ಬಿಡಲಾಘನೆಂಬುದಿನಿ ತಲ್ಲದೆ (ಗ) ² ಶ್ರಾವಕನೆಯ್ದುವ ಸುಗತಿಯ (ಗ)

³ ನಿರ್ಮಳಿಕೆಯನಾರಯಲೆಂದು (ಗ)

ಸುಖಂಧುಶ್ರೀಯನರಸಂಗಿ ಕುಡುವೆಮೆಂಬುದುಂ ಧನಶ್ರೀ ಸೆಟ್ಟ
ಯ ಮಾತಿಂಗಿ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು ನೀರೊಳಗಿದ್ ನಲ್ಲಳ ನೆಳಲಂ ಕಂಡು
ನಲ್ಲಳಂದು ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಪಾಯ್ದು ಸಾವೆ ಸಾಧುವಿಟಿನಂತೆ ನಿತ್ಯಮಲ್ಲದ
ಸಂಸಾರಸುಖಕ್ಕ ಮಲ್ಪಶ್ರೀಗಮಾಸೆಗೆಯ್ದು ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕೂಸಂ
ಕೊಟ್ಟು ಮಗವಿಂಗಂ ತನಗಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ನರಕದುಃಖಮಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಪನೆಂದು ತನ್ನೊಳ ಮೆಯಗಿ ಸೆಟ್ಟಗಿಂತೆಂದಳೆ || ೫೪

[ಪಲಕಾಲಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳೆ

ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದೆ ಪಿರಿದುಪುಣ್ಯದಿಂದಂ ಪಾಪಂ |

ತೊಲಗಿದೊಡೆ ನಿನಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ

ಳಲಂಘ್ಯಗುಣೆ ರಿಪುಗೆ ಬೆರ್ಚೆ ಮರೆವುಗುವವೊಲುಂ] || ೫೫

ಜಿನಧರ್ಮಮೆಂಬುದಂ ಮು

ನ್ನನಂತಭವಭವದೊಳಲ್ಲಿಯುಂ ಪೊದ್ದದೆ ತಿ |

ಅನೆ ತಿರಿದು ಪುಣ್ಯವೆಂದಿಂ

ವನರುಹಮುಖಿ ತನ್ನ ಕರ್ಮದೊಂದುಪಶಮದಿಂ || ೫೬

ಕಾಕತಾಳನ್ಯಾಯದಿಂ ನಿನ್ನಂತಪ್ಪ ಮಹಾಪುರುಷನ ಬಸಿಜೊಳ್
ಬಂದು ಜಿನಧರ್ಮಮಂ ಪೊದ್ದಿದಳಂತು ಪೊದ್ದಿದ ಮಗಳಂ ಕಳ್ಳಂ
ಗಂಜಿ[ದರಂ ಪುನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರೆಂಬಂತಾನುಂ ಸಿಂಹದ ಬಾರಿಯೊಳ್
ಬರ್ದುಂಕಿದವನಂ ಪಿಟ್ಟಮೆಳಸಿದಂತಾನುಂ ಪಗೆವರ ಕೊಲೆಯಂ ಬಂಚಿಸಿ
ಪೋಪನಂ ಕರಡಿಯ ಮುಂತಿಕ್ಕಿದರೆಂಬಂತಾನುಂ] ¹ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯ
ಪ್ಪನ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಮಂ ಸಂಪತ್ತುಮಮುನ್ನತಿಕ್ಕೆಯುಮಂ ಕಂಡು
ಶೂನ್ಯಹೃದಯರಂತೆ ಮೇಲಣನಂತಭವದ ದುಃಖಮಂ ಭಾವಿಸದೆ
ಬೆರ್ಚೆಂದಂ ಕೂಸಂ ಕುಡುವೆನೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮರುಳ್ತನಕ್ಕೆನಗೆ ಪಿರಿದುಂ
ವಿಸ್ತಯಮಾದಪುದು ; ನಿಮ್ಮಂತಪ್ಪ ಸದ್ವೃಷ್ಟಿಗಳುಮಿಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜ ಮಂ
ಮನದೆ ಕೊಳ್ಳರೆಂದೊಡೆ ಮತ್ತಿನಿಜವ್ರಾವಕರ ಮತಿಹೀನತೆಗಂ ಕೇಡಿಂ
ಗಮುಲಲಾಗದು || ೫೭

1 ನೀರ್ಕರಡಿಯ ಮುಂದಿಕ್ಕಿದರೆಂಬಂತಾನುಂ, ಕಿಚ್ಚಂಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಬಂದ
ವನಂ ಕುದಿವಣ್ಣೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದರೆಂಬಂತಾನುಂ, (ಗ)

ಸಿರಿ ಭಾವೈವೋಡತ್ತಾನುಂ

ದೊರೆಕೊಳ್ಳುಂ ಜೈನದರ್ಶನಂ ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ |

ದೊರೆಕೊಳ್ಳದದಱಿನಱಿವೊಡೆ

ಸಿರಿಗಂ ಸದ್ವರ್ತನಕ್ಕಮೇನಂತರವೋ ||

೫೪

[ಪಲವುಭವಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಹೀ

ತಳದೊಳ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿದೊರೆಕೊಳ್ಳುಂ ನಿ |

ಮೆಳಮೆಪ್ಪಜೈನಧರ್ಮಂ

ಮೆಳರಹಿತಂ ಬೇಗಮಂತೆ ದೊರೆಕೊಂಡಪುದೇ ||

೫೫

ಬಲದಿಂ ಕುತ್ತಿತದಾನದ

ಫಲದಿಂದೆತ್ತಾನುವೊಮ್ಮೆ ಸಿರಿ ಸಮನಿಸುಗುಂ |

ಘಟಲೆನಲಱುವುದದಕ್ಕಂ

ಪಱಿಯಿಲ್ಲದ ದರ್ಶನಕ್ಕಮೇನಂತರವೋ ||

೬೦

ಕಿಡುವ ಸಿರಿಗಳಿವೆ ಕೆಮ್ಮನೆ

ಕಿಡದ ಸುಖಾಸ್ವದಮನೀವ ಸದ್ವರ್ತನಮಂ |

ಬಿಡುವಾತಂ ಬಿದೂಟಮ

ನೊಡಬಡದೆ ಗಂಜಿಗುಡುವ ಮರುಳಂ ಪೋಲ್ಕುಂ ||

೬೧

ಅಱಿಸಿರಿಗಮೆಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗ

ಮೆಳಿವೆ ಸದಾ ಸುಖಮನೀವ ಸದ್ವರ್ತನಮಂ |

ತಿಳಿವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವಂ ಭೂ

ತಳಮಂ ಬಿಸುಟಳಿವೆ ತಿರಿವ ಮರುಳಂ ಪೋಲ್ಕುಂ ||

೬೨

ದರಿಯ ಮರಂ ಪಣ್ಣ ಮರಂ

ಸುರಧನು ತಿರಿದುಂಬ ತಿರಿಕರೊಳ್ ಕೂಟಮಿದೊಂ |

ದರಿಸಿನದ ಬಣ ಮೆನ್ನದೆ

ಸಿರಿ ಶಾಶ್ವತಮೆಂದು ನಂಬಿ ಪದೆವನೆ ಗಾಂಪಂ ||

೬೩

ಮರುಳರಸುತನಂ ಮೇಘದ

ನೆರವಿಯ ನೆರೆಪರ್ಕನುಷ್ಣ ಮೆಳಪನ ಧನಮು |

ವರ್ಯೋ ಸಂಪತ್ತೆನ್ನದೆ

ಕರವಾದರದಿಂದವೊಲ್ಲ ಪದೆವನೆ ಗಾಂಪಂ ||

೬೪

ಸಿರಿಯುಳ್ಳವರಂ ಧನದೊಳ

ಪಿರಿಯರುಮೆಂ ಕಾಣಲಪ್ಪುದಿಳಯೊಳ ಪಲರಂ |

ದರುಶನಶುದ್ಧರುಮೆಂ ಸ

ಚ್ಚ ರಿತರುಮೆಂ ನೋಡ ಕಾಣಲೇಂ ಬಂದಪುದೇ ||

೬೫

ಕಲ್ಲುಂ ಕಬ್ಬುನಮುಂ ನೋ

ಡೆಲ್ಲಿಯುವೋರಂತೆ ಪಡೆಯಲಪ್ಪುದು ಪೊನ್ನಂ |

ಸಲ್ಲಲಿತಮಪ್ಪ ರತ್ನ ಮೆ

ನೆಲ್ಲಿಯುವೋರಂತೆ ಪಡೆಯಲಪ್ಪದೆ ಧರಯೊಳ |

೬೬

ಅಂತು ಪಡೆಯಲ್ಪಾರದಪೂರ್ವಮಪ್ಪ ದರ್ಶನಮುಂ ಸದ್ಧರ್ಮ
ಮುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲ್ಲದೆ ಸಮನಿಸವಂತಪ್ಪ ದರ್ಶನಮುಮಂ
ಸದ್ಧರ್ಮಮುಮಂ [ಔದಾಸೀನ್ಯಂಗೈಯ್ದು ಬಿಟ್ಟು, ಸಂಸಾರದಾಹನಿ
ರಿಗಂ ಮರುಳಲ್ಲದ ಸಂಪತ್ತಿಗಮಳಪಿ, ಪಾದರಿಗಗಂಡನಂ ನಂಬಿ ಮನೆಯ
ಗಂಡನಂ ಬಿಡುವಂತೆ ಸಜ್ಜನವೆಂಡತಿಯನೊಲ್ಲದೆ ಗಾಳುವಪ್ಪ ಸೂಳೆ
ಯಂ ಮಚ್ಚು ವಂತೆ] ಮೂಱುದಿನದ ಪಗರಣಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡವಿಸಾಮಂಡೆಯಂ
ಬೋಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಂತೆ ಮುಂದಿದರ್ ಕೆಜೆಯನೆಯ್ದಲಾಹದಲಸಿ ಕೆಸಹ
ನೀರಂ ಕುಡುವಂತೆ ಸ್ವರ್ಗವೋಹ್ಲದೊಳಪ್ಪನಂತಸುಖಮಂ ನೀರೊ
ಳಪ್ಪನರಕತೀರ್ಥಗ್ಗತಿಗಳೊಳ ತಿಹನೆ ತಿರಿವ ಕಜ್ಜ ಮನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಾಡೆ
ನೀಮಣವಿರ್ ; ನಿಮಗಾದಿತ್ಯಂಗೆ ಸೊಡರಂ ತೋಣಿಸಿದರೆಂಬಂತೆ
[ತೋಣಿಗೆ ನೀರನಡುಕಿದರೆಂಬಂತೆ] ಎನ್ನಂತಪ್ಪ ಜಡಮತಿಗಳ
ಬುದ್ಧಿವೇಷ್ಟುದುಚಿತಮಲ್ಲದು ; ಗಂಡನಿರೊಳ ಪೆಂಡತಿ ನುಡಿಯಲಾ
ಗದು ; ವಾಣಿ ಕೊಟ್ಟರಪ್ಪೊಡಮಗೆ ಬಸದಿಯೆ ಶರಣೆಂದು ಧನಶ್ರೀ
ನುಡಿದು ಮೂಣುದುಂ ||

೬೭

[ಸರಸೀರುಹಮುಖಿಯಹ್

ತ್ವರಮೇಶ್ವರಪಾದಪಂಕ್ಜಭ್ರಮರೆಯ ಮೊ |

ತೆರಡಿಲ್ಲಮೆಂದು ಚಿತ್ತ ಮೊ

ನುರುಮುದದಿಂ ನಚ್ಚಿ ಪೆರ್ಚಿ ವನಿತೆಯ ಮೊಗಮಂ] || ೬೪

ಆದರದಿಂದಂ ಹೃದಯಾ

ಹಾ ದದಿನಚ್ಚಿರ್ತು ನೋಡಿ ದರ್ಶನದೊಳ್ ಮೊ |

ನ್ನಾದಿಯ ನೀತೆಗೆ ರಂಭೆಗೆ

ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೀಕೆ ನೋಡೆ ಪಾಸಟೆಯಪ್ಪಳ್ || ೬೫

[ಸಿರಿಯೇವುದೊ ಧನಮೇವುದೊ

ಪಿರಿದಪ್ಪೈಶ್ವರ್ಯಮೇವುದವನೀತಳದೊಳ್ |

ದರುಶನಮಿಲ್ಲದ ಪೆಂಡತಿ

ದೊರೆಕೊಂಡ ನರಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮೇವುದೊ ಧರೆಯೊಳ್ || ೬೬

ದರುಶನಮಿಲ್ಲದ ಪೆಂಡಿರ

ವರಭೋಗಂ ನರಕಗತಿಯ ಪೆರ್ಬಟ್ಟೆ ಮಹಾ |

ದುರಿತದ ನೆಲೆ ದುಗುಣದಾ

ಗರ ಮದದಿಂದಡಸಿ ಪೊಯ್ಯ ಪೆರ್ಬುಲಿಯ ನಖಂ || ೬೭

ಬದವಿದ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ತನಗಿಲ್ಲದ ಗಂಡನ ಮಾತನೊಲು ಕೇ

ಳದ ಜನಪಾದಮಂ ನೆನದು ಪೂಜಿಸಿ ನೋಡುವ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಿ

ಲ್ಲದ ಮುನಿಗನ್ನಮಂ ಕುಡುವುದಾರತೆಯಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಮಳಕ್ಕಯಿ

ಲ್ಲದ ಮುನಿಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಕುಲಾಂಗನೆಯೇಂ ಸತಿಯೆಂಬಲೆಕ್ಕಮೇ || ೬೮

ವಿದಿತಮೆನಿವ್ವ ಸಚ್ಚರಿತಮಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಮಳಜೈನಭಕ್ತಿಯಿ

ಲ್ಲದ ಪತಿಗಂಜಿ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಸಕೆಯ್ಯದ ದಾನದೊಳರ್ತಿ ತಿಣ್ಣಮಿ

ಲ್ಲದ ಪತಿಯೆಂದುದಂ ಪದೆದು ಕೇಳದ ಪಾಪಿಗಳಪ್ಪವರ್ಗೆ ಬೆ

ಚ್ಚಿದ ಪತಿಯುರ್ಥಮಂ ಕಳುವೆ ಪೆಂಡತಿಯುಂ ಸತಿಯಾಗಿ ಸಲ್ವಳೇ || ೬೯

ಎಂದು ಕುಲಾಂಗನೆಯೊಳಾದ ವಿಪರೀತಭಾವನೆಯುಂ ಭಾವಿಸಿ
ನೋಡಿ ದರ್ಶನಮುಂ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯು ಮಿಲ್ಲದ ಪೆಂಡತಿಗಳಿ ಪಿ ವೋಹದಿಂ
ದಿರ್ಪವಂ ಪಟಿದ ಪಟುಗೊಲನೇಱಲಾ ಪಟುಗೋಲುಂ ತಾನುಂ ತೊಜಿ
ಯೊಳ್ದು ಸಾಯುವಂತೆ ಪೆಂಡತಿಯುಂ ತಾನುನೊಡನೆ ನರಕಕ್ಕಿಡು
ದುಃಖಮುಂ ಪೊರ್ದುಗುಂ ; ದರ್ಶನಶುದ್ಧಿಯುಂ ಸದ್ಧರ್ಮಸಮೀತಿಯು
ಮಪ್ಪ ಪೆಂಡತಿಯುಂ ನಚ್ಚಿ ಕೂರ್ತು ಕೈಕೊಂಡಾತಂ ಬಲೈತ್ತಮನೇ
ಱಿದವನೆಂತು ಸಮುದ್ರದೊಳೊಳದೆ ಸುಖದಿಂ ಸಮುದ್ರದ ತಡಿಯನೆಯ್ದು
ಗುಮಂತೆ ಪೆಂಡಿರುಂ ತಾನುಂ ಸ್ವರ್ಗವೋಹ್ಲಮನೆಯ್ದಿ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಸುಖ
ಮನೆಯ್ದು ವರದಱುಂ ||

೩೪

ಈವನಿತೆಯನಮಳಾಂಗಿಯ

ನೀವನಿತಾಜನವಿನೂತರತ್ನೆಯನಖಿಳೋ |

ವೀವನಿವಳಯಸ್ತುತೆಯಂ ಪಡೆ

ದೀವಿಭವಮಿದನೆಗೆ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಸಮನಿಸಿತೋ ||

೩೫

ಮನದೊಳ್ ರಾಗಿಸಿ ಕೂಸಂ

ಜನನಾಥಂಗಿತ್ತು ಧರೆಯನಾಳ್ವಂ ಸುಖಮೆಂ |

ಬಿನಿತಂ ಬಗೆಯದೆ ಮೇಲ

ಪ್ಪನಿತಂ ಮುಕ್ತಿಯನೆ ಬಗೆದಳಂತಿದು ಚೋದ್ಯಂ ||

೩೬

ಧನಮಂ ಗಳಿಸುವ ಗಂಡನ

ಧನಮಂ ಕಳೊದಿವಿ ತಮ್ಮವರ್ಗೀವ ಗುಣಂ |

ವನಿತೆಯರ್ಗಿ ಸಹಜಮಿಂತೀ

ವನಿತೆಗಮಾಕಪ್ಪೆಯರ್ಗಮೇನಂತರವೋ ||

೩೭

ಮುಱುಕಿಸುವ ಧರ್ಮಮೆಂದೊಡೆ

ಗುಱುಗುಱಿಸುವ ಗಂಡನಿದಿರೊಳದ್ದಾಡುವ ಬೇ |

ಳ್ವಜಸುಗಳಂ ಕಿಸುಗುಳೆಯರ

ನಱುವೊಡೆ ಪೋಲಿಪುದೆ ಧರ್ಮರತ್ನಾಕರೆಯಂ] ||

೩೮

ಎಂದು ಮನದೊಳ ಪೊಗಬ್ಬ ಧನಶ್ರೀಯ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳಾದ
ನಂಬುಗೆಗೆ ಕರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಮುಯ್ಯಂ ನೋಡಿ ಕರ್ಮ
ರಾಜನೊಡ್ಡನಿಜಿಯಲ್ ನೆರಂಬಡೆನೆಂದು ಪೆರ್ಚಿ ಸುಬಂಧುಶ್ರೀಯ
ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮುಮಂ [ಜಿನಭಕ್ತಿಯುಮಂ] ಆರಯಲೆಂದು ಮಗಳಂ
ಕರೆದು ತೊಡೆಯನೇಜಿಸಿಕೊಂಡು [ಕದವಂ ಕರ್ಚಿ ತಂಬುಲಮನಿಕ್ಕಿ
ವೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕಿಜಿಮುಬೇಗಂ ಮಗಳ ಮುದ್ದನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳ್ವ
ಹರ್ಷಚಿತ್ತನಾಗಿ] ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟ ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ || ೩೮

ನಿನ್ನಂತು ಮಗಳ ಪುಣ್ಯ
ಕ್ಕಿನ್ನೊಂತವರಾರೊ ಮಾಳವೇಶ್ವರನದಟಂ |
ಸನ್ನತ ಗುಣಗಣನಿಳಯಂ
ನಿನ್ನಂ ತನಗರಸಿಮಾಡಿದಪ್ಪಂ ಪದೆಪಿಂ || ೩೯

ನೀನರಸಿಯಾದೆಯಪ್ಪೊಡೆ
ಮಾನವಪತಿ ನಿನಗೆ ಮುಖ್ಯಪದಮಂ ಕುಡುಗುಂ |
ಶ್ರೀನಿಳಯೆಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂ
ನೀನಿರ್ಪೆ ರಾಜ್ಯಲೀಲೆಯಿಂ ಕ್ರೀಡಿಸುತುಂ || ೪೦

[ನೀಂ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದೊಡೆ
ಪೆಂಪಿಂದಂ ನಿನಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಾತಂಗಳ ಸಾ |
ಗುಂ ಪಡಿಮಾತೊಯ್ಯನೆ ರಾ
ಜ್ಯಂ ಪೆಂಪಿನಕ್ಕ ನಮಗೆ ಸಾಗುಂ ಕ್ರಮದಿಂ || ೪೧

ಪರದಂಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನಂ
ತರಸುತನಕ್ಕಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಗಮುವೀ |
ಧರನ ಕಡುಗೂರ್ಮಗಂ ವಿ
ಸ್ತರದಿಂ ರಾಜ್ಯಾಸ್ಪದಕ್ಕ ಮಿಂ ನೋಂತವರಾರ್ || ೪೨

ಎಂಬುದು ಸುಬಂಧುಶ್ರೀ ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೆ ನಕ್ಕು ನಿವೃತ್ತಂ
ತಪ್ಪ ಮಹಾಪುರುಷರಿಂತಪ್ಪ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿ ತನಮಂ ಮಾಡಲಾಗದೀಶ್ರೀಗೆಹಗಿ
ಧರ್ಮಮಂ ಬಿಡುವುದಾವ ಬುದ್ಧಿ¹; ಕಂಚಂ ಬಿಟ್ಟೊಡಂ ಪಿಡಿವೆ,
ತಾಯಂ ಬಿಟ್ಟು ರಕ್ಕಸಿಯುಂ ಪೊರ್ತುವೆ, ಭೂಪರಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೊಲೆ
ಯರಂ ಕೆಳಗೊಳ್ಳು, ನಂಟರಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಗೆಯಂ ಕೂಡುವೆ,
ಕುದುರೆಯನೊಲ್ಲದೆ ನಾಯನೇಣುವೆ, ಪಟ್ಟದಾನೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೋಡ
ಗಮಂ ಕೊಳ್ಳು, ಪಾಲನೊಲ್ಲದೆ ನಂಜಂ ಕುಡಿವೆ, ಸಕ್ಕರೆಯನೊಲ್ಲದೆ
ಮೆಳಲಂ ಮೆಲ್ವು, ಕಂಕಣಮನೊಲ್ಲದೆ ಬಳಯಂ ತುಡುವೆ, ಧಾನ್ಯಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ಪೊಳ್ಳಂ ಕೊಳ್ಳು, ನೆಲೆವಾಣಂ ಬಿಟ್ಟು ತಿರಿದುಂಬ, ಮರುಳಂ
ಪೊಲ್ಲುಂ; ಬೆಕ್ಕು ಪಾಲಂ ಕಾಣುದಲ್ಲದೆ ಮೇಗೆ ಬಂದಡಸುವೆ ಬಡಿ
ಗೆಯಂ ಕಾಣದಂತೆ ಮೂರ್ಖರಪ್ಪರುಮಿಲ್ಲಿಯ ಸುಖಮನೆ ಶಾಶ್ವತಮಾಗಿ
ಕಾಣ್ಬರಲ್ಲದೆ ಮೇಗೆಣ ನರಕದೊಳಾದ ಮಹಾದುಃಖಮನಖಿಯರೆನಗಿಂ
ತಪ್ಪ ಮಾಯಾವಚನಂಗಳಿಂ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯ ಪಾಣಿಕಮಂ ಗುಗ್ಗು
ರಿಯಂ² ತೋಣಿ ನಂಬಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಂತೆ ಸುದರ್ಶನಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ಕಿಡುವೆ
ಕಜ್ಜ ಮಂ ಪೇಟ್ಟು ಈ ಶ್ರೀಯುಮನಲ್ಪ ಸುಖಮುಮಂ ತೋಣಿ ಟಕ್ಕಿಕ್ಕಿ
ಮಾತಾಡವೇಡ ||

೮೩

ಜಿನಧರ್ಮಂ ಪ್ರಾಣಿಗಾರ್ಮಂ ತ್ರಿಭುವನತಿಲಕಂ ಸರ್ವಲೋಕೈಕಪೂಜ್ಯಂ
ಮನುಜೇಂದ್ರಶ್ರೀವಿಲಾಸಂ ವಿಬುಧಪತಿನುತಶ್ರೀಧೂರ್ಣಪೂರಂ |
ಘನಮುಕ್ತಿಶ್ರೀರಮಾಂಗೀವಿಮಳಮುಖಲಸದ್ಧ ಪರ್ಣಂ ಖೇಚರಶ್ರೀ
ವನಿತಾಲಂಕಾರಮಾದ್ಯತ್ನ ಕಲಸುಖಮುಮಂ ಬೇಗಮೀವಿದ್ರಭೂಜಂ ||

ಆಸದ್ಧರ್ಮಂ ಪುಣ್ಯನಿ

ವಾಸಿಗೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಳು ವೇಘಸಮೇತಂಗನ್ಯತಾ |

1 ಮಾತಿನಂದಕ್ಕೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಂ ನಕ್ಕು ನಿವೃತ್ತಂ ತಪ್ಪ ಮಹಾಪುರುಷ
ರಿಂತಪ್ಪ ಮಾತುಗಳಂ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿ ತನದಿಂ ಮಾತನಾಡಲಾಗದೀಶ್ರೀಗೆಹಗಿ ಧರ್ಮಮಂ
ಕೊಡುವುದಾವುದು ಕಜ್ಜಂ (ಗ).

2 ಗುರುಗುಂಜಿಗಳಂ (ಗ).

ವಾಸಂಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಪುರುಷಾ

ಭಾಸಂಗಸುಖಾವಹಂಗೆ ದೊರೆಕೊಂಡಪುದೇ ||

೧೫

ವಿಮಳಮಿದೆನಿಸುವ ಜೈನಾ

ಗಮಮಂ ನೀಮುಖಿದುಮುಖಿಯದೆಗ್ಗ ರ ತೆಹದಿಂ |

ರಮಣೀಯಮೆಂದು ರಾಜ್ಯ

ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿಲ್ಲದೆಳಸಲಪ್ಪುದೆ ¹ ಮನದೊಳ್ ||

೧೬

ಅಂತಲ್ಲದೊಡಂ ಕರ್ಮರಾಜನೆಂಬ [ವ್ಯಾಧರಾಜಂ ಕೋಶಮೆಂಬ
ತೀವ್ರಾಯುಧಮನುರ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಿಥ್ಯಾತ್ವರುಚಿಯೆಂಬ ಕುದುರೆಯ
ನೇಣಿ ಮಾಯೆಯೆಂಬದ್ದಣಮಂ ಪಡಿದು ಮೋಹಮೆಂಬ ಸುರಿಗಿಯಂ
ಕಟ್ಟಿ ಲೋಭಮೆಂಬ ಸವಂಗಮಂ ತೊಟ್ಟು ಮಾಣದಷ್ಟಮದವೆಂಬ
ಭುಂಭುಕಮನಿಕ್ಕಿ ರಾಗದ್ವೇಷಮೆಂಬ ಕೀಳಂ ಪಡಿದು ತ್ರಿದಂಡಮೆಂಬ
ನೋಟಂಚೆರಸು ಶಂಕಾದೃಷ್ಟಮುಳಮೆಂಬ ಮೇಳದಾಳ್ವರಸು ಆರ್ತ
ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಮೆಂಬ ಮುಂಗೂಳೆಯದ ನಾಯಕವೆರಸು ದುರ್ಜನರ
ಕೂಟಮೆಂಬ ಪಿಂಗೂಳೆಯದ ವೀರವೆರಸು ಕುದಾನಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ
ಪೂಣೈಯಾಳ್ವರಸು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಪೊಂಬಿಗವೆರಸು ನಿಲ್ಲದೆ
ಲ್ಲಿಯುಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ತಗುಳ್ಳು ಸದ್ಗರ್ಹನಾಂತರಾಯಮೆಂಬೇಣುಗಳಂ
ಖುಷಿದೂಷಣಮೆಂಬ ಬಡಿಗಳಂ ಕೆಡೆಯೆ ಮೋದುತ್ತಂ ಸುತತ್ತ್ವಭೀತಿಗ
ಳೆಂಬಂಬುಗಳಿಂದಂ ಮೆಯ್ಯಾಣದೆ ಸುಯ್ಯುತ್ತಂ] ² ಬಚ್ಚಿರ ಮೊಗ
ದೊಳ್ ನೀರಂ ತಳದು ಬೀಸಿ ಚೇತರಿಸಿದಾಗಳ್ ಮತ್ತಂ ದಂಡಣೆಗಳಂ
ಮಾಡುವಂತೆ ಕೋಟಿಕೋಟಿ ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲಕ್ಕೊ ಮೆರಗಿ ನರನರಾ
ಜ್ಯಮುಮನಲ್ಪಶ್ರೀಯುಮನಣಿಸುಖಮುಮಂ ತೋಣಿ ನರಕದೊಳಂ
ತಿರಿಕದೊಳಮೆಡೆಯುಯದೆ ನಿಷ್ಕರುಣನಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ಕೊಲೆಗಳಂ
ಕೊಲ್ವಾತನಂ ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚಿ ಶರಣರವ್ವರೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲದೊಳಣಿ

¹ ಎಳಸದಿಪ್ಪದು (ಗ).

² ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮೆಂಬಕುದುರೆಯನೇಣಿ ರಾಗದ್ವೇಷಮೆಂಬ ಕೀಳಂ
ಪಡಿದು ಬಹುಕಾಂಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಕವಣೆಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಸದ್ಗರ್ಹದ್ವೇಷಮೆಂಬ ಮರಗೋ

[ವೇಳಣಿ] ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟಂತಾನುಮೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿಂ ಸದರ್ಮಸಮೇತ
ನಸ್ತು ನಿನ್ನಂ ಶರಣುಗುವಂತೆ ಪುಟ್ಟಿದೆನ್ನಂ ರಕ್ಷಿಸದೆ ಕರ್ಮ
ರಾಜಂಗೆ ಮಗುಳ ಪಿಡಿದೊಪ್ಪಿಸುವುದು ಪಾಪಯಲ್ಲದೆಂತುಂ ನಿಮ
ಗೆನ್ನಮೇಲೆ ಮುಳಸುಳ್ಳೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿದ ದಂಡನೆಯಂ ಮಾಡಿಮೇ
ಗೆಯ್ದುಂ ಮಿಥ್ಯಾವೃಷ್ಟಿಗೆ ಕುಡುವೆವೆಂಬ ಬಗೆಯಂ ಮಾಡುಬೆಂದು
ಕಣ್ಣಿನೀರಂ ನೆಗಪುವುದುಂ ಮಗಳ ಮನದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ
ದೊಳಾದ ನಂಬುಗೆಗಂ ಗುಣಪಾಲನೆಟ್ಟ ಮನದೊಳಿಟ್ಟು ತುಂ || ೮೩

ಎನ್ನ ಗುಣಕ್ಕಂ ಬಗೆವಂ

ದೆನ್ನ ವಧೂತೆಯ ಗುಣಕ್ಕ ಮೀಕೆಯ ಗುಣಮೆ |

ದಂ ಮಲಗಿ ಜಿನದೂಪಣೆಯೆಂಬ ಖಡ್ಗಂ ಬೆರಸು ಮುಷ್ಠಿವೈರಮೆಂಬ ಚಪ್ಪಟಗೆವೆರಸು
ಕೋಪಮೆಂಬ ಸಖಳಮಂ ಪಿಡಿದು, ಮಾನಮೆಂಬ ಖಡ್ಗಮಂ ಪಿಡಿದು ಮಾಯೆಯೆಂಬ
ಸುರಗಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಲೋಭಮೆಂಬ ಸವಗಮಿಕ್ಕಿ ಮೋಹಮೆಂಬ ಸಿಹಮನಿಕ್ಕಿ ಕಲ್ಪತ್ರ
ಯಮೆಂಬ ಕಾಲಗ್ಗ ಪಿನಾಳ್ವೆರಸು ಕುಲಮದಮೆಂಬ ರಥಂ ಬೆರಸು ಜಾತಿಮದಮೆಂಬ
ಕೊಂತದಾಳ್ವೆರಸು ಅಜ್ಞಾನಮದಮೆಂಬ ಕಡಿತಲೆವೆರಸು ಐಶ್ವರ್ಯಮದಮೆಂಬ
ಬಿಟ್ಟಿಡುಕಾಡಿವೆರಸು ಬಲಮದಮೆಂಬ ಕಟ್ಟುಗೆ ಕಾಡಿವೆರಸು ರೂಪಮದ
ಮೆಂಬ ಕುದುರೆಯದಳಂ ಬೆರಸು ತಪೋಮದಮೆಂಬ ಸೂರ್ಯಕಾಲುರ್ವೆರಸು ವಿಜ್ಞಾನ
ಮದಮೆಂಬ ಪೂಣ್ಯಯಾಳ್ವೆರಸು ಹಿಂಸಾನಂದಮೆಂಬ ಮುಂಗುಡಿಯಾಳ್ವೆರಸು
ಅನೃತಾನಂದಮೆಂಬ ಬಾಂಗುಳಾಳ್ವೆರಸು ಸ್ತ್ರೀಯಾನಂದಮೆಂಬ ಮನ್ನೆಯಾಳ್ವೆ
ರಸು ಸಂರಕ್ಷಣಾನಂದಮೆಂಬ ನಾಯಕರ್ವೆರಸು ಪರವನಿತಾರತಿಯೆಂಬ ನಂಬುಗೆ
ಯಾಳ್ವೆರಸು ಶಂಕಾಧ್ಯಾಪ್ಯ ಗುಣಂಗಳೆಂಬ ಕರಿಫಲೆಗಳೆರಸು ಸಪ್ತವ್ಯಸನಮೆಂಬ
ಜೀವಿತದಾಳ್ವೆರಸು ಕುದಾನಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಮೇಳದಾಳ್ವೆರಸು ನಿರ್ದಯಮೆಂಬ
ಬಿಟ್ಟಿಡೆವೆರಸು ದುರಾಚಾರಮೆಂಬ ಕಳ್ಳಾಳ್ವೆರಸು ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಮೆಂಬ ಗುಪ್ತನಡಿ
ವೆರಸು ಆರ್ಥಧ್ಯಾನಮೆಂಬ ಮನ್ನಣೆಯರ್ವೆರಸು ದುಷ್ಟಗೋಷ್ಠಿಯೆಂಬ
ಸಾಮಂತರ್ವೆರಸು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಪೊಲಾಬಿಗರ್ವೆರಸು ನಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಿಯುಂ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟ
ತಗುಳ್ಳು ದರ್ಶನಾಂತರಾಯಮೆಂಬ ಜೀವಿಗಳೆಂ ಸದ್ಧರ್ಮವಿಪ್ಲವೆಂಬ ಪೊಯ್ಲು
ಗಳೆಂ ಸನ್ಮನಿನಿಂದೆಯೆಂಬ ಯಾಡುಗಳೆಂ ಸತ್ಯಜಾಭಂಗಮೆಂಬ ಬಯ್ಲುಗಳೆಂ ಸದ್ಭ
ರ್ತನಾಲಸ್ಯಮೆಂಬ ಕೊಂತಂಗಳೆಂ ತತ್ವಭೀತಿಯೆಂಬ ತಿವುಗಳುಗಳೆಂ ಸದ್ಗೋಷ್ಠಿ
ದೂರಮೆಂಬ ಕಡಿಬಂಡಂಗಳೆಂ ಬೀಳೆ ಮೋದುತ್ತಂ ದಂಡಣೆಯಂ ಮಾಡು
ತ್ತುಂ. (ಗ)

ತೃನ್ನ ತಮೆನಿಸಿದುದದಱಿಂ

ದೆನ್ನಂತಾರ್ ಪುಣ್ಯವಂತರವನೀತಳದೊಳ್ ||

೪೪

[ಬದರಿಕಂಟಕರೆಂದೆನಿ

ಸದೆ ಪಂದೆಯ ಯುದ್ಧದಂತೆ ಸದ್ಧರ್ಮಕ್ಕಂ |

ಜಿದರಿವರೆನಿಸದೆ ಸಮ್ಯ

ಕ್ಷವದೊಳಂತಿವರಿವರಂತೆ ನೇರಿದರೊಳರೇ ||]

೪೫

ದುರಿತಾರಿಯನದಟಲೆದೋ

ಸರಿಸದೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಲ್ವ ಜೀವಾದಿಗಮು |

ವರೆಯೊಳ್ ಕುತತ್ತ್ವರುಚಿ ತಾಂ

ನಿರಿಖಂಡದ ಕಂಪಿನಂತೆ ಸಹಜಮೆನಿಕ್ಕುಂ ||

೫೦

ದುರಿತಯುತನಾಗಿ ಗಮ್ಯನೆ

ನರಕಕ್ಕಿಟಯಲ್ಕೆ ಬಗೆವೆ ಜೀವಾಳಿಗಮು |

ವರೆಯೊಳ್ ಕುತತ್ತ್ವರುಚಿ ತಾಂ

ದೊರೆಕೊಳ್ಕುಂ ಪೇಲ್ಗೆ ಪುಟ್ಟುವಂತಸುಗಂಧಂ ||

೫೧

[ಮತ್ತಂ ಕತ್ತರಿಕಪುರಶ್ರೀಖಂಡಾದ್ರವ್ಯಗಳಂ ಸೋಂಕಿ

ಪರಿವೆ ಗಾಳಿ ಗಂಮಪ್ಪಂತೆ ಪಾಪದೊಳ್ ಪೊರ್ದದ ಪೊಲ್ಲಮೆಯೊ

ಳೊಂದದ ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ ಪೊರ್ದಿದ ಮಹಾತ್ಮಗೆ ಸುತತ್ತ್ವವಿ

ಚಾರಮುಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಭೀರುತ್ಸಮುಂ ಸಹಜಮಕ್ಕುಂ ; ಅಮೇಧ್ಯಕಳ್

ಮಾಂಕಾದಿ ದುರ್ಗಂಧಮಪ್ಪಂತೆ ಲೋಲತೆಯೊಳ್ ಪೊರ್ದಿದ ಪೊಲ್ಲಮೆ

ಯೊಳೊಂದಿದ ಮಿಥ್ಯಾದರ್ಶನಂಗಳಂ ಪೊರ್ದಿದ ದುರಾತ್ಮಂಗೆ ಕುಮಾ

ರ್ಗಾನುರಾಗಮುಂ ಕುತತ್ತ್ವರುಚಿಯುಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಪ್ರೀತಿಯುಂ ಸಹ

ಜಮೆಂದು ತನ್ನೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸಿ ಧನಶ್ರೀಯ ಗುಣಂಗಳಂ ಮನದೊಳ್

ಪೊಗಟ್ಟು ತನ್ನ ಮನದ ಕಾರ್ಯಮನಿವರ್ಗಂ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಟ್ಟು || ೫೨

ತಡೆದಿಲ್ಲಿ ನಿಂದೆನಪ್ಪೊಡೆ

ಕುಡವೇಟ್ಟುಂ ಭೂಭುಜಂಗೆ ಮಗವಂ ಕೂಸಂ |

ಕಡುಗೂರ್ತು ಕೊಟ್ಟೆನವೊಡೆ

ಕಿಡುಗುಂ ಮೇಲಪ್ಪ ನಮ್ಮ ವೋಹ್ಲದ ಸಿಖ್ಯಂ] || F೩

ಎಂದಾಲೋಚಿಸಿ ¹ ಧನಶ್ರೀ ಗರ್ಭಿಣಿಯಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದ [ದೊಡ
ಗೊಂಡು ಪೋಗಲೊಲ್ಲದೆ] ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರನಪ್ಪ ಶ್ರೀದತ್ತನೆಂಬ
ಪರದನ ಮನೆಯೊಳ್ ಗುತ್ತಾದಿಂದಿರಿಸಿ ನೂಜಿಂಟುಕೋಟಿ ಪೊನ್ನಮಂ
ನಿರ್ವಾಹಮುಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟು || F೪

ಮಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಪುರದಿಂದ

[ಬಗೆಯದೆ ಪೆಪಪೆಪತನಳಪದೊಂದಕ್ಕಂ ಕೈ |

ಮಿಗೆ ಜೈನಧರ್ಮನಾರಿಧಿ

ಮೃಗಾಂಕನನುಪಮಗುಣಾಂಬುನಿಧಿ ಪೊಪಮಟ್ಟಂ || F೫

ಅಂತು] ಪೊಪಮಟ್ಟು ಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಂ ಕೌಶಾಂಬಿ
ಯೆಂಬ ಪುರಮನೆಯ್ವಿ || F೬

ಸಿರಿಯಂ ಚಿಂತಿಸಿ ಕಂದಿ ಕುಂದಿರದೆ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಕೇಡಾದುದೆಂ

ದಿರುಳಲ್ಲಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಿಡದೆ ದೇಶತ್ಯಾಗಮಾಯ್ತೆಂದು ನಿ

ಷ್ಠ ರದುಃಖಕ್ಕೆಡೆಯಾಗದುತ್ತಮಗುಣಂ ಚಾರಿತ್ರಪಾರಾಯಣಂ

ಪಿರಿದುಂ ಸಂತಸದಿಂದಮಿದನಮಳಶ್ರೀಧರ್ಮರತ್ನಾಕರಂ ² || F೭

[ಅಂತಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲರಸಂ ಗುಣಪಾಲನೆಟ್ಟ ಪೆಂಡಿರ ಮಕ್ಕಳ

ಕೈಯಂ ಪಿಡಿದು ಪಿರಿದಪ್ಪ ಧನಮುಮಂ ನಿರ್ವಾಹಮುಮನೀಡಾಡಿಪೋದ

ನೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವಂ ಬೆಳಗಾಗಿ ಪ್ರಧಾನರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ || F೮

ತನ್ನ ತನೂಜೆಯನೆನಗಿ

ತುನ್ನ ತಿಯಿಂದಿರದೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ವಾಹಮುಮಂ |

ಪೊನ್ನ ಮನೋಡುವ ಮರುಳವ

ನನ್ನ ಪೆ ಅರೊಳರೆ ಬಗೆವೊಡುವೀತಳದೊಳ್ || F೯

¹ ಎಂದ ಮಟ್ಟ (ಗ)

² ನೋವಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ (ಗ)

ತಾನಪ್ಪೊಡೆ ವೈಶ್ಯಾತ್ಮಜ
ನಾನಪ್ಪೊಡೆ ರಾಜಪುತ್ರನೆಂದೊರೆಯಲ್ಕೊಂ |
ದೇನಿರದೆ ಪೋದನಪ್ಪೊಡ
ಮೇನಂತರನಣ್ಣ ನೋಡ್ಪೊಡೆನಗಂ ತನಗಂ || ೧೦೦

ಸುತೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಿನಗಬಿಳ
ಕ್ಷಿತಿಯುಮನಾಳ್ಕರದೆ ಸುಖದಿನತಿಚಪಳಂ ದು |
ಮೌತಿಯಾಗಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಪೋಪೊಂ
ದತಿಶಯಮೇಕಿಂತು ಪುಣ್ಯಹೀನರುಮೊಳರೇ || ೧೦೧
ಎಂದು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ನಗುವರಸಂಗೆ ಪೆರ್ಗ ಡೆಗಳಂತೆಂದರ್ || ೧೦೨

ದೇವಲೋಕವಿಭೂತಿಗಂ ವರಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಂ
ಭಾವಿಪಂದಪವರ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೂರ್ಮಗಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ವಾ
ಕ್ರೀವಧೂಪ್ರಿಯನಲ್ಮೆಗಂ ಸುಖದೊಂದು ಪತ್ತುಗೆಗಂ ಜಯ
ಶ್ರೀವಧೂವರಮಪ್ಪ ವೈಮೆಗಮುನ್ನತಿಕ್ಕೆಗಮಾಜ್ಜಿಗಂ || ೧೦೩

ಕೊಲೆಯೊಳ್ ಪೂರ್ವದಿರ್ಧ ಸದ್ಧರ್ಮಿ ಮುಖ್ಯಮೆಪ್ಪುದಖಂ
ಧರ್ಮದ ಮೋಹದಿಂ ಶ್ರೀಯುಮಂ ಸಂಪತ್ತುಮನುದಾಸೀನಂಮಾಡಿ
ದೇವ ನೀಂ ಶ್ರಾವಕನಲ್ಲಮಪ್ಪುದಖಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕ್ಕಂ ಮೇಲೆ ಬರ್ಪ
ನರಕದುಃಖಕ್ಕಂ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ಕುಡಲೊಲ್ಲದೆ ಪೋದನೆಂಬುದಂ] ¹
ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾರಾಜಂ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು || ೧೦೪

ಸಿರಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ವಿಭೂತಿಯಂ ತೊಪ್ಪಿದು ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ತಚ್ಚಿತ್ತದೊಳ್
ಪಿರಿದುಂ ಮೋಹಿಸಲೊಲ್ಲದಂಜಿ ಮಗಳಂ ವೈಶ್ಯಾತ್ಮಜಂ ಸಂತಸಂ
ಬೆರಸುತ್ತಾಹದಿನೀಯದೆನ್ನ ಸಿರಿಯಂ ಪೆಂಪಂ ಮನಂಗೆೊಳ್ಳದಾ
ದರಮಂ ಧರ್ಮದೊಳುಂಟುಮಾಡಿ ಪೊಪುಮಟ್ಟಿದೇಶದಿಂದೊಡಿದಂ ||

1 ಅಂತಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತಲೆ ಗುಣಪಾಲಸಟ್ಟಿಯು ಪೋಗು ಕೇಳ್ವು (ಗ)

ಅದಱಿಂದಾತಂ ನಂಬಿ

ದುಢದೆ ದೈವಂ ವೈಶ್ಯವೆಂಶತಿಳಕಂ ಪಿಡಿಡಿ ।

ದುಢದೆ ಧರ್ಮಮೆಂದು ನಚ್ಚಿ ದ

ನುದಿತೋದಿತಕೀರ್ತಿಮಾಳವೋರ್ವಿನಾಥಂ ॥

೧೦೬

[ಪಿರಿದಪ್ಪ ಸಿರಿಯನೊಲ್ಲದೆ

ಪರತ್ರೆಯನೆ ನಂಬಿ ಪಿಡಿದನೆಂದಂದಿಂತೀ ।

ಧರೆಯೊಳಗಾವೈಶ್ಯಾಂಬರ

ತರಣಿಯ ನಚ್ಚಿ ದ್ಧ ಧರ್ಮಮೆದುವೆ ಸುಧರ್ಮಂ ॥

೧೦೭

ಎಂದಾಜಿನಧರ್ಮದೊಳ್ ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಕುಧರ್ಮದೊಳ್ ಭೀತಿ
ಯುಂ ಪುಟ್ಟು ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟಯನೊಲೆ ಮೋಹಮುಂ ಸ್ನೇಹಮುಂ
ಮಾಗೆ ಮನೆಗಂ ಭಂಡಾರಕ್ಕುಂ ಕಾಪಂ ಪೇಚ್ಚು ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಥಿ
ವರ್ಧನಚಂದ್ರನನೆಲ್ಲಿಯುಮೆಟ್ಟಯನು ತನ್ನಿ ಮೆಂದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪರಿ
ಚಾರಕರನಟ್ಟದನಿತ್ತ ಧನಶ್ರೀ ॥

೧೦೮

ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟಯವೊಡೆ

ಗುಣಾಢ್ಯನವಿನೀತನಲ್ಲನಾಗಂ ವೈಶ್ಯಾ ।

ಗ್ರಣಿ ಪುಣ್ಯನಿಳಯನಾಯದ

ಕಣಿ ಸತ್ಯನಿಧಾನನೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕೆಟ್ಟಪನೇ ॥

೧೦೯

ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನ ಕರನವೊಡಧಿಕಪುಣ್ಯನುಂ ವಣಿಗ್ವಂಶಾಗ್ರಗಣ್ಯ
ನುಮಪ್ಪನೆಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕೊಡಮಾಪತ್ತುಮೆಡರುಮಿಲ್ಲೆಂದು] ¹ ಮನಮಂ
ಸಂತೈಸಿಕೊಂಡು [ಸುಖದಿಂ] ಕೆಲವುದಿವಸಮಿರ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂ
ಶಿವಗುಪ್ತರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರ್ ತ್ರಿಗುಪ್ತರೆಂಬ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯವರ್ಸು
[ಚಂದ್ರಗತಿಯಿಂ ಚರಿಗೆಗೆವರ್ಪುದುಂ ಶ್ರೀದತ್ತ ಸೆಟ್ಟ ಕಂಡು ॥ ೧೧೦

¹ ಅಂತು ಮೆಚ್ಚಿ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟಯನೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದೆಂದು ದೆಸೆ
ದೆಸೆಗೆ ಚರನಟ್ಟ ಮನೆಗೆ ಕಾಪಂ ಪೇಚ್ಚಿನಿತ್ತಲ್ ಧನಶ್ರೀ (ಗ)

ಕರಮೋದರದಿಂದಾಮುನಿ

ವರರಂ ಸದ್ಯಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ನಿಲಿಸಿ ದುರಂ |

ತರಚರಿತರಂ ಮಹಾಗುಣ

ನಿರತರನಘನಿಕರತೀವ್ರವಜ್ರಾಯುಧರಂ ||

೧೧೧

ಬಳಗಣ್ಣಿ ದಿಗೊಂಡೊಯ್ಯನೆ

ಬಳಸಿದ ವಿಷ್ಣುರದೊಳಿರಿಸಿ ಕಾಲಂ ಚಿತ್ತೋ |

ಜ್ವಲನಾಗಿ ಕರ್ಚಿ ತಾಂ ತ

ಜ್ವಳಮಂ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು ಪೂಜಿಸಿ ಪದಮಂ ||

೧೧೨

ಪದಪಿಂ ಶುದ್ಧಾನ್ಮಮನೀ

ವುದುಮುಂಡು ಮುನೀಂದ್ರರಿವರಂ ಕುಳ್ಳರೆ ಸಂ |

ಮದದಿಂ ಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯನ

ಪದಯುಗಳಮನೊತ್ತುತಿರ್ದನಿರ್ಪನ್ನವರಂ ||

೧೧೩

ಧನಶ್ರೀ ವಂದಿಸಿ ಪೋಪುದುಂ ತ್ರಿಗುಪ್ತಮುನೀಂದ್ರಂ ಧನ

ಶ್ರೀಯಂ ಕಂಡು ಮನದೊಳ್ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು ಶಿವಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ
ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದಂ ||

೧೧೪

ಈವನಜಾಸೈಗುತ್ತಮಗುಣಾನ್ವಿತೆಗ್ಗ ಳಭದ್ರಲಕ್ಷಣಂ

ತೀವಿದುವೈದೆ ಭಾವಿಸುವೊಡೆಲ್ಲೆಡೆಯುಂ ನೆರೆದೊಪ್ಪೆ ಚೆಲ್ವಿನಿಂ

ಶ್ರೀವಧುವನ್ನಳನ್ನಳನಿಪೀವಧುವುಂ ಕಡುಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಸ

ದ್ಭಾವಮನೊಕ್ಕು ಹೀನರವೊಲನೈನಿವಾಸದೊಳಿರ್ಪುದಾರಿದೇಂ ||

೧೧೫

ಸಂಸಾರದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಪೆಜತೊಂದು ಕಷ್ಟಮಿಲ್ಲೆಂಬುದುಂ

ಶಿವಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಿಂತೆಂದರ್ ||

೧೧೬

ಅಂತೆನವೇಡ ಧಾರಿಣಿಯೊಳಲಿಲಿತಾಂಗಿಯೆ ಪುಣ್ಯವೆಂತೆ ಭೂ

ಕಾಂತನಡರ್ತು ತನ್ನ ಮಗಳಂ ಕುಡವೇಟ್ಟೆ ನಲೀಕೆಯಾಣ್ಣನೋ

ರಂತೆ ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಯುತನಲ್ಲದವಂಗೆ ಮಮಾತ್ಮಜಾತೆಯಂ
ಸಂತತಮಿಯಾನೆಂದು ಬಿಸುಟಗ್ಗದ ಧಾನ್ಯಧನಂಗೃಹಂಗಳಂ || ೧೧೩

ಪೋಗುತ್ತಮಿವನಿತೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಪ್ಪುದಖಿಂದೊಡಗೊಂಡು
ಪೋಗಲೊಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟು ತನಗಿಷ್ಟನಪ್ಪುದಖಿಂದಿಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತದೊಳ
ರಿಸಿ ಪೋದನದಖಿಂದೀಧನಶ್ರೀ ಕಂದಿ ಕುಂದಿದಳಂಬುದುಂ, ಇಂತೀಧನ
ಶ್ರೀಯ ಗರ್ಭದ ಕೂಸೀಮಂಡಳಕ್ಕೆಲ್ಲಮೆಜಿಯನಕ್ಕುಮೆಂದು ತನ್ನೊಳ್
ನುಡಿದು ಪೋವುದುಂ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟು ಕೇಳ್ದ ಕಾರಣಮಿಲ್ಲದೆ ಮುಳಿದು ||

ಈಸನವದನೆಯ ಗರ್ಭದ

ಕೂಸೀದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯನಪ್ಪಂ ಗಡ ನಾ |

ನಾಸಿಸುವನುಪಾಯದೊಳ ವಿ

ನಾಶಂಮಾಡಲ್ಕೆ ವೇಳ್ಕು ಮೆಂದತಿಮುಳಿಸಿಂ ||

೧೧೪

ಪೂರ್ವವೈರಮುಂಟಪ್ಪುದಖಿಂ ಮಸಗಿ ಕೃತಕದಿನಿರ್ವರ್
ತೊಟ್ಟಿರನೀಧನಶ್ರೀ ಪೆಣಲೊಡಮೆಮಗಣಿಸಿಮೆಂದು ಬೇರೇಕಾಂತ
ದೊಳ ಕಲಿಸಿ ಕೂರ್ಪರಂತೀ ಧನಶ್ರೀಗೆ ಸಂಘಾತವಾಗಿರಿಮೆಂದಿರಿಸು
ವುದುಂ ಧನಶ್ರೀ ನವವಾಸಂ ನೆಜಿದು ಗಂಡುಗೂಸಂ ಪೆಣುವುದುಂ
ಮುನ್ನಮಿರಿಸಿದ ತೊಟ್ಟುರ್ದಿರ್ಪರುಂ ಪರಿತಂದು ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟುಗಣಿಪು
ವುದುಂ ||

೧೧೫

ಮುನಿಸೊದವೆ ಕೊಲ್ವೆನೆಂಬೀ

ಮನದಿಂ ಪರಿತಂದು ನೋಡಿ ಕೂಸಂ ಕಂಡೊ |

ಯ್ಯನೆ ಕೂರ್ಪರಂದದಿಂದಂ

ವನಿತೆಯನಚ್ಚರ್ತು ತಡವಿ ಕೃತಕದಿನಾಗಳ್] ¹ ||

೧೧೬

¹ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟು ಮನೆಯೊಳ ನಿಂದು ತ್ರಿಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಿಂತಪ್ಪ ಭದ್ರ
ಲಕ್ಷಣ ಬಡವಟ್ಟಂತೇಕೆ ಇರ್ದಪಳೆಂದು ಕಿವಗುಪ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ
ತತ್ಪ್ರಸಂಜನೊಲ್ಲಮುಂ ಪೇಳ್ವೀಧನಶ್ರೀ ಪುಣ್ಯಂಗನ ಯಾಕೆಯ ಗರ್ಭದ ಕೂಸು
ಈ ವಾಳವದೇಶಕ್ಕೆ ಧಿಸತಿಯಕ್ಕು ಮುಖುದುಂ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟು ಕೇಳ್ದ ಕಾರಣ
ಮಿಲ್ಲದೆ ಮುನಿದು ಕೊಲ್ವ ಮಸಕದಿಂದಿರ್ಧನಶ್ರೀ ಪ್ರಸೂತಯಾಗಲೊಡನೆ (ಗ)

ಕುವಳಯನೇತ್ರೇಗೆ ಗರ್ಭ

ಸ್ರವಮಾದುದು ಕೆಟ್ಟನೆನಗೆ ಕೈಲೆಡೆ ¹ ಯಂದೀ |

ಧವಳಾಕ್ಷಿಯನಣ ² ವಣಿ

ಗೃವೆನಿರಿಸಿದನಕಟಿ ಪೊಲ್ಲದಾಯ್ತೆಂದಾಗಳ್ ||

೧೦೦

ಧನಶ್ರೀಯಂ ಪಾಸಿನಮೇಲೆ ಪಟ್ಟರಿಸಿ ಕೂಸಿನ ಪೊರೆಯೊಳರ್ಧ
ವೆರೆಲ್ಲರುಮಂ ಪೊಹಿಸುಡಿಸಿ ಕಳೆದು ಕೂಸು ಸತ್ತದೆಂದು ಪುಸಿದು
ಪೊಹಿಗಣ್ಣೆ ಕೂಸನೊಯ್ದು ಮೆಲ್ಲನೇಕಾಂತದೊಳೊರ್ವ ಕ್ರೂರನಪ್ಪ
ಪೊಲೆಯಂಗೆ ಸಾವ್ವನಿತು ಪೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು ಮುನ್ನಮೆ ಸಮಕಟ್ಟು
ಕೊಲ್ಲೆಂದಾತನ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಳೆದಿತ್ತಲ್ ||

೧೦೨

[ಸಾವಿಲ್ಲದೊಡೀಕೂಸಿನ

ಭಾವಮುಮಿಶಿತವಿನೋಜೆಯುಂ ಗುಣಮುಂ ಸ |

ದೃಢವೆಮುಮೊಳ್ಪುಂ ಸಕಳೋ

ರ್ವೀವಳಯಮುಮನಹಿಪ್ಪುದಿದು ಸಂದೆಯಮೇ ||

೧೦೪

ಎನ್ನ ನೆ ನಂಬಿ ತನ್ನ ಸತಿಯಂ ಗುಣಪಾಳನುದಾತ್ತವೈಶ್ಯವಂ

ಶೋನ್ನ ತನಱ್ಕು ಉಂದಿರಿಸಿ ಪೋದನವಂಗೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ

ದೆನ್ನ ಸಖಿತ್ವಮಂ ಮೆಹಿದು ಕೂಸುಮನೀಕೆಯುಮಂ ಸಮಂತು ಸಂ

ಪನ್ನ ತೆಯಿಂದವೊಪ್ಪಿಸುವ ಭಾಗ್ಯಮನಾಂಪಡೆಯೆಂದುರಾತ್ಮನೆಂ || ೧೦೫

[ಪೊಂಗಂ ಮುದದಿಂದಾದಿ

ತ್ಯಂಗಂ ಪುಟ್ಟದವೊಲಧಿಕತೇಜಂ ಚೆಲ್ವಿಂ |

ಗಂಗಜನನಿಷುಪ ರೂಪು ಬೆ

ಡಂಗುಂ ಸತ್ತೆನಗೆ ಪೊಲ್ಲದಾಯ್ತೆಂದತ್ತಂ ||

೧೦೬

ಎಂದು ಧನಶ್ರೀಯ ಮನದ ಸಂಕಲ್ಪಂ ಪೋಪಂತಾಗೆ ಮೂಯಾವಿ
ಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ಯೆ ಧನಶ್ರೀ ಅವನ ಮನದ ಕಪಟಮನೆಯದೊ ನಿಶ್ಚಯ
ಮೆತ್ತಪನೆಂದು ನಂಬಿ ದುಃಖಮನಾಣಿಸಲೆಂದಿಂತೆಂದಳ್ ||

೧೦೭

ಕಟವರ್ಗೇಕೆ ಪಂಬಲಿಪುದೇಕೆ ಪಲುಂಬುವುದೇಕೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್
ಕೊಡೆವುದದೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುವುದೇಕೆ ಬಿಟ್ಟುದದೇಕೆ ದುಃಖದೊಳ್
ಮುಳುಗುವುದೇಕೆ ¹ ಬಾಯ್ವಿಡುವುದೇಕೆ ಕನಲ್ವುದದೇಕೆ ಶೋಕದೊಳ್
ಪಳಯಿಸುತಿರ್ಪುದೇಕೆ ಬಗೆಗೆಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುದದೇಕೆ ನೋವುದೋ || ೧೮

ಬೇಡೆಂದು ಮಾಡಿಸುವುದುಂ ಮಾಯಾವಿಪ್ರಳಾಪಮಂ ಮಾಡ್ದು
[ಖುಷಿಯರ ವಚನಮಂ ಪುನಿಮಾಡಿದೆರ್ದೆಯಂ ನೀವಿಕೊಂಡು ಮಗವು
ಸತ್ತುದೆಂದು ರಾಗಿನಿ] ದೃನಿತ್ತಲ್ ಪೊಲೆಯಂ ಪಸುಗೂಸಂ ನಿರ್ಮನು
ಷ್ಯಮೆಪ್ಪಡವಿಗೊಯ್ದು ಗಂಟಲಂ ಮುಳಿದು ಕೊಲ್ವಿನೆಂದು ಮಗವಂ
[ನೋಡುವುದುಂ || ೧೯

ಅರುಣತೆಯಿಂದಮೊಪ್ಪುವಧರಂ ಕನಕಚ್ಚವಿ ನೀಳ್ ಬಾಹು ಪಂ
ಕರುಹಮುಖಂ ನಿಮಿರ್ಕೆವಡೆದೊಪ್ಪುವ ನಾಭಿ ನೊಸಲ್ ಪೊದಳ್ ಭಾ
ಸುರತರಕೆಂಪಿನಿಂದೆಸೆವ ಪಾಣಿತಳಂ ನಸುಗೊಪನಾಳ್ವಸ
ತ್ತರಳವಿಲೋಚನೋದಯಮುಗಲ್ದರಮುನ್ನತಿವೆತ್ತ ಮಸ್ತಕಂ || ೧೨೦

ಸೊಗಯಿಸಿ ತೋಳು ಕರಂ ಮಿಗೆ

ಮೊಗಮಂ ನೋಡುತ್ತೆ ನಲಿವ ಶಿಶುವಂ ಪೊಲೆಯಂ |

ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ತನ್ನೊಳ್

ಬಗೆದಂ ದಯೆ ಪುಟ್ಟೆ ಮೋಹಮೊದವಿರೆ ಮನದೊಳ್] ² || ೧೨೧

ಕೊಲೆಯನುಡುಗಿ ಬಂದು ಪಳ್ಳದೊಳ್ ಮುಳಲಂ ಬಗೆದು ಮಾವಿನೆ
ಳದಳರ್ಗಳಂ ಪಾಸಿ ಕೂಸನಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟರಿಸಿ ಸುರರಾಜನಿಭನಪ್ಪಿತನೀತೀವ್ರ
ಮಪ್ಪ ಬಿಸಿಲೊಳ್ ತಾನೆ ಹುಡುಹುಡನೆ ಮಗ್ಗಿ ಮಿಡುಮಿಡು ಮಿಡುಕಿ
ಸಾಯದೆ ಮಾಣನಾನೇಕ ಪಾಪಮಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ವನೆಂದುಸರದೆ ಪೊದ
ನನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲಾತನ ಪುಣ್ಯಮೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಖಲ್ವಬಿಲ್ವಸಂಯೋಗದಿಂ
ಶ್ರೀದತ್ತ ಸೆಟ್ಟೆಯ ಮೈದುನನಪ್ಪಿಂದ್ರದತ್ತ ಸೆಟ್ಟೆ ಪರದುವೋಗುತ್ತಮಲ್ಲಿ

¹ ಕೊಲೆವುದದೇಕೆ ಚಿಕ್ಕನೆ ಮನಂ ಮುಳಿದಿರ್ಪುದದೇಕೆ ಮುಳ್ಳು
ಮುಳುಗುತ ಮತ್ತೆ (ಗ)

² ನೋಡಿ ಚೆಲುವನಪ್ಪ ಕೂಸಂ ಕಂಡು (ಗ)

[ಬಿಟ್ಟುಪ್ಪುದುಂ, ಆತನ ಬೀಡಿನವರಿಂಧನಾರ್ಥಮುತ್ಥಿತ್ತ ತೊಟಲುತ್ತು
ಮೆಳದಳರಮೇಲೆ ಪಟ್ಟರ್ಪು ನಲಿವೆ ಶಿಶುವಂ ಕಂಡು || ೧೩೦

ಕರಮೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತು ಸೆಟ್ಟಿಗೆ
ಪಿರಿದುತ್ಸವಮಾಗೆ ರಾಗದಿಂ ಶಿಶುವಂ ನಾಂ |

ತ್ವರಿತದಿನಯೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡೆ
ಪಿರಿದಪ್ಪೊಂದರ್ಥಲಾಭಮುಂ ನಮಗಕ್ಕುಂ || ೧೩೧

ಎಂದು ಕೂಸಂ ನಿಧಾನಮನೆತ್ತುವಂತೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ
ದತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿಗೆಗೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ ತನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದುದುಂ ಬಡವಂ ಕಡಾ
ರದ ಪೊನ್ನಂ ಕಂಡಂತೆ ಪೆರ್ಚಿ ತನ್ನ ಭಾರ್ಯೆ ಶ್ರೀದತ್ತನ ತಂಗೆಯಪ್ಪ
ರಾಧೆಯಂ ಕರೆದು ನಿನಗೆ ಪುತ್ರಲಾಭವಾಯ್ತೆಂದು ಬಾಲಾರ್ಕಸನ್ನಿಭ
ಶಿಶುವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೂಸಂ ತಂದವರ್ಗೆ ಗುಪ್ತದಿಂ ಬೇಲ್ಪುನಿತು ಪೊನ್ನಂ
ಕೊಟ್ಟು ಸೆಟ್ಟಿತಿ ಗೂಡಗರ್ಭದಿಂ ಗಂಡುಗೂಸಂ ಪೆತ್ತಳಂದೊಸಗೆ
ಯುಮಂ ಜಿನಾಭಿವೇಕಪೂಜೆಯುಮಂ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿಪ್ಪು
ದುಂ || ೧೩೨

ಪಡೆದನೊವ್ವುವ ಪುತ್ರನಂ ಸುರರಾಜಸನ್ನಿಭನಂ ಮನಂ
ಬಿಡೆ ಮನೋಭವರೂಪನಂ ಪಡೆದಿದ್ದದತ್ತವಣಿಗ್ವರಂ
ತಡೆಯದೆಂಬುದನೆಯ್ದೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಕೇಳ್ತು ವಿಸ್ತೆಯಮಾದುದೆಂ
ದುಡಗದಾವಚನಕ್ಕೆ ನಾಡೆಯುಮೆಳ್ಳ ಬಳ್ಳಿ ನಿರಂತರಂ] ¹ || ೧೩೩

ಎನ್ನ ತಂಗೆಯಪ್ಪ ರಾಧೆಗೆ ಗರ್ಭಮಿಂದುವರಮಿಲ್ಲೆಂಬುದನಿಂ
ಬಾಗಿ ಬಲ್ಲಂ ಭೋಂಕೆನೆ ಮಗನಂ ಪಡೆದಳೆಂಬ ಮಾತಾದುದು ಧನ
ಶ್ರೀಯ ಮಗನಕ್ಕುಮೋ ವಿಪರೀತಮಿದನಾರೈವೆನೆಂದು ಬೆಗಡುಗೊಂಡು
ತಂಗೆಯ ಮನಗೆ ವಂದು [ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟಿಯೊಳಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಪ್ಪ
ಶಿಶುವಂ ಕಂಡುಬಿಡು ಬೆರ್ಚಿ] ² ಕಲ್ಲಂ ತಾಗಿದ ಮಿಂಟೆಯಂತೆ ಮುಟ್ಟು

1 ಬಿಟ್ಟು ಕೂಸಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪ ರಾಧೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಗೂಡ
ಗರ್ಭದಿಂ ಗಂಡುಗೂಸಂ ಪೆತ್ತಳೆಂದು ತನ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ರಾಗದಿಂದಿಪ್ಪುದುಮದಂ
ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಕೇಳಿತ್ತು (ಗ)

² ಕೂಸಂ ನೋಡಿ (ಗ)

ಗೆಟ್ಟು ಪೆಂಡಿರ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಕಂಡ ಗಂಡನಂತೆ ಮನುಮುಖಿದು ಬೇಸ
 ಗೆಯೊಳುಪ್ಪಂ ತಿಂದನಂತೆ ಮುಲ್ಮಲಂ ಮುಲುಗಿ ಮುತ್ತಂ ಕೊಲ್ವೆನೆಂಬ
 ಬಗೆಯಂ ತಂದುಪಾಯದಿಂ [ಶ್ರೀದತ್ತ ಸೆಟ್ಟು ಪುನಿಗೂರ್ಮೆಯಿಂದಿದ್ರ
 ಸೆಟ್ಟೆಯನಿಂತೆಂದಂ || ೧೩೬

ಅನುಜೆಗೆ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲ ಸಿರಿಯುಂ ಧನಮುಂ ವೃಥೆಯಾದುದೆಂದು ಮ
 ನ್ತನದೊಳಗಾಗಳುಂ ಮುಲುಗುತಿದೆನಿಳಾವಳೆಯೈಕವಂದ್ಯನಂ
 ತನಯನನೀಗಳರ್ತಿವೆರಸಾದರದಿಂ ನೆಜೆ ಕಂಡು ಸಂತಸಂ
 ಮನದೊಳುದಾತ್ತಮಾದುದೆಲೆ ಪೋದುದು ಚಿಂತೆಯುಮೆನ್ನ ದುಃಖ
 ಮುಂ|| ೧೩೭

ಎಂದು ಚಾಟುಕಾರವಚನಂಗಳಿಂ ನಂಬೆ ನುಡಿದು ತಂಗಿಯ
 ಮೈದುನನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಮುನ್ನವೊಡಿನಿತುಕಾಲಮುಖಿಯದ
 ನಲ್ಲೆಂ ರಾಧೆಗೆ ಗರ್ಭಮಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ ಬಲ್ಲೆನಿದೆನಗಾಠ ಯಮಾದ
 ಪುದಿದನೆನಗಖವಂತಾಗೆ ಪೇಟಿಮೆನೆ ದಿಟಮಿಾತನೆನಗೆ ಕೂರ್ವನೆಂದು
 ಕೂಸಿನ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಡೆ ರಾಧೆಯ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ಪು
 ಕೃತಕದಿಂ ರಾಗಿಸಿ || ೧೩೮

ಬಸಗೆಯನಿಂಬಾಗಿರೆ ಸಂ

ತಸದಿಂ ಮಾಡಿಸೆನೆ ಗೆವುವುಗೇನೊಪ್ಪಿರೆ (?) ಕ |

ಟ್ಟಸನೆ ಬಯಕೆಯುಮನೀಯೆನೆ

ಪೊಸತಾಗಿರೆ ನಂಟರಟ್ಟುಖಿಂ ನೋಡುವಿನಂ ||

೧೩೯

ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಹೀನೋತ್ಸಾಹಮಂ ಮಾಡದೆನ್ನ ತಂಗಿಯು
 ಮನೆನ್ನಳಿಯನುಮನೆನ್ನೂರಿಂಗೊಡಗೊಂಡು ಪಿರಿದಪ್ಪುತ್ತಾಹಮಂ
 ಮಾಡವೇಟ್ಟುದೆಂದಿದ್ರದತ್ತ ಸೆಟ್ಟೆಯುಮನೊಡಂಬಡಿಸಿ ರಾಧೆಯು
 ಮಂ ಕೂಸುಮನುಜ ಯಿನಿಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಕಪಟೋತ್ಸಾಹಮಂ
 ಮಾಡಿ ಕೆಲವುದಿವಸಂಬುಟ್ಟು ನಿಷ್ಕರನವೈರ್ವ ಮಾಡೆಗಂಗೆ ಪಿರಿದ

ಸ್ವರ್ಥಮಂ ಕೊಟ್ಟೊಡಂಬಡಿಸಿ ಕೂಸಂ ನಡಪುನ ದಾದಿಯನೊಡಂಬಡಿಸಿ
ಕೂಸು ಸತ್ತಿತೆಂದು ಮಾಡಿ ಪೊರಗಣ್ಣೊಯ್ದು ಮಾದೆಗನ ಕೈಯೊಳ್
ಕೊಲ್ಲೆಂದು ಕೊಟ್ಟಟ್ಟಿ ರಾಧೆಯುಮಂ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪ ವಿಶಾಖೆ
ಯುಮಂ ತನ್ನ ಮಗನಪ್ಪ ಮಹಾಬಳನುಮಂ ನಂಬಿಸಲ್ವೊಡಿ ಮಾಯಾ
ಪ್ರಳಾಪಮಂ ಪಣ್ಣಿ || ೧೪೦

ಪಿರಿದಸ್ವರ್ಥವನೀವೆನೆನ್ನ ಮಗಳಂ ಕೂತಿ ಲೀವೆನಚ್ಚಿ ತುರ್ ಮೊ
ಣ್ಣಿರದುತ್ಸಾಹಮನೀಪುರಕ್ಕೆ ವಿಭವಂ ತಾನಾಗೆ ಮಾಚ್ಚೆಂ ನರೇ
ಶ್ವರನಂ ಮಾಣಿಸಿ ಭೂಷಣಾವಳಿಗಳಂ ಚೆಲ್ವಾಗಿ ಮುಂದಿದುರ್ ಚೆ
ಚ್ಚರದಿಂ ಮಾಡಿಸಿ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ಕುಡುವನೆಂದಿದುರ್ ಮಹೋತ್ಸಾ
ಹದಿಂ || ೧೪೧

ಎನ್ನ ಪಡೆದೊಡಮೆಗಂ ವೈ
ಶ್ಯೋನ್ನ ತನೆನಿಸಿದ್ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಪಡೆದಾ |
ಪೊನ್ನಿಂಗೇ ನೀನೆ ಮುಖ್ಯನೆ
ನಿಕ್ಕುಂ ನಿನ್ನಂತು ಭಾಗ್ಯಹೀನರುಮೊಳರೇ || 1 || ೧೪೨

ಅನಿಮಿಷಸನ್ನಿಭನಂ ಚಂ
ದ್ರನನಿಷುಸುವ ಸೌಮ್ಯರೂಪನಂ ಪಡೆದುಂ ನಂ |
ದನನಂ ಪಡೆಯದ ತೆಲದಿಂ
ನಿನಗಾದುದು ದುಃಖಮಕ್ಕ ಪಾಪೋದಯದಿಂ || ೧೪೩

ಕಂದರ್ಪನಿಭಂ ತಂಗೇಗೆ
ನಂದನನುದಯಾರ್ಕತೇಜನಾದಂ ಲೇಸಾ |
ಯ್ತಂದಿದೊನೆನ್ನ ತನು ದ
ಳ್ಳೆಂದುರಿದಪುದಿಗಳೆತ್ತ ವೋಪನೊ ಕಲುವೇ || ೧೪೪

1 ತನ್ನ ತಂಗಿಯಪ್ಪ ರಾಧೆಯುಮಂ ಕೂಸುಮಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು
ಬಂದು ಕೆಲವುದಿವಸಮಿರಿಸಿ ಕೃತಕದಿಂ ಮುನ್ನೋರ್ವ ಮಾಡೆಗನನೊಡಂಬಡಿಸಿ
ಕೂಸು ಸತ್ತದೆಂದು ಮಾಡಿ ಪೊರಗೊಯ್ದು ಮಾತಂಗನ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಕೊಲ್ಲೆಂದು
ಕೊಟ್ಟಟ್ಟಿ ರಾಧೆಯುಮಂ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪ ವಿಶಾಖೆಯುಮಂ ತನ್ನ ಮಗನಪ್ಪ
ಮಹಾಬಳನುಮಂ ನಂಬಿಸಲ್ವೊಡಿ ಮಾಯಾಪ್ರಲಾಪಮಂ ಪಣ್ಣಿ (ಗ)

ಎಂದು ತಂಗೆಯನ್ನೇಳಲುಮಿಷಯಲುಂ ನೋಡಿ ಕೃತಕದಿಂ
ಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದನಿತ್ತಲೆ ಮಾದೆಗಂ ಕೂಸನಡವಿಗೊಯ್ದು ಗಂಟೆ
ಲಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದು ಕೂಸಂ ಪೆಗಲಿಂ ನೆಲಕ್ಕುಳಿಸುವುದುಮಿಷ
ಯಲೊಲ್ಲದೆ ಮಾದೆಗನ ಪಜುಗಡ್ಡಮನೆಡಗಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದು ಬಲದ
ಕಯ್ಯೊಳ್ ಮೊಗಮಂ ಪೊಯ್ಯುತ್ತುಂ ಕುಂಕುಮದುರುಳಿಯನನುಕರಿ
ಸಿರ್ಪ ಮಡಂಗಳಿಂದೆದೆಯನೊದೆಯುತ್ತುಮಿರೆ ದುರಾತ್ಮಂ ಶಿಶುವಿನ
[ರೂಪುಮಂ ಗಾಡಿಯುಮಂ ವಿಳಾಸಮುಮಂ] ಮುದ್ದಾಟಮುಮಂ
ನೋಡಿ ಕರುಣಮುಂ ಸ್ನೇಹಮುಂ ತಿಣ ಮಾಗೆ ಕೊಲಲಾಪದೆ
ತೊಪ್ಪಿಯ ಪುಳನಸಳದೊಳ್ ಮಳಲ ಪಾಸಂ ಮಾಡಿ ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ
ರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿದಂತಾಗೆಂದು ಪೋದನನ್ನೆಗಂ || ೧೪೫

ತೊಪ್ಪಿಯೊಳ್ ನೀರುಣಲೆಂದು ಬಂದು ತುಳುಗಲ್ ಪಟ್ಟದ್ ಪೂರ್ಣಂ
ದುವಂ
ನೆಪಿ ಪೋಲ್ತುನ್ನತನಂ ಸುರೇಂದ್ರನಿಭನಂ ತದ್ಬಾಲನಂ ಕಂಡು ಮೂ
ಗಿಣಿಯುತ್ತುಂ ಕುಡಿವಾಲಮೆತ್ತಿ ಕೆನೆಯುತ್ತಾನಂದದಿಂ ಸುತ್ತಿ ಮ
ತ್ತಿಪುದತ್ತಿತ್ತಲವುಂಕೆ ಪೋಗದಿರೆ ಕಂಡೆಯ್ದುಂ ಗೋಪಾಲಕರ್ || ೧೪೬

[ಇದೇನಾನೊಂದಾಶ್ಚ ಯಮಾಗಲೆವೇಳ್ಕು ಮೆಂದು ಬಳಸಿದ್
ಜೀವಧನಂಗಳಂ ತೊಲಗಬಡಿದು ನೋಪ್ಪುದುಂ || ೧೪೭

ಲೀಲೆಯೊಳ ಮಳಲ ಜಗಲಿಯ

ಮೇಲೆ ಸರೋಜಾತಸಖಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವ ಸ |

ಲ್ಲೀಲೆಯ ತೇಜೋಧಿಕನಂ

ಬಾಲಕನಂ ನಲಿಯುತಿರ್ದನಂ ಕಂಡಾಗಳ್ || ೧೪೮

ಈತಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡ್ಪೊಡೆ

ಭೂತಳನಾಥಂಗೆ ಪುಟ್ಟದನ್ನಂ ಧರಣೀ |

ಖ್ಯಾತಂ ಕೇವಲಮಲ್ಲಂ

ಪ್ರೀತಿಯಿನೀಶಿಶುವನೊಯ್ದು ಕರಮುತ್ಸವದಿಂ || ೧೪೯

ನವೋತ್ಥಾನಂ ಕುಡುವೆನೊಂದು ಗೋಪಾಲರಾಶಿಶುನವೆತ್ತಿಕೊಂಡು
ಬಂದು ಗೋವಿಂದನೊಬ್ಬ ತುಳುಗಾಳುಗೆ ಕುಡುವುಮನೊತಂ ಕರವೊ
ಸೊಂದು ಗೋಪಾಲರ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯಪ್ಪ ನಂದೆ
ಯೆಂಬ ತುಳುಗಾರ್ತಿಯಂ ಕರೆದು ಪುತ್ರಲಾಭವಾದುದೆಂದು ಮಗನಂ
ಕೊಟ್ಟು ತುಳುಪಟ್ಟೆಯೊಳೊಸಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೂಸಿಗೆ ಧನಕೀರ್ತಿ
ಯೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಡಪುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ
ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬಳಿದು] ¹ ||

೧೫೦

ಧನಕೀರ್ತಿಕುಮಾರಂ ಕಾ

ಮನಿಭಂ ತುಳುಪಟ್ಟೆಗರಸನಾಗಿರ್ಪನೆಗಂ |

ಮನಮೊಲ್ಲೊಂದುದಿನಂ ವೈ

ಶ್ಯಮತಂ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟ ಕರಮಾದರಡಿಂ ||

೧೫೧

ತನ್ನ ಮಗಳಪ್ಪ ಶ್ರೀಮತಿಯ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡ್ತೆನೆಂದು
ತುಪ್ಪಮಂ ಕೊಳಲೆಂದು ಪಲಂಬರ್ ಭೃತ್ಯರೆವರಸು ತುಳುಪಟ್ಟೆಗೆವೆಂದು
ಗೋಪಾಲಪರಿವೃಥನಾಗಿದ್ದ ಧನಕೀರ್ತಿಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ಗುಣ
ಪಾಲಸೆಟ್ಟೆಯ ಮಗನವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ [ಮನದೊಳ್ ಬೆಗಡು
ಗೊಂಡು ||

೧೫೨

ಪಿಂಗದೆ ನಾನಾಮಾದೀ

ಗಂಗೆ ಮಹಾನಿಷ್ಕುರಂಗೆ ಪಲವಂ ಪೊನ್ನಂ |

ಭಂಗಿಯೊಳ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂ

ದಂ ಗಡ ಬಗೆದಳಪದೊಯ್ದು ಬೇಗಂ ಶಿಶುವಂ ||

೧೫೩

ಕೊಲ್ಲೆಂದಟ್ಟಿದೊಡಾತಂ

ಕೊಲ್ಲದೆ ಕಡುಕಪ್ಪನಾಗಿ ತುಳುಗಾಳಾಗಿ |

1 ಕಂಡು ತಮ್ಮೊಳ್ಳನಪ್ಪ ಗೋವಿಂದನೊಬ್ಬ ತುಳುಗಾಳುಗಣಿಪುವುದು
ಮಾತಂ ಶಿಶುವಂ ಮನೆಗೊಯ್ದು ಧನಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ಪೆಸರನಿಟ್ಟು ನಡಪುವುದುಂ (ಗ)

ತ್ತಲ್ಲಿಯುಮರ್ಥವನೋವದೆ

ಮೆಲ್ಲನುಪಾರ್ಜಿಸಿದನಕ್ಕುಮತಿಲೋಭತೆಯಿಂ ||

೧೫೪

ಆದೊಡಮೇನಾಯ್ತು ಬೊಜಂಗನ ಕಷ್ಟತಿಕ್ಕೆಯಲ್ಲದೆ ಸೂಳೆ
ಗಂಡರಿಲ್ಲದಿರಳಂಬಂತೆ ಮಾಡೆಗನ ಕಷ್ಟತಿಕ್ಕೆಯಕ್ಕುಮಲ್ಲದಾನೆಂತುಮಿ
ವನಂ ಕೊಲ್ಲದೆ ಸೂಣೆನೆಂದು ತನ್ನೊಳ್ ಗುಜುಗುಜಿಸಿಕೊಂಡು ತುಱು
ಗಾಱನಂ ವಸ್ತ್ರ ತಾಂಬೂಲಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂ ತನಗೆ ವಶಗತಂಪೂಡಿ
ಕೆಳಗೊಂಡು ಪತ್ತೆಂಬುದಿವಸಮಲ್ಲಿದೊಂದು ದಿವಸಂ ಗೋವಿಂದನಂ
ಬರಿಸಿ ತಾಂಬೂಲಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀದತ್ತನಿಂತೆಂದಂ ||

೧೫೫

ಪಿರಿದಪ್ಪವಸರಮಾದುದು

ಭರವಶದಿಂದೆನ್ನ ಪುತ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗಂ |

ಬರೆದೋಲೆಯನೀಗಳ ಚೆ

ಚ್ಚರದಿಂದಂ ಪೋಗಿ ಕುಡುವನಂ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ ||

೧೫೬

ನೀಂ ಪೇಟ್ಟುದೆಂಬುದುಂ ಗೋವಿಂದಂ ತನ್ನ ಮಾನಿಸರ ಮೊಗ
ಮಂ ನೋಡಿ ಪೇಟಲೆಂದಿವುರ್ದುಂ ಶ್ರೀದತ್ತನಿಂತೆಂದಂ ||

೧೫೭

ಮತ್ತಿನ ಬಂಟರೊಳಾಗದು

ಚಿತ್ತಜನಿಭನೆನಿಸ ನಿನ್ನ ಮಗನಂ ಸೌಂದ |

ಯೋತ್ತಮನಂ ಧನಕೀರ್ತಿಯ

ನುತ್ತುಮಗುಣಗಣನನಟ್ಟವೇಟ್ಟುದು ಬೇಗಂ ||

೧೫೮

ಎಂಬುದುಂ ಗೋವಿಂದಂ ಶ್ರೀದತ್ತಂ ಮುಂ ಕೂರ್ತು ಕೊಟ್ಟ
ದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳಂ ನೆನೆದು ಮುಱುಮಾತನೀಯದೆ ತನೂಜನಂ ಪೋಗವೇ
ಟ್ಟುದುಂ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ ||

೧೫೯

ಧನಕೀರ್ತಿಗೆ ಕೂರ್ಪಂತೊ

ಯ್ಯನೆ ಮಾಯಾಪುಂಜನಿತ್ತು ತಾಂಬೂಲಮುಮಂ |

ಧನಮುಮುನಾತನ ಚಿತ್ತ

ಕ್ಯನುನಯಮುಪ್ಪಂತು ಮಾಡಿ ಕೃತಕದಿನಾಗಳ್ ||

೧೬೦

ತನ್ನ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳುಣಲಿಕ್ಕಿಸಿ ಚಿತ್ತೋತ್ಸಾಹಮಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ
ಪಾಸಿನ ಕೆಲದೊಳ್ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಸನಿಕ್ಕಿಸಿ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟರೆಂದೇ
ಕಾಂತಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ||

೧೬೧

ಎನಗೆ ಕೂರ್ಪೊಡೆ ಬೇಗದಿಂ ತಡವಿಲ್ಲದಿಂದೆ ಮಹಾಬಲಾ

ಮನೆಯ ಪಿತ್ತಿಲೊಳೀತನಂ ಪಿಡಿದೊಯ್ದು ಭೋಂಕೆನೆ ಕೊಂದು ನೆ

ಟ್ಟನೆ ಪೆಣರ್ಗನುರಾಗದಿಂದಮೆ ಪೇಷದೊರ್ಮೆಯ ಗುಪ್ತದಿಂ

ಮನದೆಗೊಂಡು ಪೂಜ್ಯದೆಂದು ಕಷಾಯದಿಂ ಬರೆದೊಲೆಯಂ || ೧೬೨

ಮುದ್ರಿಸಿ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ಧನಕೀರ್ತಿಯ ಕೈಯೊಳ್
ಕೊಟ್ಟು ಪೋಗಿಂದಟ್ಟುವುದುಂ] ¹ ಆತಂ ಪೂಜಮಟ್ಟು ಪವನವೇಗದಿಂ
ದುಜ್ಜಯಿಸಿಗೆ ಎಂದು ಪಥಶ್ರಾಂತನಾಗಿ ಬಿಬ್ಬು ಸಿಂಪಾನದಿಯಂ
ಪೊಕ್ಕು ಮೆಯ್ಯಂ ಕರ್ಚಿಕೊಂಡು ತೃಪ್ತ ಪೋಪಿನಂ ನೀರಂ ಕುಡಿದು
ತನ್ನ ದೀತೀರದೊಳೊಪ್ಪುವೆ ಕೆಂದಳಿರ ಮೂವಿನ ಕೆಳಗೆ ಪಟ್ಟದನನ್ನೆಗೆ
ಮಿತ್ತಲೆ, ಮೃಗಸೇನೆಯೆಂಬ ಸೂಳ ಪೊತ್ತುವೋಗಿಂಗೆ ಕೆಳದಿಯರ್ವೆ
ರಸು ಪೊಣಲಿಂ ಪೂಜಮಟ್ಟು ಸಿಂಪಾನದಿಯ ತಡಿವಿಡಿದು ಬರುತ್ತುಂ || ೧೬೩

ಕೆಂದಳಿರೊಳೆಯಿಂ ಮೆಚುವ ತುಂಬಿಗಳಿಂ ನೆರೆದಿದ ಕೋಕಿಲಾ

ನಂದದಿನೊಟ್ಟ ಮನ್ಮಥಮಹೀಶ್ವರನೋಲಗಶಾಲೆಯಂತಿರಾ

ನಂದದಿನಿದರ ಮಾಮರದ ಚೆಲ್ವು ಲತಾಂಗಿಯ ಕಣ್ಣೆ ಸೋಲಮಂ

ಕುಂದದೆ ಮಾಡೆ ಬಣಿ ಸುತೆ ಮಾಮರನಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನರ್ತಿಯಿಂ || ೧೬೪

1 ಮತ್ತಂ ಕೊಲುವ ಕಜ್ಜ ಮನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಗೋವಿಂದಂ ತನಗೆ ಪಂನಿಗನವುಂ
ದಜುಂದಿನನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕಟ್ಟದಪನೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಮಹಾಬಲಂಗಳೀತನಂ
ಬೇಗಂ ಕೊಲ್ವುದೆಂದೊಲೆಯಂ ಬರದು ಧನಕೀರ್ತಿಯ ಕರ್ಯೊಳ್ ಕೊಟ್ಟಟ್ಟು
ವುದುಂ (ಗ)

ಮೃಗಸೇನೆ ಬಂದು ತಚ್ಚೂತಮಹೀಚಾತದ ಕೆಳಗೆ ಪಟ್ಟರ್ಧ
ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನಂ ಕಂಡು ಕಳೆದ ಭವಮಂ ಕಣ್ಣಿ
ಉದುದೆಂಬ ಮಾತಂ ದಿಟೆಂಬೊಡಿ || ೧೬೦೪

ತಂದೆಯನೆ ಕಂಡ ತೆಲದಿಂ

ದಿಂದಿವರನಯನೆ ಮನದೊಳಿಟ್ಟು ತುಂ ಮಹೀ |

ವಂದಿತನಂ ಗುಣನಿಳಯನ

ನಂದಾಗಳ್ ನೋಡಿ ಪೋಗಲಾಡದೆ ಪದೆಪಿಂ || ೧೬೦೬

ಸಾರೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ || ೧೬೦೭

ತಳರನಿಷ್ಠಸುವೆ ಪಾದಮಂ ಬಾಡೆಯ ಕಂಬದಂತೊಪ್ಪುವ ನೀಳೊಡೆ
ಗಳೆಂ

ಪೊಳವೆ ನಯನಮಂ ನಿಡಿದೊಳನುನ್ನತಿಸೆತ್ತು ಲಲಾಟಮಂ ಬಾಯ್ವಿ
ರೆಯಂ

ಕುಲಿಶಚಕ್ರಾದಿಲಕ್ಷಣಾಂಕಿತಸುಪ್ಪ ಕೆಂದಳದೊಳೊಪ್ಪುವ ರೇಖೆಗಳಂ
ಜಲರುಡಾನನೆ ಮನನೋಿತುನೋಡುತುಂ ಬಂಬಳಬಾಡುತುಂ ಸ್ವೇಹ
ದಿಂದಂ || ೧೬೦೮

ಅಂತಿದುರ್ ತೊಟ್ಟುನಕೊಳ ಸೋಗಿಲೊಳದೊಲೆಯಂ ಕಂಡು
ತಾಂ ಜಾಣೆಯುಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೀಣೆಯುಂ ಮಪ್ಪದಳುಂ ಕಳೆದು
ಕೊಂಡು ಮುದ್ರೆಯನೊಡೆದು ವಾಚಿಸಿ ನೋಡಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತೆಯಾಗಿ
ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಳ್ || ೧೬೦೯

ಮನಸಿಜರೂಪನಂ ಸುರಸವಾನನನುನ್ನತಸೂರ್ಯತೇಜನಂ
ಮುನಿನುತನಂ ¹ ಸಮಸ್ತಶುಭಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತನಂತು ಕೊಲ್ವೆನೆಂ
ಬಿನಿತನೊಡರ್ಚಿ ಕೊಲ್ವ ಬಗೆದಂದನೊ ತೊಟ್ಟನೆ ² ಪಾಪಕರ್ಮನಂ
ದನುಪಮಚಿತ್ತ ನೊಂದು ಸುರಿದಳ್ ಬಸಮಲ್ಲದ ಕಣ್ಣಿ ನೀರ್ಗಳಂ || ೧೬೧೦

¹ ಮನುನಿಭನಂ (ಗ)

² ಬಗೆದಂದನನೇಕ (ಗ)

ಅಂತಾಮನದ ನೋವಿಂದಿರಲಾಪದೆ ಸೈರಣೆಗೆಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿ
ನೀರನಿಕ್ಕಿ ಕುಮಾರನ ಮೋಹದಿಂ ಶ್ರೀದತ್ತನಟ್ಟದೋಲೆಯಂ ನೀಳ್ವ
ಸಿಂಪಾನದಿಯೊಳಿಕ್ಕಿ ಕಳದಿಯನಟ್ಟ ಮನೆಯಿಂದೋಲೆಯುಮಂ ಕಂಠ
ಮುಮಂ ತರಿಸಿ ಮಹಾಬಲ ನನಗೆ ಕೂರ್ಪನವೊಡೆ ಈವೋಲೆಗಂಡಾ
ಹೊಣದೊಳೆ ಶೀಘ್ರಂ ತನ್ನ ತಂಗೆಯಪ್ಪ ಶ್ರೀಮತಿಯನೀತನೊಳ್ ತಡೆಯ
ದಿಂದೆ ನೆರೆಪುದು, ನರಸದೊಡೆನ್ನಾಣೆ ಕಡೆಗಣಿಸವೇಡೆಂದು ಬರೆದು
ಮುನ್ನಿನಂತೋಲೆಯಂ ಮುದ್ರಿಸಿ ಧನಕೀರ್ತಿಯ ಸೋಗಿಲೊಳಿಕ್ಕಿ
ತನ್ನ ವಾಸಕ್ಕೆ ಪೊದಳನ್ನೆಗಮುತ್ತಲೆ ಕುಮಾರನಚ್ಚತ್ತು || ೧೨೧

ಪೊಣಲೊಳಗೆ ಬಂದು ವೈಶ್ಯನ
ನಿಳಯಮನಾರಯ್ದ ಪೊಕ್ಕು ವೈಶ್ಯಾತ್ಮಜನಂ |
ಬಲಯುತನಂ ಕಂಡು ಮಹಾ
ಬಲನಂ ಮಾತಾಡಿ ಮುನ್ನ ಮುಖವಾರ್ತೆಗಳಂ || ೧೨೨

ಶ್ರೀದತ್ತನಟ್ಟದೋಲೆಯ
ನಾದರದಿಂದೀಯೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತದನ |
ತ್ಯಾದರದಿಂ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು
ಶ್ರೀದಯಿತಂ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿಂದಂ || ೧೨೩

ಕರಮೊಳ್ಳೆ ಕೆಯ್ದನಯ್ಯಂ
ಸ್ತರಸದೃಶನನಿವನನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ವರನಾ |
ಗಿರೆ ಮಾಡಿ ಬಗೆವೊಡೀಕೆಗೆ
ವರನೀತನೆ ತಕ್ಕನುಡಿದವರೆ ತಗರಿಯೊಳ್ || ೧೨೪

ಎಂದು ಪೆರ್ಚೆ ಮಹಾಬಲಂ ತನ್ನಯ್ಯಂಗತಿಭಕ್ತನಪ್ಪುದಾಂ
ದನೇಷಿಸಿರಲಾಗದೆಂದು ತಮ್ಮಬೈಯಪ್ಪ ವಿಶಾಖೆಗಣುಪಿ ಮೌಹೂರ್ತಿ
ಕರಂ ಕರೆದು ಶ್ರೀಮತಿಯ ಮದುವೆಗೆ ದಿವಸಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ
ಅವರೀತೊದರೆ || ೧೨೫

ಇಂದೀಮಗವಿನ ಮೆದುವೆಯ

ನೊಂದೂಂ ಭಯಮಿಲ್ಲದುತ್ತವೆಂಬೆರಸು ಧರಾ |

ವಂದಿತ ಮಾಡಿದೆಯಪ್ಪೊಡೆ

ಮುಂದೀಯಾಣ್ಣಾಂ ಧರಾತಳಾಧಿಪನಕ್ಕುಂ ||

೧೨೬

ಈಲಗ್ಗದೊಳ್ಳಹಾಬಲ

ಮೇಲೆನಿಸುವ ನಿನ್ನ ತಂಗಿಗುತ್ತವದಿಂದಂ |

ಲೀಲೆಯೊಳ ಮೆದುವೆಮಾಡಿದೊ

ಡಾಲನೆಯ ಗಂಡನಿಳಗೆ ವಲ್ಲಭನಕ್ಕುಂ ||

೧೨೭

[ಮತ್ತಮಿಂದಿನ ದಿನಶುದ್ಧಿಯುಮಂ ಲಗ್ಗದ ಫಲಮುಮಂ ಪೇಟ್ಯೋಡಿ ಕನ್ನೆಯುಮಾಕೆಯ ವಲ್ಲಭನುಂ ಜಿನಸಮಯವಜ್ರಪ್ರಾಕಾರರುಂ, ಮಾಳವದೇಶಾಧೀಶ್ವರರುಂ ಸದ್ಧರ್ಮರಾಗಿಗಳುಮಪ್ಪರೆಂ ದಾದೇಶಂಗೆಯ್ದುದುಂ] ¹ ನೈಮಿತ್ತಿಕರ ಮಾತಂ ಮಹಾಬಲಂ ಕೇಳ್ವು ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು [ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ಎಮ್ಮಯ್ಯಂ ದಿನಮೊಳ್ಳ ತಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದವಧಿಮಾಡಿ ವರನನಟ್ಟಿದ ಕಾರ್ಯಮನೇಷುಸಲಾಗ ದೆಂದು] ||

೧೨೮

ಸರಸಜನೇತ್ರಯರ್ ನೆರೆದು ಮಂಗಳಮಂ ಮನಮೊಲು ಪಾಡೆ ಭೋ ಗರ್ವೆಯೆ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಪಟೆಗಳೆ ಪಲವುಂ ಪಸುವೊಂದರೊಪ್ಪೆ ಚಾ ಮರಮನನಂಗಜಂಗಮಲತಾಂಗಿಯರಿಕ್ಕೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ಪರಸಿ ಸಮಸ್ತಬಂಧುತತಿ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಮಹೋತ್ಸವಂಗಳಿಂ || ೧೨೯

ಶ್ರೀಮತಿಗಂ ಧನಕೀರ್ತಿಗಂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಮಾಡಿ ಸುಖಮಿ ಪೂದುಂ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟ ಧನಕೀರ್ತಿಯನುಪಾಯದಿಂ ಮಗ್ಗಿಸಿದನೆಂದು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗಂ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕುಂ ಮೆಚ್ಚಿ ತುಣುಪಟ್ಟೆಯೊಳರಡು ಮೂಣುದಿವಸಂಬರಮಿದುರ್ ತುಣುಪಟ್ಟೆಯಂ ಪೊಣಮಟ್ಟುಜ ಯಿನಿಗೆ ವಂದು ತನ್ನ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಮಗ್ಗ ಮೆದುವೆಯಾದ ಧನ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಬೆಣಗಾಗಿ ||

೧೩೦

[ಇಂತಲ್ಲದೆ ಕೊಲಬಾರದು

ಸಂತತವಿೂಖಳ ನನೆಂದುಪಾಯದೊಳಾನೇ |

ಕಾಂತದೊಳೊಲೆಯನಟ್ಟದೊ

ಡಿಂತಾದುದು ಪುಣ್ಯಮುಳ್ಳವರ್ ಸತ್ತಸರೇ ||

೧೪೧

ಬಳಗಿಖೆಯಲೆಂದು ಪೊಕ್ಕು ತಾಂ ಮೂಗರಿಯಪಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ
ಕಳಲೆಂದು ಪೋವಾತನುಟ್ಟದಂ ... ಮುನಿದಿಂತಲ್ಲದೆ ಸಾಯನೆಂದು
ಬಗೆದಿಲ್ಲಿಗಟ್ಟದೊಡಂ ಸಾವು ತಪ್ಪಿ ತನೂಜೆಗೆ ಮದವಣಿಗನಾಗಿದಂ ಎಂದು
ಚಿಂತಿಸಿ ಪೊಲೆಯರೊಳಂ ಕೆಟ್ಟದಂ ಕೆಳಮಂಗಮೆಜುಪಲಾಗೆಂಬ
ನಾಣ್ಣುಡಿಯನವಧಾರಿಸಿ ತನ್ನ ಬಗೆಯನೊರ್ವಂಗವೊಡಮೆಜುಪಲೊಲ್ಲ
ದೆನ್ನ ಮುನಿಸಿಂತಲ್ಲದೆ ಪೋಗದೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ರಂಡೆಯಾದೊಡಮಕ್ಕೊಂದು
ಮತ್ತಂ ಧನಕೀರ್ತಿಯಂ ಕೊಲ್ವ ಕಜ್ಜ ಮನತ್ತಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಂ || ೧೪೨

ಕ್ರೂರನಪ್ಪನನೊರ್ವನಂ ಕ್ಷಣದಿಂ ತಳಾಪನ ನಂಟನಂ
ಬೀರನಂ ಕರೆದೊಯ್ಯನಾತನ ಬೇಡಿದರ್ಥಮನಿತ್ತು ಸಂ
ಹಾರಿಸಿದುರಗಾಲಯಕ್ಕೆ ನಿವೇದ್ಯಮಂ ಶುಚಿಯಾಗಿ ವಿ
ಸ್ತಾರದಿಂದಿರುಳಣ್ಣ ತಂದವನಂ ವಿಚಾರಿಸದಾಕ್ಷಣಂ ||

೧೪೩

ಎಂದು ಸಮಕಟ್ಟ ನಾಗಾಲಯದೊಳಾತನನಿರಿಸಿ ಬಂದು ಮನೆ
ಯವರನಖಿಯಲೀಯದೆ ಅಳಯನಪ್ಪ ಧನಕೀರ್ತಿಯಂ ಬೇರೆ ಕರೆದು
ನಿನಗಂ ಶ್ರೀಮತಿಗಂ ವಿಘ್ನ ಮಿಲ್ಲದೆ ವಿವಾಹಮಾಗೆ ನಾಗೇಂದ್ರಂಗೆ ನಿನ್ನಿಂ
ದಮೆ ಚರುವನಿಡಿಸುವೆನೆಂದು ಪರಸಿದೆನದಂ ಪುನಿಮಾಡಲಾಗದು ಭಯ
ಮಿಲ್ಲದೀನಾಗಾಲಯದ ಧರಣೇಂದ್ರಂಗೆ ತೋಜಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬಾಯೆಂದು
ಬೇರೊಂದು ಮನೆಯೊಳರಿಸಿದ ಚರುಗಮಂ ಕುಡುವುದುಂ] ¹ || ೧೪೪

1 ಸುಯ್ಯು ಧನಕೀರ್ತಿಯನೇಕಾಂತಕ್ಕುಯ್ಯು ನೀನೀಚರುವಂ ನಾಗಾಲಯ
ಕ್ಕುಯ್ಯು ನಾಗೇಂದ್ರಂಗೆ ತೋಜಿಬಾಯೆಂದಟ್ಟ ಪುಗೊರ್ವ ಕ್ರೂರನಂ ಕೊಲ್ವು
ದೆಂದಟ್ಟುವುದುಂ ಅವಂ ಮುನ್ನಮೆ ಪೋಗಿದನನ್ನೆಗಂ ಚರುವನೊಯ್ಯಾತನಂ
ಮಹಾಬಳಸಿದಿರೊಳ್ ಕಂಪು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪಯೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವಂ ಧನಕೀರ್ತಿ
ಯಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

ಉರಗಾಲಯಕ್ಕೆ ನೀನೀ

ಚರುವಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಾಗರಾಜಂಗತ್ಯಾ |

ದರದಿಂ ತೋಣಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕಾ

ದರದಿಂ ಪೊಣಮಟ್ಟು ಬರ್ಪುದೆಂದಿರದೆನ್ನಂ ||

೧೪೫

ಎಂದು ಮಾವಂ ಬೆಸಸಿದೊಡೆ ಪೊದಪೆನೆಂಬುದುಂ ಮಹಾಬಲಂ

ತಮ್ಮಯ್ಯಗೆ ಮುನಿದು ||

೧೪೬

[ಮರುಳೀಮದವಣಿಗನನಾ

ದರಿಸದೆ ದೇಸಿಗನನಟ್ಟುವಂತಿರೆ ಮತ್ತೊ |

ವರನಟ್ಟದಿನ ಕಯ್ಯೊಳ್

ಚರುವಂ ಕೊಟ್ಟಟ್ಟ ಪೊಲ್ಲಗೆಯ್ದುಂ ಮೂರ್ಖಂ ||

೧೪೭

ಎಂದು ತಮ್ಮಯ್ಯನ ಕಪಟವೃತ್ತಿಯನಣಿಯದೆ ಬಯ್ದು]
ಮೈದುನನ ಕಯ್ಯ ಚರುವಂ ಕಳದುಕೊಂಡು ಧನಕೀರ್ತಿಯಂ ಮನೆಗೆ
ಪೋಗಿಂದಟ್ಟ ನಾಗಾಲಯಕ್ಕೆ ಮಹಾಬಲನೊರ್ವನೆ ಬಂದು ಭಯಮಿ
ಲ್ಲದೆ ಪುಗುವುದುಂ ||

೧೪೮

ಅವರಿವರೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ನೋಡದೆ ಭೋಂಕನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂ
ದವನಮದೊತ್ತಿ ಸಾಚಿ- ತಲೆಯಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಧರತ್ರಿಗಿಕ್ಕಿ ಮ
ತ್ತವಯವದಿಂ ಕಣುತ್ತಿಹುದು ಕೊಂದು ಮಹಾಬಲನಂ ತಳಾಣನಂ
ತವಿತಥಮಪ್ಪ ಪನ್ನಗನಿವಾಸದಿನೋಡಿದನಂಜೆ ನಿಡಯಂ ||

೧೪೯

ಅಂತು ಮಹಾಬಲಂ ಪರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದುಮತ್ತಲೆ ಧನಕೀ
ರ್ತಿಯಂ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟ ಮನೆಯೊಳ್ ಕಂಡು ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು ಸಾರೆ
ವೆಂದು ಚರುವನೇಗೆಯ್ದೆಯೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವುದುಂ ಧನಕೀರ್ತಿಯಿಂ
ತೆಂದಂ ||

೧೫೦

ಎಮ್ಮಭಾವನುದಾರಗುಣಂ ನಾಗಾಲಯದಲ್ಲೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ನಿಮ್ಮ ಪೇಚೆಯಿನ್ನುತ್ತವದಿಂ ಪೂಜೆನ್ನನಿದೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪ್ಪೆ
ಕಮ್ಮನೆಂಬುದುಮಾಂ ಭಯದಿಂ ನೀಮೆಂದುದನೆಂದೊಡೆ ಕೋಪದಿಂ
ನಿಮ್ಮನೋಪದೆ ಬಯ್ದು ಮಗುಳ್ಳನೆಂದು ಮಗುಳ್ಳ ನಿವೇದ್ಯಮಂ || ೧೫೧

[ಎನ್ನ ಕಯ್ಯ ಚರುವಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಾಗಾಲಯಕ್ಕೆ
ಪೋದನೆಂಬುದುಂ] ¹ ಪಾಪ್ಯನಿಜೊಳ್ ಸಾಸವೆಯಂ ಕುಡಿದರಂತೆ
ಮೆಲುಗಿ ಸುಂಟಿತ್ತಿಂದ ಬಾಯೊಳ್ ಬಿಸಿನೀರಂ ಕುಡಿದರಂತೆ ಮಿಡುಮಿಡು
ಮಿಡುಕಿ ನಾಗಭವನಕ್ಕೊರ್ವನೆ [ಪರಿತಂದು ಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆ ಪೊಯ್ಯಿ
ಕೊಂಡು ಸತ್ತಿದ್ ಮಗನ ಪೊನಂ ಕಂಡು ಮಹಾದುಃಖಿತನಾಗಿ ಮನೆಗೆ
ವೆಂದು ನಗರಜನಕ್ಕಂ ಕಳ್ಳರೆನ್ನ ಮಗನಂ ಕೊಂದರೆಂದು ಕೃತಕದಿಂ
ಸಾವಂ ಪ್ರಕಟಂಮಾಡಿ ಪೊನಂ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಮೆಲುದಿನಸಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ
ನೀರಿಡಿದು ಲೌಕಿಕಕ್ರಿಯೆಯೆಲ್ಲಮಂ ನೆಚ್ಚೆಯೆ ತೀರ್ಚಿ || ೧೯೦

ಮಗನಂ ನೆನೆನೆದಿರುಳುಂ

ಪಗಲುಂ ಪಂಬಲಿಸಿ ಮೆಲುಗಿ ಕಳ್ಳನ ತಾಯಂ |

ತಗಣಿತದುಃಖದಿನೊಳಗೊಳ

ಗೊಗದ ಮಹಾಶೋಕದವನದಿಂ ಬೇಯುತ್ತಂ ||

೧೯೨

ಈತನಂ ಕೊಲಲೆಂದತಿಥೂರ್ತರ್ಗದ ನಿಷ್ಕರರಪ್ಪವೆ
ಗೋತು ಮಾಣದೆ ಮೂರ್ಖನನಾನಂದರ್ಥಮನಿತ್ತೊಡಮೆಲ್ಲರುಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೊಲಲೊಲ್ಲದೆ ಪೋದರೆ ನಾನೆ ದರಿದ್ರನನಾದೆನು
ವೀರತಳಪ್ಪುತನಪ್ಪ ಮಗಂಗೆ ಕೇಡಿವಿತಾದುದು ಪಾಪದಿಂ || ೧೯೪

ಪಣ್ಣಿಂಗಿಟ್ಟೊಡೆ ಕಾಯೆ ಬಿರ್ದುದೆಂಬ ನಾಣ್ಣು ಡಿನ್ನುಡಿನರ ಮಾತೆ
ನಗಾದುದೆಂದು ಮೂಗಚ್ಚೆಯುಂ || ² ಧನಕೀರ್ತಿಯಮೇಲೆ ತೀವ್ರಮೆಪ್ಪ
ಮುನಿಸಾಗಿ || ೧೯೫

ಎನ್ನ ಕಂದನುದಾರಗುಣಂ ಮತ್ತೀತನ ಕಾರಣದಿಂದೆ ಸ
ತ್ತೆನ್ನ ನಾಣಿಗೊಂಡನಿದಂ ನಾಂ ಚಿಂತಿಸಿ ಸಾಯದೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ
ದೆನ್ನ ವೈರಿಯನೀತನನಾನಿಂದಿಲ್ಲಿಯೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೊಂದು ಕೇ
ಳನ್ನ ಚಿತ್ತತೊಳಾದಲೂ ನೋವಂ ಚಲದಿಂದಮೆ ತೀರ್ಚುವೆಂ || ೧೯೬

¹ ತಾನೊಯ್ದನೆಂಬುದುಂ (ಗ)

² ಪರಿದು ನೋಡಿ ಸತ್ತ ಮಗನಂ ಕಳ್ಳರ ಕೊಂದರೆಂದು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ (ಗ)

ಎಂದು ಮನದೊಳಲೋಚಿಸಿ ವಿಶಾಖೆಯುಂ ಕರೆದು ಏಕಾಂತ
ದೊಳ್ ಧನಕೀರ್ತಿಯ ಪ್ರಸಂಚಮನ್ಲಮನಖಿಪಿ ನೀನೀತನಳಯನೆಂದು
ಮೋಹಿಸದೆನಗೆ ಕೂಪ್ಪೊಡೆನ್ನ ಮಾತನಂತಿಂತೆನ್ನದುದಾಸೀನಂಮಾಡ
ದೆನ್ನ ಮನದಾಲುಂ ಮಹಾಬಲನ ಪಗೆಯುಂ ಪೋಪಂತು ವಿಷಪ್ರಯೋಗ
ದಿಂದೊರ್ವರುಮುಖಿಯದಂತಿಂದುನಾಳನೊಳಗೆ ತಡೆಯದೆ ಕೊಲಲ್ವೊ
ಚ್ಚೆಂದು ಕಯ್ಯಂ ಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದುಂ || ೧೯೩

[ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ ವಿಶಾಖೆ ಗಂಡನ ಮಾತನೇಳಿಸಲಾಗದೆಂ
ದುರಗರಾಜಸಮಾನಭೋಗಿಯನಿಂದು ಮಾಣದೆ ಕೊಲ್ವೆನೆಂ
ದಿರದೆ ದೊಡ್ಡಿದುವೆಪ್ಪ ಲಡ್ಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರದ ನಂಜನೋ
ಸರಿಸದಿಕ್ಕಿ ಮಗಳ್ಗೆ ನಿನ್ನ ವರಂಗೆ ನೀನನುರಾಗದಿಂ || ೧೯೪

ತಡೆಯದಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ಪೇಚ್ಚು ವಿಶಾಖೆ ನೆರೆಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ
ದೂರ್ತಿದಂಟಿಯದವಳಂತಿರ್ಪುದುಂ ಶ್ರೀಮತಿ ಧನಕೀರ್ತಿಯ ಕಾಲಂ
ಕರ್ಚಿ ವಿನಯದಿಂದೊಳಗಣ್ಣೆ ಕರೆದು ಪ್ರಿಯದಿಂದೊಲಿಕ್ಕಿ ತಳಗೆಯಲಿ
ಕ್ಕುವುದುಂ] ¹ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ || ೧೯೫

ಹಿಂಸಾವಿರಹಿತಸ್ಸು ನೀ

ನಿಂ ಸಲೆ ಬಾಡ್ ಪಾಪಕರ್ಮನೆಂ ಪೆಪರಣುವೆಂ |

ಹಿಂಸೆಯನೆ ಬಯಸಿ ಮೆಲುಗುವೆ

ನಾಂ ² ಸತ್ತಪೆನೆಂದು ಪೂಣ್ಣ ಬರ್ಪನ ತೆಪದಿಂ || ೨೦೦

ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯುಂ ಪಸಿದು ಬರ್ಪುದುಂ ಇದಿರಾಗಿ ಪರಿತಂದಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಬೇಗಮೊಳಗಣ್ಣೆ ಕರೆದು ವಿಸ್ತರಮಪ್ಪ ವಿಸ್ತರ
ಮನಿಕ್ಕಿ ಪಿರಿಯಡ್ಡಣಿಗೆಯುಮುಂ ಪರಿಯಣಮುಮನಿಟ್ಟು || ೨೦೧

¹ ಲಡ್ಡಿಗೆಯೊಳ್ ವಿಷನ ನಿಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಮದವನಿಗಿವನಿಕ್ಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿಗೆ
ಪೇಚ್ಚುದುಂ (ಗ) ² ಬಯಸಿ ಸಲೆ ಕುದಿದಾಂ (ಗ)

ದೊಡ್ಡದುವಾಗಿ ನುಣ್ಣಿಸೆದು ಸರ್ಕರೆಯೊಳ್ ಸಮನಪ್ಪ ಬೆಂಪಿನಾ
ಲಡ್ಡುಗೆಯಂ ಮನೋಮುದದಿನನ್ನ ವರಂಗಳಿಪಿಂನ ಮುನ್ನವಾರಿ
ಬಡ್ಡಿಸಿದಂದು ನೋಡ ಪದೆದೀಗಳ ಡೊಂಬಿತಿ ಜೋಡೆ ಸೋಲದಿಂ
ಬಡ್ಡಿಸಿದಪ್ಪಳಂದು ನೆಜೆ ದೂರುವರೆನ್ನ ನವಜ್ಜೆಯಿಂ ಪೆಚರ್ || ೨೦೦

ಎಂದು ಕಿಣಿಯವಪ್ಪ ಲಡ್ಡುಗೆಗಳಂ ಧನಕೀರ್ತಿಗಿಕ್ಕಿ ವಿಷದೊಳ್
ಪುದಿದಿದ್ ದೊಡ್ಡದುನಪ್ಪ ಲಡ್ಡುಗೆಗಳಂ ತಂದೆಗೆ ಬಡಿಸುವುದುಮಿರ್ವರುಂ
ರುಚಿಕರವಾದುದೆಂದು ಬಾಯ್ಕುನಿಗೆ ಸೋಲ್ತು ಮೆಲ್ವುದುಂ ಶ್ರೀದತ್ತಂ
ವಿಷನಾನರಿಸಿ ನಿಲಲಾಡಿದೆ ಕಣ್ಣಿರಿದು ಕೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದುರ್ ನಿಶ್ಯಕ್ತನಾಗಿ
ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ ಬೆಸುತು || ೨೦೨

ಪೆಣರಣ್ಣಂ ಬಯಸುವರೀ

ತೆಹದಿಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಸಾವರೆಂದೆಲ್ಲಗಂ |

ನೆಜೆ ಸಾಣಿ ತೋಣಿ ಬೇಗದಿ

ನಣಿಪುವವೋಲ್ ಯಮಪುರಕ್ಕೆ ಸಂಗ ಕುಟಲಂ || ೨೦೩

[ತಂದೆಯ ನೋವಂ ತೊಟ್ಟನೆ

ನಂದನೆ ಕಂಡಣ್ಣು ಬೆರ್ಚೆ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಮನಂ |

ಗುಂದಿ ಪಿರಿದಪ್ಪ ತಲ್ಲಣ

ದಿಂದಂ ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದಯ್ಯನಂ ನೋಡುತ್ತಂ || ೨೦೪

ಇರೆ ಮದವಣಿಗಂ ಮೂವನ

ಮರಣಕ್ಕ ತಿದುಂಬಮಾಗೆ ಮನದೊಳ್ ಮುಣುಗು |

ತ್ತಿರೆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಂ ಭೋ

ಗರ್ವದಲುತುಂ ನೊಂದು ಬೆಂದು ಪವಿಸುತಿದರ್ || ೨೦೬

ಅಂತವರ ಹಾಹಾಕ್ರಂದನಮಂ ಸರೆಮನೆಯೊಳರ್ದ ವಿಶಾಖೆ
ಕೇಳ್ವ ಧನಕೀರ್ತಿ ಸತ್ತನೆಂದು ಗಂಡನ ಸಾವನುಣಿಯದೆ ರಾಗಿಸಿ ಶ್ರೀದ
ತ್ತಸೆಟ್ಟಬೇಳಾಗಿತ್ನ ಧರ್ಮಂ ಪಲವುಸೂಪ್ ಕ್ರೂರಪ್ಪವರ್ಗ ಕೊಟ್ಟು

ಕೊಲಲಾಹಿವಂತಸ್ತು ಧನಕೀರ್ತಿಯಂ ಕಿವಿಗೇಳದಂತಹಿಯದಂತನಯ
ವದಿಂದೊರ್ಮೆಯೆ ಘಮ್ನನೆ ಕೊಂದೆವೆಂದು ಪೆಟ್ಟು ವೆರ್ಚಿ ಪೆಹರಂ ನಂಬಿ
ಸಲ್ವೆಡಿ ಹಾಹಾಶೋಕಮಂ ಪಣಿ ಕೇಳ್ತು ಕೆಟ್ಟನುಡೆನೆಂದು ಪುಷ್ಪುಲಿ
ಟ್ಟುತ್ತು ಮಹಿಯದಂತೆ ಬಂದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಸತ್ತಿದ್ ಗಂಡನುಮಂ
ಕೆಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದ್ಗಳಿಯನುಮಂ ಕಂಡು || ೨೦೩

ಬೇಟಾಗಿ ತಳೋದರಿ ಮೆ

ಯ್ಯಹಿಯದೆ ನಿಲಲಾಹದೆಟ್ಟು ಗೋಣುಟ್ಟುತ್ತುಂ |

ಮಹುಕದಿನ್ನಾನ್ ಪೆಣನಂ

ಪೆಣಿಮುಖಿ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಕೆಟ್ಟನೆನ್ನುತ್ತುಂ] ¹ || ೨೦೪

ಆನೊಂದಂ ಬಗೆಯಲ್ ಬಿದಿ

ತಾನೊಂದಂ ಬಗೆದು ವಾರ್ಧಿಗದಿದುದೆನ್ನಂ |

ನೀನುನವೆಯೆಂದು ಮಾಡಿದೊ

ಡಾನಾಡೆದೆ ಮಗಳ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಂ ಕಿಹಿದೇಂ || ೨೦೫

[ಕುಂದದೆ ಕಿಹಿಯುಂದಿಂತೊ

ಟ್ಟುಂದುವರಂ ನಿನ್ನ ನುಪುಸಾಯಮನದಟಂ |

ಸಂದಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಫಲಮಂ

ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲಣ್ಣ ತಾನೆ ಕಂಡಂ ತುದಿಯೊಳ್] || ೨೦೬

ಕೊಲೆಯಿಲ್ಲದ ಜಿನಧರ್ಮದ

ಫಲದಿಂ ನೀನುಗ್ರಮಸ್ವ ಕಂಟಕಮಂ ಮುಂ |

ಪಲವಂ ನೀಗಿದೆ ಹಿಂಸೆಯ

ಫಲದಿಂದೆನ್ನಾಣ್ಣನೆಯ್ದಿದಂ ಯಮಪುರಮಂ || ೨೦೭

ಮುನಿವರರೆಂದ ದಿವ್ಯವಚನಂ ಪುನಿಯಪ್ಪದೆ ಕಂಡ ಮೂಳವಾ
ವಸಿಸತಿಯಾಗಿ ಜೈನಸಮಯಾಂಬುಧಿಗಗ್ಗದ ಚಂದ್ರನಾಗಿ ಮೇ

ದಿನಿಪತಿವಂದ್ಯನಾಗಿ ಪರಮಾಂಡಳಕರಿ ಬೆಸಕೆಯ್ಯ ರಾಜ್ಯಗೋ
ಮಿನಿಧರನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ನಘಮಿಶ್ರಿತರಿನ್ನ ಷಯಲೈ ಬರ್ಕುಮೇ || ೨೦೨

ಎಂದಳಯನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಬಸಿಲು ಬಡಿದುಕೊಂಡು || ೨೦೩

ನರಪತಿಪೂಜ್ಯನಪ್ಪ ಧನಕೀರ್ತಿಗೆ ಪೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಪುಣ್ಯದಿಂ
ಧರಣಿಯನ್ನಾಳ್ವ ಬೆರ್ಚೆ ಬೆಸಕೆಯ್ಯ ನಿಳಾಸನಿಯರೆ ಏಳಾಸದಿಂ
ಪರಮವಿಭೂತಿಯಂ ಪಡೆಯಲಿದವಳಂ ಮುನಿದಕ್ಕ ನಿನ್ನ ನ
ಚ್ಚ ರಿಯೆನೆ ರಂಡೆಮಾಡುವಳಪಂ ಬಗೆವರ್ಗವಾಗದಿರ್ಕುಮೇ || ೨೦೪

ಎಂದು ಮಗಳ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಪಳಯಿಸಿ ತಲೆಯಂ
ಪೊಯ್ದು ಕೊಂಡು ನೆರೆದ ನಂಟರ ಬಳಸಿದ ಪೌರರ ಮೊಗಮಂ
ನೋಡಿ || ೨೦೫

ಇರುಳೂಳ್ ಚಂದ್ರನ ರಶ್ಮಿಯಂ ಕಿಡಿಸಲೆಂದಿರ್ಪಾ ತನುಂ ಕೋಪದು
ಬ್ಬರದಿಂದಂ ಪಗಲೊಳ್ ¹ ದಿವಾಕರನ ತೀವ್ರೋಷ್ಣಾಂಶುವಂ ಮಾಣಿಪೆಂ
ಭರದಿಂದೆಂಬನುಮರ್ಪಿಯೊಳ್ ನಿಖಿಲಪ್ರಣ್ಯಾಂಭೋಧಿಯಪ್ಪಾತನಂ
ಪುರುಡಿಂದಂ ಕೊಲಲೆಂದು ಕಾಯ್ದು ನರನುಂ ಗಾಂಪಂ ಪೆಹರ್ ಗಾಂಪರೇ ||

ಮರುಳಾಗಿ ಕೆಮ್ಮಿನೀತನ

ನುರಿಯಂ ಕಾಣ್ಬಂತೆ ಕಂಡು ಉಕ್ಕುಟಮುನಿಸಿಂ |

ಹರಿಯಿಸುವೆನೆಂದು ಪಾಪದ

ಭರದಿಂ ನರಕಕ್ಕೆ ಜಗುಂದಿನನ್ನ ತ್ತೇಶಂ ||

೨೦೬

[ಪೆಹರಂ ನಂಬದೆ ನಂಬಿ ತನ್ನ ಸತಿಯಂ ಪೋಗುತ್ತಮಿದೊಯ್ಯನ
ಱ್ಱುಱಿಸೆನ್ನಾಣ್ಣ ನನಾಪ್ತನೆಂದು ಗುಣಪಾಲಂ ಗುಪ್ತದಿಂ ಬುದ್ಧಿವೇ
ಱ್ಱುಱಿ ತಾಂ ಕೈಯೆಡೆಯೆಂದು ಪೇಚುರಿಸಿ ಪೋದಂತಪ್ಪದಂ ಗಾವಿಲಂ
ಮಜ್ಜಿದಂತಾತನ ಪುತ್ರನಂ ಕಿಡಿಪೆನೆಂಬಾತಂಗಿದೇಂ ಚೋದ್ಯಮೇ] || ೨೦೭

¹ ಭರದಿಂ ಪುಣಿ ಮೆಯೊಳ್ ಶಶಾಂಕನೊದವಂ ಮಾಣ್ಣಿರ್ಪೆ ನೆಂಬಾತನುಂ
ಕರಮುಕ್ಕುಂ ಪಗಲೊಳ್ (ಗ)

ಎಂದು ಕಪಟಮಿಲ್ಲದೆ ಮೊಯೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀದತ್ತಂ ಮಾಡಿದ
ಪೊಲ್ಲಮೆಯೆಲ್ಲಮನೊಂದುಗುಂದದೆಲ್ಲಮನೆಲ್ಲಗಮುಖುಪಿ [ಗುಣಪಾಲ
ಸೆಟ್ಟೆಯ ಮಗನೆಂದಣೆಯ ಪೇಟ್ಟು ಧನಕೀರ್ತಿ ಕುಮಾರನಂ ಮೂಳವಾ
ಧೀಶ್ವರನಾಗಿ ಜಿನಧರ್ಮದೋಜೆಯಿಂ ನಡೆದು ಪ್ರಾಣಿಗಳನೋವಿ ವಾತ್ಸ
ಲ್ಯರತ್ನಾಕರನೆನಿಸಿ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯೆಂದು ಪರಸಿ ಮಗಳುಮಂ
ದರ್ಶನಕುದಿಯೊಳ್ ಶಚೀಮಹಾದೇವಿಯುಮಂ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣದೊಳ್
ಪ್ರಭಾವತಿಯುಮಂ ಸೀತೆಯುಮಂ ದೃಢವ್ರತದೊಳ್ ಚೇಳನಿಯುಮಂ
ಸದ್ಗರ್ಶನಗುರುಭಕ್ತಿಗಳೊಳ್ ರುಕ್ಮಿಣೀಮಹಾದೇವಿಯುಮಂ ಸುಲೋ
ಚನೆಯುಮಂ ಪೊಲ್ಲ ಪಟ್ಟವರಸಿಯಾಗೆಂದು ಪರಸಿ] ಪಲರಂ ಬೇಡ
ವೇಡೆನೆ ಮನದಾತಂದಿರಲಾಪದೆ ವಿಷಪೂರಿತಮಪ್ಪ ಲಡ್ಡುಗೆಗಳಂ ತಿಂದು
ವಿಶಾಖೆಯುಂ ಸಾವುದುಂ ||

೨೦೯

ಪುರಜನಮುಂ ಬಾಂಧವುಂ

ತರಳಾಕ್ಷಿಯ ವಚನದಿಂದಮುಖಿದಾತನ ಸಿ |

ಷ್ಕರುಣತೆಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ಕೊ

ಕ್ಕರಿಸಿ ಮನಂನೊಂದು ಮುಖುಗಿ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟರ್ || ೨೦೦

ಜಿನಸಮಯದಾಗಮಂಗಳ

ನನುನಯದಿಂ ಕೇಳದೊಡದಾನೊಳ್ಳ ದನಂ |

ದನವರತಂ ಪೊಂಗಿರ್ಪಾ

ತನ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುರುಳುಸುವುದೇ || ೨೦೧

ಚರಿತಪುರಾಣಮಂ ಸಮಯದುನ್ನತಿಯಂ ಭುವನತ್ರಯಂಗಳೊಂ

ದಿರವನಪೂರ್ವಮಪ್ಪ ಜಿನಧರ್ಮದ ಪೆಂಪಿನಗುವ್ರವೆತ್ತ ದು

ರ್ಧರತಪಮಂ ¹ ಚತುಸ್ಸಮಯದೋಜೆಯನೊಳ್ಳ ದನಾಗಿ ನಿಜ್ಜಲುಂ

ವರಮುನಿನಾಥರೊಳ್ ನೆಪು ವಿಚಾರಿಸಲೊಲ್ಲದನುಂ ಮನುಷ್ಯನೇ||೨೦೨

ಎಂದು ತವೋಳ್ ನುಡಿದು ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟಯ ಮಾಡಿದ ಕಷ್ಟ
ತೆಗೆ ಬೈದು ಜೈನಧರ್ಮನುನುಡಿಯದ ಜತಂ ಮಾಡದ ಪಾಪಮಿಲ್ಲೆಂದು
ಪೇಸಿ ಶ್ರೀದತ್ತನ ವಿಶಾಖೆಯ ಪೆಣಂಗಳ್ಗೆ ದಹನಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಲಾಕಿಕಕ್ಕಿಯೆಯೆಲ್ಲಮಂ ನೆಚ್ಚಿಪುವುದುಂ || ೧೦೨

[ಸಿರಿದಪ್ಪಪತ್ತಂ ಪರಿ
ಹರಿಸಿ ಮಹಾಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಸಿಧಾನಂ |
ಪರಮಾರ್ಥಂ ಬದುಕಿದನು
ವರೆಯೊಳಿದಾಶ್ಚರ್ಯಮೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಜನಂ || ೧೦೪
ಬಂದೆಕೊರಲೊಳ್ ಪೊಗಟುತ್ತಮಿರೆ || ೧೦೫]

ನಿನ್ನಂತು ನೋಂತರಾರ್ ಧೈ
ಯೋನ್ನತ ನಿನ್ನಂತು ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಾರ್ ನಿ |
ನ್ನನ್ನರ್ ಗುಣವಂತರದಾರ್
ನಿನ್ನಂತಾರ್ ಧರಗೆ ಕೀರ್ತಿಭಾಜನರಾದರ್ || ೧೦೬

ನೀನುಂ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಂತ ಮೈಶ್ಯಾಗ್ರಗಣ್ಯನುಂ ವಿಶೇಷಪುಣ್ಯನುಂ
ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನನುಮಾಗಿ ಬಾಡೆಂದು ಪುರಜನಮುಂ ಬಂಧು
ವರ್ಗಮುಂ ನೆರೆದು ಪರಮಾಶೀರ್ವಚನಶತಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ಪರಸಿ ನಾನಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪೊಗಟ್ಟು | ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟಯ ಮನೆಗಮರ್ಥಕ್ಕಪೊಡೆಯ
ನಾಗೆಂದಿರಿಸಿ ಪೋದರದಂ ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾರಾಜಂ ಕೇಳ್ವು || ೧೦೭

[ಮಾಳವಪತಿಯಪ್ಪಂ ಗಡ
ಪಾಲಿಸುವೆಂ ಗಡ ಸಮಸ್ತಭೂಪಾಲಕರಂ |
ಲೀಲೆಯೊಳೆ ವೀರದೊಳೆ ಬಾ
ಯ್ಕೊಳಿಸುವೆಂ ಗಡ ಸಮಸ್ತವಸುಧಾತಳಮಂ || ೧೦೮
ಜಿನಸಮಯವರ್ಧನಂ ಗಡ
ಮನವರತಂ ಭವ್ಯಜನವಿನೋದಂ ಗಡ ಮಾ |

ತನನಿಂದು ನೋಡ್ವೆಮೆಂದಿಂ

ತನುಪಮಗುಣನಿಳಯನೃಪಿಂ ನಲಿಯುತ್ತುಂ || ೮೦೯

ಧನಕೀರ್ತಿಕುಮಾರನರಮನೆಗೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ರಾಜಕು
ಮಾರಪರಿವೃತನಾಗಿ ಮಾಳವಾಧೀಶಂ ಬಂದು ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಂ
ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ || ೮೧೦

ಈತೇಜಮುಮಿರೂಪುಂ

ಮಾತೇನಿಂತಪ್ಪ ವಿನಯಮುಂ ಗುಣಮುಂ ವಿ |

ಖ್ಯಾತಿಯುಮಿಂತನನಿನಿತುಂ

ಭೂತಳಪತಿಮಾಖ್ಯುದೆಂಬುದೊಂದಚ್ಚ ರಿಯೇ || ೮೧೧

ಎಂದು ತನ್ನೊಳ ನುಡಿದು ಬಿಡುಕ್ಕಮಾತನ ಸ್ವತ್ತಂತಮೆಲ್ಲಮಂ
ಕೇಳ್ವೊ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆಯಪ್ಪೊಡೆ ಪುಣ್ಯಮೂ
ರ್ತಿಯುಂ ದೃಢವ್ರತನುಮಪ್ಪನಂತಪ್ಪ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದೊ
ಡೀತನುಂ ಕೇವಳನಲ್ಲನಾದೇಶಪುರುಷನಸ್ಪನೆಂದು ಧನಕೀರ್ತಿಯನರ
ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ವಿಶ್ವಾವತಿಕನ್ನೆಯುಮನರ್ಥರಾಜ್ಯಮುಮಂ
ಕುಡಲೆಂದಿಪ್ಪುದುಂ || ೮೧೨

ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆ ವೈಶ್ಯ

ಗ್ರಣಿ ದೇವಮನೋನುರಾಗದಿಂದಿದ್ಧಂ ಧಾ |

ರಿಣಿಪೂಜ್ಯನಪ್ಪ ನರರ

ಗ್ರಣಿ ಕೌಶಾಂಬಿಪುರಿಯೊಳ್ ಮಹೋನ್ನತಿಯಿಂದಂ || ೮೧೩

ಎಂದೊರ್ಸಂ ಬಿನ್ನವಿಪ್ರದು

ಮಂದಾಗಳ್ ಕೇಳ್ವೊ ಭೂಭುಜಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸದಾ |

ನಂದಂ ಮೆಯ್ಯುಪ್ಪಿಯದೆ ಮುದ

ದಿಂದಂ ಮೆಯ್ಯುಚ್ಚಿ ನಲಿದು ರಾಗಿಸಿ ನಯದಿಂ || ೮೧೪

ಬಂದ ದೂತಂ ಗಂಗಚಿತ್ತಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮುಖದಿವಸಂ ಕೌಶಾಂ
ಬಿಗೆ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳನಟ್ಟಿ ಗುಣಪಾಲನೆಟ್ಟಿಯಂ ಬರಿಸಿ ಪುರದೊಳಪ್ಪಳೋ
ಭೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ಸಕಳಸಾಮಂತಪರಿಸ್ತುತನಾಗಿ ಧನಕೀರ್ತಿಯುಂ
ತಾನುಂ] ¹ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಮನೆಯಂ ಪುಗಿಸಿ
ಮುನ್ನಿನ ಪದವಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ||

—೨೩೫

ನಿನ್ನರ್ಥಮುಮಂ ಮನೆಯುಮೆ

ನಿನ್ನೆವರಂ ಕಾದು ಮೋಹದಿಂ ರಕ್ಷಿಸಿದೆಂ |

ನಿನ್ನರ್ಥಮುಮಂ ಮನೆಯುಮೆ

ನುನ್ನತ ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖದೊಳಿರೆ ಸಂತಸದಿಂ ||

—೨೩೬

[ನಿನ್ನಭಿಮಾನಮುಮಂ ವ್ರತ

ದುನ್ನತಿಯುಮನಪುದು ಬಚಿಕೆ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟಿಂ |

ನಿನ್ನಂ ತಳ್ಳಲ್ವದೆ ಕಾ

ಣ್ಣಿನ್ನೆವರಂ ದಿವ್ಯಭೋಗಮಂ ತೋಜಿದಿದೆಂ] ||

—೨೩೭

ಎನಗೆ ಸಖನಾಗಿಯುಂ ನಂ

ಟನಾಗಿಯುಂ ನೀನೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದರ್ ಜಿನೇ |

ಶನ ಧರ್ಮದಂದಮಂ ಪೇ

ಜ್ಜಿನುಪಮಜಿನಪಾದಸೇವೆಯಂ ಮಾಡೆನಗಂ ||

—೨೩೮

ಎಂದು ತನ್ನ ಕೂರ್ಮಿಯಂ ಸಭೆಗೆಲ್ಲಂ ತೋಪುವಂತೆ ನುಡಿದು ||

ನಿನ್ನ ತನೂಭವಂಗೆ ಧನಕೀರ್ತಿಗೆ ಮಾಳವದೇಶದರ್ಥಮಂ

ಭಿನ್ನ ಸರೋಜಪಕ್ವೆ ವರಿಸಿತ್ತ ಪೆನರ್ತಿಯೊಳಂತಿದಕ್ಕ ಮೆ

ತ್ತೆನ್ನದೆ ಸತ್ಯಕೌಚನಿಧಿ ಮಾನವವಂದಿತ ಮರ್ತ್ಯರತ್ನ ವೈ

ಶ್ಲೋನ್ನತ ನೀನೊಡಂಬಡುವುದೆಂದು ಮಹೀಶ್ವರವಂದಿತಕ್ರಮಂ ||—೨೪೦

¹ ಧನಕೀರ್ತಿಯು ಬರಿಸಿ ವಿಶ್ವಾವತಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಳುಮನರ್ಥರಾ
ಜ್ಯಮಂ ಕೂಡಲಿಂದಿದರ್ನನ್ನೆಗಂ, ಚಾರರವರು ಗುಣಪಾಲನಿದೆಡೆಯನಪ್ಪಿಪು
ವುದುಂ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳನಟ್ಟಿಯುಂ ಬರಿಸಿ (ಗ)

ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ || ೨೪೧

ಜಿನಪಾದಭಕ್ತನಲ್ಲಂ

ಜನೇಶನೆಂದೆನ್ನದೆಸೆಗೆ ಬೇಡದೆ ಮುನ್ನಂ !

ವಿನುತವ್ರತವೆಂ ಕೊಟ್ಟೊ

ಯ್ಯನೆ ನಂಬಿ ಬಹುಕ್ಕೆ ವೈಶ್ಯವಂಶಲಲಾಮಾ || ೨೪೨

[ಧನಕೀರ್ತಿಗೆನ್ನ ಮಗಳಂ ಪ್ರಾಣವೆಲ್ಲಭೆಮಾಡೆಂದು ಮುನ್ನಾ
ತನ ಮನವನಖುವನಪ್ಪುದಖಂ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆಯ ಮನದ ಸಂಶಯಂ
ಪಿಂಗಿ ನುಡಿದೊಡಂಬಡಿಸಿ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆಯ
ದರ್ಶನಶುದ್ಧಿಯೊಳಾದ ದೃಢತೆಯನಂದಿನ ದಿವಸಮೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಟ್ಟು ಮೆಲು
ದಿವಸಂ ಸೈಮಿತ್ತಿಕರಂ ಕರೆದು ಶುಭದಿನಮಂ ಬೆಸಗೊಂಡು] ¹ || ೨೪೩

ಪಸೆ ಪಸುವಂದರೊಪ್ಪೆ ಗಣಿಕಾನಿಕರಂ ಮನಮೊಲ್ಲ ಪಾಡೆ ಸಂ
ತಸದಿನಮರ್ಕವೆತ್ತಿರೆ ವಿವಾಹಗೃಹಂ ವರರತ್ನದಿಂ ವಿರಾ
ಜಿಸೆ ಪಪ್ಪಿಗಳ್ವಯೋಧಿ ಮೊಜಿವಂತಿರೆ ತಮ್ಮೊಳಗುವ್ರವೆತ್ತು ಘಾ
ಣಿಸೆ ಜಿನಪೂಜೆಯೊಪ್ಪೆ ಪೊಗಟ್ಟಿರೆ ಸುತ್ತಲುಮಿದುರ್ ಬರ್ಪವಂ ||

ಧನಕೀರ್ತಿ ಕುಮಾರಂಗಂ

ತನೂಜೆಗಂ ಮನದೊಳೊಸೆದು ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ |

ಜಿನಗಂಧೋದಕದಿಂದಂ

ಜನಾಧಿಪಂ ತಾನೆ ಬಂದು ಕೈನೀರೆಜಿದಂ || ೨೪೪

[ಅಂತು ಕೈನೀರೆಜಿದು ವಿವಾಹಮಂ ಮಾಡಿ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆ
ಮೊದಲಾದ ಬಂಧುಸಮೂಹಕ್ಕೆ ರಾಜನಿಕುರಂಬಕ್ಕೆ ಮುಡಲುಂ ತುಡ
ಲುಂ ಕೊಟ್ಟು ತದನಂತರಂ ಹಯವಾರಣಭಂಡಾರಗಳೊಳರ್ಥಮನಳ
ಯಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋರೋದಕನ್ಯಾಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯನನು
ಭವಿಸುತ್ತಂ ಪತ್ತೆಂಟುದಿವಸಮನುಭವಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನಂ] ² || ೨೪೫

1 ಎಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ (ಗ)

2 ಅಂತು ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನರ್ಥರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾಮಹಿ
ಮೆಯಿಂದಿರ್ಪುದಂ (ಗ)

ನಿಮಗೆ ಸಮಾನಮಿಲ್ಲ ಧರಣೀತಳದೊಳ್ ತಡವೇಕೆ ಬೇಗವೊ
ಪ್ಪುವ ಜಿನಮಾರ್ಗಮಂ ದುರಿತಹಾರಿಯನಹ್ವಯಸೌಖ್ಯದಾಯಿಯಂ
ಪ್ರವರಗುಣಾಬ್ಧಿಯಂ ನೆಣಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪೊದುವುದೆಂದು ಪೇಜಲೆಂ
ದವಿತತನೋಹ್ಲಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪದೆದಟ್ಟಿದ ದೂತನೆ ಬರ್ಸ ಮಾರ್ಗದಿಂ || ೨೪೩

ಯಶೋಧರರೆಂಬರೊರ್ವರೇಕವಿಹಾರಿಗಳ್ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಮುಜ್ಜ
ಯಿನಿಗೆ [ವೆಂದು ಪೊಪವೊಂಬಲೊಳಪುದುಂ ಋಷಿನಿವೇದಕಂ ಕಂಡು
ಬಂದು ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ಯುದುಂ ಋಷಿನಿವೇದಕಂ
ಗಂಗಳಿತ್ತಮಂ ಕೊಟ್ಟುನಂದಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸಿ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟ ಪೊದ
ಲಾದ ಶ್ರಾವಕರುಂ ಧನಕೀರ್ತಿಸೊದಲಾದ ಕುಮಾರಕರುಂ ವಿಶ್ವಾವತಿ
ಪೊದಲಾದ ನಂದನೆಯರುಂ ಧನಶ್ರೀಯುಂ ಶ್ರೀಮತಿಯುಂಪೊದಲಾದ
ಶ್ರಾವಕಿಯರುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿನೊದಲಾದರಸಿಯರುಂ ಬೆರಸು ಅರ
ಸುವ ಬಳ್ಳಿ ಕಾಲೊಳ್ ತೊಡರ್ಪದೆಂಬಂತೆ ಸುವ್ರತಾರೂಢರಾಗಲೆಂ
ದಿದೊಮಗೆ ಮಹಾಪುರುಷರ್ ಭಾಗ್ಯದಿಂದಿದಿವೆಂದರೆಂದು ವಿಶ್ವಂಧರ
ಮಹಾರಾಜಂ || ೨೪೪

ರಾಗದಿನತಿಶಯದಿಂ ತಳು

ನಾಗದೆ ಪೊಪಮಟ್ಟು ಬಂದು ಪಿರಿದುತ್ತವದಿಂ !

ಯೋಗೀಂದ್ರವಂದ್ಯಪಾದನ

ನಾಗಳ್ ಬಲವೆಂದು ಮೂಝಸೂಪವನೀಶಂ ||

೨೪೫

ಪಲವರ್ಚನೆಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧಿಯಿಂ ಬಂದಿಸಿ ಪೊಡೆ
ಮಟ್ಟು ಕುಳ್ಳರೆ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂಗಳಿ
ಮುಖನಾಗಿ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದಾಪ್ತಾಗಮಪದಾ
ರ್ಥಂಗಳಂ ಚಿತ್ತದ ಶಂಕೆ ಪೊಪಿನಂ ಕೇಳ್ವು, ಅರಸನುಂ ಧನಕೀರ್ತಿ
ಯುಂ ಪೊದಲಾದನೇಕರುಂ ಕೇಳ್ವು ನಂಬಿ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಮಹಾವ್ರತ
ರತ್ನಂಗಳಂ ಧರಿಯಿಸಲೆಂದಿವುದುಂ, ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಾ

ನಂತರಂ ಪರಮಾವಧಿಲೋಚನರಪ್ಪ ತಪೋನಿಧಿಗಳಂ] ¹ ಧನಕೀರ್ತಿಗೆ
ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟ ಮೊಡಿದೈದುಂ ಕಂಟಕಂಗಳುಂ ತಪ್ಪಿ ರಾಜ್ಯಮಾದುದಾವ
ಭವದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ || ೮೫೦

ಪರಮಾವಧಿಲೋಚನದಿಂ

ದುರಿತೇಂದನದಹನನಖಿದು ಪೇಟ್ಟಿಂ ಸಖೆ ಯ್ಕೊಂ |

ಕರಿನಿ ² ಧನಕೀರ್ತಿಧರಣೀ

ಶ್ವರವಂದಿತಸಾದಯುಗನ ಮುನ್ನಿನ ಭವಮಂ || ೮೫೧

[ಸುರರಾಜನ ಪುರವೆರದೊಳ್

ದೊರೆಯೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟೆವೆತ್ತ ಪುರಮುಜ್ಜಯಿನೀ |

ಪುರಮದರ ಕೆಲದೊಳಪುರದು

ಸಿರಿಷ್ಟಮೆಂಬೊರ್ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ಕಡುರಯ್ಯಂ] || ೮೫೨

ಆ [ಸಿರಿಷ್ಟ] ಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಮೃಗಸೇನನೆಂಬ ಮಿಂಚುಲಿಗನಿರ್ಪ
ನಾತನ ಪೆಂಡತಿ ಘಂಟೆಯೆಂಬಳಾ [ಯಿರ್ವರುಂ ಪಲಕಾಲಂ ಪಾಪಾನು
ರಾಗದಿಂದಿದೊಂದು] ⁴ ದಿವಸಂ ಬಲೆಯಂ ಕೊಂಡು ಸಿಂಪಾನದಿಗೆ
ಪೋಗುತ್ತಮೆಡೆಯೊಳ್ ಯಶೋಧರರೆಂಬ ಋಷಿಯರ ಕೆಲದೊಳ್
ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ವ ನೆರವಿಯಂ ಕಂಡು [ಪಾಪದುಪಶಮದಿಂದೇನಾನು
ಮೊಂದು ಚೋದ್ಯಮಾಗಲೆವೇಳ್ಕು ಮೊಂದು ನೋಡಲರ್ತಿವೆರಸು ಶಾಂತ
ರೂಪದಿಂದೆಯ್ದೆವೆಂದು ಬಲೆಯನಿಟ್ಟು ದೂರದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್] ³
ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ || ೮೫೩

ಹಾರದ ಮುತ್ತಿನೈಸರದ ವಜ್ರದ ಕಂಕಣದೊಪ್ಪುವೆತ್ತ ಕೇ
ಯೂರದ ರತ್ನಕುಂಡಲದ ವಸ್ತ್ರದ ಮುದ್ರಿಕೆಯೊಂದು ಮಿಕ್ಕಲಂ

1 ಬರ್ಪುದುಂ ಅವರ ಬರವು ಋಷಿನಿವೇದಕನಿಂದಖಿದು ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾ
ರಾಜು ಸಕುಲಪರಿಜನಂವೆರಸು ಪೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಾನಂತರಂ (ಗ)

2 ಸಖಿಜೀಂಕರಿನೆ (ಖ.), ಸಖಿಜೆಂಕಖಿಸಿ (ಕ)

3 ಈ ಪುರದ ಕೆಲದೊಳ್ ಸಿರಿಸಿಗ್ರಾಮಮೆಂಬುದು (ಗ)

4 ತನ್ನೊಂದು (ಗ)

ಕಾರದ ವಾರಸುಪ್ಪ ಪುರುಷಾರ್ ನೆರೆದದ್ಭುತಮೆಲ್ತೆ ಕಟ್ಟಲುಂ
ನೀರೆಯುಮಿಲ್ಲದೀಗುರುವನರ್ಚಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದಂಜಿ ಸುತ್ತಲುಂ || ೮೫೪

ಇರ್ದಪರೀತಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೇವನಾಗಲೆವೇಷ್ಟುಮೆಂದು ತಾನುಂ
ಕಯ್ಯುಗಿದು ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳುತ್ತುಮಿರೆ || ೮೫೫

ವರಮುನಿ ಮಧುರಸ್ವರದಿಂ
ಪರಮಾಗಮಮಂ ಸಮಸ್ತಭವೈಜನಕ್ಕಾ |

ದರದಿಂ ಪೇಟುತ್ತಿರೆ ನಿ

ಪ್ಪರುಷದ ನೆಲೆ ಜಾಲಗಾರನುಂ ಕೇಳುತ್ತುಂ || ೮೫೬

ಇರ್ದನನ್ನೆಗಂ ಸಕಲಶ್ರಾವಕರುಂ ತಂತಮ್ಮ ಬಯಸುವ ವ್ರತಂ
ಗಳಂ ಕಯ್ಯೊಂಡು ದರ್ಶನದೊಳಂ ದೃಢರಾಗಿ ಮುನಿವರಂಗೆ ಪೊಡೆ
ಮಟ್ಟು ಪೋಪುದುಂ ಮೃಗಸೇನನುಮೆರ್ದು ನಿಂದಿರ್ದು ಕಯ್ಯುಂ
ಮುಗಿದು || ೮೫೭

ದೇವ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಪರಮೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ನವಜ್ಞೆಗೆಯ್ದು ಸ
ದ್ಭಾವನುನೊಕ್ಕು ಬತ್ತಲಿಗನೆಂದೆಳಸಿದೆನನಂತಕಾಲಮುಂ
ಕೇವಲಮೆನ್ನ ಕರ್ಮಪಶದಿಂ ನೆರೆದೀಶ್ರಜೆಗೆಲ್ಲಮರ್ತಿಯಿಂ
ಭಾವಿಸಿ ಬೇಡಿದಂತುಟನೆ ನೀನೊಸೆದೀವುದನೆಯ್ದೆ ಕಂಡು ಕೇಳೆ || ೮೫೮

ದೇವನೆಂದಾನೀಗಳೆನಂಬಿದೆನೆನಗೊಂದು ಬ್ರತಮುಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯು
ದನೆ ಮುನೀಶ್ವರರಿಂತೆಂದರೆ || ೮೫೯

ಕಳ್ಳಂ ಮಾಣೆನೆ ನಿಮ್ಮಡಿ

ಕಳ್ಳಿಲ್ಲದೊಡಿದೆ ಸಾವೆನೆನೆ ಮುನಿ ಮತ್ತಂ |

ಪೊಲ್ಲದು ಕೊಲೆಯಂ ಮಾಣೆನೆ

ಕೊಲ್ಲದೊಡಾನೆಂತು ಪೊಜಿವೆನೆನ್ನಂಗಳನಯಂ || ೮೬೦

ಪ್ರಸಿಯಂ ಮಾಣೆನೆ ನಿಮ್ಮಡಿ

ಪ್ರಸಿಯಂ ಮಾಣ ಎಂದು ಬಾಬಾರದು ಧರೆಯೊಳೆ |

ಪುನಿ ಮುಖ್ಯಮೆಂಬುದಂ ಭಾ

ವಿಸಿ ಮುನಿಸಂ ಕಳವೆನುಂವುದೆಂಬುದುಮಾಗಳೆ || ೫೬೦

ಕಳವೆಂಬುದು ಮುನಿಸತಿ ಮೆ

ತ್ಕುಲಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಾರದದನೆ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಬಾಣ್ಯಂ |

ದಳವಾವುದೊ ಪೇಟಂ ಭೂ ¹

ತಳದೊಳೆ ವೀಂಗೆಗುಲಿಗನಪ್ಪವೆಂಗದು ಮುಖ್ಯಂ || ೫೬೧

ಎಂಬುದುಂ [ಪಂಚಾಣುವ್ರತವೊಂದುಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆನೆ ಮತ್ತೆ
ನೀಂ ಬಲೆಯಂ ಬೀಸಿದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ್ ಸಿಕ್ಕಿದೊಂದು ವೀನಂ ಬಿಡುವುದೆನೆ,
ಅಂತೆ ಗೆಯ್ಯೆನೆಂದು] ² ಬಲೆಯಂ ಕೊಂಡು ಸಿಂಪಾನದಿಯ ಪೆರ್ಮಡು
ವಿಂಗೆ ಪೊಗಿ ಜಾಲಮಂ ಬೀಸುವುದುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ವೀನ್ ಬಂದೊಡೆ
ಗುರುವೆಚನಮನುಲ್ಲಂಘಿಸಲಾಗದೆಂದು ಕುಣುಪಿಗೆ ನೇಣಂ ಕಟ್ಟಿ
ಮಗುಡೆ ಮಡುವಿನೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಸಿಂಪಾನದಿಯ ತಡಿವಿಡಿದರೆಗಾವುದುಂ
ತರಮಂ [ಪೊಗಿ ಬಲೆಯಂ ಬಿಡುವುದುಂ ಮುನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ವೀನೆ
ಸಿಕ್ಕು ಕುಣುಪಂ ಕಂಡಖಮ || ೫೬೨

ಯತಿಪತಿವಂದ್ಯಂ ಕೊಟ್ಟು

ವ್ರತಮಂ ನೆನೆದಾಗಳಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ವೀನಂ |

ದ್ರುತಿವೆರಸು ತೊಡೆಯ ತಡಿವಿಡಿ

ದತಿಶಯದಿಂ ಪೊಗಿ ನೊಣುಮಾರಂತರಮಂ] ³ || ೫೬೩

1 ಬಿಡದದನೆ ಬಿಟ್ಟು ನಪ್ಪೊಡೆ ಬಾಣ್ಯಂ | ದಳವಾವುದೊ ಪೇಟೆ ಮಹೀ (ಗ)

2 ಅತಪ್ಪೊಡೆ ನೀನಿಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಬಲೆಯೊಳ್ ಮುನ್ನಂ ಬಂದ ವೀನಂ
ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆವುದೆಂಬುದುಮದಕ್ಕೊಡಂಬಟ್ಟು ಮಹಾಪ್ರಸಾದಂ ಕೈಕೊಂಡೆನೆಂ
ಬಂದುಮವರಿಂತೆಂದರೆ :-

ಸಾವೆಡೆಯೊಳ್ ನೀನೊಲವಿಂ ಶ್ರವಣರಪ್ಪವರು ತಾಳ್ದು ಸುವ್ರತಚಯಮಂ |

ಶ್ರೀಮರಮುಸಿಂಹಾಯೋಳಾವಗಮೊಳಕೊಂಡೆನೆಂದು ನೆಜೆ ನೆನೆ ಮನದೊಳ್ ||

ಎನುತ್ತಂ ಜೀವಮಂ ಬಿಡುವುದೆಂಬುದುಂ ಅಂತೆ ಗೆಯ್ಯೆನೆಂದು (ಗ)

³ ಬಂದು (ಗ)

ಬಲೆಯಂ ಬೀಸುವುದುಂ ಸಂ
ಚಲಮೆನಿಸದೆ ಮತ್ತಮಾಮಹಾಮತ್ಸ್ಯಮೆ ನಿ |
ಶಲಮಾಗೆ ಬಂದೊಡಾವಿಂ
ಗೊಲಿಗಂ ಬೆಜಿಗಾಗಿ ನನೆದು ತನ್ನ ವ್ರತಮಂ ||

೨೬೫

ಮಗುಟೆ ತೊಜೆಯೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಮರೆಗಾವುದಂತರಂ
ತೊಜೆಯ ತಡಿವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಬಲೆಯಂ ಬೀಸುವುದುಂ, ಮುನ್ನಿನ
ವಿನೆ ಬರ್ಪುದುಂ ಮುನಿ ಕೊಟ್ಟ ವ್ರತಮಂ ||

೨೬೬

ಅವಧರಿಸಿ ಮಗುಟೆ ತೊಜೆಯೊಳ್
ವಿವೇಕದಿಂ ಬಿಟ್ಟು ತೊಜೆಯ ತಡಿವಿಡಿದು ಮಹೋ |
ತ್ಸವದಿಂ ಮೃಗಸೇನಂ ಮಾ
ನವರತ್ನಂ ನೂಜುಮಾರಿನಂತರದೆಡೆಯೊಳ್ ||

೨೬೭

ಪೋಗಿ ಜಾಲಮಂ ಬೀಸುವುದುಂ ಮುನ್ನಿನ ಮಹಾಮತ್ಸ್ಯಮೆ
ಬಲೆಯೊಳ್ ಬರೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಿಟ್ಟು ನಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ||

೨೬೮

ಕೊಲೆಯೊಳ್ ಮತಿಯಂ ಮಾಡಿದೆ
ನಿಲಿಸುವರೀಮಾರ್ಗದಿಂದೆ ನರಕಕ್ಕಿಳಿವೆ |
ಚಲದಿಂದಮೆಂದು ತೋರ್ಪವೊ
ಲಲಂಘ್ಯಗುಣನರ್ಕನಪರವಾರಿಧಿಗಿಳಿದಂ ||

೨೬೯

ಅಂತು ನೇಸಣ್ ಸಡುವುದುಂ ಬಖಿದೆ ಪೋಗಲಾಗದೆಂದು ಪುಳ್ಳಿ
ಗಳಂ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆವರ್ಪುದುಂ ತಳ್ವಾದನೆಂದು ಕನಲುತ್ತುಮಿದರ್
ಘಂಟೆ ಮಿನಿಲ್ಲದೆ ಬಖಿದೆ ಪುಳ್ಳಿಯಂ ಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೃಗಸೇನನಂ
ಕಂಡು ಕಿನಿಸಿ ಪೊಜಿಗಣ್ ನೂಂಕುವುದುಂ ಭಯಸನಾಗಿ ಕಾಲಮೇಲೆ
ಬಿದರ್ ತನ್ನ ತಳ್ವಾದ ಕಾರಣಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಚೆ ಕಣ್ಣಿಂ ಕಿಡಿಯುಂ
ಕೆಂಡಮುಂ ಪಾಯೆ ||

೨೭೦

ಕೆಲನಂ ಪೊಯ್ಯೆ ತಗುಳ್ಳು ಬಿರ್ದ ಮೊಲೆಗಳ್ ಪರ್ದಾಡುವಂತಿರ್ದು ಕೆಂ
ದಲೆ ಕೋಪೊವ್ವವದುಗ್ರದಿಂ ನಡುಗೆ ನೀಳ್ಪೊಂದಾಗಿ ನೀರ್ಪಾಯ್ವಿನಂ
ಕೊಪೆಗಣ್ಣಿಳ್ಳೆ ಸೆದೊಡ್ಡ ಪೊಟ್ಟೆಕುಣಿಯಲ್ ಪೊಯ್ದೊಳ್ ಮಹಾಕೋಪಿ ಕಾ
ವಲಿಯಂತಪ್ಪ ಕರಾಗ್ರದಿಂದೊದೆಯುತುಂ ಕರ್ಗಿದ ಪಾದಂಗಳಿಂ ||

ಅಂತು ನುರ್ಗಾಗೆ ಬಡಿದು ನಿನಗೆ ವ್ರತಮನಿತ್ತು ಋಷಿಯರ
ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿಂದು ಪೊಪಮಡಿಪಿ ಪಡಿಯಂ ಕೀಳುವುದುಂ ಮೃಗಸೇನಂ
ದುಃಖಿತನಾಗಿ ||. ೨೨೦

[ಬಂದುದಿನಂ ವ್ಯವಸಾಯಂ
ಕುಂದಿದೊಡೀಕಾಂತೆ ಮುಳಿದು ಬಯ್ದ ಪಳದಪುಂ |
ಸೌಂದರಿಯುಂ ಸುತರುಂ ಬೇ
ಡೆಂದಪುನವ ದಿವ್ಯಮುನಿಯ ವಚನಮನೀಗಳ್ || ೨೨೧

ಅನ್ನೆವರ ಕಂಡು ಪಾಪದಿ
ನುನ್ನತಸ್ಥ ಮರತ್ತ ಮಂ ಬಿಟ್ಟಳಿಪಿಂ |
ದೆನ್ನ ಸತಿಯೆಂದು ನಂಬಿದೆ
ನಿನ್ನ ಉದೆಂ ಸತಿಯರಾಗದೆಂಬುದನೀಗಳ್ || ೨೨೨

ಮುಳಿದೆನ್ನಂ ಕರುಣಿಸದ
ಗ್ಗಳಮಾಗಿರೆ ಬಡಿದ ಸತಿಯುಮಂ ಮನೆಯುಮನು |
ಜ್ವಲಮಾಗಿ ತೊಪಿದು ನೆಟ್ಟನೆ
ಮಲರಹಿತನನೆಯ್ದಿ ಕೇಳ ಬೆಳಗಾದಾಗಳ್ || ೨೨೩

ಶ್ರಾವಕಕ್ರಮಮಂ ಕೊಳ್ಳನೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ
ಸಿದ್ಧಿಗೈಯ್ಯುದುಂ ನಡುವಿರುಳಪ್ಪಗಳ್ ಕಪ್ಪೆಯನಟ್ಟುತ್ತುಂ ಬಂದ
ಪಾವು ಕಪ್ಪೆ ತಪ್ಪಿ ಮೃಗಸೇನನುಂಗುಟಮಂ ಪಿಡಿವುದುಂ ವಿಷಮೋಪಿ
ಕಂಠಗತಪ್ರಾಣನಾಗಿ ಸುವ್ರತದ ಫಲದಿಂ ನಿನಗೆ ಧನಕೀರ್ತಿಯಾಗಿ
ಪುಟ್ಟಿದಂ || ೨೨೪

ಭರವಸದಿಂದಾವಿನಂ

ಗುರುವೆಚನಮನೊಳ್ಳುತಾಗಿ ಮನದೊಳ್ ನೆನೆದಾ |

ದರದಿಂದಮಯ್ದು ಸೂರ್ಯರ

ಭರದಿಂದಂ ಬಿಟ್ಟನಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದಂ ||

೨೩೩

ಶ್ರೀದತ್ತಂ ಮಾಡಿದ್ದೈದುಂ ಕೊಲೆಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ವಿಶ್ವಂಧರ
ಮಹಾರಾಜನ ರಾಜ್ಯದರ್ಧಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯನಾದನಿಂತು ||

೨೩೪

ಮೃಗಸೇನನ ಪೊಣಂ ತೊ

ಟ್ಟಿಗೆ ಸವಳದೆ ಘಂಟೆ ಕಂಡು ದುಃಖಿಸಿ ತಾನುಂ |

ಮೃಗಸೇನನ ಸುವ್ರತಮಂ

ಮೃಗಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ್ದುನುಮೆಯ್ದೆ ತಾಳ್ದಿದೆನುತುಂ ||

೨೩೫

ಗಂಡನೊಡನೆ ಸತ್ತು ತವ್ವ್ರತಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆನೆಂದ ಫಲದಿಂ
ಘಂಟೆಯುಂ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಮತ್ತಂ ಧನ
ಕೀರ್ತಿಗೆ ಪಲ್ಲಭೆಯಾದಳಾವಿನಾನುವಿಪುರದೊಳ್ ಮೃಗಸೇನೆಯೆಂಬ
ಸೂಳೆಯಾಗಿ [ಪೊತ್ತುವೋಗಿಂಗೆ ಕೆಳದಿಯರೆವೆರಸು ಸಿಂಪಾನದಿಯ
ತಡಿವಿಡಿದು ಬರುತ್ತಂ ಕೆಂದಳರ ಮೊವಿನ ಕೆಳಗೆ ಪಟ್ಟರ್ಧ ಧನಕೀರ್ತಿ
ಯಂ ಕಂಡು ತಂದೆಯಂ ಕಂಡಂತೆ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾಗಿ ಸಾರೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್
ರೂಪನಚ್ಚುರ್ತು ನೋಡುತ್ತಂ ಸೋಗಿನೊಳಿದೊಳೆಯಂ ಕಂಡು
ವಾಚಿಸಿ ನೋಡಿ ಮೆಲುಗಿ ತಲ್ಲೇಖಮಂ ನೀಳ್ವಿಡಾಡಿ ಶ್ರೀಮತಿಯನೀ
ವೋಲೆಗಾಣಲೊಡನೆ ಮಹಾಬಳನೀತಂಗೆ ಕುಡುವುದೆಂದು ಬರೆದು
ವ.ಗುಳ ಮುದ್ರಿಸಿ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಸೋಗಿನೊಳಿಕ್ಕಿ ಪೋರಳಪ್ಪುದಹಂ
ಧನಕೀರ್ತಿಯ ಸಾವು ತಪ್ಪಿತೆಂದು ಮೂವರ ಭವಮುಸಂಪೇಕ್ಷಿಂ || ೨೩೬ ||

ಮುನಿಪತಿ ಪೇಪೆ ಕೇಳ್ದು ಗುಣಪಾಲವೊಗ್ವರನುಂ ಮಹೀಶನುಂ
ವನರುಹನೇತ್ರಿಯುಂ ಸಕಲಭೂಭುಜರುಂ ಧನಕೀರ್ತಿಭೂಮಿಪಾ

ಲನು ಮೃಗಸೇನೆಯುಂ ಮನದೊಳಚ್ಚರಿವೆಟ್ಟು ಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮಮಂ
ಜನನುತಮಂ ಕರಂ ಪಡೆದು ನಂಬಿದವರ್ಗಡರುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳ್ ||

ಕಿಣ್ವಿದಪ್ಪಿವ್ರತದಿಂದಮಿಮಹಿಮೆಯುಂ ಮತ್ತೀಮಹಾಭೈರವಮಂ
ನೆಣೆದೀರಾಜ್ಯಮನೀಸುತೋನ್ನತಿಯನೀಸದ್ರೂಪನೀತೇಜಮಂ
ತಖಿಸಂದೀಧನಕೀರ್ತಿ ಪೆತ್ತನೆನೆ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಾನೀಕಮಂ
ನೆಣಿ ಕೈಕೊಂಡ ನರಂಗೆ ನಿರ್ವೃತಿಸುಖಂ ಕೈಸಾರ್ವದೇನದ್ಭುತಂ ||

ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳ ನುಡಿದು ದಂಟನೂದುವಂಗೆ ಕೊಱಲ್ ದೊರೆ
ಕೊಂಡುದೆಂಬಂತೆ ಕೋಣನನೇಜುವಂಗೆ ಮದಕರಿ ದೊರೆಕೊಂಡಂತೆ
ಪುಲ್ಲುಡಿಸಿಲಿನೊಳಪಂಗೆ ಮಣಿಮಾಡಮಾಡಂತೆ ನಾಯಕತನಂಗೆ
ಯ್ದಂಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಾಡಂತೆ ಮುನ್ನಮೆ ಬ್ರತಮಂ ಕೊಳಲೆಂದಿ
ದವರಹಿಂಸಾವ್ರತದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲಮುಂ ಕಂಡು ವಿಶ್ವಂಧರಮಹಾ
ರಾಜನುಂ ಗುಣಪಾಲಸೆಟ್ಟೆಯುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಧನ
ಶ್ರೀಯುಂ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೈಕೊಂಡರ್. ಧನಕೀರ್ತಿಗುನಾರಂ ಮೊದ
ಲಾಗಿ ಸಮಸ್ತರಾಜಗುನಾರರುಂ ಶ್ರೀಮತಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲಂಬರರನಿ
ಯರುಂ ಸಕಲಪರಿಜನಮುಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ತೊಡವಿನೊಳ್ ಕೀಲಿ
ಸಿದ್ಧ ಪಂಚರತ್ನಮೆನಿಸ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ದರ್ಶನ
ದೊಳ್ ದೃಢರಾಗಿ ಮುನಿರಾಜಹಂಸನಂ ಬಂದಿಸಿ ಪೊಂಬಿಟ್ಟೆವೆಂದು
ಸಂತೋಷಂ ಬೆರಸಿದು || ೧೦೪

ಭರತನ ಸಗರನ ಮಘವನ

ಸುರಪನ ರಾಘವನ ವಪ್ರಜಂಘನ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |

ಧರನ ದೊರೆ ಜೈನಧರ್ಮದೊ

ಳುರುಮುದದಿಂ ಮಿಕ್ಕರೆನಿಸಿ ವಸುಮತಿಯೆಲ್ಲಂ ||

೧೦೫

1 ಪುಟ್ಟ ಧನಕೀರ್ತಿಗುಣಕಾರಂಗೆಯ್ದುಳ್ ಶ್ರೀದತ್ತಸೆಟ್ಟ ಕೊಲೆಯನೊಡ
ರ್ಚಿದ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂ ನರಕದೊಳ್ ಬಿರ್ಪನೆಂದು ಮುನಿಸತಿ ಪೇಳಿ ಕೇಳ್ದು (ಗ)

ಕೈವಾರದಿಂ ಪೊಗಬೆ [ಸನತ್ತು ಮಾರಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂತೆ ತೇಜಸ್ವಿ
ಯುಂ ಜಿನಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಕನುಂ ಶ್ರೀಪೇಣಮಹಾರಾಜನಂತೆ ವೀರನುಂ
ಅನ್ನದಾನವಿನೋದನುಂ ಪಂಚಮಚಕ್ರಧರನಂತೆ ಸದ್ಧರ್ಮನಿಶ್ಚಯಕನುಂ
ಶ್ರುತವಿನೂತನುಂ ಅಭಯಕುಮಾರನಂತೆ ಕುಶಲನುಂ ಅಭಯದಾನಸ
ಮೇತನುಂ ನಾಗಕುಮಾರನಂತೆ ಸುಭಗನುಂ ಜಿನಪ್ರಜಾನಂದನುಂ
ಧನ್ಯಕುಮಾರನಂತೆ ಮುನಿಜನಾನಂದನುಂ ವಿನೀತನುಮಾಗಿ] ಧನಕೀರ್ತಿ
ಮಹಾರಾಜಂ ಪಲಕಾಲಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತ ಮಿದೋಂದುದಿನಸಂ
ಕೆನ್ನೆಯ ನರೆಯಂ ಕಂಡು || ೨೮೫

ಎನ್ನಂತಸ್ತತಿಮೂರ್ಖರಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳ್ ಬೇಳಾಗಿ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ
ಚೆನ್ನಂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಭೋಗಮಂ ಹಿಮೆಯಂ ಶ್ರೀಯಂ ಮಹೀಚ
ಕ್ರಮಂ
ತನ್ನಂ ತಾನಚಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ತನುವಂ ನಂಬಿದುರ್ ಕಟ್ಟೆಂ ಜವಂ
ಗೆನ್ನಂ ತಿಂಗುರಿ ಮಾಡದೀಗಳ ಜಿನಶ್ರೀದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಾಳುವೆಂ || ೨೮೬

ಉಡು ಕಣಂ ಮುಚಿದೆ
ನ್ನಡೆಯಂ ಕೇಳಾರುಮೆಣಿಯರೆಂಬೆಗ್ಗಿಂದಂ |
ಮಡಿವಂತೆ ಮೂಯ್ದು ಜಡರುಂ
ಕಿಡುವೆರ್ ಧನಗೇಹಮೆನ್ನದೆಂಬಳಿಪಿಂದಂ || ೨೮೭

[ಉದಯಂಗೆಯ್ದಾದಿತ್ಯಂ
ಪದುಳಂ ನಡೆದಸ್ತಮಾನನಪ್ಪಂತೆವೊಲಂ |
ಮುದದಿಂ ನರರುಂ ಕ್ರಮದಿಂ
ವಿದಿತಂ ನೀಡಿಲ್ಲದಚಿದು ದುರ್ಗತಿಗಿಟವೆರ್] || ೨೮೮

ಮಾಗಿಯ ಕಾಲಂ ತೊಟ್ಟನೆ
ಬೇಗಂ ಹಿಮೆಯುಯ್ದವಂತೆ ಸಾವೆಯ್ದುವುದುಂ |
ನೀಗದ ದುಃಖಂ ಘಮೈನ
ಲಾಗಳ ಬಂದಿರ್ಕುಮಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ || ೨೮೯

ಊರಂ ಸಾರದೆ ಸಾರವಸ್ತುಚಯಮಂ ತಾಳೊಪ್ಪಿ ನಿಗ್ರಂಥದಿಂ
 ದಾರಣ್ಯಂಗಳೊಳಿಸ್ಸನುಂ ಕನಕಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕಾಪಿಲ್ಲದು
 ಗ್ರಾರಣ್ಯಂಗಳೊಳುಣ್ಣಿ ಪೊಣ್ಣಿ ಚಲದಿಂ ಪೋಪಾತನುಂ ಕಪ್ಪುಸಂ
 ಸಾರೋಗ್ರಾಹಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಲೊಲ್ಲದವನುಂ ಕೇಡೆಯ್ದುವಂ ನಿಶ್ಚಯಂ॥೮೦

ಎಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ ಸುಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಪಿರಿಯ
 ಮಗಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಮಂ ತೊಜೆದು ಮುನ್ನಿನ ಯಶೋ
 ಧರಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಕಲಶ್ರುತಪಾರಾವಾರ
 ಪಾರಗನಾಗಿ ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂದೇಕವಿಹಾರಮನಿತ್ತಿಕೊಂಡುಗ್ರಾ
 ಮಪ್ಪ ತಪದೊಳ್ ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನದಿಂ ಸಂನ್ಯಸನವಿಧಿಯಿಂ
 ಮುಡಿಪಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್ ಮೂವತ್ತಮೂರು ಸಾಗರೋಪಮ
 ಕಾಲಮಾಯುಷ್ಯಮನೊಡೆಯನುಮಹಮಿಂದ್ರನುಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ ||

ಸಿರಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಮಸ್ತಭೂವಳಯಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೋರಂತೆ ಸಾಂ
 ದರದೇವಾಂಗಿಯರೆಲ್ಲರಂ ತೊಜೆದು ಬಿಟ್ಟುನಂದಮಂ ಭೋಗಮಂ
 ಪರಮಶ್ರೀಧುವಿಗೆ ಸೋಲು ಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜಮಂ ಪೂರ್ವಿ ಸ
 ಚರಿತಂ ಮತ್ಪತಿ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಗೊಡಲಂ ತಾನೊಡ್ಡಿದಂ ಧೈರ್ಯದಿಂ ||

ಎನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನೆಂದು ಮಗನ ಮೋಹಮುಮಂ ರಾಜ್ಯದ
 ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಮಂ ಬಿಸುಟು ಶ್ರೀಮತಿಯುಂ ವಿನಯಮತಿಯರೆಂಬ ಕಂತಿ
 ಯರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿರ್ಮಾಯೆಯಾಗೆ ನಗಲು ಕಡೆ
 ಯೊಳ್ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂ ಮುಡಿಪಿ ದೇವಲೋಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದಳ್. ವಿಶ್ವಂ
 ಧರಮುನಿ[ಕುಂಜರನುಂ ಗುಣಸಾಮುನಿಯುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯುಂ
 ಧನಶ್ರೀಯುಂ ಮೈಗಸೇನೆಯುಂ ತಪದೊಳುತ್ತರೋತ್ತರಂ ನಗಬ್ಬ] ¹
 ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂ ಮುಡಿಪಿ ದೇವಲೋಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದರದುಕಾರಣದಿಂ॥

ಕೊಲೆಯಂ ಬಿಟ್ಟ ಮಹಾತ್ಮಂ

ಸುಲಿತಕ್ಕೈವಲ್ಯಕಾಮಿನೀಶ್ವರನಕ್ಕುಂ ।

ಪಲವುಂ ಮಾತಿನೋಳೇನೊ

ಳ್ಳಲಿಯಾಗಿ ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರಿಯುಂ ತಾನಾಳ್ಕುಂ || ೨೦೪

ಕೊಲೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿದ ಕಪ್ಪುಂ

ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿರ್ಕುಮುಗ್ರನರಕಾರ್ಣವದೊಳ್ |

ಸಲೆ ತಿರಿಕೆಯೋನಿಯೊಳ್ ತಾಂ

ಸಲೆ ತಿರುಗುಗು ¹ ಮಾವಕಾಲಮುಂ ಭವಭವದೊಳ್ || ೨೦೫

ಎಂದಹಿಂಸಾವ್ರತದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲಮುಮಂ ಹಿಂಸೆಯೊಳಾದ
ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಮಂ ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳೆ ಪೇಜೆ ಕೇಳ್ವುಂ || ೨೦೬

ವರಭವ್ಯಾಂಭೋಜಸೂರ್ಯಂ ನಿರುಪಮಗುಣನುದ್ಯುತಪಂ ದೇವ
ಧಾತ್ರೀ

ಧರಧೈರ್ಯಂ ವಾಗ್ವ್ಯಧಾವಲ್ಲಭನಘಿಕುಲವಿದ್ರಾವಣಂ ಸತ್ಯರತ್ನ
ಭರಣಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚೂಡಾಮಣಿವಿಮಲಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ವಿನೇ
ಯಾಂ

ಬರಚಂದ್ರಂ ತುಷ್ಪನಾದಂ ² ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ವಿನೀರಾಜಹಂಸಂ ||

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರವೃಥಮುಕ್ತುಟಘಟಿತಮಣಿಗಣವಿಲುಳಿತಕಿರಣ

ಚಾಂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತಮಧುಕರ

ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಭಿಮುಕರ

ನುತಭಾವಯುದಿಗಂಬರದಾಸನೂತ್ನಕವಿತಾಪೀಠಾಸ

ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವನಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ಧವಾರ್ವಾಮೃತದೊಳ್

ಅಹಿಂಸಾವ್ರತವರ್ಣನಂ

ದಕವಾಲ್ಯಾಸಂ.

1 ಸಲೆ ತಿರುಗುಂ ಮತ್ತೂ ಮಲಮಲಮುಗುಗು (ಬ. ಕ.)

2 ಧರ್ಮರತ್ನಾಕರನುರ್ವಿಪ್ರಾಜ್ಞನಂಗೋದ್ಭವಮದಗಜಸಂಹಾರತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರಸ್ವರಸಾಧಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ (ಬ. ಕ.)

ಏ ಕಾ ದ ಶಾ ಶ್ವಾ ಸಂ

ಶ್ರೀಮದಹಿಂಸಾವ್ರತಮಿದು
ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ಸಕಲಸುಖಮನೀವಗ್ಗದ ಚಿಂ ।
ತಾಮುಣಿಯಿಂದೊಸೆದಂ ಧರ
ಣೀಮಹಿತಂ ಸುಕವಿನಿಕರಹಿಕಮಾಕಂದಂ ॥

೧

[ಅಂತಹಿಂಸಾವ್ರತದ ಕಥೆಯುಂ ಕೇಳ್ವು ಮನದ ಪೆಚ್ಚಿಂ ಮಗಧ ನಾಯಕಂ ಮತ್ತಂ ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್ಗೆ ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟು ಮುಂದಣ ಸತ್ಯ ವ್ರತದ ಕಥೆಯುಂ ಬೆಸಸುವುದೆಂದು ಕೈಗಳಂ ಮಗಿದಿರ್ಪುದುಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಾಂತೆಯ ಕೂಟಕ್ಕಿದು ತಥ್ಯಮೆನಿಸುವ ಸತ್ಯವ್ರತದ ಕಥೆಯುಂ ಗೌತಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂತೆಂದು] ¹ ಪೇಜ್ಜಿರ್:— ವೀರದೊಳ್ ಕೂಡಿ ಪರಿಗೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟೀಲುಂಬೆರಸಿರ್ಪಂತೆ, ಹೃತ್ತಿಯಂಗೆ ಪುಟ್ಟ ಸಿಂಹಾಸನಮುಂ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ ಯುಂಬೆರಸಿರ್ಪಂತೆ, ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಪೆಂಡಿರುಂ ಮಕ್ಕಳುಂಬೆರಸಿ ರ್ಪಂತೆ, ಶ್ರೀಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ತೇಜಮುಂ ಮಹಿಮೆಯುಂಬೆರಸಿರ್ಪಂತೆ, [ಜಾತ್ಯಶ್ವಮನೇಳು ಸಬಳಮುಮಡಾಯುಧಮುಂಬೆರಸಿರ್ಪಂತೆ, ಬಲ್ಲೊರ ಟೆಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ನೀರುಂ ಧಾನ್ಯಮುಂಬೆರಸಿರ್ಪಂತೆ, ಬೀಜದೊಳ್ ನೆರೆದು ಬಂಟರೆತ್ತಿನೊಳ್ ಬೆರಸಿರ್ಪಂತೆ, ಭೂಬಲದೊಳ್ ಕೂಡಿ ಬಲ ದೊಳಂ ಬೆರಸಿರ್ಪಂತೆ, ಜವ್ವನದೊಳ್ ಕೂಡಿ ವಿಳಾಸದೊಳಂ ಶೃಂಗಾರ ದೊಳಂ ಕೂಡಿರ್ಪಂತೆ], ಸಮ್ಯಗ್ ಶರಣದೊಳ್ ಕೂಡಿ ಕೊಲ್ಲದ ವ್ರತ ದೊಳಂ ಪುನಿಯದ ವ್ರತದೊಳಂ ಬೆರಸಿರ್ಪುದು ॥

೨

1 ಅಂತು ಕೊಲ್ಲದ ವ್ರತದ ಕಥೆಯನಖಿದು ಮುಕ್ತಿ ಕಾಮಿನಿಯ ಕೂಟಕ್ಕಿ ದುವೆ ಪಥ್ಯಮೆನಿಸುವ ಸತ್ಯವ್ರತದ ಕಥೆಯುಂ ಬೆಸಸಿಮೆಂಬುದುಮಿಂತೆಂದು (ಗ)

ವಸುಧಾವಳಯಂ ವಿಶ್ವಾ

ಸಿಂ ಪೂರ್ವಾವುದಿವನೆ ದೇವನೆಂದೆಲ್ಲಂ ಪೂ |

ಜಿಸುವುದದಜಿಂದಮಗ್ಗಳ

ಪುಸಿಯಿಲ್ಲದ ಸುಪ್ರತಕ್ಕ ದೊರೆ ಪೆಹತೊಳವೇ ||

೩

ಇನ್ನದಱ ಪೆಂಪೆಂತೆಂದೊಡೆ, ||

೪

ತುಣುಗಿದ ನಂದನಾನಳಯಿನೊಪ್ಪುವ ವಾರಿಜಪಂಡದೊಳಯಿಂ

ನೆಪಿದತಿಶೋಭೆಯಿಂ ಬಳಸಿದೂರ್ಗನೊಪ್ಪುವ ಕೆಯ್ಯಾಲಂಗಳಿಂ

ಮಿಲುಗುವ ರತ್ನದಿಂದೆಸೆವ ಜೈನನಿವಾಸದಿಸೆಯ್ದ ನೀಳ್ವ ಸು

ತ್ತಿಹಿದ ತಟಾಕದಿಂ ಕರವೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಪುದು ವಂಗಿನುಂದಲಂ || ೫

[ತದ್ವೈಂಗಿಮಂಡಲದೊಳಂ

ವಿದ್ವಜ್ಜನದಿಂ ಸುರೇಶ್ವರನಿಭಾನ್ವಿತರಿಂ |

ಸದ್ವಚನಯುಕ್ತರಿಂ ದೃಢ

ಸದ್ವ್ರತರಿಂ ವಿಟವಿಟೇನಿಕಾಯದಿನಧಿಕಂ ||

೬

ರಮಣೀಯಮಪ್ಪುದು ಪ್ರತಿಪಾಲಪುರಮೆಂಬುದದನಾಳ್ವಂ ಧನದ

ಮಹಾರಾಜನೆಂಬ ಮಹಾಮಾಂಡಳಿಕನಾತಂ ||

೭

ಜಿನನಾಥಾರ್ಚನೆಯೊಳ್ ಸುರಾಧಿಪತಿಯುಂ ಶ್ರೇಯಾಂಸನಂ ದಾನದೊಳ್

ಮುನಿಪಾದಾಂಬುಜಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಮಘವನಂ ನಾಗೇಂದ್ರನಂ ಭೋಗ

ದೊಳ್

ಧನದೊಳ್ ಖೇಚರರಾಜನಂ ಚೆಲುವಿನೊಳ್ ಕಂದರ್ಪನಂ ಬುದಿ ಯೊಳ್

ಮನುವಂ ತೇಜದೊಳರ್ಕನಂ ಭರತಚಕ್ರಾಧೀಶನಂ ಪೆಂಪಿನೊಳ್ || ೮

ಪೋಲುತ್ತ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರ

ನಾಗಿರ್ಪುದುಮೊಂದುದಿಸಂ ಚರನೊರ್ವನರಸನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನಹಿದು

ತನ್ನ ಮನದ ಕಾರ್ಯಮನಪಿಪಿ ಮೆಚುಗೊಳ್ವಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆ

ಸಾರ್ಥ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಗಿ ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟು ದೊರದೊಳ್ ನಿಂದು ಕೈಗಳಂ

ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನ ಪಮೆಂದಿಂತೆಂದಂ ||

೯

ಮದನನ ಕೈಪಿಡಿ ಕಾಮನ

ಪದಪಿನ ತೀವ್ರಾಸಿ ಮನ್ಮಥನ ನಚ್ಚಿನ ನಂ |

ಬಿದ ಕೈದು ಕಾಮದೇವನ

ಮದದಾನೆ ಮನೋಜನ್ಯಪನ ಪೂವಿನ ಬಾಣಂ ||

೧೦

ಬಿದಿ ಕಾಡಲೆಂದು ಜಗಮಂ

ಸುದತಿಯನಾತ್ಮತು- ಪಡೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೊಟ್ಟಂ |

ಮದನಂಗೆ ಬಿದಿಯ ಬೆಸದಿಂ

ಮದನನುಮವಳಿಂದಮಲೆಯದಿದರ್ಪನಿಳಿಯಂ ||

೧೧

ಆಪದ್ವಾಕ್ಷಿಯ ಸೊಗಯಿಪ

ರೂಪಂ ಕೇಳ್ವವರುಮಳಪಿ ಮೆಚುಗುವರೆನೆ ಧಾ |

ತ್ರಿಪಾಲಕ ತದ್ವನಿತೆಯ

ರೂಪಂ ನೆಚಿ ಕಂಡೊಡಳಿಪದಿರ್ಪವನಾವಂ ||

೧೨

ಸಂಘಶ್ರೀಯೆಂಬ ಬುದ್ಧ ಪಾಶಕನಾತನ ಮಗಳ್ ಕಮಳಶ್ರೀಯೆಂಬ
ಕನ್ಯೆಯಿದರ್ಪಳಾಕನ್ಯೆ ದೇವರ್ಗೆ ಪ್ರಾಣವೆಲ್ಲಭೆಯಾಗಲೆ ತಕ್ಕವಳೆಂ
ಬುದ್ಧ ಧನದಮಹಾರಾಜನಾತಂಗಂಗೆಚಿತ್ತಮುನಿತ್ತು ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಂ
ಸಂಘಶ್ರೀಯಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಕಮಲಶ್ರೀಯಂ ಬೇಡಟ್ಟುವುದುಂ ಸಂಘಶ್ರೀ
ಪೆರ್ಗಡೆಗಳ ಬರವನಖಿದಿದಿಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪಿರಿದಪ್ಪ ವಿಷ್ಣುರಮುನಿಕ್ಕ
ವಸ್ತ್ರತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳಂ ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ, ಬೆಸನಾವುದೆಂಬುದುಂ
ಪೆರ್ಗಡೆಗಳಂತೆಂದರ್ ||

೧೩

ನಿನ್ನ ತನೂಜೆಯಂ ವನಜಲೋಚನೆಯಂ ಲಲಿತಾಂಗಿಯಂ ವಿಳಾ

ಸೋನ್ನತೆಯಂ ಮನೋಜಗಜಗಾಮಿನಿಯಂ ರಮಣೀಯವಕ್ತ್ರೆಯಂ

ಸನ್ನತರೂಪೆಯಂ ಧನದಭೂಪತಿ ಭೂವಳಯೈಕವಂದ್ಯನ

ತ್ಯುನ್ನತತೇಜನಿಂದ್ರವಿಭವಂ ನಯದಿಂ ಜಿನಪಾದಶೇಖರಂ ||

೧೪

ಬೇಡಿಯಟ್ಟದನೆಂಬುದುಂ ಪೊಲೆಯಂಗೆ ಪೋ ದೊರೆಕೊಂಡಂತೆ
 ಪೆರ್ಚೆ ತಿಮಿರವ್ಯಾಧಿಯುಳ್ಳರಂತೆ ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ ಸಂಘಶ್ರೀ ತನ್ನ
 ಮನದೊಳ ಗುಡಿಗಟ್ಟ ಧನದಮಹಾರಾಜನಪ್ಪೊಡೆ ಋಷಿಯರ್ಗಮತಿಭಕ್ತ
 ನಾತನೆನ್ನೊಡೆಯಂ, “ಯಥಾ ರಾಜಾ ತಥಾ ಪ್ರಜಾಃ” ಎಂಬೀನೀತಿ
 ವಾಕ್ಯದಂತೆ ನಾಡುಂ ಬೀಡುಂ ಪ್ರಜೆಯುಂ ಪರಿಗ್ರಹಮುಂ ಮೊದಲಾಗೆ
 ಲ್ಲರುಂ ಜೈನರೆ ; ಎನ್ನು ಪಿಡಿದ ಬುದ್ಧ ಸಮಯಮೀತನ ದೇಶದೊಳಂ
 ಪುರದೊಳಮೆಸೆಗುವೀತನೆ ಯೆನ್ನು ಮಗಳಪ್ಪ ಕಮಲಶ್ರೀಯುಂ ತಂದ
 ನಪ್ಪೊಡೆ, ಮತ್ತೆನಿಸದಾಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮೋಹದಿನೆನ್ನಿಷ್ಯದೈವಮಪ್ಪ
 ಸುಗತಂಗಂ ಭಕ್ತನಕ್ಕುಮನಗುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ನಿರ್ವಾಹಸೂತನ ದೆಸೆಯಿಂ
 ದೊರೆಕೊಳ್ಳು ಮಂದಾಳೋಚಿಸಿ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳ್ಗೆಂತೆಂದಂ || ೧೫

ಧರಣೀಶಂ ಬೇಡ್ಪುಂ ಗಡ

ಮರವಿಂದಾನನೆಯನೆನ್ನ ಮಗಳಂ ಜಗದೊಳ್ |

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಜನಕ್ಕೆನ್ನಂ

ತೀರ ನೋಂತನರಾರ್ ಮನುಷ್ಯರೊಳ್ ನಿಶ್ಚಯದಿಂ || ೧೬

ಧರಣೀಶ್ವರಜಿನಸಾದಾಂ

ಬುರುಹಂ ಭವ್ಯಜನವಾರಿಚಾರ್ಕಂ ಬೇಡಲ್ |

ತರುಣಿಯನೀಯದೆ ಮೊಣ್ಣೆನೆ

ಸಿರಿ ಬರೆ ಮೊಣಕಾಲನಾಂಪ ಗಾಂಪರುಮೊಳರೇ || ೧೭

ಎಂದು ಪೆರ್ಚೆ- ನುಡಿದು ಕಮಲಶ್ರೀಯನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ
 ಮೆಂಬುದುಂ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳ್ ಕುಮಾರಿಯನಾನೆಯನೇಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅರ
 ಮನೆಗೆವೆಂದು ಅರಸಂಗೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ || ೧೮

ಅರಸಂ ಕನ್ನೆಯ ರೂಪಂ

ಪರಿಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕ |

ಚರಿವಟ್ಟು ತೂಗಿ ತಲೆಯಂ

ಸುರೇಂದ್ರಸತಿಗೀಕೆ ಚೆಲ್ವಿನೊಳ್ ಮಿಗಿಲಪ್ಪಳ್ || ೧೯

ಆತನ ಪೇಚ್ಚಿಗೆ ರೂಪುಪ

ಮಾತೀತಂ ಚೆಲ್ವಿನೇಚ್ಚ ಯೋಳ್ ಮೇನಕಿಗಂ |

ಸೀತೆಗಮಬ್ಬಾ ನನೆ ತಾಂ

ಭೂತಳದೊಳಗೀಕೆ ನಾಲ್ವೆರಳ್ಳಿಗಿಲಪ್ಪಳ್ ||

೨೦

ಎಂದು ಮನದೊಳ ಪೊಗಚ್ಚು ಕಮಳಶ್ರೀಯಂ ||

೨೧

ಸಿರಿಯೋಳ್ ನಾರಾಯಣಂ ರಂಭೆಯೊಳ ಮರವರಾಧೀಶ್ವರಂ ಸೀತೆಯೋಳ್

ಭೂ

ಧರವೆಂದ್ಯಂ ರಾಘವೇಶಂ ರತಿಯೊಳ ಮಳಚೆತ್ತೊಡ್ಭವಂ ರೋಹಿಣೀ

ಸಾಂ

ದರಶೋಭಾಕಾರೆಯೋಳ್ ಚಂದ್ರಮನನುನಯದಿಂ ಕೂರ್ತು ಕೂಡಿರ್ಪ

ವೋಲ್ ಭೂ

ಧರೈಯ್ಯಂ ಕಸೈಯೋಳ್ ಸಂತಸದಿನೊಸೆದು ಕೂಡಿರ್ಪನುತ್ಪಾದ

ದಿಂದಂ || ೨೨

ಅಂತಿದೊಂದುದಿನಂ ಭೂ

ಕಾಂತಂ ಜಿನಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪಂ ರಿಪುಭೂ |

ಪಾಂತಕನೊರ್ಮೆಯೆ ತನ್ನೊಳ್

ಚಿಂತಿಸಿದಂ ಸಾರಮಲ್ಲದೀಸಂಸೃತಿಯಂ] ¹ ||

೨೩

ಪೆಂಡಿರ ವಶಮಾಗಿ ಮಹೀ

ಮಂಡಲದೊಳ್ ಪಲರುಮೆಯಿದ್ದಿ ದುರ್ಗತಿಯಂ |

ಪಂಡಿತರಪ್ಪವರದಖಂ

ಪೆಂಡಿರ ಬಳಸಿಗೆ ಬೇಗಮೆಳಸುವರಲ್ಲಂ ||

೨೪

1 ಆದೇಶದೊಳ್ ಪ್ರತಿಸಾಲಪುರವೆಂಬುದು ಪುರಮುಂಡದನಾಳ್ವಂ ಧನದ ಮಹಾರಾಜನೆಂಬ ಮಂಡಳಿಕಂ ಸಂಘೇಶ್ರೀಯೆಂಬ ಬೌದ್ಧನ ಸುತೆ ಕಮಲಶ್ರೀಯೆಂಬ ಕುಮಾರಿಗೆ ಸೋಲ್ಪು ವಲ್ಲಭಮಾಪಿ ಸಂಘೇಶ್ರೀಗೆ ಮಂಡಲಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೇವು ದಿವಸಂ ಸುಖಮಿದೇಹ್ಯಮದಿವಸಂ ತನ್ನ ಮರುಳಾಟಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು (ಗ)

ಜಿನಪಾದಸೇವೆಯುಂ ಬಿ

ಟೈನವರತಂ ಪೆಂಡಿರೇಕದಿಂದಿರ್ಪ ನರಂ |

ಜನನಿಯನೊಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಸ

ವನಿತೆಯನಕ್ಕರ್ತು ಪೊರ್ದು ವೆಗ್ಗ ನನಿಜುಕುಂ ||

೨೫

[ಜಿನಮುನಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯನುಟಿ

ದನುನಯದಿಂ ಪೆಂಡಿರೇಕದಿಂದಿರ್ಪಾತಂ |

ಕನಕಮನೀಡಾಡಿ ಮರು

ಳ್ಳನದಿಂದಿದ್ದಿಲನೆ ಕೊಳ್ಳ ಮರುಳಂ ಪೊಲ್ಲುಂ] ||

೨೬

ಜಿನಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಾಕೆಯೊ

ಳನಂಗವಶನಾಗಿ ಸೋಲ್ಲು ಕೂಡಿರ್ಪಾತಂ |

ತನಗೆ ಕಡುಮುಳವೆ ನರನಂ

ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಿಪ್ಪ ಗಾಂಪನಂ ನೆಟಿ ಪೊಲ್ಲುಂ ||

೨೭

[ನಡುಮನೆಯೊಳ್ ನಿಧಾನಮಂ ಕಂಡದನಗಜ್ವನಿತು ಕಾಯಕ್ಕೆ
ಶಕ್ಕಾಡದೆ ಬಡತನದೊಳ್ ನವೆನುಂ, ಪಲಕಾಲಂ ಗೊರೆಕೊಳ್ಳದ
ಸದ್ಧರ್ಮಂ ಪುಣ್ಯದಿಂ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೆ ಧರ್ಮದೊಳಾದ್ಬ ದುಃಖಕ್ಕೆ
ತನುವುಮಂ ಧನಮುಮನೊಡ್ಡಲಾಡದೆ ಪೆಂಡಿರ ರಾಜ್ಯದ ಧನಶ್ರೀಯೊ
ಳಾದ್ಬಸುಖಕ್ಕಳಿಸಿ ನರಕದೊಳ್ ಬಿರ್ದು ಮಹಾದುಃಖದೊಳ್ ಕುದಿವೆ
ರುಮೆಗ್ಗರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕಮಳಶ್ರೀಯೊಳಾದ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಂ ಜಿನವೆ
ಚನವಾರಿಯಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಂದಿಸಿ]¹ ಪಲವತೆಹದ ಧರ್ಮಶ್ರವಣದಿಂ
ಕಮಳಶ್ರೀಯಂ ಸದ್ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಂದು ಸಕಳಶ್ರವಕವ್ರತಂಗಳಂ ದೇವ
ಗುರುಸನ್ನಿಧಾನದೊಳ್ ಕೈಕೊಳಿಸಿ ದರ್ಶನಶುದ್ಧಿಯಪ್ಪಂತು ಮಾಡಿ ಸಂಘ
ಶ್ರೀಯುಮಂ ಶ್ರಾವಕನಂ ನೊಟ್ಟು ಬಗೆಯಂ ತಂದು ತನ್ನೊಳಿಂ
ತೆಂದಂ ||

೨೮

¹ ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಿ (ಗ)

ಮುಳ್ಳುಳ್ಳ ವೈಹ್ವಮಂ ಕರ
 ಮಲ್ಲದೆ ಪೊರ್ದಿದ ಲತಾಳ ಕಿಡುವಂತಿರೆ ಪೆಂ |
 ಪಿಲ್ಲದ ಕುಮಾರ್ಗಗಳುಮಂ
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊರ್ದಿದ ನರರ ಗುಣಮುಂ ಕಿಡುಗುಂ || ೨೯

ಬಿಡದೆಂಜಲ ಕುಷಯಂ ನೇ
 ಪಡೆ ಪೊರ್ದಿದ ವಾರಿ ಪೊಲ್ಲದೆನಿಸವೊಲಳಪಿಂ |
 ಕಡುವೊಲ್ಲರಪ್ಪ ಮಾನವ
 ರೊಡಗೂಡಿದ ಮಾನಿಸರ್ಗ ಸದ್ಗುಣವೊಗುಂ || ೩೦

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಪೆಂಡತಿಗೆ ಕೂರ್ಪಾತನತ್ತೆಯೊಡನೆ ಕಿರ್ಚು
 ವೊಕ್ಕನೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂ ನನ್ನಿಮಾಡಿ, ಕೆಮ್ಮನಪ್ಪ ಕುಸುತಪ್ಪೀ
 ತನುಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಸಮೀತನುಮಪ್ಪ ಸಂಘಶ್ರೀಯಂ ಕಮಳಶ್ರೀಯ
 ಮೋಹದಿಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಸುಗತಿಯಿಂ ಕಿಟ್ಟು ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ
 ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಗತಿಗೆ ಸಲ್ವ ಕಜ್ಜಮಂ ಬಗೆಯಲಾಗದಾತನುಮಂ ಧರ್ಮ
 ದೊಳ್ ದೃಢನಪ್ಪಂತು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ತನಮೇಲೆ ಮೋಹಮಂ ಮಾಡು
 ವೆನೆಂದು ದಿವಸಕ್ಕಂ ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿಂ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯ ಸೈದಾರಿಯೆನಿಸ
 ಜಿನಾಗಮಮನಿಂತೆಂದು ಪೇಳಿಂ || ೩೧

ಆರಯ್ದು ನೋಡಿ ನಾಡೆ ವಿ
 ಚಾರಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮಮಪ್ಪದಂ ಪಿಡಿಯದೆ ನಿ |
 ಪ್ಕಾರಣಮನಿಚಾರತೆಯಿಂ
 ಸಾರಂಗೆಟ್ಟರ್ಧ ಧರ್ಮಮಂ ಪೊರ್ದುವುದೇ || ೩೨

ವ್ರತದ ನೆಗಜ್ಜಿಗೆ ಬೆಂಬಿ
 ದ್ವತಿಶಯಸದ್ಧರ್ಮರತ್ನಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಡೋ |
 ನ್ನತಿಯಿಂ ಕುಧರ್ಮಮಂ ಸಂ
 ತತಮಳಪಿಂ ಪಿಡಿದು ನಲಿವ ಮನುಜನ ಗಾಂಪಂ || ೩೩

ತನ್ನಯ ಮನಮವಿಚಾರಿಸೆ
ತನ್ನ ಮನಂಬೊಕ್ಕ ಬಳಿಕೆ ಮುಕ್ತಿಯನೀವೆ |
ತೃನ್ನ ತಥರ್ಮಮನಜಿವಿಂ
ಸನ್ನ ತಮತಿಯಾಗಿ ಪಿಡಿಯದಾತನೆ ಗಾಂಪಂ ||

೩೪

ಊರಾವುಗಳೋಡುವುದಂ ಕಂಡು ಕುರುಡಾವುಂ ಓಡಿತೆಂಬಂತೆ
ವಿಜ್ಞಾನಹೀನರುಂ ದುರ್ಗತಿಭಾಜನರುಂ ಅಘಸಮೇತರುಮವಿಚಾರಿಗಳು
ಮಪ್ಪ ದುರ್ಮತಿಗಳಂ ಕಂಡು ಬೆಳಬೆಂಜನನಾಗಿ, ಕೊಲೆಯೊಳ್
ಪೊರ್ದಿದ ಪುಸಿಯೊಳೊಡಂಬಟ್ಟ ಕಳವಿನೊಳ್ ಕೂಡಿದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ
ರೊೂಂದಿದ ಪರಿಗ್ರಹಾವೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮಜುಗುವೆ ಕುತ್ತಿತ
ಧರ್ಮಮುಮಂ, ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿ ದೋಷಯುಕ್ತನುಂ [ವನಿತಾಸ
ಕ್ತನುಂ] ರೌದ್ರಾತ್ಮನುಂ ನಿರ್ದಯನುಮಪ್ಪ ದೇವನುಮಂ, ಪೆಸರಿಲ್ಲ
ದುಸದೇಶಮಿಲ್ಲದ [ನಿಯಮಮಿಲ್ಲದ] ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದ ದುರಾಚಾರದೊಳ್
ಪೊರ್ದಿದ ವ್ರತಮುಮಂ, ಅಭಿಮಾನಮಿಲ್ಲದ ಧೈರ್ಯಮಿಲ್ಲದ ಶಾಂತರೂಪ
ಲ್ಲದ ಕೋಪದೊಳ್ ಕೂಡಿದ ಮೂಯಾವಿಯಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ನೆಗಚ್ಚು
ತಪಮುಮಂ, ಕೊಂಡಾಡುವ ಕೈಕೊಳ್ಳ ಕೈಮುಗುವ ಸುಗತಿದೆವೆ
ನೆಂಬ ಮಾನಿಸಂ ಕಟ್ಟೆಗ್ಗನಕ್ಕುಮದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಮತ್ತಿಯೆಲೆಯಂ
ತಾಂಬೂಲದೆಲೆಯೆಂದು ಮೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲಜಿಗಾಸೆಗೆಯ್ವನುಮಂ ಬೂದಿಯ
ಬೆಳ್ಳುಮಂ ನುಣ್ಪುಮಂ ಕಂಡು ಕಳವೆಯಕ್ಕಿಯ ಪಿಟ್ಟೆಂದು ಕಾವಲಿ
ಯೊಳೆದೊಗನಡುವೆನೆಂಬನುಮಂ ಪೊಲ್ಲುಮಿಂತು ||

೩೫

ಕಸಮಂ ಸೋದಿಸಿ ಮಾಣದುತ್ತು ಮನೆಯಂ ಸದ್ಭಾರ್ಯೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು
ಸಂಕಸದೋರಂತಿರೆ ಕಾದು ಪಟ್ಟು ಪದೆಪಿಂ ಮಣ್ಣಿಕ್ಕಿ ಲೇಸಾಗಿ ಬಿ
ತ್ತಿ ಸಮಂತೂಯ್ಯನೆ ಧಾನ್ಯಮಂ ಪಡೆವವೊಲ್ ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದಾದ ಬೇ
ವಸಮಂ ಸೈಪಿಸಿ ನಿಂದು ಮುಕ್ತಿಸುಖಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವದಾನಂದದಿಂ ||

ಮತ್ತಂ ನೀರೊಳಗಣ ಮರದಂತೆ ಮೆಚ್ಚಿದಂತು ಪರಿಯದೆ ಕಡು
ವೆಳದ ಮರದಂತೆ ಮನದೊಳಲ್ಲಡದೆ ಪಂದೆಯಪ್ಪನಂಕದಂತೆ ಪಲವಂ

ನೆನೆಯದೆ ಕಲಿಯಪ್ಪ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಮೆಯ್ಯುಟ್ಟಿಯದೆ ಪಲಕಾಲದ
ವೃದ್ಧನಂತೆ ಮತಿಗಿಡದೆ ಪಾಣ್ಡೆಯಪ್ಪ ಸಜ್ಜನೆಯಂತೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳದೆ
ಪೊಲಿಬೂತಿನಂತೆ ಕಿಡೆ ನುಡಿಯದೆ ಪಾಪರಸದಂತೆ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ಪರಿಯದೆ
ಬೆಂದ ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಪೆಟ್ಟುವೆಚ್ಚದೆ ಬಕದಂತೆ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ
ಪಾರದೆ ¹ ಬೇಸಗೆಯ ಪೊನಲಂತೆ ಹ್ಲೇಷಿಕನಾಗದೆ ಪಗರಣಿಗರಂತೆ ಬೇಳಂ
ಬಮಾಗದೆ ಪುಲ್ಲೆಯ ನೋಟದಂತೆ ಸಂಚಳನಾಗದೆ ಕಷ್ಟರ ನನ್ನಿ
ಯಂತೆ ಕಿಡದೆ ಕುಲಜನಂ ಕಂಡ ಪೊಲಿಯನಂತೆ ಪುಸಿಯದೆ ನಿಂದು
ಸುವ್ರತಂಗಳಂ ತಾಳ್ಳ ಪರತ್ರೆಯ ಮಹಾಸುಖಮಂ ಪಡೆವುದು || ೩೩

ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೂರ್ಖರ ಪೇಚ್ಚಿಗೆ

ತಮ್ಮ ಮನಂಸೋಲ್ಲ ಸುವ್ರತಕ್ಕಾಟದೆ ಕಾ |

ಡೆಮ್ಮೆಯ ತೆಟದಿಂ ಮಲೆವರೆ

ಕೆಮ್ಮನೆ ಸದ್ಧರ್ಮನಕ್ಕೆ ಮುನಿವರೆ ಧೂರ್ತರ ||

೩೪

ಪಿಡಿಯಚ್ಚು ವಿಡಿದು ಕೆಮ್ಮನೆ

ಜಡಪುತಿಗಳ್ ತಮ್ಮ ಬೆಸನಮಂ ಸಲಿಸುವುದಂ |

ಬಿಡಲಾಟದೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಂ

ಕಿಡಿಸಿ ಕುಕಿಲ್ದೆಯ್ ² ಪೊರ್ತುವರೆ ದುರ್ಮತಮಂ ||

೩೫

ಮುಱುವಿಕ್ಕಿ ಪೊರೆದು ಗೊಡ್ಡಂ

ಕಣಿದೊಡೆ ಪಾಲುಂಟೆ ದೋಷಿಯಪ್ಪಾತನುಮಂ |

ಪೆಪಿಪಿಗದೆ ಪಿಡಿವಿದೊಡೆ

ನೆಣಿ ನಿವೃತ್ತಿಸುಖಮನಣ್ಣ ಪೇಟ್ರಡೆದಪರೇ ||

೪೦

1 ಬಡವೆತ್ತಬೇಡನಂತೆ ಮುನಿಯದೆ ದಾನಂಬಡೆಯದ ಪಾರ್ವನಂತೆ ಮನಂ
ಗುಂದದೆ ಸೋಂಬನಂತಲಸದೆ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ದೇವನುಮಂ ಧರ್ಮಮುಮಂ ವಿಚಾ
ರಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡು ಮರನ ಮೊದಲಂತಲ್ಲಾಡದೆ ತಿಪ್ಪೆಯ ನೀರಂತೆ ಪೊಲ್ಲಿಸಿದ
ಬೇಸಗೆಯ (ಗ)

ಕುಡುಗೊಂದು ಕುಕಿಲ್ದು (ಬ. ಕ.)

ಒರೆಗೀಪೊನ್ನೀಪೊನ್ನಿನಿ

ವಿರಿದೀಪೊನ್ನಿದು ಸಮಂತು ಕಿಣಿದೆಂದಾರ |

ಯ್ದುರುಮುದದಿನಖಿಯದಾಡುವ

ಪರದನವೊಲ್ ದೈವಮೆಖಿಯದವನುಂ ಕಿಡುಗುಂ ||

೪೧

ಪದನಖಿದು ಬಿತ್ತದ ಬೆಳಸುಂ, ಪ್ರಾಯಮೆಖಿದು ಪಡೆಯದ
ಸೂಳೆಯ ಪಡಪುಂ, ಲಾಭಮೆಖಿಯದಾಡಿದ ಪರದುಂ, ¹ ಪಾಲಖಿದು
ಮಾಣುಗೊಳ್ಳದ ಪಯನುಂ, ವಿಚಾರಮೆಖಿಯದೆ ತಿರ್ದುನೆ ತಿರ್ದುಂ,
ಜಾತಿಯಖಿಯದೆ ಕುಡುವ ಕೂಸುಂ, ಬೀರಮೆಖಿಯದೆ ಪೊರೆದ ಬಂ
ಟನುಂ, ಶೀಲಮೆಖಿಯದ ಪೆಂಡಿರ ಕೂರ್ಮೆಯುಂ, ಪೊನ್ನಳವಿಯಖಿ
ಯದಾತನ ಪರದುಂ ², ರುಚಿಯಖಿಯದೂಟಮುಂ, ಬಡತನಮೆಖಿಯದ
ಬೇಟಮುಂ, ಶಕ್ತಿಯಖಿಯದ ಪೊಣಿಯುಂ, ಪೆಸರಳಿಸುದಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ
ಸಾಲಮುಂ, ಪೊಲನಖಿಯದ ತೋಟಮುಂ, ಮನಮೆಖಿಯದಾಟಮುಂ,
ಸಲುಗೆಯಾದವನ ಪುರುಡುಂ, ದೇವನುಮುಂ ಧರ್ಮಮುಮಂ ವ್ರತಮುಂ
ಮನಖಿಯದೆ ಮೂಗಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಪೊಟ್ಟೀಣಿಸಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗಮುಂ
ತನ್ನಿಚೆಗೆ ನಚಿ ಮೆಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುದದಿಂದೆನ್ನ ಪಿಡಿದುದೆ ದೈವಮೆನ್ನ
ಮಾಪುವುದೆ ಧರ್ಮಮೆನ್ನ ನೆಗಟ್ಟಿದೆ ತಪಮೆಂದು ಮುಯ್ಯಂ ನೋಡುವ
ಮಾನಿಸರುಂ ತುದಿಯೊಳ್ ಮಹಾದುಃಖಮನೆಯ್ದವರಲ್ಲದೆ ಸುಖಮನೆ
ಯ್ದವರಲ್ಲರಿಂತು ||

೪೨

ತೆಂಗಿನಕಾಯದೊಂದು ಕಠಿನತ್ವಮನೊರ್ಮೆಯೆ ಕಂಡು ಪೊಲ್ಲದೆಂ
ದೊಂ ಗಳ ಬೆಚ್ಚಿ ಭೀರುತನದಿಂ ಬಿಡದೊಯ್ಯನೆ ಮೂಸಿ ನೋಡಿ ನಾ
ಯ್ಪಿಂಗಿಮದೆಂಬ ಬೆಳ್ತನಮನೊಯ್ಯನೆ ಮಾಡದೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರುಂ
ಪಿಂಗದೆ ಪೊರ್ದಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪೊರ್ದುವುದಾಪ್ತನಪ್ಪನಂ ||

೪೩

1 ಒಳಗಖಿಯದ ಕೋಟಿ ಎಳಗಮುಂ (ಗ)

2 ಮನಮೆಖಿಯದಾತನ ಕಳೆಯುಂ ಕುಲಮೆಖಿಯದಾತನೆಂಬಲುಂ ಖಲ
ಮೆಖಿಯದಾತನ ಕುಳಗಮುಂ ನೆಲೆಯಖಿಯದೆ ತೋಟಿಯುಂ ಪಾಯ್ಪನುಂ (ಗ)

ದಕ್ಕಿನೊಳ್ ಮಾಡಿದ ಮನೆ ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆ ಸೊಂಕೆ ಕೆಡೆದು
ಬೀಜ್ವಂತೆ ದೋಷಿಯಪ್ಪ ದೇವನಂ ಪಡಿದ ಮಾನಿಸನುಂ ಕರ್ಮರಾಜ
ನೊಡ್ಡಂ ಮಾರ್ಕೊಳಲಾಟದೆ ನರಕದೊಳ್ ತಲೆ ಕೆಳಕಾಗಿ ಬೀಜ್ವ
ಮಿಂತು || ೪೪

ಮಿಳಿಯೊಳ್ ಮಾತಂಗಮಂ ಕಟ್ಟಿದೊಡೆ ನಿಲುಗುಮಂತಲ್ಲದಾದಂದು
ಕೂರ್ಪಂ
ಬಲದಿಂ ಮುಯ್ಯಾಂತು ಪೇರಾನೆಯನವಯವದಿಂ ಪಂಜಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿ
ದಂದು
ಮೈಳದಿಂ ಮತ್ತದ್ವಿಸಂ ನಿಂದಪುದೆ ಮರುಳ ಸದ್ಧ ಮರ್ದದಿಂ ದಲ್ಲದುವೀ
ತಳದೊಳ್ ದುಷ್ಕರ್ಮಬಂಧಂ ಕಿಡಲಜಿಗುಮೆ ಮತ್ತನೃಧರ್ಮಂಗ
ಳಂದಂ || ೪೫

ಕಾಣ್ಕಿ ಚಿಗಂಜಿದಾತಂ ಪರ್ಮಡುವಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಬಾಜ್ವ
ಮುದ್ದತಿಯಿಂ ಕರಂಡಮಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಕಣಿಮುಖಿಯಾಗಿ ¹ ಬೇಗು
ಮಂತೆ ನರಕತರಿಕಂಗಳೊಳ್ ಕರಟಿದ ಕದಿರಂತೆ ತಿರಿಪುವೆ ಕರ್ಮಕಂಜು
ವಾತಂ ಸದ್ಧ ಮರ್ಮಂ ಪಡಿದೊಡೆ ಸುಖಿಯಕ್ಕು ಮಲ್ಲದೆ ಕೊಲೆಯೊಳ್
ಕೂಡಿದ ಕುಧರ್ಮಮಂ ಪಡಿದೊಡೆ ನರಕಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಹಾದುಃಖ
ಮನೆಯ್ದುಗುಂ || ೪೬

ಬೇವಿಂಗೆ ಕಯ್ಪೆ ಸಹಜಂ

ಭೂವಳಯದೊಳೆಂಬ ತೆಪ್ಪಿನತಿಪಾಪಿಗಳುಂ |

ಶ್ರೀವರಸದ್ಧ ಮರ್ದ ದೆಸೆ

ಗೋವದೆ ಮುನಿಯುತ್ತು ಮಿರ್ಪರಘವಶದಿಂದಂ ||

೪೭

ಬಡೆಯರ ಸಿರಿಯಂ ಕಂಡೊಡೆ

ಬಡವರ್ ಮುನಿವಂತೆ ನರಕಗತಿಗಿಣುವವರುಂ |

ತಡೆಯದೆ ನಿರ್ವೃತಿಸುಖಮಂ

ಪಡೆವವರಂ ಕಂಡೊಡಾಗಳುಂ ಕಡುಗಾಯ್ವರ ||

೪೮

ಪೊನ್ನಳ್ಳವರಂ ಕಳ್ಳರ್

ಬೆನ್ನಟ್ಟ ತಗುಳ್ಳ ತೆಹದಿನತಿನಿರ್ಮಳರಂ |

ಸನ್ನತದರ್ಶನಶುದ್ಧರ

ನುನ್ನತರಂ ಪಾಪಿಯಪ್ಪರುಂ ನೆಜಿ ತಗುಳ್ಳರ್ ||

೪೯

ಮೆಚೆ ಮೊಕ್ಕಳಮಾದೊಡೆ ತೊಜಿ ಪೆರ್ಚಿ ಪರಿಗುಮಲ್ಲದೆ
ಸಮುದ್ರಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪರಿಯದಂತೆ ಕುತ್ತಿತಧರ್ಮದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಮಿಥ್ಯಾ
ದೃಷ್ಟಿಗಳಪ್ಪ ದುರಾತ್ಮಂ ಪೆರ್ಚುವರಲ್ಲದೆ ಸದ್ವೃಷ್ಟಿಗಳಪ್ಪ ಮಹಾ
ತ್ಮರ್ ಪೆರ್ಚಲಖಿಯರ್ ||

೫೦

ಸಾರಂ ಚಾಮಿಕರಭಂ

ಡಾರಕ್ಕಟ್ಟುರ್ತು ಕಾಪನಿಡುವವೊಲೆಲೆ ಸಂ |

ಸಾರಭಯಮುಳ್ಳ ಭವ್ಯನು

ಮೋರಂತಿರೆ ಕಾದುಕೊಳ್ಳ ರತ್ನತ್ರಯಮಂ ||

೫೧

ಏಗೆಟ್ಟುದೆಂದು ಹೀನೋ

ದೊಗ್ಗದಿನೇಷದರ ಮಾತನಾಲಿಸಿ ಕಿಡದು |

ದೊಗ್ಗಿಯಿವನೆನಿಸ ಭವ್ಯಂ

ಬೇಗಂ ತಿಳಿದಾರ್ತು ಪಿಡಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನಮಂ ||

೫೨

ಮತ್ತಂ [ಜೋಮಮಂ ಮಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ನೋವು ಬೆನ್ನ
ನೂಣದೊಡೆ ಸೈರಿಸಲಾಡದೆ ಬೆನ್ನಂ ಪೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವುದಂ ಕೆಲದೊಳ್ದರ್
ವರೆಲ್ಲಂ ಕೊಡನ ತುಪ್ಪದೊಳ್ ಕೈಯನದ್ದಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನಳಂ
ಪೊಯ್ದು ಕೊಂಡರೆಂಬ ಗಾವಿಲಿಕೆಯಂ ಮಾಡಿ] ಲೋಕವಾಡಿದಂತಾಡಿ
ಕುಮಾರ್ಗಮಂ ಪತ್ತದೆ ಮೂಢತ್ರಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿಯನೆಯ್ದಿ
[ಸುವ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ] ನಿರ್ದೋಷಿಯಪ್ಪ ದೇವನುಮಂ ¹ [ಮಹಾ
ಪರೀಷಹಂಗಳಂ ಗೆಲ್ವಂತಪ್ಪ ತಪಮುಮಂ] ಪೊರ್ದುವುದೆಂದು ಧನದ
ಮಹಾರಾಜನಾಪ್ತ ಧರ್ಮದ ತಪದ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಪೇಷಿಷ್ಟದಂ ಸಂಘಶ್ರೀ
ಧರ್ಮಕ್ಕೈಂತುಂ ಬಾರದಿಪ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂ ||

೫೩

ಪರಮತಪೋಧನರ್ ದುರಿತಸಂಹರಣರ್ ನಿಖಿಳಾಗಮಾನ್ವಿತರ್
 ಗುರುಪದಭಕ್ತರೂರ್ಪಿತಯಶರ್ ಜಿನಧರ್ಮಸರೋರುಹಾರ್ಕರು
 ತ್ವಮಗುಣಂದ್ರಶೈಲಸದೃಶಹೃದಯಗ್ರಹಪಾಯಹೀನರುಂ
 ಸುರನರಪೂಜಿತಕ್ರಮಪಯೋರುಹರುನ್ಮತಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳ್ || ೫೪

ಪೂರ್ವವಿದೇಹದಿಂ ಚಾರಣಋಷಿಯರ್ ವೈಕ್ರಿಯಿಕ್ ಋದಿ
 ಪ್ರಾಪ್ತರಪ್ಪದಳಿಂ ತಮ್ಮ ಪಂಚತತಚಾಪೋತ್ಸೇಧಮಪ್ಪ ದೇಹಮಂ
 ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದವರ ದೇಹದನಿತು ಪ್ರಮಾಣಂಮಾಡಿ ಪೊಳವೆಳವೆರೆಯಂತೆ
 ತೋಟತೋಟ ತೊಳಗುವ ದೇಹಮನೊಡೆಯರಂತರಿಕ್ಷದೊಳ ಪೋಗು
 ತ್ತಿದರ್ ರವರಂ ಸಾಮಂತರಾಜಕುಮಾರಮಕುಟಬದ್ಧ ಪರಿವೃತನಾಗಿರ್ದ
 ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಕಂಡು || ೫೫

ಖರಕರನುದಯದೊಳರಲದ

ಸರೋಜದಂತಾಗಳಯ್ ಬಿಕ್ಕಿಯ ಭರದಿಂ |

ಕರಮಲ್ಲದರಲೆ ಮುಖಪಂ

ಕರುಹಂ ಧರಣೀಶನರ್ದು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂ ||

೫೬

ಚಾರಣಋಷಿಯರ ರೂಪಂ

ಚಾರುಗುಣಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸಂ ಮಿಗೆ ಹಸ್ತಂ |

ಭೋಗುಹಮಂ ಮುಗಿದು ಗುಣಾ

ಧಾರಂ ಕಳಕಳಸಿ ನಕ್ಕು ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖಮಂ ||

೫೭

ನೋಡಿ, ನೋಡ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳಾದ ಮಹಿಮೆಯನೆಂದು ಮುನಿ
 ಯುಗಳಮಂ ತೋಳಿ ತಪದೊಳಪ್ಪ ಋದಿಗಳುಮಂ ದಾನದಿಂದಪ್ಪ
 ಮಹಾಭೋಗಂಗಳುಮಂ ಪೂಜೆಯಿಂದಪ್ಪ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಂಗಳುಮಂ
 ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದಿಂದಪ್ಪ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಶ್ರೀಯುಮಂ ಪೇಟಿ, ಸಂಘಶ್ರೀ ಕೇಳ್ದ
 ಧರ್ಮದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲಮಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಸದ್ಧರ್ಮಾಭಿಮುಖ

ನಾಗಿ ಮನದ ಶಂಕೆ ಪೋಗೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ ಶ್ರಾವಕ ವ್ರತಂಗಳ
ನೇಖಿಸಿಕೊಂಡು ದೃಢವ್ರತಿಯಪ್ಪುದುಂ ಧನದಮಹಾರಾಜಂ ರಾಗದಿಂ
ದಿಪ್ಪುದುಂ] ¹ ||

೫೪

ದೊರೆಕೊಳ್ಳದ ಜಿನಧರ್ಮಂ

ದೊರೆಕೊಂಡುದು ಧನದಭೂಪನಿಂದೆನಗೆಂದಾ |

ದರದಿಂ ಸಂಘಶ್ರೀ ಸುರ

ನರಪೂಜಿತಜಿನಪದಾಬ್ಜ ಮಂ ನಂಬುಗೆಯಿಂ ||

೫೫

ಪೊದಿ ಮತ್ತಿನ ಕುಮಾರ್ಗಾಳಾಪಮಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ಧನದ
ಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಪರಮಮಿತ್ರನಾಗಿ ಸಲುತ್ತ ಮಿದೊಂದುದಿವಸಂ
[ಅರಸನ ವಂಶಾಂತಾರಮಂ ತದ್ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪ್ರತಿಪಾಲಪುರಮೆಂಬ
ಪೆಸರಾದ ಕಾರಣಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳನೆಂಬರ್ತಿಯಿಂದೊಲಗಂಗೊಟ್ಟರ್ಥ
ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಚೂಡಾಮಣಿಗೆ ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟು ವಿನಯದಿಂ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು
ಬಿನ್ನಪಮೆಂದು ತನ್ನ ಮನದೆಹಿಕದಿಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಮರಸಂ ಬುದ್ಧಿ
ಸಾಗರನೆಂಬ ಪೆರ್ಗಡೆಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡುವುದುಂ ||

೬೦

ಅರಸನ ಚಿತ್ತಮನಖಿದೋ

ಸರಿಸದೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಜಲಧಿಯನ್ವಯಮಂ ವಿ |

ಸ್ತರದಿಂ ಸಂಘಶ್ರೀಗು

ವರೇಪೂಜ್ಯಂ ನುಡಿದನಂಬುನಿಧಿನಿಸ್ಸನದಿಂ ||

೬೧

1 ಬಾರದಿದೊಂದು ದಿವಸಮಾಕಾಶದೊಳ ಪೊಳೆವ ಯೆಳವೆಜೆಯಂತೆ
ತೊಳತೊಳಗುತ್ತ ಪೊಳೆವ ಚಾರಣಯುಷಿಯರನರಸಂ ಕಂಡು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದಿಳಿದು
ಮೊಲಗದೊಳಿರ್ಥ ಸಮಸ್ತನುಕುಟಬದ್ಧವೆರಸು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊತವಡುವುದುಂ
ಸಂಘಶ್ರೀ ತಪದ ಮಹಿಮೆಗಾತ್ರರ್ಥಲಬಟ್ಟು ತಾನುಂ ಪೊತಮೆಟ್ಟು ಮುನ್ನಮ
ರಸಂ ತನಗೆ ಪೇಳ್ವ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮನಿಂತು ಮನದೊಂಡು ನಂಬಿ ಶ್ರಾವಕವ್ರತ
ಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಧರ್ಮದೊಳ ಧೃಢನಾಗಿ (ಗ)

ಶ್ರೀವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನನ ಮ

ಹಾಸನಿಸಾಲಾರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಸದಯುಗನ ವರ ।

ಶ್ರೀವರನ ತೀರ್ಥಕಾಲದೊ

ಳೇವಿಭುವಿನ ವಂಶಜಂ ಯಶೋಧರನೆಂಬಂ ॥

೬೦

ಇಷ್ಟಾಕುವಂಶಪವಿತ್ರನಂಗವಿಷಯದ ಚಂಪಾಪುರಮನಾಳ್ವನಾತ
ನರಸಿ ಸೌಂದರಿಮಹಾದೇವಿ ಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರ್ಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಕುಮಾರ
ರನಂತವೀರ್ಯನುಂ ಪ್ರಿಯಬಳನುಮೆಂಬರಂಗಜಸನ್ನಿಭರವರೊಳ್
ಕೂಡಿ ಯಶೋಧರಮಹಾರಾಜಂ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಮಿದೊಂದು
ದಿವಸಂ ತನ್ನೊಳಂತೆಂದು ಬಗೆದಂ ॥

೬೨

ಪರಮಂಡಲದರಸುಗಳಂ .

ನಿರಾಕುಳಂ ವೀರದಿಂದಮಂಜಸಿ ಕಪ್ಪಂ ।

ಬೆರಸು ಬೆಸಕೆಯ್ಪಿಕ್ಕೊಳ್ಳದ

ರರಸದು ಚತುರಂಗದರಸನನುಕರಿಸಿರ್ಕುಂ ॥

೬೪

ಸಕಲಧರಿತ್ರಿತಮುಸು

ನಕಳಂಕಚರಿತ್ರನಾಗಿ ಬೆಸಕೆಯ್ಪಿ ಯಶಃ ।

ಪ್ರಕಟಂಮಾಡದೆ ವೈರಿ

ಪ್ರಕರಮನುಜಿಸದನರಸು ವಿರಸಮನಿಕ್ಕುಂ ॥

೬೫

ಭರದಿಂ ಪುಟ್ಟಂಡಭೂಮಂಡಲಮನಿದಿರ ನಿಕ್ಷೇಪಮಂ ಬೇಗದಿಂ ಕೊಂ
ಡುರುತೇಜಂ ತೇಜದಿಂದಬ್ಬ ರಿಸಿ ಪೊರೆದು ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯೋ
ತ್ಕರನಾಗಿದರ್ದು ಬೆಂಬೀಡದೆ ನರಕದೊಳಾನಂದದಿಂ ಮುಕ್ತಿವೆತ್ತಂ
ಭರದಿಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಂದ್ಯಂ ಬಗೆವೊಡೆ ಧರಣೀನಾಥರಿಂತಾಗವೇಡಾ ॥

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಸಮುದ್ರಮುದ್ರಿತವಸುಂಧರಾಚಕ್ರದೊಳ್
ಕೀರ್ತಿಲತೆಯುಂ ಧರ್ಮಮುಂ ಪೆರ್ಚುವಂತಾಗೆ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯ್ಯದರಸಂ
ಕಡಬರಸಂ ಪಾದರಸಂ ನಿಶ ಯಮರಸಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನೊಳ್ ಭಾವಿಸಿ ರಿಪು

ನೃಪರನಲ್ಲಾ ಡಿಸಲುಂ ಪ್ರತಾಪಪರರಪ್ಪ ಭೂಪರನೊತ್ತಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಳಲುಂ
ಭವ್ಯನಿಕರದ ಮನಕ್ಕಾಹ್ಲಾದಮಂ ಮಾಡಲುಂ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಬೆಳ-
ಗಲುಂ ವಿರೋಧಿನೃಪಸಾಧನಮಂ ಬೆಂಕೊಳ್ಳಲುಂ ಬಗೆದು || ೬೩

ಕರೆದು ನಿಜಮಂತ್ರಿಸರ್ಗಮೆ
ನರಸಂ ಲೇಸಾಗಿ ತನ್ನ ಬಗೆಯಂ ಪೇಳ್ವು |
ಚ ರಿಯಾಗೆ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲದೆ
ಬರವೇಳ್ವು ಸಮಸ್ತ ಮಕ್ಕುಟಬದ್ಧರನಾಗಳ್ || ೬೪

ಶರನಿಧಿಗಳ್ ಘೋಷಿಸುವೆಂ
ತಿರೆ ತೂರ್ಯರವಂಗಳೆಸೆಯೆ ಜಿನಪೂಜೆಯುಮಂ |
ನಿರುಪಸುಜಿನಾಭಿಷನಮುಮೆ
ನರಸಂ ನೆಚಿ ಮಾಡಿ ಮೂಝದಿವಸಂಬರೆಗಂ || ೬೫

ತದನಂತರವೊಸೆದು ಮಹೀ
ಸುದತೀಶಂ ವೈರಿಭೂಮಿಪಾಲರ ಚಿತ್ತಂ |
ಬೆದರ್ಚಿ ಯಶೋಧರಭೂಪಾ
ಭೃದಯಂ ಪೊಯ್ವಿ ಪ್ರಯಾಣಭೇರಿಯನಾಗಳ್ || ೬೬

ದಕ್ಷಿಣದಿಶಾವರಕೆತ್ತಿ ಮೂಳವ ಮಗಧ ಕರ್ಣಾಟ ಗೊಲ್ಲ ಕರ
ಹಾಟ ಗೊಳ ಲಾಟ ಚೋಳ ಚೇರ ಪಾಂಡ್ಯ ಕಳಿಂಗಾದಿವಿಷಯಂಗಳಂ
ಸಾಧಿಸಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು ತನಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವಂತು ಮಾಡಿ ವೆಂಗಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ
ವೆಂದು ತದ್ವಿಷಯದೊಳಾದ ಚೆಲ್ವಿಗೆ ಸೋಲೆತ್ತನಗಿಪೊಡೀವಿಷಯಮೆ
ತಕ್ಕುದೆಂದು ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದು ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರೀವಳಯಮುಮಂ
ತಾನೊರ್ವನೆ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿದನಪ್ಪುದುಂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತನ್ನಳವುಮಂ
ಪ್ರಕಟಂ ಮಾಡ್ವಂತೆ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪೊಲಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಪಾಲಪುರಮೆಂದು
ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿ || ೬೭

ಸುರುಚಿರರತ್ನಾಳಗಳಂ

ಸುರರವಿಮಾನಂಗಳನಿಪ ಜಿನಭವನಮನಾ |

ಪುರವರದ ಸುತ್ತಲುಂ ಭಾ

ಸುರತೇಜಂ ಗುಣಕರಂಚಕಂ ಮಾಡಿಸಿದಂ ||

೩೦

ತನ್ನಾಳ ಮಹೀವಳಯದೊ

ಳುನ್ನತಿಯಿಂ ಕೂಡೆ ಪಲವು ಜಿನಮಂದಿರಮಂ |

ಸನ್ನತಮತಿ ಮಾಡಿದನೆನ

ಲಿನ್ನತನ ಧರ್ಮದಳವನೇವಣ್ಣಿಪುದೋ ||

೩೨

ಜಿನಪತಿಯೆ ದೇವನಾಜಿನ

ಮುನಿಗಳ ಸದು ರುಗಳಾಜಿನಾಧೀಶ್ವರಭ |

ಕ್ತನೆ ನಂಟನೆಂಬಿನನ್ನಾ

ಜನಪನ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದಳವನೇವಣ್ಣಿಪುದೋ] ¹ ||

೩೪

ಸುರರ ವಿನೋದದೊಳ್ ಜಿನರ ಪೂಜೆಯೊಳುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಧಾರಿಣೀ

ಸ್ತುತರೆನಿಸಿದ ದಿವ್ಯಮುನಿನಾಥರ ಸೇವೆಯೊಳ್ಳದೆ ಭವ್ಯಸಂ

ತತಿಯ ವಿನೋದದೊಳ್ ಪದಪದಾರ್ಥವಿಚಾರಣೆಯೊಳ್ ತಗುಳು ಭೂ

ಪತಿ ಬುಧಗೋಷ್ಠಿಯೊಳ್ ಜನಪರೋಲಗದೊಳ್ ಮನಮೊಲ್ಲ ನಿಚ್ಚಲುಂ||

1 ಧನದಮಹಾರಾಜನನ್ವಯರಂ ಮುಂಡಿಯ ವಂಶಮೆಂಬಿದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮುಮಂ ತದ್ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪ್ರತಿಸಾಲಪುರಮೆಂಬ ನಾಮವಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮುಮ ನರಸನ ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳ್ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗರನೆಂಬ ಪೆರ್ಗಡೆಯು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದು ಸಂಘ ಶ್ರೀಗೆ ತಿಳಿವಂತಾಗಲಿಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದಂ. ವಾಸುಪೂಜ್ಯಭಟ್ಟಾರಕರ ಕಾಲದೊಳಿ ಮಹೀಶ್ವರ ವಂಶದೊಳ್ ಯಶೋಧರನೆಂಬ ಮಹಾಮಂಡಲಿಕಂ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಂ ಶತಲಕನನಂತವೀರ್ಯನುಂ ಶ್ರೀಧರನುಂ ಪ್ರಿಯಂಬಕನುಮೆಂಬ ಮೂವರ್ಮಕ್ಕಳ್ಳ ರಸಂಗಿ ವಿಷಯದ ಚೂರಪುರಮನಾಳುತ್ತಮಿದುರ್ ಪ್ರತಾಪದಿಂ ದಕ್ಷಿಣದೇಶಮಂ ಸಾಧಿಸಿ ತನಗೆ ಮಾಡಿ ವೆಂಗಿಮಂಡಲಂ ಚೆಲುವನಪ್ಪುದಾಯಿದನಗೀದೇಶಮುಮಂ ಪ್ರತಿಸಾಲದನಪ್ಪುದಾಯಿ ಪ್ರತಿಸಾಲಪುರಮೆಂಬ ಪೆಸರನಿಟ್ಟು (ಗ).

[ಕಾಲಮಂ ಕಳಯುತ್ತಿದೊಂದುದಿನಸಂ ಸಕಲಾಂತಃಪುರ
ಪುರಂಧ್ರಿಯರವರಸು ವನಕ್ರೀಡೆಗೆ ಪೋಗಿ || ೩೬

ಓಳೆಯೊಳಂಗಸಂಭವನ ¹ ಬೀಡಿನ ಕೆಂಗುಡಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಲೂಂ
ಲೀಲೆಯಿನಂಕುರಪ್ರಕರದಿಂ ಮಿಡಿಯಿಂ ತಳರಿಂ ಮುಸುಂಕಿ ಭೂ
ಪಾಲನ ಸ್ನೇಹ್ಯಮಂ ಪದೆಪಿನಿದಿದಿಗೊಳ್ವವೊಲಿದ ಭೂ
ಜಾಳಗಳೂಪ್ಯಮಂ ಮನದ ಸೋಲದಿನಚ್ಚ ರಿವಟ್ಟು ಭೂಭುಜಂ || ೩೭

ನೋಡುತ್ತಂ ನಂದನವನದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯುಮಂ
ಏರಿದು ಪೊತ್ತಾಡಿ ನೆಜೆಯೆ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ದು ಗಂಧಸಿಂಧುರಾರೂಢನಾಗಿ
ದಿವಿಜೇಂದ್ರಲೀಲೆಯಿಂ ಪುರಕ್ಕೆ ಮಗುತ್ವಾತಂ ರಾಜಪತ್ನಿಯರುಂ ವಿಳಾ
ಸಿನಿಯರುಂ ವಿನೋದದಿಂ ತಿರಿಯೆ ತಪುಟಾದ ಮಾವಿನ ಬಲುಗೊಂಬು
ಗಳಂ ಕಂಡು ಬಿಜಗಾಗಿ || ² ೩೮

ತಳರಿಂದೊಪ್ಪುವ ಚೂತಭೂಜನಿಕರಂ ಮತ್ತೈನ್ಯದಿಂ ನೋಡೆ ನೋ
ಡೆ ಲಯಕ್ಕೆಯ್ದಿದುವಕ್ಕಟಾ ನರರ ಪೆಂಪುಂ ಶ್ರೀಯುಮಾಯುಷ್ಯಮುಂ
ಬಳಮುಂ ಪೆಂಡಿರ ಭೋಗಮುಂ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ
ಭೋಗಮುಂ
ತಿಳವಂದೀತಟದಿಂದೆ ಘುಸ್ತುನಣುಗುಂ ಕೇಳಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಮೇ || ೩೯

ಬೂತಿನ ಮಾತಂ ನಂಬಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಪೋಪನುಂ, ಕಳ್ಳನೊಡ
ಗೂಡಿ ವೈವಹಾರಕ್ಕೆ ಪೋಪನುಂ, ಸೋಂಬನೊಡಗೂಡಿ ಕೆಲಸಂಗೆಯ್ಯ
ದಿರ್ಪನುಂ ³ ಬಂದಿಕಾಣನ ಮಾತಂ ನಂಬಿ ಸಂಚಿತಧನಮಂ ತೋ
ರ್ಪನುಂ, ತಳಾಣನ ಮಾತಂ ನಂಬಿ ಮನದ ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಂ ಪೇಚ್ಚನುಂ,

¹ ಸನ್ನಿಭನ (ಕ. ಬ.)

² ರಾಜ್ಯುಗೈಯ್ಯುತ್ತವಿದೊಂದು ದಿನಸಂ ವನಕ್ರೀಡೆಯರಾಡಿ ಮಗುಳ್ವಾ
ತಂ ವಿಲಾಸಿನಿಯರಿಂ ಪೆಂಡವಾಸದೊಳ್ ಪೆಂಡಿರಿಂ ತಿಜಿಯೆ ತರಂಟಾದ ಮಾವಿನ
ಶಾಖೆಯುಮರಂಗಳಂ ಕಂಡು (ಗ).

³ ಕೆಲಸಂಗೆಯ್ಯ ವಿಪ್ರನುಂ (ಕ. ಬ.)

ಧೂರ್ತನಂ ನಂಬಿ ಬಾವಿಯೊಳ್ ಬೀಳ್ವನುಂ, ಟಕ್ಕನ ವಚನಮಂ ನಂಬಿ
ನೆಯ್ಯೊರ್ಗೊ ಪೋಪನುಂ, ಡೊಂಬನ ಮಾತಂ ನಂಬಿ ಕೂಸುಗುಡುವನುಂ
ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವಶಮಾಗಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಪಭೋಗಮಂ ಪತ್ತಿ ಧರ್ಮ
ಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನೆಗ್ಗುವನುಂ, ದುಃಖಕ್ಕಂ ದುರ್ಯಶಕ್ಕಂ ಭಾಜನನಕ್ಕು
ಮಲ್ಲದೆ ಮೆಚಿದಪ್ಪೊಡಂ ಸುಖಮನೆಯ್ದೆ ಲಾಟಂ || ೧೦

ಜಲಮಂ ಕಡೆದು ಧರತ್ತೀ
ತಳದೊಳ್ ಬೆಣೆ ಗೊಳಲಿರ್ಪ ನರನುಂ ವಿಷಯಂ |
ಗಳೊಳಗಿನ ನಿಂದು ಸೌಖ್ಯ
ಕ್ಕಳವುನುಂ ¹ ಮರುಳ ಬಾಲಮಾಗದೆ ಪೋಗಂ || ೧೧

ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಂ ನಂಬಿ ಕ
ರಂ ಚಲದಿಂ ಬಟ್ಟೆಪೋಪನೆಂಬನುಮೆಳಪಿಂ |
ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಸುಖಮಂ ಪಿಡಿ
ದಂಚಿತವೋಡ್ಡಕ್ಕೆ ಪೋಪನೆಂಬವನೆಗ್ಗಂ || ೧೨

ಬಡೆಗೆಜಿಯಂ ನಂಬಿ ಮನಂ
ಬಿಡೆ ಬೆಳಸಿಂಗಾಸೆಗೆಯ್ವನುಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳ್ |
ಕಿಡುವೊಡಲಂ ನಂಬಿ ಸುಖ
ಕ್ಕೊಡರಿಸುವವನೆಯ್ದೆ ಲಾಟನೆಂತುಂ ಫಲಮಂ || ೧೩

ಎನಗೆಂದುಂ ಸಾವಿಲ್ಲೆಂ
ದನವರತಂ ಸೊರ್ಕವೇಡ ಸಾವುಳ್ಳವನೊ |
ಯ್ಯನೆ ಸಾವೆ ಮನುಜರಂ ಕಂ
ಡೆನಗಂ ಸಾವುಂಟು ಬೇಗಮೆಂದಣಿಗಣುವಂ || ೧೪

ಸಾವೇವರಂ ಕಂಡಿದುಂ

ಸಾವೆಯ್ದಿದ ನರರನೊಯ್ಯು ಸುಟ್ಟುಂ ಮತ್ತಂ ¹ |

ಸಾವೆನೆಗಿಲ್ಲಂದಿರ್ಪನೆ

ಗಾವಿನಾರಯ್ಯು ನೋಡುವೆಂದುರ್ವೆಯೊಳ್ ||

೪೫

ಸಿರಿ ಕೆಟ್ಟು ಕರ್ಮವೆಶದಿಂ

ತಿರಿವವರಂ ಕಂಡು ಕಂಡು ಶಾಶ್ವತಮೆಂದಾ |

ಸಿರಿಯಂ ನಬಿರ್ಪಾತಂ

ಮರುಳುಳೆಯೊಳ್ ಮತ್ತೆ ಮರುಳ್ಳ ಕೋಡೆರಡೊಳವೇ || ೪೬

ಮುನ್ನಿನ ಚಾಗಿ ² ಗಳಾವೆಡೆ

ಮುನ್ನಿನ ವಿಭವಾಸ್ವಿತರ್ಕಳಾವೆಡೆ ಮತ್ತಂ |

ಮುನ್ನಿನ ಸಧರ್ಮ ³ ರಾವೆಡೆ

ಮುನ್ನಿನ ಚಕ್ರೇಶರಲ್ಲಿದರ್ ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ||

೪೭

ಅಜಿತದೊಳು ಪಿರಿಯನೆಂಬಂ

ಕುಣಿಯಾಗದೆ ನಂಬಿ ಕಿಡದೆ ಸಂಸೃತಿಯನಿದಂ |

ತೊಜಿದು ತಪದಿಂದೆ ತನ್ನಂ

ಮುಜಿದು ಸದಾಚಾರನಾಗಿ ನೆಗ್ಗುಲ್ವೇಡಾ ||

೪೮

ನಿಲ್ಲದ ತನುವನಿದಂ ತಳು

ವಿಲ್ಲದೆ ತಪದಿಂದೆ ತವಿಸಿ ಕೈವಲ್ಯಕ್ರೀ |

ವೆಲ್ಲಭನಾಗಲ್ವೇಡಾ

ಬಲ್ಲೆಂ ಸಂಸಾರದಮನಂಬ ಮನುಷ್ಯಂ ||

೪೯

¹ ನರರನೆಯ್ದಿ ಪುಟ್ಟಿದುಂ ತಾ (ಗ).

² ಛೋಗಿ (ಗ). ³ ಸೋದರ (ಗ).

ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪಟ್ಟದರಸಿಯರ ರೂಪುಗಳಂ ನೋಡುವುದುಂ,
 ಎನುಗೆ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ ನಿಮ್ಮಾತ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಡಹಲ್ಲದೆ
 ಸಯ್ಯಾಗಲಖಿಯದೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತೆ ಕೊಂಕಿದ ಕುರುಳ್ಳಳುಮಂ¹
 ಎನುಗೆಹಕಂಮಾಡಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಕೀನಾಶನ ಸುತ್ತುವಲೆಗೊಳಗಪ್ಪಿರೆಂದು
 ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ಮೋಖಳೆಯುಮಂ, ಎನುಗಪೇಜ್ವೆಮಾಡಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಕರ್ಮ
 ರಾಜಂ ಪಿಡಿಯಿಂದಲ್ಲಾಡಿಸದೆ ಮಾಣನೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತಿಲ್ಲಾಡುವೆ²
 ಮೇಲುದುಮಂ, ಎನುಗೆಹಗಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಅಂತಕನಿಂದಿಲುಂಕೆಪಡುವಿರೆಂದು
 ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ತೊಡೆಯೊಳುಂಕಿದ ನಿಜಿಯುಮಂ, ಎನುಗೆ ಮನಂಗೊ
 ಟ್ಪಿರಪ್ಪೊಡೆ ಸಂಸೃತಿಯ ಕೈಗೊಳಗಪ್ಪಿರೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ತೋಳು
 ಮಂ, ಎನುಗಚ್ಚುತಿರಪ್ಪೊಡೆ ನಾರಕರ ಕಾಲ ತುಳಪಕ್ಕೊಳಗಪ್ಪಿ
 ರೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ಚರಣಾವಿಂದಂಗಳುಮಂ] ಎನುಗೆ ಮೋಹಿಸಿದಿ
 ರಪ್ಪೊಡೆ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಗಳಪ್ಪಿರೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ದೊಡ್ಡಿದುವವ್ವ ಮುಡಿಗ
 ಳುಮಂ, ಎನುಗೆ ಸ್ನೇಹಂಗೆಯ್ದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಕುಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ವಿರೆಂದು
 ಪೇಜ್ವಂತೆ ಕೆಳಗಿಟುವ ಬಾಸೆಗಳುಮಂ, ಎನುಗೆ ಬಗೆಗೊಟ್ಟಿರಪ್ಪೊಡೆ³
 ನರಕಕ್ಕಿಟುವಿರೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತೆ ನಸುಜೋಲಿ ಮೊಲೆಗಳುಮಂ, ಎನುಗೆ
 ಪತ್ತುಗೆಯಂ ಮಾಡಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಸುಖದೊಳ್ ನೆಲೆಸದೆ ತಿರಿವಿರೆಂದು
 ಪೇಜ್ವಂತೆ ಸಂಚಳಿಸುವ ಕಣ್ಣುಳುಮಂ, ನೋಡಿ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪೆಚೆ,
 [ಪೆಚರ ಮನೆಯ ಮದುವೆಯೊಳ್ ಲೋಗರಂ ನಂಟರ್ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ

1 ಎನುಗಳಿಸಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಮೇಲಸಿಯಂತಾಗದೆ ಮಾಣರೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತೆ ಬಸ
 ವಾದ ನಡುವುಮಂ ನಮಗಾಸೆಗೆಯ್ದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಸಂಸಾರದೊಳ್ ಸುಳಿಯದೆ ಮಾಣಿ
 ರೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತೆ ಸುಳಿದಿರ್ಪ ಪೊಕ್ಕಳುಮಂ ಎನುಗೆ ನಚ್ಚಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಜವನ ಪಾಶಂ
 ಪೊತ್ತದೆ ಪೊಗೆದೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ಕೊರಲ ರೇಬೆಗಳಮಂ ಎನುಗೆಹಗಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ
 ವೃತ್ತಪ್ರರಾಜನ ಪೊಳವ ಸರಳ್ಳಳು ಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾಣವೆಂದು ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ದಂತಪಂ
 ತಿಗಳುಮಂ ಎನುಗಾಸೆಗೆಯ್ದಿರಪ್ಪೊಡೆ ಕೃತಾಂತನ ಕೂರಲಗೊಳಗಪ್ಪಿರೆಂದು
 ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ಸೆಳುಗುರುಗಳುಮಂ (ಗ).

2 ಪೇಜ್ವಂತಿದರ್ ಅಭರಣಗಳುಮಂ (ಗ).

3 ಕೈಮೊದ್ದಿದಿರಪ್ಪೊಡೆ (ಗ).

ವನುಂ ಶಾಶ್ವತಮಲ್ಲದೊಡಲುಮಂ ನಿರಂತರಮಲ್ಲದ ಧನಮುಮಂ ತವಿಸಿ
ಧ್ರುವಮಪ್ಪ ಸುಖಮಂ ಪಡೆಯದವನುಂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲರೆಂದು ತನ್ನೊಳ್
ನುಡಿದು ಸಂಸಾರವಳ್ಳಿಯಂ ಬೇರ್ವೆರನಿ ಕಿಷ್ಟುಡಾಡುವ ಕಜ್ಜ ಮನೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು] ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ವಂದು [ಮುಂಡುವಸಮನಂತವೀರ್ಯಂ
ಮೊದಲಾದ] ಕುಮಾರರಂ ಬರಿಸಿ [ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಯಶೋಧರಮಹಾ
ರಾಜನಿಂತೆಂದಂ ||

೯೦

ಸಕಳೋರ್ವೀಚಕ್ರಮಂ ಸಾಧಿಸಿ ಭುಜಬಲದಿ ತಾಳ್ವ ವೀರತ್ವದಿಂ
ಭೂ

ಪಕದಂಬಂ ಹಸ್ತಕಂಜದ್ವಯಮುಕುಳಿತರಾಗಿದು ಕೈವಾರದಿಂ ಸೇ
ವಕರಾಗಿರ್ಪಂತು ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಜಸಮಂ ವಾರ್ಧಿಯು ತಾಪಿನಂ ಶ
ತ್ರುಕದಂಬಂ ಬರ್ಚಿ ಕಪ್ಪಂದಿಜುಸಿದೆನೊಲವಿಂದಿನ್ನೆಗಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ||

ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದಿನಿನ್ನೆನಗೆ ತಡೆಯಲೆಡೆಯಿಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯಂ
ಕುಡುವ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಪದ್ಮಂಗಳಂ ಶರಣ್ಣಗಲ್ವೀಪ್ಪುದು ಧರಾಭಾ
ರಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಮೆಂಬುದುಮನಂತವೀರ್ಯಂ ನಿಂತೆಂದಂ ||¹

೯೧

ದೇವ ಮರುಳಲ್ಲೆನನಗಂ ²

ದೇವರ್ ಕೈಕೊಂಬ ³ ತಪಮೆ ಸಾಲ್ಗುಂ ಮುಕ್ತಿ |

ಶ್ರೀನಿಂತೆಯಲ್ಲದಳಿ ಮೆ

ಹೀವನಿತೆಗೆ ಸೋಲ್ತು ಕಿಡುವ ಗಾಂಪನೆಲ್ಲಂ ⁴ ||

೯೨

[ಈಭವದ ಸುಖಕ್ಕೆನಗೆ ಮೆ

ಹಾಭಯಮೋಗೆಯ್ದುಮೊಲ್ವೆನಲ್ಲೆಂ ನೆಣಿ ಧಾ |

ತ್ರಿಭಾರಮನವನೀಶ ಧ

ರಾಭಾರಮನಾಂತು ಕಿಡಿಸಲಾಜಿಂ ಸುಖಮಂ ||

೯೩

¹ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಮೆಂಬುದುಂ ಅನಂತವೀರ್ಯಮಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾ
ಕರನುಮಿಂತೆಂದು ಸೇಲ್ದಿ (ಗ).

² ಮರುಳಲ್ಲದೇನಗಂ (ಗ). ³ ಕೈಕೊಳ್ಳ (ಗ), ⁴ ಗಾಂಪವೆಲ್ಲಂ (ಗ).

ಎನಗೆ ದಯೆಗೆಯ್ಯುವನೀ

ವನಿತೇಶ್ವರ ದಿವ್ಯಸುಪ್ಪ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯೇ ಸಾ |

ಶ್ವಿನಿತಂಬುದುಂ ನೃಪಂ ಪ್ರಿಯ

ತನಯನ ಮೊತಿಗೆ ಪೆರ್ಚಿ ಮನದಾದರದಿಂ ||

F೫

ಈತಂ ಸಂಸಾರಕ್ಕತಿ

ಭೀತಂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಹಮುಳ್ಳವನಲ್ಲಂ

ಭೂತಳಭಾರಮನೆತ್ತುವೆ

ನೀತನ ತಮ್ಮಂಗೆ ತಡೆಯದೀಗಳ ಮುದದಿಂ ||

F೬

ಎಂದು ಯಶೋಧರಮಹಾರಾಜಂ ಶ್ರೀಧರಕುಮಾರನ ಮೊಗಮಂ
ನೋಡಿ ವೆಂಗಿಮಂಡಲಂವೊದಲಾದ ಸಮುದ್ರಮುದ್ರಿತಮಹೀವಳಯ
ಮೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದೆಂ
ಬುದುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಮುಗುಳ್ಗೆನಕ್ಕಂತೆಂದಂ ||

F೭

ದೇವರ್ ಧರಿಯಿಸುವಿಳಯಂ

ಭೂವಳಯದೊಳಮ್ಮೆವಂದಿಗರ್ ತಮ್ಮೆಳವಂ |

ಭಾವಿಸದೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಪೆಂಪಿಂ

ಗಾವಿಲತನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಧರಿಯಿಸಲಳವೇ ||]

FV

ದೇವರ್ ದಯೆಗೆಯ್ಯೊಡೆ ಸ

ದ್ವಾಪದಿನಪರ್ವಲಕ್ಷ್ಮೀಯಂ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ |

ದೀವ ಜಿನರಾಜದೀಕ್ಷೆಯ

ನೀವುದು ಪೆಟತೇವುದೆಮಗೆ ನಾಡುಂ ಬೀಡುಂ ||

F೯

ಕಳವೆಯಕೂಳುಮಂ ತಿಳಿದುಸ್ಸಮುಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ನುಚ್ಚು
ಗೂಳುಮನೆಣ್ಣೆಯುಮನುಣ್ಣುಮುಮಂ ಬಾಣಿಯ ಪಣುಮಂ ಖಂಡ
ಶರ್ಕರೆಯುಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಎಣಿಯ ಮಣ್ಣುಂ ಮೆಲ್ವನುಂ ಪಾಸುಮಂ
ಬಿಸುಟ್ಟು ಸಣಿಯ ಮೇಲೆ ಪಡುವನುಂ ನಂಟರುಮಂ ಕೆಳೆಯರು

ಮಂ ¹ ಬಿಟ್ಟು ದಾಯಿಗರಂ ಪೊರ್ದುವನುಂ ಕುದುರೆಯುಮನಾನೆಯುಮ
ನೊಲ್ಲದೆ ನಾಯನೇಷುವನುಂ ಅಮೊಬ್ಬಮಪ್ಪ ಅಣುವ್ರತಮಹಾವ್ರತಂ
ಗಳುಮನುದಾಸಿನಂಗೆಯ್ದು ಸಂಸಾರದಲ್ಪಸುಖಮಂ ಪೊರ್ದುವನುಂ
ಮರುಳರಲ್ಲದೆ ಚತುರರಲ್ಲರ್ದೆ || ೧೦೦

[ಅದಲುಂ ಕೈವಲ್ಯಶ್ರೀ
ಸುದತಿಯನಾತೀವ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯನೆ ಶುಭಾ |
ಭೃದಯಮನೆ ಕುಡುವುದಲ್ಲದೆ
ವಿದಿತಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಬೇಡ ರಾಜ್ಯ ಶ್ರೀಯಂ] || ೧೦೧

ಎನಗೆಳ್ಳನಿತುಂ ಸಾಸವೆ
ಯನಿತುಂ ನೀರನಿತು ಮೋಹಮಿಲ್ಲವನಿಯಮೇ |
ಲೆನಗೆ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಮೋಹಂ
ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯೊಳುಂಟು ದೇವ ನಿಶ್ಚ ಯದಿಂದಂ || ² ೧೦೨

ಎಂದು [ಪಲವಂ ನುಡಿಯದೊಂದನೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಮಾಗಿ ನುಡಿದ.
ಮಾಣು ದುಂ ಯಶೋಧರಮಹಾರಾಜಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯು
ಮನದ ನಿರ್ಮಳಕೆಯನುಡಿದು ಪೆಣತಂ ನುಡಿಯದೀಪ್ರಿಯಬಂಧು
ಕುಮಾರಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಧರಾಭಾರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮೆಯ್ಯುಖಕ್ಕೆ
ಳಸದನಂತವೀರ್ಯಕುಮಾರನುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನ ಕರನುಂಬೆರಸು ಪೊ
ಟಲಂ ಪೊಣಮಟ್ಟು ಪೋಗಿ] ³ ವಿಶ್ವಸೇನರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀ
ಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಕಳಶ್ರುತಮುಮನೋದಿ || ೧೦೩

1 ನಂಟರ ಕೆಳಯಂ (ಗ)

2 ಎನುಗೆ ಮನದೊಳಗೆ ಕೇಳ ಸಾ | ಸವೆಯನಿತುಂ ಮೋಹಮಿಲ್ಲ ಭೂವನಿತ
ಯಮೇ || ಲೆನುಗೆ ಪಿರಿದಪ್ಪ ಮೋಹಂ | ಭುವನೇಶ್ವರ || ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯೊಳ ನಿಶ್ಚ
ಯದಿಂದಂ (ಗ)

3 ಮಣಿಮಾತಿಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತು ನುಡಿವುದು೨ ಪ್ರಿಯಂಬಕಕುಮಾರಂಗೆ
ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಮೂವರುಂ (ಗ)

ಗುರುಪದಸೇವೆಯಿಂದಮಳಚಿತ್ತದಿಸುಜ್ವಲಮಪ್ಪದೊಂದುದು
 ಧರಣಿರಿತಂಗಳಿಂದಮರ್ದ ಸಂಯಮದಿಂ ಮನದೋಚೆಯಿಂ ಮನಂ
 ಮುರಿಯದೆ ಬಾಹ್ಯದಿವ್ಯತಪದುನ್ನತಿಯಿಂ ಪಲವುಂ ಪರೀಷಹೋ
 ತ್ಕರದೊಳಮಿದ್ ಬಾಧೆಗೆ ಮನಂಗಿಡದಾರ್ಜಿತಮಪ್ಪ ಧೈರ್ಯದಿಂ ||

[ಇವೆರ್ಗೆ ದೊರೆಯಿಲ್ಲ ಬಗೆವೊಡೆ

ಭವನದೊಳಂದರ್ತಿವೆರಸು ಭಕ್ತಿಯ ಭರದಿಂ |

ಪ್ರವರಗುಣಾಧ್ಯರ್ ಬಣ್ಣಿಸೆ

ವಿವಿಧಗುಣ ತಪದೊಳುತ್ತರೋತ್ತರಮಾದರ್ ||

೧೦೫

ಮುನ್ನಿನ ಸಿರಿಯಂ ನೆನೆಯದೆ

ಮುನ್ನಿನ ಶೀಲೆಗಳನೆಯ್ದೆ ಪಂಬಲಿಸದೆ ಭೂ |

ಪೋನ್ನತರರಟ್ಟಿ(?)¹ ತಪದೊಳೆ

ಮುನ್ನಿನ ಸಚ್ಚರಿತರೋಚೆಗಣೆಯನೆ ನೆಗಟ್ಟರ್] ||

೧೦೬

ಬೆಂಬಿಲ್ಲದೆ ಪೆಟಪೆಟತಂ

ಪಂಬಲಿಸದೆ ಕರ್ಮವೈರಿಗೆಡೆಗುಡದೆ ಶರೀ |

ರಂ ಬಡವಾದಪುದೆನ್ನದೆ

ಡೊಂಬಿಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯೊಳೆ ನೆಣೆ ನೆಗಟ್ಟರ್ ||

೧೦೭

ಎಂತುಟು ಜಿನೇಂದ್ರವಚನಮು

ದಂ ತಪ್ಪದೆ ಪೆಟರ ಪೂಜೆಗಳಸದೆ ಸುಖಮಂ |

ಜಂತಿಸದೆ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಶ್ರೀ

ಕಾಂತೆಯ ಕೂಟಮನೆ ಬಯಸಿ ನೆಗಟ್ಟರ್ ತಪದೊಳೆ || ೧೦೮

ಪಾವಸೆಗೆಲ್ಲಂ ಮೆಟ್ಟಿದಂತೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಂ ಮಿಾಣಿ ಪರಿಯದೆ
 [ತ್ರಿದಂಡರಹಿತರುಂ ತ್ರಿಶಲ್ಯವರ್ಜಿತರುಂ ಚತುಷ್ಕಷಾಯದೂರರುಂ
 ತ್ರಯೋದಶವಿಧಚಾರಿತ್ರಸಂಪನ್ನರುಂ ಪಂಚಾಚಾರಯುಕ್ತರುಂ ದಶ

ಧರ್ಮಧರರುಮಾಗಿ] ಗುರುಗಳಜ್ಞೆಯಿಂ ಗುರುಗಳನಗಲ್ಪು ವಿಹಾರಿ
 ಸುತ್ತುಂ ಬಂದು ಜಟಾಶಿಖರಮೆಂಬ ಪರ್ವತಮನೆಯಿ ತದ್ಗಿರಿಯೊಳ್
 ಯಶೋಧರಭಟ್ಟಾರಕರುಮನಂತವೀರ್ಯಮುನಿಸುಂಗವನೊಂ ಅಷ್ಟಕ
 ಕರ್ಮಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ¹ ಪರಮಶ್ರೀಮನಃಪ್ರಿಯರಾದರಕಳಂಕರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀ
 ಧರಾಚಾರ್ಯರಾಗಿರಿಯೊಳುಗ್ರೋಗ್ರಸುಪ್ಪ ತಪದೊಳ್ ನೆಗಲುತ್ತುಮಿದರ್
 ರನ್ನೆಗಂ || ೧೦೯

ಪ್ರತಿಪಾಲಪುರಮುಮಂ ಸಂ

ತತಮವನೀತಳಮುಮಂ ಮಹೋನ್ನತಿಯಿಂದು |

ದತ್ತವೈರಿದರ್ಪದಳನಂ

ನುತಸತ್ಪ್ರಿಯಬಲಕುಮಾರಕಂ ಪಾಲಿಸುತುಂ || ೧೧೦

[ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿಪ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂ ವನಪಾ
 ಲಕನೋರ್ವಂ ಬಂದು ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನಂ ಕಂಡು
 ತನ್ನ ತಂದ ಪೊಸಮಾವಿನೆಳದಳರುಮಂ ಜಾದಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪಾದರಿಯ
 ಪೊಸಪುಷ್ಪಮುಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೊಡಮೆಟ್ಟು || ೧೧೧

ಅಳಗಳ ಗಾಯನಂ ನಿಮಿಜಿ ಕೋಕಿಲನಿಸ್ವನಮುಣ್ಣೆ ಕೇಕಿಸಂ
 ಕುಳರವಮೊಪ್ಪೆ ಕೆಂದಳರ ಗೊಂದಲದಿಂ ಸಹಕಾರಭೂರುಹಾ
 ವಳ ಕಡುರಯ್ಯನಾಗಿ ವನಜಂಗಳರಲ್ದಿರೆ ಕೂಡೆ ಚಂದ್ರನು
 ಜ್ವಳಿಸಿ ವಿನೋದದಿಂ ಪದೆಯೆ ಬಂದನೊರಲ್ಪು ವಸಂತವಲ್ಲಭಂ || ೧೧೨

ಅಂತು ಬಂದ ವಸಂತಮಾಸಮಂ ವೃಥೆಮಾಡದೆ ವನಕ್ರೀಡೆಗೆ
 ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯದೆಂದು ಬಿನ್ನಸಂಗೆಯ್ಯುದುಂ, ಪ್ರಿಯಬಳಕುಮಾರಂ
 ವನಪಾಲಕನ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಸಾಯದಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮನಮಂ
 ಲೇಸುಮಾಡೆಂದು ಕಳುಹಿ ಮೆಚುದಿವಸಮುತ್ತಾಹಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಪಿ ||

¹ ಅಷ್ಟವಿಧಕರ್ಮನಿರ್ಘೋಷನಂ ಮಾಡಿ (ಗ)

ನೆಲೆನೊಲೆ ಶೋಭಿವೆತ್ತಿರೆ ಮುಖಾಂಬುರುಹಂ ಕಡುರಯ್ಯಮಾಗೆ ಸಂ
ಚಲನಯನದ್ವಯಂ ಪೊಳೆಯೆ ಕರ್ಣಯುಗಂ ಕರಮೊಪ್ಪೆ ನೀಲಕುಂ
ತಲದ ಬೆಡಂಗು ಶೋಭಿವೆಡೆದುನ್ನ ತಿವೆತ್ತಿರೆ ಗಾಡಿವೆತ್ತ ಕೋ
ಮಲೆಯರಿನೊಪ್ಪಿ ಬಂದನವನೀಶ್ವರನಂದಮರೇಂದ್ರಲೀಲೆಯಿಂ || ೧೧೪

ಅಂತು ಬಂದು ತನ್ನ ಬರವಿಗೆ ತೋರಣಂ ಗಟ್ಟಿದಂತಿರ್ದ
ಮಾಧವೀಲತೆಗಳುಮಂ, ತನ್ನ ಬರವಿಗೆ ವನದೇವತೆಯರ್ ನೆರೆದು
ಮಂಗಳಂ ಪಾಡುವಂತೆ ಮೃದುನಿನಾದದಿಂ ಪಾಡುವ ಮುಖದುಂಬಿಗ
ಳುಮಂ, ತನ್ನ ಪಡೆಯನಿದಿಗೊಳ್ವಂತಿರ್ದ ಸರೋವರಗಳುಮಂ
ತನ್ನ ಪಡೆಗೆ ವಸಂತರಾಜಂ ಬಿರ್ದಂ ಸಮೆದನೆಂಬಂತೆ ತನಿರಸದಿಂ
ತೀವಿ ಬೀಗಿ ಬೆಳದ ಪಣ್ಣಳ ಭಾರದಿಂ ಮುಖವಂತಿರ್ದ ಮೈಂದ
ವಾಚೆಗಳುಮಂ, ತನ್ನ ಬರವಿಗೆ ಪೂವಲಿಗದಖಿದರೆಂಬಂತೆ ನೆಲದೊಳ
ಕ್ಕಿರ್ದ ಸುರಗಿಯ ನಾಗಸಂಪಗೆಯ ಪಾದರಿಯ ಪೂಗಳುಮಂ, ತನ್ನ
ಪಡೆಗೆ ಬಿಡಲೆಂದು ಕಾಮದೇವಂ ಸಮೆದ.....ಲತಾಮಂಟಪಗಳುಮಂ
ನೋಡುತ್ತಂ, ನಂದನವನದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಪಿರಿದುಬೇಗಂ ತನ್ನ ಮನ
ದಲಪು ಪೋಪಂತೆ ವನಕ್ರೀಡೆಯುಮನಾಡಿ ಮತ್ತಂ ತದ್ವನದಿಂ ಪೊಣ
ಮಟ್ಟು ಪೋಗಲಾಟದೆ ವಿನೋದದಿಂ ತೊಟಲುತ್ತುವೊಂದುಲತಾಮಂಟ
ಪದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಕರ್ಪುರದ ಜಗುಲಿಯಮೇಲೆ ಕಂಕೆಲ್ಲಿಯ ಪಲ್ಲವಂ
ಗಳಿಂ ಸಮೆದ ತಳವಾಸಿನಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿ || ೧೧೫

ನರನಾಥಂ ಸುಖದಿಂದಿರೆ

ಕರಮುಗ್ರವಿಷಾಹಿಯಪ್ಪ ಪಾವೆಯ್ದಂದೋ |

ಸರಿಸದೆ ನೃಪನುಂಗುಟಮಂ

ಭರದಿಂದಂ ಕಪ್ಪೆಯೆಂದು ಪಿಡಿವುದುಮರಸಂ] ¹

೧೧೬

1 ಅಂತು ಸುಖದಿನಿದೊಂದುದಿನಸಂ ವನಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿ ವಲ್ಲಭವೆರಸು
ಕಂದಳಿರ್ದವನ ಕೆಳಗಣ ಲತಾಪಂಟಪದೊಳ್ಳಟ್ಟಪುರ್ದುಂ ಸುಗಂಧಕ್ಕೆಳಸಿ ಬಂದ
ಘಾವು ತಲೆಯಂ ಪಿಡಿವುದುಂ (ಗ)

ಬೆಲಗಾಗಿ ತನ್ನ ತನುವಂ

ತೊಡೆದು ಮಹಾರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನೆನೆದು ಕರಂ |

ಮೆಲುಗದೆ ಜಿನೊಂದ್ರಪದಮಂ

ಸೆಜಿವಿಡಿದಂ ಜ್ಞಾನಿಯಪ್ಪವಂ ಕೆಟ್ಟ ಪನೇ ||

೧೧೩

ಜಿನಪದಯುಗವಾರಿಜಮಂ

ನೆನೆಯುತ್ತಂ ರಾಜ್ಯವೋಡಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಧರಾ |

ವನಿತೇಶಂ ಗೀರ್ವಾಣಾಂ

ಗನೆಯರೊಳೊಡಗೂಡಿದಂ ಸಮಾಧಿಯ ಫಲದಿಂ ||

೧೧೪

[ಇತ್ತಲಿಂದ್ರಪ್ರಭನೆಂಬ ಪೆರ್ಗಡೆ ಪ್ರಿಯಬಳಕುಮಾರಂ ಪರ
ಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದನಖಿದು ಮನದೊಳ ಮಲಮಲಮೆಲುಗಿ || ೧೧೫

ಸಂತತಿಯಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಂ

ಹಿಂತಾದುದು ವೈರಿಭೂಭುಜರ್ಗಡೆಯಾಯ್ತಿ |

ನ್ನಂತಕ್ಕುವೊ ಪೇಟೆ ಬಿದಿಯೆಂ

ದಂತರದೊಳ್ ಮೆಲುಗಿ ಕುದಿದು ಬೆದೆಬೆದೆಬೆಂದಂ ||

೧೧೬

ಅಂತು ಕುಮಾರನ ಸಾವಿಂಗಂ ಪೆಲಗಣ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ
ತಾಳವಂತಪ್ಪ ಸಂತತಿಯಿಲ್ಲದುದಕ್ಕಂ ಬೆಲಗಾಗಿ ಕುಮಾರಂ ಸತ್ತನೆಂಬುದ
ನಾರ್ಗಮೆಲುಗದೆ ಗುಪ್ತದಿಂದರಸಂ ವನಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿ ಬಲಿಪ್ಪನೆಂದು
ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ತಂದು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ನಾಡ ಗಡಿಗೆ ಪರಮಾಂ
ಡಲಿಕರಿಂ ಬಾಧೆಯಾಗದಂತೆ ದಂಡಂ ಪೇಟ್ಟು ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ
ಮುಷಿನಿವಾಸಸರ್ವತೋಳದನೆಂಬುದಂ ಚರರ ದೆಸೆಯಿಂದಮೆಲುಗಿದು
ತನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಗಂಗರಸನವಸಾನಮನಖಿಪಿ ಬೀಡಿನ ಕಾಪಂ ಪೇಟ್ಟು ||

ತೆಂಕಣ ಭೂಪಾಲಕರಂ

ಭೋಂಕನೆ ಪರಿದೆಯ್ತಿ ದರ್ಶಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ಮನಂ |

ಶಂಕಿಸದೆ ಕಾದಿ ಚಲದಿಂ

ದಂ ಕಪ್ಪಂದಪ್ಪುದೆಂದು ವೆಂಗಿಯ ನಾಥಂ ||

೧೧೭

ಎನಗೆ ಬೆಸಸಿದನೆಂದು ಕೃತಕವಚನಮಂ ಪೊಣಲೊಳಗೆಲ್ಲಂ ಪ್ರಕಟಂಮಾಡಿ ಚಾತುರಂಗಳಂಬೆರಸು ಪೊಣಮಟ್ಟು ಕತಿಸಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಋಷಿನಿವಾಸಪರ್ವತಮನೆಯ್ನಿ ಪರ್ವತನಿಂತಂಬದೊಳ್ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಕತಿಸಯಜನಂಬೆರಸು ಪರ್ವತಮನೆಯ್ನಿ ಜಿನಭವನಂಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಗೆವೆಂದು ತನ್ನನೀಂದ್ರನ ಪಾದಪಂಕಜಂಗಳಂ ಪಲವರ್ಚನೆಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಿಣಿದು ಬೇಗಂ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ವು ಕೃತಕವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದಂ || ೧೦೩

ಪರಮಸುನೀಶ್ವರ ನೀವೀ

ಗಿರಿಯೊಳ್ ನೆಲೆಸಿದಿರೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವು ಸದಾ |

ಚರಿತಗುಣರಾಶಿ ನಿಮ್ಮಯ

ಚರಣಸರೋಜಾತಯುಗಳಮಂ ನಿಶ್ಚಯದಿಂ ||

೧೦೪

ಕಾಣ್ಣಿವೆಂಬರ್ತಿಯಿಂ ವೆಂಗಿಮಂಡಲದಿಂ ಬಂದೆವಾವೆವೊಡೆ ಪರದರನಾಮ್ಮಯದ (?) ಶ್ರಾವಕರೆವಿನ್ನಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಶ್ರೀಪಾದಮಂ ಕಾಣಲೆಂದು ಪಲಂಬರುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ವ್ರತಂಬೆರಸು ಬಂದು ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿರ್ದೋಗಿರಿಯನೇಣಲಾಣರ್ ಕಡುವೃದ್ಧರವರಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ್ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ಪರಸಿ ಸಂತೋಷಮಂ ಮಾಡ್ಪುದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮೆಗುಳೆ ವಂದಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟ ಬೀಡಿಗೆ ಬಂದರನ್ನೆಗಂ ಮುನಿಮುಖ್ಯನವರ ಮಾತಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳ್ ಚರ್ಯಾಮಾರ್ಗದಿಂ ಪೊಣಮಟ್ಟು ||

ಅವರ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಮುನಿಸ್ತಂಗಳಂ ದಿಟವೆಂದು ಭೂ

ಭುವನವಂದಿತಪಾದಪಂಕಜನಾದರಂಬೆರಸರ್ತಿಯಿಂ

ವಿವಿಧಶೀಲಗುಣಾಬ್ಧಿ ನಂಬಿದನಂತು ಮೆಲ್ಲನೆ ಶೈಲದಿಂ

ದವನಿಗೆಯ್ದರೆ ನೋಡಿ ಕಂಡು ಮನೋನುರಾಗದಿನಾಖಳಂ || ೧೦೫

ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ನಿಲಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಪಿರಿದಪ್ಪಂತಪ್ಪ ಮರ್ದುಗಳಂ ಕೂಡೊಳ್ ಬೆರಸಿ ಕಯ್ಯಲಿಕ್ಕು ವ್ರದುಂ ಶ್ರೀಧರಮುನಿನಾಥನವರ ಕಪಟ

ವೃತ್ತಿಯನುಡಿಯದುಂಡು ಸೊಕ್ಕು ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ ಟಕ್ಕುನಿಕ್ಕಿದಂತು
ಕಡೆದು ನಿರ್ದೇಗಿಯುಂಡುಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪಿರಿದಪ್ಪುತ್ನವದಿಂ ಸಿವಿಗೊಳಕ್ಕು
ದಾಡಾದಾಡಿಯಿಂ ಬಂದು ಪ್ರತಿಪಾಲಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮುಜೆದು ಪಟ್ಟ
ಮುನಿಪತಿಗೆ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ ತುಡಿಸಿ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಪೂಸಿ
ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮೆನುಡಿಸಿ ರೋಮಜವೆಂಬ ಪಾಸಿನಮೇಲೆ ಕಡಿಸಿ ಸುತ್ತಿ
ಮುತ್ತಿ ಬಂದೋಲಗಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಂ ಮೂಱನೆಯ ದಿವಸಕ್ಕೆ] ¹ ||

ಪರಮಗುಣಾಂಬುರಾಶಿ ಖಳನಿಕ್ಕಿದ ಮರ್ದಿನ ತೀವ್ರಮಪ್ಪ ನಿ
ಪು ರವಿಪದುಕ್ಕು ಪೋಗೆ ತನು ಘಮ್ನಿನಲೋಮೆಯೆ ನೋಚಿ ತಾಗೆ ತ
ದ್ಗಿರಿಯೊಳ ನಿಂದೆನೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂ ಮುಣಿದೊಯ್ಯನೆ ಮೆಯ್ಯನಾದರಂ
ಬೆರಸು ನಿಮಿರ್ಚಿ ಕಾಲನೊದೆದ್ದು ಕರಂಗಳಿನಾತ್ಮದೇಹಮಂ||೧೦೮

ತಡವರಿಸಿ ನೋಡಿ ತುಡಿಸಿದ ತೊಡವುಗಳುಮನುಡಿಸಿದ ನೀರೆ
ಯುಮಂ ಪೂಸಿದ ಶ್ರೀಬಂಡಮುಮಂ ಪಟ್ಟದ ಪಾಸುಮಂ ಸುತ್ತಿ
ಮುತ್ತಿದ ಮೆಕುಟಬದ್ಧ ರುಮಂ ಕಂಡು ಬಿಜಿಗಾಗಿ || ೧೦೯

ಸುರವರಪೂಜ್ಯಮಪ್ಪ ದಿವಿಜೇಶ್ವರಲಕ್ಷ್ಮಿಗಮೂಲ್ಯಮಪ್ಪ ಸೌಂ
ದರಮೆನಿಸಿದ- ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯನೆಯ್ದಿ ಸಲಾರ್ಪ ಸಮಸ್ತದೋಷದೊಳ್

1 ಇತ್ತಲಿಂದ್ರಪ್ರಭನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನಂ ಕುವಾರನ ಸಾವನುಡಿದು ಸಂತತಿಯಿಲ್ಲ
ದುದಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯುಲಾ ಮುಣಿಗೆ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯರ ದಿಗಂಬರಗಿರಿಯೊಳಿದುರದನುಡಿ
ವನಪ್ಪುದುಂ ತನ್ನಮಗಂಗೆ ಕುವಾರನ ಕಾರ್ಯವನುಡಿಪು ಪುರಕ್ಕೆ ಕಾಪಾಗಿ
ರಿನ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದವರನಳವಡಿಸಿ ಬಂದವೆನೆಂದು ರುಪಿನಿವಾಸಸರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯರು ವಂದಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ತದನಂತರಂ
ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಮಂ ಕಾಣಲೆಂದು ಪಲಂಬರಂ ವ್ರತವಿಶೇಷದಿಂ ದೂರದೇಶದೊಳಿ
ರ್ವು ಬಂದ ವೃದ್ಧರಪ್ಪುದುಂ ಪರ್ವತಮನೇಲಿಲಾಹಿದಿದಪರಂಬುದುಮವರ್ಕ
ರುಣಿಸಿ ತದ್ಗಿರಂದ್ರದಿಂದಿಳಿದವರ್ಬಿಟ್ಟ ಬೀಡಿನೊಳು ಚಿಗುಗುಡುವುದುಮಿಂದ್ರಪ್ರಭಂ
ನಿರಿಸಿ ನಿರ್ದಿಬರಂತಾಹಾರಮನಿಕ್ಕುವುದುಂ ಡಕ್ಕುಗೊಂಡಂತೆ ತೊಂಕಡಿಸಿ ಕಡೆ
ದರಾನೆಯಮೇಲೆ ದಾಳಾದಾಳಿಯಿಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಪುರಕ್ಕೆ ವಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು
ದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳಂ ತೊಡಿಸಿ ಪಾಸಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡೋಲಗಿ
ಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದು ಮೂಱನೆಯ ದಿವಸದಂದಿಗೆ (ಗ)

ಪೊರೆಯದ ದುಃಖಮಂ ಮಜ್ಜಿದು ಪೊರ್ದಿಸಲೀಯದ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಪರಿಹರಿಸಂತುಟೊಂದು ವಿಧಿಯುಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದು ಕರ್ಮ ದೇಶ್
ಯಿಂ || ೧೩೦

ಪುಸಿದು ದುರಾತ್ಮನೆನ್ನ ಗುಣಮಂ ಭುವನತ್ರಯಪೂಜ್ಯನಪ್ಪುದಂ
ಕುಸಿಯಿಸಿ ತನ್ನ ಬಾಚ್ಚೆಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ವೈಶ್ಯರೆವೆಂದು ಬಂದು ನಂ
ಬಿಸಿ ಕಡುದೂರ್ತಿನಿಂ ಪಲವುಟಕ್ಕುಗಳಂ ಸಮೆದನ್ನಮಂ ಸಮಂ
ಜಸಿಕೆಯನೊಕ್ಕು ಬೇಗಮೆನಗಿಕ್ಕಿ ಬಚಿಕ್ಕ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ || ೧೩೧

ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ತಮ್ಮಂತು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಕೇಡಿಂಗೆ ಬಿಸು
ಸುಯ್ದು ಪಾಸಿನಮೇಲೆ ಬೀಜ್ಯುದುಂ ಶೀತಲಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದೆಚ್ಚುಹಿಸಿ
ಸಯ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಗೆ ಸಮಸ್ತಬಂಧುಜನಮುಂ
ಪ್ರಧಾನರುಂ ¹ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿ ಬಿನ್ನ ಪಮೆಂದಿಂತೆಂದರ್ || ೧೩೨

ಸಂತತಿಯಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಮ
ನಿಂತಿದನಡಿಗದಿ ಕಿಡಿಸದುನ್ನತಗುಣ ನಿ |
ಶ್ಚಿಂತಂ ನಿಹಿಸಿ ಬಚಿಕ್ಕಂ
ಸಂತತಿಯಂ ಮಾಡಿ ದೇವ ತಪದೊಳ್ ನಿಲ್ ನೀಂ || ೧೩೩

[ಪರಮಾಂಡಳಿಕರ್ ಭಯದಿಂ
ಕರಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕಪ್ಪಮಂ ತಂದೀವರ್ |
ಕರಮಂಜಿ ನಿನ್ನ ಜನಕಂ
ಗರಡಿಲ್ಲದೆ ದೇವ ನೀನಿದಂ ಕಿಡಿಸುವುದೇ] || ೧೩೪

ಎಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು ಕಾರುಣ್ಯಮಪ್ಪಂತು ಕಣ ನೀರ್ಗಳ
ನಿಕ್ಕಿ ನಿಪ್ಕರುಣಿಯಾಗಿ ಪೋಪೆನೆಂಬ ಬಗೆಯುಳ್ಳೊಡನಿಬಿರುಮಂ ²
ಕೊಂದು ಪೋಗಿಂದು ಮದದಾನೆಯಂ ಕಂಬಕ್ಕೆ ತಪಂತೆ ಲಲ್ಲೆಗೆಯ್ದು

ಬಲ್ಲಾಳ್ತನದಿಂ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟ ಸಿಂಹಮಂ ಸೆಱಿಯಿಡುವಂತೆ ರಾಜ್ಯ
ದೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ ಪಲವುತೆಡದ ಕಾಪುಗಳಿಂ ಮಿಡುಕಬಾರದಂತಾಗೆ ಕಾದು
ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುವುದುಂ || ೧೩೫

ಬಿಸುಟು ನುತರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಯ
ನಸದೃಶಮೆನಿಸಿದ್ ಮುಕ್ತಿಗೋಮಿನಿಯೊಳ್ ಸಂ |
ತಸದೊಳ್ ಕೂಡುವುದೆಂಬಂ
ತಸಹಾಯ ¹ ಪರಾಕ್ರಮಂ ಮಗಂ ಪುಟ್ಟುವುದುಂ || ೧೩೬

[ಕರಮಲ್ಲದೊಸೆದು ರಾಗಂ
ಬೆರಸು ಮಹೀಪಾಲನಾತ್ಮಪುತ್ರಂಗೆ ಮನೋ |
ಹರಮಪ್ಪ ತನ್ನ ತಂದೆಯ
ವರನಾಮವನಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟ ಪಟ್ಟ ಮನಾಗಳ್] ² || ೧೩೭

ಸೆಱಿಮನೆಯೊಳಿದ್ ಮನುಜಂ
ಸೆಱಿ ಬಿಟ್ಟ ಬಟಕ್ಕ ನಿಲ್ಲದೋಡುವ ತೆಡದಿಂ |
ಪೆಟಪಿಂಗಿ ಸೆಡೆದು ನಿಲ್ಲದೆ
ತಱಿಸಲದಿಂ ಬಿಟ್ಟ ಸಕಲರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಂ || ೧೩೮

[ಪೋಗಿ ಜಿನದೀಪ್ತೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ದ್ವಾದಶವಿಧತಪದೊಳುತ್ತ
ರೋತ್ತರಂ ನೆಗಟ್ಟು ಮುನ್ನಿನ ಋಷಿನಿವಾಸಪರ್ವತದೊಳ್ ಪಲವುಕಾಲ
ಮಿದುರ್ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂಗೆಯ್ದ ನಿರ್ವಾಣಶ್ರೀಸಮೇತನಾದನಂದಿನಿಂದಿ
ತ್ತಲುಂ ಋಷಿನಿವಾಸಗಿರಿ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರ್ಯರ ಪೆಸರೆ ಪೆಸರಾಗಿ ಶ್ರೀಪ
ರ್ವತಮೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಂದುದು. ತದ್ಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೊ
ಳೊಂದು ಎಟವೈಹದ ಕೆಳಗಿದುರ್ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದರಪ್ಪದಪಿಂದಾಸ್ಥಿ

1 ಸಂತಸದಿಂ ನೆರೆಯಲ್ ಬೇಗದಿನಸಹಾಯ (ಗ)

2 ಪುಟ್ಟ ಯೋಧರನೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟ (ಗ)

ನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವೆಟಮೆಂಬ ಪೆಸರಾಯ್ತು. ಶ್ರೀಧರಕೇವಲಿಗಳ್ಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಚತುರ್ವಿಧದೇವನಿಕಾಯಂ ಸರೆದರಪ್ಪದಖಂ ದಾಸ್ಥಾನಕ್ಕಮರಾಪತಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಾಯ್ತು. ತನ್ನನಿ ತಪಂಗೆಯ್ವ ಕಾದೋಳ್ ಅರ್ಜುನವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗಿದರಂ ಖೇಚರರ್ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಂ ಪೂಜಿಸಿದರಪ್ಪದಖಂದಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನವೆಸರಾಯ್ತು. ಇಂದ್ರ ಪ್ರಭನಾಮುನಿಯಂ ಭದ್ರಿಸಲ್ವೀಡಿ ವೃದ್ಧರ್ ಬಂದಿದರಂದೊಡೆ ವೃದ್ಧ ಗಿರಿಯಾದುದು. ಯಶೋಧರಕುಮಾರಂ ಋಷಿಪುತ್ರನಪ್ಪದಖಂದಾ ತನ ಮೈದುನರ್ ಮೇಳದಿಂ ಮುಂಡಿಯ ವಂಶಜನೆಯೆಂದು ಕುಮಾರ ನೊಡನೆ ನಗುವುದಖಂದದುವೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಗಿ ಮುಂಡಿಯ ವಂಶಮಾದು ದೆಂದು ಬುದ್ಧಿಸಾಗರಂ ಧನದಮಹಾರಾಜನ ವಂಶಾವತಾರಮುಮಂ ಪ್ರತಿ ಪಾಲಪುರದ ಪೆಸರ ವೃತ್ತಾಂತಮುಮಂ ಪೇಟೆ ಸಂಘಶ್ರೀ ಸಂತೋಷಂ ಬಟ್ಟು ||

೧೩೯

ಈತನ ವಂಶದವರೆ ವಿ

ಖ್ಯಾತರ್ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲರೆಂದುಂ ಧರ್ಮೋ |

ಪೇತರದಜಿಂದಮಿಸ್ಯಪ

ಜಾತನನಾನೆನಿತು ಪುಣ್ಯದಿಂ ಪೊದಿ-ದೆನೋ ¹ ||

೧೪೦

ಏನೆಂದಖಿಯದೆ ಮುನ್ನಪ

ಮಾನಂ ಗೆಯ್ದಿದ್ವಿಢುನುಡಿದು ಜಿನತತ್ತ್ವಮನ |

ಜ್ಞಾನತೆಯಿನೀಗಳಖಿದೆಂ

ಮಾನವಪತಿಯಿಂದಮೊಳ್ಳತೆಂಬುದನಿಂಬಿಂ] ² ||

೧೪೧

1 ಜಾತನನಾಗಿಂತು ಪುಣ್ಯದಿಂ ಪೊದುವೆನೇ (ಕ. ಬ.)

2 ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿ ಕರ್ಮಜ್ಞನಾಗೆಯ್ದಿನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ದನಿತ್ತಲ್ ಯಶೋಧರಕುಮಾರನ ಮೈದುನಂ ಮುಂಡಿಯವಂಶಜನೆಂದು ಕಾಡು ವುದುಮದುವೆ ಪ್ರಕಟಮಾಗಿ ಮುಂಡಿಯವಂಶಜಮಾದುದೆಂಬಿ ಸಾಗರರೆ ಪೇಳ್ವುದುಂ ಸಂಘಶ್ರೀ ಲೇಸಾಗಿ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು (ಗ)

ನರನಾಥನ ದೆಸೆಯಿಂ ಭಾ

ಸುರಮೋಕ್ಷಮನೀವ ಧರ್ಮಮುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪೀ |

ಸಿರಿಯುಂ ದೊರೆಕೊಂಡುದು ವಿ

ಸ್ತರದಿಂದೆನ್ನಂತು ನೋಂತನಾವನೊ ಜಗದೊಳ್ || ೧೪೦

[ಎಂದು ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂ
ಸಂಘಶ್ರೀಯ ಮುನ್ನಿನ ಗುರು ಬುದ್ಧಶ್ರೀಯೆಂಬ ಭಿಕ್ಷುಕಂ ಸಂಘಶ್ರೀ
ಧನದಮಹಾರಾಜನ ಪೇಟ್ಟೆಯಿಂ ಶ್ರಾವಕನಾದನೆಂಬುದಂ ಕೇಳು
ಮುನಿದು ಮನೆಗೆ ಬರ್ಪುದುಂ ಸಂಘಶ್ರೀ ಮುನ್ನಿನ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಪೊಡೆ
ಮಡದೆ ಮನ್ನಿಸದೆ ಮೋನಂಗೊಂಡುದಾಸೀನಂಗೈದ್ದಿರ್ಪುದುಂ || ೧೪೧

ಮುನ್ನಿನ ಮಾರ್ಗದೊಳನ್ನಂ

ಮನ್ನಿಸದೀಶನನಾವ ಪಾಂಗಿನೊಳಂ ಸಂ |

ಪನ್ನತೆಯಿಂ ಕಿಡಿಸುವೆನಂ

ದುನ್ನತಿಯಿಂ ಪೂಣ್ಣ ನೋಡಿ ಸಂಘಶ್ರೀಯುಂ || ೧೪೨

ನೀನವೊಡೆ ಧನದಧರಿ

ಶ್ರೀನಾಥನ ಮನೆಗೆ ಮುಖ್ಯವೈ ನಿನ್ನಗೃಹ |

ಕೃಪಿಸಿಂದು ಬಂದೊಡಂತಪ

ಮಾನಂ ಮಾಡುವುದು ಮಂತ್ರಿಗಿದು ಗುಣದೊಳವೇ || ೧೪೩

ನಿನಗಿದು ಪಾಪಯುತ್ತು ಮೊಗವಿಯಾದೆ ಮನ್ನಿಸದುದ್ಧತಿಕ್ಕೆಯಿಂ
ಮುನಿದವರಂತೆ ಕೇಳೆ ನುಡಿಯದಿರ್ಪುದು ನೆಟ್ಟನೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ನೀ
ನೆನಗತಿಭಕ್ತನೆಂದು ಬಗೆಗೆಟ್ಟು ಭವದ್ಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದೆನಿಂ
ತಿನಿತಪಮಾನಮಂ ನೆಚೆಯೆ ಮಾಡೊಡೆ ಬರ್ಪೆನೆ ಹೀನವೃತ್ತಿಯಿಂ ||

ಅನಾದೊಡಮಕ್ಕೈ ತನ್ನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡೆ ಗರ್ವದಿಂ

ದೇವಸಂತಿಪಿಸಿರ್ಪುದುಂ ಕಡುವೊಂಗಿ ಬಿಂಕದಿರ್ಪುದುಂ

ಭಾವಕಂಗೆ ಬುಧಂಗೆ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸಜ್ಜನಪ್ರಿಯನಪ್ಪವಂ

ಗಾವುದೊಳ್ಗುಣಮಾವುದುನ್ನತಿ ಪೆಂಪದಾವುದು ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ || ೧೪೪

ಎಂದು ಮೈದುನವಚನಂಗಳಿಂ ಸಂಘಶ್ರೀಯ ಮನಂಗೊಳಿಸಲೆಂದು
ನುಡಿದಾತನಂ ಸದ ಮೊದಿಂ ಪತ್ತುವಿಡಿಸಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮಂ ಪೊದಿಸುವ
ಬುದ್ಧಿಯಿನಂತೆಂದಂ] ¹ ೧೪೮

ನೀಂ ಬುದ್ಧಿಗಮದೊಳ್ ಕುಳ

ಲಂ ಬಗೆವೊಡೆ ನಿನ್ನ ದೊರೆಯು ಚತುರನುಮೊದಂ |

ನಂಬಿ ಪೆಣತೊಂದು ಸಮಯಮು

ನಿಂಬಿಂ ಪೊದಿದನೆಂದೊಡಂತಿದು ಚೋದ್ಯಂ || ೧೪೯

[ವ್ರತಮಂ ಪಾಲಿಸಿ ದೇಹಮಂ ತೊಜಿದು ವಿದ್ಯಾನೀಕಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೆಂ
ಡತಿಯಂ ಧಾನ್ಯಮನಾತ್ಮಜಪ್ರತಿಯಂ ಮುಂ ಬಿಟ್ಟು ಗಾಂಪಿಂದೆ ನಿ
ವೃತ್ತಿಯಂ ಸಾಧಿಪೆನೆಂಬ ಸಾಹಸಿಗರಂ ದಿಗ್ವಾಸರಂ ನಂಬಿ ದು
ರ್ಮತ ನೀಂ ಗಾವಿಲರಂತಿದೇಕೆ ಕಿಡಿಪೈ ಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯಂಗಳಂ || ೧೫೦

ಸುರತದೊಳಿಚ್ಛೆಯಂ ಸಲಿಸುವೆಂಬುರಹಾಕ್ಷಿಯರೊಳ್ ನಿರಂತರಂ
ನೆರೆವುದು ದಿವ್ಯಭೋಜನಮನುಣ್ಣುದು ತನ್ನ ಮನಕ್ಕೆವೆಂದರೊಳ್
ಪರಿಸುವುತಿಪ್ಪು- (?) ದುದ್ಧತಿಯಿನಿಂದ್ರಿಯದಿಚ್ಛೆಯೊಳಪ್ಪದಾಗಳುಂ
ಮರುಳ ವಿನೋದದಿಂ ನಲಿಯುತಿಪ್ಪುದು ಮೋಕ್ಷಮನಾರು ಕಂಡವರೆ ||

ಎಂಬುದುಂ ಸಂಘಶ್ರೀಯಂತೆಂದಂ ||

೧೫೦

ಜಿನವಚನಂ ಪ್ರಸಿಯವೊಡೆ

ಧನದಮಹಾರಾಜನೆನಗೆ ತೋಖಿದನಘಜೇ |

ವನದಿ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯನಿಸುವ

ಮುನಿಯುಗಳಮನಂತರಿಕ್ಷದೊಳ್ ಪೋಪವರಂ] ² || ೧೫೧

1 ಎಂದು ರಾಗದಿಂದಿಪ್ಪುದುಂ ಸಂಘಶ್ರೀ ಶ್ರಾವಕನಾಗದನೆಂಬುದುಂ ಸಂಘ
ಶ್ರೀಯ ಮುನ್ನಿನ ಗುರು ಬುದ್ಧಶ್ರೀಯೆಂಬ ಭಿಕ್ಷುಕಂ ಕೇಳ್ದು ಬಂದು ಸಂಘಶ್ರೀಗಿಂ
ತಂದಂ (ಗ)

2 ಎಂಬುದುಂ ಸಂಘಶ್ರೀಯಂತೆಂದಂ (ಗ)

ವರತಪದೋಳಾದ ವೃದ್ಧಿಯ
ನೆರಡ್ಲದೆ ಕಂಡು ನಂಬಿದೆಂ ಜಿನಮತಮಂ |
ಮರುಳಲ್ಲೆನೆನಗೆ ನಿನ್ನೀ
ಪುರುಳಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮ ಬಾರ್ತೆಯಲ್ಲದು ಮತ್ತಂ ||

೧೫೪

ಎಂದು ನುಡಿವುದುಂ ಬುದ್ಧಶ್ರೀ ಸಂಘಶ್ರೀಯನೆಂತಾದೊಡಂ ಕಿಡಿ
ಸುವೆನೆಂಬ ಕಜ್ಜದಿನಂತೆಂದಂ ||

೧೫೫

ಧನದಮಹೀಶ್ವರಂ ವಿಬುಧಬಂಧು ಚತುರ್ಬಲದಿಂದೆ ಕಾದಿ ಜೀ
ವನಧಿಸರೀತಭೂವಳಯಮಂ ನೆಜೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದೊಡಂ
ನಿನಗೆ ಜನೇಶನಂಬರದೊಳರ್ಪರನುತ್ತವದಿಂ ಮುನೀಂದ್ರರಂ
ಮನಮುರಿತೋಜಿ ತನ್ನ ವಶಮಾಗಿರೆ ಮಾಯ್ಯದದಾವ ವಿಸ್ಮಯಂ ||

ಎಂದು ಕಳಕಳಿಸಿ ನಕ್ಕು ಮತ್ತಮೆನಿತಾನುಂ ಕುತ್ತಿತಮಪ್ಪದಾ
ಹರಣೆಗಳಂ ತೋಜಿ ಶೂನ್ಯವಾದಮಂ ಮಾಡಿ ತಡಂಗಾಲ್ಪೊ
ಯ್ಯುದುಂ ಸಂಘಶ್ರೀ ಬುದ್ಧಶ್ರೀಯ ವೃಥಾಲಾಪಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಲೋಚನ
ಹೀನನಂತೆ ಶೋಭೆಗೆಟ್ಟು [ತಿಗಂಗೆಟ್ಟು] ಕುದುರೆಯಂತೆ ಮನಂಗೆಟ್ಟು,
ಮಾಗಿಯ ತೋಜಿ¹ ಯಂತೊಳಸಾರ್ದು, ಇರುಳ್ ಕಣ್ಣೊದರಂತೆ
ತೊಟ್ಟನೆ ಕಣೆಟ್ಟು [ಸದ್ಧರ್ಮ] ವಿಮುಖನಾಗಿ “ಪುನಃ ಶ್ವಾನೋ
ಭವಿಷ್ಯತಿ” ಯೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಮಂ ಪೊರ್ದಿದ
ನಿಂತು ||

೧೫೬

[ಎನ್ನ ಚಲಂ ಕೂಡಿದುದೆಂ
ದುನ್ನತಿಯಿಂ ಪೆಟ್ಟುಪೆರ್ಚಿ ಬುದ್ಧಶ್ರೀ ಪೋ |
ದನ್ವಯದೊಳಿತ್ತಲಘಚಯ
ದುನ್ನತಿಯಿಂ ಕಷ್ಟನಾದನಪಗತಪುಣ್ಯಂ ||]

೧೫೭

ಜಿನಪದಸೇವನೆಯಂ ¹ ಬಿ

ಟ್ಟನೇಕದುರ್ಮತಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಮಹಾದು |

ವಿನಯದಿನನಂತಸುಖಮಂ

ತನಗೀವಂತವ್ವ ಧರ್ಮತರುವಂ ಕಡಿದಂ ² ||

೧೫೯

ವಿಮಲಗುಣಗಣಮನೊಕ್ಕು

ತ್ತಮಧರ್ಮಮನೊಲ್ಲದಧಿಕಪಾಪಂ ಶೂನ್ಯ |

ಗಮಮಂ ಪೊದಿದನದಖಂ

ಸಮಂತು ಸದ್ಧರ್ಮವಿಪ್ರದಂ ಕಂಡವರಾರ್ ||

೧೬೦

ತಡೆಯದೆ ಮಹಾನಿಧಾನಂ

ಬಡವನ ಕೈಸಾರ್ದು ಭೂಪರಖಿಯದೆ ನೆಲಸಿ |

ಪೊಡಮೊಳ್ಳತವ್ವ ಧರ್ಮಂ

ಕೆಡದಿಪೊಡಮವರೆ ಪುಣ್ಯವಂತರೆ ಧರೆಯೊಳ್ ||

೧೬೧

³ ಕುಂಕುಮಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಜಾದಂ ಪೂಸುವಂತೆ ಮನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೀದಿಯೊಳಪಂತೆ ಪಟ್ಟಣವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೊಲೆಗೇರಿಯೊಳ್ ಪಡುವಂತೆ ⁴ ಪಾಲಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಳ್ಳಂ ಕುಡಿಸಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರರ ಕೆಳಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪುಲ್ಲತಕಿಯೊಳ್ ಕೆಳಗೊಳ್ವಂತೆ ಸೀರೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ನಾರನುಡುವಂತೆ ದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಳ್ಳಗಳಂ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಸೊಡರ ಬೆಳಗಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿಯ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ಬಂತೆ ಕಣುಮಾಡಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪುಗ್ಗುಡಿಸಲನಾತ್ರಯಿಸುವಂತೆ ಜಾದಿಯ ಪೂವಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೇವಿನ ಪೂವಂ ತುಣುಂಬುವಂತೆ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ಬಿಟ್ಟು ವಿ-ಧ್ಯಾತ್ವಪ್ರೀತನಾಗಿ ಪೂದುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾ ಕರನಖಿದು ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ || ೧೬೨

1 ಜಿನಪದಸೇವಗಳಂ (ಗ) 2 ಆದು ಧನದಮಹಾರಾಜು ಕೆಳಗೆ ಕಮಲಶ್ರೀಸು ಪೊಗಮಂ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಮೀತೆಂದಂ ವಿವಲಗುಣ....(ಗ)

3 ಎ-ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಯಂ ಬರಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಧರ್ಮಮಂ ಪೇಳುವುದುಂ ಎಂತುಂ ನಂಬದಿಪುದು ಮೀತೆಂದಂ (ಗ) 4 ಇದಂತೆ (ಗ)

ಮೊಳಲೆಂದಳಿಂ ವೆಣೆಗ್ವರನೊಯ್ದು ಕರ್ಪುರಮಂ ಕರಂ
ತೋಡು ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ತಾಂ ಪೊಲೆಯಂ ದಿಟಂ ಕಳುಹಿಂಗೆ (?) ನೀಂ
ತೋಡು ಕೊಂಡಪೆನ್ನ ಬಳ್ಳದೊಳಂಬವೋಲ್ ಎರಧರ್ಮಮಂ
ಕೀಣು ಪೇಡೊಡಮೊಲ್ವರಲ್ಲರಘಾನ್ವಿತರ್ ಗುಣವರ್ಜಿತರ್ || ೧೬೩

ನಾಯ ಕುನ್ನಿಗೆ ಕೂರ್ತು ರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ಪಾಸಿನ ಮೇಲೆ ತಂ
ದಾಯತಿಕ್ಕೆಯಿನೊಪ್ಪವಾಗಿರಿಸಿ ಪ್ರಭೂತ್ಯರಮಿದುರ್ ಕ
ಟ್ಟಾಯದಿಂದೊಡನೋವದೋಲಗಿಸುತ್ತಮಿಪ್ಪೊಡೆ ಮತ್ತಮಾ
ನಾಯ ಕುನ್ನಿ ಸಮಂತು ಮಾಣ್ಬದೆ ಪೇಲ ತಿಂಬುದನೆಲ್ಲಿಯುಂ || ೧೬೪

ಎಂದು [ಭಾವಿಸಿ ಸಂಘಶ್ರೀಯಂ ಬರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಧರ್ಮ
ಶ್ರವಣಮಂ ಮಾಡೆ] ¹ ಮೂಗರಂತೆ ಮುನುಸೂತುಗುಡದೆ ಮರ ² ದಂತೆ
ಬಿಟ್ಟುಡದೆ ಬೆಳ್ಳಾರಿಸಿಕಂತೆ ³ ಶೂನ್ಯವ್ಯದಯನಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕೆಯ್ಯಂತೆ
ತಲೆಯಂ ಬಾಗಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಗ್ರಹಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಕೇಳದಿರ್ಪುದುಂ, ಪಲವು
ದಿಸಸಮಾತನನಂತುಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತರಲಾಟದೆ ಕಮಳಶ್ರೀಯ ಸಾಮಂ
ತರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಧನದಮಹಾರಾಜನಂತೆಂದಂ || ೧೬೫

ಕಲ್ಲೆಂತುಂ ನನಯದವೋಲ್
ಪೊಲ್ಲಮಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ರೌರವಕ್ಕಿಣವವರುಂ |
ಸಲ್ಲಿತಮಪ್ಪ ಧರ್ಮ
ಕೈಲ್ಲಿಯುಮೋರಂತೆ ಬಾರಂಘವಶದಿಂದಂ || ೧೬೬

ಇರುಳಪ್ಪಗಳ್ ಪಶಿ ಮ
ಶರನಿಧಿಗಿಚವಂತೆ ಸೂರ್ಯ ನಘಸಂಕುಲದಿಂ |
ಪೊರದಿದರ್ ತೀವ್ರರುಂ ಸಿ
ಪ್ಪು ರನರಕಕ್ಕಿಣವರಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ || ೧೬೭

¹ ಮುಟ್ಟುನುಡಿವುದಂ (ಗ) ² ಮರದರ (ಕ. ಬ.) ³ ಬೀಳ್ಪೊ
ರಿಸಿಕಂತೆ (ಗ)

ಎನಿತು ಕಡುಗೂತೋಡಂ ಬೇ

ವಿನ ಮರನಂ ಮಳಯಜೋರ್ವಿಜಂಮಾಡುವೆನೆಂ |

ಬನೆ ಗಾಂಪನಂತೆ ಪಾತಕ

ರೆನಿ ತೆಂದೊಡಮಮಳಧರ್ಮ ಮಂ ಪೊರ್ದುಪರೇ || ೧೬೪

ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಂ [ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ಕಾರುಣ್ಯರಸವೊ
ದವೆ ಸಂಘಶ್ರೀಯಂ ನರಕಕ್ಕೆ ಸಲಲೀಯದೆ ಪಂಚಮಗತಿಯನೆಯ್ನಿ ಸು
ವೆನೆಂಬ ಮೋಹದಿಂದೆ]ನಿತಾನುಂ ತೆಹದ ಕಥೆಗಳುಮಂ ದೃಷ್ಟಾಂತಂ
ಗಳುಮಂ ತೋಖಿ ನುಡಿದುಂ ಪ್ರತಕ್ಕೈತರಲಾಖದೆ || ೧೬೫

ವರಚಾರಣಖುಷಿಯರನಂ

ಬರದೊಳ್ ಪೋಗುತ್ತುಮಿದರ್ಠಂ ನಿನಗಂದಾ |

ದರದಿಂ ತೋಖಿದೆನದನ

ಚ್ಚ ರಿವಟ್ಟು ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ಕಂಡುಂ ನೀಂ || ೧೬೬

ಜಡಮತಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿತನದಿಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಯುತರಪ್ಪ ಧೂರ್ತ
ರ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ವ ಪರತ್ರೆಯುಮಿಲ್ಲ ¹ ದೈವಮುಮಿಲ್ಲೆಂದು ಬೇಣಕಚಂ
ಗಡೆಯಬೇಡ || ೧೬೭

ಅನುಪಮತಪದ ಫಲಂ ಮೇ

ದಿನಿಯೊಳ್ ಪೇಟುಲ್ಲದಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ನೀಂ |

ಫನಪದದೊಳ್ ಪೋಪವರಂ

ಮುನಿವರರಂ ವೃದ್ಧಿಯುಕ್ತರಂ ನಿಶ್ಚಯದಿಂ || ೧೬೮

ಕಂಡಿದುರ್ಗಂ ಮುತ್ತಂ ವೇ

ತಂಡದ ಮಿಹಮನೆ ಮಾಡಿ ಸುಸ್ತಮಂ ಕೈ |

ಕೊಂಡು ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಬಿಡುವೀ

ಮಿಂಡರ ಮಾತಿಗೆ ಬಚ್ಚಿ ಸದ್ಗರ್ವನಮಂ ² || ೧೬೯

¹ ಧರ್ಮಮುಮಿಲ್ಲ (ಗ)

² ಬಚ್ಚಿ ಸಲ ಸದ್ಗರ್ವನಮಂ (ಕ. ಖ.)

ನಿನ್ನ ಗುರುವಪ್ಪ ಬೆಳಪುಂಜನ ವಚನಮನಂತಿರಿಸು ನೀನೆ ಪ್ರತ್ಯ
ಹ್ನಮಾಗೆ ನಭೋಂಗಣದೊಳ್ ಪೋಸ ಚಾರಣಬುಷಿಯರಂ ಕಂಡುದುಂ
ಟೋ ಪೇಣುಲ್ಲವೋ ಪುಸಿಯದೆ ಪೇಣನೆ ಬುದ್ಧಶ್ರೀಯ ಕುಹೇತುದ್ಧ
ಪ್ಪಾಂತವನೆ ನಂಬಿ ತಪಂತಿಗಮೊಪಂತಿಗಂ ಮದ್ದಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ ನನ್ನಿ
ಮಾಡಿ ಚಾರಣಬುಷಿಯರಂ ಕಾಣೆನೆಂಕು ತಲೆಮುಟ್ಟರಸನೊಡನೆ
ಬಾಯಂ ಬಡಿವುದುಂ || ೧೭೪

ಪುರದೇವತೆಗಳ ಮುನಿಸಿಂ

ಪರಿತಂದು ದುರಾತ್ಮನರಡು ಕಣ್ಣಳುಮಂ ನಿ |

ಪುರಮಾಗಿ ಪೊಯ್ಯ ತೊಟ್ಟನೆ

ಕುರುಡಾದಂ ಪುಸಿಯ ಪೊಟ್ಟಣರ್ಗದು ¹ ಪಿರಿದೇ || ೧೭೫

ತಲೆ ನೋಯೆ ಕಣ್ಣಳರಡುಂ

ನಲದೊಳ್ ಬಿರಿದರೆ ಸಭಾಳ ಬೆಣಗಾಗೆ ಬಳಂ |

ನಲನಂ ತಡವರಿಸುತ್ತಂ

ಪೊಲೆಯರ ತೆಪದಿಂದೆ ದೂರದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದಂ || ೧೭೬

ಅಂತಿರ್ದ ಸಂಘಶ್ರೀಯಂ ಸಭಾಜನಂ ನೋಡಿ ಪಾಪದ ಪ್ರತ್ಯಹ್ನ
ಫಲಮಂ ಕಂಡು ತಮ್ಮೊಳಂತೆಂದರೆ || ೧೭೭

ಸರಸಿಜಮಿತ್ರನಂತೆ ತನು ಶೋಭಿಸೆ ಮಾನಂ ದೇವಪೇಚರೇ

ಶ್ವರನತಪಾದಪಂಕರುಹರುತ್ತಮರೂರ್ಜಿತರಂದು ಚಾರಣ

ನಿರುಪಮರಂತರಿಹ್ನದೊಳಗುವಿಸಿ ಪೋಪರನೊಳ್ಳತಾಗೆ ಭಾ

ಸುರಗುಣ ² ತೋಪಿ ಕಂಡು ಬಳನಕ್ಕುಟ ನೋಡಿರ ಕಾಣೆನೆಂದಪಂ || ೧೭೮

ಇವನಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಕಾಕುರುಂ ದುಃಖಭಾಜನರುಮಸತ್ಯವಾ
ದಿಗಳುಮಿಲ್ಲೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮಿಂತೆಂದರೆ || ೧೭೯

¹ ಪೊಟ್ಟಣರ್ಗದು (ಕ. ಒ.)

² ಭಾಸುರಮಣಿ (ಕ. ಒ.)

ಉಳ್ಳುದನಿಲ್ಲೆಂದೀತಂ

ಕಳ್ಳಂ ನುಡಿದಂತೆ ಪುಸಿದ ¹ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂ |

ದೆಲ್ಲಿಯು ನಿಲ್ಲದೆ ತಾಂ ತಳು

ವಿಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣೊಡೆದು ದುಃಖಭಾಜನನಾದಂ ||

೧೪೦

ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ವಿಬುಧರ ಭಾ

ವಿಸುವೊಡೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಪೊರಪ ಪೆರ್ದಾರಿ ಮಹಾ |

ವೈಸನಕ್ಕೆ ಮೂಲಮಾಜುವೊಡೆ

ಪುಸಿಯಿಂದಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಾತಕಂ ಪೆಟತೊಳವೇ ||

೧೪೧

² ಎಂದು ಸಮಸ್ತಜನಮುಂ ಸಂಘಶ್ರೀಯನಶ್ರೀಯಂ ಕಂಡಂತೆ
ಬುಯ್ಯುತ್ತಿರೆ [ಧನದ ಮಹಾರಾಜಂ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕ್ಕೆ ಗಡಗಡನಡುಗಿ
ಕಣ್ಣೊಡೆದು ನೆಲದೊಳ್ ಪೊರಳ್ದ ಸಂಘಶ್ರೀಯಂ ಮನೆಗೆ ಪೊತ್ತು ಕೊಂಡು
ಪೋಗಿಮೆಂದು ಪೇಳ್ವ ಕಷ್ಟಪುವುದುಂ] ಸಂಘಶ್ರೀ ಚಿಂತೆಯಿಂ
ಜರ್ಜರನೆ ಜಖಿದು ದುಃಖಪೀಡಿತನಾಗಿ [ಕೆಲವುದಿನವಕ್ಕೆ] ಸತ್ತು ನರಕ
ಕ್ಕಿಡಿದು ದೀರ್ಘಸಂಸಾರಿಯಾದನವನೇತ್ತಿಲೆವರೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ
ಮಂಧಕರಪ್ಪುದಖಿಂದಾವೇಶಕ್ಕಂಧಕವಿಷಯಮೆಂದು ಪೆಸರಾಯ್ತು.
ವೆಂಗೆವಲ್ಲಭನಪ್ಪ ಧನದಮಹಾರಾಜನಿತ್ತಲ್ ಸಂಸಾರದ ವಿಚಿತ್ರಮಂ
ಕಂಡು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ವಿಷಯಸುಖಕ್ಕೆ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ||

೧೪೨

ಚಾರಣಿಯುಪಿಸದಯುಗಳಮೆ

ನೋರಂತಿರೆ ಕಂಡು ಕಾಣೆನೆಂದಂ ದುಷ್ಟ |

ಪೊರಣೆಯಿಂದೇನಾಗದೊ

ಧಾರಣಿಯೊಳ್ ದುಷ್ಟ್ಯಸಂಗತಂ ಪೊಲ್ಲದಖುಂ ||

೧೪೩

1 ಕಳ್ಳಂ ಕುಡಿದಂತೆ ಪುಸಿದು (ಗ)

2 ಮನಣದ ಕಿಚ್ಚಿನಿಂ ನರಕಪಾಲದ ಭಾಂಡಮನಿಟ್ಟು ಮಜ್ಜೆಯ
ರಸವಸರಾಗಿ ಕೀಲಿಗನ ಹೆಂಡತಿ ತಾಂ ತೊಳಸುತ್ತ ಮೂಳೆಯೊಳ್
ಪುಸಿದನ ಕಾಲ ದೂಳಿಯೊಳಪೊಕ್ಕ ಪುದೊಡೆಡಗಾಲ ಕಪ್ಪಿನಿಂ
ದೆನೆಮುಸಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ದಳೆದೇಂ ಪುಸಿ ಪೊಲ್ಲದು ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ||(ಗ)

ಕಣ್ಣೋಳವಾಗಿಯುಂ ಕಷ್ಟಲೆಯೊಳ್ ಮುಂದಿದರ್ ಮಾನಿಸರಂ
ಕಾಣದಂತೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಮೂಱುಂ ಲೋಕಮನಜುವ ಶಕ್ತಿಯುಂಟಾ
ಗಿಯುಂ ಕರ್ಮದ ತೀವ್ರತೆಯಿಂ ಸದ್ವರ್ತನಮನಜಿಯಲಾಪುದುಹಂ
ದಾಪಾಪಮೆ ಕಡುಬಲ್ಲಿತ್ತೆಂದು || ೧೪

ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಬಂಧದಿಂದಂ

ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳ ಮಾತೆ ರುಚಿಯಾಗಿರ್ಕುಂ |

ಮಿಥ್ಯಾಹಾರಕರೆಂದುದೆ

ಪಥ್ಯಂ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬಗೆದು ನೋಡ್ಪೊಡೆ ಜಗದೊಳ್ || ೧೫

ಮತ್ತಂ ಕೋಡಗಂ ಮಾನಿಸರಂತಾಗಿಯುಂ ಮಾನಿಸಗುಣಮಂ
ಪೋಲದಂತೆ, ಬೆಕ್ಕು ಪುಲಿಯ ರೂಪಾಗಿಯುಂ ಪುಲಿಯಲ್ಲದಂತೆ, ಪಿತ್ತಳ
ಪೊನ್ನಂತಾಗಿಯುಂ ಪೊನ್ನಲ್ಲದಂತೆ, ಹೊಳಸು ಹಂಸೆಯಂತಾಗಿಯುಂ
ಹಂಸೆಯಲ್ಲದಂತೆ, ತೊತ್ತು ವೈವಸಾಯವಂತೆಯಾಗಿಯುಂ ಪೆಂಡತಿ
ಯಲ್ಲದಂತೆ, ಪೊಲೆಯರ್ ಧನಕ್ಕೊಡೆಯರಾಗಿಯುಂ ¹ ಮೇಲಾ ತಿಯಾಗ
ದಂತೆ, ಹಣುಹೆ ² ಮಡಿಯಾಗಿಯುಂ ಬಲ್ವಸ್ತ್ರಮಾಗದಂತೆ, ಬೇಡ
ಗೊಟ್ಟಮೂರಾಗಿಯುಂ [ಪಟ್ಟಣಮಾಗದಂತೆ, ಬಳ ತುಡಿಗೆಯಾಗಿಯುಂ
ಸರಿಗೆಯಲ್ಲದಂತೆ, ಸಾವೆ ಬೆಳಸೆಯಾಗಿಯುಂ ಕಳವೆಯ ಬೆಳೆಯಲ್ಲದಂತೆ],
ಪಗರಣಿಗನರಸಾಗಿಯುಂ ಹೈತ್ರಿಯನಲ್ಲದಂತೆ, ಪಕ್ಷಿಗಳಾಕಾಶದೊಳ್
ಪೋಪುವಾಗಿಯುಂ ವಿದ್ಯಾಧರರಲ್ಲದಂತೆ, ನಾಯ್ ಸಿಂಹಾಕಾರಮಾಗಿಯುಂ
ಸಿಂಹಮಲ್ಲದಂತೆ, ಜಾದು ಕೆಚ್ಚನಾಗಿಯುಂ ಕುಂಕುಮಮಲ್ಲದಂತೆ, ³
ಗುಡಿಸಿಲ್ ಚೆಲ್ವಾಗಿಯುಂ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲದಂತೆ, ⁴ ಬೂತೊಳ್ಳದನಾ
ಗಿಯುಂ ಪ್ರಭುವಲ್ಲದಂತೆ, ⁵ ಪಗಿನಿದಾಗಿಯುಂ ಬೆಲ್ಲಮಲ್ಲದಂತೆ,
ಕಾಲುಗುರುದ್ದನಾಗಿಯುಂ ಸೆಳ್ಳುಗುರಲ್ಲದಂತೆ, ದೂರಭ್ಯರುಮೆಭ

1 ಧನನೊಡೆಯರಾಗಿಯುಂ (ಗ) 2 ಪರುಣಿ (ಕ. ಖ.)

3 ಕಳ ಹಳೆಯಾಗಿಯುಂ ಅಳೆಯಲ್ಲದಂತೆ (ಗ)

4 ಹೊರಸು ನೇರಿತಾಗಿಯುಂ ಹಾಸಲ್ಲದಂತೆ (ಗ)

5 ಹಿಂಟೆ ಬಲ್ಲಿತ್ತಾಗಿಯುಂ ಕಲ್ಲಲ್ಲದಂತೆ (ಗ)

ವೈರುಂ ಶ್ರಾವಕರಾಗಿಯುಂ ಋಷಿಯರಾಗಿಯುಂ ಮೋಕ್ಷಗಾಮಿಗಳಲ್ಲರ; ಬೆಳಗುಂ ಬೆಂಕೆಯುಂಬೆರಸಾದಿತ್ಯನೆಂತು, ಬಣ್ಣಮುಮೋರೆಯುಂಬೆರಸು ಪೊನ್ನೆಂತು, ಕಾಂತಿಯುಂ ಸೌಮ್ಯತೆಯುಂಬೆರಸು ಚಂದ್ರನೆಂತು, ಕಂಪುಂ ಕೆಂಪುಂ ¹ ಬೆರಸು ಸಂಪಗೆಯೆಂತು, ಗುಣ್ಣುಮಗಲಮುಂ ಬೆರಸು ಸಮುದ್ರಮೆಂತು, ತೋರಮುಮುದ್ದಮುಂಬೆರಸು ಮಂದರಮೆಂತು, ಪಾಸುಂ ಪೊಕ್ಕುಂಬೆರಸು ಸೀರೆಯೆಂತು, ಮದವಣಿಗನುಂ ಮದವಳಿಗೆಯುಂಬೆರಸು ಮದುನೆಯೆಂತು, ನಾಡುಂ ಬೀಡುಂಬೆರಸು ರಾಜ್ಯಮೆಂತು, ಬಿಲ್ಲುಮಂಬುಂವೆರಸು ಬಿಲ್ಲಾಣನೆಂತು, ಕರಮೊಪ್ಪುಗುಮಂತೆ ಭಾವದೊಳಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳಂ ² ಬಳ್ಳಿದರೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಾದ ಸನ್ನಭವ್ಯರೆ ³ ಮೋಕ್ಷಗಾಮಿಗಳೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿ || ೧೪೬

ಹೆಪ್ಪಿಟ್ಟೊಡೆ ಪಾಲ್ ಮೊಸರಾ

ಗಿಪ್ಪಂತಿರೆ ನೀರ್ಗಳಾಗಲಣಿಗುಮೆ ಭವ್ಯರೆ |

ಬಪ್ಪಂತಿರಭವ್ಯರ್ಕ್ಕಳ್ ⁴

ಬಪ್ಪರೆ ಸದ್ಧರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಪೋಪರೆ ||

೧೪೭

ಎಣ್ಣೆ ನುಣ್ಣುಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಳ್ಳಿ ಮಾಡುಗುಮೆ, ಕೂಡ್ ತಣಿವಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಬಾಡು ಮಾಡುಗುಮೆ, ಸಿರಿ ಮೆಯ್ಯೊಪ್ಪಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಗೋಣಿ ಮಾಡುಗುಮೆ, ಕಿಚ್ಚು ಪುಳ್ಳಿಯುಂ ಬೂದಿಮಾಡುವಂತೆ ಬಿಸಿಲ್ ಮಾಡುಗುಮೆ, ⁵ ಮಾಡಲಾಟವಂತೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಂ ಕರ್ಮಗಳ್ಗೆ ಕೇಡಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಂ ಮಾಡಲಾಟದಾಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ [ದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ] ಭೇದಮಂ ಪೇಟ್ಟೊಡೆ, ತೋಂಟದ ಗಿಡುವಿನ ಮಾಳದ ಗಿಡುವಿನ, ಸಮರ್ಥರ ಶಿಶುವಿನ ಪೊಲೆಯರ ⁶ ಶಿಶುವಿನ, ಪೊನ್ನ ರಾಶಿಯ

1 ಪೆಂಪುಂ (ಗ) 2 ಸುವ್ರತದೊಳಂ (ಕ. ಬ.)

3 ಆ ಸನ್ನತಭವ್ಯರೆ (ಗ) 4 ಬಪ್ಪಂತಿರೆ ಕಪ್ಪನರ (ಗ)

5 ಕೊಡಲಿ ಮರನಂ ಕಡಿಬಂಡಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಕುಡುಗೋಲ್ಪಾಡುಗುಮೇ(ಗ)

6 ಬಡವರ (ಗ)

ಮಣ್ಣು ರಾಶಿಯು, ರತ್ನದ ತೊಡವಿನ ನೂಲ ತೊಡವಿನ, ಸೊಡರಿನ
ಕಾಣ್ಕುಚ್ಚಿನ, ರತ್ನೆಯಂತರಿದುಮೋಳದಮುಮಕ್ಕುಂ || ೧೪೪

ಕಾಸಿದೊಡೆ ಬೆಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪಂ

ಲೇಸಪ್ಪವೊಲೆಣ್ಣೆ ಕಾಸೆ ಫೃತಮಪ್ಪದೆ ಕೇ |

ಳಾಸನ್ನಭವ್ಯನಮೃತ

ಶ್ರೀಸತಿಗಿರದೆಹಗುವಂತೆ ಬಳನೆಹಗುಗುಮೇ || ೧೪೫

ಕೆಸಪ್ಪೋಳ್ ನೆಲೆ ಬೆಳಗುಮಲ್ಲದೆ ಜೋಳಂ ಬೆಳೆಯಲಖಿಯದು
ಬಯಲೋಳ್ ಜೋಳಂ ಬೆಳವಂತೆ ನೆಲೆ ಬೆಳೆಯಲಖಿಯದಂತೆ ಪುಸಿವೆ
ಕಪ್ಪುರುಂ ಪುಸಿವರನೆ ಪೂರ್ವವರಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯಮುಳ್ಳರಂ ಪೂರ್ವಲಖಿ
ಯರಿ, ಸತ್ಯಮುಳ್ಳವರೆ ಸತ್ಯಮುಳ್ಳವರನಲ್ಲದೆ ಪುಸಿವರಂ ಪೂರ್ವಲಖಿ
ಯರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲಮಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು
ಮತ್ತೆ ಪುಸಿಯೋಳ್ ಪೂರ್ವದ ಕೊಲೆಯೋಳ್ ಪೂರೆಯದ ಜಿನೇಂದ್ರದೀಕ್ಷೆ
ಯನುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ದು ಸಂಘಶ್ರೀಯಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕ್ಕೆ ಡೆಗೊಟ್ಟು ನರಕ
ದೊಳ್ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದುರ್ ಮುಣುಗುತಿರ್ಪುದು ಕಜ್ಜಮಲ್ಲೆಂದು
ತನ್ನೊಳ್ ಬಗೆದು || ೧೪೬

ಪರಮಜಿನೇಂದ್ರದೀಕ್ಷೆಯನುದಾರತೆಯಿಂ ನೆಣಿ ತಾಳ್ದಿ ಕರ್ಮಭೂ
ಮಿರುಹಮನೊಪ್ಪದಿಂ ಕಡಿದು ಶಾಶ್ವತಸೌಖ್ಯಮನೆಯ್ದುವೆಂ ವಸುಂ
ಧರೆ ಮರು ಭಾಪು ಜೀಯೆನೆ ಧರಿತ್ರಿಯ ಭಾರಮನಾಂತು ಉಕ್ಕಟಂ
ನರಕದೊಳದುರ್ ದುಃಖಜಲರಾಶಿಯನೀಸುವ ಗಾಂಪದೇವುದೋ || ೧೪೭

ಎಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನಪ್ಪ [ಇಂದ್ರಗುಪ್ತನಂ 'ಬರಿಸಿ
ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಧರಣೀಭಾರಮನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳುಂಬುದುಮಾತನಿಂ
ತೆಂದಂ || ೧೪೮

[ಕ]ರಿ ತಾಳ್ದಿ ನಿಂದ ಪುಷ್ಪಕ

ಭರಮಂ ಭರದಿಂದೆ ತಾಳ್ದಲಾಪುರದೆ ಕಪಿ ದೇ |

ವರ[ತಾಳ್ದಿ] ನಿಂದ ಧರಣೀ

ಭರಮಂ ತಾಳಲೈ ದೇವ ಪೇಡೆನ್ನಳವೇ || ೧೪೯

ಎಂಬುದುಂ ನುಗನ ಮೊತಿಗಂ ವಿನಯಕ್ಕಂ ಮೆಚ್ಚಿ ತಕ್ಕೈಸಿ
ಕೊಂಡು ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಪಲತೆದದ ಮೈದುನಚನಂಗಳಿಂ
ದಂತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸಿ || ೧೯೪

ನೆರೆದು ಲತಾಂಗಿಯರ್ ಪದೆದು ಮಂಗಳಮಂ ಮೈದುನಾದದಿಂದೆ ಸು
ಸ್ವರದಿನಗುವಿನಿಂದೊದವಿ ಪಾಡೆ ವಿದಗ್ಧೆಯರೊಲ್ಲ ಪೊನ್ನ ಚಾ
ಮರಮನಳುರ್ಕೆಯಿಂ ಮುದದಿನಿಕ್ಕ ಪಯೋನಿಧಿಯಂತೆ ದುಂದುಭಿ
ಸ್ವರಮೆಸೆದೊಪ್ಪೆ ಕಟ್ಟಿದನಿಳಾಧಿಸನಾತ್ಮ ಸುತಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ || ೧೯೫

ಅಂತು ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ವೆಂಗಿಸುಂಡಲಂಮೊದಲಾಗೆ ಸಕಲಧರಾ
ಭಾವಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮಮುಮಂ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಸೇವೆಯುಮಂ
ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಸಂಘದೊಳಾದ ಕೂರ್ಮಯುಮಂ ದರ್ಶನದೊಳಾದ
ನಂಬುಗೆಯುಮಂ ಭವ್ಯರೊಳಾದ ಕೆಳಯುಮಂ ಸುಕವಿಗಳೊಳಾದ
ಗೋಷ್ಠಿಯುಮಂ ದಾನದೊಳಾದ ವಿನೋದಮುಮಂ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯೊಳಾದಾ
ನಂದಮುಮಂ ಬಿಡವೇಡೆಂದು ಬುದ್ಧಿವೇಪ್ಪ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿ
ಕೊಂಡು] ¹ || ೧೯೬

ಧರಣಿಯ ಮೋಹದಿಂ ಸೆಡೆದು ನಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತನ ಮೋಹದಿಂ ಮನಂ
ಮುರಿಯದೆ ಮೆಯ್ಯುಖಕ್ಕೆಳಸಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಪೆಂಡಿರೊಳಾದ ಮೋಹಮಂ
ಸ್ತುರಿಯಿಸಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೊಳಸಾರದೆ ವಾರಣತಂತ್ರವಾಹನೋ
ತ್ಕರದಱುಮೋಹದಿಂ ಸೆಣಗುವಾರದೆ ಚೆಕ್ಕನೆ ಬಿಟ್ಟು ರಾಜ್ಯಮಂ || ೧೯೭

ನಾನೂರ್ವರಸುಮಕ್ಕಳ್ವರಸು ಪುರದಿಂ ಪೊಣಮಟ್ಟು ² ಪೋಗಿ
ಶ್ರುತಾರ್ಣವರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ದ್ವಾದ
ಶಾಂಶ್ರುತಧರರಾಗಿ ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯಿಂದೇಕವಿಹಾರಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು||

¹ ಇಂದ್ರಗುಪ್ತಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ (ಗ) ² ನಾಲವ್ವನಿವರ್ ಮಕುಟ
ಖದ್ಗರವರಸು (ಗ)

[ಹಿಮಮಂ ತರ್ಕೈಸಿಕೊಂಡುದ್ಧತಿಯಿನಡರಿ ಸನ್ಮಾರುತಂ ತೀಡೆ ಧಾತ್ರೀ
ರಮಣಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆ ಮುತ್ತಿಂ ಸಮೆದ ತುಡಿಗೆಯಂ ತೊಟ್ಟೆಳಂಬಂದದಿಂದಂ
ಕ್ರಮದಿಂ [ಮಂ]ಜೊಪ್ಪೆ ಶೀತಂ ಜಗಮನಲೆಯೆ ಬಂದೊಕಿದೊಂದೈಕಿ
ಲೊಳ್ ಕೇ

ಳ ಮನಂಗೆಟ್ಟೊಡದಿದರ್ ತೊಜಿಯ ಕೆಜಿಯ ತೀರಂಗಳೊಳ್
ಧೈರ್ಯದಿಂದಂ || ೧೯೯

ಅಂತು ಬೆಳ್ಳುಳಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸದೆ ಮಾಗಿಯ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಂ
ಬೆಳ್ಳವಾಸ (?) ದೊಳಿದು || ೨೦೦

ಬಿಸಿಲುರ್ವಿಂದಳ್ಳ ಬೆಂಬೀಡದೆ ತೃಪ್ತಿಯೊದವಿಂಗಳ್ಳ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ಬೇಗಂ
ಕುಸಿದೊರಂತಣ್ಣುಗೆಟ್ಟೊಡದೆ ಸುರಧರಣೀಂದ್ರಂ ಬೊಂಬೀರ್ವಿತಳಂ ಸಂ
ತಸದಿಂದಂ ಜೀಯ ಭಾಪೆಂದಧಿಕವಿನಯದಿಂ ನಿಲ್ಲದೊರಂದದಿಂ ಬ
ಣ್ಣಿ ಸೆ ನಿಂದಂ ಯೋಗಿಸಂದ್ಯಂ ಗಿರಿಶಿಖರದೊಳುಗೊಗ್ರಮಾತಂಗಸಿಂಹಂ ||

ಅಂತು ದೇಸಿಗನ ಕಾಳಗದಂತೊಸರಿಸಿ ನುಸುಯ್ದು ಪೋಗದೆ
ಬೇಸಗೆಯ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಂ ಕಲ್ಪೆಲೆನಿಂದು || ೨೦೧

ಕುಡುಮಿಂಚಾಶ್ಚ ಯಮಂ ಪ್ರುಟ್ಟಿಸುತಿರೆ ಭಯಮಂ ಮಾಡೆ ಮೇಘ
ಸ್ವನಂ ನೇ
ರ್ಪಡೆ ಪಾವಂ ವೈದ್ಯೊಮದಿಂದಂ ತಡೆಯದೆಆತೆಯೋಳಕ್ಕಿದಂತಲ್ಲಿಯುಂ
ಮಾ
ಣ್ಣುಡುಗಿತ್ತೆಂಬೊಂದುಮಾತಂ ಪಡೆಯದೆ ಮುಚೆ ಭೋರೆಂದು ಕೇಳ್
ಪೊಯ್ಯೆ ವೀರಂ
ದೃಢಚಿತ್ತಂ ಶಂಕೆಯಿಂ ಬೆಚ್ಚದೆ ಮರವೊದಲೊಳ್ ನಿಂದನತ್ಯಂತಧೈ
ರ್ಯಂ || ೨೦೨

ಅಂತು ಮುಜಿಗಾಲದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಂ ದರವುರಿಗರಂತರವೆಸದೆ
ಮರವೊದಲೊಳಿದು || ೨೦೩

ದುರಿತವಿರೋಧಿಯನದಟಲೆ

ದರವರಿಸದೆ ವೋಕ್ಷಮೆಂಬ ಬಲ್ಲೊಂಟಿಯನಾ |

ದರದಿಂದಿಭವದೊಳ್ ಚೆ

ಚ್ಚರದಿಂದಂ ಕೊಳ್ಳನೆಂಬ ಮನದೊಲವಿಂದಂ || ೮೦೫

ಧರೆ ಜೀಯೆನೆ ದೇವೇಂದ್ರ

ವೇರಸು ಸುರರೆ ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರೆ ದು |

ಧರಣೋರವೀರತಪದೊಳ್

ಚರಿಯಿಸಿದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ || ೮೦೬

[ಜಿನತತ್ತ್ವಾನುರಾಗನುಂ ವಾತ್ಸರ್ಯರತ್ನಾಕರನುಂ ಚತುಷ್ಟು
ಪಾಯದೂರನುಂ ನಿಷ್ಕಳಂಕನುಂ ನವವಿಧಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೋಪೇತನುಂ
ಚತುರ್ಗತಿಗಮನಭೀತನುಂ ಪಡ್ವಿಧಜೀವೋಪೇತನುಂ ಲೋಕಪೂಜಾ
ಲಾಭನಿರಪೇಕ್ಷಾನುಮಾಗಿ ತಪದೊಳರ್ತಿವೆರಸು] ¹ ನೆಗಟ್ಟು ² ಅವಂತಿ
ವಿಷಯವ ವಿಧಿಸೆ ³ ಯೆಂಬ ತೊಜೆಯ ತಡಿಯೈರಣೆ ⁴ ಯೆಂಬಸರ್ವತ
ದೊಳಪ್ಪವಿಧಕರ್ಮಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿ ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಮನಃ ಪ್ರಿಯನಾದ
ನದಣಿಂ || ೮೦೭

ಪುನಿಯಿಂದಂ ಸಂಘಶ್ರೀ

ಕುನಿದಿದಂ ರೌರವಾಂಬುರಾಶಿಯೊಳದಣಿಂ |

ಪುನಿ ಪೊಲ್ಲೆಂದಂಜುವ ಮೊ

ನಿಸನೆಯ್ದುಗುಮಲ್ತೆ ⁵ ನಿವೃತ್ತಿ ತಿಶ್ರೀಸುಖಮಂ || ೮೦೮

ಪುನಿ ಪೊಲ್ಲೆಂದಂಜಿ ಕರಂ

ವಸುಧೇಶಂ ತಪದೊಳಸಗಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಂ ಸಂ |

ತಪದಿಂ ಪೊರ್ದಿದನದಣಿಂ

ಪುನಿ ಪೊಲ್ಲೆಂದಂಜಿ ಬೆಚ್ಚಿ ನಡೆವುದು ಪುರುಷಂ || ೮೦೯

1 ವೋಕ್ಷಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವುಂ ಚೆ | ಚ್ಚರದಿಂ ಪೊಗುವುಟ್ಟುಗದಿಂ ಭರದಿಂದಂ
ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ (ಗ) 2 ಅಂತು (ಗ) 3 ವಿದದದ್ದೆ (ಗ)

4 ಯರಣೆ (ಗ) 5 ಮತ್ತೆ (ಗ)

ఎందు ¹ సత్యదోషాద సుఖ ² మునునసత్యదోషాద దుఃఖ
³ ముమం [ప్రత్యక్షమోగే గణధరస్వామిగళ పేఱ్ఱుదం] ⁴ || ౧౦

పరమశ్రీజ్యేనతత్త్వామృతజలనిధినిస్తిర్ణసంపూర్ణచంద్రం
 సురశ్రీలేంద్రక్షమం వాగ్విధుపతి ధరణీస్తుత్యనత్యంతశుద్ధ
 భరణం త్రైవిద్యచక్రేశ్వరవిమలపదాంభోజభృంగం మునింద్రం
 బురుహాక్షం హృష్యనాదం సుకవిజనమనఃపద్మనిరంజనం ⁵ ||

ఇదు నిఖిలదివిజపరవృథమకుటతటభటతమణిగణవిలుళితకిరణ

జూబనియపరమజనకరణయుగళసరసిరుహమత్తమధుకర

సిరుపమసహజకవిజనసయఃసయోధిమమకర

నుతభావయుతదిగంబరదాసనోన్నకవితాపిళాస

శ్రీమన్నయసేనదేవవిరచితమప్య

ధర్మామృతదోళ

సత్యవ్రతవర్ణనం

ఏకాదశాశ్వాసం.

1 అంతు (గ) 2 మోక్ష (గ) 3 నరక (గ) 4 పేళికేళి (గ)

5 పరమశ్రీకామినీవల్లభనజతజనాంఘ్రివ్యయాంభోజభృంగం
 సురశ్రీలేంద్రక్షమం వాగ్విధుపతిధరణీస్తుత్యనంగోద్భవేభ
 ద్విరద్రంద్రరాతికర్మాజలనుతపవి సతారిత్త్రైవిద్యలక్ష్మీ
 వరపాదద్వంద్వభక్తం సుకవిజనమనఃపద్మనిరంజనం || (క. బ.)

ದ್ವಾ ದ ಶಾ ಶ್ವ ಸಂ .

ಶ್ರೀಸತ್ಯವ್ರತಮಮೃತ

ಶ್ರೀಸತಿಯ ವಿಳಾಸವೆಂದು ಸಸ್ಯೈಕ್ತ್ವಗುಣಾ |

ವಾಸಂ ನಲಿದಂ ಮನದೊಳ್

ಲೇಸಾಗಿರೆ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕವಾಕಂದಂ ||

೧

ಅಂತು[ಸತ್ಯವ್ರತದ ಕಥೆಯಂ ಮನದರ್ತಿವೆರಸು ಕೇಳ್ವು ಮತ್ತಂ
ಮಗಧಾಧಿಪತಿ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮಂಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು
ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ||

೨

ಮುನಿಜನವಂದಿತಪದಯುಗ

ವನರುದ ಪೆಜಗಣ ಕಥಾಳಿಯಂ ನಿಮ್ಮಡಿ ಕೇ |

ಳ ನಗೆ ಕಡುರಾಗವಾದುದು

ಮನಸಿಜಮದಹರಣ ದುರಿತತಮಭಾನುನಿಭಾ] ¹ ||

೩

ಗುಣಜಲನಿಧಿ ನಯದಿಂ ಮುಂ

ದಣ ಕಳದಾ ದಿವ್ಯಮೆಪ್ಪ ಸುವ್ರತಮಂ ಧಾ |

ರಿಣಿ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾಳ್ವಿ ಲೋಕಾ

ಗ್ರಣಿಯಾದರ ಕಥೆಯನೆನಗೆ ಬೆಸಸಲ್ವೇಪ್ಪಂ ||

೪

ಎಂಬುದುಂ[ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ದುರಿತದ ಬಲಕ್ಕೆ ನಿಸ್ತೇಜಂ] ²

ಮೊಪ್ಪಸ್ತೇಯವ್ರತದ ಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು ಪೇಪ್ಪರ್:—ಅರಸಿನೊಳ್ ಕೂಡಿ
ಪರಿದ್ರವದಿಂದರಸಿಯರಿಂ ಪರಿಜನದಿಂದರಮನೆಯೊಪ್ಪುವಂತೆ, ಪ್ರಭುವಿ
ನೊಳ್ ಕೂಡಿ ಕೊಂಟೆಯಿಂ ಕೇರಿಯಿಂದರಮನೆಯಿಂದೂರೊಪ್ಪುವಂತೆ,
ಮೆಚೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಕೆಜೆಯಿಂ ಕೆಯ್ಯಿಂ ತೊಂಟದಿಂ ಪೊಲನೊಪ್ಪು

¹ ನಲಿದು (ಗ)

² ಕರ್ಮರಾಜನೊಡ್ಡಿಂಗೆ ನಿಸ್ತೆಯಂ (ಗ)

ವಂತೆ, ತಂಬುಲದೊಳ್ ಕೂಡಿ ನಾಲಗೆಯಿಂ ಪಲ್ಲಿಂದಧರದಿಂ ಬಾಯೊ
ಪ್ಪುವಂತೆ, ಕಾಡಿಗೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಬಿಳಿಯಾಲಿಯಿಂ ಕಪ್ಪಿಯಾಲಿಯಿಂದೆ
ಮೆಯಿಂ ಕಣೊ ಪ್ಪುವಂತೆ, ಬಲ್ಲಿದರೊಳ್ ಕೂಡಿ ಗಿರಿದುರ್ಗದಿಂ ಜಲದು
ರ್ಗದಿಂ ವನದುರ್ಗದಿಂ ಕೋಟೆಯೊಪ್ಪುವಂತೆ, ಕೂರ್ಮಯೊಳ್ ಕೂಡಿ
ಪುರುಡಿಂ ಮುದ್ದಿಂ ಪೆರ್ಮೆಯಿಂ ಪೆಂಡಿರೊಪ್ಪುವಂತೆ, ಬಲ್ಲುದುರೆ
ಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಮುಱುಗೋಡಿಂದಂಕವಣೆಯಿಂ ಬಲದಿಂದಶ್ವಾಧಾರಿ ¹ ಯೊ
ಪ್ಪುವಂತೆ, ಶುದ್ಧಮಾಸದೊಳ್ ಕೂಡಿ ಚಂದ್ರಬಲದಿಂ ತಾರಾಬಲದಿಂ ಮದು
ವೆಯೊಪ್ಪುವಂತೆ, ಸಲುಗೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ನುಡಿಯಿಂ ² ಪೊಡರ್ಪಿಂ
ಮಂತ್ರಿಯೊಪ್ಪುವಂತೆ, ಸಪ್ಪಕ್ಕದೊಳ್ ಕೂಡಿ ಕೊಲೆಯಿಂ ಪುಸಿಯಿಂ
ಕಳವಿಂದಗಲ್ಲು ಸುವ್ರತಂಗಳಿಂ ಭವ್ಯರುಮೊಪ್ಪುವೆರಸಿರ್ಪುದು ³ || ೫

ಮನಮಂ ಪೇಚ್ಚುದು ಬಯಕೆಯು

ಧನಮುಮನಪುನುದು ನೀನೆ ಶರಣೆಂಬುದು ಮೇ |

ದಿನಿಚಕ್ರಂ ಕಡುಗೂರ್ಮಯೊ

ಳನೆ ನೆಗಟ್ಟಿಸುವ್ರತಾ ⁴ ಧಿಪಂಗೆಣೆಯೊಳರೇ ||

೬

ಇನ್ನಾ ಪ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಚ್ಚೊಡೆ ||

೭

[ಬಳಸಿದ ನಂದನವನದಿಂ

ತಳದಿದ್ ಸರೋರುಹಾಕರಂಗಳನೆತ್ತಂ |

ಬಳಸಿದ ಪಲವುಂಗ್ರಾಮಂ

ಗಳನೊಪ್ಪುವುದೊಪ್ಪುವೆತ್ತವಂತೀವಿಸಯಂ ||

೮

ಆವಿಷಯದೊಳ್ ತದ್ಧರಾಂಗನೆಯ ತೊಟ್ಟ ಮಣಿಭೂಷಣದಂತೆ
ನಾನಾಶೋಭೆಗಳಿಂದುಜ್ಜಯಿನಿಯೆಂಬ ಪೊಪಲೊಪ್ಪುಗುಮಾಪೊಪಲನಾ
ಳ್ವಂ ಧರ್ಮಧರಮಹಾರಾಜನೆಂಬನಾತನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ||

೯

1 ಮುಱುಗೋಡಿಂದಂಕವಣೆಯಂಬಳದಿಂದಶ್ವಾಧಾರಿ (ಕ. ಬ.) ಯಿಂದಶ್ವಾ
ವಳಿ (ಗ) 2 ನುಡಿಯಿಂ ನಾಲಗೆಯಿಂ (ಕ) 3 ಒಪ್ಪಂಟಿರಸು ಸುಖಮಿರ್ಪುದು (ಗ)

4 ಕಳ್ಳದ ಸುವ್ರತ (ಕ. ಬ.)

ಅನುಪಮಗುಣನಿಳಯಂ

ಜಿನಪಾದಪಯೋಜಪಟ್ಟದಂ ಜನನುತನಿಂ |

ದ್ರನಿಭನಮಳಾಂಗನಿರ್ಪಂ

ಜಿನದತ್ತಂ ಜೈನಸಮಯವಾರಿಧಿಚಂದ್ರಂ ||

೧೧

ಆತನ ಪೆಂಡತಿ ಧರಣೀ

ಖ್ಯಾತೆ ಸದಾಶುದ್ಧ ಚರಿತೆ ಭವ್ಯಜನ್ಯೈಕ |

ಪ್ರೀತೆ ಸಮಸ್ತಗುಣಾಂಬುಧಿ ¹

ಮಾತೇನೊ ಜಿನೇಂದ್ರದಾಸಿಯೆಂಬಳ್ ಪೆಸರಿಂ ||

೧೨

ನೆಗಟ್ಟಾ ಜಿನದತ್ತಂಗಂ

ಮೃಗನಯನೇಜಿನೇಂದ್ರದಾಸಿಗಂ ಮದನನಿಭಂ |

ಜಗತೀಪೂಜ್ಯಂ ವಿಕ್ರಮ

ಮೃಗಾರಿ ಜಿನದಾಸನೆಂಬನಗ್ರತನೂಜಂ ||

೧೩

ಅಂತವರ್ ಸುಖದಿಂ ಪಲಕಾಲಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ||

೧೪

ದುರಿತಘನಪವನರುಜ್ಜ್ವಲ

ಚರಿತರ್ ಜೈನಾಗಮಾಂಬುನಿಧಿಹಿಮಕಿರಣರ್ |

ಧರಣೀಸ್ತುತ್ಯರ್ ಮುನಿಜನ

ಪರಿವೃಥರಂಗಜಮದೇಭವಿಘಟನಸಿಂಹರ್ ||

೧೫

ಜಿನಪಾಲಿತರೆಂಬ ತಪೋಧನರೊರ್ವರೇಕವಿಹಾರಿಗಳೆ ವಸುಧಾವಳ
ಯವಂ ತೋಪುತ್ತುಂ ಬಂದುಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಬಂದು ನೇಸಣ್ ಪಟ್ಟ
ಬಣ್ಣಕ್ಕಂ ತೋಪುತ್ತುದು ಸಂಯಮಧರಂಪ್ಪ ಋಷಿಯಾರ್ಗಿ ಮಾರ್ಗ
ಮಲ್ಲೆಂದು ಗಂಧವತಿಯೆಂಬ ತೋಜಿಯ ತಡಿಯೊಳ್ ರೌದ್ರಮೆಪ್ಪ
ಶ್ಮಶಾನಭೂಮಿಯ ನಡುವೆ ||

೧೬

ಪೊಲ್ಲೆ ನಿಸದ ಜೀವಾಳಗ

ಳ್ಳದ ರಮಣೀಯಮೆಪ್ಪ ಪಾಸಪಿಯಂ ತ |

ಳ್ಳದೆ ಬೆಳಗಿನೊಳಾರ

ಯುದ್ಧಳ್ಳದ ಗಂಡನಫಕಮಂದದಿನೇಶಂ ||

೧೬

ಸನ್ನ ತರವಿಯುದಯಂಗೆ

ಯನ್ನೆ ವರಂ ಮಿಸುಕೆನೆಂದು ಮಂದರಧೈಯಂ |

ತನ್ನಣ್ಣಂದಂ ಮಿಡುಕದೆ

ಸನ್ನ ತಮತಿಯೊಂದೆ ಮಗ್ಗುಲೊಳ್ ಪಟ್ಟದಂ ||

೧೭

ಅಂತು ಗುಣಗಣಾಭರಣಂ ನಿತ್ಯಯೋಗಂಗೆಯೊಡೆಪ್ಪಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲಂತೆ
ಶರೀರಮಂ ಚಳಯಿಸದೆ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಪಟ್ಟಪುರಮಿತ್ತಲುಜ್ಜಯಿನಿ
ಯಿಂದೊರ್ವ ವಿಡಂಬನೆಂಬ ಸಾಧಕಂ ನಿಧಿನಿಕ್ಷೇಪಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸಲೆಂದು
ಯಥೋಚಿತಮೆಪ್ಪ ಬಲಿವೆರಸು ಪಲ್ಲಂ ಸುಲಿದು ಮಿಂದು ಶುಚಿಭೂತ
ನಾಗಿ ಧೌತಾಂಬರಮನುಟ್ಟು ವೀರದಿನುಪವಾಸಂಕೈಕೊಂಡು ತನ್ನ
ನಿವಾಸಮಂ ಪೊಪ್ಪಮಟ್ಟು ನಟ್ಟರುಳ್ ತನ್ನ ಕಟ್ಟುಳ್ತನದಿಂ ||

೧೮

ಪಲವುಂ ಪೂಣ್ಣೆಗಳಿಂದಂ

ಚಲದಿಂದಸಹಾಯವಿಕ್ರಮಂ ತನ್ನಳವಂ |

ಕಲಿತನಮಂ ನಂಬಿ ಬಲಂ

ತಳರದೆ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂಬ ಬಳಕೆಯಿನಾತಂ ||

೧೯

ಕರಡಿಯ ತೊವಲಂ ಕಾಡಿಗೆಯೊಳದಿ ವಿಧಾತ್ರಂ ಲೋಕಮಂ
ಬಾಸಣಿಸಿದನೆಂಬಂತಪ್ಪ ಕತ್ತಲೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿದ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಗಂಧವ
ತಿಯ ತಡಿವಿಡಿದು ಬಂದು ಪಿತ್ಯನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಕೈಯ
ಸೊಡರಿಂ ||

೨೦

ತಲೆ ಪಪ್ಪದಿದರ್ ಪೆದರ್ಸಿಯಮೇಲೆ ಮಹಾದ್ಭುತದಿಂದಮಿದ್ದು ಕ

ಣ್ಣಳನರೆಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಕೆಡದಿದರ್ ಕರುಳ್ ಪಪ್ಪದಿದರ್ ಭೂ

ತಳಮನ ಕಚ್ಚಿ ಮೈಮುಷಯುತಿದರ್ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಪಟ್ಟು ಕ

ಣ್ಣೊಳ ತೆಗೆದಿದರ್ ವೇದನೆಗೆ ಸೈರಣೆಗಟ್ಟುತಿದರ್ ಭೀತರಂ ||

೨೧

ನೋಡುತ್ತುಂ ಬಂದೇಕಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಪಟ್ಟದ್ ಜಿನಪಾಲಿತ
ಮುನಿಯುಂ ಕಂಡು ಪೆಣನೆಂದು ಬಗೆದು ಬೇಗದಿನಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೆರಡು ಪೆಣಂ
ಗಳಂ ತಂದು ಮೂಡುದಲೆಯನೊಲೆಗಲ್ಲೂಡಿ ಕೆಳಗೆ ಕಿರ್ಚಂ ಪೂತ್ತಿಸಿ
ಚರುವನಡುತ್ತಿಪುದುಂ] ¹ || ೦೦

ಭೋರನೆ ಕಿಚಿ ನ ನಾಲಗೆ

ನೇರಿದವಾಗಳುರೆ ನೋವಿನೊಳ್ ಸೈರಣೆಗೆ ² |

ಟೊರಂತೆ ಮುಟುಗಿ ಕುದಿಯದೆ

ಧೀರಂ ³ ಜಿನಪಾದಪದ್ಮಮಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ || ೦೨

ಮಿಯದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಶ್ರೀಖಂಡಮಂ ಪೂಸುವೆನೆಂಬ, ಪಿಂಡು
ಗೂಱೊಳಗಗುಳನುಣ್ಣನೆಂಬ ⁴ [ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಮಕ್ಕಳ್ಯಡೆವೆನೆಂಬ,
ಗಡ್ಡಂಬಾರದಂದವಿಡುವೆನೆಂಬ ಕಡೆಯದೆ ಬೆಣೆ ಗೊಳ್ವನೆಂಬ] ಬೆಳೆ
ಯದೆ ಹಗವಂ ತೋಡುವೆನೆಂಬ, ಪುಟ್ಟದ ಕೂಸಿಗೆ ಪೆಸರಿಡುವೆನೆಂಬ,
ಸಾಲಿಸದೆ ಬಡ್ಡಿವೇಳ್ಕುಂಬ, ⁵ [ನೆಯ್ಯದೆ ಸೀರೆಯನುಡುವೆನೆಂಬ],
ಮಾಡದೆ ಮನೆಯಂ ಪೂಕ್ಕಪೆನೆಂಬ ಮರುಳನಂತೆ, ಬೆಣವುಣಿಸುಗಳನ
ರೋಚಕಂಮಾಪ್ತು ತುಯ್ಯಲೆತುಪ್ಪದಂತಪ್ಪ, ಮತ್ತಿನ ಪೆಂಡಿಗೆ ಪೇಸು

1 ಮಾಳವದೇಶದೊಳುಜ್ಜೇನಿಯೆಂಬುದು ಪುರಮದನಾಳ್ವಂ ಧರ್ಮಧ್ವಜ
ಮಹಾರಾಜನೆಂಬನಾತನ ರಾಜಸ್ರೇಷ್ಟಿ ಜಿನದತ್ತನೆಂಬನಾತನ ಭಾರ್ಯೆ ವಿಮಳ
ಮತಿಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರ್ಗಂ ಪ್ರಯಾನಂದನಂ ಜಿನೇಂದ್ರದಾಸನೆಂಬನಂತವರ್ಸುಖ
ದಿಂದಮಿಪುದುಂ ಜಿನಪಾಲರಂಬ ಮಹಾತಪೋಧನರ್ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಮಾಪುರಕ್ಕೆ
ವಂದು ಗಂಧಮತಿಯೆಂಬ ತೊಡುತಡಿಯ ಮಹಾಕಾಳವೆಂಬ ಸ್ವಕಾನಭೂಮಿ
ಯೊಳ್ ಯತ್ರಾಸ್ತಮಿತವಾಸಗಳಪ್ಪುದಖಿಂ ನೇರಿದ ಪಡುವುದುಂ ಪೋಗಲಖಿ
ಯದೆ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ಯೇಖಿಸಿದ ಬಲ್ಲಿನಂತೆ ಪಟ್ಟಪುದುಂ ವಿಡಂಬನೆಂಬ ಸಾಧಕಂ
ಬಂದು ನೋಡಿ ಪೆಣನೆಂದು ಮತ್ತಮೆರಡುಪೆಣಂಗಳನಲ್ಲಿಗತಂದು ಮೂಡುತಲೆಯು
ಮನೊಲೆಕ್ಕಲ್ಲೂಡಿ ಚರುವನಡಲೆಂದು ಮಾಡಕೆಯನೇಖಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಕಿರ್ಚನುರು
ಹುವುದುಂ (ಗ) ² ನೊಂದು ಸೈರಣೆಯಂ ಬಿ (ಗ) ³ ವೀರಂ (ಗ)

⁴ ಹಿಂಡುಗೂಱೊಳಗೆ ಗೊಳನುಣ್ಣನೆಂಬ (ಗ), ಪಿಂಡುಗೂಱೊಳಗೆ
ಗೊಳನುಣ್ಣನೆಂಬ (ಕ) ⁵ ಸಾಲಮಿಯದೆ ಬಡ್ಡಿಗೊಳ್ವನೆಂಬ (ಗ)

ಗೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವ¹ ನಾಯಕಸ್ತ್ರೀಯಂತಪ್ಪ, ಪೊಲ್ಲ ನೀರ್ಗೆ ಮನಂಗಿ
ಡಿಸುವ ಶೀತಲಜಲದಂತಪ್ಪ, ಹೀನದ್ರವ್ಯಂಗಳ್ಗೆ ಚಿತ್ತಮಂ ಮಾಡದ
ಪೊನ್ನರಾಶಿಯಂತಪ್ಪ, ಕಪ್ಪವಸ್ತ್ರಂಗಳ್ಗೆ ಬಗೆಯಂ ಮಾಡದ ದುಕೂಲ
ವಸ್ತ್ರದಂತಪ್ಪ, ಪುಲ್ವನೆಗೆ² ಪೆರ್ಚಂ ಮಾಡದ ಮಣಿಮಾಡದಂತಪ್ಪ,
ಕಿಡುವ ಬೆಳಗುಗಳ್ಗೆ ಕಪ್ಪಮಂ ಮಾಪ್ಪ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯಂತಪ್ಪ,
ಕಾಚಿನ ತುಡಿಗಿಗೆ ನಿಸ್ತೇಜಂ³ ಮಾಪ್ಪ ಮುತ್ತಿನಾಭರಣದಂತಪ್ಪ, ಹೀನ
ಶ್ರೀಗಂ ಕಿಱುಕುಳರಾಜ್ಯ [ಭೋಗಕ್ಕಮಾನಸುಖಕ್ಕಂ] ವಿರಾಗಂ
ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ [ಶ್ರೀ]ಯೋಳ್ ಕೂಡುವ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಸದವಿಯುಮಂ
ದೇವೆಂದ್ರಸದವಿಯುಮಂ ಮೊದಲ ಮೂಱುಸಂಹನನಮುಮಂ ಶ್ರುತಬು
ದ್ಧಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯುಮಂ ಹ್ವಸಕಶ್ರೇಣಿಯನೆಯ್ವಿಸುವ ಮಹಿಮೆ
ಯುಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವ ಪುಣ್ಯಮಂ ನೆರೆಪುವ ಪಂಚಸರಮೇಷಿಗಳ ಭಕ್ತಿ
ಯುಮಂ ಪೂಜೆಯುಮಂ ಕೊಂಡಾಟಮುಮಂ ನಚ್ಚುಗೆಯುಮಂ
ಬಿಸುಟು, ನೆಲ್ಲನಕ್ಕಿ ಮಾಡಲಲಸಿ ಲೇಸೆಂದಟ್ಟುಂಬ, ಕಲ್ಲಂ ನುಣ್ಣುಮಾ
ಡದೆ ಚಿತ್ರಂಬರೆವ, ಪೊನ್ನನಾಭರಣಂಮಾಡದೆ ತುಡುವ, ಕೈಯ್ಯನುಡದೆ
ಬಿತ್ತುವ, ನೂಲಂ ಪೊಸೆಯದೆ ಮಣಿಯಂ ಕೋವ, ಪುಳ್ಳಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಕಿರ್ಚಿನೊಳಡುವ⁴ ಗಾಲಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಂಡಿವರೆಯಿಸುವ, ಬಲಮಿಲ್ಲದೆ
ಕಾದುವ, ಕೂಟುಲ್ಲದೆ ಮದ್ದಳೆಯಂ ಬಡುವ, ಕಪ್ಪಿಯದೆ ಪಾಲಂ ಬಯ
ಸುವ, ಬೆಲೆಗುಡದೆ ಬಂಡಮರಸುವ, ಬಿದಿರೆಲೆಯೋಳ್ ರಸಮನುಸುವ
ಕಳ್ಳೆಯ ಪಾಲೋಳ್ ಬೆಣ್ಣೆಯನುಸುವ, ತೊಪ್ಪಿಯ ಸಿಪ್ಪಿನೋಳ್ ಮುತ್ತ
ನುಸುವ; (...?) ಧಾನ್ಯದಂತೆ ಪಸಿಯ ಧಾನ್ಯದಂತೆ ಬುಗಿದ ಧಾನ್ಯ
ದಂತೆ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿಪ- ಧಾನ್ಯದಂತೆ ಉಯೆವೆರಸಿರ್ಪ ಧಾನ್ಯದಂತೆ ಕೇಸ
ಕ್ಕಿಯಂತೆ ತಳಸಿದಕ್ಕಿಯಂತೆ ಕರ್ಚಿದಕ್ಕಿಯಂತೆ ಬೇವ ಕೂಟುನಂತೆ
ಬೆಂದಿಟುಪಿದ ಕೂಟುನಂತೆ ತಳಗೆಗೆವೆಂದ ಕೂಟುನಂತೆ ಬಾಡು ತುಪ್ಪಂ
ಮೊದಲಾದ ಪರಿಕರಂವೆರಸುಣ್ಣ ಕೂಟುನಂತೆ, [ನಲದಂತೆ] ಭೂಮಿ

¹ ಮನಮಂ ಪೇಸುಗೆಯಂ ಮಾಪ್ಪ (ಗ) ² ಹಲವು ಮನೆಗಳ್ಗೆ (ಗ)

³ ಪೇಸುಗೆಯಂ (ಗ)

⁴ ಕಿಚ್ಚ ದನುರೂಹ (ಕ. ಖ.)

ಶೋಧನೆಯಂತೆ ಗುಂಡೋತ್ತರದಂತೆ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಂತೆ ರಂಗಭಟ್ಟಣಿಯಂತೆ ¹ ಕಂಭನಿಲುಗುಗೆಯಂತೆ ಕರುಮಾಡದಂತೆ ಬೋದಿಗೆಯಕೂಟದಂತೆ ಮುಚ್ಚಳಂತೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂತೆ ಮೇಲಣ ಬೆಸದಂತೆ ಸೊದೆಯಂತೆ ಕಳ ಶಾರೋಹಣದಂತೆ, ಕೆಯ್ಯಂತೆ ಕೆಯ್ಯುಲುಮೆಯಂತೆ [ಕೆಯ್ಯೋಳ್] ಪದಂಬಡೆವಂತೆ ಬಿತ್ತಣದಂತೆ ಸಸಿಯಂತೆ ಪೊಡೆಯಂತೆ ಪಾಲ್ದಿನೆಯಂತೆ ಕೊಯ್ಲಾದಂತೆ ಸೂಡಿನಂತೆ ಕಳಕ್ಕೆ ವರ್ಸಂತೆ ² ಬಕ್ಕಣದಂತೆ ³ ರಾಶಿಯಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾಧೃಷ್ಟಿ ಸಾಧನಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿ ಸಮ್ಯಚ್ಛ್ರದ್ಧಾಧೃಷ್ಟಿ ಅಸಂಯತಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿ ದೇಶಸಂಯತ ಪ್ರಮತ್ತ ಅಪ್ರಮತ್ತ ಅಪೂರ್ವ ಕರಣ ಅನಿವೃತ್ತಕರಣ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಾಂಪರಾಯ ಉಪಶಾಂತ ಕಷಾಯ ⁴ ಸಯೋಗಿ [ಅಯೋಗಿ] ಎಂಬೀ ⁵ ಪದಮೂಲು ಗುಣಸ್ಥಾನಂಗಳರ್ಥ ಪುನು. ಅವಜ್ಜಿಗಳಾವ ಗುಣಸ್ಥಾನದೊಳ್ ತಾನಿದ್ ಪನಾಗುಣಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಂ ನೆಗಟ್ಟುದು; ನೆಗಟ್ಟಲೊಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಣಸ್ಥಾನದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿನೆಂದು ನೆಗಟ್ಟುತ್ತುಮಿರ್ಪೊಡೆ ಪೊಡೆಯಂ ಕೊಯ್ದು ಧಾನ್ಯವರಸುವ, ಪಸಿಯಂ ಕುಟ್ಟಿಯಕ್ಕಿಯಪಸುವ, ಬೇವ ಕೂಟನೊಳ್ ರುಚಿಯಪಸುವ, [ನೆಲ್ಲನಟ್ಟು ಮೃದುಗೂಟನಪಸುವ] ನೆಲಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಕಲಶಮೆನಿಡುವ, ಗುಂಡೋತ್ತರದ ⁶ ಮೇಲೆ ಸೊದೆಯಂ ಬಟುವ, ಕಂಭನಿಲುಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಜಿನಭವನಮಂ ಮೊಟ್ಟು, ಮುಚ್ಚಳಮಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮೊಟ್ಟು, ರಂಗಮಿಲ್ಲದೆ ಕಂಭಮಂ ನಿಲುಸುವ, ಪಾಲ್ದಿನೆಯ ನೊಕ್ಕುವ, ಸಸಿಯಂ ಕೊಯ್ದು ಮೆದೆಯನೊಟ್ಟುವ, ಬಿತ್ತುವ ಕಾಲದೊಳ್ ಬೆಳಸನಪಸುವ, ಬಿತ್ತದೆ ಸಸಿಯಂ ನೋಡುವ, ಕಟ್ಟೆಗ್ಗನಂ ಪೊಲ್ಕು ಮದುಕಾರಣದಿಂದನ್ನೆವರಂ ದೇಶಸಂಯತಗುಣಸ್ಥಾನದೊಳಂ ಪ್ರಮತ್ತಾಪ್ರಮತ್ತಗುಣಸ್ಥಾನದೊಳಮಿರ್ಪನ್ನೆವರಮಣುವ್ರತಿಗಳುಂ ಮಹಾವ್ರತಿಗಳುಂ ಮಜ್ಜಿಯದೇಕಚಿತ್ತದಿಂದಾಹಾರಾಭಯಭೈಷಜ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನದೊಳಂ ಅನಶನಾದಿತಪದೊಳಮಾರ್ತಣ್ಣೆ ನೆಗಟ್ಟುತ್ತುಂ

¹ ರಂಗಗಟ್ಟಣದಂತೆ (ಗ)

² ಕಣಕ ಬಂದಂತೆ (ಬ. ಕ.)

³ ಭಕ್ಷಣದಂತೆ (ಕ. ಬ.)

⁴ ಉಪಶಾಂತಕಷಾಯ ಕ್ಷೀಣಯೋಗಿಸ

ಯೋಗಿ (ಗ)

⁵ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ (ಗ)

⁶ ಗುಂಡವತ್ತದ (ಕ. ಬ.)

ಜಿನಸ್ವಾಮಿಯಂ ಪೂಜಿಸುವುದು ಬಣ್ಣಿಸುವುದು ¹ ನಿಜ ನಿಜ ಲೆಂದು
ಪರಮಾಗಮದೋಚೆಯಂ ಭಾವಿಸಿ || ೨೪

ನಯವಿದನಪ್ಪದಱಿಂ ದು
ನಯಮಂ ಬಿಸುಟೀಕಚಿತ್ತದಿಂ ನಂಬಿದಂ |
ಭಯಮಿಲ್ಲದೆ ಜಿನಪತಿಯಂ
ನಯಸೇನಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮ ಕಂದಂ || ೨೫

ದಿವಿಜೇಂದ್ರಂ ಜಿನಪೂಜೋ
ತ್ಸವದೇಸಕದಿನಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮುಕ್ತಿವಧೂಟೀ |
ಧವನಪ್ಪನೆಂದೊಡೆನ್ನೊ
ಪ್ಪುವ ಜಿನರಂ ನಂಬಿದಂಗೆ ಕೇಳರಡುಂಟೀ || ೨೬

ಜಿನರೂಪಿಂದಮಭವೈನು
ಮಿನಿತು ನವಗ್ರೈವೆಯಲ್ಲಿ ² ಪುಟ್ಟುವನೆನೆ ಮೇ |
ದಿನಿಯೊಳ್ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಂ
ಗನಘಶ್ರೀ ಸೋಲ್ವಳಂಬುದಾವುದು ಗಹನಂ || ೨೭

ಕಿಣಿದಪ್ಪ ವ್ರತವಿಂಗಂ ³
ದೆಹಗಿದ ಮೊದೆಗನುಮಗ್ಗದ ವೈಂತರಿಗ |
ಗರ್ಜೆಯಂ ತಾನಾದಂ ಪದೆ ⁴
ದೆಹಗೆ ಜಿನಂಗವೈತಪದವಿ ಗಹನಮೆ ಜಗದೊಳ್ || ೨೮

ಪದೆಪಿಂ ಕಾಗೆಯ ಮೊಂಸದ
ಬಿದುಪಿಂಗಂ ಖದಿರಸಾಗರಂ ದಿವಿಜಸುಖಾ ⁵ |
ಸ್ವದನಾದನೆಂದೊಡಹ
ತ್ವದಮಂ ಪಿಡಿದಂಗೆ ಮೋಕ್ಷಮಾವುದು ಗಹನಂ || ೨೯

¹ ನೆನೆವುದುಂ (ಗ) ² ಮೆನಿಸನಮಗ್ರೈಯಲ್ಲಿ (ಕ. ಖ.) ಮಿನಿತುಂನವ
ಗ್ರೈವೆ (ಗ) ³ ದಿಂಗಂ (ಗ) ⁴ ಗರ್ಜೆಯುಬೆರೆಯನಾದನೆನೆನಂ (ಕ. ಖ.)
⁵ ಮೊಂಸವು ಮುದದಿಂದಂ ಬಿಟ್ಟು ಕದಿರಸಾಗರ ದಿವಿಜಾ (ಗ)

ಓದನಮುಂಡಂ ¹ ಮನ್ನಣೆ

ಗಾದ ಮಹಾವೋದದಿಂದೆ ತಪಮಂ ಕೈಕೊಂ |

ಡಾದಂ ಸುರೇಶನೆನೆ ಜಿನ

ಪಾದಶರಣ್ಯಂಗೆ ² ಜಗದೊಳಂದೊಂದುಂಟೇ ||

೩೦

ದೃಢಸೂರ್ಪನೆಂಬ ಕಳ್ಳಂ

ಗಡ ಜಿನಶರಣೆಂಬ ಪೆಂಪಿನಾಱಕ್ಕ ರಮಂ |

ಪಿಡಿದಮರನಾದನೆಂದೊಡೆ

ಪಿಡಿದಂಗರಿದುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳ್ ಜಿನಪದಮಂ ||

೩೧

ವರದತ್ತಯೋಗಿಗಿಕ್ಕಿದ

ಪರಮಾನ್ನದಿನಂದು ಸೋಮಶರ್ಮನ ಸತಿ ಭಾ |

ಪುರೆ ಯಕ್ಷಿಯಾದಳಂದೊಡೆ ³

ಪರಮಜಿನಂಗೆಱಗಿದಂಗೆ ಪೇಱಿದುಂಟೇ ||

೩೨

ಪುರುದೇವನನುರಾಧಿಸೆ

ಧರಣೀಂದ್ರಂ ಬಂದು ನಮಿಸಿನಮಿಗಳ್ಳ ವಿಯ |

ಚ ರಪದಮನಿತ್ತ ⁴ ನೆಂದೊಡೆ

ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರನ ಪೆಂಪು ಸಾಧಾರಣಮೇ ||

೩೩

ದುಮಸೇನಂ ಜಿನನಾಥ

ಕ್ರಮಮಂ ಮತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಕರ್ಮಗಳನ |

ಶ್ರಮದಿಂ ಕಿಡಿಸಿದನೆಂದೊಡೆ

ವಿಮಳಜಿನಾರಾಧಕಂಗೆ ದುರ್ಗಮೆ ಮೋಕ್ಷಂ ||

೩೪

ಬಿಡದೆ ರಥನೇಮಿ ಜಿನರಂ

ಬಿಡದೆ ಮಹಾವೈಸನಿಯಾಗಿಯುಂ ⁵ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯುಂ |

¹ ಓದನಮುಂಡುಂ (ಗ)

² ಪಾದಂ ಶರಣಂಗೆ (ಗ)

³ ಯಕ್ಷನಾದನೆಂದೊಡೆ (ಗ)

⁴ ಮಹಿಮೆಯಿತ್ತು (ಗ)

⁵ ಪಡದ ಮಹಾತ್ಮಂಗೆ ಸಕಲಸುಖ (ಕ. ಬ.)

ಪಡೆದನೆನೆ ಕೇಳ ಬಲ್ವಿಡಿ

ವಿಡಿದಂಗೆಡಲುಂಟೆ ಜಿನಗ ಚರಣದ್ವಯಮಂ ||

೩೫

ಜಿನನಾಳ್ವಂ ಬಂಟನೆ ನಾಂ

ಜಿನಪತಿಗೆಂಬನಿತುಂ ಶಿಳಾಪುತ್ರಂ ನೆ |

ಟೈನೆ ಮುಕ್ತನಾದನೆಂದೊಡೆ

ಜಿನಪತಿಗಾಳಾಗೆ ಮುಕ್ತಿಪದಮರಿದಾಯ್ತೀ ||

೩೬

ಇಲ್ಲಿಯೆ ಜೈನವ್ರತಮಂ

ಬಲ್ಲಿತುಪಿಡಿದಂಗೆ ಬಾಧೆಯಾಗದು ಬಿಟ್ಟಂ |

ಗೆಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪೀಡೆಗಳುಂ

ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದಡಸುಗೆಲ್ಲರುಂ ಬಲ್ಲರಿದಂ ||

೩೭

ಕೊರಳ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೊರಳಂ ನುಂಗುವೆನೆಂಬ, ¹ ಕಯ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಳ್ಳನಂ ಪಿಡಿವೆನೆಂಬ, ತಲೆಯ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪೆರ್ಗಲ್ಲಂ ² ಪೊತುವೆನೆಂಬ, ಮೆಯ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಲ್ಲಾಟಮನುಣ್ಣೆನೆಂಬ ನಿರ್ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ, ವರುಷಮುಖದಿಂಗಳುಪವಾಸಂಮಾಪ್ತ, ವರುಷಮುಖದಿಂಗಳೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ವ, ಬೇಡರ ಪಗೆವರ ಕ್ರೂರಮೃಗಂಗಳ ನಿಷುರಮಪ್ಪಬಾಧೆಯಂ ಸೈರಿಸುವ, ಸಕಳಶ್ರುತಮುಮನವುವ, ಮುನ್ನಿನ ಮೆಹಾಪುರುಷರ್ಗೆ ಧ್ಯಾನಮೆರಡುಗಳಿಗೆಯಿಂ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲದೆಂದು “ಉತ್ತಮ ಸಂಹನನಸೈಕಾಗ್ರಚಿಂತಾ [ನಿರೋಧೋ] ಧ್ಯಾನಮಂತರ್ಮೂಹೂರ್ತಾತ್” ³ ಎಂಬೀಸೂತ್ರಮಂ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯಾರ್ ನುಡಿದರದುಕಾರಣದಿಂ ಬೇಳಾಗದೆ “ದರ್ಶನಶುದ್ಧತಾವಿನಯಸಂಪನ್ನತಾಶೀಲವ್ರತೇಷ್ವನತಿಚಾರಃ” ಎಂಬ ಜಿನೋದಿತಮಂ ನಂಬಿ ತಮ್ಮ ಗುಣಸ್ಥಾನಮನವುದು ಪ್ರಥಮಾನು ⁴ ಯೋಗದ ⁵ ಕರಣಾನು ⁶ ಯೋಗದ ದ್ರವ್ಯಾನು ⁷

¹ ಕಾಲಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪಿರಿದು ಪರಿವೆನೆಂಬ, (ಗ)

² ವೆಗ್ಗೆಮಂ (ಗ)

³ ಮುಹೂರ್ತಂ (ಗ)

^{4, 5, 6} ನಿವೇಗ (ಗ)

⁷ ಚರಣಾನಿಯೋಗದ (ಗ)

ಯೋಗದ ಪೇಷ್ಡ ಕ್ರಮಮಂ ತಪ್ಪಲೀಯದೆ ಲೇಸಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಸಸಿ
ಧಾನ್ಯದೊಳ್ ತೋಂಟಂ ಗಿಡುವಿನ ಫಲದೊಳ್ ಶಿಶು ಕುಮಾರತ್ವದೊಳ್
ಕಬ್ಬು ರಸದೊಳ್ [ವೀರರ ಗೆಲ್ಲದೊಳ್] ಪಾಲ್ ತುಪ್ಪದೊಳ್ ಕಾರ್ ¹
ಮಡೆಯೊಳ್ ಭೂಪರ್ ತೆಜಿಯೊಳ್ ಮಗಂ ಮುಖ್ಯನೊಳ್ ಪೆಂಡತಿ
ಕುತ್ತದೊಳ್ ಫಲಮಂ ತೋರ್ಪಂತೆ, ಮುನ್ನಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಮೊದಲಾದ
ಜೈನಾಗಮಮನಖಿದು ಆತ್ಮತತ್ತ್ವಫಲಮಂ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯ ಫಲಮುಮನೆ
ಯ್ದುವ ಶ್ರಾವಕಂಗೆ ದಾನಾದಿಧರ್ಮಂ ಋಷಿಯರ್ಗೆ ಹ್ವಮೆ ಮೊದ
ಲಾದ ದಶಧರ್ಮಮಿಷಯೊಳ್ ಶಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತು ನೆಗಟ್ಟು ಕಡೆಯೊಳ್
ಲ್ಲಮಂ ತೋಜಿವುದಧ್ಯಾತ್ಮದ ಫಲಮಿನಿತಲ್ಲದೆ ತಳಾಪನ ಮನೆಯಂ
ಕಳ್ಳಂ ಪೊಕ್ಕನೆಂಬ ಮಾಸಾಳು ಕುತ್ತನೆಂಬ ನೀರುರಿದುದೆಂಬ ಸೊಬಗೆಗೆ
ಸಂತಿಯಾದಳೆಂಬ ಜೋಯಿಸನ ಮಗಳ [ಪಸೆಯಮೇಲೆ] ರಂಡೆಯಾದ
ಳೆಂಬ ಸಕುನಿಗನುಟ್ಟುದಂ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬ [ಕಲಿ ಬಡಿವೆತ್ತನೆಂಬ] ಕಪ್ಪ
ತಿಕ್ಕೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪೆಪರ್ ತತ್ತ್ವಮನೆನ್ನಂತಾರಖಿಯರೆಂದು ಪೊಟ್ಟೀ
ಟುಸಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು[ಮಂ ಮತಿಯುಮ] ನೊಂದುಮನಖಿಯದೆ
ಶುದ್ಧಾಚಾರಮಂ ಬಿಟ್ಟು ವಜ್ರವೃಷಭನಾರಾಚಸಂಹನನದವರಂ ನೋಡಿ
ತಾನುಂ ಪಡಾವಶ್ಯಕಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ನೆಗಟ್ಟು
ಜಿನರನಗಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿವಡೆವೆನೆಂಬುದು ಸೊಡರುಮಾದಿತ್ಯನುಂಚಂದ್ರನು
ಮಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂಬ, ² ಕಿರ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸೊಡರಂ ಪೊತ್ತಿಸುವೆನೆಂಬ ಬೆಳ್ತನ
ಮಕ್ಕುಮದಲುಂ ಹೋಗಕಪಾಯರಾಗದನ್ನೆ ವರಮಿತ್ತಣವರ್ಗೆಲ್ಲಂ ³ ಜಿ
ನೇಂದ್ರಪದಮೆಂಬ ಬಟ್ಟೆಯಂ ಪೊರ್ದದೆ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಕುದು
ರೆಯನೇಡದೆ ಜಿನೇಂದ್ರಾಧನೆಯೆಂಬ ⁴ ಪೊಲಂಬಿಗನಿಲ್ಲದೆ ಜಿನೇಂದ್ರ
ನಮಸ್ಕಾರಮೆಂಬ ನೆರವಂ ಪಾರದೆ ⁵ ಜಿನೇಂದ್ರಲೋಕನಾನಂದಮೆಂಬ

¹ ಕಾಲಂ (ಗ)

² ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತುವೆನೆಂಬ, ನೆಲವಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆವೆನೆಂಬ, ಕುಣಿಲ್ಲದಣ್ಣೆ
ನೆಂಬ (ಗ) ³ ಅನ್ನೆಗಮುತ್ತಮಗೂಸಾಧನವರ್ಗೆಲ್ಲಂ (ಗ)

⁴ ಜಿನೇಂದ್ರಾಧಾರಮೆಂಬ (ಗ)

⁵ ನೆರವುಂ ಪೊಗದೆ (ಗ)

ಸಂಬಳಮಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಾಣಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಲೆಬಾರದೆಂದು ಜಿನಾಗಮದಿಷ್ಟ
ದಿಂ ತತ್ತ್ವಮುಂ ಮನದೊಳವಧಾರಿಸಿ || ೩೮

ಜಿನನೆ ಗುರು ಜಿನನೆ ದೈವಂ

ಜಿನನೆ ಕುಲಸ್ವಾಮಿ ಜಿನನೆ ನಂಬಿದಾಳ್ಯಂ ¹ |

ತನಗೆಂಬ ಪೆರ್ಚಿನಿಂ ನೆ

ಟ್ಟನೆ ನಲಿದಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

೩೯

ಮನದೊಳ್ ಜಞಿಯದೆ ಬೆಚ್ಚದೆ

ಮುನಿಯದೆ ಸಡೆಯದೆ ನಿಳಿಂಪನಗನಿಭಧೈರ್ಯಂ |

ತನುವಿನಮೇಲಣ ಮೋಹಂ

ತನಗಿಲ್ಲದೆ ತಳರದಿದನುನ್ನ ತಚಿತ್ತಂ ||

೪೦

ಅಂತು ಚಿತ್ತದೊಳಿಟ್ಟದೆ ಜಿನಾಗಮಮುಂ ಭಾವಿಸುತ್ತಮಿ
ಪುರದಂ [ಪೆಗಲೆಲ್ಲಂ ಬೆಂದು] ತೋಳ ಮೊದಲಂ ಕಿರ್ಚಳುವಾಳ
ನರವುಗಳ್ ತೆಗೆದು ತೋಳ್ ತನಗೆ ತಾನೆ ನೆಗೆವುದುಂ, ವಿಡಂಬಂ [ಸೊಡ
ರಂ ಕಂಡ ಕೋಡಗದಂತೆ ಬೆಬ್ಬಳಸಿ] ಕಾಡೆದು ಬೆಂದು ಬೆರ್ಚೆ [ಬೆಗ
ಡು ಗೊಂಡು ತಾಂ ಮಂತ್ರವ್ಯಾಕರಣಮನುಷ್ಯನಪ್ಪದಹಿಂ ಮಂತ್ರ
ದೊಳಾದ ಹೀನಾಧಿಕಮನುಷ್ಯನು ಮೆತಿಗೆಟ್ಟು || ೪೧

ಮರನುಂ ಗಿಡುವುಂ ಪೊದರುಂ

ತರತರದಿಂದಿದರ್ ತರುನಿಕಾಯಮುಮೆದುರ್ |

ಬ್ಬರಮಾಗೆ ಬಂದು ತನ್ನಂ

ಸೆರಗಿಲ್ಲದೆ ನುಂಗುವಂತೆ ತೋರ್ಪುದುಮಾಗಳ್ ||

೪೨

ಕೆಟ್ಟನೆಂದು ಬಾಯಿವಿಟ್ಟು ತಡವರಿಸಿ ಪೆಹಗಣ್ಗೆ ಬಿಡಟ್ಟುದುಮಂ
ಸುರಗಿಯುಮನೀಡಾಡಿ ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ] ಕೊಳ್ಳಟ್ಟರಂತೆ ಬತ್ತಲೆ
ಕರುಳ್ ಪಣಿವಿನಮೋಡುವುದುಂ ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿನಾಥಂ ಪಾಪಭೀರು
ವೆಪ್ಪದಹಿಂದಾತನ ಪಾದಘಟ್ಟನೆಯಿಂ ತ್ರಸಸ್ಥಾ ವರಜೀವಂಗಳ್ ಬಾಧೆ

ಯಾಗದೇ ಮಾಣದಕ್ಕೂ ಪೊಲ್ಲದಾಯ್ತೆಂದು ¹ ಕಾರುಣ್ಯಹೃದಯನಾಗಿ
ಪೂರ್ವದುಂ, [ವನದೇವತೆಯರುಂ] ನಗರದೇವತೆಯರುಂ ನೆರೆದು, ವಿಡಂ
ಬನ ಡೊಂಬಾಟಕ್ಕಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯ ಧೈರ್ಯಕ್ಕಂ ಮನ
ದೊಳಾದ ಜೀವದಯೆಗಂ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು ಜಯಜಯನಿನಾದಮುಂ
ದೇವದುಂದುಭಿಯುಮೊಡನೊಡನೆ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಘೋರ್ಣಿಸೆ [ಮೆಯ್ಯ
ಱಿಯದೆ ರಾಗದಿಂ ಬಂದು] ನಮೇರು ಮಂದಾರಪಾರಿಜಾತಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ
ದರಳ್ಳಳಂ ಮುನಿಪುಂಗವನಮೇಲೆ ಸುರಿದು ಕರಕಮಲಗಳಂ ಮು
ಗಿದು || ೪೩

[ಈ ಮುನಿನಾಥನಂತೆ ಮನದೊಳ್ ಕರಮಳ್ಳದೆ ನಿಂದ ಧೀರರಾ
ರೀಮುನಿವಂದ್ಯನಂತೆ ತನುವಂ ತೊಪ್ಪಿದಳ್ಳದೆ ನಿಲ್ವ ಧೀರರಾ
ರೀಮುನಿರಾಜನಂತೆ ಜಿನತತ್ತ್ವದೊಳುನ್ನತನಾದನಾವನಿ
ನ್ನೀಮುನಿಪೂಜ್ಯನಂತೆ ದೃಢರಾರೊ ಮನಸ್ವಿಗಳಾರೊ ಲೋಕದೊಳ್ ||

ತನ್ನಳವಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ನೋಡದೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ತನ್ನ ವೀರಮಂ
ಕಿನ್ನರಭೂತಕಿಂಪುರುಷದೈತ್ಯನಿವಾಸಮನೆಯ್ ದೊಂಬಿನಿಂ
ದುನ್ನತಚಿತ್ತನಂ ಪೆಣನೆ ಗೆತ್ತು ಖಳಂ ಪಿರಿದವ್ವ ಕಿರ್ಚಿನಿಂ
ದನ್ನೆಪ್ಪಿ ಸುಟ್ಟೊಡಂ ಮನದೊಳಳ್ಳದೆ ಬಳ್ಳದೆ ಮಂದರಹೃದಮಂ || ೪೪

ಮುನಿನಾಥನ ನಿಡುದೋಳ್ಳಗೆ

ದನಿತಪ್ಪೊಳೊಡಾಗಿ ಸಾಧಕಂ ಭಯದಿಂ ಭೋಂ |

ಕೆನೆ ಕೆಟ್ಟನೆಂದೊಡೀಪಿತ್ತು

ವನಮಂ ಪುಗುವಂಗೆ ಮುತ್ತಮೆಂಟೆರ್ದೆಯೊಳವೇ ||] ೪೫

ತನುವಂ ಧನಮಂ ಕೊಪ್ಪಿದಿರ

ಲನುಪಮರೆನಿಸಿದ ಜೈನಯೋಗಿಗಮಭಿಮಾ |

ನನಿಧಾನರಪ್ಪುಪಾಸಕ

ಜನಕ್ಕಮುಳವಡುಗುಮುಖದವರ್ಗದು ಮೊಗ್ಗೇ || ೪೬

ತನುವಿನ ಮೋಹಮಂ ಬಿಸುಟು ಪೆಂಡಿರ ಮಕ್ಕಳ ಪೊನ್ನ ಮೋಹದಿಂ
ಮನಮುರಿಬಟ್ಟು ಮೆಯ್ಯುಖಮನೊಲ್ಲದೆ ಬರ್ಪ ಪರೀಷಹಂಗಳಂ
ಘನತರಮಾಗೆ ತಾಳ್ದ ಪರಮಂ ನೆಚಿ ಸಾಧಿಸಲಯ್ಯಭಾಪು ಭಾ
ಪನುಪಮಜೈನಯೋಗಿಗಳ ಬಲ್ಲರಿಳಾತಳದೊಳ್ ನಿರಂತರಂ || ೪೮

ಮನೆಯ ಕುಟುಂಬಮಂ ಪೊರೆಯಲೆಂದೆಡೆಯಾಡಿ ಪಲಂಬರಲ್ಲಿಗೊ
ಯ್ಯನೆ ಸುರರಾಯುಂಗೆ ಸಿರಿಯಕ್ಕೆ ಮಹಾಸುಖಮಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ
ಕ್ಕೆನುತುಮಭೀಷ್ಯಮಂ ಕುಸಿದು ಪಲ್ಲೆಪ್ಪಿದಕ್ಕುಟ ಬೇಡಿ ಬಾಳ್ದ ದು
ರ್ಜನತತಿ ¹ ಪೇಟ ಪೆತ್ತಪರೆ ಜೈನರವೊಲೆ ಸುರರಾಜಸೌಖ್ಯಮಂ || ೪೯
ಪರಿಯದೆ ವಾರವಾಳಿಯುಣಿಸಿಂಗೆ ಸಮರ್ಥರನಾಸೆವಟ್ಟು ಬಂ
ದೆಯದೆ ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಗೊಳಗಾಗದೆ ಸಂಸೃತಿವಾರ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿ
ದುರಳದೆ ವೀರವೃತ್ತಿಯನೆ ಪಾಟಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಸುಖಕ್ಕೆ ² ಚಿತ್ತಮಂ
ತಿರಿಪುತುಮಿದ್ ಜೈನಮುನಿಪುಂಗವರಿಂ ಮಿಗಿಲಾರೊ ಲೋಕದೊಳ್ || ೫೦

ಎಂದು ಪಲತೆಪ್ಪಿದಿಂ [ಪೊಗಯ್ಯ ದೇವನಿಕಾಯದ ಕಳಕಳಮಂ
ಪೊಯ್ಯ ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ ಪ್ರಘೋಷಮಂ] ³ ಪುರದವರೆಲ್ಲಂ ಕೇಳ್ದ
ವಿಸ್ತಯಂಬಡುತಿರ್ದರನ್ನೆಗಂ || ೫೧

[ಮನಸಿಜನಾಗಕೇಸರಿ ಜಿನಾಗಮದೋಜೆಯಿನದ್ರಿಯಂತೆ ನಿಂ
ದನುಪಮಚಿತ್ತನಂ ಗುಣಕರಂಡನುಜ್ಜ್ವಳಕೀರ್ತಿಕಾಂತನಂ
ಮುನಿಜನವಂದ್ಯನಂ ತಡೆಯದೀಗಳ ನೋಡುವನೆಂಬ ಮಾಣ್ಣಿಯಿಂ
ದಿನಕರನೇಖಿದಂ ದಿವಿಜರಾಜದಿಶಾವರಧಾರಿಣೀಂದ್ರಮಂ || ೫೨

ಅಂತಾ]ದಿತ್ಯಂ ಪೂರ್ವಾಚಲಶಿಖರಶೇಖರನಪ್ಪುದುಂ ಪೂಣ್ಣೈ
ತೀರ್ದು ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿವೈಂದಾರಕಂ ಯೋಗಮಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ
ತಡೆಯದಲ್ಲಿದೆರ್ದು ಬರ್ಪುದುಂ ತನ್ನ ನಿನಾಥನಂ ಜಿನದತ್ತಂ ಕೂಡು
ಮನದಾದರದಿಂ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಡಗೊಂಡು ಬಂದು ದೇಹಾರ
ದೊಳಗಿ || ೫೩

¹ ಜನಪತಿ (ಕ.ಬ.) ದುರ್ಜನರತಿ (ಗ)

² ಪದಕ್ಕೆ (ಕ.ಬ.)

³ ಪುರದೇವತೆಗಳುಂ (ಗ)

[ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ಥಾನಂ

ಬಲ್ಲವರಂ ತರಿಸಿ ವೈಶ್ಯತೀತಕಂ ಮುಂದಿ |

ದ್ವಂದ್ವದಗಲದೆ ಬೀಯ

ಕೃಷ್ಣಾಳ್ಯದ ಕೊಟ್ಟು ಪೊಂಗಳಂ ಪ್ರಿಯದಿಂದಂ ||

೫೪

ಮತ್ತಂ] ತಾನೆ ಕೆಲದೊಳುದು ಪಥ್ಯಪಾನಂಗಳಂ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂ
ಮಾಡಿ ನಿರ್ದಯನಂತೆ ನಿಷ್ಕರುಣಿಯಾಗದೆ ¹ ಪಾವಂ ಪಡಿದವರಂತೆ
ದೂರದೊಳರದೆ, ಕುವಿಟನೊಳ್ ಕೂಡಿದ ಸೂಳೆಯಂತೆ ಮೊಗಂ
ದಿರುಪದೆ, ಮನೆಯ ಗಂಡನಂ ಕಂಡ ಪಾದರಿಗಗಂಡನಂತೋಸರಿಸದೆ, ²
ಜೀವಿತಂಗುಡದಾಳ್ದನ ಬೆಸಕ್ಕಂಜುವ ಬಂಟನಂತೆ ಮನದೊಳ್
ಜುಜಿಯದೆ, ಕ್ರೂರರೊಡನೆ ಬಟ್ಟೆವೋಪ ದ್ರವ್ಯಪತಿಯಂತೆ ಪೆಟಗುಟ
ಯದೆ, ಪೊಲೆಬೂತಿಗೆ ಕೊಡುವರ್ಥದಂತೆ ಪೆಟರಮೇಲೆ ನೆವಮಿಕ್ಕದೆ,
ಅಳಯನಂ ಕಂಡತ್ತಿಯಂತೆ ³ ಲಜ್ಜೆ ಸದೆ, ಕೀರ್ತಿಯಂ ಕಂಡ ಕುಲಜ
ನದಂತುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ಯದೆ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದೋವುದುಂ, ಕೆಲವುದಿವ
ಸಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯಲಿಂಗ ಮಾಯ್ದು [ಲೇಸಪ್ಪುದುಂ ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿ
ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ ||

೫೫

ವಿಪರೀತದ ಪುಣ್ಯನಿದಂ

ಕೃಪೆಯಿಂ ಸಾರಿದ್ವಿ ವೈಶ್ಯವಂಶಲಲಾಮಂ |

ಸುಪರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ವೈದ್ಯರಿ

ನಪಹರಿಸಿದನಿಂತು ಸಾರ್ದ್ರಹೃದಯರುಮೊಳರೇ ||

೫೬

ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಮೆಚಿ ಕಿರ್ಚಿನೊಳಾದ ವೇದನೆಯುಂ ಮನ
ದೊಳಾದ ಸಂಕ್ಲೇಶಮುಂ ತೀರ್ದುದೆನಿತುಕಾಲಮಿಲ್ಲಿರ್ದೆನನಿತೆ ಸಾಲ್ಗು
ಮಿನ್ನು ಧರಣೀಪಯದೊಳ್ ವಿಹಾರಿಸುವೆನೆಂಬ ಬಗೆಯಂ ತಂದು,]
ಸೆಟ್ಟಗೆ ತಮ್ಮ ಪೋಗಂ ಪೋಪ್ಪ ತದಾಲಯವಿಂ ಪೊಟಮೆಡುವುದುಂ||೫೭

¹ ಚನ್ನಸೂಳೆಯಂತೆ ವಯಸ್ಸದೆ (ಕ.ಬ.)

² ಬಳಸಿಯದೆ (ಗ) ³ ಪೆಟರಂ ಕಂಡು (ಗ)

[ವರಮುನಿಸಾಧಾಂಬುರುಹಮೆ

ನುರುಪಂದನೆಯ್ದು ಮಗಲಲಾಟದೆ ವೈಶ್ಯಂ |

ಬರಭಾನು ಪೆಣಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ

ಕರಮಾದರದಿಂದೆ ತಾನುಮಾತ್ಮಾಲಯದಿಂ ||

೫೪

ಪೊಣಮಟ್ಟು ಬರ್ಪುದುಂ ಮುನಿ

ಕಿಣುದಂತರದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಸದ್ಧರ್ಮಮನುಂ |

ಮಜಿಯದೆ ಸನ್ಮನಿಸುತ್ತಮಂ

ತಟುವಲಿತನದಿಂದಮೇಷಿಸದೆ ನೀಂ ಮಗನೇ ||

೫೫

ಸದ್ಧರ್ಮಸಮೇತನುಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರೀತನುಮೆಪ್ಪದೆಂದು ಜಿನ
ದತ್ತಸಿಟ್ಟಿಯಂ ಮೃದುವಚನಂಗಳಿಂ ಬೋಧಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಮಗುಳ್ಳು
ಪೋಗಿಮೆಂಬುದುಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮಂತೆಗೆಯ್ವನೆಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ
ಬಂದಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರ್ಪನ್ನಗಂ ||

೬೦

ತಂದೆಯ ಪೋಗಂ ಕಂಡಾ

ನಂದದಿನರ್ಥಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಮಡಹಡಿಸಿ ಮನಂ |

ಗುಂದಿ ಕಡುನೊಂದು ಮನದೊಳೆ

ಬೆಂದು ಮಹಾಮುಣಿಕದಿಂದಮಿರ್ಪ ದುರಾತ್ಮಂ || 1

೬೧

ಮನೆಯವರಂ ಬಂಚಿಸಿ ಮೆ

ಲ್ಲನೆ ದೂರ್ತಿಂ ಕೊಂಡು ಬೀಯುಗದ ಕಯ್ಯಂ ನೆ |

ಟ್ಟನೆ ತೆಪ್ಪದು ಪಡಿಯನೊರ್ವನೆ

ಮನಮಂಜದೆ ಪೊಕ್ಕು ಕಂಡು ಕನಕಮನಾಗಳೆ ||

೬೨

ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಪಡಿಯಂ ಕೆತ್ತು ಪೊನ್ನನಿಂದು 2
ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರಹತನದಿಂ ತನ್ನಾರ್ಪನಿತಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪೋಪನೆಂದಿ

1 ಎಡವತ್ತಿನಂದು ಪರ್ತಿ (ಕ)

2 ಪೊನ್ನನಿಂದುಂ (ಬ) ಪೊನ್ನನಿಂದು (ಕ)

ಪುರದಂ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟ ಬಂದು ಪೆಱತೊಂದುಮಂ ನೋಡದೆ ತನಗೆ
ಪೊನ್ನೊಳಾದ ಮೋಹಂ ಪಿರಿದಪ್ಪದಳುಂ] ¹ ಪೊನ್ನೆಡೆಯೊಳ್ ನಾಯನ
ಪ್ರೊಡಂ ನಂಬಲಾಗದೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯನವಧರಿಸಿ ಪೊನ್ನಿದೋವರಿಯ
ಬಾಗಿಲಂ ನೋಡಿ ತನ್ನಿಕ್ಕಿದ ಬೀಯಗಮಂ ಕಾಡೆ ಪಡಿಯಂ ನೂಂ
ಕುವುದುಂ ಜಿನದಾಸಂ ತಂದೆ ಬಂದನೆಂದಳಿದು ಮನದೊಳ್ ಬೆಗಡು
ಗೊಂಡು [ನಾಡೆಯುಂ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ] ಪೊಣಮೆಟ್ಟು ಪೋಗಲಣ್ಣದೆ
ಚೆನ್ನದ ದಿಂಡಿರ್ದೆಡೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೇಲೊಂದು ಚೆನ್ನದ ದಿಂಡಂ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ತಾನಲ್ಲದಂತುಸಿರದಿಪುರದಂ ಸೆಟ್ಟ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು
ನೋಡಿ ಪೊನ್ನ ರಾಸಿಯೊಳ್ ಕಿಳಿದು ಪೋ ಪೋದುದಂ ಕಂಡು || ೬೩

ಮೆಣುಕಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಪುಟ್ಟ ನೊಂದು ಮೆತಿಗೆಟ್ಟೊವೆಂದು ಜಾಣ್ಣೆಟ್ಟು ಬೆಂ
ದಳುತಂಗೆಟ್ಟೆರ್ದೆಗೆಟ್ಟು ಮೆಯ್ಯುಲುಗಿ ಕೆಟ್ಟಂ ಬಾಣಿನಂದತ್ತು ಬಾ
ಯ್ದೆಡೆದೋರಂತರೆ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಮನದೊಳ್ ಮಂಕಾಗಿ...ಮೆ
ಯ್ದೆಡೆದನ್ನೇಗುವೆನೆಂದು ಮೋಹದೊದವಿಂ ಬಿಡ್ಡಂ ಧರಾಚಕ್ರದೊಳ್ ||

ಅಂತು ಬಿಡು [ಕಿಳಿದುಬೇಗದಿನೆರ್ಡು ಕಳ್ಳನಿರ್ಡನೆಂದು ಕೋಣೆ
ಯಿಟ್ಟೆಡೆಕುಸುಕುಪೊಳೆಲ್ಲಂ ನೋಡಿ ತದಾವಾಸದೊಳಾರುಮಂ ಕಾಣದೆ
ಮನೆಯಂ ಪೊಣಮೆಟ್ಟು] ಪಡಿಯಂ ಕಿತ್ತು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಮುದ್ರಿಸಿ
ಬಿಲೆ ಕೆಟ್ಟವರ್ ಕೀಲಂ ತಡವರಿಸಿದರೆಂಬಂ [ತೆ, ಕುದುರೆ ಕೆಟ್ಟವರ್ ಬಾದ
ಣಮಂ ನೋಡಿದರೆಂಬಂತೆ] ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂ ನನ್ನಿಮಾಡಿ ಮನದ ಮೆಣು
ಕದಿಂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಜಿನಪಾಲಿತಮುಸಿನಾಥನ ಕೊಂಡುಪೋದನೆಂದು
ಬೆನ್ನನೆ ಪರಿದು ಮುನಿಕುಂಜರನಸೆಯ್ದಿ ಮೊಯಾವಿನಯದಿಂ ಪೊಡೆ
ಮೆಟ್ಟು ||

೬೪

1 ಕಿಳಿದಂತರಂ ಕಳುಟು ಬಪ್ಪನ್ನೆಗಮುನ್ನ ಮರ್ಥಕ್ಕಡಹಡಿಸುವ ಜಿನ
ದಾಸಂ ಭಂಡಾರಮನೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಡಿಯಂ ಕಿತ್ತು ಪೊನ್ನನಿಂದು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು
ಹಿತತನದಿಂ ತನ್ನ ಪುನಿತಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪೋವೆನೆಂದಿಪುರದಂ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟ
ಬಂದು ಪೆಱತೊಂದುಮಂ ನೋಡದೆ (ಗ.)

[ಇನ್ನೆ ಗಮಿಸ್ತುನುತ್ತು ಮಗುಣಾಂಬುಧಿ ಭವ್ಯಪಯೋರುಹಾರ್ಕ ಮ
ತ್ತೆನ್ನದೆ ಕೂರ್ಮಯಿಂ ಪರಸುತರ್ದಿರವೋಫದಿನಿಂದು ಪೋಗಲಾ
ಗಿನ್ನನವಜೆ ಗಿಯ್ದು ಬಿಸಿಲಾದುದು ನಿಮ್ಮಡಿ ನಾಳ ಪೋಪುದೆಂ
ದುನ್ನತಶೀಲರಂ ತೆಗೆವುದುಂ ನಯದಿಂ ಪಲವುಂ ಪ್ರತಂಗಳಿಂ || ೬೬

ಮುನಿನಾಥಂ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಮಗುಟ್ಟುದುಂ ಜಿನದತ್ತಸಟ್ಟು ತನ್ನ
ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಪೊನ್ನಿದೋವರಿಯ ಖಾಗಲಲ್ಲಿ ಪಿರಿದಪ್ಪ
ಮಣೆಯಂ ತಂದಿಕ್ಕಿಸಿ [ಯತಿನಾಥನಂ] ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನುಂ ಕೆಲದೊಳ್
ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ || ೬೭

ತನುವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರತ್ರೆಯಂ ಪಡೆನೆಂಬಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಜೈನಸೇ
ವನೆಯಂ ಮಾಡುತುಮಿದುರ್ ನಿಷ್ಕಪಟದಿಂ ಪಾಪಾರಿಯಂ ಗೆಲ್ಲು ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಕೈವಲ್ಯವಿಭೂತಿಯಂ ಪಡೆಯದಿಂತೀಸಾಧು ಬೇಳಾಗಿ ಕೆ
ಮ್ಮನೆ ಮೋಹೋದಯದಿಂದಮೆನ್ನ ಧನಮಂ ತಾನೇಕೆ ಕಳ್ಳೊಯ್ದ ನೋ||

ಎಂದು [ತನ್ನ] ದುರ್ಭಾವದಿಂ ಲೋಭಿ ಗುಣವಿಶೇಷಮನಜಿ
ಯನೆಂಬುದಂ ನನ್ನಿಮಾಡಿ ಮುನಿನಾಥನಂ ಕಳ್ಳನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
[ಪೊನ್ನನೊರ್ಮೆಯ ಬೇಡಿದೆನಪ್ಪೊಡೆ ಮಹಾತಪೋಧನರಂ ಬಹುದೆ
ಕಾಡುತುಮಿದುರ್ ಪನನ್ಯಾಯಿಯೆಂದು ಕೆಲದವರೆಲ್ಲಮೆನ್ನಂ ದೂಳಿ ಕೊಲ್ವ
ರದುಕಾರಣದಿಂ ಮೆಲ್ಲನುಪಾಯದಿಂ ನುಡಿದು ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಂ] ¹ದುರ್ಯ
ಶಮುಮಾಗದಂತೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೆನ್ನ ಪೊನ್ನಂ ಕೊಳ್ಳನೆಂದು ಮೆಲ್ಲ
ನಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕಂತಪ್ಪ ಕಥೆಯಂ ಪೇಟ್ಟು [ಪೆನೆಂದಿಂತೆಂದಂ] || ೬೮

ಮುನಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಪೇಟ್ಟೆಂ ಕಥೆ

ಯನಿದೊಂದಂ ವ್ಯಾಘ್ರಖೇಡಮೆಂಬಾಪೊಲೋಳ್ |

ದಿನಕರಸನ್ನಿ ಭನಿಸರ್

ದಿನಕರನೆಂಬೊರ್ವನಾತನಗ್ರತನೊಜಂ ||

೭೦

ಕರಾಳನೆಂಬನಾತಂ ದುಷ್ಪ್ರಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ಸಪ್ತವೈಸನಸಮೇತ
ನಾಗಿ ಪಲಕಾಲಮಿದೊಂದುದಿವಸಂ ಸೂಳಗೆ ಕುಡಲರ್ಥಮಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ
ಭವನಮಂ ಕನ್ನಮನಿಕ್ಕಿ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ನಾರ್ಪನಿತು ಪೊನ್ನಂ ಕೊಂಡು
ಮುನ್ನಿನ ಪರಿಯಿಂ ಪೊಷಮಡುವುದುಂ [ತೋಟಲ್ವ] ತಳಾಹರ ಕಂಡು ||

[ಕಲ್ಲಿಂ ಗುಂಡಿಂ ಬಡಿಯಿಂ

ನಿಲ್ಲದೆ ಕೈತಾರಮಿಡುತುಮವರೆಯ್ದು ವುದುಂ |

ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಕರಾಳಂ ತಳು

ವಿಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ದುರಾತ್ಮಂ ||

೩೨

ಬೆನ್ನನೆ ಕಾಲಾಗಿರುತ್ತುಮಿನ್ನತ್ತ ಪೋದಬೆನೆಂದು ಬೆಗಡು
ಗೊಂಡು ಪರಿದು ಪರಿಯಲಾಪದೆ ಬಂದೊರ್ವ ಪರದನ ಕಾಲಮೇಲೆ
ಬಿರ್ದು ||

೩೩

ಸಾವಾದುದೆನಗೆ ನೀನೀ

ಸಾವಂ ಪೋಗಿಸುವುದೊಲ್ಲ ನೆಂದೊಡಮವರುಂ |

ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಕೊಂದಪ

ರಾವಂಗಂ ಕಾಯಬಾರದಿಂದಿನ ಕೊಲೆಯಂ ||

೩೪

ಎಂದು ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂ ನುಡಿದು¹ ಕಳ್ಳನೊಳ್ಳಿದನಿಲ್ಲ ನಾಯ್
ವೋನಿಯಿಲ್ಲೆಂಬ ನೀತಿಯಂ ಭಾವಿಸದೆ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಕರಾಳನಂ ತೆಗೆದು
ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನೀರೆಯಂ ಪೊದೆದುಕೊಂಡಿದನನ್ನೆಗಂ ತಳಾಹರ
ಪರಿತಂದೀಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕನೆಂದು ಮನೆಯೊಳಗಣಿಸಿ ಕಾಣದೆ ಮುಂದೆ
ಕುಳ್ಳಿದ ಸೆಟ್ಟಿ ಡೊಳ್ಳಗನಪ್ಪುದಣಿಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಪೋದರಿತ್ತಲ್ || ೩೫

[ಊರೊಳಗಾದುಲಿಯೆಲ್ಲಂ

ಭೋಲೆನಲಂದುಡುಗೆ ಮನದ ನಿರ್ವೇಗಂ ವಿ |

¹ ಬೆನ್ನಟ್ಟ ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ಪರಿದು ಪರಿಯಲಾಪದೆ ಬಂದೊರ್ವ ಪರದನ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿರ್ದು ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯಂ ನಡೆವುದುಂ (ಗ)

ಸ್ತಾರದೊಳ ಪೋಗೆ ಪರದನ

ಚೀಲಮನೊಳಗಿದುರ್ ಮೆಲ್ಲನೀಕ್ಷಿಸಿ ಚೋರಂ] ||

೭೬

ಪ್ರಸಿಯ ತಾಯ್ಕನೆ ಪಾಪದಾಗರಮಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಪೆರ್ಚು ಕೋ
ಭಿಸುವ ಪೆಂಪಿನ ಕೇಡು ಕೋಪದ ಪುತ್ತು ದುಃಖದ ಬಿತ್ತು ದು
ರ್ವ್ಯಸನದಿಕ್ಕೆಯ ತಾವು ರೌರವಪಂಥಮಲ್ಲದೆ ಮೆನ್ನಥ
ವ್ಯಸನಮೆಂಬ ಜಿನೇಂದ್ರವಾಕ್ಯಮನಾಖಳಂ ನೆಜೆ ತೋಖಿದಂ ||೭೭

ಮತ್ತಂ ವ್ಯಸನಿಯಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಾತಕರುಂ ಪುಲಿಯಿಂ ಬಿಟ್ಟು
ಕ್ರೂರರುಮಿಲ್ಲೆಂಬ ಮಾತಂ ನನ್ನಿ ಮಾಡಿ || ೭೮

ಈಪರದನ ಕತದಿಂದೆನ

ಗಾಪತ್ತಿದು ಪೋದುದಜುದೊಡವನಿಯೊಳನಗಿ |

ನ್ನೀಪರದನೆ ಸಖನೆನ್ನದೆ

ಪಾಪಯುತಂ ಪೊನ್ನೊಳಾದ ಪದೆಪನೆ ಬಗೆದಂ ||

೭೯

ಪ್ರಸಿವೆಂಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಿತಮುಂ ಕಳ್ಳಂಗೆ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಮುಂ
ಸಮುದ್ರದೊಳೆ ಬಳಕೊಂಡ ಮೆಣಿಯುಂ ಗ್ರಾಮಣಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಗುಣ
ಮುಂ ವೈಥೆಯೆಂಬುದಂ ಮಾಡಿ ¹ ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿದ ಗೇಣಿಂ ಪರದನಂ ಜಾ
ಲೆಯಾಡಂ ಕೊಲ್ವಂತೆ ಪೊರಣು ಕೊಂದು ಚೀಲಮಂ ಕೊಂಡು ಪೋದ
ನಂತೆ ಕೆಲರೆ ದುರ್ಜ ನತ್ವಮಂ ಮಾಪ್ಪಿರಲ್ಲದೆ ಪರವೋಪಕಾರಮಂ ನೆನೆ
ಯರೆಂದು ಪೇಳು ಸಿರದಿಪ್ಪುದುಂ ಮನಿಕುಂಜರ² ಜಿನದತ್ತಂ ಪೇಟ್ಟಿ
ಕಥೆಯಂದಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು || ೮೦

ಇಂದೀಜಿನದತ್ತನ ಕಥೆ

ಯಂದಂ ಲೇಸಲ್ಲದಿದು ಭಾವಂ ಬೇರೇ |

ನೆಂದಪನೊ ತಿಳಿಯದೀತನ

ಮಂದಿರದೊಳೆ ಕೇಳ ವಸ್ತುವೊಂದೇನಾನುಂ ||

೮೧

¹ ನೆಜೆಮಾಡಿ (ಗ)

ಕಟ್ಟುಬಿಡುತಂದಿರಲು ಬಾ

ಯಿಟ್ಟು ಮಹಾವೋಹದಿಂದ ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ ಜಾ |

ಣ್ಣಟ್ಟು ಮತ್ತಿಟ್ಟು ಗತಿಯಂ

ಬಿಟ್ಟು ಕಳ್ಳನೆಂದು ಶಂಕಿಸನಕ್ಕುಂ ¹ ||

೪೭

ಇದೆಲ್ಲವಿರತನ ಗೊಟ್ಟುಟಮಲ್ಲ ದುಷ್ಕರ್ಮದ ಗೊಟ್ಟುಟಮೆಂ
ದು ಮನದೊಳ ನಕ್ಕು ವಣಿಗಾಜ್ಜ ತಂಗೆ ನಂಬುಗೆಯಪ್ಪ[ಂತಿ] ಲ್ಲಿಗೊಂದು
ಕಥೆಯಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೇಡೊಂದುಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಕಳದುಕೊಳ್ಳಮೆಂದು
ಸೆಟ್ಟುಗಿಂತೆಂದರೆ ||

೪೮

ಅತಿಶಯದಿಂ ಕೇಳೆ ದ್ವಾರಾ

ವತಿಯೆಂಬುದು ರಾಜಧಾನಿ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮ ಭೂ |

ಸುತನರ್ಥಚಕ್ರಿ ಧಾತ್ರೀ

ಪತಿ ನಾರಾಯಣನುದಾತ್ತನದನಾಳವರಸಂ ||

೪೯

ಆತನ ಪುರಕ್ಕೆ [ಧರಣೀ

ಖ್ಯಾತರ್ ಗುಣಗಣಸಮೇತರುನ್ನ ತಶೀಲರ್ |

ಪೀತಿಯಿನಪಗತದುರಿತ

ಪ್ರಾತರ್ದಯ ² ನಿಳಯರಮರಗಿರಿನಿಭಧೈಯರ್] ||

೫೦

ದಂಡಕರೇಬ ಋಷಿಯರ್ ಬರ್ಪುದುಮವರ [ಬರವಂ ಋಷಿ
ನಿವೇದಕನಿಂದಪುದು ನಾರಾಯಣಂ ಪರಿಜನಸಮೇತಂ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ
ಕಿಣಿದುಬೇಗಂ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ಪಿರಿದಪ್ಪ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂ ಮುನಿಸತಿ
ಗಿಡಿಗಿಡಿಜಂತ್ರಮಾಗಿದುರ್ದಂ ಕಂಡು ತದ್ವ್ಯಾಧಿಯಂ ತೀರ್ಚುವೆನೆಂಬ
ಬಗೆಯಂ ತಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತನಪ್ಪದಪಿಂ ನಿಮ್ಮಡಿ ನೀವೆನಗೆ ಕಾರು
ಣ್ಯಂಗೆಯ್ವಿರಪೊಡೆ ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯಮನೆನ್ನ ಪೊಲಿಲೋ ಮೊಡಿ ಪರ
ಸುತ್ತು ಮಿರ್ಪುದೆಂದು ಪಲವುಂ ವ್ರತವಿಶೇಷದಿಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುದುಂ

¹ ಬಿಟ್ಟು ಕರಂ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಸುತ್ತುಪನಕ್ಕುಂ (ಗ)

² ದೈಯ (ಕ. ಬ.)

ದಂಡಕಖುಷಿ ಮುಖಗಾಲಮುಮಡಸಿತಪ್ಪದಙ್ಗುಲದೊಡಂಬಟ್ಟು “ತಥಾ
ಸ್ತು” ಎಂಬುದು ನಾರಾಯಣಂ ತನ್ನ ದೇಹಾರಕೊಡಗೊಂಡು
ಪೋಗಿ ||¹ 1

೪೬

ಶ್ರೀಕಾಂತಂ ಸದ್ವೈದ್ಯನ
ನೇಕಾಂತದೊಳಂದನೀಮುನೀಂದ್ರರ ರುಜೆಯಂ |
ವ್ಯಾಕುಳನಾಗದೆ ಕಳ ನಿ
ವ್ಯಾಕುಲಮವ್ವಂತು ಬೇಗಮೆಂಬುದುಮಾತಂ ||

೪೭

ಅಂತೆ ಗೆಯ್ವನೆಂದು ಬೆಸನಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ತದ್ವೈದ್ಯನಿಗೆ
ತಕ್ಕಂತವ್ವ ದಿವ್ಯೋಷಧಂಗಳಂ ಕೂಡಿ ತಂದು ಭೂಪಾಲನ ಕೈಯೊಳ್
ಕುಡುವುದುಮರಸಂ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರರೋಷಧಮೆಂದೊಡೆ ಕೊಳ್ಳರೆಂದುಪಾ
ಯದಿಂ [ದೀಪರ್ವಮಿ]ದುಂಡೆಯ ಪರ್ವಮೆಂದು ಪ್ರಕಟೆಮಾಡಿ ಮರ್ಧಂ
ನವಣೆಯ ಪಿಟ್ಟನೊಳ್ ಕೂಡಿ ಕಿಜಿಯವಪ್ಪುಂಡೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ
ಪದಿನಾಳುಸಾಸಿರ್ವರರಸಿಯರ ಮನೆಗೆಲ್ಲವಿಾವುಂಡೆಗಳಂ ಮುನಿವಂದ್ಯರಿಂ
ಗಿಕ್ಕುವುದೆಂದಟ್ಟುವುದುಂ ||

೪೮

ಅರಸಿಯರಾತ್ಮವೆಲ್ಲಭನ ಪೇಷ್ಕಿಯೊಳಾಮುನಿವಂದ್ಯನಂ ಮನಂ
ಮುರಿಯದೆ ನಿಜ್ಜಲುಂ ನಿಲಿಸಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯುಂಡೆಯ ಪರ್ವಮೀಗಳೀ
ಪುರದೊಳಮೀಮಹೀಶ್ವರನ ಗೇಹದೊಳಂ ಬಗೆವಂದಿವುಂಟವೆಂ
ದಿರದವನಿಕ್ಕೆ ಕಾಂತೆಯರ ಮಾತನೆ ನಂಬಿ ಮುನೀಂದ್ರನಂತನಂ ||

೪೯

ಮೆಲುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ ಕೆಲವಾನುಂದಿವಸಕ್ಕೆ ತನುವಿನೊಳಾದ
ಕುತ್ತಮೆಲ್ಲಂ [ಕ್ರಮದಿಂ ಪಿಂಗಿ] ಪೋವುದುಂ [ನಾರಾಯಣಂ ದಂಡಕ
ಖುಷಿಯ ವ್ಯಾಧಿ ಪೋದುದಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯುದಮಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿ
ರ್ಪುದುಂ, ವೈದ್ಯನುಂ ತನ್ನ ಮಾಡಿದ ಮದಿಂದಂ ರುಜೆಯೆಲ್ಲಂ ಪೋ

1 ನರಸಂ ವಂದಿಸಿ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರನ ವ್ಯಾಧಿಯಂ ಕಂಡು ತದ್ವೈದ್ಯನುನೆ ಕಳ
ವನೆಂದು (ಗ)

ಯ್ತನ್ನಿಂ ವೈದ್ಯರಧಿಕರಾರೆಂದು ಪೆರ್ಚಿ ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ ತನ್ನ
ವೈದ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯಂ ನಾರಾಯಣಂಗೆ ತೋಪು ಮೆಚು ಗೊಳ್ವನೆಂದು
ದಂಡಕಮುಷಿಯಂ ಸಾರೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿಗೆವೆಂದು || ೯೦

ಅರಸಂಗಂ ಮುನಿಪತಿಗಂ

ಕರನೊದರದಿಂದಮೆಲಗಿ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಮುನೀ |

ಶ್ವರಮುಖಕಮಲಮುಮಂ ವಿ

ಸ್ತರದಿಂದಂ ನೋಡಿ ನುಡಿದನಾಗಳ್ ವೈದ್ಯಂ || ೯೧

ನಿತ್ತರಿಸಬಾರದೆನಿಸುವ

ಕುತ್ತಂ ಕಯ್ಯೊಂಡು ಬಿಡದೆ ಪತ್ತಿದುರ್ದು ಲೋ |

ಕೋತ್ತಮರನಿನ್ನೆ ವರೆಗಂ

ಮತ್ತೆನಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೋದುದೀಗ್ ನಯದಿಂ]¹ ೯೨

ಕಡುಲೇಸಾಯ್ತಂದಾತಂ

ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆಯಿಂದಮೆಂದೊಡೆ ಮುನಿಪಂ |

ನುಡಿದಂ ಕರ್ಮದಿನಕ್ಕುಂ

ಕಡುದುಃಖಂ ಕಿಡುಗುಮತ್ತಮದಲುಪಶಮದಿಂ || ೯೩

ಅದಾವುದು ಚೋದ್ಯಂ [ದುಃಖಂ ಕರ್ಮದೊದವಿನೊಳಮದಲುಪ
ಶಮದಿಂ ಸುಖಂ ಸಮನಿಸುಗುಮೆಂದು ಮುನಿರಾಯನವನಭಿಪ್ರಾಯ
ಮನಜಿಯದೆ ಜಿನಾಗಮದೋಜೆಯಿಂದುಳ್ಳದನುಳ್ಳಂತೆ ನುಡಿವುದುಂ
ವೈದ್ಯಂ ಮುನಿದೆನ್ನ ಮಾಡಿದ ದಿವ್ಯಾಪ್ಪದಿಂದುಪಶಮಮಾದುದೆನ್ನದೆ
ಶುಭಕರ್ಮೋದಯಂ ಕಳೆದುದೆಂದೆನ್ನ ವೈದ್ಯಮನರಸನ ಮುಂದೆ
ಕುಂಟುಮಾಡಿದನೆಂದು ಋಷಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪಂ ಪುಟ್ಟಿ ಪಲಕಾಲಕ್ಕೆ
ಪಿರಿದಪ್ಪಾರ್ಥಂ ಪುಟ್ಟಿ]² ಸತ್ತು ಕೋಡಗಮಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನಿತ್ತಲೆ || ೯೪

1 ವೈದ್ಯಂ ಬಂದರಸಂಗಂ ಮುನೀಂದ್ರಂಗಂ ಪೊದವಟ್ಟು ನಿವೃತ್ತಿಗಳ ಕುತ್ತ
ಮೀಗ್ಗೆ ಲೇಸಾಗಿ ಪೋದುದೆಂಬುದುಂ || (ಗ)

2 ಎಂಬುದುಂ ವೈದ್ಯಂ ರುಷಿಯರಮೇಲೆ ಕೋಪಂ ಪುಟ್ಟಿಪಿರಿದಪ್ಪಾರ್ಥದಿಂ(ಗ)

ಯತಿನಾಥನುಮಾದ್ಯಾರಾ

ವತಿಯಂ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಮುನ್ನಿನಾ ಕ್ರಮದಿಂದಂ |

ಕ್ಷಿತಿಯೋಳ್ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಂ

ನುತವಾಕ್ಯಂ ತತ್ಕುಪಿಂದ್ರನಿರ್ದಾಬನಮಂ ||

೯೫

ಪೊಕ್ಕೊಂದುಮಾವಿನ [ಮರದ] ಕೆಳಗೆ ಶುದ್ಧ ಮೆಪ್ಪಡೆಯಂ ಪ್ರತಿ
ಲೇಖನಂಗೆಯ್ದು ಕುಳ್ಳಿದು ಪಂಥಾತಿಚಾರಮಂ ¹ ಮಾಡುತ್ತಮಿರ್ಪು
ದುಂ, ಮುನ್ನಿನ ವೈದ್ಯಚರನಪ್ಪ ಕೋಡಗಂ ಕಂಡು ಜಾತಿಸ್ತರನಾಗಿ
ಪೂರ್ವವೈರಮಂ ನೆನೆದು || ²

೯೬

[ಸೊಕ್ಕೊಂದಂದೆನ್ನಂ ಕರ

ಮುಕ್ಕಿಸಿಯಂಭೋರುಹಾಹ್ಲನಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೋಳ್ |

ದಕ್ಕುಂದಲೆವಾಯ್ದೀಮುನಿ

ಯುಕ್ಕುಂ ಲೇಸಾಗಿ ಕಿಡಿಸಿ ನೋವಂ ಮೊಚ್ಚೆಂ ||]

೯೭

ಎಂದು ಕಪಿ ಮಸಗಿ ಮರ್ಕಟ

ವೈದಂಬೆರಸೊಂದುಮಾವಿನೊಣಗಿದ ಕೊಂಬಂ |

ತಂದಿಕ್ಕುವುದುಂ ಮುನಿಜನ

ವಂದಿತಪದಯುಗನ ತೊಡೆಯನಿಮ್ಮೆಯ್ಯಾಣಲ್ ||

೯೮

ಅದು ಚೆಕ್ಕೆನಲುಚರ್ವುದುಂ

ಸದಮಲಚಾರಿತ್ರನಳ್ಳ ತಲ್ಲಣಿಸದೆ ಬಿ |

ಚ ದೆ ನೊಂದೆನೆಂದು ಮನದೊಳ್

ಕುದಿಯದೆ ತನುವೆನ್ನ ದಲ್ಲದೆಂಬಂತಿದಂ ||

೯೯

³ [ಮೋನದಿಂ ಮುನಿನಾಥನಿರ್ಪುದುಮಾಗಳಾಕಪಿ ನೋಡಿ ಸ
ಜ್ಞಾನಿ ಮಂದರಧೈರ್ಯನೀಮುನಿ ತನ್ನ ದೇಹಮನೊಲ್ಲದಂ

¹ ಪಂಥಾಚಾರನೇಮಮಂ (ಗ)

² ನೆನೆದುಕೊಲೆಂದು (ಗ)

³ ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ (ಗ)

ಗಾಢು ಮಾಡುವೆನೆಂಬುದೆಗ್ಗೂವೈದ್ಯಮಂ ಕಡುಸಾಪಿಯೆಂ
ಹೀನನೆಂ ಕರಮೆಗ್ಗನೆಂ ಮುನಿಸಿಂ ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದಾಂ ||] ೧೦೦

ನಿರಪರಾಧಂಗೆ ನೋವಂ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ನಂದಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಸಲವುಕೋಡಗಂಗಳೆರಸು ತೊಡೆಯನುರ್ಚಿ ನಟ್ಟರ್ದ ಕೊ
ರಡಂ ಕಿಟ್ಟು ಕಳೆದು ತಾಂ ಮುನ್ನಂ ವೈದ್ಯನಪ್ಪುದಖಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ
ಮರ್ದಂ ಮಾಡಿ ಪುಣಂ ಕಳೆದು ಬಣ್ಣಕ್ಕಣುವ್ರತಧಾರಿಯಾಗಿ ಮುಡಿಪಿ
ದೇವಗತಿವೆಡೆದುದಂತೆ ಕೆಲಂಬರ್ ಮೂರ್ಖರ್ ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧುಗ
ಳಪ್ಪವರಂ ಬಖಿದೆ ಕಾಡುವರೆಂಬುದುಂ ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ [ತನ್ನೊಳಂ
ತೆಂದಂ || ೧೦೧

ಪಡೆಯಲ್ಬಾರದ ಧನಮಂ

ಕಡುಲೋಭಂ ಕೊಂಡು ಕೈಗೆವಂದದನೆಂತುಂ |

ಬಿಡಲಾಣದೆನ್ನ ಪೊನ್ನಂ

ಪಿಡಿರ್ದಪನೇವನೆಂದು ಮನದೊಳ ನೋವಿಂ || ೧೦೨

ಮಲಮಲಮೆಣುಗಿ ಕಿಟಿದುಬೇಗಂ ಹಮ್ಮರಂಬೋದರಂತುಸಿರ
ದಿದು ಸೈರಿಸಲಾಣದಿನ್ನುಂ ಕಥೆಯನುಸಾಯದಿಂ ಪೇಡ್ಡೆನ್ನ ಪೊನ್ನಂ
ಕೊಳ್ಳನೆಂದು] ಮತ್ತೊಂದುಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು ಪೇಟ್ದಂ || ೧೦೩

ಭಾನುಪುರಮೆಂಬ ಪುರದೊಳ

ನೂನಗುಣಂ ಕಪಿಲನೆಂಬ ಪಾರ್ವಂ ಸುಖದಿಂ |

ತಾನಿದು ತನ್ನೊಳೊಮ್ಮೆ ಮ

ಹೀನುತನಾರಯ್ದು ಕಂಡನೊಂದೊಳ್ಳಯಮಂ || ೧೦೪

ಅನುಪಮವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಬ

ಲ್ಲೆನವೋಘಂ ಬಲ್ಲೆ ನಾಗಿಯುಂ ಗಾರುಡವೊಂ |

ದನೆ ಕಲ್ಲದನ್ನೆ ವರೆಗಂ

ಜನಕೆಲ್ಲಂ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟಿದನಲ್ಲಂ || ೧೦೫

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ [ಲಾಭಮುಂ ಕೀರ್ತಿಯುಮಿಂತಲ್ಲದಾಗದೆಂದು
ಭಾನುಪುರಮಂ ಪೂಜಮೆಟ್ಟು ಗಾರುಡವಿದ್ಯೆಯನೆಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕಪೊಡಂ
ಕಲಿವೆನೆಂದು ಪೂಣ್ದು] ಪೂರ್ವದೇಶಕ್ಕೆವೋಗಿ ತದ್ದೇಶದೊಳೊರ್ವ
ಪ್ರಸಿದ್ಧನಪ್ಪ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಂ ಪೊರ್ದಿ || ೧೦೬

[ತಿರಿದುಂಡಾತನ ಪೇಣ್ಣಿಗೆಯ್ದು ಕಪಟೋಪಾಯಂಗಳಂ ಲಲ್ಲಿಯಿಂ
ದರಿದೊದೋವದೆ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯನವಂ ಪೂಣ್ದಿಪುರದುಂ ನಾಡೆಯುಂ
ಕರುಣಂಬಟ್ಟುಪದೇಶಮಂ ಕುಡುವುದುಂ ಕೈಕೊಂಡು ತದ್ದೇಶದಿಂ
ಬರುತುಂ ಬಟ್ಟೆಯೊಳೊಂದು ಸತ್ತ ಪುಲಿಯಂ ಕಂಡಾಗಳಂತಾದ್ವಿಜಂ||

ಪಾವು ಕೊಂಡು ಸತ್ತಿತ್ತೆಂದಖಿದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಮಂ
ನಚ್ಚು ವವನಪ್ಪದಖಿಂ] ¹ ೧೦೭

ನೀರಂ ಮಂತ್ರಿಸಿ ತಳಯೆ ಚ

ಮೂರಂ ವಿಷಮಿಷುದು ರಾಗದಿಂದೆರ್ದು ಮಹಾ |

ಕ್ರೂರತೆಯಿಂ ವಿಪ್ರನನುಪ

ಕಾರಂಬುದುಲಂಡ (?) ಮೆಂಬನಾಡ್ತಾ ದೆಯವೋಲೆ || ೧೦೮

ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ನೀಳ್ವು ತಿಂದುದು

ಗಡ ನಿಮ್ಮಡಿ ತನ್ನ ನುಗ್ರಘಣಿ ಮುಳಸಿಂದಂ |

ಮಡಿಪಿದೊಡ್ತಿದನಂ ಕೂ

ಗಿಡೆ ನುಣನೆ ನೊಣೆದೊಡಾವ ಧರ್ಮಂ ಮುನಿಪಾ || ೧೦೯

ಎಂದುಸಿರದಿಪುರದುಂ ಜಿನದತ್ತನ ಮನದ ಕಪಟವೃತ್ತಿಯನ
ಖಿದು ತಮ್ಮ ಮನದ ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯನುಪಾಯದಿಂದಾತಂಗೆ ಪೇಟ್ಟಂತೆ
ಮತ್ತೊಂದುಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು ಪೇಟ್ಟಿರ್ || ೧೧೦

¹ ವಿಷವಾದಮುಂ ಕಲ್ತು ಬರುತ್ತಮೊಂದು ಸತ್ತ ಪುಲಿಯಂ ಕಂಡು ಕಾರು
ಣ್ಯದಿಂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರವುಂ ನಚ್ಚು ವವನಪ್ಪದಖಿಂ (ಗ)

ಕೇಸರಿಪುರಮೆಂಬುದದಂ

ವಾಸವನೆಂಬವನಿಪಾಲನಾಳುತ್ತಿಪ್ಪಂ |

ಭಾಸುರಕೀರ್ತಿಪತಾಕಂ

ವಾಸವನಿಭವಿಭವನಮಳನೆಂಬಂ ಪೆಸರಿಂ ¹ ||

೧೧೦

ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ ತದ್ವ್ಯಣಿಗಾಜ್ಜ ತನ ನಂದನಂ ವಿಮಳನೆಂಬ ಶಿಶು ಬಾ
ಲಾಭರಣಸಮೇತ [ನಾಗಿ ನಿಜ್ಜಲುಂ ತನ್ನ ಮನೆಯಂಗಣದೊಳಾಡುತ್ತಿ
ಪ್ಪುದುಂ ||

೧೧೨

ನೆರೆಮನೆಯಾಕೆ ಕಂಡು ಕಡುವೋಡದಿನಾಶಿಶು ತೊಟ್ಟ ಮಿಂಚುವಾ
ಭರಣಮನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಳಪಿಂ ಪೆಹರೇಗುವರೆನ್ನನೆಂದು ನಿ
ಪುರೆ ಕರಮಲ್ಲದಮ್ಮಳನಿ ತಚ್ಛಿಶುವಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಗಂಟಲಂ
ಮುಖಿದು ಕವರ್ತೆ ಗೊಳ್ವತೆಹದಿಂ ಬಿಡದಾಭರಣಂಗಳ್ಲಮಂ || ೧೧೩

ಕೊಂಡು ಮಗವಿನ ಪೆಣನನೀಮನೆಯೊಳ್ ಪೂಜ್ಞ ನವ್ವೊಡೆ ವಿಷ್ಣು
ಮರಪ್ಪ ತಳಾಹರ ದೆಸೆಯಿಂದೆನಗೆ ಕೇಡು ಪುಟ್ಟುಗುಂ ಕಜ್ಜಮಲ್ಲದ
ನೀಗಳ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬೀದಿಯೊಳಾಡುವೆ ಸಾದುಬಸವನ ಕೋಡಿನೊ
ಳಗಿಕ್ಕಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೆತ್ತು ಕೊಂದುದು ಕೂಸನೆಂಬಂತು ಮಾಡಿ ದೂಟ
ನೆತ್ತಿನಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪೆನೆಂಬ ಸಮಕಟ್ಟನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಕೂಸಿನ
ಪೆಣನನೊಯ್ದು ||

೧೧೪

ಪಗಲೆಲ್ಲಂ ತಿರಿತಂದು ಬೀದಿಗಳೊಳಾರಾನುಂ ಭರಂಗೆಯು ಕ
ಬ್ಬುಗಳಂ ಜೋಳವನಕ್ಕಿಯಂ ಕಡಲೆಯಂ ತೌಡಂ ಮನಂಪೆರ್ಚಿ ಪಿಂ
ಡಿಗಳಂ ಪುಲಗಳನಿಕ್ಕ ಮೇದು ತಣಿವಿಂ ಮೆಲ್ಲೊತ್ತುಗುಂ ನೋಡ ಪ
ಟ್ಟಗವೇಂದ್ರಾಧಿಪನಲ್ಲಿಗಾಕುಟಲೆ ಬಂದಾಗಳ್ ಮನೋರಾಗದಿಂ || ೧೧೬

ಕೂಸಿನ ಪೆಣನಂ ತಾಟಕಿ

ಲೇಸಾಗಿರೆ ಬಸವನೆಡದ ಕೋಡಿನಮೇಲ |

ತ್ಯಾಸುರಮಪ್ಪಂತಿಕ್ಕಿ ನಿ

ವಾಸಕ್ಯಾಧೂರ್ತ ಪೋದಳನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ||

೧೧೬

ಅಮರ್ದಿನೊಳ್ಳೊ ರೆಯಪ್ಪ ಬಾಣಿಯ ಪಣ್ಣನೊಯ್ಯನೆ ಕೊಂಡು ಬಂ
ದಮಿತಸೌಖ್ಯನುದಾರನಾವಣಿಗೀಶ್ವರಂ ಮಗನೆಲ್ಲಿದಂ
ಕಮಲಲೋಚನನೆಂದು ಪುತ್ರನ ಮೋಹದಿಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವುದಂ
ಬ್ರಮೆಯಿನೆಲ್ಲರುಮಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ದುಃಖದಿಂ ¹ || ೧೧೮

ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳ್ಳಲ್ಲಂ ಪರಿದು ನೋಡುತ್ತಮಿದುರ್ ಬಸವನ
ಕೋಡಿನೊಳಿದ ಪಣನಂ ಕಂಡು ಮೆಯ್ಯುಣಗಿ ಸೈರಿಸಲಾಪದೆ ಪಾಪಂ
ಗೆಯ್ದೆತ್ತುಕೊಂದುದೆಂದು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾಲಮಂ ಬಡಿದು
ಕಂಡರೆ ಕಂಡ ಮುಖದೊಳ ನುರ್ಗುನುರ್ಗಾಗಿ ಬಡಿವುದುಂ ಬಸವಂ
ವೇದನೆಗಿರಲಾಪದೆ ಗೋಷ್ಠಿಬೈಳುಣಿ ದೆಸೆಗೆ ಬಿದುರ್ ಪರಿಯುತ್ತಂ
ತನ್ನ ಮನದ ನಿರ್ಮಲತೆಯನೆಲ್ಲರ್ಗಂ ತೋಪುವಂತೆ ಕಮ್ಮಿಪನ
ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಾಸುತಿದ್ ಕಾಯ್ದ ಕಬ್ಬುನಮಂ ಕರ್ಚಿ ನೆರೆದ
ನೆರವಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಬರ್ಪುದುಂ || ೧೧೯

ನರೆದು ನೋಡುವ ನೋಟಕರ್ ಬೆಟಗಾಗಿ ಮಾಣಿಸಿ ಪೊಯ್ಗಳಂ
ನಿರುತಮಿಂತಿದು ಕೊಲ್ಲದೀಮಗನಂ ಪೆಪ್ಪರ್ ಧನವಂಚಕರ್
ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದರೆಂದು ತಳಾಪನಂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿಂ
ಕರೆದು ನೀನಿದನಿಂತುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಪೋಗಲೀಯದೆ ಕಳ್ಳನಂ || ೧೨೦

ತರವೇಳ್ವುಮೆಂದು ಪೇಳ್ವುದು

ಮರವರಿಸದೆ ಪೋಗಿ ನೋಡಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಲದಿಂ |

1 ನಾಗರ್ದನಾಮಗನಂ ನರಮನೆಯಾಕೆ ಕೊಂಡಾಭರಣಮೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು
ಮಗವಿನ ಪಣನಂ ನರಮನೆಯೊಳ ಪೂಳ್ಡಿನಪ್ಪಾಡೆ ವಿಷಮರಪ್ಪ ತಳಾಪರ ದನೆಯಿಂ
ದೆನಗೆ ಕಿಡುಗು ಪುಟ್ಟುಗುಮದುಕಜ್ಜ ಮಲ್ಲೆಂದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬೀದಿಯೊಳಾಡುವ
ಬಡಸಾದುಬಸವನ ಕೋಡಿನೊಳಿಕ್ಕಿ ದೂರ್ತ ಪೋದಳನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ಮಗವಿನಪಕೆ
ಯಾಗಿ (ಗ)

ಪರಿಣತನಾರಯ್ಣಿಹಿದಂ

ದುರಿತಂ ಪೂಜ್ಯಂಟೆ ಕೊಂದವರೆ ಬದ್ಧ ಪರೇ || ೧೦೧

ಅಂತು ಕಳ್ಳಯಂ ಪಿಡಿದಂಗೆಂಬೆರಸು ತಂದು ಪ್ರಜೆಗೊಪ್ಪಿಸು
ವುದುಂ ಬಚಿಕ್ಕ ಬಡಸಾಧುಗೊಂದೆಯಂ ಬಣಿದೆ ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಮುಖಿಯೆ ಮೋದಿದೆವೆಂದು ತಮ್ಮ ತಾವೆ ಬಯ್ದುಕೊಂಡರದಣಿಂ
ಮಹಾತ್ಮರಪ್ಪರವಿಚಾರಿಗಳಾಗದೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿದೆಂಬುದುಂ ಜಿನ
ದತ್ತಸೆಟ್ಟ ಯತಿಪತಿವಚನಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ [ಮತ್ತಮಾಮಹಾತ್ಮನೆ
ಕಳ್ಳನೆಂದು ಬಗೆದು ತನ್ನ ಮನದ ಮುಕದಿಂ ನಿಲಲಾಡದೆ ಮುನಿನಾಥಂ
ಗಿನ್ನೊಂದುಕಥೆಯಂ ಪೇಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲನೆನ್ನ ಪೊನ್ನಂ ತೆಗೆವೆನೆಂದು]
ಮತ್ತೊಂದುಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು ಪೇಟ್ಟುಂ || ೧೦೨

ಭಾರತಿಯೆಂಬೊಂದುನದೀ

ತೀರದೊಳೊರ್ವಂ ಕಪಾಲಿಯೆಂಬಂ ಗೊರವಂ |

ಧೀರಂ ತಾಪಸತಪಸಿನೊ

ಳಾರಿಂದಂ ಕರಮೆ ಪಿರಿಯನೆಂದೊಸೆದಿದರ್ || ೧೦೩

ಅಂತಿಪ್ಪುದುಮೊಂದುದಿನಂ

ಸಂತಮಜಿಯೆಟ್ಟ ಪಾಪನೆಲಿಕ್ಕಿದವೋಲೆ |

ತಾಂ ತಗುಟ್ಟು ಕರೆವುದುಂ ಮಠೆ

ಕಾಂತಾರದ ಗಿರಿಯ ಪಿರಿಯ ಪೆರ್ವೊನಲೆಲ್ಲಂ || ೧೦೪

ಬಂದಾಗೆ ಕೂಡೆ ತೊಜು ಪೆ

ಚೆಂದಂ ನಾರಾಶಿ ಮೇರೆದಪ್ಪಿದುದೆಂಬೊಂ |

ದಂದದೊಳ ಬರ್ಪುದುಂ ಧರೆ

ಗೊಂದೊಂದಾಶ್ಚ ಯಮುದ್ಭುತಂ ಪುಟ್ಟುನಿನಂ || ೧೦೫

ಅಂತು ಪೊಲನುಂ ನೆಲನುಂ ಜಲಪ್ರಳಯವಾಗೆ [ಬಂದ] ತೊಜಿ
ಯೊಳೊಂದಾನೆಯ ಮುಖಿ ಬಿದುರ್ ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂ ತಲ್ಲಣಿ (ಸಿ) ಬೆರ್ಚಿ

ಬೇರ್ವೊರನಿ ಕಿತ್ತು ಬರ್ಪ ಮತ್ತಿಯ ಪೆರ್ಮರನಂ ಪಿಡಿದು [ಕೊಂಡು]
ಮರನುಂ ತಾನುಂ ಬರುತ್ತಿ ಪುರ್ದುಂ ಕಪಾಲಿಭಿಕ್ಷುಕಂ ¹ ಕಂಡು || ೧೦೬

[ಕರುಣಂ ಕೈಮಿಗೆ ಮನದೊಳ್
ನಿರುತಂ ತೊಪಿಯೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕೊಡೀಯವಸರದೊಳ್ |
ಮರಣಮೆನಗಕ್ಕು ಮೆಂದರ
ವರಿಸದೆ ನೆರೆದಿದ್ ತನ್ನ ಚಟ್ಟುಂ ತಾನುಂ] || ೧೦೭

ಬುದಿಲೆನೆ ತೊಪಿಯಂ ಪಾಯ್ದು ಮಾತಂಗಳಭಮಂ ಪಿಡಿದು
ಮರಂಬೆರಸು ತಡಿಗೆ ತಂದು ಮರನಂ ಪೊಗೆಬಿಟ್ಟು ತತ್ಕರಿಯಂ ಪೊಪ
ಗಣೆ ನೋಯಲೀಯದೆ ತೆನೆದು ತದ್ಗದ ಮನದ ಭಯಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ
ತನ್ನ ಮರಕ್ಕೆ ತಂದು || ೧೦೮

ಪುಳಿಗೂಟಂ ² ತದಿಕಿನ ಕೆಂ
ದಳರಂ ಪಾಲ್ಗನೆಯನಳಯ ಪುಲ್ಲಂ ಕಟ್ಟುಂ |
ಬಲವೆಂತನಕ್ಕು ಮೆಂದು
ಜ್ವಲಿಸಿತ್ತಂ ತಂದು ಪೊರೆವುದುಂ ಗಜಶಿಶುನಂ || ೧೦೯

ಕರಿಪತಿ ಬೆಳದು ಸುರೇಶನ
ಕರಿಗಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಮರದೊಳರೆ ಪಿಸುಣ್ ತ |
ತ್ಕರಿಯಿದು ದನೊಯ್ಯನೆ ತ
ಮ್ಪ್ರಸಂಗಪುಪ್ಪವುದುಮರಸನಖಿದಾಕರಿಯಂ || ೧೧೦

ಕವಿಗಳಲ್ಲದೆ ಗೊರವೆ
ಗೆ ವಿರುದ್ಧಂ ಮದಗಜೇಂದ್ರಮೇವುದು ತಾನಾ |
ದಿವಿಜಗಜನಿಭಕರೇಂದ್ರಮ
ನೆವಗಟ್ಟುವುದಟ್ಟದಿದೊಡಂ ತಾನಖಿವಂ || ೧೧೧

¹ ಕಾಪಾಲಿ (ಗ)

² ಹಳಿಗೂಟಂ (ಗ)

ಎಂದರಸಂ ಕಾಪಾಲಿಯಲ್ಲಿಗಾನೆಯಂ ಬೇಡಿಯಟ್ಟುವುದುಂ
ಕಾಪಾಲಿ ರಾಜಭೃತ್ಯರ ದೆಸೆಯಿಂದೆ ತತ್ಪ್ರಪಂಚಮನೆಲ್ಲಮನಜುದು
ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ಮದಸಿಂಧುರಮಂ ಕುಡುವುದುಂ ಅವರಾನೆಯ[ನರಸನಲ್ಲಿ
ಗೊಯ್ದೊಪಿಸುವುದುಂ ಮಹೀಧರನಾನೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಿರ್ಪುದುಂ || ೧೩೦

ಅರಮನೆಯೊಳಗಿರಲಾಟದೆ

ಕರಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ನೆನೆದು ಮುನ್ನಿನ ನೆಲೆಯಂ |

ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಪಿನವರಂ

ಪರಿತಂದುದು ಮಠಕ್ಕೆ ಮನದ ಮೋಹದಿನಾಗಳ್ || ೧೩೨

ಅಂತು ಬಂದಿರ್ಪುದುಂ ಧರಣೀನಾಥಂ ಮದಮಾತಂಗಂ ಕಾಪಿನ
ವರಂ ಕೊಂದು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಮಠಕ್ಕೆ ಪೋದುದೆಂದು ಕೇಳು ತನ
ಗಾಗಜದಮೇಲೆ ಮೋಹಮುಂಟಪ್ಪುದಜುಂ ಮಾನಿಸರನಟ್ಟ ಮಿಗುಡೆ
ತರಿಸಿ ಮುನ್ನಿನೆಡೆಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿಸುವುದುಂ ಮತ್ತಂ ನಿಲಲಾಟದೆ ಮಠವೆ
ಗುಣಿಯಾಗಿ ಪೋಪುದುಂ ಮಹೀನಾಥಂ ಸಲವುಸೂತ್ತರಿಸಿ ಬೇಸತ್ತು
ಕಪಾಲಿಗೆ ಮುಳಿದಿನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುನೆಯಂ ಕುಡಲಾಟದೆ ತನ್ನ ಮಠವನೆ
ನಚ್ಚಿಸಿ ಏಡಿದಿದನಾದೊಡೇನಾಯ್ತು ತಾನೆನ್ನ ದೇಶದಿಂ ಪೋಮುಟ್ಟು
ಪೋಪುದೆಂದಟ್ಟುವುದುಂ ಕಪಾಲಿ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ತಾನುಂ ತನ್ನ ಚಟ್ಟು
ಗಳುಮಾನೆಯನರಮನೆಗೆ ತಂದರಸಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ
ಪಿಂಗಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದಿರ್ಪುದುಂ ಕರಿ ಮನದೊಳ್ ಮುಳಿದು || ೧೩೪

ಅರಸಂ ನಾಲ್ಕುಡಿಪೋಗವೇಜೊಡೆ ಭಯಂಗೊಂಡೆನ್ನ ನಾಸಾಧು ತಂ

ದರಸಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೋದನಾತನೊಳಗೇಂ ಕೇಳ್ದೋಷಮಿಲ್ಲೆಂದು ನಿ

ಷ್ಕರುಣಂ ಮಾಣದೆ ಕೊಲ್ಲನೆಂಬ ಮುಳಿಸಿಂ ಬಂದಾತನಂ ಕೊಂದುದು

ವರೆಯೊಳ್ ನಿರ್ದಯರಪ್ಪ ದುರ್ಗುಣಯುತರ್ ತಾವೊಳ್ಳಿತಂ ಮಾಪ್ಪು

ರೇ] ¹ || ೧೩೫

ಧರೆಯಂ ¹ ಮೆಟ್ಟಿ ಪಲಂಬರುಂ ದಯೆಯನೊಕ್ಕಾನಂದದಿಂದೀಕ್ಷಿಸು
ತ್ತಿರೆ ಕಾಪಾಲಿ ಮಹೀನುತಂ ಕರುಣದಿಂ ಪೊಕ್ಕೆನ್ನ ನಂದೆಯ್ವಿ ವಿ
ಸ್ತರದಿಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕಾದನೆನ್ನದೆ ಗಜೇಂದ್ರಂ ಕೋಪದಿಂ ಬಂದು ನ
ಟ್ಟರುಳೂಳ್ಳೊಂದುದು ಬೌದ್ಧನಂ ² ಧರಣಿಯೊಳ್ ನಿರ್ಧರ್ಮರೇಗಿಯ್ಯ
ರೋ || ೧೩೬

ಎಂದು ಜಿನದತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿ ಮಾಣ್ಣುಸಿರದಿರ್ಪುದುಂ, ಜಿನಪಾಲಿತ
ಮುನಿ [ನಾಥಂ] ನಕ್ಕು ಲೋಭಿಯ ಮನಮುಂ ³ ಬಂದ ತೊಣಿಯುಂ
ಶುದ್ಧವಾಗಲಖಿಯವೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿ ⁴ ಯನೀತಂ ನನ್ನಿ ಮಾಡಿದನಿನ್ನು
ಮೊಂದು ⁵ ಕಥೆಯುಂ ಪೇಚ್ಚೆನ್ನ ಮೇಗಣ ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಂ ⁶ ಪಿಂಗಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳನೆಂದು ಮತ್ತೊಂದುಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು ಪೇಜ್ಜುಂ || ೧೩೭

ದಂತಿಪುರಮೆಂಬ ಪೊಟಲೊಳ್

ಕಂತುವಿನರಲಂಬೆ ಪೆಣ್ಣ ರೂಪಾಯ್ತೆನ್ನೆಂ |

ಬಂತೆಸೆವೆ ಚೆಲ್ವೆಯೊರ್ವಳ

ನಂತಶ್ರೀಯೆಂಬ ಸೂಳ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪಳ್ ||

೧೩೮

ಆಕೆಯ ಕೆಳದಿ ವಾಸವದತ್ತೆಯೆಂಬಳನಂತಶ್ರೀಗೊಂದುಗಿಳಿಯಂ
ಮಾಣುಗೊಂಡು ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ತಂದು ಕುಡುವುದುಂ ಗಿಳಿಯ ಚೆಲ್ವಿಗೆ
ನಾಡೆಯುಂ ಮನದೊಳ್ ಸೋಲ್ಪು [ವಾಸವದತ್ತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು]
ಪೊನ್ನ ಪಂಜರದೊಳ್ ಗಿಳಿಯನಿರಿಸಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಸೂಳಮಾತುಗಳಂ
ಶೃಂಗಾರವೃತ್ತಂಗಳುಮೆಂ ಕಲಿಸುತ್ತುಂ ಪರಮಸ್ನೇಹದಿಂ ಗಿಳಿಯ
ವಿನೋದಮೆ ವಿನೋದಮಾಗಿ ಪಲವುದಿವಸಂ ಪೋಗೆ [ವೋಗೆ] || ೧೩೯

[ಸಿರಿಗಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕಂ

ಪಿರಿಯಳ್ ಕೈಕೊಳ್ಳದಾರುಮೆಂ ಮದದಿಂದಂ |

1 ದರೆಯಂ (ಗ)

2 ಕೊಂದೆಯ ಪೋಯಿತಾರ (ಗ)

3 ಧನಮುಂ (ಕ. ಬ.)

4 ನಾಣ್ಣುಡಿ (ಗ)

5 ನಿವಂಗಿನ್ನೊಂದು (ಗ)

6 ಶಂಕೆಯಂ (ಗ)

ಧರಣಿಯೊಳನ್ನೆ ನಗಾರುಂ

ಸರಿಯಲ್ಲರಮೋಘಮೆನುತುಮಿರ್ಪಳಗುವಿಂ ||

೧೪೦

ಮತ್ತಮೆವಳ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಪೆಂಪೆಂಬ ಪೆಸರೊಳಡಕೆಯ ಭಾಗದ
ಭಾಗಮಿಲ್ಲೆಂದು ||

೧೪೧

ಪುರದೊಳಗಣ ಸೂಳೆಯರೆ

ಲ್ಲರುಮಾಕೆಗೆ ಮುನಿದು [ಕೊಲ್ವ ಬಗೆಯಂ ತಂದಾ |

ದರದಿಂ ವಾಸವದತ್ತೆಯ

ನೆರಡಿಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನುನಯದಿಂ] ||

೧೪೨

ಮೆಲ್ಲನೆ ವಾಸವದತ್ತೆಗೆ

ಕೊಲ್ಲಾ ಕೆಯನೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ಪಲವುಂ ಪೊನ್ನಂ |

ಕಳ್ಳೊಳಗೆ ಕಾಳಕೂಟಮ

ನೆಲ್ಲರುಮೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿ ಕೂಡುವುದುಮಾಗಳೆ ||

೧೪೩

ವಾಸವದತ್ತೆ ಪೊನ್ನ ಮೋಹದಿನಂತೆಗೆಯ್ವನೆಂದು ಪಲರನುಮ
ತದಿಂ ಕಳ್ಳಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು [ಕೂರ್ತು ತನ್ನ] ನಂತಶ್ರೀಗೆ ಕುಡು
ವುದುಂ [ಅನಂತಶ್ರೀಯುಂ ||

೧೪೪

ಇಲ್ಲಿರಿಸಿ ಪೋಗು ಕಳ್ಳಂ

ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಯ್ಯಿಗೆ ಕುಡಿವಮಿರ್ವರು ನೀಸಿಂ |

ತಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಯೆಂದಾಕೆಗೆ

ಸಲ್ಲಲಿತಲತಾಂಗಿ ಮೆಚ್ಚು ಗೊಟ್ಟಾದರದಿಂ ||

೧೪೫

ಮನ್ನಿಸುವುದುಮಾಕೆಯುಂ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಕಳ್ಳಂ ಮಂಚದ
ಕೆಳಗಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಪೋದಳಿತ್ತಲನಂತಶ್ರೀಯುಂ ಪಾಸಿನಮೇಲೆ
ಪಟ್ಟಿದಳನ್ನೆಗಂ] ಪಂಜರದೊಳ್ದ ಗಿಳಿ [ಕಾಜಿನ ಬಟ್ಟಲೊಳ್ದ
ಸುರಾಪಾನಮಂ ನೋಡುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಂ] ಕಳ್ಳ ಗಂಧಕ್ಕೆ ಮೊಗಸಿದ

ನೋಣಂಗಳೆಲ್ಲಂ ಸಾವುದಂ ಕಂಡು ವಿಷಮೆಂದಖಿದು ತನ್ನೊಳಪ್ಪ ಕಾರು
ಣ್ಯಬುದ್ಧಿಯಿಂದೀಕಳ್ಳಂ ಕುಡಿದಳಪ್ಪೊಡನಂತಶ್ರೀ ಸಾಯ್ಕುಮೆಂದು
ಗೂಡಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆವಾಯ್ದು ಬಟ್ಟಲ ಕಳ್ಳಂ ನೆಲಕ್ಕುಗುವುದುಂ || ೧೪೬

ಬೇಗಮನಂತಶ್ರೀ ಮುಳ

ದಾಗಿಳಿಯಂ ಕೊಂಡು ಬಟ್ಟಕಮಾಕಳ್ಳಂ ನಿ |

ವೇಗಂಬಟ್ಟುತುಂ ನೋ

ಟ್ಟಿಗಳ್ ಕಳ್ಳಿಗಿ ಸಾವ ಮಾಕ್ಷಿಕತತಿಯುಂ ||

೧೪೭

ತೊಟ್ಟನೆಕೊಳ ಕಂಡು ಮನಂ

ಗಟ್ಟಿದೆಯಂ ನೀವಿಕೊಂಡು ವಿಷಯುಕ್ತಮಿದಂ |

ನೆಟ್ಟನೆ ಕುಡಿದೊಡೆ ಮರಣಂ

ತೊಟ್ಟನೆ ಸಮನಿಸುಗುಮಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ ||

೧೪೮

[ಈ ಗಿಳಿಯುಂ ಧರ್ಮದಿಂದೊರ್ಮೆಗೆ ಬರ್ದುಂಕಿದೆನೆನಗುಪ
ಕಾರಂವಾಡಿದ ಗಿಳಿಯುಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕಳ್ಳುಡಿಕ್ಕಿಗಳುಂ ನಿರ್ದಯರುಂ
ಮಾಡದ ಪಾಪಮಿಲ್ಲೆಂಬ ನುಡಿಯುಂ (ನನ್ನಿ) ಮಾಡಿದೆಂ ಮಹಾಪಾಪಿ
ಯೆಂದುತನ್ನಂ ತಾನೆ ಬಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಟ್ಟಕ್ಕಂ] ¹ ಮುಗಿ
ಗಿಳಿಯ ಪೆಣನನೆರ್ದೆಯ ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಪ್ಪಳಂಬಂತೆ ಬುದ್ಧಿವೆಂತರ
[ಪ್ರರಾಕೆಯಂತ]ವಿವೇಕಿಗಳಾಗದೆ [ನೆಗಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆ ಕೆಮ್ಮನುದ್ಧತಿ
ಕ್ಕೆಯುಂ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೋಷಮಂ ಮಾಡವೇಡೆಂಬುದುಂ ||

ಮುನಿಪತಿಯು ಮಾತನೆಂತುಂ

ಮನದೊಳ ಕೈಕೊಂಡು ಶುದ್ಧರೆನ್ನದೆ ಮತ್ತಂ |

ಧನದೇವಕದಿಂದಮಾಮುನಿ

ಜನವಂದಿತಪಾದಪಂಕಜಂಗಾವರದಂ] ² ||

೧೪೯೦

ಮತ್ತಮೊಂದು ಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು ಪೇಚ್ಚುಂ ||

೧೫೧

ವರಮುನಿವಲ್ಲಭ ಕೇಳ

ಚ್ಚ ರಿಯಪ್ಪೀಕಥೆಯನವನಿಭೂಷಣಮೆಂಬಾ |

ಪುರದೊಳ್ ಬಡಗಿಯದೊರ್ವಂ

ಕರಕುಶಲಂ ಬುದ್ಧಿ ವಂತನಿದೊಂದುದಿನಂ ||

೧೫೨

ಮರನಂ ಕಡಿಯಲೆಂದು ವಿಂಧ್ಯಾಚಳಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ||೧೫೩

ತರತರದಿಂದಂ ಗಗನಂ

ಬರೆಗಂ ನೀಳ್ಪೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ ಭೂಜಂಗಳನಾ |

ದರದಿಂ ನೋಡುತುಮಿಸರ್ವ

ಸರದೊಳ್ ಮದದಾನೆಯೊಂದು ಕಂಡತಿಭರದಿಂ ||

೧೫೪

ಗಿಣ್ಣನೆ ಪರಿತರೆ ಬಡಗಿಯು

ಸುಣ್ಣನೆ ಸುಗಿದಂಜಿ ನಡುಗಿ ವನದೊಳಗೆಲ್ಲಂ |

ತಿಣ್ಣನೆ ತಿರಿತಂದು ಖಳಂ

ಖಣ್ಣನೆ ತನು ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಭಯವೆಶದಿಂದಂ ||

೧೫೫

ಓಡಲಾಟದೊಂದುಪರ್ಮರನನೇಳುವುದುಂ ಮದಗಜೇಂದ್ರಂ
ಕೊಲಲಾಟದೆ ಕಿಣ್ಣದುವೇಗಮಿದುಂ ಮತ್ತೊಂದುದನೆಗೆ ಪೋಪುದುಂ
ಬಡಗಿ ಮರದಿಂದಮಿಡಿದು ||

೧೫೬

[ಆಮದೇಭಮಡರ್ತು ಕೋಪದಿನೆನ್ನ ನಟ್ಟೆ ತಗುಳ್ಳು ಬಂ

ದೀಮಹೀಜಮನೇಳು ಬರ್ಬನದಿಲ್ಲದಂದೆರಡಿಲ್ಲದಾ

ಸಾಮಜಂ ತುಳಿದಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮೋದಾನದಖಿಂದಮಿಂ

ತೀವರಕ್ಕುಟುವಂ ವಿಮೋಹಿಸಿ ಮಾಡಲಾಗದು ನಿಶ್ಚಯಂ] ¹ || ೧೫೭

ಎನ್ನದೆ ಬಡಗಿ ಕನಿಷ್ಠಂ

ತನ್ನಳಿಂ ಕಡಿದನಾಗಳಾಮರನಂ ಮೆ |

ತ್ತನ್ನದೆ ದುರ್ಜನನಪ್ಪಂ

ಸನ್ನತರಂ ಕಿಡಿಪನೆಂಬುದಾವುದು ಚೋದ್ಯಂ ||

೧೫೮

ಎಂದು ವೈಶ್ಯಾತ್ಮಜನುಸಿದಿಪುರದಂ ಮುನಿಕುಂಜರಂ [ಸೆಟ್ಟಿಯ
ಮಾತಿಗೆ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು ಸಂಶಯತುಲಾರೋಹಣನಪ್ಪೀತನನೆಂತುಂ
ನಂಬಿಸುವುದರಿಂದೆಂದು ನಕ್ಕು ಮತ್ತಂ ತನ್ನ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಪಿಂಗಿಸ
ಲೆಂದು] (ಇಂತೆವಂ) ||

೧೫೯

ಜಿನದತ್ತ ಕೇಳ ಕಥೆಯೊಂ

ದನಪೂರ್ವಮನಮರಖೇಟಮೆಂಬೂರೊಳ್ ಮೇ |

ದಿನಿದೇವನೊರ್ವನಿರ್ಪಂ

ಜನವಿನುತಂ ಚಂದ್ರದತ್ತನೆಂಬಾಪೆಸರಿಂ ||

೧೬೦

ಆತನ ಪೆಂಡತಿ ಯಜ ದತ್ತೆಯೆಂಬಳಾಕೆಯೊಂದುಮುಂಗುರಿಯಂ
ನಡಪಿ ಪಿರಿದುಮುಚ್ಚರಿಂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಮಿದೊಂದುದಿವಸಂ ||

೧೬೧

ತೊಟ್ಟಲೊಳು ತನ್ನ ಕೂಸಂ

ಪಟ್ಟರಿಗಿ ಲತಾಂಗಿ ಪೊತ್ತುವೋಗಿಂಗೆ ಮನಂ |

ಮುಟ್ಟದೆಡೆವೋದಳನ್ನೆಗ

ಮೊಟ್ಟಜೆಯಿಂ ಪಾವು ಸಿದ್ರೆಗೈಯ್ದಾ ಮಗವಂ ||

೧೬೨

ಬಂದು ಕೊಲಲಿಪುರದಂ ಪರಿ

ತಂದುರಗನನಟ್ಟ ಪಿಡಿದು ಮುಂಗುರಿ ಕೊಂದಾ |

ನಂದಂ ಬೆರಸಿದಿರಂ ಪರಿ

ತಂದಾಕೆಯ ಕಾಲಮೇಲೆ ಪೊರಟ್ಟುದುಮಾಗಳ್ ||

೧೬೩

ಮುಂಗುರಿಯ ಬಾಯ ನೆತ್ತರಂ ಕಂಡು ಶಿಶುವಂ ಕೊಂದುದೆಂದು
ಮುನಿದು ತನ್ನ ಪಿಡಿವಿದೊನಕೆಯನೆತ್ತಿ ಮುಂಗುರಿಯ [ತಲೆಯ]
ನಿಪೋತಾಗೆ ಪೊಯ್ದು ಕೊಂದು ||

೧೬೪

ಮೆಲುಗಿ ಕುದಿದೊಳು ಕೆಟ್ಟಂ

ಕಲುವೇ ನಾನೇವೆನೆಂದು ಬಂದೊಳಗಂ ಪೊ |

ಕೊಕ್ಕುಗುವ ಕಂದನುಮಂ ಸ

ತ್ತುಣಿಕೆಯ ವಿಷಧರನ ಪೆಣನುಮಂ ಕಂಡಾಗಳ್ || ೧೬೫

ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮಗುಳ ನೋಡಡಿ

ಪತಿಯಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ಬೇಗಮೆನ್ನಾ ತ್ರಜನಂ |

ಧೃತಿವೆರಸು ಕಾದ ಮುಂಗುರಿ

ಗತಿಶಯಮಂ ಮಾಡಿ ಪಿರಿದುಮೆತ್ಯಾದರಿದು || ೧೬೬

ಕೊಂಡಾಡದೆ ಕೊಂದೆನೆಂದು ಬಣ್ಣಕ್ಕಂ ಮಿಡುಮಿಡುಮಿಡುಕಿ
ಮೆಲುಗಿದಳಂತೆ ಸತ್ತುರುಷರುಮಾಕೆಯಂತವಿಚಾರಿಗಳಾಗದೆ ವಿಚಾರಿಸಿ
ನೆಗಟ್ಟಿದೆಂಬುದುಂ ಜಿನದತ್ತ ಸೆಟ್ಟು[ಮತ್ತಂ ಮನದ ಸಂಶಯಂ ಪೋಗದೆ
ಮೋಹವಶದಿಂ ಮುನೀಂದ್ರನ ಮಾತಂ ಕೈಕೊಳದೆ ಧನದಿಹಕದಿಂದಿನ್ನ
ಪಾಯದಿನನ್ನ ಪೊನ್ನಂ ಕೊಳ್ಳವೆನೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯನಿಂತೆಂದು
ಪೇಟ್ಟಂ] || ೧೬೭

ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿಪತಿ ಮೇ

ದಿನಿನಂದಿತ ಕಥೆಯನೊಂದನವೆಧಾರಿಸಿ ಕೇ |

ಳನಫ ಮನಮೊಲ್ಲ ಕಾಮುಕ

ವನಮೆಂಬುದು ದುರ್ಗಮುಂಟು ಕೇಳ್ ತದ್ವನದೊಳ್ || ೧೬೮

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪುರಾಣಕೂಪಮುಂಟಾಕೂಪದೊಳ್ ||

೧೬೯

ಗರಧರನುಂ ಪುಲಿಯುಂ ವಾ

ನರನುಂ ಬಿಡದಕ್ಕ ಸಾಲೆಯುಂ ಬಿದಿರೆ ಭೂ |

ಸುರನೊರ್ವಂ ಗಂಗೆಗೆ ಸ

ಚ ರಿತಂ ಪೋಗುತ್ತ ಮಿದುರ್ ಕೌಶಿಕನೆಂಬಂ ||

೧೭೦

ನೀರಡಸಿ ತತ್ಕೂಪದೇಯಂ ವನಚರರಿಂದಜಿದು [ಬಾವಿಯ
ತಡಿಯೊಳ್ ನಿಂದು ತನ್ನ ಟ್ಪುಂಬ ಮಡಕೆಯ ಕೊರಲೊಳ್ ಬಳ್ಳಿಯಂ
ಕಟ್ಟಿ ನೀರಂ ಸೇದಲೆಂದು ಬಾವಿಯೊಳಗಿಕ್ಕುವುದುಂ || ೧೨೧

ತಡೆಯದೆ ಸೇದೆಯ ನೇಣಂ
ಪಿಡಿದರೆ ಪುಲಿ ತೋಯಮೆಂದು ತದ್ವಿಸ್ರಂ ನೇ |
ಪಡೆ ಪೆರ್ಚಿ ತೆಗೆಯೆ ಪುಲಿ ಬಂ
ದೊಡೆ ಭಯದಿಂ ನೋಡುತಿರ್ಪುದುಂ ತದ್ವ್ಯಪ್ರಂ || ೧೨೨

ಕೌಶಿಕಂಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಪ್ರಾಣಭಯಂ
ಪಿಂಗಿದುದೆನ್ನಂ ಬೆಸಕೆಯ್ಸಿಕೊಳ್ಳುವೆಂದು ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆ ಪೋಯ್ತಿ
ತ್ತಲೆ || ೧೨೩

ನೀರಡ್ಕೆ ಪೆರ್ಚಿ ವಿಪ್ರನು
ದಾರಂ ಮತ್ತಿಕ್ಕೆ ಬಾವಿಯೊಳ್ ಸೇದೆಯನಂ |
ತೋರಂತೆ ಪಾವು ಪಿಡಿದರೆ
ವೀರಂ ನೀರೆಂದು ತೆಗೆವುದುಂ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ || ೧೨೪

ಪಾವು ಬಂದೊಡೆ ಪಾವಂ ನೋಡಿ ಬೆಲಗಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಘಟಪತಿ
ಕೌಶಿಕಂಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂದೊಂದು ಕಂಟಕಂ
ಪೋಯ್ತಿದು ನಿಮ್ಮ ಮೊಡಿದುಪಕಾರಮನೆಂದಿಂಗಂ ಮಜಿಯಲೆಬಾರದು
ನಿಮಗೊಂದೇನಾನುಮಾಪತ್ತಾದೊಡೆ ಮಜಿಯದೆ ನೆನವುದೆಂದು ತನ್ನಿ
ರ್ಪಾವಾಸಕ್ಕೆ ಪೋಯ್ತುನ್ನೆಗಂ || ೧೨೫

ಪಿರಿದಪ್ಪ ತೃಪ್ಣೆಯಿಂ ಭೂ
ಸುರನಾಗಳ ಮತ್ತೆ ಸೇದೆಯಂ ಭಾವಿಯೊಳೊ |
ಪ್ಪಿರೆ ಬೇಗಮಿಕ್ಕೆ ನೇಣಂ
ತ್ವರಿತಂ ಭಯದಿಂದೆ ಪಿಡಿಯೆ ವಾನರನಾಗಳ್ || ೧೨೬

ನೀರೆಂದು ತೆಗೆವುದುಂ ಕೋಡಗಂ ಪೊಳಮಡೆ ಕೌಶಿಕಂ ಬೆಳ
ಗಾಗಿಪುದುಂ ಮರ್ಕಟಂ ದ್ವಿಜಂಗೆ ವಿನತನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮದಿಂದೊಂದು
ಸೂಚನೆಗೆ ಬಂದಪಮೃತ್ಯು ಪಿಂಗಿ ಪೋಯ್ತು ನಿನಗಾನೇನಂ ಮಾಡಿ
ದೊಡಂ ಮಾಟಮಲ್ಲೆನ್ನಿ ಕೈಯುಮಿಾ ಕಾಮುಕವನಮೆ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತ
ದೊಳವೆಧರಿಸಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೊಂದವಸರದೊಳ್ ನೆನೆವುದೆಂದು ನಿಜ
ಸಾ ನಕ್ಕೆ ಪೋವುದುಂ || ೧೭೭

ಅಡಹಡಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಾ
ಗಡೆ ವಿಪ್ರಂ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಸೇದೆಯನಿಕ್ಕಲೆ |
ಕಡುಭಯದಿಂದಂ ಮನದೊಳ್
ನಡುಗುತ್ತಿಪ್ಪಕ್ಕಸಾಲಿ ಸೇದೆಯ ನೇಣಂ || ೧೭೮

ಪಿಡಿವುದುಂ ನೀರೆಂದು ಪೊಳಗಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯೆ ಸ್ವರ್ಣಕಾರಕಂ ಬರೆ
ಕೌಶಿಕಂ ನೋಡಿ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟುಪ್ಪುದುಮಕ್ಕಸಾಲಿ ವಿಪ್ರಂಗೆ ಪೊಡೆ
ಮೆಟ್ಟು || ೧೭೯

ನೀನಿತ್ತಜೀವಮಿದು ಧರ
ಣೀನುತ ನೀನಿಲ್ಲದೊಂದು ಸಾವೆದು ಪ್ರಸಿಯೇ |
ಕಾನನದೊಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾ
ನೇನಂ ಮಾಡುವೆನೊ ಮಾಡದಿದೊಡೆ ಕಷ್ಟಂ] ¹ || ೧೮೦

ಈಸಗಟ್ಟು ವನದ ಪೊರೆಯೊಳ್
ತಾನಗ್ಗದ ತಾಮ್ರಕೂಟಮೆಂಬುದು ಪೊಳಲಂ |
ತಾನಗರದೊಳಾನಿರ್ಪೆಂ
ನೀನಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪುದೆಂದು ಕೈಮುಗಿದಾತಂ || ೧೮೧

1 ಬಂದು ಬಾವಿಯೊಳ್ ಬಿದ್ದಿರ್ದ ಸಾವುವುಂ ಪ್ರಲಯುಮಂ ವಾನರನುಮಂ
ಕಾರುಣ್ಯದಿ ಪೊಳಮಡಿಸ ವುದುಮವು ಪೊಳಮಟ್ಟು ಮಗುಳ್ಳು ಬರ್ಪಾಗಳಮ್ಮ
ಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪುದೆಂದು ಪೊಡರಣೆಗನುಂ (ಗ)

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದುಂ ಮಗುಟ್ಟು ಬರ್ಪಾಗಳ್ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಲ್ಲದೆನ್ನ
ನೆಲೆನೆ ಪೋಗೆನೆಂದಕ್ಕ ಸಾಲೆಯನೊಡಂಬಡಿಸುವುದುಮಾತನೊಡಂಬಟ್ಟು
ತನ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲ್ ಕಾಶಿಕಂ ತನ್ನಿ ಪ್ಪಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಕೆಲವು
ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮಗುಟ್ಟು ಬರುತುಂ ಕಾಮುಕವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೋಡಗ
ನಿರ್ದಲ್ಲಿಗೆವರ್ಪುದುಂ ವಾನರ [ನಾನರನ] ನಜುದು ಮುನ್ನಿ ನುಸಕಾರಮಂ
ನೆನೆದು ಪಣ್ಣುಲಗಳಂ ತಂದಿಕ್ಕುವುದುಂ ಪಸಿವು ಪೋಪನಂ ಮೆಲ್ಲು
ಪಥಪರಿಶ್ರಮಮಂ ಕಳಿದು || ೧೪೦

ಪುಲಿಯಿರ್ಪ ಗುಹೆಗೆ ಬರ್ಪುದು
ಮಲಂಘ್ಯಗುಣನೆನ್ನನೆತ್ತಿದಾತಂ ಬಂದಂ |
ಫಲಮಿತ್ತುದೆನ್ನ ಪುಣ್ಯಂ
ಕುಲಸಫಲಮುಮೆಂದು ¹ ಪೆರ್ಚೆ ಪುಲಿ ಬಂದಿದಿರಂ || ೧೪೧

ಅಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಪರಮಾ
ನಂದದಿನಚ್ಚುರ್ತು ತಂದು ರತ್ನದ ತೊಡವಂ |
ಮುಂದಿಡೆ ತದ್ವಿಪ್ರನುನಾ
ನಂದದಿನವನರ್ತಿವೆರಸು ಕೊಂಡಾವನದಿಂ || ೧೪೨

ಪೊಣಮಟ್ಟು ತಾಮ್ರಕೂಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ವರ್ಣಕಾರನ [ಮನೆಗೆ
ಬರ್ಪುದುಂ ಪೂರ್ವೋಪಕಾರಮಂ ನೆನೆದಿದಿರಂ ಪರಿತಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು
ಭ್ರಾತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಬಟ್ಟೆಯಂ ಕಳಿದು ಕಾಶಿ
ಕನಂ ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪುದುಂ ಮೆಡುವಿನಂ] ² ಬೃಹಸ್ಪತಿರವಿಶ್ವಾಸಂ ³
ಎಂಬೀನೀತಿಯಂ ಮಜಿದು ಚಮುನಿತ್ತ ಪೊನ್ನಾಭರಣಗಳಲ್ಲಮಂ
ಗಟ್ಟವಾಡಿ ಕುಡುವುದೆಂದೇಕಾಂತದೊಳಕ್ಕ ಸಾಲೆಯ ಕೈಯೊಳ್ ಕುಡು
ವುದುಮಾತನಂತೆ ಗೆಯ್ಯೆನೆಂದು || ೧೪೩

¹ ಫಲವೇಕಂದಂದು (ಬ. ಕ.) ² ಕಂಸು (ಗ)

³ ಬೃಹಸ್ಪತಿಂ ನ ವಿಶ್ವಾಸಯೇತ್ (ಗ)

ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಪಿರಿದಪ್ಪಿದ್ರವ್ಯಮಂ ಸಾರ್ಚಿ ಮೇ
ದಿನಿಕಾಂತಾಪತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚು ಗೊಳುವೆಂ ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೆ
ಮ್ಮನೆ ವಿಪ್ರೋನ್ನತನಲ್ಲಿ ಬರ್ಪ ಪಡಪೇನೆಂದಾದುರಾತ್ಮಂ ಮಹೀ
ಕನನಾನಂದದಿನೆಯ್ ಪೇಟ್ಟೊಡರಸಂ ಕೇಳ್ವೊಗಳುತ್ತಪ್ಪಿದದಿಂ || ೧೪೬

[ತಳಾಟನಂ ಕರೆದು ನೀನೀಸ್ವರ್ಣಕಾರಕಂ ತೋಟದ ಪಾರ್ವನಂ
ಸೆಣಿಯಿಡೆಂಬುದುಂ ತಳಾಟನಕ್ಕ ಸಾಲೆಯೊಡನೆ ಪೋಗಿ ಕೌಶಿಕನಂ ಪಿಡಿ
ತಂದು ಕೋಳದೊಳಿಕ್ಕುವುದುಂ ಕೌಶಿಕಂ ಬಿಜಗಾಗಿ || ೧೪೭

ಎನಗರ್ಥಮುಳ್ಳಿದಂ ಮೇ
ದಿನಿಸತಿ ಯೆಂತಣುವನೀದುರಾತ್ಮನೆ ಪೇಟ್ಟಿಂ |
ಧನಮುಂಟೆಂಬುದನೀದು
ಜ್ಞಾನನಿಂ ಕೇಡಾದುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ವಿಪ್ರಂ || ೧೪೮

ಘಣಿಪತಿಯಂ ನೆನವುದುಮಾ
ಘಣಿಪತಿ ಬಂದೇಕೆ ನೆನೆದಿರೆಂಬುದುಮಾಧಾ |
ರಿಣಿದೇವನೆಂದನೀನಿ
ಷು ರನಿಂದೆನಗಾದ ದುಃಖಮಂ ತತ್ಕ್ಷಣದಿಂ || ೧೪೯

ಪಿಂಗಿಸುವುದೆಂಬುದುಂ] ¹ ತದ್ರಾಜಸುತನಂ ಕೊಂಡು ಆರ್ಗಮಿಷು
ಯದಿರೆ ಕೌಶಿಕಂ ನಿರ್ವಿಷಂಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚುಗೊಂಡು ತದ್ವೃತ್ತಾಂತ
ಮೆಲ್ಲಮನರಸಂಗೆ ಪೇಟಿ ಮಹೀನಾಥಂ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು [ಮುನಿದು
ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯಂ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕನಿವನಂ ಕವದೊಡೆ ದೋಷಮಿಲ್ಲೆಂದು
ಕವರ್ದುಕೊಂಡ] ² ನಂತೆ ಕಲರುಪಕಾರಶೂನ್ಯರೊಳರೆಂದು ಜಿನದತ್ತ
ಸಟ್ಟು ನುಡಿದುಸಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು
ಸಟ್ಟು ಮುಖಮಂ ನೋಡಿ || ೧೫೦

1 ಕೌಶಿಕನಂ ತಂದು ಕೋಳದೊಳಿಕ್ಕುವುದುಂ ಬಿರ್ಚಿ ಪಾವಂ ನೆನೆಯ
ಪಾವುಬಂದು (ಗ) 2 ಬಿಜಗಾದ (ಗ)

ಅನಧರಿಸು ವೈಶ್ಯವಂಶ

ಪ್ರವರ ಮಹಾಚೋದ್ಯಮಪ್ಪ ಕಥೆಯನಿದಂ ಭೂ |

ಭುವನಕ್ಕೆ ರೂಢಿಸೆತ್ತಿ

ದರ್ವಂತಿಯೆಂಬೊಂದು ನಾಡು ತದ್ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ||

೧೯೧

ಉಜ್ಜೈನಿಯೆಂಬುದು ಪುರಮದನಾಳ್ವಂ ಮಹೇಂದ್ರನೆಂಬರಸ
ನಾತನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುಬೇರನೆಂಬನಾಪರದನೊರ್ಮೆ ಜಲಯಾತ್ರಗೆ
ಪೋಗಿ [ಪಿರಿದಪ್ಪರ್ಥಲಾಭಮಾಗಿಪ್ಪುದುಮೊರ್ವನೊಂದು ಮಾವಿನ
ಪಣ್ಣಂ ತಂದು ಕುಬೇರನಂ ಕಂಡು ಅಪೂರ್ವಮಪ್ಪ ಮಾವಿನ
ಪಣ್ಣದಂ ಮೆಲ್ವೊಡೆ ಸಕಲರುಜೆಗಳೂಂ ಕಿಡುಗುಮಿದಹ ಪೆಸರುಂ
ಸರ್ವರುಜಾಪಹಾರಿಯೆಂಬುದೆಂದು ಕುಡುವುದುಂ, ಸೆಟ್ಟೆಯಾತಂಗೆ
ಸಾಲ್ವನಿತು ಪೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಕಳಪೆ ಮಾವಿನ
ಪಣ್ಣಂ ನೋಡಿ ||

೧೯೨

ಇದನಿಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲು ಕಿಡಿಸದೆ

ಪದುಳಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮಾಳವೇಶಂಗಿತ್ತ |

ಭೃದಯಶ್ರೀಯಂ ಪಡೆವೆಂ

ಮುದದಿಂದಾನೆಂದು ಮೆಲ್ಲದಂತಾಪಣ್ಣಂ ||

೧೯೩

ಪ್ರಯತ್ನದಿಂ ತಂದುಜ್ಜೈನಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ||

೧೯೪

ತೊಳಗುವ ವಸ್ತುಗಳಂ ಪರಿ

ಯಳದೊಳ್ ಲೇಸಾಗಿ ತೀವಿ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣಂ |

ಬೆಳಗುವ ರತ್ನದಮೇಲು

ಜ್ವಳಕೀರ್ತಿಪತಾಕನಿಟ್ಟು ತಂದವನಿಸನಂ ||

೧೯೫

ಕಂಡು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ರತ್ನದಿಂ ತೀವಿದ ಪರಿಯಣಮಂ ಭೂಪಾ
ಲನ ಮುಂದಿಡುವುದುಂ ||

೧೯೬

ಅರಸಂ ಮಾವಿನಪಣಂ

ಕರಮಾದರದಿಂದೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆಂದಂ ಭೂ |

ಧರಧೈರ್ಯ ! ಚೂತಫಲಮಿದು

ಧರಣೀಚಕ್ರದೊಳಪೂರ್ವಮಾದುದೆ ಮರುಳೇ ||

೧೯೩

ಅಮೂಲ್ಯಮಸ್ತುವಸ್ತುಗಳಮೇಕಾರಣದಿಂದ ತಂದಿಕ್ಕುಟ್ಟು¹ (?)
ತಂದಿರೆಂಬುದುಂ ಕುಬೇರನಿಂತೆಂದಂ]² ||

೧೯೪

ನರೆ ಬಂದ ನರರೆ ಮೆಲ್ಲರೆ

ತರುಣತ್ವಮನೆಯು ವರೆ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಗಳಂ |

ಕರಗುವವರೆ ಮೆಲ್ಲೊಡೆ ನಿ

ಜ್ವರಸನ್ನಿಭರಪ್ಪರೆಂದು ಪೇಟ್ಟುದುಮರಸಂ ||

೧೯೫

ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು ಕುಬೇರಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಂ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಕಳಪಿ
ಮಾವಿನಪಣ್ಣಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ||

೨೦೦

ಮುಖಿಯುಂ ಸಿಂಧುನಿಕಾಯಮುಂ ಪಶುಗಳುಂ ವೈದ್ಯಾಂಗನಾನೀಕ
ಮುಂ³

ಬೆಳಸುಂ ಪಣ್ಣಲಮುಂ ಬೆನೆಂದ್ರಸುತಮುಂ ಸರ್ವೋಪಕಾರಂಗಳಂ
ತಿಳೆಯೊಳೆ ಸದ್ಗುಣನಪ್ಪ ಮಾನಿಸನುಮಿನ್ನಾ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಾಣು ತ
ನ್ನಳವಂ ಮಾನಿಸಿ ಲೋಗರಂ ಕಿಡಿಸುತಿಸರ್⁴ ಕಷ್ಟಾನುಂ ಮರ್ತ್ಯನೆ ||

¹ ಇಕ್ಕುಟ್ಟು (ಕ)

ಸರ್ವರೂಪಾಪಹಾರಿಯಂಬ ಮಾವಿನಪಣ್ಣ ನೋರ್ವಂ ತಂದುಕೊಡು
ವುದುಂ ಅದನಲ್ಲಿಯೆ ಮೆಲ್ಲದೆ ಉಜ್ಜೈನಿಗೆ ತಂದು ಮಹೇಂದ್ರಮಹೀಪಾಲಂಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಸೆಟ್ಟಯಿಂತೆಂದಂ (ಗ)

³ ವೈಶ್ಯಾತ್ಮಜಾನೀಕಮುಂ (ಕ. ಬ.)

⁴ ಪೂರಯದಿದಾರ್ಢಂ (ಕ. ಬ.)

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಪರೋಪಕಾರಿಯಪ್ಪನೆ ಬಾಣ್ಣಿ ಸಫಲಮೆಂದು
ಪಣ್ಣನೊವನೆ ಮೆಲ್ಪುದು ಕಷ್ಟಂ ಪುರಮುಂ ಪರಿವಾರಮುಮರಸಿ
ಯರುಂ ಕುಮಾರರುಂಬೆರಸು ಮೆಲ್ಪೆನೆಂದು ಪಣ್ಣನರಮನಯ ಪೆಣಗಣ
ನಂದನವನದೊಳ್ ಬಿತ್ತಿಸುವುದುಮದು ಬೆಳದು ಪೆರ್ಮನಾಗಿ ಫಲಮೆ
ಪ್ಪುದುಂ || ೮೦೦

ಉರಗನನೊಂದುಪರ್ದು ಪಿಡಿದಾಮರನಂ ಪರಿದೇಜಿ ತದ್ವಿಷಂ
ತ್ವರಿತದಿನಾಗಳೊಂದುಫಲದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುದುಮಾಫಲಂ ಸವಿ
ಸ್ತರದೊಳ್ ಪಣ್ಣು ಬೀಣೆ ಎನಪಾಲಕನಂತದನೊಯ್ದು ಕೊಟ್ಟೊಡಂ
ದರಸನುಮರ್ತಿಯಿಂ ಕೆಲದೊಳರ್ದ ಮಗಂಗಿರದೀವುದುಂ ಮಗಂ || ೮೦೧

ಮೆಲ್ಪು ವಿಷಪೂರಿತನಾಗಿ ಸಾವುದುಂ ಮಹೇಂದ್ರಭೂಮಿಾಶ್ವರಂ
ಮಗನ ಸಾವಿಂಗಳಲ್ಲು ವಿಷವೃಕ್ಷಮದಂ ¹ ಕಡಿದು ಕಳೆಯಿಮೆಂದು ಕಡಿ
ದೀಡಾಡಿಸಿ ಕುಬೇರನಂ ಸಾಯೆ ಬಡಿಸಿ ಸರ್ವಸ್ವಮುಂ ಕವರ್ದು ಕೊಂಡ
ನನ್ನಗಂ ಪುರದೊಳಗಣ ತೊನ್ನರುಂ ಪೆಣವರುಂ ಕುಂಟರುಂ ಕುರುಡರುಂ
ಪರಿತಂದು ಸಾವೆನೆಂದು ಪಣ್ಣುಮುಂ ಕಾಯುಮುಂ ² ತಿಂದು ಸುರ್ವಣ
[ಮಯ] ಶರೀರರಪ್ಪುದುಮರಸನವರಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು
ಮುಟ್ಟುಗಿ ಕುಬೇರನರ್ಥಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ಷಮೆಗೊಂಡು ಮೂವಿನಮರನಂ
ಪಾತಕನೆಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕಡಿಸಿದನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನಂತೆ ಕೆಲರವಿಚಾರತೆ
ಯಂ ಮಾಡುವೆರಡು [ಸಜ್ಜನರ್ ಪುರುಷರ್] ವಿಚಾರಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿದೆಂದು
ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿ ಮೋನಂಗೆಂಡಿರ್ಪುದುಂ ಮನಮುಂ ಪಿಡಿಯ
ಲಾಟದೆ ಜಿನದತ್ತಂ || ೮೦೨

ವಂದಿತಗುಣ ಪಲವೇಕಿ

ನ್ನೊಂದನೆ ಕೇಳ್ಕಥೆಯುನತ್ಯಪೂರ್ವಮಿದಂ ಸಾ |

ನಂದಗಿರಿಯೆಂಬ ಪುರದೊಳ್

ಸಂದರ್ಭ ಪುಳಿಂದನಮಿತನೆಂಬಂ ಪೆಸರಿಂ ||

೮೦೩

¹ ಸಾವಿಂಗಳ ಮುಟ್ಟುಗಿ ವೃಕ್ಷಮುಂ (ಗ) ² ಕಾಯುಮುಂ ತಿಗಡುಮುಂ (ಗ)

ಆತನೊಂದು ದಿವಸಂ ತೋಟುತ್ತುಂ ದೈತ್ಯವನಮುಂಬಡವಿಯೊಳ್
ನೀರಡಸಿ ಪೋಗಲಾಟದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಮನನೊಂದುಕೋಡಗಂ
ಕಂಡು || ೮೦೬

ಕರುಣಿಸಿ ನೀರೆಡೆಯಂ ವಾ
ನರನಾಥಂ ತೋಪ್ಪ ಕುಡಿದು ಬೇಡಂ ತದ್ವಾ |
ನರನೆನಗುಪಕಾರಮನೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಬಗೆಯನುಜದಳಪಿಂದಂ || ೮೦೭

ಎನ್ನ ಪೋಪೆಡೆಯಪ್ಪೊಡೆ ದೂರ[ವಿನೀರಿರ್ದೆಡೆಯೊಳ್ ನೀರಂ
ತುಂಬುವೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಂ ಸಾಯೆಬಾರದೆಂದು] ¹ ಕೋಡ
ಗಮಂ ಕೊಂದದಲಿ ತೊವಲೊಳ್ ನೀರಂ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಪೋದನಂತೆ
ಕೆಲರುಪಕಾರಶೂನ್ಯ [ರೊಳ] ರೆಂದು ವಣಿಕ್ಕತಿ ನುಡಿಯದಿರ್ಪುದುಂ
ಮುನಿವೃಂದಾರಕಂ ನಾಡೆಯುಂ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು || ೮೦೮

ವರವೈಶ್ಯೋತ್ತಮ ಕೇಳು
ರ್ಪರೆಯೊಳದಾಶ್ಚರ್ಯಮೆಪ್ಪ ಕಥೆಯಂ ನೀನಾ |
ದರದಿಂ ಧಾತ್ರಿಯೊಳೊಪ್ಪುವು
ದುರುಮುದದಿಂ ಧನದರೆನಿಸ ವೈಶ್ಯಾತ್ಮಜರಿಂ || ೮೦೯

ಕೌಶಾಂಬಿಯೆಂಬ ಪುರಮದಣಿಯೊಳ್ ವಿಶಾಖನಂದನನೆಂಬ ಪರದ
ನಿರ್ಪನಾತನ ಮಗನಂಗಾರಕ [ನೆಂಬನಾತ] ನೊಂದುದಿವಸವೊಂದು
ಪದ್ಮರಾಗಮಂ ಬಟವಿಡಿದು ಪೊಣಗೆ ಪಟ್ಟವಣೆಯಮೇಗೆ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮಂ
ಪಾಸಿ ತದ್ವಸ್ತ್ರದಮೇಲೆ ತದ್ರತ್ನಮನಿಕ್ಕಿ ನೋಡುತ್ತಮಿರ್ಪ
ನ್ನೆಗಂ || ೮೧೦

ತ್ವರಿತಂ ಮುಧಾವಿಮುನೀಂ
ಶ್ವರರೆಂಬರೆ ಚರಿಗೆವೆರ್ಪುದುಂ ವೈಶ್ಯಕುಲಾಂ |

1 ದೂರದಿಂ ನೀರಿಲ್ಲದೆಯೊಳ್ ತೃಪ್ತಿಯಿಂ ಪೋಗಲಾಟನೆಂದು (ಗ)

ಬರಭಾನು ಕಂಡು ಪರಮಾ

ದರದಿಂ ಪರಿತಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಿಲಿಸುವುದುಂ ||

೨೦೧

ಮುನಿನಾಥಂ ನಿಲ್ಲುದುಂ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನೆಂದು ಮನೆಯೊಳ
ಗಣ್ಣೊಡಗೊಂಡು ಪೋದನನ್ನೆ ಗಮಿತ್ತಲ್ ಪದ್ಮರಾಗಮಾಣಿಕೃಮಂ ನೆರೆ
ಮನೆಯಂಗಳದೊಳೊಡುತ್ತಮಿದ್ ನವಿಲ್ ¹ ಕಂಡು ಮಾಂಸಮೆಂದು
ಬಗೆದು ಪರಿತಂದು ನುಂಗಿ ಪೋಯ್ತು; ವಿಶಾಖನಂದನಂ || ೨೦೨

ನವನಿಧಿ ² ಪುಣ್ಯದಿಂ ಕುಡುವುದುಂ ಮುನಿಗನ್ನ ಮನಂದು ತನ್ನ ನಿ
ಪ್ರವರನುದಾತ್ತ ಚಾರುಚರಿತಂ ಬಚ್ಚಕಕ್ಷಯದಾನಮೆಂದು ಭೂ ³
ಭುವನಹಿತಂ ಸಮಸ್ತನುತನಗಳ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲಾವಣಿ
ಕ್ರವರನಮರ್ಕವೆತ್ತು ಬರಲಲ್ಲಿಗೆ ರಾಗಿಸಿ ಬಂದು ರತ್ನಮಂ || ೨೦೩

ಕಾಣದೆ ಮುಗಿ ಲೋಭಿಯೆ ⁴ ಕಡುಪಾಪಿ ತುಡುಗುಣಿಯೆ ⁵ ಕಡು
ದೂರ್ತನೆಂಬ ಮಾತಂ ದಿಟಂಮಾಡಿ ಮೇಧಾವಿಮುನೀಂದ್ರನೆ ರತ್ನಮಂ
ಕೊಂಡು ಪೋದನೆಂದು ಪೆಣಗೆ ಪರಿತಂದು ಕೃತಕದಿಂ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು
ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಸಕಲವಸ್ತುಸುಂ
ತೊಣಿದುಂ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೀರತ್ನದ ⁶ ಮೋಹಮೇಕೆ ಕಾಡವೇಡ [ಬೇಗ]
ಮೆನ್ನ ಪದ್ಮರಾಗದ ಮಣಿಯನೀಯಿಮೆಂದು ಗಜಖಿ [ಗರ್ಜಿಸಿ] || ೨೦೪

ನುಡಿದೊಡೆ ಮುನೀಂದ್ರವಂದ್ಯಂ

ಕಡುಮೂರ್ಖನ ನುಡಿಗೆ ನಾಡೆಯುಂ ಚೋದ್ಯಂಬ |

ಟ್ಯೊಡಮೆಯನೀತಂ ಕಾಣದೆ ⁷

ಕಿಡೆ ನುಡಿದವಿಚಾರಿ ಕಳ್ಳನೆಂದಪನೆನ್ನಂ ||

೨೦೫

1 ಕೊಂಚೆಯುಂ (ಗ)

2 ನವನಿಧಿ (ಕ. ಖ.)

3 ದಾನಮೆಂಬುದುಂ (ಕ. ಖ.)

4 ಅತಿಲೋಭಿಯೆ (ಗ)

5 ಅತಿ ಕೋಪಿಯೆ (ಗ)

6 ರತ್ನದಮೇಗೆ (ಗ)

7 ಮೋಹದಿನೀತಂ (ಗ)

ಆಸದ್ವ ರಾಗಮಣಿಮಂ

ಕೋಪಿಸದಿರ್ ಕೊಳ್ಳನೆಂದೊಡಂ ನಂಬದ ದು |

ಪ್ಪಾಪಿ ಫಲಮೇವದಿವಗಿ

ನ್ನೀಪದದೊಳ್ ವೋನದಿಂದಮಿಪ್ಪದೆ ಕಜ್ಜಂ ||

೨೦೬

ಎಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಪೆಟ

ತೊಂದುಮನಾಮುನಿಪನೆನ್ನ ದರ್ಪದಮಂ |

ಮಂದರಧೈರ್ಯಂ ತದ್ಧೃದ

ಯೇಂದೀವರದಲ್ಲಿ ತಾಳ್ದ ನಿಲ್ವುದುಮಿತ್ತಲ್ ¹ ||

೨೦೭

[ನುಡಿದೊಡೆ ನುಡಿಯಂ ತಾನೆಂ

ದೊಡವೆಯನಳಪಿಂದವೊಯ್ದು ವೋಹೋದಯದಿಂ |

ಪಿಡಿದುಸಿರದೆ ಚದುರಿಕೆಯಿಂ

ಮಿಡುಕದೆ ಕುಳ್ಳಿದೊಡಕ್ಕಿಲಜಿಗುಮೆ ರತ್ನಂ] ||

೨೦೮

ನುಡಿಯದೆ ನೀನಿಂತಿದೊಡೆ

ಕಡೆನೂಂಕಿ ಪೊರಟಿ ಗಂಟಲಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಕರಂ |

ತಡೆಗೆಡಹಿ ತನುವ ಜಡಿದೆ ²

ನ್ನೊಡಮೆಯನುಗುಣಿಸದೆ ಮಾಣೆನಾರ್ಬಾರಿಪೊಡಂ ||

೨೦೯

ಎಂದು ನುಡಿದು ವೈಶ್ಯಜಂ ಮುನಿಕುಂಜರನಂ ನುಡಿಯಿಸಲಾಟದೆ

ಕೋಪಾನ್ನಿಯಿಂ ಕಣ್ಣಾಗದೆ ಕೆಲದೊಳದ ಬಂಡಿಯ ಪುಳ್ಳಿಗಳಂ

ಕೊಂಡು ಸೊಪ್ಪುಸೊವಡಪ್ಪಿನಮಟ್ಟ ಬಡಿಯೆ ||

೨೧೦

ಎನ್ನನದೋಷಿಯಂ ಬಡಿದಪಂ ಖಳನೆನ್ನದೆ ಶುದ್ಧವೃತ್ತಿಯಿಂ

ದುನ್ನತಚಿತ್ತನಿಂದ್ರಧರಣೀಂದ್ರನಿಭಕ್ಷಮನಾಗಮಾನ್ವಿತಂ

ಎನ್ನ ಶರೀರಮಲ್ಲದಿದು ತಾಂ ಪೆಟತೇಂ ಪೆಟರಂಗಮೆಂಬವೋಲೆ

ಸನ್ನತನಿರ್ದನಂತರದುರೋಘವಿರೋಧಿಯನಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟುತುಂ ||

೨೧೧

¹ ತದ್ಧೃದವೆಂದಿಪ್ಪನ ಪರದದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ವುದುವಾಗಳ (ಗ)

² ಕೂಡ | ಗೆಡಹಿ ತನುವೊಡೆಯ ಬಡಿದೆ (ಕ. ಬ.)

ಅಂತು ವೈಶ್ಯಜಂ ತನುವಂ ಬಾಧಿಸುವುದುಂ ಮೇಧಾವಿಮುನಿ
ವರರೆ ಮೇಧಾವಿಯೆಂಬ ಪೆಸರನನ್ವರ್ಥಂಪೂಡಿ ಶುಕ್ರಧ್ಯಾನಮೆಂಬ
ದಳ್ಳುರಿಯಿಂ ಕರ್ಮೇಂಧನಂಗಳಂ ಸುಟ್ಟು ಕೇವಲಿಗಳಾಗಿ ಕೋಟಿ
ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾನ್ವಿತದೇಹರಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಕೇವಲಿಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡ
ಲೆಂದು ಚತುರ್ವಿಧದೇವನಿಕಾಯಂ ನೆರೆದು ಬರೆ ಕಂಡಂಗಾರಕಂ
ನೀರ್ಮುಟ್ಟಿದಂಗಾರಕನಂತೆ ತಣಿ ದನಾಗಿರ್ಪುದುಂ || ೧೦೦೦

ಬಡಿವಲ್ಲಿ ನಿಡಿಯ ಪುಳ್ಳಿಯ
ಕಡೆಯುಡಿ ಸಿಟ್ಟಿಂದ ಪಾಳು ಕೊಂಚೆಯ ಕೊರಲಂ |
ನಡುವುದು ಕೊರಲೊಡೆದಂತಾ
ಗಡೆ ರತ್ನಂ ಧರೆಗೆ ಬೀಳ್ವುದುಂ ತನ್ಮನೆಯಂ || ೧೦೦೧

ಕಂಡಂಗಾರಕನೀಮುನಿ
ಮಂಡನನಂ ನಿಷ್ಕಷಾಯನಂ ಮನದಾಲಿಂ |
ಕೊಂಡಂ ರತ್ನಮನೆಂದಾಂ
ದಂಡಿಸಿದೆಂ ಪಾಪಕರ್ಮನೆಂ ನಿರ್ದಯನೆಂ || ೧೦೦೨

ಎಂದಾಗಳ್ ತನ್ನಂ ತಾಂ
ನಿಂದಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಮೊದವೆ ಮನದೊಳ್ ಬೇಗಂ |
ಕಂದರ್ಪಸದೃಶನಮರರ
ವೃಂದಂ ಕೈಮುಗಿಯೆ ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತಂ || ೧೦೦೩

ಅಂತಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಕಳ್ಳರಲ್ಲದರಂ ಕಳ್ಳ [ರೆಂದು ತನ್ನರ್ಥಾಭಿಲಾ
ಪೆಯಿಂ ಬಳಿದೆ ಕಾಡುವುದು ಪುರುಷನಪ್ಪಂಗೆ ಧರ್ಮಮಲ್ಲೆಂಬುದುಂ
ವಣಿಬ್ಬಂದನಂ] ¹ ಮತ್ತಂ ನಂಬದೆ ಬೆನ್ನನ ತಗುಲ್ವುದುಂ || ೧೦೦೪

ಜಿನಪಾಲಿತಮುನಿ ಪರದನ
ಮುನಿಸಂ ಕಂಡೀತನಪ್ಪೊಡತಿಲೋಭಂ ದು |

ಜನನೇನ್ನ ಮೇಲೆ ಪರಿದಪ

ನನಫರಿವರ್ತುಧ ರಂಬ ಮಾತನೆ ಬಿಟ್ಟಂ ||

೨೨೩

ಕೆಮ್ಮನೆ ಬಾಯಂ ಬಡಿವುದು ಕಜ್ಜಮಲ್ಲೆಂದು [ಘೋರೋಪ
ಸರ್ಗಂ ಪಿಂಗುವಿನವಾಹಾರಶರೀರನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದುಕೈಯನಿಕ್ಕಿ] ¹
ಮೋನಂಗೊಂಡಿರೆ [ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟನುಡಿಯಿಸಲಾಡದೆ ವಿಸಾಯಂ
ಕಡಿದು] ² ||

೨೨೪

ಕಡುಕೊಂಡೊಡಮೆಯನೀಗಳ

ಕುಡದಿದೊಡೆ ಮುಣುವೆನಿಕ್ಕುತೊಳ್ಳಯ್ಯಂ ಕೂ |

ಗಿಡೆ ಕೊಯ್ದು ಕೊಯ್ದು ಸುಣ್ಣಮ

ನಿಡುವೆಂ ಪಿಡಿದೊಯ್ದು ಮೆಟ್ಟುವೆಂ ಪೆರ್ಗಿಣಿಯೊಳ್ || ೨೨೫

ಎಂದು [ರೌದ್ರಾಟೋಪಮಂ ಪಣ್ಣಿ ನಿಗ್ರಹಂಗೆಯ್ಯಲೆಂದಿಪುರ
ದುಂ, ಬಳಗೆ ಪಡಿಯಂ ಪತ್ತಿದುರ್] ³ ಕೇಳ್ಳು ||

೨೨೬

ಜಿನದಾಸಂ ನಕ್ಕು ತಮ್ಮಯ್ಯನ ಮನದ ಮಹಾದ್ವೇಷಮಂ ಕಂಡು
ಮೂರ್ಖಂ

ಮುನಿವಂದ್ಯಂಗುಗ್ರಹವಾಂಬುರುಹರವಿಗೆ ಕೋಪಾನ್ನಿಯಿಂ ಬಾಧೆ
ಯಂ ಭೋಂ

ಕನೆ ತೀವ್ರಂ ಮಾಡವನ್ನಂ ಪೊಣಮಡುವೆನಿದಂ ಬೇಗದಿಂ ದ್ರವ್ಯಮಂ
ದು ⁴

ವಿನಯಂಗಿತ್ತುಣ್ಣಿ ಲೋಕಂ ಪೊಗಡೆ ಪಲವುಮಾತೇವುದಾಂ ದೀಕ್ಷೆ
ಗೊಳ್ಳವಂ || ೨೨೭

¹ ಬೇಸತ್ತು (ಗ) ² ವೈಶ್ಯನಂದನಂ ನುಡಿಯನೆ ನುಡಿಯಲಾಡದೆ
ನಿಗ್ರಹಂಗೆಯ್ಯಲೆಂದಿಪುರದುಂ (ಗ)

³ ರೌದ್ರಾಟೋಪಮಂ ಪಣ್ಣಿವುದುಂ ಮಗಂ ಪಡಿಯ ಪೆರಿಗಿದುರ್ (ಗ)

⁴ ಪೊಣಮಡುವೆನಿದೇಂ ದ್ರವ್ಯಮೇ ಕಷ್ಟಮೆಂದು (ಕ. ಬ.)

ಪೆಱತೇನೀಮುನಿಪಂ ಪೊಂ

ಗೆಜಗಂ ಪೊಂಗೆಜಗುವೊಂದುಮನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಮುಂ |

ತೊಜಿವನ ಸಕಳಮನೆನ್ನದೆ

ನೆಜಿ ದಂಡಿಪನಿಂತು ಕಷ್ಟರಂ ಕಂಡಜಿಯೆಂ || ೨೩೨

ಮಜಿದಂ ಧರ್ಮದ ಒಟ್ಟೆಯ

ನಜಿತಂ ಪಿಂತಾಗಿ ಪೋಯ್ತು ಲೋಭೋದಯದಿಂ |

ಮಜುಕಮುಮನಜಿವೊಡರ್ಥದ

ಮಜುಕಕ್ಕಣೆ ಮಜುಕಮೊಳವೆ ಬಗೆವೊಡೆ ಜಗದೊಳ್ ¹ || ೨೩೩

ಕಳ್ಳನಿವನೆಂದೊಡನಿತಜೊ

ಳ್ಳಲ್ಲರುಮಜಿಯಿಟ್ಟ ಪಿಡಿದು ನಾನಾವಿಧದಿಂ |

ಕೊಲ್ಲದೆ ಮೊಣ್ಣರೆ ಕಳವಿಂ

ಪೊಲ್ಲಮೆ ಪೆಱತೊಳವೆ ಪಾಸದೆತ್ತರಮೆಲ್ಲೇ || ೨೩೪

ಪೆಱರರ್ಥಕ್ಕೆ ಜಗುವನುಂ

ಪೆಱರರ್ಥಮನೆಯ್ದೆ ತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳವನುಂ ಕೇ |

ಳಜಿವೊಡೆ ಕೊಲ್ವರ್ ನೆಲೆಯಿಂ

ಪೊಜಮಡಿಸುವರಟ್ಟ ದೂಜುವರ ಕೈಕೊಳ್ಳರ್ || ೨೩೫

ಕಳ್ಳರ ಕೊಟ್ಟಮಿದೆಂದೊಡೆ

ಬಲ್ಲಿದರುಂ ನಡುಗುತಿರ್ಪರಪ್ಪುದಜಿಂದಂ |

ಪೊಲ್ಲದು ಕಳವೆಂದಂಜುವು

ದಲ್ಲದೆ ಲೇಸೆಂದು ನಜ್ಜಲಕ್ಕುಮೆ ಕಳವಂ || ೨೩೬

¹ ಮಜುಗಿ ಪದನಜಿತದರ್ಥದ ಮಜುಕಕ್ಕಣೆಯೊಳವೆ ಬಗೆವೊಡಂತೀಜಗದೊಳ್.

ನರಕದ ದಾರಿ ಮಹಾನಿ

ಪೂರದಾಃಖದ ಬಿತ್ತು ಪುಣ್ಯದ ಹ್ವಯಮಳಿಪಿಂ |

ಗಿರಲೆಡೆ ಕೊಲೆಯ ತವರ್ಮನೆ

ದುರಿತದ ಪರ್ವಳಸು ಕಳವು ಬಗೆವೊಡೆ ಜಗದೊಳ್ || (ಗ)

ತನ್ನ ಥಂ ಕೆಟ್ಟೊಡೆ ಕೇ
 ಳನ್ನ ಥಂ ಕೆಟ್ಟುದೆಂದು ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುನರೆ |
 ತನ್ನಂತೆ ಬಗೆಯಲಾಗದೆ
 ಸನ್ನ ತಮತಿಯಾಗಿ ಲೋಗರಥದ ಕೇಡಂ ||

..೨೩

ಬಡಲರಿವನ್ನ ಗಂ ಬಸಿದ ಶೂಲದೊಳಕ್ಕೆ ಪಲರ್ ಕುಕಿಲ್ಲ ಬೊ
 ಬಿಡುತುಮುಕೆಯಿಂ ತೆಗೆವ ಕಯ್ಯುಮನಂಪ್ರಿಯುಮಂ ನರರ್ತಡಂ
 ಗಡಿವ ಧಗದ್ಧಗೊಂದರಿವ ದಳ್ಳರಿಯೊಳ್ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಕೋಪದಿಂ
 ಸುಡುವತಿದುಃಖದೇಚ್ಛೆಗಳ ಪೇಟವೆ ತಾಂ ಕಳವಾಗದೆಂಬುದಂ || ೨೩

ಪಿಡಿದು ತಳಾಪರೋವದೆ ಕನಲ್ದ ಮನಂಗಿಡೆ ಕಟ್ಟಿ ಶಂಕೆಯಿಂ
 ನಡುಗುವ ದೇಹಮುಂ ನುಡಿಯಲಾಪದ ನಾಲಗೆಯುಂ ನಿಚೇಪ್ಪೆಯಿಂ
 ನಡೆಯದ ಕಾಲುಮುಂಬೈ ಗಮುಮಂಜಮೆಯುಂ ¹ ಕಳವಾಗದೆಂಬುದಂ
 ತಡೆಯದೆ ತೋಟಿ ಸಾಲುನವೊಲಿದುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡ್ಪೊಡುವಿ
 ಯೊಳ್ || ೨೪

ಎಂದು ಕಳವಿನ ಕಷ್ಟವೃತ್ತಿಯುಮಂ ದ್ರವ್ಯದೊಳಾದ ಸಂಕ್ಲೇ
 ಶಮುಮಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸಿ ಪಡಿಯಂ ತೆಪ್ಪಿಯಿಸಿ ಪೊಪ
 ಮೆಟ್ಟು [ಮಹಾಪಾತಕಂ ಲೋಭದಿಂ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಸುಗತಿಯಂ ಕಿಡಿ
 ಸುವ ಕಜ್ಜ ಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಗಣಧರಂಪ್ಪವರಂ ಬಣಿದೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ವಪೆ]
 ಕೊಳ್ ನಿನ್ನ ಪೊನ್ನನೆಂದು ಪೊನ್ನಂ ತಂದೆದೊಯಮೋಲೀಡಾಡಿ [ಮುನಿ
 ನಾಥಂಗೆ ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿದು ||

..೨೪

ದುರಿತಮದಗಂಧಸಿಂಧುರ

ಹರಿ ಚಾರುಚರಿತ್ರ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಶ್ರೀಸತಿಯಂ |

ಬರಿಸುವ ಜಿನೇಂದ್ರದೀಪ್ತಿಯ

ನುರುಮುದದಿಂದಿವುದೆಂದು ಬೇಡುತೆ ಮುನಿಯಿಂ ²] || ೨೫

¹ ಮುಚ್ಚಿ ಗಮನೀಯವೆಮುಂ (ಗ) ² ಬೇಟ್ಟುದು ಮುನಿಯುಂ (ಕ. ಒ.)

ಪರಮಶ್ರೀಯೋಳ್ ನೆರೆಪುವೆ

ದುರಿತಾರಿಯನಟವೆ ದೇವರಿಂ ಪೊಗಳಪ ಭಾ |

ಸುರಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಸ

ಚ್ಚ ರಿತಂ ಜಿನದಾಸನಾಕ್ಷಣಂ ¹ ಕೈಕೊಂಡಂ ||

೨೪೨

ಅಂತು ಜಿನದಾಸಂ ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿಪೂರ್ದುಂ ಜಿನದತ್ತ
ಸೆಟ್ಟೆಯುಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪುಟ್ಟ ತನ್ನ ಮಾಡಿದ ಮಾಟಕ್ಕೆ [ಕರಮಲ್ಲದೆ]
ನೊಂದೆನ್ನ ಪಾಪಮಿಂತಲ್ಲದೆ ಪೋಗದೆಂದು ತಾನುಂ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಕೊಂಡು ತಪಂಗೈಯ್ದು ಸಂನ್ಯಸನವಿಧಿಯಿಂ ಮುಡಿಪಿ ಮಹರ್ಥಿಕ
ದೇವನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ. ಜಿನದಾಸಮುನೀಂದ್ರನುಂ ಪಲಕಾಲಂ ತಪಂ
ಗೆಯ್ದು ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂ [ಮುಡಿಪಿ] ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೋಳ್
ಮೂವತ್ತಮೂರುಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯಮನೊಡೆಯನಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ
ಪುಟ್ಟಿದನದಲಿಂ ||

೨೪೩

[ಕಳವಿನ ಮ. ತಂ ನೆಚ್ಚಿ ಪಂ

ಬಲಿಸದೆ ಜಿನಪಾದಸೇವೆಯಿಂದಿರ್ಪ ನರಂ |

ಮೆಲಹಾರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವೃತ್ತಿ

ಲಲನೆಗೆ ಪತಿಯಪ್ಪನೆಂಬುದೊಂನಚ್ಚ ರಿಯೇ] ||

೨೪೪

ಕಳವಿನ ಮೆಚ್ಚೆಯೋಳ್ ಮೆಲ್ಲನೆ

ಮುಳಸಿಂದಫಮೆಂಬ ಬೇಡನಿರ್ದೆಚ್ಚ ಪನಾ |

ಖಳನಂ ಬುಂಚೆಸಿ ಸುಖದೊಳ್

ನೆಲಸುವ ಮನಮುಳ್ಳೊಡಂಜಿ ಮೊಣ್ಣುದು ಕಳವಂ ||

೨೪೫

ಎಂದು ಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಕಳವಿನೊಳಾದ ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಮನ
ಸ್ತೀಯದೊಳಾದ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಮಂ ಪೇರ್ಪುದುಂ ||

೨೪೬

¹ ತಡದಿರದೆ ಕೂರ್ಮಯಿಂ (ಕ. ಖ.)

ದುರಿತಾರಾತೀಭಕಂಠೀರವನಫಗಿರಿವೆಜ್ರಾಯುಧಂ ವಾಗ್ವ್ಯಧೂಸೌಂ
 ದರರೂಪಂ ಕೇಳು ರಾಗಂಬೆರಸು ನಲಿದನತ್ಯುರ್ಜಿತಂ ದೇವಧಾತ್ರೀ
 ಧಂಧೈರ್ಯಂ ನಿರ್ಮಲಂ ಸಂಸೃತಿನಿಧಿಮದನಧ್ವಂಸಿ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇ
 ಶ್ವರ¹ ಪಾದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ॥

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರವೃಥಮುಕ್ತುಟತಟಫಟಿತಮಣಿಗಣವಿಲುಳಿತಕಿರಣ
 ಚೂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮುತ್ತಮಧುಕರ
 ಸಿರೂಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಮಕರ
 ನುತಭಾವಯುತ ದಿಗಂಬರದಾಸ ನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
 ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ಧರ್ಮಾಮೃತದೊಳ
 ಅಸ್ತೀಯವ್ರತವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
 ದ್ವಾದಶಾಂಶ್ವಸಂ.

ತ್ರ ಯೋ ಲ ದ ಶಾ ಶ್ವಾ ಸಂ

ಶ್ರೀಮತ್ಸುರೇಂದ್ರವಂದ್ಯಂ
ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ಕಳ್ಳದ ವ್ರತಂ ಚಿಂತಿತಚಿಂ |
ತಾಮಣಿಯೆಂದೊಸೆದಂ ಧರ
ಣೀಮಹಿತಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

೧

[ಅಂತಸ್ತೇಯವ್ರತಮಂ
ಕಂತುನಿಭಂ ಕೇಳ್ವು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ಮಹೀ |
ಕಾಂತಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವ್ರತ
ಮಂ ತಡೆಯದೆ ಕೇಳ್ವನೆಂದು ಕರಮಾದರದಿಂ ||

೨

ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕರ್ಮ
ರಾಜನೊಡ್ಡಂ ಕಿಡಿಸುವ ನಿಬ್ರಹ್ಮದ] ¹ ಕಥೆಯನನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸಿ
ಮೆಂಬುದುಂ ||

೩

ಗಣಧರಮುನಿಮುಖ್ಯರ್ ಗುಣ
ಗಣನಿಳಯರ್ ಮೃದುನಿನಾದದಿಂ ಭೂಪ ² ಶಿಖಾ |
ಮಣಿಗೆ ಸುರಮನುಜಪನ್ನಗ
ಗಣಪರ್ ಕೈಮುಗಿಯೆ ಪೇಟಬುದ್ಯತರಾವರ್ ||

೪

[ಇಂತೆಂದು ಪೇಟ ರ್: —] ಹಣಿತೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಬತ್ತಿಯಿಂದೆಣ್ಣೆ
ಯಿಂದಂ ಬೆಂಕಿಯಿಂದಂ ಬೆಳಗಿಂವಂ ಸೊಡರೆಂತೊಪ್ಪುಗುಂ, ಕರಿಯು
ಭೂಮಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮೊದಲಿಂದಂ ಪಣಿಯಿಂದಂ ಪೆರ್ಗೊಂಬುಗಳಿಂದಂ

¹ ಅಂತು ಕಳ್ಳದ ವ್ರತದ ಕಥೆಯನಖಿದು ಮುಂದಣ ಕರ್ಮರಾಜನಖಲವಂ
ನಿಬ್ರಹ್ಮ ಕೆಡಿಸುವ ಅಬ್ರಹ್ಮದ (ಗ) ² ಭವ್ಯ (ಗ)

[ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡಂ] ಅಲದಮರನಂತೋಪ್ಪಗುಂ, ಬಲ್ಲವರೊಡಗೂಡಿ
ಬಣ್ಣದಿಂದೊರೆಯಿಂ ತೂಕದಿಂ ಮುಚ್ಚಿಯಿಂದಂ ¹ ಪೊನ್ನಂತೋ
ಪ್ಪಗುಂ, ರೂಪಿನೊಡಗೂಡಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂ ತಿಳಕದಿಂ [ತೊಡವಿಂ] ಕಾಡಿ
ಗೆಯಿಂ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೋಪ್ಪಗುಂ, ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೊಡಗೂಡಿ ತಂಗಾಳಿಯಿಂ
ದುಯ್ಯುಳ್ಳಂ ವಿಲಾಸದಿಂ ತಿಳಗೊಳಂಗಳಿಂ ವಸಂತ [ಮಾಸ] ಮೆಂ
ತೋಪ್ಪಗುಮಂತೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳ್ ಕೂಡಿ ಕೊಲ್ಲದ ಪುನಿಯದ ಕಳ್ಳದ
ಪಾದರಮಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಂಗಳಿಂದಂ ಶ್ರಾವಕನುನೊಪ್ಪುವುದು || ೫

ಪರವನಿತೆಗೆಣಗದವನಂ

ಧರೆ ನಂಬುವುದವನಿಪಾಳರುಂ ಕೈಕೊಳ್ಳರ್ |

ಕರನೊದರದಿಂದೆನೆ ಪಾ

ದರಮಂ ಮಾಣೆಂಬ ಸುನೃತಂ ಕೇವಳಮೇ || ೬

[ಇನ್ನಾ ಪ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯಂತೆಂದೊಡೆ, ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ
ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ವತ್ಸಕಾವತೀವಿಷಯದ ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬ ಪೊಜಲ
ನಾಳ್ವ] ² ದಂತಬಳನೆಂಬ ಮಹಾಮಾಂಡಳಿಕನಾತನ ಪಟ್ಟದರನಿ ಧಾರಿ
ಣೀಮಹಾದೇವಿ ಯೆಂಬಳವರ್ಗೆ ಪ್ರಿಯನಂದನಂ || ೭

[ಸುರಪತಿವಿಭವಂ ಧಾತ್ರೀ

ಧರಧೈರ್ಯಂ ಕಾಮದೇವಸನ್ನಿ ಭನಹಿತ |

ದ್ವಿರದೇಂದ್ರಸಿಂಹನರ್ಹ

ಚ ರಣಸರೋಜಾತಭೃಂಗನಮಳಚರಿತ್ರಂ || ೮

ಪ್ರಮಾಥಿಯೆಂಬಗ್ರನಂದನ] ³ ನಂತರ್ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂ
ಗೆಯ್ಯುತ್ತ ಮಿಪ್ಪುದುಂ || ೯

¹ ಈ ಪದವು (ಗ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

² ಇನ್ನೆಡಲ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳ್ವೆಡೆ ವತ್ಸವಿಷಯದ ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬ
ಪುರಮದನಾಳ್ವಂ (ಗ)

³ ಪ್ರಮಾಥಿ ಕುಮಾರನೊಬ್ಬ (ಗ)

ವನಜಂಗಳ್ ದಳವೇಣಿ ಚೂತಲತೆಗಳ್ ನೀರೇಣಿ ಶೀತಾಂಶು ತೋ
 ಟ್ಪನೆ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯನೇಣಿ ಮನ್ಮಥಗಜಂ ಸೊಕ್ಕೇಣಿ ಪೊನ್ನಯ್ಯಲಂ
 ವನಜಾತಾಕ್ಷಿಯರೇಣಿ ಕಾಮನ ಶರಂ ಕೂರ್ಪೇಣಿ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುಚಾ
 ಪನ ಚಾಪಂ ಗೊಲೆಗೇಣಿ ಬಂದುದು ವಸಂತಂ ಸಂತತೋತ್ಸಾಹದಿಂ ||೧೦

[ಜಿನವಚನಾಮೃತಾಬ್ಧಿ ಜಗಮಂ ನೆಣಿ ಪರ್ವಿತೋ ಮೇಣಿ ಧರಿತ್ರಿಯಂ
 ಜಿನವರಕೀರ್ತಿ.....ನೆಣಿ ತೀವಿತೋ ಮೇಣಿಮೃತಾಬ್ಧಿ ಲೋಕಮಂ
 ತನಗೆಡೆಮಾಡಿಕೊಂಡುದೊ ಮಹಾದ್ಭುತಮೆಂಬಿನೆಮುಜ್ಜಳಕ್ಕೆಯಿಂ
 ವನಜವಿರೋಧಿಯೊಂದುನಿಜಕಾಂತಿ ಬಸಂತದೊಳೊಪ್ಪಿ ತೋಱುಗುಂ ||

ಓಳಯೊಳದ್ ಚೂತಮಹಿಜಾತಸಮೂಹದ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತು ಸ
 ಲ್ಲೀಲೆಯ ಕೆಂದಳಿಗಳಿಪಿ ಪೊರ್ದಿದ ತುಂಬಿಗಳರ್ತಿವಟ್ಟು ಸ
 ಲ್ಲೀಲೆಯಿನಿಂದ್ರನೀಲದ ಪರಲ್ಕಳನಾವನದೇವಿಯರ್ ಮೃಗೇಂ
 ದ್ರಾಳಿಗೆ ಕೆಂದಳಂಗಳನುದಾರತೆಯಿಂ ಕುಡುವಂತೆ ರಂಜಿಕುಂ || ೧೦

ಕೊಸಗಿನ ಪೂವಿನೊಪ್ಪು ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಪುಷ್ಪದ ಚೆಲ್ವು ಪೆಂಪುವೆ
 ತ್ತಿ ಸಕದಿನಿದ್ ಸಂಪಗೆಯ ಪೂವಿನೊಳಾದ ಬೆಡಂಗು ನಾಡೆ ರಂ
 ಜಿಸೆ ವನದೇವಿಯರ್ ನಲಿಮ ಮನ್ಮಥರಾಜನ ಬರ್ಪುದಕ್ಕೆ ರಾ
 ಗಿನ ಮನಮೊಲ್ಲ ಪೂತ್ತಿಸಿದ ದೀವಿಗೆಯಂದದಿನೊಪ್ಪಿ ತೋಱುಗುಂ||೧೧

ನಲಿನಲಿದತ್ತಲಿತ್ತಲೆಡೆಯಾಡುವ ಸೋಗಿನವಿಲ್ಕಡಂಗಿ ಮೆ
 ಳ್ಲಲಿ ತರಮೊಂದಿ ಪಾಡುವ ಮದಾಳಿ ಮನೋಭವರಾಗಮುಣ್ಣಿ ಬಂ
 ದೆಳಸುವ ಜಕ್ಕವಕ್ಕ ಪುಗಲೆಂದದಟೆಂ ದನಿಗೆಯ್ಯುತಿರ್ಪ ಕೋ
 ಗಲೆ ವಿಟರರ್ತಿಯಂ ಸಲಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೀಡುವ ದಕ್ಷಿಣಾನಿಲಂ || ೧೨

ಅಂತು ವಿಟವಿಟೇಜನಕ್ಕಭ್ಯುದಯಮಾಣೆ ಬಂದ ವಸಂತಮಾಸ
 ದೊಳ್ ವನಪಾಲಕಂ ಬಂದು ದಂತಿಬಲ ಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆ
 ಯ್ವುದುಮರಸನ...ಹೃದಯನಾಗಿ ವನಪಾಲಕಂಗಳಿಗಿತ್ತ ಮನಿತು
 ವನಮಂ ಲೇಸುಮಾಡೆಂದು ಪೋಗಲ್ವೊಂದು ಮುಡಿವಸಂ ವನಕ್ರೀಡೆಗೆ
 ಪೋಪ ಬಗೆಯಿಂದಾನಂದಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಯುವುದುಂ || ೧೩

ಪೊಳವಲರ್ಗಣ್ಣ ನೀಳ್ವ ನಿಡುವುರ್ವಿನ ಸುಕ್ಕಿದಮರ್ಕವೆತ್ತು ಕುಂ
ತಳದ ಪೊದಳ್ಳ ವೆತ್ತಸಿಯ ಬಾಸೆಯ ಪೊಂಗಳಸಂಜೊಲಿದ್ ಪೆ
ಮೊಲೆಯ ಲತಾಂಗದುಳ್ಳುಡೆಯ ತೆಳ್ವಸಿಱುಂದುನಿಭಾಸ್ಯದಂಗನಾ
ವಳಿ ನೆರೆದಂದು ಬಂದುದು ಮನೋಜನ ತಂತ್ರದವೋಲೆ ವಿಲಾಸದಿಂ ¹ ||

ಪೊಳಪಿಂದಂ ಚಲ್ಲೆಗಣ್ಣ ಕಾಮನ ಕುಸುಮಶರಾನೀಕಮಂ ಪೋವಿ
ಭೂಪಾ

ವಳಿಯುಂ ಕಯ್ಯಾಯದುಚ್ಚು ತ್ತಿರೆ ವಿಟಜನಮಂ ಸತ್ಯಟಾಹ್ಲಂಗಳಿಂದ
ವ್ಯಳಿಸುತ್ತುಂ ಕಾಮಪಾಶಕ್ಕೆಣೆಯನಿಸಿ ಕರಂ ಸುತ್ತಿ ರಾಜಾಲಯಕ್ಕ
ಗಳಮೊಪ್ಪಂಬೆತ್ತು ಬಂದಿದುರ್ದು ನಯದೊದವಿ ವಾರನಾರೀಕದಂಬಂ ||

ಅಂತು ಪೆಂಡವಾಸಮುಂ ಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರುಂ ರಾಜಕುಮಾ
ರರುಂ ಪ್ರವೃಥಿಕುಮಾರಂ ಮೊದಲಾದ ಕುಮಾರರುಂಬೆರಸು ಧಾರಿಣೀ
ಮಹಾದೇವಿಯುಂ ತಾನುಂ ಗಂಧಸಿಂಧುರಾರೂಢರಾಗಿ || ೧೪

ಕರಡೆಯ ಡಕ್ಕೆಯ ಪವಳದ

ಪರಿಡಕ್ಕೆ ಯಮರ್ ದನಿಗಳುಂ ಭೋರ್ಗರೆಯಲ್ |

ಶರನಿಧಿಗಂಭೀರವೆ

ಕೊರೆಯಾಗಿರೆ ಬಂದು ದಂತಿಬಳನರನಾಥಂ ||

೧೫

ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ಪೊಪಮಟ್ಟು ಬಂದು ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ವಸಂತರಾಜನ ಕಟಕದಂತಿದ್ ವನದ ಚೆಲ್ವುಮಂ ನೋಡಿ ಧಾರಿಣೀ
ಮಹಾದೇವಿಗಿಂತೆಂದಂ || ೧೬

ಗಾಳಿಯ ತೀಟದಿಂದುಲಿವೆ ಕೆಂದಳರ್ಗಳ್ಪಜಿಯಂ ಪೊದಳ್ಳ ಭೃಂ
ಗಾಳಿಯ ನಿಸ್ವನಂ ನಿಮಿದ್ ಮಂಗಳಗೀತಮನಂತೆ ಚೂತಭೂ
ಜಾಳಿಗಳೊಳ್ಳು ಮಂಟಪದ ಭಂಗಿಯನಾವಗಮೇನೊ ಪೊಲೆ ಸ
ಲ್ಲಿಲೆಯಿನೀವನಂ ನೆಜೆಯೆ ಪೋಲ್ತುದು ನೋಡ ವಿವಾಹಗೀಹಮಂ || ೧೭

1 ವಳವೆರಸಿಂದು ಬಂಧುವನಮುಂ ವಿಭು ಪೊಕ್ಕ ನನಂಗನಂದದಿಂ (ಗ)

ಎಂದು ಮುಂದೆ ಕಿಣಿದಂತರಮಂ ಪೋಗಿ ಗಗನತಳದ ನಿರ್ಮಳ
ತೆಯಂ ನೋಡಿ ನಲ್ಲಗಿಂತೆಂದಂ || ೧೦

ದುರಿತದೊಳೊಂದದಿರ್ಪ ಮತದಂದಮುಮಂ ದುರಿತಾರಿಯಪ್ಪ ಭಾ
ಸುರಜಿನವಾಕ್ಯದಂದಮುಮನೊಳ್ಳ ತುಗೇಳ್ವ ಮಹಾತ್ಮನಪ್ಪವಂ
ಪರಸುತಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ವಿಮಳಾಂತರನಾದವೊಲಭ್ರಮಂ ಸವಿ
ಸ್ತರದೊಳ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ಮಲತೆಯಂ ನೆಜಿ ತಾಳ್ದ ದುದಾನಭೋಗಂ || ೧೨

ಎನುತ್ತುಂ ಬರ್ಪಾತನರಲ್ದ ತಾನರಗೊಳಂಗಳಂ ನೋಡಿ
ಮನಃಪ್ರಿಯಗಿಂತೆಂದಂ || ೧೪

ಸುರಪತಿಸಂದಿತಕ್ರಮಪಯೋರುಹನಪ್ಪ ಜಿನೇಕನೊಳ್ ಮನಂ
ಮುರಿಯದೆ ನಿಂದು ಕಾದಿ ಗೆಲಲಾಡದೆ ಕೆಟ್ಟೊಳಸಾರ್ದು ಪೋಗಿ ಬೆ
ಳ್ಳರಳಗಳಪ್ಪ ಲೋಕದ ಜಡಾತ್ಮರನಂಜಿಸನೆಂದು ಧಾರಣೀ
ವರಸಧು ಕಾಮನಂ ನಗುವ ಭಂಗಿಯೊಳಿರ್ದುವು ವಾರಿಜಾಕರಂ || ೧೫

ಎಂದು ನಗುತ್ತುಂ ಕಿಣಿದಂತರಂಬರಂ ನಡೆದು ಮನೋಜರಾಜನ
ಮನೆಯಂತಿರ್ಪ ಸಹಕಾರಮಹೀರುಹಂಗಳುಮಂ ಸುಜನರ ಮನದಂತೆ
ನೇರಿತ್ತಾಗಿ ನಲಂಬೆತ್ತಿದ್ದೆಗಳಲತೆಗಳುಮಂ ಜಿನಧರ್ಮದಂತೆ ನಿರ್ಮಳ
ಮಾಗಿ ಸೊಗಯಿಸುವ ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳುಮಂ ಸಜ್ಜಾ ನಿಯ ಮನದಂತೆ
ಜಿಲ್ವುವೆತ್ತ ಶೋಕೆಯ ಮರಂಗಳುಮಂ ಸಹಜಕನಿಯ ವಚನದ ರಚ
ನೆಯಂತಿನಿವಪ್ಪ ಮೈಂದವಾಡೆಗಳುಮಂ ಮನೋವಲ್ಲಭೆಗೆ ತೋರುತ್ತುಂ
ಬಂದು ತದನಂತರಂ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಸಂಸಗೆಯ ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಕುಸುಮ
ನಿಚಯದಿಂ ವಿನಿರ್ಮಿಸಿದ ಬಾಸಿಗಮುಮಂ ಸುರಗಿಯ ಜಾದಿಯರಳ್ಳಂ
ವಿರಚಿಸಿದ ಕಂಕಣಮುಮಂ ಮನೋರಮೆಗೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ
ತುಡಿಸಿ ತಾನುಂ ತೊಟ್ಟು ನೆಜೆಯೆ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ದು ಪ್ರವಾಧಿಕು
ಮಾರಂ ಮೊದಲಾದ ಕುಮಾರರ್ಗಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಿರಿದುಬೇಗಂ ವನ
ಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿ ಬಲ್ಲಬ್ದ ಬಂದೊಂದು ಮಾವಿನ ಲತಾಮಂಟಪದೊಳಗೆ

ತಳರ ಪಾಸಿನಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಪುರದಂ ರಾಜಕುಮಾರರುಂ ವಿಳಾಸಿನೀ
ಜನಮುಂ ಕುಮಾರತಂಡಮುಂ ತಂತಮ್ಮ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಹಕಾರ
ಮಹೀರುಹಂಗಳಂ ಸಾದುರ್ ವಿನೋದದಿಂದಿದರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಪ್ರಮೋದಿಕ್ಕು
ಮಾರನುಂ ಸೌಂದರದೇವಿಯುಮಾನಂದದಿಂದೊಂದು ಕಂಕೆಲ್ಲಿಮಹೀ
ಜಾತದ ಕೆಳಗೆ || ೧೬

ಅರಬ ಪಾಸಿನಮೇಲೆ ರಂಭೆಯುಮಿಂದ್ರನುಂ ರತಿಯುಂ ಮಹೋ
ಜ್ವಳಯಶೋನ್ವಿತನಪ್ಪ ಕಾಮನುಮಿರ್ಪ ಭಂಗಿಯೊಳಿದುರ್ ಕೋ
ಮಲೆಯ ಹಾವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮಮುಂ ನೃಪಾತ್ಮಜನಾಮಹಾ
ಬಲನ ಗಾಡಿಯನೊಪ್ಪವಾಸತಿ ಕೂರ್ತು ನೋಡುತುಮರ್ತಿಯಿಂ || ೧೭

ಮೊರೆವಳಗಳ ಮೈದುನಿನಾದಕ್ಕಂ ಪಾಡುವೆ ಗಾಂಧರ್ವರ
ಗೇಯದ ನುಣ್ಪುವೆತ್ತ ಕೋಮಲನಿನಾದಕ್ಕಂ ಜನದ ಕಳಕಳಕ್ಕಂ
ಕಿವಿಸೋಲ್ತು ಪುರುಡಿಂ ಸವತಿವೆಂಡತಿ ಮುನಿದಗಲ್ವಂತೆ ನಿದ್ರಾಂಗನೆ
ಸೌಂದರಮಹಾದೇವಿಯನೊಲ್ವುದುಂ || ೧೮

ಅರೆಮುಚ್ಚು ತ್ತಿರ್ದ ನೇತ್ರದ್ವಯದ ಪೊಳಪು ಪಾರೀನಯುಗ್ಗಂ ಸರೋಜಾ
ಕರದಿಂದಂ ಮೇಲೆ ಬಂದುವೈಳಿಸಿ ಪುಗುವವೋಲೆ ನೋಡೆ ಕಣ್ಣೊ ಪ್ಪೆ
ನಿದ್ರಾ
ಭರದಿಂ ಮೆಯ್ಜೊಲೆ ಹಾರಂ ಕೆಲಕೆ ತೊಲಗೆ ಸುಯ್ಯಂಪಿನೊಳ್ ಕೂಡಿ
ಪೊಣ್ಣು
ತ್ತಿರೆ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಂಗಳತ್ತಂ ಪರಿಯೆ ತೊಲಗೆ ದಿವ್ಯಂಬರಂ ದೇಹದಿಂದಂ || ೧೯

ಅಂತು ನಿದ್ರಾಂಗನಾಲಿಂಗಿತೆಯಾಗಿದ್ ನಲ್ಲಳಂ ತೆಗೆದು ತಚ್ಚೈಸಿ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಪ್ರಸೂನಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಪಟ್ಟರಿಸಿ ದಿಶಾವಲೋಕನಂಗಿಯು
ತ್ತಿರ್ಪಿನಮೊರ್ವ ಮಹಾಸಾಸುಂತನ ಮಗಂ ವಸಂತನೆಂಬಂ ತನ್ನ
ಪ್ರಾಣವೆಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪ ವಸಂತತಲಿಕೆಯೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲ
ಬಲೈಯಂ ತೋಟಬೆಂದು ಪೂಜಾಪುಂಪುಂಪುಮೆಂಬ ನೀಮಾವಿನ ದೋರೆ

ಗಾಯತ್ರಂ ಗೋಲವರಸು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಜಲೀಯದೆ ಸಾಯಕಮೆ ಕೈ
ಯೆನೆ ಪಟ್ಟರ್ಧ ಮಾರ್ಗದೊಳ ಲೀಲೆಯಿಂದೆಚ್ಚು ಮನೋಹರಿಗೆ
ಕುಡುತಿರ್ಪುದುಂ ಅದಂ ಪ್ರಮಾಧಿಕುಮಾರಂ ಕಂಡು || ೩೦

ಕಡುಜಾಣಂ ಬಿಲ್ಲೊಳೀತಂ ಸ್ತುರನಿಭನದಟಂ ನಲ್ಲಳಂದಂದು ನೇ
ರ್ಪಡೆ ನಾನಾಭಂಗಿಯಿಂ ತೋಪುದಪನಿವನ ಕೌಶಲ್ಯಮುಂ ಬೇಗದಿಂ ಕಂ
ಡೊಡೆ ನೀನುಂ ತೋಪವೇಳ್ಕುನ್ನದೆ ಬಪುದಿರಳೀಕಾಂತೆಯುಂ ಚಾಪ
ಮುಂ ತಾಂ
ಪಿಡಿಯಲ್ ಜಾಣ್ಣಿಲ್ಲ ಕೇಳಿಲ್ಲನಗೆನೆ ಪೆಪತೇಂ ಬಲ್ಲೆನತ್ಯಂತದೂರಂ || ೩೧

ಅದನೀ ಕಾಮಿನಿ ಕಾಣದೆ

ಕದ (?) ಲೇಸಾಯ್ತೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದೀ ಪದದೊಳ್ |

ಮದಗಜಗಮನೆಗೆ ನಿದ್ರೆಯು

ಮುದಯಿಸಿದುದು ಕೇಳಿದೊಂದತಿಶ್ರಮದಿಂದಂ || ೩೨

ಇವಳೆಪಿಯದ ಕಳಗಳ್ ಭೂ

ಭುವನದೊಳಿಲ್ಲಿಕೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆರ್ದು ಮಹೀ |

ಧವ ನಿನ್ನ ಬಿಲ್ಲ ಬಲ್ಮೆಯ

ನಿವನಂತಿರೆ ತೋಪವೇಳ್ಕು ಮೆನ್ನದ ಮುನ್ನಂ || ೩೩

ಪೋಪೆನೆಂದೆರ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊಪಮಟ್ಟು ತನ್ನ ಪೊಳನೊರ್ವರ್ಗ
ಪ್ರೊಡಂ ಪೇಟೆದೆ ಧನುರ್ನಿದ್ರೆಯುಂ ಕಲ್ಪಿಸೆಂಬುದೊಗಮನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು
ಕತಿಸಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಂ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರಮೆಂಬ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು
ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಂ ಕಂಡು || ೩೪

ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲೆನಿಸುವ ರತ್ನ

ವಳಿಯಿಂ ಬಿಲ್ಲೋಜನಂಘ್ರಯುಗಮಂ ಧಾತ್ರೀ |

ತಳನಾಥಸುತಂ ಪೂಜಿಸಿ

ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ವಿನಯದಿಂದಿರೆ ಭೂಪಂ] ¹

೩೫

ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ ಮನದೊಳೆ

ಜಾಣನಿವಂ ಚಾರುರೂಪನತ್ಯಧಿಕಗುಣಂ |

ಕ್ಷೋಣೀಶನಾಗವೇತ್ಯುಂ

ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳುಂಟದವರ್ಗೆ ವಿನಯಗುಣಮಿನಿತೊಳವೇ || ೩೬

[ಅವಿನಯಕ್ಕಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ನವನೀನಾಥಂ ಸಮಸ್ತಗುಣಯುತನಕ್ಕುಂ |

ಪ್ರವರವಣಿಕ್ತನಯಂ ಸಂ

ದ ವಿದಗ್ಧಂ ಜಾಡ್ಯನಕ್ಕುಮೆಂತುಂ ಶೂದ್ರಂ ||

೩೭

¹ (ಗ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದಂತಬಲಮಹಾರಾಜನ ವನಕ್ರೀಡಾವರ್ಣನೆಯಿಲ್ಲ. ಗಂನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಮುಂದೆ ಅದರ ಪಾಠವು ಹೀಗಿದೆ:—

ಅಂತು ಬಂದ ವಸಂತಮಾಸದೊಳೆ ಪ್ರಮಾಣಿಕುಮಾರಂ ತನ್ನ ಮನಃಪ್ರಿಯ ವಸಂತಮಾಲೆಜೆರಸು ವನಕ್ರೀಡೆಮನಾಡಲೆಂದು ಅರ್ಥಿವೆರಸು ||

ಪೊಳೆವಲರ್ಗಣ್ಣು....(ಪದ್ಯ೦೬)ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ನಲ್ಲಳ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ||

ಗಾಳಿಯು ತೀರಿಂದಿಂ.....(ಪದ್ಯ೦೭)ಎಂದು ಕಿಜುದಂತರಮಂ ಪೋಗಿ ||

ಒಳಿಯೊಳಿದ್.....(ಪದ್ಯ೦೮)ಎಂದುಮೆಚ್ಚುತ್ತಂ ಕಿಜುದೆಡೆಯಂಪೋಗಿ ||

ಕೊಸಗಿನ ಪೂವಿನೊಪ್ಪು....(ಪದ್ಯ೦೯)ಎಂದು ಮುಂದೆಕಿಜುದಂತರಂ ನಡೆದು ||

ಸುರಪತಿವಂದಿತ.....(ಪದ್ಯ೦೧೦) ಎಂದು ಮನೋವಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪ ವಸಂತ

ಮಾಲೆಯು ಕಯ್ಯಂ ಪೊಯ್ದು ನಗುತಂ ಪೋಗಿ ವನಕ್ರೀಡೆಯಮಂ, ಜಲ

ಕ್ರೀಡೆಮುಮನಾಡಿ ನಿಂದಿರ್ಪುದುಂ, ವಿಶ್ವಸನನೆಂಬ ರಾಜಕುಮಾರಂ ಕ್ರೀಮತಿ

ಯೆಂಬ ತನ್ನ ವಲ್ಲಭಗೆ ಮಾವಿನೆಳಗಾಯ್ಗಲಂ ಸರಸಂಧಾನಂಟೆಂಬ ನೆಲನಂ

ಮುಟ್ಟಲೀಯದೆ ತರಿಸಿ ಕೊಡುವುದುಂ, ಪ್ರಮಾಣಿಕುಮಾರಂ ಕಂಡು ತನಗರ್ಥಿ

ಯಾಗಿ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯಂ ಕಲ್ಪು ಬರ್ಪೆನೆಂದು ನಡುವಿರುಳ

ಪ್ಪಗಳರ್ಧಾರ್ಗಂ ಪೊಳೆದೆ ಸಾಟಲಿಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯಂ ಕಂಡು

ಪಲವುರತ್ನಂಗಳಂ ಪಾದವೊಳಿಕ್ಕಿ ವಿನಯದಿಂದಿಚ್ಛಾಕಾರಂಗೆೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೆ

ಬಿಲ್ವಿದ್ಯೆಯಂ ಕಲ್ಪನೆಂದು ಬಂದನೆನ್ನ ಪೆರ್ಜೆನಭಿಕ್ತನೆಂದು ಪೇಳ್ವುದುಂ (ಗ)

ಚಾಗಿಗುಣಂ ಧಾರಿಣಿಪತಿ

ಗೋಗಡಿಸದೆ ವೈಶ್ಯಜಂಗೆ ಲುಬ್ಧಗುಣಂ ಕೇ |

ಳಾಗಳುಮೆಲೆ ಶಾತ್ಯಗುಣಂ

ಬೇಗಂ ವಿಪ್ರಂಗೆ ಸಹಜಮಕ್ಕುಂ ಜಗದೋಳ್ ||

೩೮

ಎಂದು ಪೂರ್ವೋಕ್ತನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ನೋಡಿ ತಲೆಯಂ
ತೂಗಿ ಮಹಾವಿನಯಪರನೀತಂ ಹೃತ್ರಿಯತನಯನಪ್ಪನೆಂದು ಪ್ರಮಾಥಿ
ಕುಮಾರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ನೀಮೆಲ್ಲಿಂ ಬಂದಿರೆಲ್ಲಿರ್ಪಿನ್ನಿ ಮೈ ಪೆಸ
ರೇನೆಂಬುದಿಲ್ಲಿಗೆಂಕಾರಣಂ ಬಂದಿರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಪ್ರಮಾಥಿ
ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ ||

೩೯

ದೂರದೇಶದೊಳುದುರ್ ಬಂದೆನಿಳಾಮರಾತ್ಮಜನೆಂ ಸವಿ

ಸ್ತಾರದಿಂ ಜಿನಭಕ್ತನೆಂಬುದು ಪೇಜಲೆನ್ನ ಪೆಸರ್ ಗುಣಾ

ಧಾರ ಪೆಂಪಿನ ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯನರ್ತಿಯಿಂ ಕಲೆಂದು ಸಂ

ಕೇರುಹೋದರವಂಶಭಾಸ್ಕರ ಬಂದೆನೆಂದೊಡೆ ಕುಂಭಜಂ || ೪೦

ಪ್ರಮಾಥಿಕುಮಾರನ ನುಡಿವ ಭಾವಕ್ಕುಂ ವಿನಯಕ್ಕುಂ ಮನದೆ
ಗೊಂಡು ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯೊಳೇತನಂ ಜಾಣನಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಚಿತ್ತ
ದೊಳ್ ಪೂಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಥಿಕುಮಾರನ ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದೊಡಗೊಂಡು
ಪೋಗಿ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳುಣಲಿಕ್ಕಿಸಿ ವಸ್ತ್ರತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳಂ ಸಂತೋ
ಷಂಬಡಿಸಿ ಪಥಶ್ರಮಂಕಳದು ಮೆಱುದಿವಸಮಿಂತೆಂದಂ ||

೪೧

ಜಿನಭಕ್ತ ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯ

ನನುನಯದಿಂದೆನ್ನ ಸಾರೆ ಧಾತ್ರೀತಳದೊಳ್ |

ಮನಮೊಲ್ಲ ಕಲ್ಪನವನಾ

ವನೊ ಭಾವಿಸಿ ನೋಣ್ಪೊಡಣ್ಣ ಕೇಳನ್ನೊಂದಂ ||

೪೨

ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ ನಿನ್ನಂ ಸವ್ಯಸಾಚಿಗಂ ಭೀಮಂಗಮಾಧಿಕ
ನೆಂಬಂತು ಮಾಡುವೆನಂಜದೆ ಬಿಲ್ಲಂ ಕಲ್ಲೆಂಬುದುಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ

ರೋಳಾದ ಕಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮನದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿ] ¹ ಪ್ರಮಾಥಿ ಕುಮಾರಂ
ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ || ೪೩

ಓಲಗಿಸಂಗೆ ಭೂಭುಜರ ಕೂರ್ಮೆಯುಮುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಮಂ
ಕೇಳಲು ಬಂದವಂಗೆ ಮುನಿನಾಥರ ಕೂರ್ಮೆಯುಮೆಯ್ತಿ ಶಸ್ತ್ರಶಾ
ಸ್ತ್ರಳಿಯುಸುಂ ಕರಂ ² ಕಲಿಸವಂಗಿರದೋಜರೋಳಾದ ಕೂರ್ಮೆಯುಂ
ಶೀಲೆಯಿನಾದೊಡಾತನೆ ಮಹೋದಯನಾತನೆ ಧನ್ಯನಲ್ಲನೇ || ೪೪

[ಎಂದು ನಲಿದು ಬಿಲ್ಲ ಬಲೈ ತನಗಾಗಳಾದಂತೆ ಮುಯ್ಯುದ
ಮಾಗಿ ಶುಭದಿನದೊಳ್ ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯಂ ಮೊದಲ್ಗೊಂತು || ೪೫

ಬಂದೆಡೆಯೊಳುಂಡೆನವೈಡೆ

ಸಂದೀಬಿಲ್ವಿದ್ಯೆಯಾಗಲಖಿಯದು ತಿರಿದುಂ |

ಡಂದಲ್ಲದೆ ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದು

ಸಂದೆಯವಿನ್ನೇಕೆ ಬಿಲ್ಲನಾಂ ಕಲ್ವಿನೆಗಂ ||

೪೬

ತಿರಿದುಂಬೆನೆಂದು ಪೂಣ್ಣ ವಿದ್ಯೆ ಕಾರಣಮಾಗೆ ಮೆಯ್ಯುಖಮಂ
ಬಿಟ್ಟು ದೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಮಾತಂ ಮಿಣಿ ಭಿಕ್ಷಾಹಾರಮನುಂಡು
ಪಲವುದಿವಸಮುಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪೇಣ್ಣೋಜೆಯೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟು ಚಾಪ
ವಿದ್ಯೆಯೊಳತಿಪ್ಪೀತನಾಗಿ || ೪೭

ಜಿನಭಕ್ತನ ದೊರೆಯಾರ್ ಮೇ

ದಿನಿಯೊಳ್ ದೊರೆಯೊವೈಡರ್ಜುನಂ ಕರ್ಣಂ ರಾ |

ಮನಮೋಘನಕ್ಕು ಮಲ್ಲದೆ

ಜನಪಸುತರೆ ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ ಪೋಲ್ತಪರೇ ||

೪೮

1 ಎಂದು ಭವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನ ಮಾತಿದ ಪರಮಜೈನನೆಂದಖಿದು
ಮನದೊಳ್ಳಿಟ್ಟ ಭೀಮಂಗಳರ್ಜುನಂಗು ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ ನಿನ್ನ ನಧಿಕಂ ಮಾಡುವೆ
ನೆಂದಂಜದಿರೆಂದು ಕೂರ್ಮೆಯುಂ ನುಡಿವುದು (ಗ)

2 ಸರ್ಪಿಯಿಂ (ಗ)

ಎಂದು ಪುರಜನಮುಂ ಜಗಜ್ಜನಮುಪೊಂದೆ ಕೊರಲೊಳ್
ಪೊಗಣು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಂದು ಚಟ್ಟುತ್ತರ¹ ಮಾಯೆಂಬ ನಾಣು ಡಿಯುಂ
ನನ್ನಿಮಾಡಿ ದೋಣಾಚಾರ್ಯಗಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ||

ಎನ್ನ ಚಟ್ಟರೊಳಲ್ಲಮಾತನೆ ಬಿಲ್ಲ ಬಲೆಗೆ ಜಾಣನ
ತೃನ್ನ ತಂ ಕಡುವೀರನುತ್ತಮಜೈನನೊರ್ಜಿತತೇಜನು
ತೃನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ವಿವೇಕಿ ಧೈರ್ಯಪರಂ ಜನಸ್ತುತನೆಂದು ತಾಂ
ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳಾಗಳುಂ ಕಡುಗೂರ್ಮೆಯಿಂ ದ್ವಿಜವಂದಿತಂ || ೫೦

ಪೊಗಣುತ್ತುಮತ್ಯಾದರದಿಂ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾ
ಡುತ್ತಿದೊಂದುದಿವಸಂ ಜಿನಭಕ್ತಕಂ ಮೊದಲಾದ ಶಿಸ್ಯನಿಕಾಯಂ
ಬೆರಸು ಪೊಣಲಿಂ ಪೊಣಮಟ್ಟು ಪೋಗುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮಾಪುರಮು
ನಾಳ್ಯ ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜನ ಮಗಳಪ್ಪ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯೆಂಬ
ಕುಸಾರಿ ಕತಿಸಯಸರಿಜನಂಬೆರಸು ಪುರದ ಪೊಣಗಣ ಸಹಸ್ರಕೂಟ
ಚೈತ್ಯಾಲಯನುಂ ಬಂದಿಸಿ ಮೆಗುಟ್ಟು ಬರುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ || ೫೧
ಮದದಿಂ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟು ಭೋರೊಂದಧಿಕಬುದಿನೇವೆಯ್ನಿಕಾಪಿದರಂ ಕ
ಟ್ಟದ ಶುಂಭತ್ಯಂಬಮಂ ಕಿತ್ತಡನಿ ಬಡಿಯುತುಂ ಸೀಳುತುಂ ಸೊರ್ಕಿ
ನಿಂ ತೂ

ಳದಯಂ ಮೆಯ್ಯೆರ್ಚಿ ಮುಂ ಬಂಧಿಸಿದ ನಿಗಳಮಂ ಚಕ್ಕುನೆಕ್ಕಂಬಿನಂ
ಕೋ
ಪದಿನಾಗಳ್ ನುಗ್ಗುನುಗ್ಗಿಪ್ಪನೆಗ ಮುಖುದು ಕಾಡಾನೆವೋಲ್ ತೀವ್ರ
ದಿಂದಂ || ೫೨

ದೂರದಿಂ ಮಾರಿಯ ಮೂರಿಯಂತೆ ಬರ್ಪ ಸೊರ್ಕಿದಾನೆಯುಂ
ಕಂಡು ವೀರರೊಳಸಾರೆ ಗಣಪರೊಳಸುರ್ಕೆ ಪೊಂಕಮುಳ್ಳವರ್ ಪೊಂ
ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡೆ, ಬಿರುದರರಿದೆಂದು ಪೆಟಪಿಂಗಿ, ಬಂಟರ್ ಕೊಂಡಾಡುವ
ಗೊಂಟೊಳರೆ, ಬೆಸದವರ್ ಬೆಸದವರಂತೆ ಸಿವಿಯನಿರಿಸಿ ಪೋಗಿ ಚಂದ್ರ
ಲೇಖೆಯೊರ್ವಳ || ೫೩

ಪರಮಜನೇಂದ್ರಪಾದಪದ್ಮಪದ್ಮಯಮಂ ಹೃದಯಾಂಬುಜಾತದೋಳಿ
ಧರಿಯಿಸಿ ಚಿತ್ತದೋಳಿ ಕದಡದುಜ್ಜ್ವಳಚಿತ್ತದಿನೀಗಜೇಂದ್ರನಿ
ಪುರದುಪಸರ್ಗ ಮೋರ್ವೊದಲೆ ಪಿಂಗುವಿನಂ ತನುವೆನ್ನದಲ್ಲವೆಂ
ದರಸನ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ತೊಡಿದು ಪಂಚಪದಂಗಳನೋದುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ||೫೪

ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಂ ಬೆತ್ತೆಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಗೂಡುಗೊಂಡು
ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ಜಿನಭಕ್ತಂ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯ ಮನದ ಧೈರ್ಯ
ಮುಮಂ ಧರ್ಮದೋಳಾದ ನಂಬುಗೆಯುಮುಂ ತಳರದೆ ನಿಂದ ಪರಿಚ್ಛೇದ
ಮುಮಂ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಮಯವಾತ್ಸಲ್ಯಮುಂ ಮೆಚ್ಚುವೆನೆಂದು
ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ ಕುಮಾರಿಗಾಗಿ ಪರಿತರ್ಪ ಗಂಧಸಿಂಧುರಕ್ಕಡ್ಡಂ
ಬಂದು ನಿಂದು || 1 ||

೫೫

ತುಂಗಮೆನಿಸಿದ ಪಂಚಪ

ದಂಗಳನೋದುತ್ತಮಧಿಕಗುಣಿ ಕರಿಪತಿಯಂ |

ಭಂಗಮಾಡಿ ಗಜೇಂದ್ರದ

ಬೆಂಗೆಣಿದನಯ್ಯ ಭಾಪು ಜೇಯನೆ ಪಲರುಂ ||

೫೬

1 ಎದು ಚಾಪವಿದ್ಯೆ ತನಗಾಗಳಾದಂತೆ ಮುಯ್ಯುದ್ದವಾಗ ಶುಭದಿನದೋಳಿ
ಮೊದಲೊಂದು ಚಟ್ಟುತ್ತರಮಾಯ್ತಂಬ ನುಡಿಯಂ ನನ್ನಿ ಮಾಡಿ ಬಿಲ್ಲ ಬಿಲ್ವೆಯೋಳಿ
ದ್ರೋಣಗಂ ತಾನೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಆ ಪುರಮನಾಳ್ವ ಸಿಂಹನೇನಮಹಾರಾಜ
ನಾತನ ಮಗಳಪ್ಪ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯೆಂಬ ಕುಮಾರಿ ಪುರದ ಪೊಣಗಣ ಸಹಸ್ರ
ಕೂಟಮೆಂಬ ಬಸದಿಗೆ ಪೋಗಿ ದೇವರಾಮಂ ಋಷಿಯರುಮಂ ಮಂದಿಸಿ ಬರುತ್ತಿ
ರ್ಪುದುಂ ಮುಂದೊಂದುಮದದಾನೆ ಕಂಭಮುಂ ಮುಖಿದು ಘಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗಿ
ಯುಂ ಕಲಿಯಂತೆ ನಿಶ್ಯಂಕನುಂ ಮಧ್ಯಪಿಯಂತವಿವೇಕಿಯುಂ ಮೂರ್ಖನಂತೆ
ತೀವ್ರನುಂ ತಣಿಯುಂಡ ಪಾರ್ವನಂತಾರದೃಷ್ಟಿಯುಂ ಬೇಡನಂತೆ ಮೂರ್ಖನುಂ
ಕ್ರೂರನುಂ ಪಾಪಿಯಂತೆ ನಿಶ್ಯಂಕನುಮಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಕಂಡು ಭಯಂಗೆೊಂಡೆಲ್ಲ
ರುಮೋಪುವುದುಂ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಕುಮಾರಿ ಪೋಗದೆ ತಿಗಿಯುಪಗರ್ಪಂ ಪಿಂಗುವಿನ
ಮಾಹಾರಶರೀರನಿಪ್ಪತ್ತಿಯೆಂದು ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗಮಿರೆ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಭಟ್ಟ
ರೆಲ್ಲಂ ಬಿಟ್ಟದಂತೆ ಚಿಟ್ಟಡದಂಜಿ ನಿಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಕರಂ ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯವಿಂ
ಬಂಧುರಕ್ಕಡ್ಡಂಬಂದು ನಿಂದು (ಗ)

ಅಂತು ವಿದ್ಯಾಧರಕರಣದಿಂದಾನೆಯೇಣಿ ಮಸೆದಸಿಯುಂ ಕಟ್ಟಿದ
ನೇಣುಂ ಕೂರಂಕುಶಮಾಗೆ | ಸಿಂಹಮೆನಿಸಿದಾನೆಯುಂ ಗ್ರಾಮಸಿಂಹ
ಮೆನಿಸಿ ನೆರೆದ ನೆರವಿ ಕಯ್ಯುಗಿಯೆ ಕಾಮಾರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು || ೫೩

ಜಿನಧರ್ಮೋತ್ಪನ್ನಚಂದ್ರಿಕೆ

ನಿನಗಾದೊರೆ ಶುದ್ಧಮೆಪ್ಪ ದರ್ಶನದೊಳ್ ಮೇ |

ದಿನಿಪೂಜ್ಯೆ ನೀನೆ ಪಿರಿಯಳ್

ಜನವಂದಿತೆ ಕೇಳಿ ನೂಲುಸೂಡೆ ಬಣ್ಣಿ ಪೊಡಂ || ೫೪

ಎಂದು ಮನದೊಳಾಡಾದರ ಭಾವದಿಂ ಪೊಗಟ್ಟುಪಸರ್ಗಂ
ಹಿಂಗಿತ್ತು ಕಯ್ಯನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳ ಮೆಂಬುದುಂ ಚಂದ್ರಲೇಖೆ ಕಯ್ಯನೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಜಿನಭಕ್ತನಂ ನೋಡಿ ಮಹಾತ್ಮನೆಂದಜಿದು ಮನದೊಳ
ಪೊಗಟ್ಟು ಇನ್ನೆ ನಗಿರಬವದೊಳೀತನೆ ಗಂಡನುಡಿದ ರಾಜಕುಮಾರರೆ
ಮೊಜಿಯಲ್ಲರೆಂದು ಪೂಣ್ಣ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪೊದಳಿತ್ತಲೆ ಪ್ರಮಾಣಿ
ಕುಮಾರನಾನೆಯುಂ ಪೂರ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೊಯ್ದು ಕಟ್ಟ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು
ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರೊಳ್ ಕೂಡಿದನಿಪ್ಪುದುಂ || ೫೫

ಪುರಮುಂ ಭೂವಿಾಶನುಂ ದ್ರೋಣನುಮತಿಶಯದಿಂದೀತನಂ ಮೆಚೆ
ಚಾವಿ

ಕರಶೈಲೆಂದ್ರಕ್ಷಮಂ ವಾಸವವಿಭವನನಂಗಾಭನುದ್ಯದ್ಗುಣಂ ಶೇ
ಚರಣಾರ್ಯಂ ಚಾಪವಿದ್ಯಾಪರಿಣತನದಟಂ ವೀರನುವೀಸ್ತುತಂ ಭಾ
ಸ್ಕರತೇಜಂ ಸೌಮ್ಯನೆಂದೆಂದಣಮಣಿಯದಲೋರಂತೆ ಕೊಂಡಾಡುತಿ
ಪರ್ || ೬೦

ಎಂದು ಭಾತ್ರರೆಲ್ಲರುಂ ನೆರೆದು ಗುಜುಗುಜುಗೊಂಡು ಪಲೊಣಿ
ಯುತ್ತುಮಿಪ್ಪುದುಮೆವರ ದುರ್ಜನತ್ವಮಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರೆ
ಮಾಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಳಂತೆಂದರ್] ¹ || ೬೧

1 ಗಜಮನಜಂ ಮಾಡಿ ಕುಮಾರಯುಪಸರ್ಗಮಂ ಹಿಂಗಿಸಿ ದ್ರೋಣರ ಜೀಂ
ಕರಿನೆ ಕರಿಯನರಿಯನುಯ್ಯಂತೆ ಪೂರ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೊಯ್ದು ಕಟ್ಟುವುದುಂ ಲಲಿತ ಘಟಿ
ಯು ಮುನಿದು ಒಲೊರೆಯುತಿಪ್ಪುದುಮದಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರುಮಣಿದು (ಗ)

ಕವಿನಾಥರ್ ಕವಿಪ್ರಂಗವರ್ಗಿ ಬಿರುದರ್ ಬೀರರ್ಗಿ ಭೂಪಾಲಕರ್
ಭುವನೇಶರ್ಗಿ ವಿಟರ್ ವಿಟರ್ಗಿ ಚತುರರ್ ಚಾತುರ್ಯಾರವ್ವರ್ಗಿ ವೈ
ಶ್ಯವರ್ ವೈಶ್ಯವರ್ಗಿ ಬಂಟರದಟಂ ಬಂಟರ್ಗಿ ಪುಣ್ಯಾಂಗನಾ
ನಿವಹಂ ಪುಣ್ಯವೆಧೂಜನಕ್ಕೆ ಸಹಜಂ ಕಾಯ್ವರ್ ಮಹೀಚಕ್ರದೊಳ್ ||

[ಇವರ ಮುಳಸಿದಾಶ್ಚ ಯಮಲ್ಲದೆಂದು ಬೆಗಲಂ ಮಡಿದು ಸಿಂಗದ
ದನಿಯಂ ಕೇಳಿದನ್ನೆಗಂ ಗಜಂಗಳೆ ಪ್ರತಾಪಂಗೆಯ್ಯುಂ ಸಿಂಗದದನಿಯಂ
ಕೇಳೊಡೆ ಭಯಂಗೆಗೊಟ್ಟೊಡುಗುಮಂತೆ ಜಿನಭಕ್ತನ ಧನುವಿದ್ಯೆಯಂ
ಕಾಣವನ್ನೆ ವರೆಗನಿಾಲಿತಘಟೆ ತಾನೆಂದುವಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಧನುವಿದ್ಯೆಯೊ
ಳಾವೆ ಪ್ರವೀಣರೆಂದಿರ್ಪ ರಾತನ ಶರಾಸನದೊಳೊದ ಪರಿಣತಿಯಂ ಕಂಡ
ರವೊಡೆ ತಂತಮ್ಮ ದರ್ಪವನುಡುಗುವರೆಂದೀಕಾರಣದಿಂ || ೬೩

ಜಿನಭಕ್ತಂ ಚಾಪವಿದ್ಯಾಪರಿಣತನಧಿಕಂ ವೀರನತ್ಯಂತಧೀರಂ
ಮನುಮೊಗ್ಗಂ ಜೀಯ ಭಾಪೆಂದಿವರ ಮನದ ಮಾತ್ರಯ್ಯಮುಂ ದರ್ಪ
ಮುಂ ಭೋಂ

ಕನೆ ಪೋಪಂತಾಗೆ ನಾನಾಸ್ತವನದಿನಿಳ ಕೈವಾರದಿಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ನೆ
ಟ್ಟನೆ ಬಣ್ಣಿಪ್ಪಂತು ಮಾಟ್ಟೆಂ ಸೆಡೆದು ತಡೆವುದೇಕೆಂದುಪಾಧ್ಯಾಯ
ನಾಗಳ್ || ೬೪

ಜಿನಭಕ್ತನುಮಂ ಸಮಸ್ತ ಶಿಷ್ಯರುಮಂ ಕರೆದು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ
ಧನುವಿದ್ಯೆಯೊಳೊದ ಕೌಶಲ್ಯಮನೆನಗೆ ತೋರಿಸಲೆವೇಳ್ವುದೆಂದು ಪೇಳ್ವು
ದುಮಂತೆ ಗೆಯ್ಯವೆಂದು ಚಾಪೋಪಾಧ್ಯಾಯರ್ಗಿ ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟು ಮುಲು
ದಿವಸಮೊರ್ವರೊರ್ವರ್ಗಿ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನೆಚೆಯೆ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ದು
ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪುದುಂ ಶಿಷ್ಯನಿಕಾಯಂಬೆರಸು ಪುರದ
ಬಹಿರುದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಬಂದು || ೬೫

ಇನಿಬರುಮೋರಂತರೆ ತೆಂ

ಗಿನಕಾಯ್ಗಳನಿಳಗೆ ಬೀಜಲೀಯದೆ ಧರೆ ಜೀ |

ಯೆನೆ ಬಾಣನಿಕರದಿಂ ಮೆ

ಲ್ಲನೆ ತರವೇಟ್ಟೆಂದು ಬೆಸಸೆ ಗುರುವಿನ ಮಾತಂ ||

ಮೊಟದೆ ಕುಮಾರರನಿಬರು

ಮೊಟಂದಿಕ್ಕೊಂದು ಸೆಡೆದು ನಿಲ್ಲದೆ ಜಾಣಂ |

ತೋಟುವೆವಧಿಕರ ಪಟ್ಟಂ

ಪಾಟಿಸುವೆವೆವೋಪಮೆಂದು ನಲಿನಲಿದಾಗಳ್ ||

೬೩

ಕರಮಾದರದಿಂದಂ ದೋ

ಣರ ಪಾದಕ್ಕೆಹಗಿ ಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲಳನವರು |

ವರೇ ಪೊಗಟೆ ನೆರವಿ ನೋಡು

ತ್ತಿರೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಳಂ ಮನೋಹರರೂಪರೆ ||

೬೪

ಪಲವುಸೂಚೆಚ್ಚು ದುಃಖಂಬಟ್ಟುಮೆಂತುಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕರನಿಜ
ಯದಿಂದ ದೋಣರಲ್ಲಿಗೆ ತರಲಾಟದೆ ಬಟ್ಟೆವೋಪ ಕುತ್ತಂಗಳಾಯಂತೆ
ಸೇದೆಗೆಟ್ಟು, ಜವ್ವನಗಾಳಿದನಾದ ಮುದುಕನಂತೆ ಪಲ್ಲಡಿಗಿಳಿದು, ಬಿರು
ದರೊಳ್ ತೊಡರ್ ಪಂದೆಯಂತೆ ಕುಂದಿ, ಸಂತತಿಯಿಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯಪತಿ
ಯಂತೆ ಮೆಟುಗಿ, ನಾಂದೆರೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಯಂತೆ ಕರಗಿ, ರಾಹುವಿಂ ಪಡಿ
ವೆತ್ತ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮನದೊಳ್ ಕಂದಿ, ಪರ್ಲಗೆ ಲಜ್ಜಿಸಿ ದೋಣಾ
ಚಾಯ್ಕರ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲಣಿಯದೆ ತೋರ ತೆನೆಯಂತೆ ತಲೆಯಂ
ಬಾಗಿಪುದುಂ, ದೋಣಾಚಾಯ್ಕಂ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ] ¹ || ೬೫

ಕುನರರ ಸತ್ಪುರುಷರ್ಗ ಕುತ್ತಿತಗುಣರ ಮಾನ್ಯರ್ಗ ದುಷ್ಪಾಪಿಗಳ್
ಜಿನಧರ್ಮೋದಯರಪ್ಪವರ್ಗ ಬಡವರ ಧನ್ಯರ್ಗ ಹೀನರ ಜಗ
ಜನವಂದ್ಯರ್ಗ ಕುರೂಪಿಗಳ್ ಬಿಡದೆ ಸೌರೂಪ್ಯರ್ಗ ದುರ್ಭಾವದಿಂ
ಮುನಿದುಂ ಕಾಯು ಮೊಟು ಮೇವರನರಿಂ ತಾನಪ್ಪುದೇಂ ಪೋಪುದೇ ² ||

1 ಎಂದವರ ಗರ್ವಮಂ ಮುಟಿಯಲ್ವೇಡಿ ನೀವಿವರಮಿವನದ ತೆಂಗಿನ
ಕಾಯ್ಕಳಂ ನೆಲನಂ ಮುಟ್ಟಲೀಯದಂತೆ ಅಂತರಕ್ಷದೊಳ್ ಕರಸಂಧಾನದಿಂದೆಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ
ತನ್ನಿಮೆಂಬುದುಂ ತರಲಾಟದೆ ಕುತ್ತಂಗಳಾಯಂತೆ ಬಲಂಗೆಟ್ಟು, ಜವ್ವನಗಾಣಿ
ನಾದ ಮುದುಕನಂತೆ ಪಲ್ಲಡಿಗಿಳಿದು ಬಿರುದನೊಳ್ ತೊಡರ್ ಪಂದೆಯಂತೆ ಕುಂದಿ
ನೀಮುಟ್ಟಿದೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಯಂತೆ ಪಡಿಲ್ಲ ನಾಂದ ಕೋಳಿಯಂತುಲಿಪಂಗೆಟ್ಟು
ಲಜ್ಜಿಸಿ ನೆಲನಂ ನೋಡುತಿಪುದುಂ ದೋಣಾಚಾಯ್ಕಂ ತೆಂದಂ (ಗ)

² ಬಪ್ಪುದೇಂ (ಗ)

[ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ನಕ್ಕು ಜಿನಭಕ್ತನಂ ಕರೆದು ನೀಂ ನಾಳಕೇರ
ಫಲಂಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ನೆಲನಂ ಮುಟ್ಟಲೀಯದಂತರಿಹ್ದದೊಳ್ ತಡೆಯದೆ ತಪ್ಪು
ದೆಂಬುದು ಮಂತೆಗೆಯ್ದನೆಂದು ಪೊಡೆಮುಟ್ಟು ಬಿಲ್ಲಂ ತಳದುಕೊಂಡು
ಜೇನೊಡೆಗೆಯ್ದು || ೩೧

ಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಮಂ

ಸ್ತುರಿಯಿಸಿ ತೊದಳಿಲ್ಲದೆರಡುಗಳೆಳದೆ ಮನದೊಳ್ |

ಜರಿಯದೆ ಕೊಂಡೊಡೆ ಕರಮು

ಬ್ಬರಿಸದೆ ಬಜಿದಂತೆ ಪೆಟ್ಟುವೆರ್ಚದೆ ನಯದಿಂ || ೩೨

ಶರಸಂಧಾನಮೆಂಬಲಗಿಂ ತೆಂಗಿನಕಾಯ್ಗಳಂ (ಕೊಯ್ದು) ನೆರೆದ
ನೆರೆವಿ ಮೆರು ಭಾಪೆಂದು ರ್ಪುಂಕರಿಸೆ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ನೆಲನಂ
ಮುಟ್ಟಲೀಯದೆ ಬಾಣನಿಚಯದಿಂ ತಪ್ಪುದುಂ ನಾಡುಂ ಬೀಡುಂ
ಜಿನಭಕ್ತನಂ ಬಿಲ್ಲ ಬಲೆಗೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಪೊಗುತ್ತುಮಿದರ್
ರಿಪ್ಪುದುಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ್ ಛಾತ್ರನಿಕುರಂಬಂಬೆರಸು ಮನೆಗೆವೆಂದು
ಸುಖದಿಂದಿಪ್ಪುದುಂ ಛಾತ್ರರೆಲ್ಲಂ ಪುರುಡಿಸಿ || ೩೩

ಇವನೊಳ್ ಮುಂ ಕೆಳಗೊಂಡು ಕೂಡಿ ಬಜುಕಂ ಕೂತಂತೆಗೆಯ್ದೀ
ತನಂ

ಜವನಂತಪ್ಪ ಮದಾಂಧಸಿಂಧುರದ ಮುಂದಣ್ಣೆಯ್ ನೀನೀಗಜೇಂ
ದ್ರಮನೋರಂತಿರೆ ವೀರದಿಂದಡಸಿ ಪೊಯ್ಯಿಂದಾದರ್ ಪಿಂಗಿದರ್ ನೋ
ಡುವಮೊದೂರ್ತನನಾಗಜಂ ತುಳಿವುದಕ್ಕೆ ಪಚ್ಚದೆಮಂತಣಂ (?) || ೩೪

ಎಂದು ತಮ್ಮನಿಬರುಂ ಸಮಕಟ್ಟು ಪ್ರಸಿಗೂರ್ಮೆಯಿಂ ಜಿನ
ಭಕ್ತನಂ ನಂಬಿಸಿ ಕೆಲವಾನುಂದಿವಸಂಪೋಗಲಿತ್ತೊಂದುದಿವಸಂ ಪೊಣ
ಪೊಣಲೊಳಾಡುತ್ತಮಿಪ್ಪುದುಂ ಅವರ ಬಗೆಗೊಡಂಬಟ್ಟಂತೆ ಮದದಿಂ
ಕಣ್ಣಾಣದವರ ಬಯಸುವ ಮದಗಜವೆ ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ ಕಂಬಮಂ
ಮುಣಿದುಕೊಂಡು ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗಿಯುಂ ನಿಚಗಲಿಯಂತೆ ನಿಶ್ಚಂ
ಕನುಂ ಕಳ್ಳುಡಿಕನಂತೆ ¹ ತೀವ್ರನುಂ ಮೂರ್ಖನಂತವಿವೇಕಿಯುಂ

ತಣಿಯುಂಡ ಪಾರ್ವನಂತಾಕಾಶದೃಷ್ಟಿಯುಂ ಗ್ರಾಮಣಿಯಂತೆ ನಿಷ್ಕರು
ಣಿಯುಂ ಕಿರಾತನಂತೆ ಕ್ರೂರನುಮಾಗಿರ್ಪ ಸೂಕ್ತಿದಾನೆಯುಂ ಕಂಡು ||

ಜಿನಭಕ್ತಂ ವೀರದೊಳ್ ಫಲಗುಣನಿಷುಸುಚಂ ಧಾರಿಣೀಪುಜ್ಯನಿಂತೀ
ತನೆ ಪೋರ್ಗುಂ ಮಿಕ್ಕರೇವರ್ ದ್ವಿಪವರನದಟಂ ತಾಗೆ ಬಂದೆಂದು
ದೂರ್ತರ್

ಮುನಿಸಿಂ ಕೂರ್ತಂತೆಗೆಯ್ದುತ್ತರಿಸಿ ಪೊಗಟ್ಟುದುಂ ಬರ್ಪ ಪೇರಾನೆ
ಯುಂ ಭೋಂ
ಕನೆ ವೀರಂ ಶಾಂತೀರ್ಥೇಶ್ವರಪದಯುಗಮಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ತಾಳ್ದಿಧೀರಂ||

ತನ್ನ ಕೆಲದೊಳಿದು ತಿರುದುಂಬ ದುಲ್ಲಟೆಯಂ ಕೊಂಡು ಗಜಮನ
ಜಮನಿಡುವಂತೆ ಭಯಮಿಲ್ಲದಿಡುವುದುಂ ಕರಿ ನರಿಯಂತೆ ಕೀಟಾಟಾಟ
ಟ¹ ಭಯದಿಂದಿರಾಗಿ ಬರಲಣ್ಣದೆ ಮಗುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆ ಪೋಯಿತಿತ್ತಲ್
ಜಿನಭಕ್ತಂ ಹರಿಕಾಂತನಂತೆ ಮುಯ್ಯಂ ನೋಡದೆ ಕುಪ್ಪಕುಣಿ² ಯಾ
ಡುವ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ತನ್ನಂ ಪೊಗಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ನವಿಲಂತೆ ತನ್ನಟಕ್ಕೆ
ತಾನೆ ನಲಿಯದೆ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರನಾಗಿರ್ಪುದುಂ ದ್ರೋಣನ
ಚೆಟ್ಟರಲ್ಲರುಂ ಜಿನಭಕ್ತನ ಪುಣ್ಯದ ಮಹಿಮೆಗಂ ಮನದ ಧೈರ್ಯಕ್ಕಂ
ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ಮನದ ಕೋಪಮಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾ
ಮಣಿಗೆ ಮನದೊಳ್ ಪೊಡೆನುಟ್ಟು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ್ಗೆ ತಮ್ಮ
ದುರ್ಭಾವಮುಮಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾ ಕರನ ಭಾಗ್ಯದ ಪೆಂಪುಮಂ ಪೇಟ್ಟು
ದುಂ ದ್ರೋಣನಿಂತೆಂದಂ]³ ||

೩೩

¹ ಕೀಟಿಜ್ವಾಟಿ (ಕ. ಬ.)

² ಕುರಿ (ಕ. ಬ.)

³ ಎಂದು ಜಿನಭಕ್ತನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡುವುದುಂ ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳ್ ತೆಂಗಿನ
ಕಾಯ್ಗಳಂ ಕರಸಂಧಾನದಿಂದ ದ್ರೋಣರಲ್ಲಿಗೆ ತಪ್ಪುದುಂ ಛಾತ್ರರೆಲ್ಲ ಮಾನಕಪಾ
ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಭಾವಯುತದಿಗಂಬರದಾಸನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ
ಪರಮಾರ್ಥಮೆಂತುಮಿಂತುಂ | ಪರಮಜಿನೇಶ್ವರನ ಪದವು ಕಟ್ಟಿದ ಘೇಣಾ |
ಗಿರೆ ನಂಬುವೇಡ ನಿನಗಾರ | ದೂರೆ ಪೇಳ್ವೆ ನುಕವಿನಿಕರಹಿಕಮಾಕಂದಾ ||
ವಿನುತಜಿನಾಗಮರಸಸೇ | ವನೆಯೊಳ್ ನಿನ್ನಂತು ತುಪ್ಪನಾವಂ ನಿನ್ನಂ |

ನೆನೆನೆವದಿಂದೆ ಧಾರಿಣಿ ಸುವಸ್ತು ಲತಾಲಲಿತಾಂಗಿಯರ್ ಮಹೋ
ತ್ಸವಮತಿರಾಗಮಣ್ಣು ಮಹಿಮಾಸ್ವದಮುನ್ನತಿ ಪೆಂಪು ಸೌಖ್ಯ ಮಿ
ಕ್ಕವಿರಳಬುದ್ಧಿ ವೀರ್ಯಮಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತಂಗಚಯಂ ಹಯಾಳ ಸಂ
ಭವಿಸುಗು ಮುನ್ನು ಪಾರ್ಜುನದ ಪುಣ್ಯದಿನಣ್ಣ ಮಹೀತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ||

ನುಡಿಯದೆ ಸಾರ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಸೇವಿಸಿ ಘ್ರಮ್ತನೆ ಬಾಯ್ಗೆ ವೆಂದುದಂ
ನುಡಿದೊಡಮಂತದೊಳ್ಳುಡಿ ವಿರೋಧಬಲಕ್ಕಿ ದಿರಾಗಿ ದರ್ಪದಿಂ
ಮಡಿ ¹ ದೊಡಮಂತದಾರಿಪುಗೆ ತಲ್ಲಣಮರ್ಥಿಗೆ ಬೇಡಿದರ್ಥಮಂ
ಕುಡುವೊಡಮಂತದಹ್ವಯಮೆನಲ್ ನೆಣಿ ಬಣ್ಣಿ ಪರಾರೊ ಪುಣ್ಯಮಂ || ೩೯

ಬಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿ ಬಂಡಿ ² ಸುವೊಡಂ ನಿಲಲಾಪದೆ ಸಲ್ಲತಾಂಗಿಯರ್
ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊರ್ದಿ ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ಬೇಡುವುದುಂ ³ ದೆಸೆಯೆಲ್ಲಮಂಜಿ ತ
ಳ್ವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ನಿಂದು ⁴ ಬೆಸಕೆಯ್ಯುದುಮಬ್ಬಿ ಯೊಳದ ರತ್ನಮುಂ
ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಪೊರ್ದುವುದು ಸಂಚಿತಪುಣ್ಯಫಲಂಗಳಲ್ಲವೇ || ೪೦

[ಉದಯದಿಂ ತೊಡಗಿ ನೇರಣ್ಣ¹ ಪಡುವನ್ನೆಗಂ ಊರವೆರ್
ಕೊಡಂಗೆಂಡಡಕಿದೊಡಂ ತುಂಬುರ್ಚಿ ಕೆಯಳ್ ಪರಿಯಿಸಿದೊಡಂ
ಪಶುವೊಡಲಾದನೇಕಜೀವಂಗಳುಂಡೊಡಂ ಕೆಜಿಯ ನೀರ್ ಮುಳಿಯ
ನೀರುಳ್ಳೆನ್ನೆವರಂ ತವೆಯದು ಮುಳಿ ಪೋಗಲೊಡಮಾರ್ ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸು
ವೊಡಂ ಬತ್ತುಗುಮಂತೆ ಪುಣ್ಯಾಧಿಕನಪ್ಪ ಮಹಾತ್ಮಗೆ ಸದ್ವಿದ್ಯೆಗಳುಂ

ತನುಪಮನಾವಂ ಸಲಿ ಮೇ | ದಿನಿಯೊಳ್ ಕೇಳ್ವುಕವಿನಿಕರಹಿಕಮಾಕಂದಾ ||

ನರವಿ ಮಜ ಭಾಪ್ಪು ಭಾಪ್ಪಿನೆ | ಕರಿಪತಿಗಿರಾಗಿ ಬಿಂದು ತಾಗಿದ ಪೆಂಪ |

ಜ್ವರಿ ಮನದೊಳ್ ಜಿನನಿರಲ | ಜ್ವರಿಯುಂಟಿ ಸುಕವಿನಿಕರಹಿಕಮಾಕಂದಾ ||

ಅರಸನ ಕುವಾರಿ ಕೈಯಿ | ಕ್ಷಿರೆ ಧರ್ಮದೊಳಾದ ವೋಹಂ ನಿನ್ನಂತಾರ |

ಬಿಂದಿ ಭವದೊಳ್ ಮೂಲಂ | ತರವರಸದೆ ಸುಕವಿನಿಕರಹಿಕಮಾಕಂದಾ ||

ವಾತ್ಸಲ್ಯವತ್ಸಾಕರನೆಂಬ ಪೆಸರ್ ನಿನಗೊಪ್ಪುಗುಂ ನೀನೆ ಪುಣ್ಯಾಧಿಕಂ ಪುಣ್ಯಾಧಿಕರಿಗೆ
ತಿರಿದುದು ಲೋಕದೊಳಾವುದೆಂಬುದುಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಂತೆಂದರ್ || (ಗ)

1 ನಡಿ (ಗ)

2 ಕಟ್ಟ (ಗ)

3 ಬೇಗದಿಂದಕೇಳ್ ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ

ಯರ್ ನೆರೆದು ಕೂಡುವುದುಂ (ಗ)

4 ಬಂದು (ಗ)

ವೀರಮುಂ ಧನಮುಂ ಭೋಗಮುಂ ಬುದ್ಧಿಯುಮೊಂದುತ್ತರನಾಗೆ
ಪೇಚುಗುಂ ಆಪುಣ್ಯಮಿಲ್ಲದಾಗಳನಿತುಪ್ರಯತ್ನ ಪರನಾದೊಡಂ ಪರಿಭ
ವಮುಂ ಕಷ್ಟನೈತ್ತಿಯುಮಕ್ಕುಮೆಂದು ಧರ್ಮದೊಳಾದ ಮಹಿಮೆ
ಯುಮಂ ಕರ್ಮದೊಳಾದ ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಮಂ ಪೇಟ್ಟು ಮತ್ತಂ ಪಾಪ
ದೊಳಾದ ಹೀನತೆಯುಮನಿಂತೆಂದು ಪೇಟ್ಟುಂ || ೧೧

ಸಿರಿಗೆ ನಿಲಯಂ ಸೂರ್ಯಂ ಮಿತ್ರಂ ಸರಸ್ವತಿಯಿಕ್ಕೆಯಾ
ಗಿರಲುಮರವಿಂದಂಗಳ್ ಶೀತಾಂಶು ಭೋಂಕನೆ ಮೂಡಿ ನಿ
ತ್ತರಿಸಿ ಬಲದಿಂ ಮತ್ತಂ ಪೇಚಿಂದಮಿದವು ದರ್ಪದಿಂ
ಕೊರಗಿ ಮುಗಿಯಲ್ ¹ ಕರ್ಮಕ್ಕಡ್ಡಂ ಬರಲ್ ಬಲಮುಳ್ಳರಾರ್ || ೧೨

ಬಲದೊಳಧಿಕಂ ಕ್ರೂರಂ ಬಲ್ಲಾಳ್ವವೇಕಪರಾಯಣಂ
ಕುಲದೊಳಧಿಕಂ ವಿದ್ಯಾಧೀಶಂ ವಿಯಚ್ಚ ರವಲ್ಲಭಂ
ಕುಲಿಕವಿಭವಂ ಧೀರಂ ಲಂಕೇಶ್ವರಂ ಮೊದಲಾಗಿ ದು
ರ್ಮನದಿನಿಷಿದಂ ಕರ್ಮಕ್ಕಡ್ಡಂಬರಲ್ ಸಮರ್ಥ ರಾರ್ || ೧೩

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಕರ್ಮಮುಳ್ಳಂಗೆ ನೇಣಂ ಪಿಡಿದೊಡಂ ಪಾನಾಗಿ
ತಿಂಗುಂ ಪೊನ್ನಂ ಪಿಡಿದೊಡಂ ಮಣ್ಣಾಗಿರ್ಕುಂ ಆಯುಮುಳ್ಳೊಡಂ
ರುಜಾಧಿಕನಾಗಿ ನಮೆಗುಂ ಪಲವುಂ ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಕಲ್ಪೊಡಂ
ಫಲವಿಾಯಲಖಿಯುವೆಂದು ಮಿಥ್ಯೆಯಂ ಪತ್ತುವಿಟ್ಟುಳ್ಳುದನುಳ್ಳಂತೆ
ನುಡಿವುದು || ೧೪

ಧರ್ಮಮೆ ತಂದೆ ಧರ್ಮಮೆ ಮನೋಹರಿ ಧರ್ಮಮೆ ಬಂಧುರ್ವರಮೊ
ಳ್ಳರ್ಮಮೆ ಸೋದರಂ ನೆಗಟ್ಟು ಧರ್ಮಮೆ ಸತ್ಸಖಿ ದಿವ್ಯಮಪ್ಪ ಸ
ದ್ಧರ್ಮಮೆ ಪಜ್ಜ ನುತ್ತುಮದ ಧರ್ಮಮೆ ಭಾವಿಪೊಡಜ್ಜ ನೆಲ್ಲಿಯುಂ
ಧರ್ಮಮೆ ಮುಖ್ಯಮೆಂದು ಪರಿಭಾವಿಸುತಿರ್ಕೆ ಸುಖಾರ್ಥಿಯಪ್ಪವಂ ||

ಧರ್ಮದಿನಕ್ಕು ಮೊಳ್ಳುಣಿಸುಮುಳ್ಳಣಮುಂ(?) ಸುರಂಜಭೋಗಮುಂ
ಧರ್ಮದಿನಕ್ಕುಮುನ್ನ ತಿಯುವೊಜ್ಜೆಯುಮೊಳ್ಳುಡಿಯುಂ ವಿವೇಕಮುಂ

ಧರ್ಮದಿನಕ್ಕುಮಾರ್ಪುಮದಟುಂ ಸುಜನತ್ವಮುಮುನ್ನ ತಿಕ್ಕೈಯುಂ
ಧರ್ಮದಿನಕ್ಕುಮಗ್ಗಲದ ತೇಜಮುಮುಹ್ವಯಚಾರುಸೌಖ್ಯಮುಂ || ೧೪೬

ಎಂದಾದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ್ ಛಾತ್ರರ್ಗೆ ಧರ್ಮದ ಮಹಾಗುಣ
ಮುಮಂ ಪಾಪದ ಮಹಾಕಷ್ಟಮುಮಂ ಲೇಸಾಗೆ ತತ್ಸ್ಮರೂಪದಿಂದಿಷ್ಠಂ
ಧರ್ಮೇಣ ಯೋಜಯೇತ್ ಎಂಬ ನೀತಿಕಾಸ್ತ್ರದೋಚೆಯಂ ತೋಜಿ
ಪೇಟ್ಟುದುಮವರ್ ತಂತಮ್ಮ ಮನದ ಕೋಪಮನುಡುಗಿ ಜಿನಭಕ್ತನಂ
ಹ್ವಮೆಗೊಂಡು ಪರಮಮಿತ್ರರಾಗಿ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ್ಗೆ ಪರಮಭಕ್ತ
ರಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗಿಯುತ್ತುಂ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿರ್ಪುದು
ಮೊಂದುದಿವಸಂ] ¹ || ೧೪೭

ಅವನಾದೊಡಮುಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಕವೇಧಮಂ ಮನದರ್ತಿಯಿಂ
ದೋವದೆಚ್ಚು ಜಗಕ್ಕೆ ಚಾಪದ ಬಲೈಯಂ ಮೆಜಿವೆಂಗೆ ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀವಿಳಾಸೆಯನುನ್ನ ತಿಕ್ಕೈಯ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯನರ್ತಿಯಿಂ
ದೀವೆನೆಂದು ಮಹೀಶ್ವರಂ ತೊದಳಿಲ್ಲದಾಪುರಮಧ್ಯದೊಳ್ || ೧೪೮

ಗೋಸಣೆಗಳವುದುಂ ² ಪ್ರಮಾಧಿಕುಮಾರಂ [ಭಿಕ್ಷಾನ್ನಮಂ
ನದೀತೀರದೊಳುಣಲೆಂದು ಪೋಗುತ್ತಮಿದುರ್ ಗೋಸಣೆಯಂ ಕೇಳ್ವ
ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿತಂದು ಗೋಸಣೆಯಂ ಪಿಡಿವುದುಮವರ್ ಜಿನಭಕ್ತಂಬೆರಸು
ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜನಲ್ಲಿಗೆವೆಂದು ಗೋಸಣೆಯನೀತಂ ಪಿಡಿದನೆಂದು
ತೋಜಿ ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ಯುದುಂ ಅರಸಂ ಪ್ರಮಾಧಿಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು||

ಇವನೀಚಂದ್ರಕವೇಧಮು

ನವಯುವದಿಂದೆಸೆಗುಮಲ್ಲಿ ತೊದಳಿಲ್ಲ ಮಹೀ |

ಧವತನಯನಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊ

ಡಿವೆಗಿಂತೀರೂಪುಕಾರ್ಯಮಿಂತೊಪ್ಪುಗುಮೇ ||

೯೦

1 ಎದು ಪುಣ್ಯದೊಳಾದ ಫಲಮಂ ಪೇಳ್ವುದುಂ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಮಾಧಿಕುಮಾರ
ರಂಗಿ ಮಿತ್ರರಾಗಿರ್ಪುದುಂ ಒಂದುದಿವಸಂ (ಗ)

2 ಗೋಸಣೆಗೊಳ್ಳುದುಂ (ಗ)

ಅದಟಂ ಪ್ರತಾಪಿ ಶೌರ್ಯಾ

ಭೃದಯಂ ಜಿನಪಾದಭಕ್ತನಮಲಚರಿತ್ರಂ |

ಮದನಾವತಾರನರಿಬಲ

ಮದಭಂಜನನೀತನೆಮ್ಮ ¹ ಕಿಱುಕುಳನಲ್ಲಂ ||

೯೧

ಎಂದು ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನ ಮೂರ್ತಿ
ಯಂ ನೋಡಿ ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದೊಳ್ ಪೊಗಟ್ಟು ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದೊಡ
ಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮಜ್ಜ ನಭೋಜನತಾಂಬೂಲವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾದಿಗಳಂ
ಸಂತೋಷಂ ಬಡಿಸಿ ಮೆಳುದಿನಸಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ ಮೊದಲಾಗೆ
ಚಾಪವಿದ್ಯಾಪರಿಣತರುಮಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನಮುಮಂ ಬರಿಸಿ ಚಂದ್ರಕವೇಧ್ಯ
ಮನೀತನೆಚ್ಚ ಪಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಮೆಂಬುದುಮವರಂತೆ ಗೆಯ್ಯವೆಂದು ನೋ
ಡುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ] ² ||

೯೦

ಸೆರಗಂ ಪಾರದೆ ಬೆಚ್ಚ ದಳ್ಳದೆ ಭಯಂಗೊಂಡೋಡದಲ್ಲಾಡದೊ
ವರನಾಶ್ರಯದ ದೃಷ್ಟಿಸುಷ್ಪಿಶರಸಂಧಾನಂಗಳಂ ಭೂಪನ
ಚ್ಚ ರಿವಟ್ಟದ್ಭುತಮೆಂದು ತೂಗಿ ತಲೆಯಂ ದೋಣಂ ಮನಂಗೊಂಡು
ಸು
ಸ್ವರದಿಂ ಬಣ್ಣಿ ಸೆ ನೋಟಕರ್ ಪೊಗಟೆ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂ ||

ಚಂದ್ರವೇಧಮನಿಸುವುದುಂ [ಸಿಂಹಸೇನ ಮಹಾರಾಜಂ ಮಹಾ
ವಿಭೂತಿಯಿಂದರ್ಥರಾಜ್ಯಮುಮಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿದರ್ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯು
ಮಂ ಕುಡುವುದುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪ್ರಮಾಧಿಕುಮಾರಂ ಪೂರ್ವೋಪಾ
ರ್ಜಿತಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಮೂಳವಾರ್ಧಾಧೀಶ್ವರ
ನಾಗಿ ಸುಖದಿಂ] ³ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಂ ||

೯೪

¹ ಈತನೆಮಗೆ (ಗ)

² ಪಿಡಿದು (ಗ)

³ ಅದಟಂ ಪ್ರತಾಪಿ....ಕಿಱುಕುಳನಲ್ಲಂ (ಏದ್ಯ ೯೧). ಎಂದು ಸಿಂಹಸೇನ
ಮಹಾರಾಜು ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯುಮನರ್ಥರಾಜ್ಯಮುಮಂ ಕುಡೆ ಕೈಕೊಂಡು (ಗ)

ಅರಸಂಗೊವಂ ಬಂದ

ಚ್ಚರಿ ದೇವ ಮಹಾಪ್ರತಾಪದಿಂ ಕೌಶಾಂಬೀ |

ಪುರಮಂ ಪರಮಂಡಳಕರ್

ನೆರೆದು ಭಯಂಗೆಯ್ದು ¹ ಮುತ್ತಿ ಕಾದಿಪರಿನ್ನಂ ||

೯೫

ದಂತಬಲನೃಪತಿ ಕೋಂಟಿಯ

ನೆಂತುಂ ಕೊಳಲೀಯದೊಳಗೆ ಪೆರ್ಬಲದಿಂದಂ |

ಭ್ರಾಂತಿಂ ಕಾದುತುಮಿದಪ

ನಿಂತಲಸದೆ ಪತ್ತಿ ಕಾದುವನ್ನ ರನಣಿಯಂ ||

೯೬

[ಪೊಣಗೆ ಬಳಸಿದ ರಿಪುನೃಪ

ರಣಿಯಟ್ಟೆ ತಗುಳ್ಳ ಪೂಣ್ಣ ಪೋಗದೆ ಚಲದಿಂ |

ಕಣುಪಿಂ ಕಾದುತುಮಿದಪ

ರಣಿದೆನವರಪೋಗಲಜಿಯಲಾತನ ಪುಣ್ಯಂ ||

೯೭

ಎಂಬ ಮಾತನರಸನ ಕೆಲದೊಳದ ಪ್ರಮಾಣಿಕುಮಾರಂ ಕೇಳ್ವು
ಸಿಂಹದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮುನಿದು ಸಿಂಹಸೇನಮಹಾರಾಜಂಗಳಿಬಿದೊಡೆ
ಪೋಗಲೀಯನೆಂದು ತತ್ಪರೋದ್ಯಾನನಿವಾಸಿಯಪ್ಪ ಧರ್ಮೋಜ್ಜ್ವಲ
ನೆಂಬ ಯಕ್ಷಂ ಕೊಟ್ಟದೃಶ್ಯಂಜನಪ್ರಯೋಗದಿಂ ನಡುವಿರುಳಪ್ಪಗಳೆ
ತಾನುಂ ನಲ್ಲಳುಂ ಸ್ಯಂದನಾರೂಢರಾಗಿ ಪುರದಿಂ ಪೊಣಮೆಟ್ಟು || ೯೮

ನಿಲ್ಲದೆ ಮುನಿಸಿಂ ಸಾಹಸ

ಮಲ್ಲಂ ರಿಪುಬಲಮನಲೆಯಲೆಂದದಟಿಂದಂ |

ತಲ್ಲಣಿಸದ ಗಂಡಂ ಕೊಂ

ಕಿಲ್ಲದ ಕಲಿ ಕುಸಿಯದದಟನೂರ್ಜಿತತೇಜಂ ||

೯೯

ಬರುತ್ತುಂ ನದೀನಿಕರಂಗಳಂ ಕಳದು ಧೂರ್ತನಂತೆ ಮೇಲೆ
ಪಾಯ್ವ ಪುಲಿಗಳಿಂ ಪಿಸುಣನಂತೆ ಜಿನುಂಗುವ ನೋಣಗಳಿಂ ದುರ್ಜನ
ನಂತೆ ಕವಿವ ಸೀರ್ನಾಯ್ಕಳಿಂ ದಾಯಾದನಂತೆ ಮೇಲೆ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳಿಂ

ಕೂರ್ತ ತೊತ್ತಿನಂತೆ ಚಿತ್ತಮನೆಯದೇ ಸೀಳವ್ವ ಸೀರ್ಕರಡಿಗಳಿಂದ
 ದ್ಭುತಮಪ್ಪ ಭೀಮವನಮೆಂಬ ಪೇರಡವಿಯೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ತನಗಿದಿರಾಗಿ
 ಗಜಪತಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಪಾಯ್ತಂದ ಸಿಂಹಮಂ ಚಕ್ರಾಘಾತದಿ ಶಾರ್ದೂಲನಂ
 ಶರವೇಧದಿಂ ಮದಾಂಧಸಿಂಧುರಮಂ ಶರಸಂಧಾನದಿಂ ದೃಷ್ಟಿವಿಷಮಪ್ಪ
 ನಾಗರಂ ಧ್ವನಿಯೆಂಬ ಶರದಿಂದೊಡಿಸಿ ವಲ್ಲಭೆಗೆ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲ ಬಲೈಯಂ
 ತೋಡುತ್ತಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತ್ತಿಪ್ಪುದುಂ || ೧೦೦

ಅನಟ್ಟಚವಿಯೊಳೂರ್ವಂ

ಹೀನಗುಣಂ ಪಾಪಯುಕ್ತನವಿಚಾರಿ ಸದಾ |

ಸ್ತೇನವಿನೋದಂ ಚೋರಜ

ನಾನಂದಂ ಭೂಮಿಪಾಲನಪಗತಶೌಚಂ || ೧೦೧

ಸುವೇಗನೆಂಬಂ ದಾಯಾದರ್ ಬಲ್ಲಿದರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಂಡೊಡೆ
 ತದ್ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಳ್ಳರೆಲ್ಲರಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು || ೧೦೨

ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ರೂಪಂ

...ಮಾಡಿಟ್ಟು ಪಲವುಪ್ರವೃತ್ತವಳಯಿಂ |

ಮಾಣದೆ ಪ್ರಾಜಿಸಿ ನೆನೆದ

ಕ್ಷೋಣನ ಪದಪಂಕಜಂಗಳಂ ಚೋರೇಶಂ || ೧೦೩

ನಿಚ್ಚಲುಂ ಬಿಲ್ಲಂ ಶ್ರಮಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿ ಪ್ಪುದುಂ || ೧೦೪

ಕರಮೆಲ್ಲದೆ ಕೋದಂಡದೊ

ಳರಡಿಲ್ಲದೆ ಫಲು ಣಂಗಮಾತನೆ ಜಗದೊಳ್ |

ಪರಿಣತನೆನಿಸಿದನದಖಂ

ಗುರುಪದಭಕ್ತಂಗೆ ಸಾಧ್ಯಮೆಲ್ಲದುದುಂಟೇ || ೧೦೫

ಅಂತು, ಬಿಲ್ಲೊಳತಿಚಾಣನುಂ ಪ್ರವೀಣನುಮೆನಿಸಿದ ಸುವೇಗಂ
 ಪ್ರಮಾಥಿಮಹಾರಾಜನ ಕೆಲದೊಳಿರ್ಪ ಚಂದ್ರಲೇಖಿಯಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೀ
 ಟಂಗೆೊಂಡು, ಜ್ವರಮಾದರಂತೆ ದಾಹದಿಂ ಮೆತ್ತಿ, ಕಾಯ್ ಕಬ್ಬುನದಂತೆ

ಮೆಯ್ಕಾಯ್ದು, ಗಾಳಿಮುಟ್ಟಿದರಲೆಯಂತೆ ನಡುಗಿ, ಗ್ರಹಂಪಿಡಿದ ಮನು
ಷ್ಯನಂತೆ ಪರವಶನಾಗಿ, ಕೊಂತಗೊಂಡವನಂತೆ ಜೋಲ್ದು, ಬೇಸಗೆ
ಯೋಳ್ ಪಯಣಂಬೋಪನಂತೆ ಬೆಮೆತುರ್, ಬಿಸಿಲೊಳಿದ್ ಶಿಶುವಿನಂತೆ
ಕೊಱಗಿ, ಕಱು ಸತ್ತ ಪಶುವಿನಂತೆ ಮೆಱುಗಿ, ದಿವ್ಯಮಂ ಪಡಿದು
ಸೋಲಿವನಂತೆ ಕೊಱಗಿ, ಬೇಗೆವೋದ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಕಂದಿ, ನುಯ್ಗೊಟ್ಟ
ಪಟ್ಟಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಬೆದಱಿ, ಬೇತಾಳನಂ ಕಂಡ ಪಂದೆಯಂತೆ ಮೂರ್ಛೆ
ವೋಗಿ, ಬಲಮಿಲ್ಲದ ಕಾಳಗದಂತೆ ಕಗಮೆ ಸೋಲ್ತು, ಶೀತಳಮುಪ್ಪೆಡೆ
ಯೋಳ್ ಪಡಲುಂ ಗಾಳಿಗೆ ಮೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಲುಂ ಚಂದನಕರ್ಪುರಂಗಳಂ
ಮೇಲೊಟ್ಟಕೊಳಲುಂ ತಣ್ಣನಿರ್ಪ ನೀರಂ ಪೊಕ್ಕಿರಲುಂ ಮೇಲೆಱುಚೆ
ಕೊಳಲುಂ ಮನಮಾಗಿ ವಿರಹಾನಳನಿಂದಿರಲಾಱದೆ] ¹ || ೧೦೬

ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯುನ್ನ ತಿಯನಾರ್ಪೊಗರ್ ಬಗೆವೆಂದು ಕಾಮನಂ
ಬಲ್ಲದೆ ಕಾಮದೇವನಧಿದೇವತೆಯಲ್ಲದೆ ಕಾಮನಿರ್ಪ ಬೀ
ಡಲ್ಲದೆ ಕಾಮದೇವನ ಪತಾಕಿನಿಯಲ್ಲದೆ ಕಾಮನಾಡುವೆ
ಚ್ಚೆಲ್ಲದೆ ಕಾಮನೇಱುವ ಮದದ್ವಿಪಮಲ್ಲದೆ ಕಾಂತೆಯಲ್ಲಿವಳ್ || ೧೦೭

ಮನಸಿಜನಾರಡಿಕಾಱಂ

ಮುನಿಸಿಂದೀಕಾಂತೆಯೆಂಬ ಕೂರಲಗಿಂ ಗಿ |

ಱುನೆ ತೂಳ್ಬ ಬೇಗಮೆಱಿದಪ

ನೆನಗಿಂ ಸಾವೆಲ್ಲದುಱುವ ತೆಱನಂ ಕಾಣೆಂ ||

೧೦೮

1 ಎಂಬುದುವಾಮಾತಂ ಪ್ರಸಾಧಿಕುವಾರಂ ಕೇಳ್ವು ಸೈರಿಸಲುವಾಱದೆ
ಧೂಮಧ್ವಜನೆಂಬ ಯಕ್ಷಂ ಕೊಟ್ಟಂಜನಪ್ರಯೋಗದಿಂ ತಾನುಂ ನಲ್ಲಳುಂ ಅದೃಶ್ಯ
ರೂಪದಿಂ ಸ್ಕಂದನಮನೇಱಿ ಪುರದಿಂ ಪೊಱಿಮಾಟ್ಟು ಪೊಱಿವೊಳಲೊಳಂಜನ
ಪ್ರಯೋಗವುಂ ಬಿಸುಟು ಈರ್ವರಂ ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತರಾಗಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಮು
ನುಟ್ಟು ವಿನೋದದಿಂ ಭೀಮವನಮೆಂಬ ಪೇರಡವಿಯೋಳ್ ಬರ್ಪನಂ ಸುವೇಗನೆಂ
ಬೋರ್ಪ ಕ್ಷತ್ರಿಯಪುತ್ರಂ ಪಗೆವರ್ಗಂಜಿ ತದ್ವನಮುಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಳ್ಳನಾಯ್ಕನಾಗಿ
ಚಾಪವಿದ್ಯೆಯೋಳ್ ಗರ್ವಪರ್ವತಾರೂಢನಾಗಿದಾರ್ತಂ ಪ್ರಸಾಧಿಕುವಾರನ ಕೆಲದೊ
ಳಿದ್ ಚಂದ್ರಲೇಖಿಯುಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೆಟಂಗೆಂಡು (ಗೆ)

ನೆರವಿಲ್ಲದಿಹುವೆ ಕಪ್ಪಂ

ಸರೋಜಮುಖಿಯಾಕೆ ಯೆನ್ನಳಂ ಬಲ್ಲೆರವಂ |

ನಿರುತಂ ಪಡೆವೊಡೆ ಮಾಣನೆ

ಮರುಳಪ್ಪಂ ಮಕ್ಕಳಾದೊಡಂ ಮಾಣ್ಣಪನೇ ||

೧೦೯

ಬಿರುದನೆಂಬ ಮಾತು ಪೆಹಪಿಂಗಿದುದೊಳ್ಳಟನೆಂಬ ಮಾತು ನಿ
ಬ್ಬರಮುಡುಗಿತ್ತು ವೀರನೆನಿಸಗ್ಗದ ಮಾತದು ದೂರಮಾಯ್ತು ನಿ
ಪ್ಪುರನಿವನೆಂಬ ಮಾತು ತೊಜಿವಾದುದು ಪೆಂಪಿನ ಮಾತು ಕೆಟು ದೀ
ತರುಣಿಯ ಕಾಣ್ಕೆಯೊಳ್ ಭಯಮು ಮೋಹಮುಮಾದಪುದೆತ್ತವೋ
ಪೆನೋ || ೧೧೦

ಎಚ್‌ದಪುದೆತ್ತಿ ನೂಂಕಿದಪುದಿದೆಡೆಯಿಂ ಕಡಿಕೆಯ್ಬು ¹ ದರ್ಪದಿಂ
ತೊಲಗಿಪುದುವಿ ಬೇರ್ವಣಿದು ಕಿಲಿಸಿ ಕಾಡಿಪುದಟ್ಟ ಮುಟ್ಟಿ ಮಾ
ಮೌಲೆದಪುದೆನ್ನ ಚಿತ್ತಮನಗುವಿನೊಳೇಕೆಯ ಚೆಲ್ವು ರೂಪು ಸಂ
ಚಲನಯನಂ ಘನಸ್ತನಯುಗಂ ನುತಹಾವವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಂ || ೧೧೧

ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ವೊಪ್ಪಮ ²

ನೆಲ್ಲಿಯುಮಾಪಾದಮಸ್ತಕಂಬರೆಗಂ ತ |

ಳ್ವಲ್ಲದೆ ನೋಡೊಡೆ ಚೋದ್ಯಂ

ಚೆಲ್ಲಂ ಬೀಳುವವೊಲಿದು ವವಯವನಿತುಂ ||

೧೧೨

ಬಿರುದರೊಳಂತು ಕಾದಿ ಸೆಡೆದುಳ್ಳನೆ ³ ವೀರರೊಳಂತು ಕಾದಿ ಮೆ
ಯ್ಯುರಿಯನೆ ⁴ ಸೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕದಟರೊಳ್ ತೊಡದೊಯ್ಯನೆ ⁵ ಯುದ್ಧ
ದೊಳ್ ಮನಂ

ದಿರಿಯನೆ ಕಾಮನೆಂಬ ಖಳನೀಲಲಿತಾಂಗಿಯನೊತ್ತುಗೊಂಡು ಚೆ
ಚ್ಚರಮಿಸೆ ಪುಸ್ಪಬಾಣತತಿಗಳ್ಳದೆನಳ್ಳದೆನೋವೊ ಬೆರ್ಚೆದೆಂ || ೧೧೩

¹ ಕಡುಕೆಯ್ಬು (ಗ)

² ತಾಂಗಮನೊಪ್ಪಮ (ಕ. ಬ.)

³ ಉಳ್ಳನೆ (ಕ. ಬ.)

⁴ ಮುರಿಯನೆ (ಕ. ಬ.)

ತೊಡದಾರ್ಥನೆ (ಕ. ಬ.)

ಇವಳ ಕಟಾಕ್ಷಮೆನ್ನ ದೈಯನುರ್ಚಿಪುದೀಕೆಯ ರೂಪು ದಾಟಿಯೊಳ್
ಕವಿದಪುದೆತ್ತಲೀಸತಿಯ ಜವ್ವನಮೆನ್ನ ನಡತು ತಾಗಿ ಕಾ
ಡುವುದತಿಕೋಪದುಬ್ಬ ರದಿನೀಲಲಿತಾಂಗಿಯ ಗಾಡಿ ಸೊಕ್ಕು ¹ ಕಾ
ದುವ ಬಲುಬಂದಿಕಾಪನವೊಲಾಪಡಿಗೊಂಡಪುದೆನ್ನ ಚಿತ್ತಮಂ || ೧೧೪

ಪೋಗದೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಪೊಣರ್ಗಳದೆ...ತನ್ನ ಗಂಡನಿಂ
ಬಾಗಿರೆ ತೋಪಲೀಸತಿಯ ಮುಂದೆ ಮನೋಭವೆನ್ನ ನೆತ್ತಲುಂ
ತಾಗಿ ಕನಲ್ದ ಪುಷ್ಪಕರಸಂತತಿಯಿಂ ಬಿಡದೆಚ್ಚು ತಾಳುತ
ಟ್ಟಾಗೆ ತಗುಳ್ಳು ಕಾದಿದಪನಾವನನಾಂ ಶರಣೆಂದು ಕಾಣೆನೋ || ೧೧೫

ಕುರುಳ ಬೆಡಂಗುಮಂ ಮುಡಿಯ ಚೆಲ್ವುಮನಂಬುಜವಕ್ತ್ರದೊಳ್ಳು
ಮಂ

ಕೊರಲ ಸಮುನ್ನ ತಸ್ತನದ ² ತೋಳ ಕವುಂಕುಟ ³ ಬೆನ್ನ ಭಂಗಿವೆ
ತ್ತಿರವುಮನಣ್ಣ ಬಾಯ್ದೆಪಿಯ ಪುರ್ವಿನ ಮೂಗಿನ ಕಂಗಳು ⁴
ಬ್ಬರಿಸ ವಿಳಾಸದಂದಮುಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸೋಲದ ಗಂಡನಾವನೋ || ೧೧೬

ಎಂದು ತನ್ನೊಳ ನುಡಿದು ⁵ ||

೧೧೭

ಸುರರಾಜಂ ಬಂದು ಮೊರ್ಕೊಂಡೊಡಮಹಿಸತಿ ಬಂದಡ ಮೂಗಿದೊಡಂ
ಭಾ

ಸ್ವರನಣ್ಣಂ ಪೊಂಗಿ ಬಂದಾಂತೊಡಮವನಿಯೊಳ್ಳು ಕ್ಷಿತೀನಾಥರೆಲ್ಲಂ
ಭರದಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ವೀರಂಬೆರಸು ಪೊದೊಡಂ ಮಾಣಿನೀಕಾಂತೆ
ಯಂ ವಿ

ಸ್ತರದಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕೊಂದೀತನನವಯವದಿಂ ಭೋಗಿಪೆಂ ರಾಗ
ದಿಂದಂ || ೧೧೮

¹ ಪೊಕ್ಕು (ಗ)

² ಲಸದ್ಭುತಸ್ತನದ (ಗ)

³ ತೋಳಿನಕಾಂಕುಟ (ಗ)

⁴ ನೀಳ್ವಕಣ್ಣು (ಕ. ಬ.)

⁵ ಬಗೆದು (ಕ. ಬ.)

[ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಪ್ರಮಾಧಿಕುಮಾರನಂ ಕೊಲ್ವ ಕಜ್ಜ ಮನೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಪ್ರತಾಪಸರನಪ್ಪದಳುಂ ಪ್ರಮಾಧಿಕುಮಾರನೊರ್ವನೆಂದೆಳಸಿ
ತಾನೆತ್ತಲೊಲ್ಲದೆ ತನ್ನನಾಯಕನೊರ್ವನಂ ಕರೆದು ಬಟ್ಟೆವೋಪ ಬಡ
ವನಂ ಕೊಂಡು ಕೋಮಲತಾಲಲಿತಗಾತ್ರೆಯುಂ ವನಜನೇತ್ರೆಯುಮೆ
ಪ್ಪತನ ಪೆಂಡತಿಯುಮನಿಲ್ಲಿಗೆ ತದ್ರಥಂಜೆರಸು ತರ್ಪುದೆಂದು ಬೆಸನಂ
ಪೇಟ್ಟುದುಮವನಂತೆಗೆಯ್ವನೆಂದು ಬೆಸನಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟು
ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆವೆಂದು ತನ್ನ ಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಮಾಧಿ
ಕುಮಾರನನ್ನೆದಿ ತಾಗಿ] ¹ ||

೧೧೯

ನಿನಗೇಕೀತರಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ನಿನಗೇಕೀಸೌಂದರಾಕಾರೆ ಕಾ
ಮಿನಿಯಂ ಕಾಯದೆ ² ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗು ಪದಪಿಂದೀ ಕಾತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು
ಭೋಂ

ಕನೆ ನೀಂ ಪೋಗದೆ ನಿಂದೆಯಪ್ಪೊಡವುಂವಕ್ಕೊಂದಾದುರ್ ಬಿಲ್ಲಳ್ಳಹಾ
ಮುನಿಸಿಂದಂ ಶರವೃಷ್ಟಿಯಂ ಸುರಿವುದುಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ || ೧೨೦

ಜಿನಪಾದಾಂಬುಜಯುಗ್ಮಮಂ ನೆನೆದು ಬಿಲ್ಲಂ ಕೊಂಡು ಕೈಗಾಯದೊ
ರ್ವನೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿದ ವೈರಿಯಾಳನದಟಂ ಬಾಣಾಳಯಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮೆ
ಲ್ಲನೆ ವಿರಂ ನಗುತುಂ ಮನೋರಮೆಗೆ ತೋಪುತ್ತಿರ್ಪನಂ ಭೃತ್ಯನೊ
ರ್ವನಮೋಘಾಸ್ತ್ರನ ಬಾಣದಿಂ ಬರ್ದುಕಿ ಭೀತಾತ್ಮಂ ಮಹಾಭೀತಿ
ಯಿಂ || ೧೨೧

ಬಂದು ಸುವೇಗಂಗೆ [ನಾಯಕರ] ಭೃತ್ಯರ ಸಂವುಮಂ ಪ್ರಮಾಧಿ
ಕುಮಾರನ ವಿರಮುಮಂ ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ಯುದುಂ ಮುನಿದು ಕೋಪಾವೇ

¹ ಎಂದು ಪ್ರತಾಪಯಪ್ಪಾದಿತ್ಯಂ ತಾನೆತ್ತಲೊಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ನಾಯಕನೊರ್ವನ
ಕರೆದು ಬಟ್ಟೆವೋಪ ಬಡವನಾದುವಂ ರಥವೆಡೆಸನ್ನ ಳಿಗೆ ಕೊಂಕುಬಾ ಬಾರಲೊಲ್ಲಂ
ದೊಡಾತನಂ ಕೊಂದಾತನ ಪೆಂಡತಿಯನೊಡಗೊಂಡುಬಾಯೆಂದು ಬೆಸಸುವುದುಮಾತ
ನಂತೆ ಗೆಯ್ವನೆಂದು ತನ್ನ ಬಲಮೆಲ್ಲಮನೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿ (ಗ)

² ಸಾಯದೆ (ಕ. ಬ.)

ಶದಿಂ ನಾಯಕರೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದು ಬೆಟ್ಟಮಂ ಗುಂಗುರು ಕಾಡಿತ್ತೆಂಬ,
 ಗಜಮಂ ನರಿ ನುಂಗಿತ್ತೆಂಬ, ಸಿಂಹಮಂ ನಾಯ್ ಕೊಣಕಿತೆಂಬ, ಶರಭನ
 ನೆರಲೆ ಜೋಡಾಡಿಸಿತೆಂಬ, ಮಾತಿನಂತೆ ಬಟ್ಟವೋಪ ತಿರಿಕನೊರ್ವನೆನ್ನ
 ನಾಯಕನಂ ಕೊಂದು ಬಲಮೆಲ್ಲಮನಿಕ್ಕಿ ವೀರಕ್ಕೆ ತೊನೆದುದ್ಧತಂ
 ಮೆಟ್ಟಿ ಗಂಡಿಂಗಾನೆ ಪಿರಿಯನೆಂದಿದರ್ಪಂ ಗಡಮವನನೀಗಳ ನೀವಿನಿ
 ಬರುಂ ಪೋಗಿ ಕಾದಿ ದರ್ಪಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ಕೊಲಲ್ವೊಡ ಪಿಡಿದು ಕೋಡಗ
 ಗಟ್ಟುಗಟ್ಟು ಕೊಂಡೆನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನಿ [ಮಾತನನೆನ್ನ ಕಣ್ಣಣವಿನಮಾನೆ
 ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಕೊಂದು ದೆಸೆವಲಿಗೆಯ್ದು ಬಟಕಮಾತನ ಪೆಂಡತಿಯನರಸಿ
 ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳನೆಂದು ಬೆಸಸುವುದುಂ] ¹ ||

೧೦೦

ನೆರೆದು ಸಮಸ್ತತಸ್ಕರಗರ್ವಿನೊಳುರ್ವಿ ಕಡಂಗಿ ಪೆರ್ವಲಂ
 ಬೆರಸು ಮಹಾಸಮುದ್ರಮಿಳಯಂ ತಳರ್ವಂತೆ ಧರಿತ್ರಿ ಭಾರದಿಂ
 ಬಿರಿಯೆ ಧರಿತ್ರಿ ಮರ್ತ್ಯಮಯ ² ಮಾದವೊಲದ್ಭುತಮಾಗೆ ಕೋಪದಿಂ
 ದುರಿಯುತುಮುಕ್ಕಿ ಸೊಕ್ಕಿ ಕಡುಪಿಂ ತಳರ್ದತ್ತು ಪುಳಿಂದಸಾಧನಂ||

ಅಂತೆತ್ತಿ ಬಂದು ಪ್ರಮಾಢಿಕುಮಾರನ ರಥಮಂ ಮೂವಳಸಾಗೆ
 ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಪೋಗದಡ್ಡಂಬಿನ [ಕೂರಂಬಿನ ಕವಲಂಬಿನ] ಪಾಱುಂ
 ಬಳಯ ಕಕ್ಕಡೆಯ [ಮಿಟ್ಟೆಯ] ಮೊಟ್ಟೆಸರಲ ಬಲ್ಲರಿಯಂ ಸುರಿಯೆ ||

ಇದು ಪೆರ್ವಲಮಾನೊರ್ವನೆ

ಕದನಂ ಪಿರಿದಕ್ಕುಮೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಬೆಚ್ಚಿ |

ಲ್ಲದೆ ಕೋಪಮಿಲ್ಲದಿದರ್ಪಂ

ವಿದಿತಯಶಃಪ್ರಕರ ³ ನಮಳಚಾರುಚರಿತ್ರಂ ||

೧೦೧

ಅಂತಿದೊಯ್ಯನೆ ಲೀಲೆಯಿಂದನಿತುಬಾಣಕ್ಕಂ ಭರಂಗೆಯ್ದು ನಿ
 ಶ್ಚಿಂತಂ ಸಾಯಕವೊಂದನೆಚ್ಚ ನಿತುಮಂ ಬಿಲ್ಲಲೈಯಿಂ ಭೂಪನೋ

¹ ಎನೆ (ಗ) ² ಬಿರಿಯೆಯು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಮಯ (ಗ)

³ ಪ್ರವರ (ಕ. ಬ.)

ರಂತಲ್ಲಾಡೆ ತಗುಳ್ಳು ¹ ಖಂಡಿಸುವುದುಂ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಬಂದೆಗ್ಗಿನೊ
ಫಿಂತಿಂಗೋಡದೆ ಬಿಚಿ ² ಕಟ್ಟಿದಲಗಿಂ ಕಿತ್ತಣ್ಣಿನಿಂದಿರ್ಪುದುಂ || ೧೦೬

ಚಂದ್ರಲೇಖೆ ನಕ್ಕು ದೇವ ನಿನಗಿವೆರ್ ದೋರೆಯಲ್ಲ, ಇವರ ನಿನ್ನ
ಪ್ರತಾಪಮನಾರಯ್ಯಂದು ಸಿಂಹದ ನಾಯ ಕರಿಯ ನರಿಯ ಪುಲಿಯ
ಪುಲೆಯ ತೋಳನ ಕುಣಿಯ ಗರುಡನ ಪಾವಿನ ಬಲಾಬಲಂಗಳಂ
ಪೋಲ್ಕು [ಮಿವೆರ್ ತಮ್ಮ ಬಂದೆಗ್ಗಿನೊಳ್ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ತಮ್ಮಾಳ್ವನ
ಮೊಗಮಂ ಮಗುಳ್ಳು ಪೋಗಿ ನೋಡಲ್ ನಾಣ್ ದೇವರ ಬಾಣಾವಳಿಯೊಳ್
ಬಿರ್ದಕ್ಕಾಱಲ್ ಬಗೆದಪರ್ ; ಗೆಲ್ಲದ ಕಾಳಗದಿಂದೋಟಮೆ ಲೇಸೆಂಬುದು ;
ನರಿಯಂ ಬಡಿದೊಡೆ ಪೇಲ್ ಸುರಿಗುಮಲ್ಲದೆ ಲಾಭಮಿಲ್ಲದದುಕಾರಣದಿಂ
ದಿನಿಬರುಮಂ ಬಿಡದೆ ಕೊಂದು ಪಾಪಮಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ನಿದ್ರಾಬಾಣ
ದಿಂದಿನಿಬರ್ಗಂ ನಿದ್ರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸುಖದಿಂ ಪೋಪಮೆಂಬುದುಂ
ಪ್ರಮಾಢಿಕುಮಾರಂ ನಲ್ಲಳ ಮಾತಿಗಂ ಮನದ ಕಾರುಣ್ಯಬುದ್ಧಿಗಂ
ಮಿಚಿ ದರ್ಶನಶುದ್ಧಿ ಯೆಂದಖುದು || ೧೦೭

ಇನಿಯಳ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಮನದೆಗೊಂಡು ಮಹೀಶ್ವರನಾಗಳಲ್ಲಿ ನು
ಜ-ನರನಪಾಯದಿಂ ಕೊಲಲುಚಿಂತೆನಡರ್ತು (?) ವಿವೇಕದಿಂದೆ ಮೆ
ಲ್ಲನೆ ದಯೆ ಪುಟ್ಟು ನಿದ್ರೆಯನೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಬಾಣಮೊಂ
ದನೆ ತೆಗೆದಾರ್ದು ನಿಂದಿಸುವುದುಂ ರಿಪುಸೇನೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿದ್ರೆಯಿಂ || ೧೦೮

ಬಡಿಕೊಂಡ ನೆಲ್ಲಿಯಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ವುದುಂ] ³ ಅವರಪಜಯ
ಮಂ ಸುವೇಗಂ ಕೇಳ್ವುಕ್ಕುಡಿಸಿ, ⁴ ನೆಲನಂ ಪೊಯ್ದು ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ
ತನ್ನ ಮುಂದಣ ನರಕಗಮನಮಂ ತೋರ್ಪಂತೆ ಕಂಪಿಸುವ ಮೆಯ್ಯುಂ
ಕೆಚ್ಚ ನಾದ ಕಣ್ಣುಂ ಬೆಚ್ಚ ನಾದ ತನುವುಂ ಉರಿವೆರ್ದೆಯುಂ ಬೆರಸಗು
ವಾರ್ಗೆ ಮಸಗಿದ ಸಿಂಹದಂತಿರ್ದ ಸುವೇಗಂಗೆ ಪ್ರಧಾನ [ರುಂ ಬುದ್ಧಿ

¹ ರಘಂತಾಡದೆ ತಳರ್ದು (ಗ) ² ಮಿಂತಣ್ಣೀಗದೆ ಪರ್ಚಿ (ಕ. ಖ.)

³ ಮಿವರಂ ಕೊಲಲ್ವೇಡೆ:ಬುದುಂ ನಿದ್ರಾಬಾಣದಿಂದಿವರ್ಗೆ ನಿದ್ರೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಪೋಪುದುಂ (ಗ) ⁴ ಕೇಳ್ವು (ಗ) ಕೇಳ್ವುಕ್ಕುರಿ (ಕ. ಖ.)

ವಂತರುಂ ಚಾತುರ್ಯಮಪ್ಪವರುಂ ದೀರ್ಘಶರೀರಿಗಳುಂ ಕಾರ್ಯವೇದಿ
ಗಳಪ್ಪವರುಮಿಂತೆಂದು ಪೇರ್ಚಿರ್] ¹ ||

೧೦೯

ಸೆರಗಂ ಪಾರದೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರನಿಂದಾಟೆಂದು ಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ಭಾ
ಸ್ಕರತೇಜಂ ಕಲಿಯಾಗಿ ಪೋಗದೆ ಭರಂಗೈದ್ದರ್ದನೆಂದಂದು ನಿ
ಪ್ಪು ರವೀರತ್ಯಮನಾರ್ಪ ನಣ್ಣನದಟಂ ಶೌರ್ಯತ್ಯಮಂ ಪೆಂಪನು
ವರೆಯೋಳ್ ಬಣ್ಣಿ ಪನಾವನಾತನಿದಿರೋಳ್ ನಿಂದಾಂತು ಮೆಯ್ಯಾ ವರಾರ್ ² ||

ನೆರಮಿಲ್ಲೊರ್ವನೆ ದಿವ್ಯಕಾಮಿನಿಯನೀ ರೌದ್ರಾಟವೀಮಧ್ಯದೊಳ್
ಭರದಿಂದೊಯ್ ಪನೆಂದೊಡಾತನಳವಂ ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಧೈರ್ಯಮಂ
ಬಿರುದಂ ಬಣ್ಣಿ ಪನಾವನೇಚದತನಂಗೈಯಾ ತನಂ ಕೊಂದು ಸೌಂ
ದರಿಯೋಳ್ ಕೊಡುವೆನೆಂಬುದೆಗ್ಗು ಮರುಳೇ ನೀಳಕ್ಕದೇಂವೊಣ್ಣನೇ ||

ಪರವೆಣ್ಣೊಳ್ಳಿದಳಂದು ಕೂರ್ತು ಸೆಜೆಯಿಟ್ಟಾರಂದೊಡಂ ಮೋದೊ
ವರುಮಂ ಕಾಣಿಕೆಗೊಳ್ಳದುಕ್ಕಿ ³ ಬಲಮಂ ನಚ್ಚಿದ್ ಲಂಕೇಶನಾ
ದೊರೆಯಂ ನಾಯವೊಲಣ್ಣುಗೆಟ್ಟು ಮಡಿದಂ ತಾನೆಂದೊಡಾಡಾಗಿ ಸಾ
ಯರೆ ದೂರಿಂಗಡೆಯಾಗಿ ಬೇಯರೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಗಾಸೆಗೆಯ್ದಿರ್ಪವರ್ || ೧೨೦

ಪರವಧುಪೆನ್ನದಗ್ಗಿಜೆಗೆ ಸೋಲ್ತು ಸುಯೋಧನನನ್ನನುಂ ಮಹೀ
ಧರನಿಭಧೈರ್ಯನಪ್ಪ ವಿಭುವಪ್ಪ ಮಹಾಗುಣಿಯಪ್ಪ ಭೀಮನಿಂ
ದರಿಯವೊಲಟ್ಟ ತೊಳ್ಳ ⁴ ಗದೆಯಿಂ ನೆಜಿ ವೋದಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ತನಾ
ದೊರೆಯನುಮಂದೊಡಾರಚಿಯರನ್ನರ ಪೆಂಡತಿಗಾಸೆವಟ್ಟವರ್ || ೧೨೨

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ನೋಟಮಂ ಜವನ ಕಾಟಮೆ
ನ್ನದೆ, ಪೆಹರ ಪೆಂಡಿರ ಚೆಲ್ವುಮಂ ಸೂಲಮೆನ್ನದೆ ⁵, ಲೋಗರ ಭಾರ್ಯಾ
ಯರ ವಿಳಾಸಮಂ ಮೈತ್ಯುಪಿನ ಕಯ್ಯ ಪಾಶಮೆಂದೆನ್ನದೆ, ಅನ್ಯಾಂಗ

1 ರಂತೆಂದರ್ (ಗ) 2 ಮೇಗೆಯ್ಯರೋ (ಗ)

3 ಕಾಣಿಕೆಗೊಳ್ಳದುಕ್ಕಿ (ಕ. ಬ.) 4 ತೊಳ್ಳ (ಗ)

5 ಕಾಯ್ದಂತಕನ ಮನದಲಗಿಂದೆನ್ನದೆ (ಕ. ಬ.)

ನೆಯರ ರೂಪಂ ಪಾಪದ ಬಟ್ಟೆಯೆನ್ನದೆ, ಮೊಚ್ಚಿ ನಚ್ಚಿ ಕೂಡುವ
ಬಯಕೆಯನುಳ್ಳತಂ ಸಖಿಯನೇಖಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಜ್ಯ, ಕರಡಿಗಿದಿರಾಗಿ
ಪುಯ್ಯಲಿಡುವ, ಪುಲಿಯ ಮುಂದೆ ಪಟ್ಟರ್ಪ, ಪಸಿದ ರಕ್ತಸಿಯಂ ಕೆಳ
ಗೊಳ್ಳವ, ಸಿಂಗದ ವಿಸಾಸೆಯಂ ಕೀಳ್ವ, ಶರಭಮಂ ಪಿಡಿದೇಡುವ, ನೃಪರ
ಮಂಡೆಯಂ ಪೊಯ್ಯ, ಮಸೆದ ಸುರಗಿಯಂ ನುಂಗುವ, ¹ ಕಿಚ್ಚಂ
ಪುಗುವ, ಪಾವಿನ ಬಾಯೊಳ್ ಕೈಯನಿಡುವ, ಪರಿವ ಬಂಡಿಗೆ ಕಾಲಂ
ನೀಡುವ, ಸುಣ್ಣಮಂ ಬಳಿದೆ ತಿಂಬೆಗ್ಗನಂ ಪೋಲ್ಕುಮಿಂತು || ೧೩೪

ಪರಕಾಂತಾನಿಕರಕ್ಕೆ ಸೋಲ್ಪು ಮನಮಂ ಸಂತಯ್ಸಲೇನಾಡುದು
ಬರದಿಂದುಬ್ಬ ರಮಾಗೆ ಕೂಡಿ ಪಿರಿದಾಟಂದೆತ್ತಿನೊಳ್ಳಾಡಿ ಮೇ
ಣ್ವಿರಿದುಂ ನಿಗ್ರಹದಿಂದೆ ದಂಡಿಸಿ ಮಹಾದುಃಖತ್ವಮಂ ಮಾಡಿ ಮೇಣ
ಧರಣೀಶರ ಕೊಲೆ ಸತ್ತು ಮತ್ತೆ ನರಕಂಬೊಕ್ಕಿರ್ಪರಾಪಾತಕರ್ || ೧೩೫

ಪರವಧುಗಾಸೆಗೆಯ್ಯ ನರನುಂ ಕುಲವೆಂಡಿರನೊಲ್ಲದಿರ್ಪ ನಿ
ಷ್ಕರನುಮುದಾರನಲ್ಲದರಸುಂ ನೆರೆಯಂ ಪಗೆಗೊಳ್ಳ ಗಾಂಪನುಂ
ಗುರುವನವಜೆಗೆಯ್ಯ ರುಷಿಯುಂ ² ಪದಪಿಲ್ಲದ ದಾನಿಯುಂ ಜಿನೇ
ಶ್ವರಪದಸೇವೆಯಿಲ್ಲದವನುಂ ನೆಜ್ಜಿ ರಂಜಿಸಲಾಟರುರ್ವಿಯೊಳ್ || ೧೩೬

ಪರವಧುಗಾಸೆಗೆಯ್ದು ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಪರತ್ರೆಯನೊಕ್ಕು ಕಂಡರೆ
ಲ್ಲರುಮೆಜೆಯಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಮುನಿದೋವದೆ ಪೊಯ್ದು ಕರ್ವೆಗೊಂಡು ನಿ
ಷ್ಕರುಣದಿನೊತ್ತಿ ಮೆಟ್ಟಿ ತಲೆಯಂ ಕಡಿದಾಕೆಯ ಮೂಗನೊಳ್ಳತಾ
ಗಿರೆ ನಡುಬೀದಿಯೊಳ್ ಪಲರಮುಂದರಿವೊಂದಪಮಾನವೊಳ್ಳತೇ || ೧೩೭

ಪರವಧುಗೋತ ದುರ್ಜನನನಾಗಳ ಕೊಂದು ಧರಿತ್ರಿ ನೋಡೆ ಪಾ
ದರಿಗಿಯ ಮೂಗನಾಗಳರಿದಾತನ ಮುಂಡೆಯನಾಗಳಾಕೆಗಾ
ಭರಣಮದೆಂದು ಕಟ್ಟಿ ನೆಜ್ಜಿ ಬೀದಿಗಳೊಳ್ ಪಲರಾರ್ದು ಡಂಗುರಂ
ಬೆರಸು ತೊಪ್ಪ ಕಪ್ಪತೆಯ ಪೇಡಿದೆ ಮುಂದಣ ದುರ್ಗತಿತ್ವಮಂ ||

¹ ಬೈಕೆಯನುಳ್ಳ (ಗ)

² ಶಿಶುವು (ಗ)

ಪರವಧುಗೋತು ಕೂಡಲೆಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಿ ಕನಲ್ದ ಜೋಲ್ದ ಕೊ
ಕ್ಕರಿಸಿ ಪೆಟಗೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಮನೆಗೋಗಿ ¹ ಮಹಾಮೆಣುಕಕ್ಕೆ ಭೂವಿ
ಯೋಳ

ಪೊರಳುತುಮಿದುರ್ ನೀರಡಿಸಿ ಬಾಯ್ ಪೊಗೆಪೋಗೆ ನಿರರ್ಥಕತ್ವದಿಂ
ದುರಿಯುತುಮಿರ್ಪ ತನ್ನರ್ದೆಯ ದಾಹಮೆ ಪೇಟದೆ ಪೊಲ್ಲದೆಂಬುದಂ ||

ಮಾವಿನ ಪಣ ನೊಲ್ಲದೆ ಬೇವಿನ ಪಣಂ ತಿಂಬಂತೆ, ನಿರ್ಮಲ
ಮೆಪ್ಪ ನೀರಂ ಕುಡಿಯದೆ ಕೆಸಲ ನೀರಂ ಕುಡಿವಂತೆ, ಹಂಸೆಯ ಪಾಸ
ನೊಲ್ಲದೆ ಮುಳ್ಳನೇಲೆ ಪಡುವಂತೆ, ಬಟ್ಟೆಯೊಳೆ ಪೋಗದೆ ಕಾಡಂ ಪುಗು
ವಂತೆ, ಕಣಿವಾವಂ ಪೊರೆಯದೆ ಗೊಡ್ಡಂ ಪೊರೆವಂತೆ, ತೋಂಟಕ್ಕೆ ನೀರ
ನೆತ್ತದೆ ಬೀದಿಗೆ ² ನೀರನೆತ್ತವಂತೆ, ಮನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ³ ಶ್ರುತಾನದೊಳ
ಪ್ಪಂತೆ, ಬಾವಿಯಂ ಪೂಜ್ಜಿ ಬೆಟ್ಟಮನಗಟ್ಟಂತೆ, ಮಗನಂ ತೋಡು
ಕಳ್ಳನನೊಳಕೊಳ್ಳಂತೆ, ನೀರೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ನಾರಂ ಕೊಳ್ಳಂತೆ,
ತೆಂಗಿನ ಮರನಂ ಕಡಿದು ಸಾನೆಗೆ ಬೇಲಿಯನಿಕ್ಕುವಂತೆ, ಕಳವೆಯ
ನೊಕ್ಕು ಮಳಲಂ ಕೊಳ್ಳಂತೆ, ಮಾಣಿಕಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಗುರುಗುಂಜಿಯಂ
ಪಿಡಿವಂತೆ, ಕರ್ಪುರಮನೊಲ್ಲದೆ ಪಗಿನಂ ಕೊಳ್ಳಂತೆ, ಸಿರಿಯನೊಲ್ಲದೆ
ತಿರಿದುಂಬಂತೆ, ಮಾನಿಸವಾಳಿಸಿ ನಂಜಂ ಕುಡಿವಂತೆ, ಸಸ್ಯಕ್ಷಯ
ಮುಮಂ ⁴ ಸುಖಮುಮಂ ಪುತ್ರಲಾಭಮುಮನೀವ ಕುಲಾಂಗನೆಯ
ನೊಲ್ಲದೆ ಪರಪೀಡೆಯುಮಂ ಮನೋದುಃಖಮುಮಂ ಬಹುಕ್ಲೇಶ
ಮುಮಂ ಕೀರ್ತಿಯುಂವುಮಂ ಧರ್ಮಹ್ವಯಮುಮಂ ನರಕದ ಮಹಾ
ದುಃಖಮುಮಂ ಮಾಪ್ಪ ಪರಾಂಗನೆಗಳಿವುಮು ಕಜ್ಜಮೆಲ್ಲೆಂದು ⁵
ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ ನುಡಿವುದುಂ ||

೧೪೦

ಅವರ ವಚನಂಗಳಂ ಕೇ

ಳ್ಳವಧಾರಿಸಿ ಪೊಲ್ಲದೆಂಬ ಬಗೆಯಿಲ್ಲದ ಲೋ |

¹ ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ 'ಮನೆಗೋಗಿ' ಎಂದೇ ಇದೆ.

² ಬಿದಿಗೆ (ಗ)

³ ಸುಟ್ಟು (ಕ. ಬ.)

⁴ ಸಂಪತ್ತುಮಂ (ಕ. ಬ.)

⁵ ಬ. ದ್ವಿಯಲ್ಲೆಂದು (ಗ)

ಕವಿರುದ್ಧ ಮೆಪ್ಪ ಕಜ್ಜ ಮ

ನವೆಯವದಿಂದೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಮಾಣದೆ ಚಲದಿಂ ||

೧೪೧

ಮುನ್ನಿನ ನಾಯಕರ್ ಮಡಿದರೆಂಬುದನೊಯ್ಯನೆ ಕೇಳ್ವ ಭೀತಿಯಿಂ
ದನ್ನಡುಗುತ್ತಮುಳ್ಳಳುಕಿ ಕಾದುನೆ ಬುದ್ಧಿಯನೊಲ್ಲದಂತುಮಿಂ ¹
ತುನ್ನೆಣಿ ಲೋಗರಂಗನೆಗೆ ಸೋಲದಿರೆಂದೆನಗೆಯ್ದ ಧರ್ಮಮಂ
ಸನ್ನುತಮಾಗಿ ಪೇಜ್ಜುವರಣಿವೆಂ ಗಳ ನಿಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮಂಗಳಂ ||೧೪೨

ನಾಯ ಬಾಲಮಂ ಪಿಡಿದು ತೊಜೆಯಂ ಪಾಯ್ವಂತೆ ನಿಮ್ಮ
ಬಲಮಂ ಪಿಡಿದು ಕಾದಿ ವಿಳಾಸವತಿಯನೆನೆಗೆ ಮೊಡಲಿದರ್ ಗಾವಿನಲ್ಲಿನೆನ್ನ
ಭುಜಬಲಮೆ ಸಾಲ್ಕುಂ ಪಂದೆತನದಿಂದೆನ್ನೊಡನೆ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬರಲೊಲ್ಲಿ
ರಪ್ಪೊಡ್ಡಿಯೆ ಮೊಣ್ಣು ಸಿರದಿರ್ಪದಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಡ್ ² ಧರ್ಮಶ್ರವ
ಣಮಂ ಪೇಜ್ಜುವೇಡೆಂಬುದುಂ ಪ್ರಧಾನರ್ ಸುವೇಗನ ಮನದ ತೀವ್ರತೆಯಂ
ಕಂಡು ತನ್ನೊಳಂತೆಂದರ್ || ೧೪೩

ದಿನಪತಿಗುಪ್ತ ಮೆಂಬುರುಹವೈರಿಗೆ ಶೀತಳಮೆಬ್ಬಿ ಗುಪ್ತನೀರಿ
ವನಿತೆಗೆ ಮೊಯವೃತ್ತಿ ³ ಘಣಿಗುಗ್ರವಿಷಂ ಸಹಜಂಗಳಂತು ಮೇ
ದಿನಿಯೊಳಗಂತೆ ದುರ್ಮತಿಯುಮುದ್ಧತಿಯುಂ ಪುರುಳ್ಗಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಮುಂ
ಮುನಿಸುಸುಪಾಯಚಿಂತೆಗಳುಮಿಂ ಸಹಜಂ ಕುನಯರ್ಗೆ ಲೋಕ
ದೊಳ್ || ೧೪೪

ಪಾಪದೊಳಾದ ಚಿಂತೆಯುಂ ಕೊಲೆಯೊಳಾದ ರಾಗಮುಂ ಸದ್ಧ
ರ್ಮದೊಳಾದ ಮುನಿಸುಂ ಪರಸ್ತ್ರೀಯೊಳಾದ ಕೂರ್ಮಯುಂ ಬೆಸ
ನಿಗಳೊಳಾದ ಕೂಟಮುಂ ಕಳವಿನೊಳಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಪುಸಿಯೊ
ಳಾದ ಜಾಣುಂ ಪರಪೀಡೆಯೊಳಾದ ಪ್ರವೀಣತ್ವಮುಂ ⁴ ಸಾಧುಗಳೊ
ಳಾದ ದುರ್ಮಚನಮುಂ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಾದ ಮೋಹಮುಂ ದ್ರವ್ಯದೊ

¹ ಬುದ್ಧಿಯನೆಯ್ದೊಲ್ಲದಂ (ಗ)

² ಕೂಳ್ (ಗ) ³ ಮಾಯವೃತ್ತಿ (ಕ. ಒ.)

⁴ ಚತುಃ ಕಷಾಯದೊಳಾದ ಪೆರ್ಚುಗೆಯುಂ (ಗ)

ಳಾದ ಕಡುಲೋಭಮುಂ ನಿರ್ದೋಷಪರಮಾತ್ಮನೊಳಾದ ದೂಷಣೆ
ಯುಂ ಸದ್ಧಾನದೊಳಾದಾಲಸ್ಯಮುಂ ಕುತ್ಸಿತದಾನದೊಳಾದ ಪೆಚು
ಗೆಯುಂ ¹ ನರಕಂಬುಗಲ್ವೇಡಿದ್ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಹಜಮದಂ ಮೂಣಿಸು
ವೆನೆಂಬುದು ಸರ್ವಜಂಗಳಂ ಬಾರದದುಕಾರಣದಿಂ ನರಕಂಬುಗಲ್ವೇಡಿ
ದಂಗೆ ಪರವೆಣ್ಣೊಳಾದ ಪ್ರೀತಿ ಪೋಗಲಣಿಯದು [“ದುರಾಗ್ರಹಸ್ಯ
ಹಿತೋಪದೇಶೋ ಬಧಿರಸ್ಯಾಗ್ರತೋ ಗಾನಮಿವ” ಎಂಬ ನೀತಿ
ಯುಂಟೇ] ತಂಗಾವೇನೆಂದೊಡಂ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕೀಟಕ್ಕುಮಲ್ಲದೀತಂ
ಕೇಳ್ವನಲ್ಲ ನಾಮಿನ್ನು ಸಿರದಿರ್ಪಮೆಂದು ಪ್ರಧಾನರುಸಿರದಿರ್ಪದಂ ಸುವೇ
ಗಂ ವೇಗಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಡೆದು || ೧೪೫

ಪೋಗದಿರೆಂದು ತಾಗಿ ರಥಮಂ ಸೆಡೆದುಳ್ಳದೆ ಪತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಚೆ
ಲ್ವಾಗಿರೆ ತನ್ಮ ಚಾಪದ ಪರಿಶ್ರಮಮಂ ನೆಜೆ ತೋರ್ಪೆನೆಂದು ಧ
ನ್ಯಾಗಮವೇದಿಯಂ ಜಿನಪದಾಂಬುಜಭೃಂಗನನಗಳತ್ಯಗು
ರ್ವಾಗೆ ಕುಕಿಲ್ದ ಕಾರ ಸರಿವೋಲೆ ² ಸುರಿದಂ ಶರಸಂಕುಲಂಗಳಂ ||

ಸರಳ ಸರಿಯಂ ನಿಕ್ಕಪ್ಪಂ

ಸುರಿವುದುಮಪರಿಮಿತವಾಗೆ ಭಯಮಿಲ್ಲದೆ ರೈಂ |

ಕರಿಸಿ ರಿಪುಸೇನೆ ಬಾಣೋ

ತ್ಕರದಿಂ ಕಯ್ಯಾಯದನಿತುಮಂ ಖಂಡಿಸಿದಂ ||

೧೪೬

ಎಡೆಯೊಳ್ ಬಾಣಾವಳಿಯಂ

ಕಡಿವುದುಮವನಾರ್ದು ಮತ್ತೆ ಸಾಯಕಚಯಮಂ |

ಬಿಡುವುದು ಮಹಿಪನ ರಥಮಾ

ಗಡೆ ಸರಳಂ ಬಿದಿರ ಪೊದಣಿನಂತಾಯ್ತಿಸಿಸುಂ ||

೧೪೭

ಅನಿತುಂ ಸಾಯಕತತಿಯಂ

ಮನುಜೇಂದ್ರಂ ನೋಡಿ ನಕ್ಕು ³ ಮತ್ತೊಂದಂಬಿಂ |

¹ ಹರ್ಷತ್ವಮುಂ (ಗ)

² ಕಾಡ್ನರಿವೋಲೆ (ಗ)

³ ಬೇಗ (ಕ. ಬ.)

ದನಿತುಮನರಿಸೈನ್ಯಂ ಭೋಂ

ಕನೆ ಮನದೊಳ್ ಜಙ್ಗಯೆ ಕುಸಿಯೆ ತತ್ತಡಿದಱಿದಂ || ೧೪೯

ತಱುವುದುಮಾತಂ ಮಲಮಲ

ಮೆಱುಗಿ ಮಹಾಕೋಪದಿಂ ಶರಾವಳಿಯಂ ಮೆ |

ತ್ತಱಿಯಟ್ಟ ಬೇಗಮಿಸುವುದು

ಮೆಱಿದುಂಬಿಗಳಂತೆ ಮೇಗೆ ನೆಗೆದೊಬ್ಬಳಯಿಂ || ೧೫೦

ಬರುತಿರ್ಪ ಬಾಣಮಂ ಸೌಂ

ದರರೂಪಂ ಕಂಡು ಬಾಣವೊಂದಱಿನವನಂ |

ತರದೊಳ್ ನಿರಿಸುವುದುಂ ವಿ

ಸ್ತರದಿಂ ರಮಣೀಯಮಾಯ್ತು ಪೀಲಿಯ ತಪವೋಲೆ || ೧೫೧

ಅಂತಂಬರದೊಳ್ ನಿಂದಂ

ಬಂ ತಡೆಯದೆ ಕಂಡು ಕೋಪದೊದವಿಂದಾಕ |

ಣಾಂತಂಬರೆಗಂ ತೆಗೆದಿಸೆ

ಸಂತತನೊಡನೊಡನೆ ಮೇಗಣಿಂ ಬರ್ಪಂಬಂ || ೧೫೨

ವೆಸುಧೀಶಂ ಕಂಡು ಬಾಣಾವಳಿಯೊಳನಿತುಮಂ ತತ್ಕ್ಷಣಂ ಕೋಪದಿಂ
ಖಂ

ಡಿಸೆ ಭೂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಿದಿರ್ದಲಗುಗಱಿಚಯಂ ಕೋಲ್ಗಳಂಭೋಧಿ
ಯಂ ರಂ

ಜೆಸೆ ನೀಲಾದ್ರಿದ್ರಮಂ ದುರ್ಗಮನನುನಯದಿಂ ಪೋಲೆ ತತ್ಸ್ಯಂದನಂ
ಭಾ

ವಿಸಿ ನೋಟ್ಟಂದೊಪ್ಪಿ ಲಂಕಾಪುರದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಸೂಱಿಗೊಂಡಂತಿ
ರಕ್ಕುಂ || ೧೫೩

ಅಂತು ಪೋಗದೆಯಿಸೆ ಉಕ್ಕುಕ್ಕಂ ¹ ತಾಗುವಂತೆ ತಾಗಿ ಸೆರಗು
ಗೆಯ್ಯದೆ ಕಾದುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ ಪ್ರಮಾಧಿಕುಮಾರನ ಕಯ್ಯಂಬುಗಳರಡು

ಋಯೆ ¹ ಮತ್ತೆಲ್ಲಂ ತವುವುದುಂ ಚಂದ್ರಲೇಖೆ ಕಂಡು ಬೆಣಗಾಗಿ ಪಲ್ಲಿಲ್ಲದ
ಪುಲಿಯುಂ ನಖಮಿಲ್ಲದ ಸಿಂಹಮುಮೆನಿತುಬಲ್ಲಿತಾದೊಡಮೇಗೆಯ್ಯುದು
ಈತನಪ್ಪೊಡೆ ಬಲ್ಲಿದಂ ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿಯುಂ ಕೈದುವಿಲ್ಲದೇಗೆಯ್ಯುಂ ² ಸಾವು
ನಿಶ್ಚಯಮಾಯ್ತೆಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತೆಯಾಗಿ || ೧೫೪

ಪತಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರತ್ರೇಗೆಟ್ಟು ಕುಲಮಂ ಕಿತ್ತಿಕ್ಕಿ ನಾಯಾಗಿ ದು
ರ್ಮತಿಯುಂ ದುರ್ಜನದೊಳ್ ದುರಾಚರಿತರೊಳ್ ನಿರ್ಧರ್ಮರೊಳ್
ಕೂಡಿ ಸ

ನೃತಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪತಿವ್ರತಾಗುಣಮನೊಕ್ಕಾನಂದದಿಂದಿರ್ಪ ಸಂ
ಸೃತಿಸೌಖ್ಯೋನ್ನತಿಯುಂ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಂ ಸಾವೇಂ ಕರಂ ಪೊಲ್ಲ
ದೋ || ೧೫೫

ಉರಿಯೊಳ್ ತಂದಿಕ್ಕಿ ಕಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯನೆಜಿದರಿದಿಡಾಡಿ ಖಂಡಂಗಳಂ ಸಿಂ
ಧುರದಿಂ ನುರ್ಗಾಗೆ ಕಾಲ್ಚೆಮುಖಿಯೆ ತುಳಸಿ ಕೊಂತಂಗಳಂ ಕುತ್ತಿ
ಶಸ್ತ್ರೋ

ತ್ಕರದಿಂ ಫೀಱುಟ್ಟು ಖೈರದಖಿದು ಕಡಿದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರಂಗಳಿಂ ನಿ
ಷ್ಕರದುಃಖವ್ರಾತದಿಂ ದಂಡಿಸುವ ನರಕಜಗೋವೊ ಮೆಯ್ಯೊಡ್ಡಲಾ
ಜಿಂ || ೧೫೬

ನರಿ ನಾಯ್ ಬೆಕ್ಕೋಂತಿ ಮಿರ್ ಪೇ ನೊಣಮುಡು ಕರಿ ಪೆರ್ಬಾವು
ಪಾರಾವತಂ ವಾ
ನರನೆತ್ತಾಡಂಚೆ ಸಿಂಹಂ ಕರಡಿ ಮಹಿಷಿ ಪೆರ್ವಿನಜಂ ಕೋಣ
ಗಾರ್ದಂ

ಶರಭಂ ಸಾರಂಗಮಶ್ವಂ ಪಶು ಪುಲಿಯಿಲಿ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಕಾಡ್ಕೋಯಿಂ
ಬೀ

ತಿರಿಕವ್ರಾತಂಗಳೊಳ್ ಸಂಭವಿಸಿ ದುರಿತದಿಂ ದುಃಖಮಂ ಪೇಟಲಾಜಿಂ ||

ಲಲಿತ¹ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣಮನುವಿಸೆ ಕಾಂತನೊಳಾದ ಭಕ್ತಿಯಂ
ನಿಲಿಸಿ ಪೊದ್ದಿ ದುಃಖಮುಮನಾರ್ಪಮುಮಂ ಕಡುನೋವುಮಂ ಮಹೀ
ವಳಯದೊಳಾಂತು ಬಿಬ್ಬಳಿಸದಂಜದೆ ನೋಡ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಗ
ಗ್ಗಳಕೆಗೆ ಮುಖ್ಯರಾದರದಖಂ ಗುಣಮುಳ್ಳರೆ ಪೂಜ್ಯರಲ್ಲರೇ || ೧೫೮

ಎಂದು ಮುನ್ನಿನ ಮಹಾಗುಣವೆಂತರಪ್ಪರ ಕಥಾಂತರಂಗಳಂ
ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರವಾಧಿಕುಮಾರನಿಂ ಮುನ್ನೆನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣಕ್ಕಂ ದರ್ಶ
ನಕ್ಕಂ ಹಾನಿಯಾಗಲೀಯದೆ ಸಾವೆನೆಂದು ಶರೀರಮಂ ತೊಟ್ಟಿದು ಧರ್ಮ
ಧ್ಯಾನದಿಂ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ [ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳಂ] ಹೃತ್ಯಮಲದೊಳೆ
ತಾಳ್ದಿ ಪಂಚನಮಸ್ಯಾರಂಗಳನೊಡುತ್ತಂ ಬರ್ಪಂ [ಬಿ] ಗಿದಿರಾಗಿ
ರಥದಿಂ ಪೊಪಮಟ್ಟು ನಿಂದಿರ್ಪುದುಂ ಸುವೇಗಂ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯ
ಸರ್ವಾಂಗಮಂ ಕಂಡು || ೧೫೯

ಕೀಲಿಸಿದಂತಿರೆ ನಯನಂ

ಬಾಲೆಯ ಲಲಿತಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಟ್ಟರೆ ಮತಿಗೆ |

ಟ್ಟಾಲಾಪಮಿಲ್ಲದಖಿಯದೆ

ಕಾಳಗದೊಳೆ ಕೂವೆ² ಕಂಭದಂತಿರೆ ನಿಂದಂ || ೧೬೦

ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ ಪ್ರವಾಧಿಕುಮಾರನೆಡೆವೆತ್ತು ಕೂರಂಬೊಂದಂ³
ತೊಟ್ಟು ತೀವಿ ತೆಗೆದಿಸುವುದುಂ || ೧೬೧

ತಲೆ ಪಖಿದು ಜೋಲ್ಲು ತೊಪ್ಪನೆ

ನಲದೊಳೆ ತನು ಬೀಡೆ ಸತ್ತು ಪರವನಿತೆಗೆ ಸೋ |

ಲ್ತುಳಿದ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂ

ಮಲಿನಮನಂ ಜವನ ದಾಡೆಗಂದೊಳಗಾದಂ⁴ || ೧೬೨

1 ಸುಳಿಸಿ (ಕ. ಖ.) 2 ಕೂವೆ (ಕ. ಖ.)

3 ಪ್ರವಾಧಿಕುಮಾರನಂಬೊಂದಂ (ಗ)

4 ಹೀನಮನಂ ಕೀಘ್ರಮಿರದೆ ನರಕಂಬೊಕ್ಕಂ (ಕ. ಖ.)

ನೋಡಿದರೆ ಪಾಪದ ಪೆರ್ಚಂ

ಕೂಡದೆ ಪಿರಿದಟ್ಟು ಉಂದಮೊದವಿರೆ ಸಲೆ ಮೊ |

ತಾಡದೆ ದೂರಾಂತರದೊಳ್

ನೋಡಿದ ಫಲದಿಂದಮಿಡುಂದನಸುಗತಿಗಾತಂ ||

೧೬೩

[ಕಾಳಗಮುಪ್ಪದನುಡುಂ

ಬಾಲೆಗೆ ಸೋಲ್ತತ್ತಲಿತ್ತ ಮಿಡುಕದೆ ನಿಂದೊ |

ಳ್ಳಿಳಿಡುಂದನೆಂದೊಡನೈರ

ಬಾಲೆಗೆ ಸೋಲ್ತಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ದೊರೆಕೊಂಡಪುದೇ ||

೧೬೪

ಗತಿಯುಂಟೋ ದಯೆಯುಂಟೋ

ಮತಿಯುಂಟೋ ಸುಗತಿಯುಂಟೋ ನಿವೃತ್ತಿಯುಂಟೋ |

ಧೃತಿಯುಂಟೋ ಕೇಳನೈರ

ಸತಿಯರ್ಗಳಿಪಿದ ನರಂಗೆ ವಸುಧಾತಳದೊಳ್ ||

೧೬೫

ಅಂತು ಪ್ರಮಾಢಿಕುಮಾರನ ಬಾಣದಿಂದ ಮಿಡಮಿಡಮಿಡುಕಿ
ಸುವೇಗಂ ನರಕದೊಳ್ ಪ್ರಟ್ಟಿದಂ. ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ರಿಪುವಂ
ಗೆಲ್ಲ ಮುನ್ನಿನವರ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲಮನುಪಸಂಹರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ
ಪೋಗಿನೆಂದು ಕಳುಹಿ ಮನಃಪ್ರಿಯವೆರಸು ಕೌಶಾಂಬಿಗೆವೆಂದು || ೧೬೬

ಬಿರುದಿನ ಪೋಗಿ ಕಡಂಗಿ ದಪ್ಪದೊದವಿಂ ಸುತ್ತಿದ್ ಭೂಪಾಲರೆ
ಲ್ಲಮಂ ಬೇಗದೆ ತಾಗಿ ಬಾಣತತಿಯಿಂ ಕೈಗಾಯದೆಚ್ಚುರ್ವಿ ನಿ
ಪುರಕೋಪಾನಳನಿಂ ತಗುಳ್ಳು ಹಯ.....

.....ಗೊಂಡು ವಿಜಯಶ್ರೀಗೀತನಾಗಿರ್ಪುದುಂ || ೧೬೭

ದಂತಿಬಲಮಹಾರಾಜಂ ಪ್ರಮಾಢಿಕುಮಾರನಪ್ಪದಂ ದೂರದಿಂದ
ದಳಿದು ಪುರಮಂ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ದಿದಿಗೊಳಲ್ ಗುಡಿತೋರಣಂಗಳಂ
ಕಟ್ಟಿಸಿ ಸಮಸ್ತಬಲಂಬೆರಸು ರಾಗದಿಂದಿದಿರ್ಪುದುಂ ಕುಮಾರನ
ಯ್ಯಂಗೆ ಬಂದು ಚಂದ್ರಲೇಖವೆರಸು ಪೊಡಮಡುವುದುಂ || ೧೬೮

ಜಿನಪದಭಕ್ತನಾಗು ಜಿನಧರ್ಮದೊಳೊಳ್ಳಿದನಾಗು ಜೈನಶಾ
ಸನವರದೀಪನಾಗು ಜಿನಸೇವನೆಯೊಳ್ ದೃಢನಾಗು ರಾಜ್ಯಗೋ
ಮಿನಿಗಧಿನಾಥನಾಗಿ ಸಲೆ ಭವ್ಯಜನಾಳೊಳೊಂದಿ ಕೂರ್ತು ಸ
ಜ್ಜನನುತನಾಗಿ ಪಾಲಿಸು ಮಹಾವನಿಯಂ ರವಿಚಂದ್ರರುಕ್ಮಿನಂ ¹ || ೧೬೯

ಎಂದು ಪರಸಿ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದರಮನೆ
ಗೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಸಂತೋಷದಿಂ ಜಿನಾಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಕೆಲವುದಿವಸಕ್ಕೆ ಬಸಗೆಮರುಳ್ಗೊಂಡು || ೧೭೦

ತನಯಂಗೆ ರಾಜ್ಯಭರವಂ
ಮನುಜೇಂದ್ರಂ ಕೊಟ್ಟುವಿಪಾರಿಗ್ರಹದಿ ಬೇ |
ಳನಿಸದೆ ಜಿನೇಂದ್ರಪದಸೇ
ವನೆಯೊಳ್ ಸಜ್ಜಿತನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುದುಮಾಗಳ್ || ೧೭೧

ಧರಣೀಶರ ಬೆಸಕೆಯ್ಕೆ ಕೂರ್ತು ಸತತಂ ಕೈವಾರದಿಂದೆಯ್ಬಿ ಭೃ
ತ್ಯರುದಾರರ ಪದಪಿಂದೆ ಪೊರ್ದೆ ಪರಭೂಪಾಲರ ಮಹಾಭೀತಿಯಿಂ
ನರಿಯಂತಂಜಿ ಕುನುಂಗಿ ತಮ್ಮ ಧನಮಂ ತಂದೀಯೆ ಭವ್ಯಾಳಿ ಪೆ
ರ್ಚಿ ರೆ ಸದ್ಧರ್ಮದಗುವು ಪರ್ವ ಧರೆಯಂ ಭೂಭಾರಮಂ ತಾಳ್ದದಂ ||

ಅಂತು ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಂ ತಾಳ್ದಿ ಸಂದರಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಚಂದ್ರ
ಲೇಖೆಯುಂ ಮೊದಲಾವನೇಕರಸಿಯರೊಳ್ ಕೂಡಿ ಸುಖಸಂಕಥಾ
ವಿನೋದದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತ ಮಿರ್ಪಿನಮಾಪುರಕ್ಕೊರ್ವಧರ್ಮಘೋ
ಪಭಟ್ಟಾರಕರೆಂಬಧಿಕಗುಣರಪ್ಪ ರಾಜರ್ಷಿಯರ ಬರ್ಪುದುಂ ಅವರ
ಬರವಂ ಋಷಿನಿವೇದಕಂ ಬಂದರಸಂಗೆ ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ಯದುಮಾತಂಗಂಗೆ
ಚಿತ್ತಮನಿತ್ತು || ೧೭೨

ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ಪುಣ್ಯಂ
ದೊರೆಕೊಂಡುದು ದಿವ್ಯಮುನಿಯ ಬರವಿನೊಳಮಗಂ |

¹ ಈ ಪದ್ಯವು (೧) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕೊನೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ದರಸಂ ರಾಜಕುಮಾರರ್

ವೆರಸು ಸುರಾಧೀಶನಂತೆ ಪೊಷಮಟ್ಟಗಳ್ ||

೧೭೪

ಬಂದು ಜಿನಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮುನಿ

ವೃಂದಾರಕನಂಭ್ರಿಯುಗಳಮಂ ಪೂಜಿಸಿ ಭೂ |

ವಂದಿತಪದಪಂಕರುಹಂ

ವಂದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಮುಗಿದು ಹಸ್ತಾಂಬುಜಮಂ ||

೧೭೫

ನಿರ್ವಾಣಶ್ರೀಯ ಶೃಂಗಾರಮೆನಿಸಿದ ಜಿನಧರ್ಮಮಂ ಕಿವಿ
ಯಾಂತೇಕಚಿತ್ತದಿಂ ಕೇಳುತ್ತ ಮಿದುರ್ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಪರಾಂಗ
ನೆಗಳಿಬಿ ಕೆಡೆದ ಸಪಸ್ರಭಟನಪ್ಪ ಸುವೇಗನಂ ನೆನೆದು ಮನದೊಳ್
ವಿಸ್ಮಯಂಬಡುತ್ತಿಪುದುಂ ಧರ್ಮಭೋಷಣಭಟ್ಟಾರಕರವಧಿಜ್ಞಾನರ
ಪ್ಪದಳುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯ ಮನದ ಚಿಂತೆಯನಣಿದಿಂತೆಂ
ದರ್]¹ ||

೧೭೬

ನೀಂ ನೆನೆಯುತ್ತಿರ್ಪ ಸುವೇ

ಗಂ ನಿನ್ನಂಗನೆಗೆ ಸೋಲ್ತ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂ |

ದಂ ನರಕಕ್ಕೈದಿ ವೇದನೆ

ಯಿಂ² ನವೆದಪನೀಗಳಂಬುದುಂ ನೈವತನಯಂ ||

೧೭೭

[ಬೆಲಗಾಗಿ ಕರ್ಮಿ ಜೀವಿಗ

ಳಣಿಯದೆ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಪೆಱರ ಪೆಂಡಿರಯಿಂಪಿಂ |

ಗೆಣಿಗಿ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಜಗುಡೆ ಡೆ

ಯಣಿಯದೆ ಮುಣುಗುತ್ತಮಿರ್ಪರೇಂಸಾಸಿಗರೋ ||

೧೭೮

¹ ಅಂತಾತನಂ ಕೊಂದು ಕೌಶಂಬಿಗೆ ಬಂದು ಪೊಷಗಿದರ್ಬಿಬಲಮಂ ಕಾದಿ
ಗೆಲ್ದ ದಂತಿಬಳವುಹಾರಾಜನೊಳ್ ಕೂಡುವುದುಂ, ಧರ್ಮಭೋಷಣರಂಬಾಚಾರ್ಯ
ರಾಪುರಕ್ಕೆ ಬರ್ಪುದುಂ ಅವರು ತಾನು ತಮ್ಮಯ್ಯನುಂ ಪೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ಧರ್ಮ
ಮಂ ಕೇಳುತ್ತಮಿಪುದು ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನು ಚಂದ್ರಲೇಖಿಗಳಿಬಿ ಸತ್ತ ಸಪ್ಪ
ಭಟನಪ್ಪ ಸುವೇಗನನು ನೆನೆವುದುಂ ಮುನಿವೃಂದಾರಕನವಧಿಯಿಂದಳಿದು
ಇಂತೆಂದಾ (ಗ) ² ದಿನ್ನುಂ ನರಕದ ನೆಲೆಯಿಂದಂ (ಗ)

ಸಾರಂ ಸ್ತ್ರೀಸುಖಮೆಂದವಿ
ಚಾರತೆಯಿಂ ಬಿಡಿದೆ ಮುಖುಗಿ ಬೆಳ್ಳನದಿಂ ಸಂ |
ಸಾರಿಗಳಿಗುವರನೈರ
ನಾರಿಗೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಜಗುಟ್ಟು ಸಮಕಟ್ಟೆಂದಂ ||

೧೭೯

ತವುಡಂ ತಿಂದು ತುಯ್ಯಲನುಂಡೆನೆಂಬಂತೆ ನಾಯನೇಣಿ ಕರಿಯು
ನೇಣಿದೆನೆಂಬಂತೆ ಗಂಜಿಯುಂ ಕುಡಿದು ಕಳವೆಯ ಕೂಟನುಂಡೆನೆಂ
ಬಂತೆ ಬಾಚೆಲೆಯುಂ ತಿಂದು ಪಣ್ಣಂ ತಿಂದೆನೆಂಬಂತೆ ಕಬ್ಬಿನಡಿಯ ಬೇರಂ
ತಿಂದು ಕಬ್ಬಂ ಮೆಲ್ಲೆನೆಂಬಂತೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಪಸುಖಮಂ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂ
ಮಹಾಸುಖಮೆಂದು ನಂಬಿ ನರಕದೊಳಾದ ಮಹಾದುಃಖಕ್ಕೊಳಗಾದರ
ಕ್ಕಟಾ ಮೂರ್ಖರೆಂದು ತನ್ನೊಳ ಭಾವಿಸಿ ಮುನಿಕುಂಜರಂಗೆ ಪುನರ್ನ
ಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದು ತನ್ನ ಮನೆಗೆವೆಂದು] 1 ||

೧೮೦

ಪ್ರಲಿಯಂ ಸೊರ್ಕಿದ ಗಂಧಸಿಂಧುರಮನತ್ಯಾಳಾಪಿಯಾಗಿದ್ದ ದು
ಪ್ಪುಲನಂ ಪನ್ನಗನಂ ವಿಷೋತ್ತರಮನಸ್ತಾನೀಕಮಂ ಸಿಂಹಸಂ
ಕುಲಮಂ ಕಾಣ್ಬವೊಲಂಜಿ ಸಾರದೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ್ಕಳಂ ಭೂರಿಭೂ
ತಳದೊಳ್ ತಾಯ ಸಮಾನಮೆಂದು ಬಗೆದಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾ ಕರಂ||೧೮೧

ಎಸೆವ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ತೆ
ಜ್ವಸಿಂ ಪೆತ್ತ ಬಸುಣಿಂಬನಲ್ಲದೆ 2 ಮತ್ತೊಂ |
ದಸದಾಳಾಪಮನೆನ್ನಂ
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

೧೮೨

ಮಂಡಿತಮೆನಿಸುವ ಲೋಗರ
ಪೆಂಡಿರ ಪೆರ್ವೊಲೆಯುಮಂ ಮನೋಮುದದಿಂ ಮು |

1 ಬಿಡುಗಾಗಿ ದಂತಬಳಮಹಾರಾಜನದುವೆ ನಿರ್ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಸಿರ್ವರರಸು
ಮಕ್ಕಳ್ವರನು ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿ ಪೋದನಿತ್ತಲ್ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ (ಗ)

2 ಪರಸ್ತ್ರೀರತೆಯೊಳ್ ಬಿಡುಬಿಡು ಬಸುಣಿಂಬನಲ್ಲದೆ (ಗ) ಪರಸ್ತ್ರೀ
ಯರ ತಳ್ಳುಸುರುಗಳ್ ಪೆತ್ತ ಬಸಿರೆಂಬೆಂಬ (ಕ. ಬ.)

ನ್ನುಂಡ ಮೊಲೆಯೆಂಬನವನೀ

ಮಂಡಲದೊಳ್ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

೧೪೩

ಬಿತ್ತರದಿಂದನ್ನರ ಸಂ

ಪತ್ತಿನ ವನಿತೆಯರ ನೀಳ್ ನಿಡಿದೊಳ್ ಕಿಣಿಯಂ |

ದೆತ್ತಿದ ತೋಳಂದಿರ್ಪನು

ದಾತ್ತತೆಯಿಂ ¹ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

೧೪೪

ಅಂತು ಕಾಳಕೂಟದೊಳ್ ಬೆರಸಿದ ಕೂಟಂತೆ ದೃಷ್ಟಿವಿಷ
ಮೆಪ್ಪ ಪಾವಿನ ತಲೆಯ ಮಾಣಿಕದಂತೆ ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಲ್ಲಿರ್ದ ನಿಧಿಯಂತೆ
ನೆಗಲುಳ್ಳ ಮಡುವಿನೊಳರ್ದ ನಿಕ್ಷೇಪದಂತೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಾಯ
ತುತ್ತಿನಂತೆ ಕತ್ತಿರಿವಾಣಿಯೊಳಗಣ ಕರ್ವಿನಂತೆ] ಪುಲಿಯ ವಿಸಾಯೊ
ಳರ್ದ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಸಿಂಹದ ದಾರಿಯೊಳರ್ದ ಗಾರಿಗೆಯಂತೆ ಡಾಕಿನಿಯರ
ಕೈಯ ಪೊಳಿಗೆಯಂತೆ ರಕ್ಕಸಿಯರಮನೆಯ ಬೆಲ್ಲದಂತೆ ಕಲ್ಲ ಬಿಡವೆಯೊ
ಳರ್ದ ಪಣವಿನಂತೆ] ಸಿಡಿಲೊಳಗಿದ್ ಸಕ್ಕರೆಯಂತೆ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ
ಮೊಲೆಯ ಪಾಲಂತೆ ಕಟ್ಟಿರಿದಪ್ಪ ಪರವನಿತೆಯರಂ ಪಂಬಲಿಸುವ ² ನಾಲಗೆ
ಯೊಳ್ ಪಣವನಿಕ್ಕಿ ತೋಟುವ ಕಣ್ಣನ್ನೆಗೆಯ್ವ ಸಂಕೇತನುಂ ನುಡಿದ
ಬಟಿಯಟ್ಟುವ ಮರುಳಂ, ಕಾಲ ಕಿಚ್ಚನೆರ್ದೆಗೆ ³ ತೆಗೆವ ಬೆಟ್ಟೀಣಿ
ಮೃತ್ಯುಗರೆವ ಸುಣ್ಣಮಂ [ಬಣಿದೆ] ಕುಡಿಸ ಕಣ್ಣೊಡೆದುಕೊಳ್ಳ
ಕೊಳಿಕ್ಕೆ ಕಾಲಂ ನೀಡುವ ಶೂನುನೇಣು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ⁴ ಕೊಲ್ವಾನೆಯ
ಕಾಲಂ ಪಿಡಿವನಂ ಪೊಲ್ಕುಂ. ಗಂಡನ ನೆರೆಯ ಪೊರೆಯ ತಳಾಣರ
ಲೋಗರ ⁵ ಮಿಂಡರ ಭೂಪರ ಬಾರಿಗೆ ಬಿದುರ್ ಬೋಡಾಗಿ ನಾಯಾಗಿ
ತೇಜಂಗಟ್ಟು ಸಾಗುಮದು ತಪ್ಪಿ ಪಾದರಂ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದೊಡಂ, ಕದ್ದಾ
ತನರಸನ ಕಯ್ಯೊಳ್, ಕದ್ದ ಪರದಾಡುವಂ ಸುಂಕಿಗನ ಕಯ್ಯೊಳ್,

¹ ಉದಾತ್ತಯಶಂ (ಕ. ಬ.)

² ಪಂಬಲಿಸುವನುಂ ನೆವನೆವದಲೆ ಮುಖಗುವನುಂ (ಗ)

³ ನಿದ್ರೆಗೆ (ಗ)

⁴ ಕೊಲುವಾನೆಗೆ ಪಾಳಂಬವನುಂ (ಗ)

⁵ ಮುನಿವ (ಗ)

ತುಡುಗುಣಿನಾಯ್ ಮನೆಯವರ ಕಯ್ಯೊಳ್, ಎಂಚಕ[ರಪ್ಪ ಗಂಡುಗ]ಳ್
ತಳಾಟರ ಕಯ್ಯೊಳ್, ಸಲವುಸೂಪ್ [ನೀರನೀ] ಸುವಂ ನೀರ ಕಯ್ಯೊಳ್,
ಪಾವಡಿಗಂ ಪಾವಿನ ಕಯ್ಯೊಳ್, ಪುಲಿವೇಂಟೆಗಾಟಂ ಪುಲಿಯ ಕಯ್ಯೊಳ್,
ಕಡುಬಿರುದಂ ¹ ಕಲಿಯ ಕಯ್ಯೊಳ್, ತುಡುಗಾಡುವೆ ಬಸವನಾರಂಬಿಗನ
ಕಯ್ಯೊಳ್, ಇರುಳ್ವಟ್ಟೆಗಾಟಂ ಕಳ್ಳನ ಕಯ್ಯೊಳ್, ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ನಾರ
ಕರ ಬಾರಿಯೊಳ್ ಬಿರ್ದು ಬಾರದ ಭವಂ ಬರ್ಕುಸೆಂಬ ಜಿನಾಗಮ
ದೋಜೆಯಂ ಭಾವಿಸಿ ಪಾದರದ ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ || ೧೮೫

ರತಿ ರಂಭೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಭಾ

ರತಿಯೆಂಬಿವರೊರೆಗೆ ಬರ್ಪ ಪರವನಿತೆಯರ್ಗು |

ನ್ನ ತರಾಜವಂಶತಿಲಕಂ

ಗತಿಶಯದಿಂ ಸೋಲವಲ್ತೆ ಕಣ್ಣಂ ಮನಮುಂ || ೧೮೬

[ಅಂತು ಪರನಾರೀನಂದನನುಂ ಜಿನಪಾದಪದ್ಮ ಪಟ್ಟದನುಂ
ಸದ್ಧರ್ಮವಿಸೋದನುಂ ಮುನಿವಚನಾನಂದಹೃದಯನುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ
ಚೂಡಾಮಣಿಯುಂ ಭವ್ಯಜನಸರೋಜಿನೀರಾಜಹಂಸನುಮಾಗಿ] ¹ ಸಲ
ವುಕಾಲಂ ರಾಜ್ಯಂಗಿಯೊಂದುದಿವಸಂ ಗಂಟಲನಡಸಿ ಪಿಡಿದ ಜವನ
ಕಯ್ಯುಗುರಿನಂತೆ ಸಾವು ಮುಟ್ಟುವೆಂದುದೆಂದು ಕಿವಿಯೊಳ್ ² ಪರ್ಚೆ
ಪೇಟಲ್ ಬಂದ ಯಮಧರ್ಮರಾಜನ ³ ದೂತನಂತೆ ಮೃತ್ಯುರಾಜನ
ತಳಾಟ [ರಣದ]ಡಂಗೈಯ್ವ ಸುಣ್ಣದಂತೆ ಮುನ್ನಂ ಧರ್ಮದ್ರೋಹನಾ
ಗಿದ್ ಬೆಳ್ತನದ ಬೆಳ್ಳಿನಂತೆ ತಲೆಗೆ ಬಿಗಿದ ಕೃತಾಂತನ ಕಯ್ಯ ನೂಲ
ನೇಣಿನಂತೆ ಕೊಲಲೆಂದು ಮೊಗಮಿಕ್ಕಿದ ಯಮಗಜದಂತದಂತೆ ಕೀನಾಶ
ನೆಂಬ ಕಿರಾತನೆಚ ಕವಲಂಬಿನ ಮೊನೆಯಂತೆ ತಲೆಗೆ ⁴ ಪಾಯ್ವಂತಕ
ನೆಂಬ ಪುಲಿಯ ⁵ ಪಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಜವ್ವನಮೆಂಬ ಸೂರ್ಯನ ಕೇಡಿಂ
ಮರಣಮೆಂಬ ರಾತ್ರಿಯೊಳುದಯಂಗೆಯೆ ಳವೇಣಿಯೆಂಬಂತೆ ಕುಂದಿದಾ

¹ ಕಡುವಿರುದಂ (ಗ)

² ಎನಿಸಿ (ಗ)

³ ಕಿವಿಯಿಲ್ (ಕ. ಬ.)

⁴ ಕರ್ಮರಾಜನ (ಗ)

⁵ ಪರದಜಿವಿವಕಾಳಮುಖನಸಿತಪೀತಾಕೆಯಂತೆ (ಗ)

ಯುಷ್ಯಮೆಂಬ ತೊಜಿಯೆರಡುತಡಿಯ ಬಿಳಿಯ ಮೆಳಲ ದಿಂಟೆಯಂತೆ
 ಪಿಡಿದಡಸಿ ನುಂಗುವ ಸಂಸೃತಿಯೆಂಬ ಶಾಕಿನಿಯ ಕಡೆಗಣೆಂಬಂತೆ
 ಭಯಂಕರಮಾಗಿದ ಕೆನ್ನೆಯ ನರೆಯಂ ಕನ್ನಡಿಯೊಳ್ ಕಂಡು ||೧೪|| ೭

ಎನಿಸೆನಿಸು ಸಿರಿಯೊಳದೊಡ

ಮೆನಿಸೆನಿಸು ಮನಕ್ಕೆ ಮೋಹಮೊದವುತ್ತಿಕುಂ |

ಮನವಿಗೆ ಸಹಜಮದಲುಂ

ಮನವೆಂದುದನಾಡುತಿರ್ಪ ಮನುಜನೆ ಗಾಂಪಂ || ೧೪|| ೮

ಧನಮನುಪಾರ್ಜಿಸುವುದು ಮ

ತ್ತೆನಗೆಂದುಂ ಮರಣಮಿಲ್ಲ ಶಾಶ್ವತಮೆಂಬಂ |

ತನುನಯಮೊದವುಗುಮೆಳಪುಂ

ಘನಮಕ್ಕುಂ ಸಹಜಮನುಗಿದಂ ¹ ಬಾರಿಪರಾರ್ || ೧೪|| ೯

ಸಾವಕ್ಕುಂ ಕಡುನೋಗುಂ

ಭಾವದೊಳಲ್ಲಾಡುತಿರ್ಕುಮತಿಲೋಲತೆಯಿಂ |

ಭಾವಿಪುದು ಧರ್ಮಮೆಂದೊಡೆ

ಜೀವಂ ಧಾರಿಣಿಯೊಳಂತಿದಂ ಬಾರಿಪರಾರ್ || ೧೪|| ೧೦

ಪರವನಿತೆಗೋತು ಕೂಡಿರೆ

ಧರಣೀಶರ್ ಪಿಡಿಯೆ ಮೋಹಮಿಲ್ಲದೆ ಪೊನ್ನಂ |

ಪಿರಿದೀವಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೊಂ

ದರೆಗಾಣಿಗೆ ಜೀವಮಕಟ ² ಮೋಹಿಸುತಿರ್ಪಂ || ೧೪|| ೧೧

ನಿಕ್ಕಾರಣಮರಸರ್ ಪಿಡಿ

ದಕ್ಕಟ ತೆಪುಮೆಂದು ಬೇಡೆ ಬೇಡಿದ ಪೊನ್ನಂ |

ನಿಕ್ಕುವಮಾಪರ್ಕೆಗಳೂಂ

ದಕ್ಕಿ ಯುವಂ ಧರ್ಮಮೆಂದೊಡೀವವೆರೊಳರೇ || ೧೪|| ೧೨

ಪರಿತಂದು ಬಂದಿಕಾಱರ್

ಕೊರಲಂ ಪಿಡಿದೊತ್ತೆ ಬೇಡಿದರ್ಥಮನೀವರ್ |

ವರಧರ್ಮಕ್ಕೊಂದಡಕೆಯ

ನೆರೆದೊಡಮಣವಿಾವರೊಳರೆ ವಸುಧಾತಳದೊಳ್ ¹ || ೧೯೩

ಮರಣಂ ಸಾಚಿದೊಡಂ ಪೆಣಂ ಕೆಡೆವೊಡಂ ದಾರಿದ್ರರಾಗಿದೊಡಂ
ಸಿರಿಯಂ ಚಿಂತಿಸಿ ಪೆಂಡಿರಂ ನೆನೆದು ಪ್ರತ್ಯಾನೀಕಮಂ ನೋಡಿ ನಿ
ಷ್ಕುರದಿಂ ಬದ್ಮಗುಮಲ್ಲದಣ್ಣ ಧರೆಯೊಳ್ ಕೂಡಿರ್ಪ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ
ನಿರುತಂ ಚಿಂತಿಸಲಾಱರಲ್ತೆ ಸಹಜಂ ಜೀವಕ್ಕೆ ಭೂಲೋಕದೊಳ್ || ೧೯೪

ಎಂದು ಜೀವನೋಳಾದ ಹೀನಸ್ವಭಾವಮಂ ಚಿಂತಿಸಿ [ರಾಜ್ಯ
ದೊಳಗಿತುಕಾಲಮಿದೊಡಂ ಜೀವಕ್ಕೆ ಮೋಹಮಗುವಾಗೊದವು
ಗುಮಲ್ಲದೆ ಸಾವೊಡಂ ಪೋಗದೆಂದು ನಕ್ಕು] ತನ್ನ ಪಿರಿಯಮಗನಪ್ಪ
ವಿಮಲಕೀರ್ತಿಯೆಂಬಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯಮಂ [ತೊಡೆದು
ತಪಂಗೈಯ್ದು] ² ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂ [ಮುಡಿಪಿ ದೇವಗತಿವಡೆ] ದಾರಣ
ಮೆಂಬ ಪದಿನೈದನೆಯ ³ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾಗರೋಪಮಾ
ಯುಷ್ಯಮನುಳ್ಳ ಕೀರ್ತಿಧರನೆಂಬ ಮಹರ್ಧಿಕದೇವನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದ
ನಿಂತು || ೧೯೫

⁴ ಪರವನಿತೆಗೆ ಸೋಲೊಡೆ ತಾಂ

ಪರವನಿತೆಯೆ ಕಷ್ಟಮೆಂದು ಪರವನಿತೆಯರೊಳ್ |

¹ ಧರೆಯೊಳ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನೆ ಕೇಳಿರೆಯಡಕೆಯ ನೀವರೊಳರೆ ವಸುಧಾತಳ
ದೊಳ್ (ಗ)

² ಕೊಟ್ಟು || ಜಿನಪದಭಕ್ತನಾಗು.....ರವಿಕಂದ್ರರುಳ್ಳಿನಂ (೧೬ನೆಯ
ಪದ್ಯ.) ಎಂದು ಪರಸಿ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವ ಮುನ್ನಿನ ಧರ್ಮಭೋಷಣಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ
ಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪಲಕಾಲಂ ತಪಂಗೈಯ್ದು ಪ್ರಮಾಧಿಮುನೀಂದ್ರಂ ಕಡೆಯೊಳ್ (ಗ)

³ ಪದಿನಾಱನೆಯ (ಗ)

⁴ [ಪರವನಿತೆಗೆ ಟಗದನ್ಯರ

ತರುಣಿಗೆ ಮನವಿಯಾದೇಕುಚಿತ್ತದಿನಮರಣಂ |

ನೆರೆಯದೆ ಜೀನಂದ್ರಪದಮಂ

ಸ್ತುರಿಯಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮನೆಯ್ದುಗುಂ ನಿವೃತ್ತಿಯುಂ || ೧೯೬

ಎಂದು ಸ್ವದಾರಸಂತುಷ್ಟತೆಯಿಂ ದೇವಗತಿವಡೆದ ಪ್ರಮಾಣಿ
ಕುಮಾರನ, ಪರಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂ ನರಕಕ್ಕೆ ಸಂದ ಸುವೇಗನ ¹ ಕಥೆ
ಯುಂ ಗಣಧಂಸ್ವಿಮಿಗಳೆ ಪೇಟ್ಟುದುಂ ² || ೧೯೭

ಸುರರಾಜಾದ್ರೀಂದ್ರಧೈರ್ಯಂ ಪರಮತಗಿರಿವಜ್ರಾಯುಧಂ ಜೈನಯೋಗೀ
ಶ್ವರದಾಸಂ ವಾಗ್ವಿಧೂವಲ್ಲಭನಘತಮ ³ ತೀವ್ರಾಂಶು ಪರ್ಚಿದ್ಧನುರ್ವೀ
ಶ್ವರಪೂಜ್ಯಂ ರಾಗದಿಂದಂ ಗುಣಗಣನಿಲಯಂ ಕೇಳ್ದ ತ್ರೈವಿದ್ಯಚಕ್ರೇ
ಶ್ವರಪಾದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಸುಕವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ ⁴ ||

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರವೃಥಮಕುಟತಟಘಟತಮಣಿಗುಣವಿಲುಳಿತಕಿರಣ

ಚೂಂಬನೀಯಪರಮಜನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮುತ್ತಮಧುಕರ

ನಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಿಮಕರ

ನುತಭಾವಯುತ ದಿಗಂಬರದಾಸ ನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ

ಕ್ರೀಮನ್ನಯನೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ಧರ್ಮಾವೃತ್ತದೊಳೆ

ಬ್ರಹ್ಮ ⁵ ಪ್ರತವ್ಯಾವರ್ಣನಂ

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ದ್ರನನಿಳಿಂಪನಮ್ಮಪದನಂ

ನೆನೆಯುತ್ತಿರೆ ಮೋಕ್ಷಮೆಂಬುದಾವುದುಗಹನಂ] (ಕ. ಒ.)

1 ಸುವೇಗನಿಂದಬ್ರಹ್ಮದೊಳಾದ (ಕ. ಒ.) ² ಪೇಳಿಕೇಳ್ದ (ಗ)

3 ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಶಬ್ದವು ಅಕಾರಾಂತವಾಗಿಯೇ ಕಂಡು ರುತ್ತದೆ.

4 ವಾಗ್ವಿಧೂವಲ್ಲಭನಘತಮಚಂಡಾಂಶು ಪರ್ಚಿದ್ಧನುಂದಾ | ದರದಿಂ ತ್ರೈವಿದ್ಯ
ಚಕ್ರೇಶ್ವರನಮೂಲಪದಾಂಭೋಜಭೃಂಗಂ ಜಿನ ಕ್ರೀ | ಚರಣಾಲಾಕಾಂಶೀರ್ಪಂ ಸುಕ
ವಿಜನಮನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ || (ಗ)

⁵ ಸಬ್ರಹ್ಮ (ಗ)

ಚ ತು ದ ಽ ಶಾ ಶ್ವಾ ಸಂ

ಶ್ರೀವಿಳಸಜ್ಜನವಂದ್ಯಂ

ಪಾವನಸಬ್ರಹ್ಮ ¹ ಸುವ್ರತಂ ನಿರ್ವಾಣ |

ಶ್ರೀವಿಭವಮೆಂದು ನಲಿದಂ

ಭೂವಿದಿತಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಂ ||

೧

ಅಂತು ಬ್ರಹ್ಮವ್ರತದ ² ಕಥೆಯಂ ಕೇಳ್ವು ತದನಂತರಂ [ಶ್ರೇಣಿ ಕಮಹಾರಾಜನವೃತ್ತಶ್ರೀರಮಣಿಯ ಗೃಹಮೆನಿಸುವಪರಿಗ್ರಹದ ಕಥೆಯು ನೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸುವುದೆಂದು ||

೨

ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ಸಂತಸದಿಂದಿರೆ ಗೌತಮರ್ ಮಹೀ ಧರನಿಭಧೈರ್ಯರೂರ್ಜಿತರನಂಗಹರರ್ ಮುನಿವಂದಿತಕ್ರಮಾಂ ಬುರುಹರುದಾತ್ತಚಾರುಚರಿತರ್ ಜಲರಾಶಿನಿನಾದದಿಂ ಮಹೀ ಶ್ವರರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಸೆದು ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಿರೆ ಪೇೞಿ ರರ್ತಿಯಿಂ] ³ ||೩

ಫಲಮಿಲ್ಲದೆ ಪೂವನೆ ತೋಳು ಪೋಪ ಸಂಪಗೆಯಂತೆ ಬಣ್ಣಿ ⁴ ಮಾತನೆ ತೋಳು ಪೋಗದೆ, ತಳರನೆ ತೋಳು ಪೋಪಶೋಕೆಯಂತೆ ಸಿರಿಯನೆ ತೋಳು ಪೋಗದೆ, ಪರೆಪನೆ ತೋಳು ಪೋಪ ಅಲದಂತೆ ಬಳಸನೆ ಸುತ್ತಿ ಪೋಗದೆ, ಬಲ್ಪನೆ ತೋಳು ಪೋಪ ತರಿಯಂತೆ ⁵ ಮಹಿ ಮೆಯನೆ ತೋಳು ಪೋಗದೆ, ನಾರನೆ ತೋಳು ಪೋಪ ಸೆಣಂಬಿನಂತೆ ತನ್ನನೆ ಮೆಳಿದು ⁶ ಪೋಗದೆ ; ಮಾವಿನಂತೆಲ್ಲವಣಿಯೊಳಂ ನೆಣಿದು ಪುಣಿ ಸೆಯಂತೆ ಪಲವಣಿಯೊಳಮೊಪ್ಪಿ, ಲವಣದಂತೆ ಸದ್ವೃಷ್ಟಿಗಳ ಕೂಟ

1 ಸದ್ಭರ್ಮ (ಗ) 2 ಸುವ್ರತದ (ಗ) 3 ನಿಯಮಿತ ಪರಿಗ್ರಹದ ಕಥೆಯು ಬೆಸಸುವೆಂಬುದುಂ ಇಂತೆಂದು ಪೇೞ್ದಿರೆ (ಗ) 4 ಮಜ್ಜು (ಗ)

5 ತಣಿಯು ಮರದಂತೆ (ಗ) 6 ತೋಳು ಮೆರೆದು (ಗ)

ದೊಳ್ ರುಚಿವೆಡೆದು, ದೀಪವರ್ತಿಯಂತೆ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಟಿಗಳ್ಗೆ ಅಕಂ
ಮಾಡಿ, ಸೊಡರಂತೆ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯದೊಳ್ ಸ್ನೇಹದಿಂ ಕೂಡಿ ; ಸಮೆದ
ಚೀಲದೊಳ್ ಪೊನ್ನನಿಕ್ಕು ವಂತೆ, ಕಿಚ್ಚುಳ್ಳೊಲೆಯೊಳ್ ಕೂಟನುಡುವಂತೆ,
ಪಣ್ಣಿದಾನೆಯನೇಡುವಂತೆ, ಮಡಿಯಾದ ಸೀರೆಯನುಡುವಂತೆ, ಮದುವೆ
ಯಾದಳಂ ಮನೆಗೆ ತರ್ಪಂತೆ, ರಾಶಿಯಾದ ಧಾನ್ಯಮನಳವಂತೆ, ಸಮೆ
ದಾಭರಣಮಂ ¹ ತುಡುವಂತೆ, ತಂದೆ ತೋಟದ ಬಯ್ಯೆಯನಗಳ್ವಂತೆ
[ಬಂದ ನಿಧಾನಮಂ ಕೈಕೊಳ್ವಂತೆ] ಸವ್ಯಕ್ತ್ವಂ ಬೆರಸು ಪಂಚಾಣುವ್ರ
ತಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ; ಕೋಡಗಂ ತಂಬುಲಮಂ ತಿಂಬಂತೆ, ಮರುಳ್
ಸೀರೆಯನುಡುವಂತೆ, ಕಾಗೆ ಕೂಟಂ ತಿಂಬಂತೆ, ಕುರುಡಿ ಜೋಳಮಂ
ಕುಟ್ಟುವಂತೆ, ಪಸುಗೂಸು ಪಾಲ್ಗುಡಿವಂತೆ, ಪಲ್ಲಿಲ್ಲದೆಮ್ಮ ಪುಲ್ಲಂಮೇ
ವಂತೆ, ಮುದುಕಂ ಪೂಗಟ್ಟುವಂತೆ, ಜ್ವರಬಂದವನ್ಬಂತೆ, ಮೋಟಂ
ನೀಗುಡಿವಂತೆ, ಹಂಚುಹುಣಿಮಾಡಿ ಕಿಡಿಸದೆ ಲೇಸಾಗಿ ನಡಪಿ ;
ವೈವಹಾರಕ್ಕೆ ಪೋದನೆಡೆಯ ದುಃಖಮಂ ಸೈರಿಸಿ ಅಾಫಂಬೆರಸಿ ಮನೆ
ಯಂ ಪುಗುವಂತೆ, ಪಟ್ಟಂಡಮಂ ಸಾಧಿಸಿದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆಲ್ಲಂ ಬೆರಸು
ಪುರಮಂ ಪುಗುವಂತೆ, ಕೆಯ್ಯಂ ಕಾದು ದುಃಖಬಟ್ಟುಕ್ಕೆ ಲಿಗಂ ಧಾನ್ಯಂ
ಬೆರಸೂರಂ ಪುಗುವಂತೆ, ಪಲಕಾಲಂ ನಿಧಾನಮಂ ಸಾಧಿಸಿದಾತಂ ನಿಧಿ
ವೆರಸು ನೆಲೆಗೆ ಪೋಪಂತೆ, ಕೂಸುಕಾರಣಮಾಗಿ ಮಾವಂಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ದಳ
ಯಂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖಮಿರ್ಪಂತೆ, ಸಿರಿಯುಳ್ಳ ತಂದೆಗೆಡಹದೆ ಮನೆ
ದನ್ನನಾಗಿ ತೋಪುವೆಸಂಗೆಯ್ದ ಮಗಂ ತಂದೆಯ ಸಿರಿಗೊಡೆಯನಾಗಿ
ರ್ಪಂತೆ ಕಡೆಯೊಳ್ ದೇವೇಂದ್ರಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಪದಮನೆಯ್ದಿ ಕ್ರಮದಿಂ
ಮೋಕ್ಷಶ್ರೀಯೊಳ್ ಕೂಡಿ ಸುಖಮಿರ್ಪುದು || ೪

ಎನಿತು ಪರಿಗ್ರಹದ ತೊಡ

ರ್ಪನಿತೆ ಮನೋದುಃಖಮೆಂಬುದಂ ತಾಂ ತನ್ನೊಳ್ |

ನೆನೆದು ಪರಿಗ್ರಹಮಂ ತೊಟಿ

ವನೆ ದೇವಂ ² ಮುಕ್ತಿವನಿತೆಗಾತನೆ ಕಾಂತಂ ||

೫

ಇನ್ನಾ ಪರಿಗ್ರಹದೊಳಾದ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯೆಂತೆಂದೊಡೆ, [ಜಂ
ಬೂದ್ವಿಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಕುರುಜಾಂಗಣವಿಷಯದ ಶ್ರಾವಂತಿಯೆಂಬ
ಪುರಮಾಪುರಮನಾಳ್ವನುಪರಿಚರಮಹಾರಾಜನೆಂಬನಾತನ ಮನೋಹರಿ
ಯರ್ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಪ್ರಭಾವತಿಯುಂ ಸುಪ್ರಭೆಯುಂ ಕನಕ
ಪ್ರಭೆಯು] ¹ ಮೆಂಬ ನಾಲ್ವರ್ ಪಟ್ಟಮಹಾದೇವಿಯರ್ ಮೊದಲಾಗ್ಯೆ
ನೂರ್ವರರಸಿಯರಿಂತು ||

ಶತದಳನಯನೆ ಮನೋಭವ

ಲತಾಂಗಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವನಿಳಯೆ ಸೀತಾನಿಭೆ ² ಸ |

ನ್ನು ತರೂಪೆಯೆನಿಸ ಪದ್ಮಾ

ವತಿಯ ಮಗಂ ತಾನನಂತವೀರ್ಯಂ ಪೆಸರಿಂ ||

೭

ಆತಂ ಮೊದಲಾಗ್ಯೆನೂರ್ವರಿ [ಕುಮಾರರುಂ ಮುಕುಟಬದರುಂ
ವಿಳಾಸಿನೀಜನಮುಂಬೆರಸು ದೇವೇಂದ್ರನಂತೊಡ್ಡೊಲಗಂಗೊಟ್ಟು ರಸ
ಗೀತಮುಮಂ ಪರಮಾಂಡಳಕರ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳ ಮಾತುಗಳುಮಂ ಕೇಳು
ತ್ತುಂ ಕುಮಾರರ ವಿಳಾಸಿನೀಜನದ ಅರಸಿಯರ ರೂಪುಗಳಂ ನೋಡು
ತ್ತುಂ ಮಹಾವಿನೋದದಿಂದಿವುರ್ವದುಂ ||

೮

ಸುರಗಿಯ ಸಂದ ಸಂಪಗೆಯ ಪೊನ್ನೆಯ ಜಾದಿಯ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತ ಪಾ
ದರಿಯ ಸುಗಂಧಮಪ್ಪ ಕುಸುಮಾವಳಿಯಿಂ ನನೆಯಿಂ ಮುಗುಳ್ಳಳಿಂ
ಕರಮೆತಿಶೋಭೆಯಿಂ ಸಮೆದ ಹಾರಮುಮಂ ಸಹಕಾರಪಲ್ಲವೋ
ತ್ಕರಮುಮನೊಪ್ಪುವೆತ್ತಿಳಯ ಕಾಯ್ಗಳ ಗೊಂಚಲುಮಂ ಸರಾಗದಿಂ ||

ವನಪಾಲಕಂ ತಂದೊಡ್ಡೊಲಗಂಗೊಟ್ಟುರ್ದುಪರಿಚರಮಹಾರಾ
ಜಂಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ದೂರದೊಳ್ ನಿಂದು
ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ದೇವಾ ವಸಂತದ ಪುಗಿಲೊಳ್ ವನಂ ವನದೇವಿಯ

¹ ಕಣಾದವಿಷಯದ ಸಾವಂತಿಯೆಂಬ ಪುರಮನಾಳ್ವನುಪರಿಚರತಮಹಾರಾಜ
ನೆಂಬನಾತಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಮಮಿತಮತಿಯುಂ ಸುವ್ರತಿಯುಂ ಪ್ರಭಾವತಿಯು(ಗ)

² ಕೀಲಾಂಬುದ (ಗ)

ಜವ್ವನದಂತೆ ರಯ್ಯಮಾಗಿದಪ್ಪುದದಂ ದೇವರ್ಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೈಯ್ಯಲೆಂ
ದು ಬಂದೆನವಧಾರಿಸುವುದೆಂದುಸಿರದಿಪ್ಪುದುಮರಸನಾತಂಗೆಂಗಳಿತ್ತಮಂ
ಕೊಟ್ಟು ನಾಳ ಸಕಲಜನಂಬೆರಸು ವನಕ್ರೀಡೆಗೆ ಬಂದಬೆಂ ವನಮಂ
ಲೇಸುಮಾಡುವುದೆಂದು ಪೋಗಲ್ವೇಯ್ದು ಕುಮಾರರ್ಗಮರಸಿಯರ್ಗಂ
ವನಪಾಲಕಂ ಕೊಟ್ಟು ಕುಸುಮದ ತೊಡವುಗಳುಮಂ ಪಿರಿಯರ್ಕಿಣಿ
ಯರಣುದು ಕೊಟ್ಟು ಮೆಣುದಿವಸಂ || ೧೦

ಶರನಿಧಿಯಂತೆ ತೂರ್ಯಂವಮುಣ್ಣೆ ಮಹೀಶ್ವರನಂದನರ್ ಮದ
ದ್ವಿರದಘಟಾಳಯಿಂ ಮದಗಜೇಂದ್ರಮನೇಣಿ ಮನೋಜನಂದದಿಂ
ಬರೆ ತನಯರ್ ಮನೋಹರಮದದ್ವಿರದಂಗಳನೇಣಿ ಸುತ್ತಲುಂ
ಬರೆ ಗಣಿಕಾಜನಂ ನೆರೆದು ಚಾಮರಮಿಕ್ಕೈ ವಿಭೂತಿಯಿಂ ನೃಪಂ || ೧೧

ಪದ್ಮಾವತಿ ಮೊದಲಾದೈನೂರ್ವರಸಿಯರುಂ ವಿಳಾಸಿನೀಜನ
ಮುಂಬೆರಸು ಪೋಷಮಟ್ಟು ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ವನದ ಚೆಲ್ವಿಂಗೆ ಸಂತೋ
ಷಂಬಟ್ಟು ಪಿರಿದುಬೇಗಂ ವನಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿ ಬಜಲ್ವು ಮತ್ತಿನರಸಿಯ
ರುಮಂ ರಾಜಕುಮಾರರುಮಂ ದೂರದೊಳಿರವೇಯ್ದು ಮನೋನಯನ
ವಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಮಮಿತಮತಿಯುಂ ಸುಪ್ರಭೆಯುಂ ಪ್ರಭಾ
ವತಿಯುಮೆಂಬ ನಾಲ್ವರ್ ಪಟ್ಟದರಸಿಯರುಂ ತಾನುಂ ಚಂದನಕರ್ಪುರ
ಕಾಳಾಗರುಕುಂಕುಮಂ ಮೊದಲಾದನೇಕದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂ ಮುನ್ನಮೆ ವನ
ಪಾಲಕಂ ಕದಡಿದ ಸುದರ್ಶನಮೆಂಬ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು || ೧೨

ಜಲವಿಹಗಂಗಳಿಂ ಸುಷಿವೆ ಹಂಸೆಗಳಿಂದೆಸೆದಿದರ್ ನೆಯ್ದಿಲಿಂ
ಜಲದನಿಕಾಯದಿಂ ನೆಗಟ್ಟು ನೀಳಸರೋರುಹದೊಪ್ಪದಿಂ ಮಹೋ
ಜ್ಜ್ವಲತರಮಪ್ಪ ರತ್ನನಿಕುರಂಬದ ಕಾಂತಿಗಳತ್ತಲುಂ ತಳ
ತ್ತಳಿಸುವ ಕೋಂಟೆಯಿಂ ಬಳಸಿಯುಂ ನೆಣಿ ಪತ್ತಿದ ಸಲ್ಲತಾಳಿಯಿಂ || ೧೩

ಬಪ್ಪುವ ಕೊಳನಂ ನೀಡುಂ ನೋಡಿ ಸರೋವರದ ಚೆಲ್ವಂ ಮನ
ದೊಗೊಂಡು ರತ್ನಮಯಮಪ್ಪ ಸೋಪಾನಂಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಮಲ್ಲಮಲ್ಲ
ನಿಜುದು ನೀರಂ ಪೊಕ್ಕು || ೧೪

ನರಪತಿ ಕೊಂಡು ಚೀಕೊಳವೆಯಂ ಬಿಡದೊಯ್ಯನೆ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ
ಮನೋ

ಹರಿಯರ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮೆ ನಯದಿಂದೆ ತದಂಬು ಮೃದುತ್ವದಿಂ ತಳೋ
ದರಿಯರ ಮೆಯ್ಯ ಕುಂಕುಮದೊಳೊಂದಿ ನಿಮಿರ್ಕೆಯಿಸೊಪ್ಪಿ ಮೋಣಿಕಾ
ಭರಣದ ಭಂಗಿಯಂ ನೆಪೆಯೆ ತಾಳ್ದುದುದದ್ಭುತಮೆಂಬಿನಂ ಜನಂ || ೧೪

ಅರಸಿಯರಾತ್ಮ ವೆಲ್ಲಭನಮೇಲೆ ತುಳುಂಕೆ ತದಂಬು ಮೇದಿನೀ
ಶ್ವರನತಪಾದಪಂಕಜನ ಪೂಸಿದ ಚಂದನಪಂಕದೊಳೆ ಸವಿ
ಸ್ತರಮೊಡಗೂಡಿ ಚೆಲ್ವುವಡೆದೊಪ್ಪುವುದದ್ಭುತಮಾಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕಾ
ಭರಣಮಿದೆಂದು ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ ನೋಡುವ ನೋಟಕರುಂ ನರೇಂದ್ರರುಂ ||

ಸುರಗಿಯ ಕೋದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಜಾದಿಯ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಬೆಳ್ಳಿನಿಂ ಮನೋ
ಹರಮೆನಿಸಿದ ಕುಂಕುಮರಜಂಗಳ ಶೋಭನಮಪ್ಪ ಕೆಂಪಿನಿಂ
ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪ ಕಸ್ತೂರಿಯೊಳೊಂದಿ ವಿರಾಜಿಪ ಕರ್ಪಿನಿಂ ಸರೋ
ವರಮೆಸೆದಿದುರ್ದಂಗಳನ ಲೀಲೆಯ ಚಿತ್ರಪಟಂಭೊಲೊಪ್ಪದಿಂ || ೧೫

ಅರಸಂ ಸರಸಿರುಹಾನನೆ

ಯರಮೇಲೆ ತುಳುಂಕೆ ರಾಗದಿಂದಂ ನೋಡು |

ತ್ತಿರೆ ಬಿಡದೆ ವಾರಿಜಾನನೆ

ಯರುಮರಸನಮೇಲೆ ಸೂಸೆ ಜಲಮಂ ನಗುತುಂ || ೧೬

ಅಂತು ರಾಗರಸಮೊದನೆ ಚಿತ್ತಾಹ್ಲಾದದಿಂ ಮೆಯ್ಯುಣಿಯದೆ
ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನಾಡುತ್ತಮಿರ್ಪನ್ನೆ ಗಂ ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತದುತ್ತರಶ್ರೇ
ಣಿಯೊಳಳಕಾಪುರಮೆಂಬುದುಂಟಾವೊಜಲನಾಳ್ದಂ ಶೇಚರರಾಜಂ ವಜ್ರ
ದಾಡನೆಂಬಂ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪ ಮದನವೇಗೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟದರಸಿವೆ
ರಸಿ ಭೌಮವಿಹಾರಾರ್ಥಂ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಾಶಾಖಾಗಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತಿರ್ಪಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯರೊಳೆ ಕೂಡಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನಾಡುವುಪರಿ
ಚರಮಹಾರಾಜನುಮೆಂ ಮುಂದಿದರ್ ನಾಲ್ವರೆ ಮಹಾದೇವಿಯರುಮ್

ನೆರೆದಿದರ್ಶಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರುಮಂ ಬಳಸಿ ಸಂದಣಿಸಿದ್ ರಾಜಕುಮಾರರುಮಂ ಕಾಡತಿ=ವಟ್ಟು ಪೋಗದೆ ನೋಡುತ್ತಿಪುರದಂ ಮದನವೇಗೆಯಿಂತಂದಳ್] ¹ || ೧೯

ಈತರಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯರಿನೀ ನೆರೆದಿದರ್ಶ ಕುಮಾರರಿಂ ಮಹಾ
ಖ್ಯಾತಿಯನುಳ್ಳ ಭೂಪನಿಕುರಂಬದೀನಿಹಯಕೋಟಿಯಿಂ ಕರಿ
ವ್ರಾತದಿನೀವಿಳಾಸದ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ಕಳನೀಭಟಾಳಯಿಂ
ದೀತನ ರಾಜ್ಯಲೀಲೆ ಸುರರಾಜನ ಲೀಲೆವೊಲೊಪ್ಪಿ ತೋಲುಗುಂ || ೨೦

ಎಂದಂಗಾರ[ಕ]ವಾರದ ಪೆಸರೆ ಮಂಗಳವಾರಮೆಂಬಂತೆ ಬಜುದೆ
ಕಾಗೆಗಳಂತಂತರಿಹ್ದೊಳ್ ಪಾಲುವ ನಮಗೆ ವಿದ್ಯಾಧರರೆಂಬೊಣ
ಪೆಸರಲ್ಲದೀಮಹೀನಾಥನಂತೆ ವಿಭವಾನ್ವಿತರಲ್ಲರಂಬುದುಂ [ನಲ್ಲಳ ಮೂತಂ
ಕೇಳ್ಪ್ದ ವಜ್ರದಾಡನುಪರಿಚರಮಹಾರಾಜನಮೇಲೆ ಕೋಪಂ ಪುಟ್ಟ
ಮದನವೇಗೆಯನಳಕಾಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಪಿ ಮಗುಳ್ಳ ಬಂದು] ² || ೨೧

ಪಿರಿದಪ್ಪಣಿಯಂ ಬಚರೇ

ಶ್ವರನೊಮ್ಮೊದಲೆತ್ತಿ ತಂದು ಮುನಿಸಿಂ ಪದ್ಮಾ |

ಕರಮನಟಲೊದವೆ ಪರಿಜನ

ಮೆರಿದಾಯ್ತೆಂದೊಡನೆ ಮುಚ್ಚಿ ಪೋಪುದುಮಾಗಳ್ || ೨೨

[ಜನಪನುಮರಸಿಯರುಂ ಭೋಲಂ

ಕೆನೆ ಪಾಸಣಿ ಕೊಳದಮೇಲೆ ಕವಿದಿರೆ ಪೊಹಗ |

1 ಕುಮಾರರವರಸು ಸುಖದಿನಿಪುರದುಪರಿಚರಿತಮಹಾರಾಜರಾಜ್ಯಂಗಿಯು
ತ್ತಮಿದೊಂದುದಿವಸಂ ಸುಧರ್ಶನವೆಂಬ ಸರೋವರದೊಳ್ ನಾಲ್ವರಸಿಯರುಂ
ತಾನುಂ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನಾಡುತ್ತಿಪ್ಪನ್ನ ಗಂ ವಜ್ರಕುಮಾರನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಮದನ
ವೇಗೆಯಂಬ ತನ್ನ ಪೂಜಾಪಲ್ಲಭವರಸು ಭೂಮಿವಿಹಾರಾರ್ಥಮಾಕಾಶದೊಳ್ ವಿವಾ
ನಾರಾಣನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿ ಪರ್ವಲ್ಲಿ ಮದನವೇಗೆ ಪೂಜೇಶ್ವರಿಯರೊಳ್ ಕೂಡಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆ
ಯನಾಡುತ್ತಿಪ್ಪುಪರಿಚರಿತಮಹಾರಾಜನು ಕಂಡು ತಲೆಯುಂ ತೂಗಿ ವಜ್ರದಾಡನ
ವೊಗವುಂ ನೋಡಿ (ಗ) ² ಮುನಿದು (ಗ).

ಣ್ಣೆ ನಸುಂ ಪೊಣಮೊಡಲಜುಯದೆ
ಘನವಪ್ಪಾವಿಗೈಯ ಕಿರ್ಚಿನಂತೊಳಗಿದರ್ ॥ ೨೩

ತಡೆಯದೆ ಮೇಲೆತ್ತಲ್ ಬ
ಲ್ದಿಗರ್ ಬಲದಿಂದೆ ಕೆಡೆಯೆ ನೂಂಕಲುಮೆಂತುಂ |
ಗಡ ಬಾರದೆನಿಸ ಬೆಟ್ಟುಂ
ಗಡಹಡಿಸದೆ ನೋಡಿ ನಾಲ್ವರುಂ ಕಾಮಿನಿಯರ್ ¹ ॥ ೨೪

ಇದು ಕರ್ಮದೇಶೈ ಯಿಂದಾ
ಯ್ತಿದಕ್ಕೈ ನಾವಲಸಿ ಮುಳುಗಿ ಮನದಲಿಂದಂ |
ಕುದಿದೊಡೆ ಪೋಕುಮೆ ಪೋಗದು
ಬಿದಿ ಬರೆದಕ್ಕ ರಮನೊರಸಿ ಕಳದವರೊಳರೇ ॥ ೨೫

ಪಾಪೋದಯದಿಂ ಪೊರ್ದುಗು
ಮೇ ಪಡೆನೊತಧಿಕದುಃಖಮುಂ ಸಾವುಗಳುಂ |
ಪೋಪುಪೆ ಪೋಗವು ಕೆಮ್ಮನೆ
ಚಾಪಲಮನರಾಗಿ ಮುಳುಗಲಕ್ಕುಮೆ ಭವೈರ್ ॥ ೨೬

[ಈಗಳಿನಾಯ್ತು ಸುಖಮೆಂ
ಬೀಗರ್ಪಂ ಬೇಡ ತೀವ್ರಕರ್ಮೋದಯದಿಂ |
ದಾಗದೆ ಪೋಕುಂ ಚಿಂತೆಯ
ನಾಗಳ ಪುಟ್ಟ ಸುಗುಮಘಮನಾರ್ಬರಿಸುವರ್ ॥ ೨೭

ತನಯರುಮಯ್ಯನುಮಜ್ಜನು
ಮನುಜರುಮತಿಮಿತ್ರರಪ್ಪರುಂ ಪತಿಯುಂ ಕಾಂ |
ಚನಮುಂ ಮನೆಯುಂ ನಿಕ್ಕುವೆ
ಮನಗೊಂದುಂ ತಿಬ್ಬಮೊಂದು ನಲಿವನೆ ಗಾಂಪಂ] ॥ ೨೮

ಮೆಣುಗುವುದೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುವುದೇಕೆ ಪಲುಂಬುವುದೇಕೆ ಸೇದಿಗೆ
 ಟ್ಟುಣಿಯದೆ ಬೇವುದೇಕೆ ಮನದೊಳ್ ಕಡುಗುಂದುವುದೇಕೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್
 ಮೆಣುಗದೆ ನೂಂದು ಚಿಂತಿಸದೆ ನಾಡೆ ಪಲುಂಬದೆ ಮತ್ತೆ ಸೇದಿಗೆ
 ಟ್ಟುಣಿಯದೆ ಬೇಯದಾತ್ಮಹಿತಮಂ ನೆಣಿ ಮಾಡುಗೆ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರ್ ||

ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೊರೊವರ್ಗೆ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ದು ಶುದ್ಧ
 ಮನರಾಗಿ [ನಮ್ಮಂ ಪೊದಿದರಸನ ಮನಮಂ ಸುಖಮೆಪ್ಪಂತು ಮಾಡು
 ವೆವೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷಾಚಿತ್ತನುಂ, ಅಧರ್ಮಮನನುಂ ಸ್ತ್ರೀಲಂಪ
 ಟನುಂ ಗದ್ದದಕಂಠನುಂ ವಿಹ್ವಲೀಭೂತನುಂ ಮಹಾಭಯಸ್ಥನುಂ] ಮರ
 ಣಭೀರುವುಮಾಗಿದು=ಪರಿಚರಮಹಾರಾಜಂಗಳಿಮುಖರಾಗಿ ಧರ್ಮಮ
 ನಿಂತೆಂದು ಪೇಚ್ಚಿರ್ ||

೩೦

ಸಾವಾದುದೆಂದು ಬೆಚ್ಚದೆ

ಕಾವವರಾರನ್ನೆಂದು ಜಞಿಯದೆ ಮನದೊಳ್ |

ನೋವಿಂಗೇಗುವೆನೆನ್ನದೆ

ಭಾವಿಸು ಜಿನಪದಮನನ್ಯರಂ ಭಾವಿಸದಿರ್ ||

೩೧

[ಮುನ್ನಿನ ಸಿರಿಯಂ ಮಹಿಮೆಯ

ನುನ್ನತಿಯಂ ಗಜಮನಶ್ಯಮಂ ನಂದನರಂ |

ಭಿನ್ನಾಂಬುಜವದನೆಯರಂ

ನೀನ್ನೆನೆಯದೆ ದೇವ ನೆನೆ ಜಿನೇಶ್ವರಪದಮಂ] ||

೩೨

ಏನಾನುಮೆ ನೆನೆದಾತ

ಧ್ಯಾನದಿನೆಲೆ ಸತ್ತು ತಿರಿಕರೊಳ್ ತಿರಿಯದೆ ಸ |

ಜ್ಞಾನಾಂಭೋಧಿಯನಮೃತಸು

ಖಾನಂದನ ದಿವ್ಯಪಾದಮಂ ನೆನೆ ಮನದೊಳ್ ||

೩೩

[ಬಿಡು ರಾಜ್ಯದ ಮೋಹಮನೆಡೆ

ಯುಡುಗದೆ ನೆನೆ ಜೈನಧರ್ಮಮಂ ಕಿಡುವ ಪರಿ |

ಗ್ರಹಯುಗಮಂ ಪಿಡಿಯದೆ ಬಿಡು

ಪಡಿದಂತೆಂ ಬಿಟ್ಟೊಡೆಯ್ದವೈ ಶುಭಗತಿಯಂ] ||

೩೪

ಮತ್ತಂ [ಪರಿಗ್ರಹದ] ನೋಹದಿಂ ಸಂಸಾರದೊಳ್ ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರಿದು
ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಮುಳುಗಿದ ಪಟಹಸ್ತನ ಕಡಾರಪಿಂಗಳನ ಪಿಣ್ಣಾಕ ¹ ಗಂಧನ
ದಂಡಕಮಹಾರಾಜನ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನಂತೆ ಮಹಾದುಃಖಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ
ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ [ಪರಿಗ್ರಹ]ಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟೊಕಚಿತ್ತದಿಂ ಜಿನಪಾದ
ಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತ್ತಿಪುದೆಂದು ಪೇಳ್ದು ||

೩೫

ಎನಿಸುಪರಿಗ್ರಹಭರಮುಂ

ಟನಿತುಮನಿಂಬಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ಮಲನಂ ದೇ |

ವನಿಕಾಯವಂದ್ಯನಂ ಮ

ತ್ತೆನಿಸದೆ ಜಿನನಂ ಸುಚಿತ್ತದಿಂ ನೆನೆಯುತ್ತಂ ||

೩೬

ಮುಡಿಪಿ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಾವರ್ತಮೆಂಬ ವಿಮಾನ
ದೊಳೊಂದುಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯಮನೊಡೆಯ ಆನಂದನುಂ ಕಾಂ
ತನುಂ ಅಮಿತಕಾಂತನುಂ ಸುಕಾಂತನು ² ಮೆಂಬ ಸಾಮಾನಿಕದೇವ
ರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದರಿತ್ತಲೆ ಉಪರಿಚರಮಹಾರಾಜಂ ||

೩೭

[ಕರಿತುರಗಂ ಪದಾತಿ ರಥಸಂತತಿ ಸಂತತಮೊಪ್ಪೆ ಸುತ್ತಲುಂ

ಬರೆ ತರಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯರನಂಗಲತಾಂಗಿಯರಿಕ್ಕೆ ಕೂರ್ತು ಚಾ

ಮರಮನಗುವಿನಿಂ ದಿವಿಜರಾಜನವೋಲೆ ನೆಜೆ ರಾಜವೀಧಿಯೊಳ್

ಕರಮನುರಾಗದಿಂದೆಸೆದು ಬರ್ಪುದನಾಂ ನೆನದೆಂತು ಸ್ಮರಿಸೆಂ ||

೩೮

ನಿಕ್ಕು ವಮಿಂದ್ರನ ಭಂಡಾ

ರಕ್ಕಂ ಖಚರಾಧಿಪತಿಯ ಪೆಂಪಿನ ಭಂಡಾ |

ರಕ್ಕಂ ನೋಡೆನ್ನರ್ಥಂ

ಮೊಕ್ಕಳಮದನೆಂತು ಬಿಸುಟು ಪೋಪೆನೊ ಬಿದಿಯೇ ||

೩೯

¹ ಪಿಂಗಳಕ (ಕ. ಖ.)

² ಅತಿಕಾಂತನುಂ ಸುರಕಾಂತನುಂ (ಗ)

ಧರಣೀಂದ್ರನ ಸತಿಯರ್ಗಂ

ಸುರಂಜನ ಪೆಂಡವಾಸದೊಳ್ವಂಡಿರ್ಗಂ ।

ಕರಮೆನ್ನ ರಸಿಯರಯ್ಯಾ

ವರಮುಗ್ಗೊಳಮವರನೆಂತು ಬಿಸುಟಾನಿರ್ಪೆಂ ॥

೪೦

ಪನ್ನ ಗರಾಜನ ಸಿರಿಗಂ

ಸನ್ನು ತಸುರಪತಿಯ ಪಿರಿಯ ಸಿರಿಗಂ ಬಗೆವಂ ।

ದೆನ್ನ ಸಿರಿ ಮಿಗಿಲಿದಂ ಬಿ

ಟ್ಟೆನ್ನೆಲ್ಲಿಗಮಾಯ್ದಮಗನೆ (?) ನಾಂ ಪೋದಪೆನೋ ॥ ೪೧

ಎಂದು] ಪರಿಗ್ರಹಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಕುದಿವ ನೀರಂತೆ ಮುಟ್ಟಿ ತಪ್ಪಿ
ದಿಕ್ಕಿ ದ ತಳಿರಂಕೆ ಕಂದಿ ಮಾಗಿಯ ತೊಳೆಯಂತೆ ಕುಂದಿ ಪಿಡಿವೆತ್ತ
ಪಾವಿನಂತೆ ಸುಯ್ದ ಬಿದಿಯಂ ಬೈದಾರ್ತಧ್ಯಾನದಿಂ ಸತ್ತು ಮನೋ
ಹರಮೆಂಬುದ್ಯಾನದೊಳ್ ಸರ್ಪಾಶ್ರಯಮೆಂಬ ಗುಹೆಯೊಳ್ ಪೆರ್ಬಾ
ವಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನಿತ್ತಲೆ ಅನಂತವೀರ್ಯಂ ಮೊದಲಾದೈನೂರ್ವರ್ ಕುಮಾ
ರರುಮರಸಿಯರುಂ ಸಾಮಂತರುಂ ಪರಿಜನಮುಮರಸಂಗೆ ¹ ತೊಟ್ಟನೆ
ಕೇಡಾದುದಕ್ಕೆ ॥ ೪೨

[ಚಿಂತಿಸಿ ದುಃಖಾನಳನಿಂ

ಸಂತಮೆರ್ದೆಯುರಿಯೆ ಮುಟ್ಟಕದಿಂ ಮೆತಿಗೆಟ್ಟೋ ।

ರಂತೆ ನೆನೆನೆಂದು ಧರಣೀ

ಕಾಂತನ ಕಾಂತೆಮರ ಗುಣಮನಿರಳುಂ ಪಗಲುಂ] ² ॥ ೪೩

ಪಿರಿದು ವಿಭೂತಿಯಿಂ ಮದಗಜೇಂದ್ರಮನೇಪಿ ಸಮಸ್ತಭೂಮಿಪರ್
ವೆರಸು ಸಮಸ್ತ ಕಾಮಿನಿಯರುಂ ಪರಿವಾರಮುಸಾತ್ಮಜಾತರುಂ
ಬೆರಸು ವನಕ್ಕೆ ರಾಗದಿನುದಾರ ³ ಗುಣಾಂಬುಧಿ ಪೋಪುದೇಕೆ ನಿ
ಷ್ಕರದಪಮೃತ್ಯು ಬಂದತನಿ ಮುಟ್ಟುವುದೇಕಿದಾಚೋದ್ಯಮಲ್ಲವೇ ॥ ೪೪

¹ ಅರಸಂಗೆ ಅರಸಮರ್ಗಿ (ಗ)

² ಬಿಟ್ಟಿಗಾಗಿ (ಗ)

³ ಪೆರ್ಬಿದನುದಾರ (ಕ. ಬ.)

[ಸಿರಿಯಂ ಖೇಚರರಾಜರ್

ಪುರುಡಿಸಿ ತಂದಿಕ್ಕಿ ಪೋದರೋ ದೂರ್ತಿಂ ವ್ಯಂ |

ತರದೇವರಿಕ್ಕಿ ಪೋದರೋ

ಪರೀಕ್ಷಿಸಂದಿದು ಮಹಾದ್ಭುತಂ ಧಾರಿಣಿಬೋಳ್ || ೪೫

ಎಂದು ಮಹೀನಾಥನ ಪದ್ಮಾವತಿಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ವರಸಿಯರ
ಗುಣಮಂ ನೆನೆಸೆಂದು ಮಹುಗಿ ಕುದಿದು ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದೊಳು ಮೆಯ್ಯಾಣಿ
ಯದಲ್ಲನಂತವೀರ್ಯಂ ಮೊದಲಾದ ಕುಮಾರರಂ] ¹ ಬುದ್ಧಿವಂತರ
ಧರ್ಮಶ್ರವಣದಿಂ ಮೂಣಿಸಿ ದುಃಖಮನಾಣಿಸಿ ಮಹುದಿವಸಂ || ೪೬

ಮಂಗಳವಜಿ ಭೋರೇನ ವಾ

ರಾಂಗನೆಯರ್ ನೆರೆದು ಪಾಡೆ ಮಂಗಳಮಂ ಪು |

ಣ್ಯಾಂಗನೆಯರಿಕ್ಕೆ ಸೇಸೆಯ

ನಂಗಜಸದೃಶಂಗನಂತವೀರ್ಯಂಗಾಗಳ್ || ೪೭

[ನಲಿನಲಿದು ಮಕುಟಬದರ್

ವಿಳಾಸದಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಮಂ ಜಿನಧರ್ಮೋ |

ತ್ವಲಚಂದ್ರನಾಗು ಮುನಿಜನ

ವಿಳಸಿತಪದಭಕ್ತನಾಗು ನಲನುಳ್ಳನೆಗಂ || ೪೮

ಎೃದು ಪರಸಿ] ² ಸಂತೋಷದಿಂದಿರೆ ಮಹುದಿವಸಂ ಸಾರಸ್ವತ
ರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರವಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳಯ್ಯೂರ್ವರಮುನಿವರವರಸು ವಿಹಾರಿ
ಸುತ್ತುಂ [ಶ್ರಾವಂತಿಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮನೋಹರೋದ್ಯಾನದೊಳೆ
ಲೇಸಪ್ಪ ಶಿಲಾತಳದಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಪಂಥಾತಿಚಾರನೇಮಮಂ
ಮಾಡುತ್ತಿಪುದುಮವರ ಬರವಂ ಋಷಿನಿವೇದಕನನಂತವೀರ್ಯಮಹಾ
ರಾಜಂಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯುದುಂ ಅರಸನವರಿದದೇಸೆಯತ್ತಲೇಱಿಯಂ
ನಡೆದು ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟು ಋಷಿನಿವೇದಕಂಗೆ ಮೆಚ್ಚು ಗೊಟ್ಟು] ³ || ೪೯

¹ ಎಂದು ಮಹುಗುವನಂತವೀರ್ಯಂ ಮೊದಲಾದೆಲ್ಲಗಂ (ಗ)

² ಅಂತು ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟ (ಗ) ³ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪುದುಂ (ಗ)

ಹಿರಿದುವಿಭೂತಿಯಿನರ್ಚನೆ

ವೆರಸು ಸಮಸ್ತಾವನೀಶ್ವರವೆರಸು ಮಹೀ |

ಶ್ವರನರ್ತಿವೆರಸು ಯೋಗೀ

ಶ್ವರರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮುನಿಕದಂಬಮನಾಗಳ್ ||

೫೦

ಬಲವೆಂದು ಮೂಱುಸೂಚ್ಛಿ

ಮೌಲನಂಭ್ರಿಯನವ್ಯವಿಧಸದರ್ಶನೆಯಿಂದು |

ಜ್ವಲಮನದಿಂದರ್ಚಿಸಿ ನಿ

ಶ್ಚಲಚಿತ್ತಂಗೆಹಗಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿಂದಂ ||

೫೧

ವಂದಿಸಿ ನರೇಂದ್ರನಾದರ

ದಿಂದಂ ನಿರ್ಮಲರನುಜದ ಋಷಿಯರುಮಂ ಸಾ |

ನಂದಮನಂ ಗುರುಪರಿವಿಡಿ

ಯಿಂದಂ ವಂದಿಸಿ ಮನೋನುರಾಗದಿನಾಗಳ್ ||

೫೨

ಮುನಿಸತಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿ

ರ್ದನುಸಮಸದ ಮೌಮಂ ಮನೋಭವರೂಪಂ |

ಮನಮಾರೆ ಕಿಣಿದುಬೇಗಂ

ಜನನಾಥಂ ಕೇಳ್ದು ತಿಳಿದು ತದನಂತರದೊಳ್ ||

೫೩

ಎಮ್ಮ ಜನಕಂಗಂ ಜನನಿಯರ್ಗಮಾಕಸ್ಮಿಕಮೆ ಕಾರಣಂ ಸಾವಾ
ದುದೆಂತು ನಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಸಸಮೆಂಬುದುಂ ಮುನೀಶ್ವರನವಧಿಲೋಚನದಿಂದ
ಉಿದು [ವಜ್ರದಾಡನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಭೂಮಿವಿಹಾರಾರ್ಥಂ ಮದನ
ವೇಗೆಯೆಂಬ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿನರಸು ಬರುತ್ತುಂ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನಾಡುತ್ತು
ಮಿರ್ಪಿನಿಮ್ಮಯ್ಯನಂ ನೋಡುತ್ತು ಮಿರ್ಪುದುಂ ಮದನವೇಗೆ ಮಹೀ
ನಾಥರೊಳೇತನ ರಾಜ್ಯಮೆ ಸಫಲಮೆಂದು ಪೊಗಟ್ಟುದುಮಾಮಾತಿಗೆ
ವಜ್ರದಾಡಂ ಪುರುಡಿಸಿ ಮದನವೇಗೆಯನಳಕಾಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಪಿ ಹಿರಿದಪ್ಪ
ಶಿಲೆಯಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿಚ್ಚಿದ್ರಮಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಪೊದನವನಿಂ
ಸಾವಾಯ್ತೆಂದು ಪೇಟ್ಟುದುಂ ||

೫೪

ನರನಾಥನಣಿದು ಮುತ್ತಂ

ವರಮುನಿನಾಥಂಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟಾ |

ದರದಿಂ ನಿಮ್ಮಡಿ ಭೂಮಿ

ಶ್ವರನುಂ ಜನನಿಯರುಮೆಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟರ್ಪರೋ ||

೫೫

ಬೆಸಸುವುದದನೆ ಕೀರ್ತಿ

ಪ್ರಸರಂ ಜೈನಾಂಗಮಾಂಬುನಿಧಿಶಿರಕರಂ |

ವಸುಧಾಧಿಪತಿಗೆ ನೆಣಿ ಸಂ

ತಸಮಸ್ಪಂತಾಗೆ ಪೇಟುದ್ಯತನಾದಂ ||

೫೬

ನಿನ್ನ ಜನನಿಯರ್ ಪದ್ಮಾವತಿಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ವರುಂ ಮೇಲೆ
ಭಯಂಕರಮಾಗದ ಶಿಲೆಗಂಜದೆ ಪ್ರಾಣಭಯಮಾಯ್ತೆಂದು ಮನ
ದೊಳ್ ನಡುಗದೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಕೊಂಕದೆ] ¹ ||

೫೭

ತನುಮಂ ಮತ್ತಿಹಲೋಕದಲ್ಪಸುಖಮಂ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾನೀಕಮಂ
ಧನಮಂ ಭೂಷಣಮಂ ಸುಭೋಜನಮನಾತ್ಮಾಧೀಶನಂ ಕೂರ್ಪನಂ
ದನರಂ ಚಿಂತಿಸಿ ಕಂದಿ ಕುಂದಿರದೆ ಬಿಟ್ಟುನಂದದಿಂ ಶುದ್ಧಾ
ವನೆಯಿಂ ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದಿಂ ಮುಡಿಪಿ ತತ್ಸಾಧರ್ಮಸತ್ಕಲ್ಪದೊಳ್ ||೫೮

[ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಾವರ್ತಮೆಂಬ ವಿಮಾನದೊಳ್] ಸಾಮಾನಿಕದೇವರಾಗಿ
ಪುಟ್ಟದರ್ ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂ [ರಾಜ್ಯವಿಭೂತಿಯಂ ಮಕ್ಕಳ ಭಂಡಾರದ
ಪೆಂಡಿರ ಸ್ನೇಹಮಂ ನಿನ್ನ ಚಾಗದ ಭೋಗದ ಪರಿಗ್ರಹದ ನಾಡಿನ
ಬೀಡಿನ ಚಾತುರಂಗಬಲದ ರಾಜ್ಯಭರದ ಮೋಹೋದಯದಿಂ]ದಾರ್ತಧ್ಯಾ
ನಪರನಾಗಿ ಸತ್ತು ಮುಳುಕದಿಂ ಬಂದೀವನದೊಳ್ ಸರ್ಪಾಶ್ರಯಮೆಂಬ
ಗುಹೆಯೊಳ್ ಪೆರ್ಬಾವಾಗಿ ಪುಟ್ಟರ್ಪನೆಂಬುದುಂ ಜನನಿಯರ್ ಪರಿಗ್ರಹ
ನಿವೃತ್ತಿಯಿಂದಾದ [ಶುಭಸರಿಣಾಮದಿಂ ಪಡೆದ] ದೇವಗತಿಯುಂಮ,
ಜನಕಂ ಪರಿಗ್ರಹದಿಂದಾದ [ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದಿಂ ಪಡೆದ ತಿರಿಕ] ಗತಿ
ಯುಮಂ ಕಂಡು ಬಿಡುಗಾಗಿ ||

೫೯

1ಅವರ ಮರಣದೊಳಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಳುವುಂ ಅಖಂಡವರಲ್ಲಿ
ಪುಟ್ಟದರಲ್ಲಿರನೆ ನಿನ್ನ ಜನನಿಯರ್ ನಾಲ್ವರುಂ (ಗ)

ಬಣಿದೆ ಪರಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಉಗಿ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮದಿನೇಚ್ಚೆಗೆಟ್ಟು ಪಾಂ
ಗಣಿಯದೆ ಸೌಖ್ಯಭೂಮಿರುಹಮಂ ಕಡಿದಹ್ನೆಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ಮನಂ
ಮುಣಿಯಿಸಿ ಪುಟ್ಟ ನಾಡೆ ತಿರಿಕಂಗಳೊಳಕ್ಕಟ ತೀವ್ರದುಃಖದಿಂ
ಮುಣುಗುತುಮಿರ್ಪ ಕಾರ್ಯಮನೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪುವು ದುಃಖಜೀವಿಗಳೆ 1||

ತನುವುಂ ಗೇಹಮುಮರ್ಥಮುಂ ² ಕರಿಗಳುಂ ಜಾತ್ಯಶ್ವಮುಂ ಸಂದನಂ
ದನರುಂ ಮಿತ್ರರುಮಯ್ಯನುಂ ಜನನಿಯುಂ ಮುನ್ನಾರೊಡಂಬೋದರೊ
ಯ್ಯೆನೆ ಮುನ್ನಾವನನೊತ್ತಿ ಕಾದರದಲುಂ ³ ತಾಂ ಬೇಟು ದೇಹಾದಿಯ
ಪ್ರನಿತುಂ ಬೇಟುನುತಿರ್ಪ ಭವ್ಯನೆ ವಲಂ ಧನ್ಯಂ ಪೆಠಿರ್ ಧನ್ಯರೇ || ೬೦

ಎಂದು [ಪರಿಗ್ರಹದ ನಿಷ್ಪರಿಗ್ರಹದ ಹೀನಾಧಿಕತ್ವಮಂ ಮನ
ದೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮುನಿನಾಥಂಗೆ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದಿಂ
ತೆಂದಂ ||

೬೦

ಉಪರಿಚರನೃಪತಿ ನಿಮ್ಮಡಿ

ವಿಪರೀತಧ್ಯಾನದಿಂ ದುರಾಗ್ರಹಿಯಾಗಿ |

ದೃಢನೀಗಳಾತನಂ ನಿ

ಷ್ಠಪಟಜಿನೇಶ್ವರಮತೋಕ್ತಿಯಿಂ ಪ್ರಿಯದಿಂದಂ ||

೬೨

ತಿಳಿಪಲೆ ಬರ್ಕುವೊ ಬಾರದೊ

ಘಳಲೆನೆ ಬೆಸಸುವುದು ಶೀಘ್ರಮೆಂಬುದುಮವನೀ |

ತಳಪತಿಗೆ ನುಡಿದರುರ್ವೀ

ತಳಪೂಜ್ಯರ್ ವಿಮುಳರಂಬುನಿಧಿನಿಷ್ಠನದಿಂ] ⁴ ||

೬೪

ನೀಂ ಪೋಗಿ ಧರ್ಮಮಂ ಪೇಟುವುದುಮಾಪಾವು ಜಾತಿಸ್ತರನಾಗಿ
ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಭವಮನಲುಿದು ಧರ್ಮಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುಮನ್ನೆಗಂ
ದೇವಲೋಕದಿಂ ನಿಮ್ಮ ಜನನಿಯರಪ್ಪ ನಾಲ್ವರುಂ ಬಂದು ಪೂರ್ವ

1 ಜೀವರ:ಶಿ:ಳ (ಗ)

2 ಸಂಚಿದಧರ್ಮಮುಂ (ಗ)

3 ಕೊಂದರದಲುಂ (ಗ)

4 ಬಗೆದು ಎಮ್ಮಯ್ಯನ ಪಾಪಮಂ ತಿಳಿಪಲುಂ

ಬರ್ಕುವೊ ಬಾರದೊ ಬೆಸಸುನೆ (ಗ)

ಸ್ವರೂಪದಿಂ ನಿನಗೆ ¹ ಸಂಘಾತಮಾಗಿರೆ ಧರ್ಮಮಂ [ಪೇಟ್ಟು ತದನಂ
ತರಂ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳಾದ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಮುಮಂ ಜಿನಪದಸ್ತುರಣೆಯೊ
ಳಾದ ಮಹಾವಿಭವಮುಮಂ ನಿಪ್ಪರಿಗ್ರಹವ್ರತದೊಳಾದ ಪೆಂಪುಮಂ
ತೋಟು ಸಾಟು ಲೋಕಕ್ಕುಂ ನಿನಗಂ ಪೇಟ್ಟಂತೆ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಮಂ
ಕೈಕೊಂಡು ಗಗನತಳಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ತಂತಮ್ಮ ಶ್ರೀಯುಮಂ ವಿಭೂತಿ
ಯುಮಂ ತೋಟು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಪರೆಂಬುದುಂ || ೬೫

ಮುನಿಪತಿಗನಂತವೀರ್ಯಾ

ವನಿನಾಥಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟೊ |

ಯ್ಯನೆ ಸರ್ಪನಿದ ಪುತ್ತಿಂ

ಗನುನಯದಿಂ ಬಂದು ಗುಡೆಯ ಬಾಗಿಲ ಪೊರೆಯೊಳ್] ² || ೬೬

ನಿಂದಿರ್ದು ನೋಟ್ಟುದುಂ ಮುನಿ

ಪ್ರಂದಾರಕನೆಂದ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಸುಯ್ಯುತ್ತುಂ |

ಮುಂದಿರ್ದ ನಾಗನಂ ಕಂ

ಡೆಂದಂ ನೃಪನಿಚಯಮಕುಟಘಟ್ಟತಚರಣಂ || ೬೭

ವನಿತೆಯರಾಗಿದ್ದುಂ ನೆ

ಟ್ಟನೆ ವೀರಂಜೀರಸು ತೊಡಿದು ಸಕಳಮುಮಂ ಪ |

ಜ್ಜ ನಸಾದಭಕ್ತಿಯಿಂ ದೇ

ವನಿನಾಸಕ್ಕೊಗದರಂತುಟಾಗಲ್ವೇಡಾ || ೬೮

ಮಿಸೆಗಳಂ ಪೊತ್ತಿದ್ದುಂ

ಸಾಸಂಗೆಟ್ಟಳ್ಳ ಬಳ್ಳ ಮನದುಬ್ಬೆಗದಿಂ |

ಪೇಸುಪತಮಾಗಿ ನಾಗನಿ

ವಾಸದೊಳೋವಯ್ಯ ಪುಟ್ಟೆ ತಿರಿವುದು ³ ಮಾಯ್ತೇ || ೬೯

1 ಪೂರ್ವಸ್ವರೂಪಮಂ ತೋಟು ನಿನಗ (ಗ)

2 ಪೇಳ್ವರೆಂಬುದುಂ ಸರ್ಪಾಶ್ರಯಮೆಂಬ ಗುಡೆಗೆ ಬಂದು (ಗ)

3 ನಮೆವುದು (ಗ)

ಅರಸಿಯರನಿಬರುಮಹರ್

ಜ್ಞ ರಣಮೆ ಶರಣೆಂದು ವೀರದಿಂ ಮುಡಿಪಿ ಸುರಾ |

ಸುರವಂದ್ಯರಾದರದಖಂ

ಧರೆಯೊಳ್ ಸನ್ಮತಿಗಳಪ್ಪವರ್ ಕೆಟ್ಟಪರೇ ||

೩೦

ತೊಡರ್ದು ಪರಿಗ್ರಹಯುಗದೊಳ್

ದೃಢನಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಜೈನಪದಸೇವನೆಯಂ |

ಮಡಿದಿಲ್ಲಿ ಸರ್ಪನಾದೈ

ಕಡುಮೂರ್ಖರ್ ಕಿಡುವರೆಂಬುದಾವುದು ಚೋದ್ಯಂ ||

೩೧

ಸುರುಚಿರರತ್ನಾ ವಳಯಿಂ

ಕರವೊಪ್ಪುವ ರಾಜಭವನದೊಳ್ ಮುನ್ನಿರ್ಪೈ |

ದುರಿತದ ಫಲದಿಂ ಘಟಮಂ

ದಿರದೊಳ್ ನೀನೀಗಳಿದುರ್ ನಮೆವಂತಾದೈ ||

೩೨

ನರಪತಿ ನೀಂ ¹ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀ

ಯರ ನಡುವೆ ವಿಳಾಸವೊದವೆ ಮುನ್ನಿರ್ಪೈ ನಿ |

ಪೂರಪಾಪದಿಂದವಿಾಗಳೆ

ಗರಳಧರರ ನಟ್ಟ ² ನಡುವೆ ನಿಲ್ವಂತಾದೈ ||

೩೩

ಕಳವೆಯ ಕೂಟಂ ಸೊಗಯಿಪ

ತಿಳಿದುಪ್ಪಂಬೆರಸು ಲೀಲೆಯಿಂ ಮುನ್ನುಣ್ಣೈ |

ಪ್ರಯುಗಳನಿಲಿಗಳನಾಯ್ದಾ

ಯ್ದುಲೊಳವೊಲೆವಮ್ಮ ಈಗ ³ ತಿಂಬಂತಾದೈ ||

೩೪

ಮೈದುಳಯ್ಯೊಳಂಗನೆಯರ್

ಪದಪಿಂದಂ ಸೋಂಕೆ ರಾಗದಿಂ ಪವಡಿಸುವೈ |

ಮುದವೊದವೆ ಮುನ್ನ ವಿಾಗಳೆ

ಮೈದುವಲ್ಲದ ಪರಲಮೋಲೆ ಪಡುವಂತಾದೈ ||

೩೫

1 ನರನಾಥರ (ಗ) 2 ಪಾಪದಲ್ಲಿನೀನಜಗರ ಸಂಕುಲಗೃಹದ (ಗ)

3 ಯ್ದುಲೊಳವೊಲೆವನ್ನಲಿಗ (ಕ.ಬ.) ಯ್ದುಲೊಳವಿಡ ಕಪ್ಪೆಗಳುಮಂ(ಗ)

ಈಗಳನ ಕಷ್ಟತನಮುಮೆ
ನೋಗಡಿಸದೆ ಮುನ್ನ ಮಾಡ ಮಹಿಮೆಯುಮಂ ನೀಂ |
ಬೇಗಂ ಚಂತಿಸಿ ಬಿಡುವುದು
ಭೋಗದ ದೇಹದ ತೊಡವುಮಂ ಮೋಹಮುಮಂ || ೩೬

ತನುವಿನ ಧನವಿನ ಪೆಂಡಿರ
ತನಯನ ಕಡು ¹ ಮೋಹದಿಂದೆ ನೀನಿಂತಾದ್ಯೆ |
ವಿನಯಪರನಾಗಿ ಮುನ್ನಿನ
ವನಿತುಮನಿಂಬಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ಮಳನಾಗ್ಯೆ || ೩೭

[ವಿಷಯಂಗಳ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಸೆಲೆ
ವಿಷಧರನಾಗಿದೆಯಿನ್ನು ಮತಿಲೋಲತೆಯಿಂ |
ವಿಷಮಂ ತಾಳ್ದಿದೆಯುಪ್ಪೊಡೆ
ವಿಷಮಮಿದೆನಿಸಿದ ನರಕವಾರಿಧಿಗಿಟ್ಟೆ || ೩೮

ಎಂದು ಪೇಟ್ಟುದುಮುಪರಿಚರನಪ್ಪ ಪೆರ್ಬಾವು ಜಾತಿಶ್ರುತನಾಗಿ
ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಭವಮನಬಿಡು [ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲೆ ಬಂದು ಕಿವಿ
ಯಾಂತ]ನಂತವೀರ್ಯಮಹಾರಾಜನ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತಮಿರ್ಪು
ದುಂ ದೇವಲೋಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದರಸಿಯರ್ [ನಾಲ್ವರುಂ ಪರಿಗ್ರಹಕಾಂ
ಕ್ಷೆಯಿಂ ಸ್ವಸ್ವಾಮಿಯಪ್ಪುಪರಿಚರನಾರ್ಥಧ್ಯಾನದಿಂ ಸತ್ತು ಪೆರ್ಬಾವಾಗಿ
ಪುಟ್ಟಿದುದನವಧಿಜಾ ನದಿಂದಬಿಡು ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ಬೋಧಿಸ
ಲೆಂದು ಮನೋಹರೋದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ದೇವಲೋಕದಿಂದಿಟ್ಟು | ಮು
ನ್ನಿನ ರೂಪಿಂ ಬಂದು ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ದು ಪಾವಿಗೆ [ಮೈದು
ನಿನಾದದಿಂ] ಧರ್ಮಮುನಿಂತೆಂದು ಪೇಟ್ಟಿರ್ || ೩೯

ಕಿಡುವ ಪರಿಗ್ರಹಯುಗಮಂ
ಹಿಡಿದು ದುರಾಚಾರ ನಿನ್ನ ಪಾವೋದಯದಿಂ |

¹ ಮೋಹತೊಡವನಿಂದಿಂತಾಯ್ತು (ಗ)

ಕಡುದುಃಖಾಬ್ಧಿಯೊಳಪೂದ

ನೊಡರಿಸಿ ಪಾವಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ನಮೆವಂತಾದೈ ||

೪೦

ತೊಲುವುದು ದುಷ್ಪರಿಗ್ರಹಮನೆಂದು ಜಿನೋಕ್ತಿಯನೆಮ್ಮ ಪೇಟುದಂ
ಮೆಜಿದು ಪರಿಗ್ರಹಕ್ಕೆಱಗಿ ದುರ್ಮತಿಯಿಂ ಮರಣಕ್ಕೆ ಗೂಡುಗೊಂ
ಡಜಿತಮನೊಕ್ಕು ಸತ್ತು ದುರಿತೋದಯದಿಂ ಘನಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟದೈ
ಕುಣಿ ಪೆಣರಾರೊ ನೀನೆ ಕುಣಿ ನೀನೆ ಜಡಾತ್ಮನೆ ನೀನೆ ಗಾಂಪನ್ನೆ || ೪೧

[ಮುನ್ನೆಮ್ಮ ಪೇಟು ಧರ್ಮಮ

ದನ್ನೆನೆಯದೆ ತಿರಿಕಯೋನಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟದೆಯಿ |

ನ್ನಿನ್ನ ಮರುಳಾಟಮಂ ಬಿ

ಟ್ಟುನ್ನ ತಜಿನಪಾದಪದ್ಮಮಂ ನೆನೆ ಮನದೊಳ್ ||

೪೨

ಜಿನಪಾದಪದ್ಮಮಂ ಬಿ

ಟ್ಟನಿತೊಂದಪಮಾನವೃತ್ತಿಗೊಳಗಾದೈ ನೀಂ |

ಮನದೊಳ್ ಬಗೆಯದೆ ಪೆಣತಂ

ನೆನೆ ರಾಗದಿನಿಂದ್ರವಂದ್ಯನಂಘ್ರದ್ವಯಮಂ] ||

೪೩

ನಿಷ್ಕಾರಣಂ ತೆರಳಯ ಪುಣುವಿನಂತೆ ನಿನ್ನಂ ನೀನೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ
ದಿಂ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೆಟ್ಟದೊಳ್ ಪೊಣರ್ವೆ ಕೋಡಿಲ್ಲದ ಕಾಡಾನೆಯಂತೆ
ಕೂಡದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಬಯಸಿ ಸೇದಿಗಿಡದೆ, ಕಂಪಲೊಳ್ ಬಿದರ್ ಸಕುವಿ
ನಂತೆ ಸುಸಾರದೊಳ್ ಬಿದರ್ ನಮೆಯದೆ, [ಮೋನಂಗಳೊಂಡ] ಚಪಳ
ನಂತೆ ತಿರಿಕಯೋನಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟ[ಮಲಮಲ]ಮೆಣುಗದೆ, ಸಾಲಂಗಳೊಂಡ
[ಬಡ] ವನಂತೆ ಸ್ತ್ರೀ ಸುಖಕ್ಕೊಳಸಿ ಮನದೊಳ್ ಜುಳಿಯದೆ, ಮಾರ್ಬ
ಲಮಂ ¹ ಕಂಡ ಪಂದೆಯಂತೆ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳಾದ ನಡವಳಿಗೆ ಬೆಡಪದೆ,
ತುಡುಗುಣ್ಣು ತೊತ್ತಿನಂತೆ ಕೊಲ್ಲದ ವ್ರತಕ್ಕಲಸಿ ನಡುಗದೆ, ಸುರ
ಗಿಯಂ ಕಂಡ ಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಸತ್ಯವ್ರತಕ್ಕಾಡಿದೊಸರಿಸದೆ, ತೇತ್ತಿಂದ

ಮಗವಿನಂತೆ ಕೊಲ್ಲದ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ದೆಸೆಗಿಡದೆ ¹, ಕಳವುವೋದ
ಮನೆಯಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಕ್ಕೆ ಬೇರ್ಚಿ ತಲ್ಲಣಿಸದೆ, ಪುಲ್ಲಕಡ್ಡಿಯಂ ಕಂಡ
ತೃಣಗ್ರಾಹಿಯಪ್ಪನಿಲದಂತೆ ಗುಣವ್ರತಕ್ಕೆ ² ಸಂಚರಿಸದೆ, ತೊಂಕಡಿಸುವ
ವೃದ್ಧನಂತೆ ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಕ್ಕೆ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ಜೋಲದೆ, ಪಟುಗೋಲೋಳ
ದರ್ಫಂಬಿಗನಂತೆ ³ ಗುರುವಚನಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗದೆ, ಮೊದಲೆಟ್ಟ ಪರದ
ನಂತೆ ಘೆಗೆಗೆಗೊಂದಂ ನೆನೆಯದೆ, ಶೃಂಗಾರಕರ್ತೃಗನಪ್ಪ ಬಡವನಂತೆ
ಚಿಂತಿಸಿ ಕೆಡದೆ, ವನಿತೆಗೋತ ಋಷಿಯಂತೆ ಶುಭಧ್ಯಾನದಿಂ ಕಿಡದೆ,
ಕಾಲೂರ ಸೂಳೆಯಂತೆ ಬಚಿದೆ ದುರ್ಮತಕ್ಕೆ ತೊನೆಯದೆ, ಸನ್ಮಾರ್ಗ
ಧಾರಿಯಾಗಿ ಮುನ್ನಿ ನವಗುಣಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ಮಳಚಿತ್ತದಿಂ ಧರ್ಮ
ದೋಳ್ ಕೂಡಿ ಜಿನಪಾದಸೇವೆಯೊಳಾರ್ಥ ಸ್ವರ್ಗಾರ್ಪಣೆಗ್ಗ [ಸುಖ]ಕ್ಕೆ
ಭಾಜನನಾಗೆಂದು ತಮ್ಮ ವೀರವೃತ್ತಿಯಿಂ ಪಡೆದ ದೇವಗತಿಯುಮಂ
ಭೀತಮನದಿಂದನಿವೃತ್ತಿಯಿಂದುಪರಿ ⁴ ಚರಮಹಾರಾಜಂ ಪಡೆದ ತಿರಿಕಗ
ತಿಯ ಪಡೆಪುಮಂ ಪೇಜ್ಜು ತದನಂತರಂ ||

v-8

ಉರದೊಳ್ ಮುತ್ತಿನಹಾರವೊಪ್ಪೆ ಶಿರದೊಳ್ ಮಿಕ್ಕಿದ ರತ್ನಂಗಳೇ
ಸ್ಫುರಿತೋದ್ಯುನ್ಮತುಟಂ ಪಳಂಚಿ ಪೊಳಪಿಂ ಚೆಲ್ವಾಗಿ ಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್
ಕರಮಿಂಬಾಗಿರೆ ದಿವ್ಯರತ್ನ ವಳಯಂ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ ಭೂವಣೋ
ತ್ಕರಮಲ್ಲಲ್ಲಿಗಮರ್ಕೆವೆತ್ತಿರೆ ಸುರರ್ ಲೋಕಕ್ಕರ್ಗುವ ಪ್ಪಿನಂ ||

v-9

ದಿವ್ಯಾಂಬರಭೂಷಣಾಲಂಕೃತರಾಗಿ ||

ಇವರ್ಗಂ ಸೂರ್ಯಂಗಮೇನಂತರಮವನಿಯೊಳಾರ್ ನೋಚ್ಚೊಡಂ
ತೇಜದೊಳ್ ಮ
ತ್ತಿವರ್ಗಂ ಚಂದ್ರಂಗಮೇನಂತರಮವನಿಯೊಳಾರ್ ನೋಚ್ಚೊಡಂ ಕಾಂ
ತಿಯೊಳ್ ಮ

1 ಸೆಡೆಯದೆ (ಗ)

2 ಅನಿಲದಂತೆ ಪರಿಗ್ರಹಕೆಲಗದೆ ಬಿಸಿಲೊಳಾರ್ಧ ವಿನಾಂತೆ ಗುಣವ್ರತಕ್ಕೆ (ಗ)

3 ಪರುಗೋಲದರ್ಫಂಬಿಗನಂತೆ (ಕ. ಬ.) 4 ದಾದನೀಚಯಿದಂದುಪರಿ (ಗ)

ತ್ತಿವರ್ಗಂ ಕಾಮಂಗಮೇನಂತರಮವನಿಯೋಳಾರ್ ನೋಡ್ಪೊಡಂ ರೂಪಿ
 ನೋಳ್ ಭೂ
 ಭುವನಕ್ಕಾಶ್ಚ ಯಮೆಂಬಂತೋಗದು ಗಗನದೋಳ್ ನಿಂದರತ್ಯಂತದೈ
 ಯರ್ || ೧೭

ಅಂತು ಮುಕ್ತಾಜಾಲ [ಘಂಟಾಜಾಲಕ]ಗಳಿಂದೂಪ್ಪುವ ವಿವಾ
 ನಾರೂಢರಾಗಿ ಸಮುದ್ರವಕ್ಕೆಣೆಯೆನಿಸಿ ಘೂರ್ಣಿಸುವ ದೇವದುಂದುಭಿ
 ವರಸು [ಗಗನತಳದೋಳ್ ನಿಂದು ನಾಲ್ವರ ದೇವರುಂ ತಂತಮ್ಮ ವಿಭೂ
 ತಿಯುಮುಂ] ¹ ಪರಿಗ್ರಹನಿವೃತ್ತಿಯೋಳಾದ ಮಹಾಫಲಮುಮಂ ಪೇಟ್ಟು
 ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋದರಿತ್ತಲನಂತವೀರ್ಯಮಹಾರಾಜನುಂ ನೆರೆದ ನೆರ
 ವಿಯುಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು || ೧೮

[ಜಿನತತ್ತ್ವೋಕ್ತಿಯೋಳೊಂದಿ ಜೈನಮತಮುಂ ಲೇಸಾಗಿ ಸಚ್ಚಿತ್ತದಿಂ
 ಮನದೋಳ್ ಸಂಶಯಮಾಗದಾತ್ಮಹಿತಮೆಂದಾದಂ ಮನಂಗೊಂಡು ಸ
 ಜನರಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಜೀಯಜೀಯೆನಿಸಿ ತಾಳ್ದದಾ ಮಹಾತ್ಮಂಗೆ ದೇ
 ವನಿಕಾಯಂ ಬೆಸಕೆಯ್ದದಚ್ಚ ರಿಯೆ ದೇವೇಂದ್ರತ್ವಮಾಶ್ಚ ಯಮೇ]||

ಸಂದಾಣುಪ್ರತಮಯ್ದಮಂ ವಿಮಳಸದ್ರತ್ನಗಳಂದಂದು ಸಾ
 ನಂದಂ ತಾಳ್ದ ಚತುಷ್ಯವಾಯಭಟರಂ ತಾಳ್ದಟ್ಟ ಪಾಪಾರಿಯಂ
 ಪೊಂದಲ್ಕೀಯದೆ ಕೂಡಿ ಸತ್ಪುರುಷರೋಳ್ ಜೈನಾಂಘ್ರಿಯಂ ತಾಳ್ದ ನಿಂ
 ದಂದಕ್ಕುಂ ದಿನಿಜೇಂದ್ರದಿವ್ಯಸುಖಮುಂ ನಿರ್ವಾಣಸಾನ್ತ್ರಾಜ್ಯಮುಂ ||

[ಎಂದು ಜಿನಧರ್ಮದೋಳಾದ ವಿಭವಮುಮಂ ಜಿನಪಾದಸೇವ
 ನೆಯ ಪೆಂಪುವುಂ ಪೊಗಟ್ಟು ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಸಾರಸ್ವತಮುನಿ
 ನಾಥಂಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಬೆಸಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುದಿನ್ನಾ
 ಪಾವಿಂಗಾಯುಷ್ಯಮೆನಿತುಂಟೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ ಮುನಿನಾಥನಿಂ
 ತಂದಂ || ೧೯

1 ಜಿನಾಧಿಪತಿಯ ಚರಣಸೇವೆಯೋಳಾದ ಫಲಮುಮುಂ (ಗ)

ನರಪತಿ ಪದಿನ್ನೈದುದಿನಂ

ಬರೆಗಂ ಘಣಿಗುಂಟು ಜೀವಿತಂ ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲೊಂ |

ದರೆಗಳಿಗೆಯುಮೆನೆ ಭೂಮಿ

ಶ್ವರನಖಿದಾಶ್ವರ್ಯಮೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದಂ ||

೯೦

ಅಂತಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮಡಿ ನೀವೆಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ತತ್ಫಣಿಗೆ ತೊ
ಅವಿಯಂ ಕುಡುವುದೆಂಬುದುಂ ಸಾರಸ್ವತಮುನಿನಾಥಂ ಸಕಲಮುನಿವರ
ವೆರಸು ಸರ್ಪಾಶ್ರಯಗುಹೆಗೆವಂದು ಬಾಗಿಲೊಳದರ್ಪ ಪೆರ್ವಾವಿಂಗೆ
ಧರ್ಮಂಪೇಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕುಡುವೆ ಪಂಚರತ್ನಮೆನಿಸುಪ
ಪಂಚಾಣುವ್ರತಮಂ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದರ್ ||

೯೩

ನಿನಗಾಯುಷ್ಯಂ ಪಿರಿದಿ

ಲ್ಲನುನಯದಿಂ ಮೇಲೆ ನೋಡ ಪದಿನ್ನೈದುದಿನಂ |

ಮನವಿಕ್ಕಿ ಕುಂದಿ ಜಹಿಯದೆ

ನಿನಗಪ್ಪದಿದೊಳ್ಳತಾಗಿ ನನೆ ನೀಂ ಮನದೊಳ್ ||

೯೪

ಮುನ್ನಿನ ಭವದೊಳ್ ನೀನ

ತ್ಯುನ್ನತಸ್ತ ರಾಜಪುತ್ರಸ್ತ ದುರ್ಮನದಿಂ |

ದೆನ್ನ ಸಿರಿಯೆಂದು ಮೋಹಿಸಿ

ಪನ್ನಗನಾದೈ ಜಡಾತ್ಮ ದುರಿತೋದಯದಿಂ ||

೯೫

ನೀನಖಿಯು ನಿನ್ನವನಿತೆಯ

ರೇನುಮನಚ್ಚರ್ತು ನೆನೆದು ಕುದಿಯದೆ ಜಿನನಂ |

ಧ್ಯಾನಿಸಿ ತತ್ಫಲದಿಂದಮೆ

ನೂನಸುಖಾಸ್ಪದಮನೆಯ್ಪಿದರ್ ಮೆಲುಭವದೊಳ್ ||

೯೬

ಅದುಕಾರಣದಿಂ ಸೌಖ್ಯ

ಭ್ಯುದಯಂ ಜಿನಪಾದಸೇವೆ ಮೆತ್ತುವವು ದುಃ |

ಖದ ಪುತ್ತು ಚಿಂತೆಯಾಗರ

ಮೊದವಿದ ದುರ್ಗತಿಯ ದಾರಿ ನೋವಿನ ಮೆಡುಗಳ್ ||

೯೭

ಜಿನರೂಪಸ್ಯ ರಣೆಯೇ ಜೀ

ವನಿಕಾಯಕ್ಕಾಮೋತ್ಸಾಹಿತಮೇಘಹರಣಂ |

ಜಿನನುತಮಪವರ್ಗಶ್ರೀ

ವನಿತೆಯ ತೊಡವಮರಪತಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ತಿಲಕಂ] || ೯೪

ಅದಕ್ಕೆ ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲೆಂದು ಜಿನಧರ್ಮದೊಳಾದ ವಿಭವಮುಮಂ
ಜಿನಪಾದಸೇವೆಯ ಪೆಂಪ್ರಮಂ ಪೊಗಟ್ಟು [ಮತ್ತೆ ಮಾರಾಧನೆಯಿನರ್ಚಿಸಿ
ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಂಗೊಂಡು] ¹ ಮೈದುನಿನಾದದಿನಿತೆಂದು ಪೇಟ್ಟಿರ್ || ೯೫

ಜೀವಂಬಿಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ದೃಢ

ಭಾವನೆಯಿಂ ತನುವನನ್ನ ಮಂ ತೊಪ್ಪಿದವನು |

ವೀವಳಯಮುಖಿಯಲಮೃತ

ಶ್ರೀವನಿತೆಯೊಳರದೆ ನೆರೆದು ಸುಖಿಯಾಗೀರ್ತುಂ ² || ೧೦೦

ಮುನ್ನಂ ಪಲವುಭವಂಗಳೊ

ಳನ್ನೆ ರವಿದ ಕರ್ಮಚಯಮುಮಿಾಭವದೊಳ್ ಮ |

ತ್ತನ್ನದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಮು

ಮೇಂ ನಿಲಲಪುದಪುದೆ ತೊಪ್ಪಿದ ಭವ್ಯಂಗಳೆಯೊಳ್ || ೧೦೧

ಮತ್ತಂ ಸಂನ್ಯಸನದ ಪೆಂಪಂ ಪೇಟ್ಟೊಡೆ ಸಂನ್ಯಸನಮಂ
ಕೈಕೊಂಡ ಮಹಾಪುರುಷನ ಕರ್ಮಂ ಕಿಚ್ಚು ಪತ್ತಿದ ಕರಡದಂತೆ ಭಸ್ಮ
ಮಕ್ಕುಂ ವಜ್ರಂ ತಾಗಿದ ಗಿರಿಯಂತೆ ನುಚ್ಚು ನೂಟುಕ್ಕುಂ ಸೂರ್ಯನ
ರಶ್ಮಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಂಜಿನಂತೆ ಕರಗುಗುಂ, ಬಲ್ಲಿದಂಗೆ ಪೋಣದೊಡ್ಡಿದ
ನಂತೆ ಕೆಟ್ಟೊಡುಗುಂ, ಗಾಳಿಗೊಳಗಾದ ಮುಗಿಲಂತೆ ಪಾಲುಗುಂ,

¹ ಸಾರಸ್ವತಮುನಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಟ್ಟುದುಮವರ ಪಾವಿನಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದು ನಿನಗಿಂ ಪದಿನೈದು ದಿವಸಮಾಯುಷ್ಯಮೆಂದಲುಂ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಮುಮಂ
ಸಂನ್ಯಸನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಾರಾಧನೆಯಿನರ್ಚಿಸಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು (೭)

² ವಳಯದೊಳಪುನರ್ಭವಜೀವನರುಹಮುಖಿಯೊಳರ್ತಿಯಿಂ ನೆರೆದಿಕ್ಕುಂ
(ಕ. ಒ.)

ಬೆರ್ವೊನಲಿಂಗಿದಿರಾದ ಮಳಲೇಖಿಯಂತೆ ಜರಿಗುಂ, ಸೊಡರಂ ಪೊರ್ದಿ ದ
ಪತಂಗದಂತೆ ತವುಗುಂ, ಬೆಂಕೆಯಂ ಪೊರ್ದಿ ದ ತಹಿಗೇಲೆಯಂತೆ ಕರಿಸುರಿ
ಯಕ್ಕುಂ, ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣಕ್ಕಿ ದಿರಾದ ಕತ್ತಲೆಯಂತೆ ಪರಿದೋಡುಗುಂ,
ಸಿಂಹಕ್ಕಿ ದಿರಾದ ಗಜದಂತೆ ಕಿಡುಗು ¹ ಮಿಂತು || ೧೦೦

ಜಿನರಂ ನೆನೆ ಮನದೊಳ್ ಮೆ

ತ್ತಿನ ತನು ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಪರಿಗ್ರಹಮಂ ಬೆ |

ಳ್ತನದಿಂ ಪಂಬಲಿಸದಿರೊ

ಯ್ಯನೆ ಕೇಳುತ್ತಿರು ಮದೀಯವಚನಾಮೃತಮಂ ² || ೧೦೨

ಮತ್ತಂ, ಪುಲ್ಲ ಕಿರ್ಚಿನಂತೆ ಸುರಚಾಪದಂತೆ ಬೀದಿಯ ಸೊಡ
ರಂತೆ ಬಯಲೊ ಷೆಯಂತೆ ಮಾಗಿಯ ಮರದೆಲೆಯಂತೆ ಶರೀರಂ ಮೊದ
ಲಾಗಿಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳುಂ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲೆಂದು ³ ಪೇಟ್ಟುಧ್ರುವಮುಮಂ ; ನೀರಂ
ಕಂಡ ಕತ್ತೆಯಂತೆ ಕಿರ್ಚಂ ಕಂಡ ಪುಲಿಯಂತೆ ಸೊಡರಂ ಕಂಡ ಕೋಡ
ಗದಂತೆ ನಾಯಂ ಕಂಡ ಪುಲ್ಲೆಯಂತೆ ನಾಡರಸಂ ಕಂಡ ಮೆನ್ನೆಯನಂತೆ
ತನು ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತಮುಂ ಶರಣಲ್ಲೆಂದು ಪೇಟ್ಟು ಶರಣಮುಮಂ
ಕಳನೇಖಿದಂಕನಂತೆ ಸೂಲಮೇಖಿದ ಕಳ್ಳನಂತೆ ಸಾವೆ ಮಾನಿಸನಂತೆ
ಕುತ್ತದೊಳ್ ನಮೆವನಂತೆ ಕೊಳದೊಳದ್ವನಂತೆ ಜೀವಮೆಲ್ಲಿಯುಮೇಕ
ಮೆಂದು ಪೇಟ್ಟೇಕತ್ವಮುಮಂ ; ಕಾಷ್ಟುಚ್ಛೆಂಗೆ ಪುಲ್ಲ ಬೇಲಿ ಬೆರ್ವೊನ
ಲಿಂಗೇರೆಯ ಪೆಟ್ಟೆ ಗಜಘಟೆಗೆ ಬಾಡೆಯ ಬನಂ ಬಡಿಗೆಗೆ ಮಡಕೆಯ
ವೆಟ್ಟು ಪೆರ್ಗಾಳಿಗೆ ಬೂದಿಯ ರಾಶಿ ಬಲ್ಲಿತಲ್ಲದಂತೆ ಮಂತ್ರ ದುರ್ಗ
ಬುದ್ಧಿಬಲ ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವಮೊದಲಾಗಿಲ್ಲಂ ಸಾವುಮಂ ಕೇಡುಮಂ
ತಪ್ಪಿಸಲಾಹರಂದು ಪೇಟ್ಟುನನ್ಯತ್ವಮುಮಂ ; ಪಗರಣಿಗರಂತೆ ಪಚ್ಚೋಂ
ತಿಯಂತೆ [ತಿರಿವನ ಪಡಪಿನಂತೆ ಸೂರ್ಯನಂತೆ] ಬೆಳವೆ ಸಸಿಯಂತೆ ⁴

¹ ಬೆದಖಿ ಕಿಡುಗು (ಗ) ² ಧರ್ಮಾಮೃತವಂ (ಗ)

³ ಮೊದಲಾದ ದುಃಪರಿಗ್ರಹಮುಂ ಸಮಸ್ತಮುಂ ನಿತ್ಯಮುಲ್ಲೆಂಬುದ
ಮಂ (ಗ) ⁴ ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯನಂತೆ (ಗ)

ಜೀವಂಗಳ್ ಬಗೆದ ಬಣ್ಣಿ ಗೆಯಕ್ಕು ಮೊಂದು ಪೇಚ್ಚು ಸಂಸಾರಮುಮಂ ;
 ಸುರಗಿಯ ಮೊಟದಂತೆ ಬೆಲ್ಲವಡುಗೆಯಂತೆ ಕಾಳಗದ ಗೆಲ್ಲದಂತೆ ಬಂದಿ
 ಕಾಣನ ಪಡಪಿನಂತೆ ಸಾಧನೆಕಾಣನ ಸಿರಿಯಂತೆ ಕಡುದುಃಖಮುಂ ಸುಖ
 ಮುವಿಗಾ ಸ್ವರೂಪಮೊಂದು ಪೇಚ್ಚು ಲೋಕಮುಮಂ ; ಪಡಿಗದಂತೆ
 ತೊವಳ ಕುಣಿಯಂತೆ ಪೊಲೆಯರ ಮನೆಯಂತೆ ಪಾವಿನ ಕಣದಂತೆ ಕಳ್ಳ
 ಮಡಕೆಯಂತೆ ಶರೀರಂ ಪೊಲ್ಲೆಂದು ಪೇಚ್ಚುಶುಚಿತ್ವಮುಮಂ ; ಸೂಜಿಯ
 ಬಣ್ಣಯ ದಾರದಂತೆ ತಾಯ ಬಣ್ಣಯ ಶಿಶುವಿನಂತೆ ಕಾಲ ಬಣ್ಣಯ
 ನೀರಂತೆ ಮೊಳಗಿನ ಬಣ್ಣಯ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬಚ್ಚೆಯ ಬಣ್ಣಯ ನಿದ್ರೆ
 ಯಂತೆ ಆರ್ತ ರೌದ್ರ ಧರ್ಮ ಶುಕ್ಲಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂ ಧ್ಯಾನದ
 ಬಣ್ಣವಿಡಿದು ಶುಭಾಶುಭಕರ್ಮಮಾಶ್ರಯಿಸುಗುಮೊಂದು ಪೇಚ್ಚಾಶ್ರಯ
 ಮುಮಂ ; ಬಡ್ಡಿಯಿಕ್ಕುನೆಂ ಮೊದಲಂ ಕೊಟ್ಟು ಪತ್ರಮಂ ನೀಳ
 ಸುವಂತೆ ಕೇಣಿಕಮಿಕ್ಕುನ ಪರದನೊತ್ತೆಯಂ ಬಿಡಿಸುವಂತೆ ¹ ನಡೆವ
 ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಪೊಂಗಿಡಿಸಿ ಅರಸುವಂತೆ ² ಭಂತಾರಮನೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೋಪ
 ಸೇನಬೋವನಂತೆ ಸಿದ್ಧಾಯಮನಿಕ್ಕಿ ವಿಶುದ್ಧಿಯಂ ಕೊಂಬ ಗ್ರಾಮಣಿ
 ಯಂತೆ ಬರ್ಪ ಕರ್ಮಮಂ ತೆಗೆವ ಇದ್ ಕರ್ಮಮಂ ಗೆಲ್ವುಪಾ
 ಯಮಂ ಪೇಚ್ಚು ಸಂವರೆಯುಮಂ ; ಸೊಡರೆಣ್ಣೆಯಂ ಪೀರ್ವಂತೆ
 ಬಿಸಿಲ್ ನೀರಂ ಪೀರ್ವಂತೆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಂ ವಿಷಮಂ ಪೀರ್ವಂತೆ ಕಿರ್ಚು
 ನೀರಂ ಪೀರ್ವಂತೆ ಆನೆಯ ಹೊದಗ್ನಿ ಬೇಳದ ಕಾಯ ತಿರುಳಂ
 ಪೀರ್ವಂತೆ ಮಹಾಪರೀಷದಂಗಳಂ ಕರ್ಮಂಗಳ್ ಕಿಡುಗುಮೊಂದು
 ಪೇಚ್ಚು ನಿರ್ಜರೆಯುಮಂ ; ಚಂದ್ರೋದಯದಿಂ ಸಮುದ್ರಂ ಪೆರ್ಚು
 ವಂತೆ ಗೊಬ್ಬರದಿಂ ಬೆಳಸು ಪೆರ್ಚುವಂತೆ ಅಜ್ಜಿಯಿಂ ನಾಡು ಪೆರ್ಚು
 ವಂತೆ ಪಿಂಡಿಯಿಂ ³ ದೆಮ್ಮೆಯ ಪಾಲ್ ಪೆರ್ಚುವಂತೆ ಮೊಲೆನಾಲಿಂ
 ಮಕ್ಕಳ್ ಪೆರ್ಚುವಂತೆ ದಾನಪೂಜೆಶೀಲೋಪವಾಸದಿಂ ಧರ್ಮದಿಂದಮುತ್ತ
 ಮುಕ್ಷಮಾಹಿತಪೋನುಷ್ಠಾನದಿಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪೆರ್ಚುಗುಮೊಂದು ಪೇಚ್ಚು

¹ ನಂಬಿ ಕೊಡುವಂತೆ (ಕ. ಖ.)

² ನೋಡುವಂತೆ (ಗ)

³ ಪಿಂಡಿಯಿಂದಕ್ಕಿಯಿಂ (ಗ)

ಧರ್ಮಮುನುಂ ; ಚಕ್ರಾಯುಧದಂತೆ ¹ ಬಿದಿಯ ರತ್ನದಂತೆ ಪರುಷವೇ
ದಿಯಂತೆ ನಿಧಿಯಂತೆ ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತು ಬೋಧಿಯುಮಂ ಕ್ರಮಂ ತಪ್ಪ
ಲೀಯದೆ ಪೇಚ್ಚು || ೧೦೩

ಬಂದುಭವಂ ಸಮಾಧಿಸುರಣಂ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೆ ಕಷ್ಟವೈತ್ತಿಯೊಳ್
ಪೊಂದದೆ ದೇವಮಾನವಪತಿತ್ವಮನೆಯ್ದಿ ಸಮಸ್ತಕರ್ಮಮಂ
ಕುಂದಿಸಿ ಬೇಗಮೆಂಟುಭವದಿಂದೊಳಗಹ್ವಯವೋಹ್ವಲಹ್ವೆಯೊಳ್
ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲದೊಂದಿ ಸುಖಮಿಪರಸಂಚಲರಾಗಿ ರಾಗದಿಂ || ೧೦೪

ದುಕ್ಕಾಲಮನೀಡಾಡಿ ಬಣ್ಣಮನುಡುವ ², ಸೊಡರಂ ಪೊಪಗಿಕಿಕ್ಕ
ವಿಂಬುಲುನನೊಳಗಿಡುವ, ಕಣಂ ಕಳದು ಪೀಲಿಯ ಕಣ್ಣನಿಡುವ
ಕಯ್ಯಂ ಕಡಿದು ಮರಗಯ್ಯಂ [ಕಟ್ಟಿ] ಕೊಳ್ಳವ, ಪೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು ಮೂಗ
ನರಿಸಿಕೊಳ್ಳವ, ಮೇಲುದಂ ಕೊಟ್ಟು ತಲೆಯಂ ಬೋಳಿಸಿಕೊಳ್ಳವ, ಕಯ್ಯಂ
ಕೊಟ್ಟು ಪುಲ್ಲಂ ಕೊಳ್ಳವ, ಕಂಕಣಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಯಂ ಕೊಳ್ಳವ,
ಬೆಂಡಿರಂ ಮೂಳು ತೊಟ್ಟುರಂ ಕೊಳ್ಳವ, ಹಾರಮನೀಡಾಡಿ ಪಾವಂ
ಕಟ್ಟುವ, ಪಸುವಂ ಮೂಣ್ದು ನಾಯಂ ಕಳುವ, ತಂಬುಲಮಂ ಬಿಟ್ಟು
ಸಗಣಮಂ ತಿಂಬ ³, ಕರ್ಪುರಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಗಿನಂ ಕೊಳ್ಳವ ⁴ ಜಾತ್ಯ
ಶ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮರಗಾಲಂ ಕೊಳ್ಳವ, ತುಪ್ಪಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನೀರಂ
ಕೊಳ್ಳವ, ಕೋಟಿವೇದಿಯಪ್ಪ ರಸಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆಯಂ ಕೊಳ್ಳವ,
ಭಂಡಾರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಿಂಡಿಯಂ ಮೆಲ್ಲ, ಗಾವಿಲನಂತಾಗಿ ಶಾಶ್ವತ
ಸುಖಮನೀವೆ ರತ್ನತ್ರಯಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಿಡುವ ಪರಿಗ್ರಹಮುಮಂ
ನೆನೆಯುತ್ತುಮಿರಲಾಗದೆಂದು ಧರ್ಮಮಂ ಪೇಚುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮಿತ್ತ
ಲನಂತವೀರ್ಯಮಹಾರಾಜಂ ಪದಿನೈದುದಿನವಸಂಬರಂ ಜಿನಪೂಜೆಗಳಂ

1 ಪರುಷವೇದಿಯಂತೆ ಚಕ್ರಾಯುಧದಂತೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂತೆ (ಗ)

2 ಹಪುಣೆಯನುಡುವ (ಗ)

3 ನಂದನವನವಂ ಕಡಿದು ಮನೆಯಾಮಾಡುವ (ಗ)

• 4 ಪೊನ್ನ ಮಡಕೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಣ್ಣು ಮಡಕೆಯಂಕೊಳ್ಳವ (ಗ)

ಮಾಡಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಂ ಉಪರಿಚರನಪ್ಪ ಬೆರ್ಬಾವು ಧರ್ಮಮಂ
ಕೇಳುತ್ತುಂ ಪ್ರಾಣವಿಯೋಗದೊಳ್ ವೆಜ್ರದಾಡನ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಮಂ
ನೆನೆಯುತ್ತುಂ ಸತ್ತು ಭವನವಾಸಿಗರಲ್ಲಿ ಮೂಱುಪಳತೋಪಮಾಯುಷ್ಯ
ಮನೊಡೆಯನಾಗಿ ವ್ಯಂತರಕುಲದೊಳ್ ವಿಮಳನೆಂಬ [ಪೆಸರ] ದೇವ
ನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನಿತ್ತಲನಂತವೀರ್ಯಮಾಹಾರಾಜಂ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮರಂ
ಬೆಸಗೊಂಡು ದುರ್ಭಾವದಿಂ ಭವನವಾಸಿಗಲೋಕದೊಳ್ ತತ್ಕಣಿ ಪುಟ್ಟಿ
ದುದನಣಿದು ಬೆಣಗಾಗಿ ||

೧೦೬

ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪರಿಗ್ರಹಮಂ

ಸರಿಹರಿಸಿದ ಫಲದಿನುಪರಿಚರನರಸಿಯರೊ |

ಪಿರೆ ದಿವಿಜವಂದ್ಯರಾದರ್

ಪರಿಗ್ರಹಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಮಿವನಿಂತಾದಂ ||

೧೦೭

ಎಂದು ಬೆರ್ಚಿ ತನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಗನಪ್ಪ ಸುಬಾಹುಕುಮಾರಂಗೆ
ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ [ಸಕಳ] ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ತೊಡೆದು [ಸಮಸ್ತ
ರಾಜಕುಮಾರರೆವರಸು] ¹ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡುಗೋಗ್ರತಪಶ
ರಣಂಗೆಯ್ದು ² ಸಂಮೇಧಪರ್ವತದೊಳ್ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂಗೆಯ್ದು ನಿರ್ವೃ
ತಿಯನೆಯ್ದಿದನಿತ್ತಲ್, ಭವನವಾಸಿಗನಪ್ಪ ವಿಮಲದೇವಂ ವೆಜ್ರದಾಡ
ನಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾಧರನಂ ಕಂಡು ವಿಭಂಗಜಾ ನದಿಂ ಪೂರ್ವವೈರಮನ
ಣಿದು ||

೧೦೮

ಮುನಿದು ಕಡುಕೋಪದಿಂ ಭೋಂ

ಕನೆ ³ ಖಚರನ ವಿದ್ಯೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಕಿಡಿಸಿ ಮಹಾ |

ವನಧಿಗೇಡೊಯ್ದು ಖಚರೇ

ಶನುಮಂ ಖಚರಾಧಿಪತಿಯ ಎಲ್ಲಭೆಯರುಮಂ ||

೧೦೯

¹ ಸಾರಸ್ವತಭಟ್ಟರಕರಲ್ಲಿ (ಗ)

² ತಪದೊಳ್ ನೆಗಳ್ಳ (ಗ)

³ ಭೋಂಕನೆ (ಗ)

ಎನ್ನ ರಸಿಯರುಮನೆನ್ನು ಮೆ
 ನುನ್ನ ತಿಯಿಂ ಪೆಟ್ಟುನೆರ್ಚಿ ಪುರುಡಿಸಿ ಕೊಂದೈ |
 ಮುನ್ನಿ ಪ್ಪುರುಣತೆಯಿಂ ನೀಂ
 ನಿನ್ನಂ ಕಂಡೀಗಳಂತು ಸೈರಿಸಲಾರ್ಪೆಂ || ೧೧೦

ಕುಡಿಕುಡಿ ನೀರಂ ಬಾಯಂ
 ಬಿಡು ಬಿಡು ನೋವಿಗೆ ಸೆಡೆಯದಿರ್ ಸೆಡೆಯದಿರೆಂ |
 ದಡಿಗಡಿಗೆ ನಗುತುವೋರಂ
 ತೆಡೆಯುಡುಗದೆ ಪಿರಿದುಬೇಗಮಾಖಗಪತಿಯಂ || ೧೧೧

ಪ್ರಡುಕುನೀರದಿ ಮೊದಲಿಸುತ್ತು ಮಿರ್ಪುದುಂ ವಜ್ರದಾಡವಿದ್ಯಾ
 ಧರಂ ಕಳತ್ರಂಬೆರಸು ಕೊಂದಕೊಲೆಸತ್ತರೆಂಬ ನಾಣು ಡಿಯುಂ ದಿಟಂ
 ಮಾಡಿ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನದಿಂ ಸತ್ತು ಮೊದಲ ನಂಕದೊಳ್ ಮೊಱುಪಳತೋಪ
 ಮಾಯುಷ್ಯಮನೊಡೆಯನಾರಕನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ. ಇತ್ತಲೆ ಕುರುಜಾಂಗಣ
 ವಿಷಯದೊಳ್ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಮನಾಳ್ವ ಜಯದತ್ತಮಹಾರಾಜನಾತನರಸಿ
 ವಿಜಯಮಹಾದೇವಿಯೆಂಬಳ್ || ೧೧೨

ವನಜಾನನೆ ಸುತರಿಲ್ಲದೆ
 ಮನಕತದಿಂ ಬಂದು ಗುರುಗಳಂ ವಂದಿಸಿ ಮೆ |
 ಲ್ಲನೆ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮಾಸ
 ನ್ನುನಿಯೆಂದಂ ಮಗಳ ನಿನಗೆ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ || ೧೧೩

ಮದನನಿಭಂ ಜಿನಧರ್ಮಾ
 ಭೃದಯಂ ಭುವನೈಕವೆಂದ್ಯನಮಲಚರಿತ್ರಂ |
 ವಿದಿತಯಶಂ ಪುಟ್ಟುಗುಮೆಂ
 ಬುದುಮಾಗಳ್ ನಲಿದು ದಿವ್ಯಮುನಿಪನ ನುಡಿಯಂ || ೧೧೪

ನಂಬಿರ್ಪುದುಂ ಕೆಲವುದಿಸಕ್ಕೆ ವಿಮಲದೇವನಪ್ಪ ಭವನವಾಸಿಗಂ
 ಬಂದು ಗರ್ಭದೊಳ್ ನೆಲಸುವುದುಂ ಗರ್ಭಮಾಗಿ ನವಮಾಸಂ ನೆಜಿದು

ಗಂಡುಗೂಸಂ ಪೆತ್ತು ಗುರುದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರಾದೇಶದಿಂ ಪುಟ್ಟಿದನಪ್ಪು
ದಹಿಂ ಗುರುದತ್ತನೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ
ದೊಳ ಪರಿಣತನಪ್ಪುದಹಿಂ ವಿಜಯದತ್ತಮಹಾರಾಜಂ ಗುರುದತ್ತಂಗೆ
ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಧರಾಭಾರಮೆನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸುಧರ್ಮಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ
ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪೋದನಿತ್ತಲ್ || ೧೧೫

ಗುರುದತ್ತನೈಪತಿ ಸಕಲೋ

ವರೆಯಂ ತಮ್ಮಯ್ಯನೆಡೆಗೆ ತಾಂ ವೀರಕ್ಕೊ |

ಬೇರಲಧಿಕಮೆಂದು ಧರೆ ರ್ಪುಂ

ಕರಿಸೆ ಮಹಾಖ್ಯಾತಿವೆರಸು ವಿಭವವಿನಾಳ್ || ೧೧೬

ಅಂತಿದೊರ್ಮೆ ಚಂಪಾಪುರದ ಧಾತ್ರೀವಾಹನನ ಮಗಳಪ್ಪ
ಭಯಮತಿಯಂ ಬೇಡಿ ಪೆರ್ಗಡೆಗಳನಟ್ಟುವುದುಂ ಕೊಡಲೊಲ್ಲನೆಂ
ದೊಡೆ ಭಂಗಮಾದ ಸಿಂಗದಂತೆ ಪೋಗದೆತ್ತಿ ಕಾದುವುದುಂ ಏನೆನೆಯ
ದಿವೆಸದಂದು ಮಹೀಂದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನಂಗೈ ಪಹುದು ನೆಲಕ್ಕೆ
ಬೀಳುವುದುಂ ಅದನೊಂದುಗಿಡುಗಂ ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಕನ್ಯಾಮಾಡದ
ಮುಂದಿಕ್ಕುವುದುಮನಭಯಮತಿಕುಮಾರಿ ಕಂಡು ತದ್ವೈತ್ತಾಂತಮೆ
ನೆಲ್ಲಮನುಜಿದು ಜೀವಬಾಧೆಗೆ ಪಿರಿದುಂ ಭಯಸ್ಥೆಯಾಗಿ ¹ || ೧೧೭

1 ಈ ಗದ್ಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ (ಕ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರೆದಿರುವ ಭಾಗ
ವಿದೆ :—

ಅಂತು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರನಾಗಿರ್ಪುದುಮೊಂದಿವಸಂ ಪರದನೊ
ವನಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳನೊಂದುಪಟಮುಮಂ ತಂದರಸನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿಂದಿ
ರ್ಪುದು ಮರಸನಾಪಟದೊಳ ಒರದ ಪೆಣ್ಣಿ ರೂಪಂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಂಪಟ್ಟದಾರ
ರೂಪೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವುದುಂವಿಷಯದ ಚಂಪಾಪುರವನಾಳ್ವ ಧಾತ್ರೀವಾಹನ
ಮಹಾರಾಜನ ಮಗಳಪ್ಪಭಯಮತಿಕುಮಾರಿಯ ರೂಪೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೈಯ್ಯು
ದಂ ||

ಒರದಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಧರಣೀ

ಶ್ವರವಾಧ್ಯಂ ಮೊಚ್ಚು ಗೊಟ್ಟು ತದನಂತರದೊಳ |

ಸಂಜಿವಮುಖಿಯಂ ಮದಸಿಂ

ಧರಗಮನೆಯನನೆಗೆ ಕುಡುವುದೆಂದವನೀಕಂ ||

ಎನಗೆ ಗುರುವತ್ತನಲ್ಲದೆ

ಜನನಾಥರೆ ತನ್ನ ರೂಪು ನಿಶ್ಚಯಮೆಂದಾ |

ವನಜಮುಖಿ ದಾದಿಯಂ ನೆ

ಟ್ಟನೆ ವಸುಧಾಧೀಶನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದಾಗಳೆ ||

೧೧೮

ಧಾತ್ರೀವಾಹನಮಹಾರಾಜಂ ಮಗಳಟ್ಟಿದ ಮಾತಂ ಕೇಳು ಸಂತೋ
ಷಂಬಟ್ಟು ಕಾಳಗಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ಗುರುವತ್ತಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಕುಮಾರಿ

ಪೆರ್ಗಡೆಗಳನಟ್ಟುವುದುಂ ಧಾತ್ರೀವಾಹನಮಹಾರಾಜನಭಯಮತಿಯುಂ ಕೂಡ
ಲೊಲ್ಲದೆ ಕಲಹಮಂ ಪಣಿ ವಿಶ್ವಮತಿಯುಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನುಮೆಂಬಿವರ ಬಡಗಿಯರಂ
ಕಂಡು ಗುರುವತ್ತನಪ್ಪೊಡೆ ಒಲ್ಲಿದನಾತನಂ ಪಗಗೊಂಡು ನಮಗೆ ಮೈಚುಡಿದಿ
ಪ್ಪುದು ಕಜ್ಜಮಲ್ಲೆಂದು ನೀಮೋರ್ವರೋರ್ವರಾಲುತಿಂಗಳಿಂದೊಳಗೆ ತಡೆಯದೈ
ನೂಲು ರಥಂಗಳಂ ಮಾಡುವುದೆಂಬುದುಂ ವಿಶ್ವಮತಿ ಬೇಗವಾಲುತಿಂಗಳಿಂದೊಳಗೆ
ಅಯ್ಯೂರು ರಥಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದಂ. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಾಲುತಿಂಗಳಿಂ
ದೊಂದು ರಥದ ಗಾಲಿಯು ಸವಿಸ್ತರಂ ಮಾಡಿ ತಂದರಸಂಗೆ ತೋಲುವುದುಮರ
ಸನದಪ್ಪಿ ಗುಣಮನಜಿಯದೆವೊಂದೆ ಗಾಲಿಯು ತಂದನೆಂದು ||

ಮುನಿದು ಕೊಲವೇಳೈದೊಯ್ಯನೆ

ಬಡಗಿಯುಮಾರಥದ ಗಾಲಿಯುಂ ಭರದೊಳ್ಳೊ |

ದಿನಿಯೊಳರದಿಕ್ಕಿ ಗುರುವ

ತ್ತನರೇಶ್ವನಲ್ಲಿಗುಜಿ ಬಂದವಯುವದಿಂ ||

ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಳ್ದು
ಕರಣ್ಣೊಕ್ಕಿ ದರ್ಶಿಸ್ತಲಾರದದ ಗಾಲಿ ನೆಲದೊಳೆ ಬೀಳದೆ ಪದಿನೈದುದಿವಸಂಬರಮೆಡೆ
ಯುಡುಗದೆ ಅಂತಃಕ್ಷಮೊಳೆ ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರಿಯುತ್ತಿರೆ ಧಾತ್ರೀವಾಹನಮಹಾರಾಜಂ
ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೆಲ್ಲಿದನೆನೆ ಗುರುವತ್ತಮಹಾರಾಜನಂ ಕರಣ್ಣೊಕ್ಕಿ ದರ್ಶ
ನೆಂಬುದುಂ ಅರಸಂ ಮುನಿದವನಂ ಕೀಳೈಮುಟ್ಟುವುದೆಂದು ಗುರುವತ್ತಮಹಾರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ
ಪೆರ್ಗಡೆಗಳನಟ್ಟುವುದುಮಭಯಮತಿಯುಂ ಕೂಡಲೊಲ್ಲದೆ ರೋಷದೊಳಗೀಯುತ್ತಿ
ಪ್ಪಿತನೀನೂತಿಂಗೆ ಭಂಗಮಾದ ಸಿಂಗವಂತೆ ಪೊದಳ್ದಿತ್ತಿ ಚರಪುರಮಂ ಮೂವಳ
ಸಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಕೊಂಡು ||

ಸರಸಜಮುಖಿಯಂ ಕಪ್ಪಂ

ಬೆರಸಿವುದು ಬೇಗಮಿಡಿದಿದೊಡೆ ತನ್ನಂ |

ಯಂ ಕುಡುವುಮಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರನಭಮಾಮತಿಗೆ ಮಹಾದೇವೀ
ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ವೆಂದು ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತ
ಮಿಪುರದಂ ವಜ್ರದಾಡನಪ್ಪ ನಾಡಕಂ ನರಕದಿಂ ಬಂದು ನೀಲಗಿರಿಯೆಂಬ
ಪರ್ವತದೊಳ್ ಪುಲಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ತದ್ಗಿರಿಂದ್ರದ ಕೆಳಗಿರ್ದ ನಾಡವೆಲ್ಲರು
ಮಂ ಕಾದುತ್ತಿಪುರದಮಾನಾಡವೆಲ್ಲಂ ಗುರುದತ್ತಮಹಾರಾಜನರಮನೆಗೆ
ಬಂದು ಪುಸ್ಕುಲಿಸುವುದುಂ ¹ ಪೂರ್ವವೈರಮುಂಟಪ್ಪದಪ್ಪಂ ತೊಟ್ಟನೆ

ಧರದೊಳಿರಬಿಲ್ಲದಿಕ್ಕುವ

ನರವರಿಸುವ ಗಂಡನಲ್ಲಿನೀಯವನರದೊಳ್ ||

ಎಂದು ಪೆರ್ಗಡೆಗಳನಟ್ಟುವುದುಂ ಧಾತ್ರೀವಾಹನಮಹಾರಾಜನವರ ಮಾತಿಗೆ
ನಕ್ಕು ||

ಲಿಂಗಿಯುಮಂ ದೂತರುಮಂ

ಸಂಗರದೊಳ್ ಭೀತನಪ್ಪ ಬಂಟನುಮಂ ಪೇ |

ಳಂಗನೆಯರುಮಂ ಕೈದುಗ

ಇಂ ಗೆಂಟಾಗಿರ್ದ ನರರುಮಂ ಕಲಿಯಪ್ಪರ ||

ಕೊಲಲಾಗದು ನೀವುಸರದೆ ಪೋಗಿಮೆಂದು ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಪೊಣ
ಮಟ್ಟು ಸಮುದ್ರಂ ಸಮುದ್ರಮಂ ತಾಗುವಂತೆ ತಾಗಿ ಕಾದುತ್ತಿಪುರದಮೇಳನೆಯ
ದಿನಸದುದು ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ರಾಜಪುತ್ರನ ಮುಂಗೈ ಪಖಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ
ದುಮದನೊಂದು ಗಿಡಗಂ ಕೊಂಡು ಕನ್ಯಾವಾಡದ ಮುಂದಿಕ್ಕುವುದುಮದನಭಯ
ಮಾತಿಕ್ಕುವಾರಿ ಕಂಡು ತಪ್ಪಿತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮನಖಿದು ||

ಗುರುದತ್ತನುನಂಗಮಹೀ

ಕೈರನುಂ ನುರ್ಗಾಗಿ ತಾಗಿ ಚಾತುರ್ಬಲಮಂ |

ಧರದೊಳಿರಬಿಟ್ಟ ಕೊಂದಪ

ನರದಾಯ್ತೊವೆನ್ನ ಪಾಪಕರ್ಮದ ಕಥದಿಂ ||

ಚಲದಿಂ ಮೆಯ್ಯಿರಿಯದೆ ಪಲ

ರಳವಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆಂದೆ ನಿಕರುಣದಿವು |

ಜ್ವಲದಯೆಯಂ ಮನದಿಂದಂ

ತೊಲಗಿಸಿದಭೂಪರಿವರರುಂ ಮುನಿಸಿದಂ ||

¹ ನರನಾಥಂ ಕೇಳ್ದ ಸವಿ

ಸ್ತರದಿಂ ಬರವೇಳ್ವ ಕೇಳ್ದುದು ನಾಡವರಂ |

ಕೋಪದಿಂ ಪುಲಿಯಿದ್ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಬೆಟ್ಟಾಗಿ ಪುಳ್ಳಿಯ
ನೊಟ್ಟುನಿ ಕಿಚ್ಚ ನಿಕ್ಕುವದಂ ಪಜಿಯ ರಭಸಕ್ಕೆ ಪುಲಿ ಪೊಜಿಮಡಲ
ಮುದೆ ಬೆಂದು ಸತ್ತು ಕಾಮನಿರ್ಜರೆಯೆಂಬ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರವಿಷಯದ
ದ್ರೋಣಿಮಂಥ ಮೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿದ ಪಳ್ಳಿ ಬೇಟಮೆಂಬೂರೊಳ
ಳಾಭರಣನೆಂಬ ಪಾರ್ವಂಗಂ ಕಂಟಕೆಯೆಂಬ ಪಾರ್ವತಿಗಂ ¹ ಹಳಮುಖ
ನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ಬಳಯುತಿದ ನಿತ್ತಲ್ ಗುರುದತ್ತಮಹಾರಾ
ಜನಮೃತಾಶ್ರಮಭಟ್ಟಾರಕರೇಕವಿಹಾರಿಗಳ್ ತನ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡ
ವರಂ ವಂದಿಸಿ ² ತನ್ನ ಭವಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವುಂ ಅವರುಪರಿಚರ
ಮಹಾರಾಜನಾದ ಭವಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಗುರುದತ್ತನಾದಲ್ಲಿವರಮಾದ ನಾಲ್ಕು
ಭವದೊಳಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಳುವುಂ ||

೧೧೯

ಅಭಯಮತಿದೇವಿಯುಂ ತ

ನ್ನ ಭವಮನಟ್ಟರ್ತು ಕೇಳ್ವುದುಂ ಮುನಿಸಂ ಸಂ |

ದಭಯಮತಿಗಣಿಪಿದಂ ಪೂ

ರ್ವಭವಮುನಿತೆಂದು ದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಯಿಂದಂ ||

೧೨೦

ಚಂಪಾಪುರದೊಳೊರ್ವಂ ಗರುಡವೇಗನೆಂಬ ಕಿರಾತನಿರ್ವ

ದರಸಂಗೆ ಪುಲಿಯೊಳಾದ

ಖರಮಂ ಬಿನ್ನವಿತ್ತುದುಂ ನರೇಂದ್ರಾರಾಧ್ಯಂ || (ಕ.)

¹ ಪಾರ್ವತಿಗಂ (ಗ) ² ಗುರುದತ್ತಮಹಾರಾಜಂ ಪುಲಿಯುಂ ಕೊಂದು

ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ಪೊಳಗ್ಗೆ ವಂದು ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪುದುಮೊಂದು ದಿವಸಂ ||

ಧರಣೀಭೂಪಣಮೆಂಬುದು

ಗಿರಿ ತದ್ಗಿರಿಯೊಳ್ ದುರೈಘ್ನಹರಣ್ ಗುಣಸಾ |

ಗರರೂರ್ಜಿತರ್ಮನೋಭವ

ಹರಣರ್ಪಕಳಾಗ ಮೈಕಪಾರಗರಮಳರ್ ||

ವಿಳುನೂರ್ವರ್ ರುಷಿಯರ್ವರಸು ಅವೃತಾಸ್ರವಭಟ್ಟಾರಕರ ವಂದಿದರಂ
ಬುದಂ ಕೇಳ್ವ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿ ಸಕಳಮಕ್ಕುಟಬದ್ಧರುಮಭಯಮತಿ
ಮಹಾದೇವಿಯುಂಬೆರಸು ಪೊಗಿ ಮುನಿವರಂ ವಂದಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿದು
ಧರ್ಮಮುಂ ಕೇಳ್ವ ತದನಂತರಂ (ಕ.)

ನಾತನ ಪೆಂಡತಿ ಗೋಮುಖಿಯೆಂಬಳೊಂದುದಿವಸಂ ಶ್ರಾವಣರೇಲ್ಲರುಂ
 ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ವ್ರತಂಗಳಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುಂ ಕಂಡರ್ತಿ
 ಯಾಗಿ ತಾನುಂ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಗರುಡ
 ವೇಗಂ ಬಲೆಯನೊಡ್ಡಿ ತಂದ ಪಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಳವುದುಂ
 ಜೇಡಂ ಬಂದು ಬಡಿವುದುಂ ಗಂಡನಂ ಬಿಟ್ಟು ನಂಟರ ಮನೆಯೊಳ್
 ಪೊರ್ದಿದುರ್ಧಾಧಾತ್ರಿವಾಹನ ಮಹಾರಾಜನ ಸಿರಿಯಂ ನೋಡಿ ಬಯಸಿ
 ಕೆಲವಾನುಂ ಕಾಂಕ್ಷೆ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂ ಸತ್ತು ತದ್ವ್ರತದ ಫಲದಿಂ ಮಗಳಾಗಿ
 ಪುಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದುಂ || ೧೦೧

ಜನಪತಿಯು ಮರಸಿಯುಂ ಮು

ನ್ನಿನ ತಮ್ಮ ಭವಂಗಳಂ ಸವಿಸ್ತರದಿಂ ಮೆ |

ಲ್ಲನೆ ಕೇಳ್ವು ನಂಬಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ವನಧಿಯುಮಂ ದಾಂಟೆ ಪೋಸ ಬಗೆಯನೆ ಬಗೆದರೆ || ೧೦೨

ಜವನೆಂಬ ನಾಯ ಬಾರಿಗೆ

ಭವಭವದೊಳ್ ಜೀವನೆಂಬ ಮೊಲನಫಲವಟ್ಟುಂ ¹ |

ಭವಮುಖಿಯದೆ ಬೆಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ

ಜವನನೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪುರ್ದೊಲ್ಲದತಿಶಯಸುಖಮುಂ || ೧೦೩

ಪುನಿವರ ಪಿಸುಣರ ದೆಸೆಯಿಂ

ವಸುಮತಿ ಕಿಡುಗೆನ್ನ ದನರ ಮೊತನೆ ಪಿಡಿವಾ |

ಲಿಸುವನಿಪಾಳರಂದದಿ

ನಸುವಂ ² ಬಿಡದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಂದುದನೆಂಗುಂ || ೧೦೪

ಅಳಪಿಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯುಂ ಮು

ನ್ನೊಳಗುಖಿಯದೆ ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡದೆ ಸಾಲ್ಗುಂ |

ಮಳರಹಿತಮಪ್ಪ ಜಿನರು

ಜ್ವಳಪಾದಪಯೋಜಯುಗ್ಮಮುಂ ಪೊರ್ದಿರ್ಪೆಂ || ೧೦೫

¹ ಮೂಲವಟ್ಟುವುದುಂ (ಗ)

² ಅಸುವುಂ (ಕ. ಬ.)

ಮನೆಯಂ ನಿಲಿಸುವ ಸಜ್ಜನ
ವನಿತೆಯನೀಡಾಡಿ ಸೂಳಗಳಿಸಿರ್ಪ ಜಡಾ |
ತ್ತನ ತೆಲದನೆಗ್ಗ ನಾಗದೆ
ಜಿನಮತಮಂ ಪಿಡಿವೆನನ್ಯಮತಮಂ ಬಿಡುವೆಂ || ೧೦೬

ದಿವಿಜೇಂದ್ರಖೇಚರೇಂದ್ರವಿ
ಭವಮುಂ ಮನುಜೇಂದ್ರ ¹ ರಱುಸುಖಂಗಳುಮೋವ |
ಧ್ರುವಮವನಮೋಘಮೊಲ್ಲೆಂ
ಪ್ರವರಜಿನರೆ ಪಡೆದ ಮೋಕ್ಷಪದಮದೆ ಸಾಲ್ಗುಂ || ೧೦೭

ನಿಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕುಂಗತಿಗಳೂ
ಳಿಂ ತಿರಿತಂದೆನನ್ಯರಂ ಪೊರ್ದಿ ಮನಂ |
ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದೀಜಿನಪದ
ಪಲ್ಲವಮಂ ಪೊರ್ದಿ ಪೊರ್ದುಮೆಂ ನಿರ್ವೃತಿಯಂ || ೧೦೮

ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಶ್ರೀದತ್ತನೆಂಬ ತನ್ನ ಪಿರಿಯಮಗಂಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ
ಕಟ್ಟಿ ಧರಾಭಾರಮನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸಕಲರಾಜ್ಯಮುಮಂ ² ತೋಜಿದಮೃತಾ
ಸ್ರವಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ದ್ವಾದಶಾಂಕಶ್ರುತಧರ
ನಾಗಿ ³ ಪಲವುಕಾಲಂ ಗುರುಸೇವೆಯೊಳಿರ್ದು ಗುರುಗಳಾಜಿ ಯಿಂದೇ
ಕವಿಹಾರಿಗಳಾಗಿ ಪೋದರಿತ್ತಲಭಯಮತಿಯುಮವರೆ ಗುರುಗಳಾಗಿ
ಸುವ್ರತಗಂತಿಯರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು[ಗ್ರೋಗ್ರ] ತಪ
[ಶ್ವರಣ]ಂಗೈಯ್ದು [ಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂ] ಮುಡಿಪಿ ಕಾವಿಧ ⁴ ಮೆಂಬೆಂ
ಟನೆಯ ಕಲ್ಪದೋಳಿ ಮಿತ ⁵ ಕಾಂತನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಪುಟ್ಟದಳತ್ತ
ಗುರುದತ್ತಭಟ್ಟಾರಕರುಂ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂ ಬಂದು ಸಕ್ಕಿಖೇಡಪೊಟಲೊಳಿ

¹ ನರೇಂದ್ರ (ಕ. ಖ.)

ತೋಜಿದ (ಕ. ಖ.)

⁴ ಕಾಬಿಷ್ಣು (ಕ. ಖ.)

² ಕಟ್ಟಿ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ತಾಂ

³ ಧಾರಿಯಾಗಿ (ಗ)

⁵ ಅನ್ಯತ (ಗ)

ಯತ್ರಾಸ್ತಮಿತವಾಸಿಗಳಪ್ಪದಖಂ ನೇಸರ್ಪಡುವುದುಂ ಪೋಗಲೊ
 ಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿಪ್ರತಿಮೆನಿಂದು ಬೆಳಗಾದಾಗಳ್ ಮುಖ ಪಿರಿದಾಗೆ ನೆಲನಪ್ರಾಸುಕ
 ಮೆಂದು ಸೂರ್ಯಪ್ರತಿಮೆನಿಂದರನ್ನೆಗಂ ವಜ್ರದಾಡ [ಚರ] ನಪ್ಪ ಹಳ
 ಮುಖನುಟಲೆಂದು ಪೋಗುತ್ತೆ [ತನ್ನ ವಲ್ಲಭಿಗೆ ಮೂಡಣಕೆಯ್ ಕೂಟಂ
 ತಪ್ಪದೆಂದು ಪೇಟ್ಟು ಪೋಗಿ] ¹ ಮೂಡಣಕೆಯ್ ಕೆಸಣ್ಣಾಗಿರೆ ಪಡುವಣ
 ಕೆಯ್ [ಪೋಗುತ್ತೆ ಮೂಡಣಕೆಯ್ ಕೆಸಣ್ಣ ಪಿರಿದಾದೊಡೆ ಪಡು
 ವಣ ಕೆಯ್ ಪೋದಂ ಕೂಟನಲ್ಲಿಗೆಯ್ಯೆಂದು ಪೇಟ್ಟುದೆಂದು ಮುನಿ
 ವರರ ಮುಂದೆ ನುಡಿದು] ² ಪೋಗಿ ಮೂಟುಜಾವೆಂಬರಮುತ್ತು ಪೆಂಡ
 ತಿಯ ಬರವಂ ಕಾಣದೆ ಪಸಿದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು [ಪಸಿದ ಕೋಪದಿಂ
 ತನ್ನ] ಭಾರ್ಯೆಯಂ ಸಾಯಬಡಿವುದುಮಾಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪೋದ ದೆಸೆಯ
 ನಟುಯದಿದನೆನೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂದ ರಿಸಿಯರ್ಪೆಟ್ಟು ರಿಲ್ಲಾ [ಪೇಟೆನೆ ಅವಳಂಜಿ
 ಪೇಟ್ಟು ರಿಲ್ಲೆಂದು ಪುಸಿದು] ³ ಪೇಟ್ಟುದುಂ ಮುನಿನಾಥನಮೇಲೆ ಮುನಿ
 ಸಾಗಿ ದುಷ್ಪೃಖುಷಿಯಂ ಸುಟ್ಟು ಕೊಂದಲ್ಲದುಣ್ಣೆನೆಂದು [ಪರಿದು]
 ಪೋಗಿ ಸೀರೆಯನೆಣ್ಣೆಯೊಡ್ಡಿ ಪಾದದಿಂ ತಲೆವರಂ ಸುತ್ತಿಕಿಚ್ಚಂ ತಗು
 ಳ್ಳುವುದುಂ || ೧೨೯

ಹಳಮುಖನೆನ್ನಂ ಕೆಮ್ಮನೆ

ಮುಳಸಿಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ಸುಟ್ಟಪನೆಂ |

ದೊಳಗುರಿಯದೆ ತಲ್ಲಣಿಸದೆ

ತಳರದೆ ಸಂಕಿಸದೆ ನಿಂದನಚಲಿತಧೈರ್ಯಂ ||

೧೩೦

ಆತಂಗೆ ಮುನಿಯಲೊಲ್ಲದೆ

ಭೀತಿಯಿನಲ್ಲಾಡದೊಂದೆಮನದಿಂ ಕರ್ಮ |

ವಾತ್ರಮನರಿದಂ ಬಗೆವೊಡೆ

ಭೂತಳದೊಳ್ ಕೋಪಮಿಲ್ಲದಾತನೆ ಧನ್ಯಂ ||

೧೩೧

¹ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರರಂ ಕಂಡು (ಗ)

² ಪೋದಂ ಕೂಟನಲ್ಲಿಗುಯ್ಯಂ

ದನ್ನ ಪೆಂಡತಿಗೆ ಪೇಳೆಂದು (ಗ)

³ ಪೇಳಿಮನೆ ಪೇಳದುಸಿರದಿದನೆಂದು (ಗ)

ಮುನ್ನಿನ ಕರ್ಮಮೆ ನೆವನೆವ

ದಿನ್ನೆಟ್ಟನೆ ಬಂದು ಫಲಮನಿತ್ತುಪುದದಲುಂ |

ದಿನ್ನಾಕರ್ಮಕ್ಕಲ್ಲದೆ

ಸನ್ನತಮತಿಯವರ್ಗೆ ಮುಳವೊಡೊಂದೆಗ್ಗಲ್ತೀ || ೧೩೦

ಮುನಿದೊಡೆ ಕರ್ಮವಿರೋಧಿಗೆ

ಮುನಿವುದು ತತ್ಕರ್ಮರಾಜನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ |

ಫನಮಪ್ಪೆ ಪೀಡೆಯಂ ನೆ

ಟ್ಟನೆ ಮೊಡುವ ದುರ್ಜನರ್ಗೆ ಮುನಿವುದು ಚದುರೇ || ೧೩೩

ಬಹಿವೆರಸಿದೇಳುಂ ಕುಪ್ಪಸವೆರಸಿದ ಮಿಹಮುಂ ಮುಗಿಲ್ವೆರ
ಸಿದ ಮದುವೆಯುಂ ಮಣ್ಣೆರಸಿದ ನೀರುಂ ಕಿಸುವೆರಸಿದ ಪೊನ್ನಂ ಗಸಿ
ವೆರಸಿದೆಣ್ಣೆಯುಂ ನೀರ್ವೆರಸಿದ ಪಾಲುಂ ಕಪ್ಪುವೆರಸಿದ ಮೂಣಿಕಮುಂ
ಮುನಿಸುವೆರಸಿದ ಕೂರ್ಮೆಯುಂ ಮಳಲ್ವೆರಸಿದ ಕೂಟಮೆಂತುಂ
ಲೇಸಲ್ಲದಂತೆ ಶರೀರದ ಪರಿಗ್ರಹ [ದ] ಮೋಹದೊಳ್ ಬೆರಸಿದ ಧ್ಯಾನಮು
ಮೊಪ್ಪದು ಮತ್ತಂ ತೊಣಿ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಪಟುಗೊಲಂ ಮುಳ್ ಕಾರ
ಣಮಾಗಿ ಕೆಪಂ ಸೂಳ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಕುಂಟಣಿಯಂ ಮಗಳ್ ಕಾರ
ಣಮಾಗಿ ಅಳಿಯನಂ ಬೆಸಂ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಬಂಟನಂ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ
ಸ್ವರ್ಗಪವರ್ಗಂ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಶರೀರಮುಮಂ ಪರಿಗ್ರಹಮುಮಂ
ತಕ್ಕಂತೆ ಕೊಂಡಾಡುವುದು. ರಸಂ ಬಂದೊಡೆ ತಂಬುಲಮಂ, ಎಳ್
ಬಂದೊಡೆ ಕೊದಳಿಯಂ, ಬೆಳಸು ಬಂದೊಡೆ ನೆಲನಂ, ಸಾಲಂ
ಬಂದೊಡೆ ಬಟ್ಟೆಗುತ್ತನಂ, ಕೂಟನುಂಡೊಡೆ ಪುಲ್ಲಿಗೆಯಂ ¹ ಬಿಡುವಂತೆ,
ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಂ ತೀರ್ದ ಬಹುಕ್ಕೆ ಕಡೆಯೊಳ್ ಶರೀರಮುಮಂ ಪರಿಗ್ರಹ
ಮುಮಂ ತ್ರಿಶುದ್ಧಿಯಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿಚ್ಛೇದಿಯಪ್ಪುದಿನೀತಿಯಲ್ಲದೆ ²
ಸ್ವರ್ಗಪವರ್ಗಂಗಳನೆಯ್ದುವೆನೆಂಬ [ಗಳವೆರಸು ಬಿಲಂಬುಗುವೆ
ನೆಂಬ ಕಡಿತಲೆವೆರಸು ಪಾಸಿನಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ವೆನೆಂಬ ಕುದುರೆಯ

¹ ಪತ್ಥಳಿಯಂ (ಗ)

ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿಯಪ್ಪುದಿನಿಸಲ್ಲದೆ (ಗ)

ನೇಣು ಮೊಡಕೆಯ್ದು ವೆನೆಂಬ ಬಂಡಿವೆರಸು ಕೋಂಟೆಯಂ ಲಂಘಿಸುವೆ
ನೆಂಬ] ಬಿಟ್ಟೇಣುಮಡ್ಡಣಂಬೆರಸು ತೋಷಿಯನೀಸುವೆನೆಂಬ ಬೆಳ್ಳನ ¹
ಮಕ್ಕು ಮೆಂದು ಶರೀರಮುಮಂ ಪರಿಗ್ರಹಮುಮಂ ತೋಷಿದು ಟುಕ್ಕ
ಧ್ಯಾನದಿಂ ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳಂ ಕಿಡಿಸಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಪುರ್ವದಂ
ಚತುರ್ವಿಧದೇವರ್ಕಳುಂ ಕೇವಲಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲ್ವೇಡಿ ಬಂದು
ಪೂಜಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಿಂದು [ಸ್ತುತಿಸಿದರಿಂತು] || ೧೩೪

ಜಯ ದಿವಿಜಮಹಿತ ಜಯ ದೋಷರಹಿತ
ಜಯ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ ಜಯ ವಿದಿತಕೀರ್ತಿ
ಜಯ ಮದನಪೈರಿ ಜಯ ದುರಿತಹಾರಿ
ಜಯ ಗುಣನಿಧಾನ ಜಯ ಸುಖನಿಧಾನ
ಜಯ ಶಾಂತರೂಪ ಜಯ ವಿಜಿತಕೋಪ ²
ಜಯ ವೋಹವಿಳಯ ಜಯಧರ್ಮನಿಳಯ
ಜಯ ಭವ್ಯವಂದ್ಯ ಜಯ ಜಗದ್ವಂದ್ಯ
ಜಯ ಕಾಂತಿಧಾಮ ಜಯ ಪುಣ್ಯಧಾಮ
ಜಯ ಮುನಿಗಣೇಶ ಜಯ ಮದವಿನಾಶ
ಜಯ ದಯಸಮುದ್ರ ಜಯ ನಯಸಮುದ್ರ
ಜಯ ಸಚ್ಚರಿತ್ರ ಜಯ ಜಗಪವಿತ್ರ
ಜಯ ಸೇವ್ಯವಚನ ಜಯ ಸತ್ಯವಚನ
ಜಯ ಯಮಕೃತಾಂತ ಜಯ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತ
ಜಯ ಬೋಧರೂಪ ಜಯ ನಪ್ಪತಾಪ
ಜಯ ಸಕಲರುದ್ರ ಜಯ ಜಯ ಜಿನೇಂದ್ರಾ || ೧೩೫

ಶ್ರೀಯುಂ ನಿಶ್ಚ್ರಯಸಸಂ
ಶ್ರೀಯುಂ ಜನ ನಿನ್ನ ಪಾದಸೇವನೆಯಿಂ ವಾ |
ಕ್ಷೀಯುಂ ಧರ್ಮತಕೀರ್ತಿ
ಶ್ರೀಯುಂ ದೋರೆಕೊಳ್ಳ ಮಲ್ಲಿ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ || ೧೩೬

ಸುರರಾಜಮಹುಟಘಟ್ಟತ

ಚರಣದ್ವಯ ಕರ್ಮಜಲಧಿಬಡಬಾನಲ ಭಾ |

ಸುರಬೋಧ ನಿನ್ನ ನಖಿಯದೆ

ದುರಿತಯುತರ್ ಪೂರ್ವಲಾಠರಕ್ಷಯಸುಖಮಂ ||

೧೩೩

ನರಕದೊಳಡಿಗಡಿಗೆ ಮಹಾ

ದುರಿತದ ಫಲದಿಂದೆ ಬಿದುರ್ ನಮೆವರ್ ನಿನ್ನಂ |

ಸ್ತುರಿಯಿಸಲರ್ಚಿಸಲೊಲ್ಲದೆ

ನರರವನಿಯೊಳ್ಲಿ ದೇವ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ ||

೧೩೪

ದಿನಕರನುದಯಂಗೈಯ್ಯದೆ

ಘನಮಪ್ಪ ಮಹಾಂಧಕಾರಮುಡುಗದ ತೆಲದಿಂ |

ಜಿನನಾಥ ನಿನ್ನ ಪದಮಂ ¹

ನೆನೆಯದ ಮನುಜಂಗೆ ಪೋಗದೆಂತುಂ ಕರ್ಮಂ ||

೧೩೫

ತಾರಾಧೀಶ್ವರನುದಯದೆ

ವಾರಾಸಿ ಕಡಂಗಿ ಪೆರ್ಚುವಂತಿರೆ ² ಮುಕ್ತಿ |

ಶ್ರೀರಮಣ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ

ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ಭವ್ಯನಪ್ಪ ಮನುಜನೆ ನಲಿಗುಂ ||

೧೩೬

ಹಿಂಗದ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ್ ಕ

ಳ್ಳೆಂಗೆಂತುಂ ಶೋಭೆವಡೆಯದಂತದಖಿಂದು |

ತ್ತುಂಗಗುಣ ನಿನ್ನ ಮೈದುವಚ

ನಂಗಳುಮೇಗೈಯ್ದು ಮೊಪ್ಪನಚಮನದಂಗಂ ||

೧೩೭

ನಿನ್ನ ಗಮಮಿದಂತಿರೆ

ತನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ನಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಪ್ಪರವನಮಂ |

¹ ಮತಮಂ (ಕ, ಬ.)

² ತಾರಾಧಿಪನುದಯವೊಳಂಭೋರಾಶಿ

ಮನ್ನಿಸಿ ನೆಣಿ ಕೇಳ್ವ ನರಂ

ಸನ್ನುತಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವ ಭಾಜನನಲ್ಲಂ ||

೧೪೦

ಬಿಡದಭವ ನಿನ್ನ ಮತಮಂ

ಪಿಡಿದಿದನೆ ಪಡೆಗುಮುಕ್ತಯಶ್ರೀಸುಖಮಂ |

ಕುಡುವುದು ನಿನ್ನ ಭಿಮತಮಂ

ಬಿಡದಿರ್ಪತಿಶಯಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ಮರಿತಹರಾ ||

೧೪೩

ಎಂದನೇಕಸ್ತುತಿತಪಹಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸುವ ದಿವಿಜನಿಕಾಯ
ಮಂ ಹಳಮುಖಂ ಕಂಡು ಭಯಂಗೆೊಂಡು ಗುರುದತ್ತ ಕೇವಳಗಳ ಶ್ರೀ
ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ್ಗಾಗಿ ಪೊಡೆಮೆಟ್ಟು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ನಾಲ್ಕುಭವಂಗಳಂ
ಕೇಳ್ಕು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಅವಸರ್ಪಿಣೀಕಾ
ಲದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮನನಗೆ ಬೆಸಸುವುದೆಂದು ವಿನಮಿತಮಸ್ತುಕನಾಗಿಪು
ದುಂ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನಿಂತೆಂದು ಪೇಜ್ಜಿಂ || ೧೪೪

ಪರಹಿತರಿಲ್ಲ ಧರ್ಮ ಪರರಿಲ್ಲ ದಯಾನಿವೃತ್ತರಿಲ್ಲ ಮರ್ತ್ಯರೊಳ್

ಕರುಣಿಗಳಲ್ಲ ಸಚ್ಚರಿತರಿಲ್ಲ ದೃಢವ್ರತರಿಲ್ಲ ಮೋಹದೊಳ್

ಪೊರೆಯದರಿಲ್ಲ ಶೀಲಗುಣಮುಳ್ಳವರಿಲ್ಲ ಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್

ಪರಿಣತರಿಲ್ಲ ಧಾರಿಣಿಯೊಳುವಿದ ದುಷ್ಟ ಮಕಾಲದೇಣಿಯೊಳ್ ¹ || ೧೪೫

ದರವುರನಾಗಿ ² ಪೋಕು ಮೆಲೆ ಪರ್ವತಸಲ್ಲಿಯುಮಾಗದೊರ್ವರುಂ

ಸ್ಥಿರಗುಣರಿಲ್ಲ ಭೂಭುಜರೊಳಾಜೆಗಳಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯ ಮೊಕ್ಕಳಂ

ತಿರಿವರನೇಕರರ್ಥಪತಿಗಳ್ ಪಲರಿಲ್ಲ ಜನಕ್ಕೆ ಪೀಡೆ ತ

ಸ್ವರನಿಳಿಶರಿದೊದವುಗುಂ ಸಲೆ ದುಷ್ಟ ಮಕಾಲದೇಣಿಯೊಳ್ || ೧೪೬

ನಿರಿ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದಾಸಿರಿಗೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪರನೇಕರಾಗಮ

ಜ್ಞರ ನುಡಿದೊಡೆಯಿಂ ನಡೆವರಿಲ್ಲ ತದಾಗಮಮಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್

ಕರಮನುರಾಗದಿಂ ಪದೆದು ಕೇಳದೆ ದುರ್ಗತಿಹೇತುವೆಪ್ಪ ದು
ಶ್ಚ ರಿತಕಥಾಳಯೊಳ್ ಶಿವರೊಪ್ಪಿರೆ ದುಷ್ಕಮಕಾಲದೇಚ್ಚೆಯೊಳ್ || ೧೪೩

ದಯೆದಮಮಪ್ಪ ಧರ್ಮಮಮನೇಕರುಮೊಲ್ಲದೆ ಕಪ್ಪಮಪ್ಪ ನಿ
ರ್ದಯೆವೆರಸಿದರ್ ಧರ್ಮಮನುದಾರತೆಯಿಂ ನೆಜೆ ಪೊರ್ತುವೆರ್ ಗುಣಾ
ಶ್ರಯೆರನವುಂಕಿ ಬಾಧಿಸಿ ಕನಿಸ್ಸ ಗುಣಾನ್ವಿತರಪ್ಪರೊಳ್ ಮಹಾ
ಪ್ರಿಯಮನೆ ಮಾಡುವೆರ್ ಪದೆದು ಮಾಣದೆ ದುಷ್ಕಮಕಾಲದೇಚ್ಚೆಯೊಳ್ ||

ಗಂಡರಮೇಲೆ ಸತ್ಯಗುಣಮುಂ ಪ್ರಭುಶಕ್ತಿಯುಮಾಯತಿಕ್ಕೆಯುಂ
ಪೆಂಡಿರಮೇಲೆ ದಿವ್ಯಗುಣಮುಂ ಪತಿಭಕ್ತಿಯುಮುನ್ನತಿಕ್ಕೆಯುಂ
ಪಂಡಿತರಪ್ಪರೊಳ್ ಗುಣಮುಪಾಗಮದೋಚೆಯುಮುನ್ನತಿಕ್ಕೆಯುಂ
ಮಂಡಲದೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸುವೊಡಾಗವು ದುಷ್ಕಮಕಾಲದೇಚ್ಚೆಯೊಳ್ ¹ ||

ಬಡವರಮೇಲುದಾರಗುಣಮುಳ್ಳವರೊಳ್ ಕಡುಲೋಭಮೊಳ್ಳತಂ
ನುಡಿವವರೊಳ್ ದರಿದ್ರತೆ ಕುಲಾನ್ವಿತರೊಳ್ ಕಡುಹೀನವೃತ್ತಿ ನೋ
ಚ್ಚೊಡೆ ಕುಲಹೀನರೊಳ್ ಮಹಿಮೆ ಗಾವಿಲರೊಳ್ ಸಿರಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರೊಳ್
ಬಡತನಮಾವಗಂ ಜನಿಯಿಕುಂ ಸಲೆ ದುಷ್ಕಮಕಾಲದೇಚ್ಚೆಯೊಳ್ ||

1 (ಕ) ಮತ್ತು (ಗ) ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ೧೪೩ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ
ಕುಲಜರ ಸತ್ಯಮುಳ್ಳವರ ಧರ್ಮಸಮೇತರ ಮಾತನಾರುವೊ
ಬಳತವುಡಿಂಗೆ ಕೊಳ್ಳರದನಾಲಿಸದೆಲ್ಲಿಯುಮೊಲ್ವ ಧಾತ್ರೀಪರ
ಖಳರ ಕುಲಾಪಹಾರಿಗಳ ಕರ್ಪರ ಮಾತನೋತು ಭೂ
ತಳದೊಳವಜ್ಜೆ ಗೈಯದೆ ಮನಂಬಿಡೆ ದುಸ್ಸಮಕಾಲದೇಚ್ಚೆಯೊಳ್ ||

ಎಂಬ ಪದ್ಯವೂ, ೧೪೩ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ
ಗುರುಗಳ ವಾಣಿಯಿಂ ನಡೆವ ಕಿಷ್ಕರನುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಧರ್ಮದೊಳ್
ಚರಿಯಿಪ ಮಾರ್ತ್ಯರಂ ಸುಜನರೆಂದುದನಾಲಿಪ ಕೇಳ್ವ ಭೂಮಿಪಾ
ಲರನೆಡಗ್ಗಪ್ಪ ಬಾಂದವರನೊಳ್ಳಿದರ್ಗೊಳ್ಳಿದರಾಗಿ ಬಾಳ್ವರಂ
ಕರಮರಿದಣ್ಣ ಕಾಣ್ಬುದು ವಿಚಾರಿಸಿ ದುಸ್ಸಮಕಾಲದೇಚ್ಚೆಯೊಳ್ ||

ಎಂಬ ಪದ್ಯವೂ ಇವೆ.

ಸಸಿ ಕಿಡುಗುಂ ತೃಣಂ ಬಹಳಮಕ್ಕು ಮಸತ್ಯಮೆ ಪಚ್ಚುಗುಂ ಶ್ರುತಂ ¹
 ಕುಸಿಗುಮನಿಷ್ಪಕ್ಕಾಂಗಳ ಬಾಚ್ಚುರುದಾರರೆ ಸಾವರೆತ್ತಲುಂ
 ಮಿಸುಕದು ಜೈನಧರ್ಮದ ನೆಗಟ್ಟು ಕುಲಿಂಗಿಗಳುಂ ಕುದೈವಮುಂ
 ವಸುಧೆಯೊಳುವುಗುಂ ನಿಮಿದು ² ದುಷ್ಷಮಕಾಲದೇಣ್ಣಿಯೊಳ್ ||

ದುರಿತದೊಳಾತು ಕೂರ್ತೆಸಗಿ ದುರ್ಮತಮುಂ ಪಿಡಿದುರ್ಕಿ ಸೊಕ್ಕಿ ನಿ
 ಪ್ಪುರನರಕಾಬ್ಬಿಯೊಳ್ ಕಡೆದು ದುಃಖಮನುಣ್ಣು ವರ್ತುವಿಯೊಳ್ ಪಲರ
 ನಿರುಪಮಮಪ್ಪ ಜೈನಪದಸೇವನೆಯಿಂ ಸುರಲೋಕಕೆಯ್ದವರ
 ಧರೆಯೊಳಪೂರ್ವಮಚ್ಚ ರಿ ವಿಚಾರಿಸೆ ದುಷ್ಷಮಕಾಲದೇಣ್ಣಿಯೊಳ್ || ೧೫೬

ಎಂದು ಪೇಟ್ಟುದುಂ ದುಷ್ಷಮಕಾಲಕ್ಕುಂ ತನ್ನ ಮುನ್ನಗೆಯ್ದ
 ಪಾಪಕ್ಕುಂ ನಡುಗಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪೋದಂ ; ಗುರುದತ್ತ
 ಮುನಿನಾಥಂ ³ ಧರಣೀಚಕ್ರದೊಳ್ ವಿಹಾರಿಸುತ್ತುಂ [ಬಂದು] ಪಳ್ಳ
 ಪೇಟದೊಳ್ ⁴ ಜಾತಿಜರಾಮರಣತ್ರಯದೂರಮಪ್ಪ ನಿರ್ವಾಣಶ್ರೀಯನೆ
 ಯ್ದಿ ದನದುಕಾರಣದಿಂ ||

೧೫೭

ಕರಮೆ ಪರಿಗ್ರಹಮುಂ ಪಿಡಿ

ದಿರದೆ ಜಿನೇಂದ್ರಾಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂದಿರ್ಪ ಮಹಾ |

ಪುರುಷಂಗೆ ತಡೆಯದಹ್ವಯ

ಸಿರಿಯಕ್ಕುಂ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಾ ||

೧೫೮

ಜಿನಪದಸೇವನೆಯುಂ ಮನ

ದನವರತಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತಿಯುಂ ತತ್ಪದಭಾ |

ವನೆಯುಂ ಭಾವಿಸೆ ಸಹಜಂ

ನಿನಗಳೆಯೊಳ್ ಸುಕವಿನಿಕರಪಿಕಮಾಕಂದಾ ||

೧೫೯

¹ ನೃತಂ (ಬ.)

² ಪಸರಿಸುಗುಂ ಪವಿಸ್ತರದೊಳುವುಗು (ಬ.)

³ ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಃ (ಗ)

⁴ ಯೋಗನಿರೋಧಂಗೆಯ್ದ ಯೋಗಿಭಟ್ಟರ

ಕನಾಗಿ ಪಂಚಪ್ರಸ್ಥಾಪ್ಯರೋಚ್ಚಾ ರಣವೂತ್ರದಿಂದಾಯುಷ್ಯನಾಮಗೋತ್ರವೇದನೀ
 ಯಮೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳಂ ಕಡಿಪಿ ತತ್ಸಮುದೊಳ್ (ಗ. ಕ.)

ಸು ಪ್ರತಂಗಳೂಳಂ ಧರ್ಮದೊಳಂ ನೆಗಟ್ಟಾವತಂಗೆ ಪ್ರತದೊಳ್ ತಪದೊಳಾದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯುಕ್ಕುಂ. ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಮುಂ ಧರ್ಮಮುಂ ತಪಮುಂ ಪ್ರಭುವಿಲ್ಲದೂರಂತೆ ಸೂರ್ಯನಿಲ್ಲದ ಪಗಲಂತೆ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದ ಪಯಣದಂತೆ ಕೆಚ್ಚಲಿಲ್ಲದಾವಿನಂತೆ ನೀರಿಲ್ಲದ ಬೆಳಸಿನಂತೆ ಮಡಿಯಿಲ್ಲದ ಶೃಂಗಾರದಂತೆ ಮೊಲೆವಾಲಿಲ್ಲದ ತಾಯಂತೆ ಬಾರ್ತೆಯಿಲ್ಲದದು ಕಾರಣದಿಂದ ದರ್ಶನಾಂಗಂಗಳ ನಿಶ್ಯಂಕಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಂಗಳ ಫಲದಿಂದ, ದರ್ಶನಂ ಬೆರಸಿದಯ್ಯನುವ್ರತಫಲದಿಂದ, ದರ್ಶನಂ ಬೆರಸಿ, ಸುಖಮನೆಯಿದ್ದ ವಸುಭೂತಿಯುಂ ಅಂಜನಚೋರನುಂ ಅನಂತಮತಿಕುಮಾರಿಯುಂ ಬದ್ಧಾಯ ನಮಹಾರಾಜನುಂ ರೇವತೀಮಹಾದೇವಿಯುಂ ಜಿನೇಂದ್ರಭಕ್ತನುಂ ವಾರಿಪೇಣಕುಮಾರನುಂ ವಜ್ರಕುಮಾರನುಂ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನುಂ ಧನಕೀರ್ತಿಕುಮಾರನುಂ ಧನದಮಹಾರಾಜನುಂ ಜಿನೇಂದ್ರದಾಸನುಂ ಪ್ರಮಾಥಿಕುಮಾರನುಂ ಗುರುದತ್ತ ಮಹಾರಾಜನುಮೆಂಬೀ ಪದಿನಾಲ್ವಾರ್[ಮಹಾ]ಪುರುಷರೊಳಾದ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂಕಥೆಗಳ ನಖಿದು ತಾನುಮನರಂತೆ ನೆಗಟ್ಟು ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರನುಂ ಕಳವುದೆಂದು ಗೌತಮಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಪೇಟೆ ಕೇಳ್ವ ಮಗಧಾವನೀವಲ್ಲಭಂ ತನಗಾಗಳ್ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀ ಕೈಸಾರ್ದುಂಬಂತೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಪುರಕ್ಕೆವೆಂದು ಪೆರ್ಚಿಂದಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ವಾರ್ ² ತೀರ್ಥಕರ ಪರಮದೇವರ್ಗೆಯಭಿಷೇಕಮುಮಂ ಪೂಜೆಯುಮಂ ಮಾಡಿ ಪಲವುತೆಪದ ರತ್ನಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು || ೧೬೦

ಪುರುಪರಮೇಶ್ವರ ಸೌಖ್ಯಸದನ ಜಯ
ದಿವಿಜಗಣಾರ್ಚಿತಪಾದಪದ್ಮ ಜಯ
ವಿಲಸದಜಿತಜಿನ ದುರಿತಹರಣ ಜಯ
ಶತಮುಖಶತನುತಚಾರುಚರಣ ಜಯ
ಶಂಭವೆಜಿನಪತಿ ³ ದುರಘದೂರ ಜಯ
ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಕುಚನೂತ್ಪ ಹಾರ ಜಯ

1 ಗೌತಮಗುಣಧರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್ (ಗ) 2 ಪೆರ್ಚಿದಾರ್ಹಾರದಾನದಿಂದಂ
ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ವಾರ್ (ಬ) 3 ಸಂಭವದುಜ್ವಲ (ಬ.ಗ.)

ಸಂದಭಿನಂದನ ವಿಗತಮೋಹ ¹ ಜಯ
 ರವ್ಯಾಲಂಕೃತಗುಣಸಮೂಹ ಜಯ
 ಸುಮತಿಜಿನೇಶಪರೋಪಕಾರಿ ಜಯ
 ಮನಸಿಜಮದಗಜಸಿಂಧುರಾರಿ ಜಯ
 ಪದ್ಮಪ್ರಭಜಿನ ಶಾಂತರೂಪ ಜಯ
 ಲೋಕತ್ರಯಹಿತ ಪೂಜ್ಯಪಾದ ಜಯ
 ಸತ್ಸುಪಾರ್ಶ್ವ ಭುವನೈಕಸಾರ ಜಯ
 ಕರ್ಮಮಹೀರುಹವರಕುಠಾರ ಜಯ
 ಚಂದ್ರಪ್ರಭ ಹಿಮಕಿರಣತೇಜ ಜಯ
 ಭಾಕ್ತಿಜನಕಲ್ಪವನೀಜ ಜಯ
 ಪುಷ್ಪದಂತ ದಿಗ್ರಮೈವಸ್ತ್ರ ಜಯ
 ಕಿಲಿಷ್ಣುಪನಗಕುಲವಾಸವಾಸ್ತ್ರ ಜಯ
 ಶೀತಲ ಶೀತಲಸದೃಶವಚನ ಜಯ
 ವಜ್ರಶಿಲಾತಲಲಿಖಿತವಚನ ಜಯ
 ಸುಶ್ರೇಯಾಂಸಜಿನೇಂದ್ರರುದ್ರ ಜಯ
 ದುಷ್ಕೃತಪನ್ನಗಪತಿಖಗೇಂದ್ರ ಜಯ
 ವಾಸುಪೂಜ್ಯದೇವಾಧಿದೇವ ಜಯ
 ಸನ್ಮುನಿಸೇವ್ಯ ಮಹಾನುಭಾವ ಜಯ
 ವಿಮಲ ಗುಣರತ್ನರಾಶಿ ಜಯ
 ನಿಖಿಲಶೀಲಗುಣತೋಯರಾಶಿ ಜಯ
 ಅನಂತ ಗುಣಾಂಬುಧಿ ² ವಿತರಾಗ ಜಯ
 ಪಂಚಮಹಾಕಲ್ಯಾಣಯೋಗ್ಯ ಜಯ
 ಧರ್ಮಜಿನೇಶ್ವರ ಧರ್ಮವಾರ್ಧಿ ಜಯ
 ನಿಷ್ಕುರಾಪ್ಪಕರ್ಮಾಭ್ರಪವನ ಜಯ
 ಶಾಂತಿಜಿನೇಶ್ವರ ಪುಣ್ಯನಿಲಯ ಜಯ

¹ ವೃಜಿನಮೋಹ (ಬ.)

² ಜಯನನಂತ ಜಿನ (ಗ)

ಶರಣಾಗತಜನಕರ್ಮವಿಲಯ ಜಯ
 ಕುಂಭಜಿನೇಶ್ವರ ಜಗದ್ವಂದ್ಯ ಜಯ
 ಗುಣಮಣಿ ಮುನಿಗುಣ ¹ ನಿಕರ ವಂದ್ಯ ಜಯ
 ಅರಜಿನ ಸುರನರನಿಕರವಂದ್ಯ ಜಯ
 ಸಾರಸ್ವತತ್ವವಿದಿತನೂತ ಜಯ
 ಮಲ್ಲಿಜಿನೇಶ್ವರ ಸುಸ್ವರೂಪ ಜಯ
 ಕರ್ಮಕಲಂಕತಮಃಪ್ರದೀಪ ಜಯ
 ಮುನಿಸುಪ್ರತ ಜಿನರಾಜಹಂಸ ಜಯ
 ಸುಗತಿವಧೂಕರ್ಣಾವತಂಸ ಜಯ
 ನಿಮಿಜಿನ ಮುಕ್ತೀಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜಯ
 ಸಕಲಶ್ರೀವನಿತಾವಿಲಾಸ ಜಯ
 ನೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರ ವಿನುತಶರಣ ಜಯ
 ಹರಿಕುಲಗಗನಸಹಸ್ರಕಿರಣ ಜಯ
 ಪಾರ್ಶ್ವಜಿನೇಶ್ವರ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ ಜಯ
 ಲೋಕಾಲೋಕವ್ಯಾಪ್ತಕೀರ್ತಿ ಜಯ
 ವರ್ಧಮಾನಜಿನ ಭುವನಪೂಜ್ಯ ² ಜಯ
 ನೆಗೆಟ್ಟ ವ್ಯಾಧಶದೋಷರಹಿತ ಜಯ ಜಯಜಯಾ ³ || ೧೬೧

ಎಂದ[ನೇಕಸ್ತುತಿಶತಪದಪ್ರಂಗಳಿಂ] ಸ್ತುತಿಸಿ || ೧೬೨

ಪ್ರಿಯದಿಂ ತೂರ್ಯಸ್ಸನಂ ವಾರಿಧಿವೊಲೆಸೆಯಲುಂ ವಾರನಾರೀಕದಂಬಂ
 ನಯದಿಂ ಕೈಗೆಯ್ದು ಸುತ್ತಂ ಬರಲುಮೊಸಗೆಯಿಂ ಪುಣ್ಯಕಾಂತಾಜನಂ
 ಸೇ

ಸೆಯನುತ್ತಪ್ಪಹದಿಂದಂ ಪರಸಿ ವಿಭವೆದಿಂದಿಕ್ಕಲುಂ ಬಂದು ರಾಜಾ
 ಲಯಮಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಪೊಕ್ಕಂ ಸುಕವಿಜನಸುನಃಪದ್ಮಿನೀರಾಜಹಂಸಂ ||

1 ಗಣಧರಾದಿಮುನಿ (ಕ) 2 ವರ್ಧಮಾನಭುವನೈಕಮಹಿತ (ಗ)

3 ರಹಿತಜಯ ಜಸುಗುಣನಿಧಾನಾ (ಗ)

ಗಿರಿಶಿಖಿವಾಯುಮಾರ್ಗ ಶಶಿಸಂಖ್ಯೆಯೊಳಾವಗಮೊಂದಿ ವರ್ತಿಸು
ತ್ತಿರೆ ಶಕಕಾಲಮುನ್ನ ತಿಯ ನಂದನವತ್ಸರದೊಳ್ ಮಹೋತ್ಸವಂ
ಬೆರಸೆದಿದರ್ ಭಾದ್ರಪದಮಾಸದೊಳಗ್ಗದ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದೊಳ್
ನಿರುಪಮಮಪ್ಪ ಪಾಡಿನದೊಳೊಪ್ಪುವ ಹಸ್ತಯುತಾರ್ಕವಾರದೊಳ್ ||

ಧರಣೀಪೂಜ್ಯಂ ಭವ್ಯೋ

ತ್ಕರವಂದ್ಯಂ ಕಾವ್ಯರತ್ನ ಮಮಳಯಶಶ್ಚ್ರೀ |

ಕರಮೆನಿಸಿದೀಗ್ರಂಥಂ

ನಿರುತಂ ¹ ನಿರ್ವಾಹ ² ಮಾಯು ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯಿಂ || ೧೬೫

ವರಚಕ್ರಾದಿಸಚ್ಚ ತುರ್ದಶ ³ ಮಹಾರತ್ನಂಗಳಂ ತಾಳ್ವ ನಿಂ
ದರವೋಘಂ ನುತಚಕ್ರವರ್ತಿಸದದೊಳ್ ನಿಲ್ವಂತೆ ಸದ್ವರ್ತನಾ
ದ್ಯುರದೇವಾನತಸಚ್ಚ ತುರ್ದಶವಿದಗ್ಧ ಪ್ರೀತಿಯಪ್ಪೀಕಢೋ
ತ್ಕರಮಂ ತಾಳ್ವ ದರುಂ ವಿಶೇಷಪದದೊಳ್ ನಿಲ್ವಿ ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ||

ಪಲರುಂ ಧರ್ಮಮನೊಲ್ಲದುಗ್ರನರಕಾಂಭೋರಾಶಿಯೊಳ್ ಬಿದುರ್ ಕೋ
ಟಲೆಗೊಳ್ವರ್ಗಣಿವಂತು ಕನ್ನಡದಿನೊಪ್ಪಂ ಬೆತ್ತು ಜಾಣ್ಣಾತಿನಿಂ
ಪಲವುಂ ದೇಸೆಯಿ ⁴ ಸಂದುದಾಹರಣೆಯಿಂ ಪೇಟಿಂ ಬುಧರ್ಕಾರ್ಮಯಿಂ
ತಲೆಯಂ ತೂಗುವಿನಂ ಜಿನೇಂದ್ರಮತಮಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯರತ್ನಾಕರಂ || ೧೬೬

ಮುಳುಗುಂದದೊಳಾರ್ ಮಹೋ

ಜ್ವಳಧರ್ಮಾವೃತಮನರ್ತಿಯಿಂದಂ ಭವ್ಯಾ |

ವಳಗಣಿಹಿದಂ ಧರ್ಮೀ

ತಳಪೂಜ್ಯಂ ಸುಕವಿನಿಕರಹಿಕಮಾಕಂದಂ || ೧೬೭

ಕುಲಶೈಲಾವಳ ನಿಲ್ವಿನಂ ಸುರನಿವಾಸಂ ನಿಲ್ವಿನಂ ಧಾರಣೀ
ವಲಯಂ ನಿಲ್ವಿನಮಂಬುರಾಶಿನಿಕುರಂಬಂ ನಿಲ್ವಿನಂ ನಿಲ್ವೆ ನಿ

¹ ಹರ.ಪದ (ಗ) ² ನಿರ್ವಾಣ (ಕ. ಬ.)

³ ವಂಚಕ್ರಾಧಿದರುಂ ಚತುರ್ದಶ (ಕ. ಬ. ಗ.) ⁴ ದೇಸೆಯ (ಗ)

ಮೂಲಧರ್ಮಾಮೃತಮೈದ್ಯೋನಿಧಿಪರ್ಯಂತಂಬರಂ ಪರ್ವಿ ಭೂ
ತಳದೊಳೆ ಕಾಂಚನರಾಶಿಯಂತೆಸೆಯುತುಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕರುಳ್ಳನ್ನೆಗಂ ||

ಜಿನಧರ್ಮಂ ಸಕಲಾವನೀತಳಮುಮಂ ಪರ್ವಿಕ್ಕೆ ಭೂಪಾಲಕರೆ
ಜನಮಂ ನ್ಯಾಯದೊಳೊಂದಿ ರಕ್ಷಿಸುಗೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಮು
ಪ್ಪಿನೆಗಂ ಪೆರ್ಮೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಭವ್ಯನಿಕರಕ್ಕಾನಂದಮುಂ ಬೇಟ್ಟು ಕಾಂ
ಚನಮುಂ ಕೀರ್ತಿಯುಮಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಸುಖಮುಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮುಂ
ಗಳಂ || ೧೨೦

ಇದು ನಿಖಿಲದಿವಿಜಪರವೃಥಮುಕ್ತುತಟಘಟತಮಣಿಗಣವಿಲುಳಿತಕಿರಣ
ಚಂಬನೀಯಪರಮಜಿನಚರಣಯುಗಳಸರಸಿರುಹಮತ್ತಮಧುಕರ
ಸಿರುಪಮಸಹಜಕವಿಜನಪಯಃಪಯೋಧಿಹಮಕರ
ನುತಭಾವಯುತ ದಿಗಂಬರದಾಸ ನೂತ್ನಕವಿತಾವಿಳಾಸ
ಶ್ರೀಮನ್ನಯಸೇನದೇವವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಧರ್ಮಾಮೃತದೊಳೆ
ಅಪರಿಗ್ರಹ¹ ವ್ರತವ್ಯಾವರ್ಣನಂ
ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಧರ್ಮಾಮೃತಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

¹ ನೀಪರಿಗ್ರಹ (ಗ)

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಕ್ಷಸವತ್ಸರೇ ವಿಮಲಿನೇ ಮಾಸೇ ಪುನಃ ಫಾಲ್ಗುನೇ
ವಾರೇ ದೇವಗುರೋಸ್ಸಕಾರ್ಯವಿಹಿತೇ ಶ್ರೀಪಾರ್ವತವಾಸಸ್ಥಂ ತಿಥೌ
ಅದಿಶ್ರೀಯತಿಪುಂಗವಾಯ ಜಗತೀಪೂಜ್ಯಾಯ ವಿಪ್ರಾನ್ವಯೋ
ರಾಜಾಖ್ಯಸ್ತವ್ಯಯಮಾದರೇಣ ಲಿಖಿತಂ ದತ್ತೇ ಸ್ವ ಧರ್ಮಾಮೃತಂ (ಛ)

